ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ÆSCHYLI

TRAGŒDIÆ SUPERSTITES

ET

DEPERDITARUM FRAGMENTA

EX RECENSIONE

G. DINDORFII.

TOMUS II.

ANNOTATIONES.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXLI.

AGAMEMNON.

C. G. Schuetzii Prolegomena.

AGAMEMNONEM a Clytæmnestra ejusque adultero, eodem die quo redierit in patriam, occisum esse, jam ante Æschylum Homerus auctor fuerat. Cui si credimus, Agamemnon uxorem ad bellum Trojanum proficiscens probo cuidam et spectatæ fidei viro, eique ἀοιδῷ commendaverat, cujus monitis non magis, quam ipsa animi sui indole, utpote quæ per se bona esset, Clytæmnestra sublevata diu fortiter restitit Ægisthi precibus ad indignum adulterii facinus eam sollicitantis. Postea vero Ægisthus istum ἀοιδὸν in desertam insulam deportavit, eoque sibi ad expugnandam reginæ pudicitiam viam munivit (Odyss. Γ, 464 sqq.) Quam cum deinde sibi morigeram habuisset, consilium cepit Agamemnonis, cum primum rediisset, insidiis interficiendi (Odyss. Δ, 91.). Itaque duobus auri talentis conduxit speculatorem, qui reditum Agamemnonis observaret. Is totum fere annum excubias agens, diligenterque ne se effugeret, cavens, tandem, ubi eum procul advenientem conspexerat, ilico Ægistho nuntiavit. Re comperta Ægisthus viginti robustos homines in insidiis constituit, regemque convivio exceptum adortus est. Pugnaque inter utriusque socios coorta, et Agamemnon trucidatur, et socii ab utraque parte mutuis cædibus conficiuntur (Odyss. Z, 150 sqq.). Tristem hunc vitæ exitum ipse Agamemnon Ulyssi flebiliter narrat, ad inferorum sedes delapso. Se nihil tale opinantem, suum potius adventum liberis famulisque gratum fore sperantem, sceleratæ uxoris dolo captum atque ab Ægistho ad exitiales epulas vocatum fuisse. Ibi se sociosque circa craterem mensasque plenas trucidatos concidisse, ipsumque moribundum jam frustraque manus ad gladium intendentem audivisse miserabilem Cassan-

dræ vocem, ad latus suum a dolosa Clytæmnestra interfectæ. Hæc igitur est Homerica rei narratio, quam Æschylus multis modis immutavit. Æschylus enim Iphigeniæ mactatione Clytæmnestram, ut maritum ulcisceretur, incensam esse perhibet; hanc autem fabulam Homerus prorsus ignorat. Æschylus Agamemnonis reditum ab excubitore, cui Clytæmnestra hoc negotium dedisset, observari fingit: Homerus ab Ægisthi speculatore pecunia ad eam rem conducto. Æschylus cædem Agamemnonis in ipsius ædibus perpetratam ostendit, Homerus contra in Ægisthi domo occisum esse narrat. Æschylus in balneo, singulari quodam strategemate, indusio scilicet quod manicas non haberet irretitum ipsius Clytæmnestræ manu occisum; Homerus autem inter convivium ab delecta manu armatorum ex insidiis circumventum esse dicit. Pindarus Pyth. 11, 26, Agamemnonem a Clytæmnestra Argis una cum Cassandra interfectum scribit; utrum vero illud ira propter filiam a patre immolatam accensa, an adulteri monitis adducta fecerit, in dubio relinquit.

Scenam dramatis Argis esse ante regias Agamemnonis ædes Æschylus ipse diserte notavit. Ac speculator ille quidem in tecto palatii excubiarum causa constitutus erat. Chorus vero, reliquæque personæ in platea s. area ante regis palatium partes suas agebant.

Actio autem fabulæ matutino diei tempore incipit; quod e v. 25. colligitur, ubi speculator se reginam e somno excitatum ire declarat.

Speculatorem illum, qui prologum agit, Agamemnonis *θεράποντα* fuisse significat Græci argumenti scriptor; cujus verbis in quibusdam libris additur: *οὐχὶ ὁ ἀπὸ Αἰγίσθου ταχθεὶς φύλαξ.* Sed ipse, nec quis sit, nec a quo ignem aut facem, expugnatæ Trojæ indicem, observare jussus sit, commemorat.

Præconi, ut recte observat Stanleius, Græci argumenti auctor nomen Talthybii suo Marte apposuit; nam apud Æschylum nullum est. Et quare Talthybii potius quam Eurybatis ei affinxerit, incertum est. Apud Senecam in Agamemnone is nuntius, qui Trojæ excidium et Græcanicæ classis naufragium Clytæmnestræ indicat, Eurybates dicitur. Uterque et Talthybius et Eurybates præcones erant Agamemnonis, quorum apud Homerum multa mentio.

Ceterum in edd. Turn. et Steph. personis hujus dramatis

annumerabatur Ἄγγελος, cui tribuebantur ista, quæ v. 268 sqq. dicuntur; quæ choro tribuenda esse recte Stanleius intellexit, nuntiumque illum e numero personarum circumscribendum esse vidit.

Scena longam urbis plateam repræsentabat, passim aris deorum ornatam, cf. v. 91 sqq. cujus in anteriore parte visebatur Agamemnonis regia. cf. v. 3. 529. SCH.

Actam hanc fabulam esse Philocle archonte olymp. 80, 2. choregumque fuisse Xenoclem Aphidnensem argumenti Græci scriptor prodidit. Tetralogia ex quattuor fuit fabulis composita, Agamemnone, Choephoris, et Eumenidibus et Proteo satyrico.

---

2. *μῆχος* Valckenarius ad Herodot. 4, 150. Libri *μῆκος*, quod scholiasta explicat *τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἐτείας φρουρᾶς*.

ἦν T. Steph. *ἦν* Turn. *δ' ἦν* M. Guelf. *δ' ἦν* Ald. *δ' ἦν* Rob. Scholiasta, *γράφεται, μῆκος δ' ἦν κοιμώμενος*. Sic hæc scholiastæ verba scripta sunt in ed. Steph.: aliter in Rob. *μῆκος δ' ἦν*: *ἦν ἐπὶ μῆκος κοιμώμενος*. *μῆχαρ* aliquoties dixit Æschylus: *μῆχος* post Homerum aliosque Euripides Androm. 536.

3. *ἄγκαθεν*] *Desuper.* Contractum ex *ἀνέκαθεν*, quod ab *ἄνεκας*. Lexic. Seguier. ap. Bekker. p. 337. *Ἄγκαθεν. κατὰ ἀποκοπὴν ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν. οὕτως Αἰσχύλος.* Hesych. *Ἀγρίαθεν. ἀνέκαθεν. Αἰσχύλος.* ubi recte Flor. Christianus, *Ἄγκαθεν*. Minus bene explicat scholiasta *ἄνωθεν, ἐξ ἀρχῆς*. (quo sensu interdum ponitur. Vid. Phrynich. p. 116. Thom. M. p. 79. Wessel. ad Herodot. p. 80.) Eumen. 375. *ἄγκαθεν βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.* Choeph. 424. *Ἐπασσυτεροτριβῆ χερὸς ὀρέγματα Ἄνωθεν, ἀνέκαθεν.* Sed in Eumen. 80. *ἄγκαθεν* est ab *ἀγκάς*. BLOMF.

κυνὸς δίκην] Æschyli ætate comparatio a cane ducta, non magis ignobilis erat, quam Homerica similitudo ad Ajacis fortitudinem designandam ab asini indolentia petita. Hac imagine igitur summa in vigilando fides et assiduitas designatur. cf. v. 607. SCH.

4—6. Hos versus citat Achilles Tat. Isag. in Arati Phæn. p. 122.

5. *θέρος βροτοῖς*] *βροτοῖς θέρος* Ven. Flor. T.

6. *λαμπροὺς δυνάστας*] Solem ac Lunam intelligit quos Vir-

gilius sub Liberi et Cereris nomine sic alloquitur, Georg. 1, 5. *vos, o clarissima mundi Lumina, labentem cælo quæ ducitis annum.* *δεσπότην κόσμου* solem appellat auctor Orphic. Hymn. 7, 16. SCH. Cf. Genes. 1, 16. BLOMF.

7. *ἀστέρας ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν*] Versus spurius, notatus a Valckenario ad Eurip. Phœn. 506.

ὅταν] *ὅτ' ἂν* Guelf. Ald. Rob.

10. *ἁλώσιμος βάξις*, *Rumor capturam indicans.* Theb. 632. *Ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας.* *Pæana capturam celebrantem.* BLOMF.

κρατεῖ codices et Rob. quod restituendum. *κρατεῖν* Ald. Turn. "Sensus est, *sic enim jubet mulieris animus viriliter ferociens et sperans.* *κρατεῖν* jubendi significatione dictum ut ap. Eurip. Hecub. 282. *οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἃ μὴ χρεών.*" WELLAUER.

11. *ἀνδρόβουλον*] *Virilia iniens consilia.* Phrynich. Appar. Soph. p. 19. huc respicit. *Ἀνδρόβουλος γυνή. ἡ ἀνδρὸς βουλεύματα βουλευομένη· ἀνδρὸς δὲ τοῦ κατ' ἔπαινον λεγομένου.* Sophocl. ap. Stob. 73. p. 311. Grot. *Κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή.* Eurip. Orest. 1203. *Ὦ τὰς φρένας μὲν ἀρσένας κεκτημένην, Τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον.* Sallust. B.C. 26. *Sempronia, quæ multa sæpe virilis audaciæ facinora commiserat.* ubi vid. Wass. Vellei. Pat. 1, 1. *Electra virilis animi femina.* ubi vid. interpp. BLOMF.

ἐλπίζω Ald. Turn. *ἐλπίζων* Guelf. *ἐλπίζον* codd. reliqui et Rob. recte.

12. *εὖτ' ἂν δὲ*] His verbis respondet apodosis v. 18. *κλαίω τότ'*—, oratione propter parenthesin intercedentem liberius conformata.

δὲ] *γε* superscr. in Fl. a manu antiqua.

16. *ὅταν*] *ὅτ' ἂν* M. Guelf. Ald. Rob.

ὅταν—δοκῶ] *Quando cantare aut vociferari institui.* SCH.

17. *ἀντίμολπον ἄκος ὕπνου*] *Remedium quod contra somnum cantando fit.* Eurip. Med. 1173. *Εἶτ' ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν Κωκυτόν.* i. e. *Κωκυτόν—ὃς μέλπεται ἄντιος ὀλολυγῆς.* BLOMF.

ἐντέμνω, *Medicamentum paro. Herbas concido.* "Sic in Choeph. 537. *Ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.* Eurip. Androm. 120. *εἴ τι σοι δυναίμαν ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν.* ubi schol. *Τεμεῖν. ἀπὸ τῶν ῥιζοτομούντων ἡ μεταφορά.* Pindar. Pyth.

4. 393. ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν. Schol. ἀντίτομα δὲ εἶπε τὰ ἀλεξιφάρμακα, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ῥιζοτόμων. ἁπλούστερον δὲ τῇ ἰατρικῇ χρώμενοι, τὰ πολλὰ τῶν παθημάτων ῥίζαις ἀπεθεράπευον, ἃς τέμνοντες ἐπετίθεσαν, ὡς Πάτροκλος (Iliad. Λ. 846.) ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν, Χερσὶ διατρίψας.—ἀντίτομον φάρμακον est id remedium, quod secatur et paratur, ac præbetur alicui adversus morbi dolores et vim. Eurip. Alc. 982. οὐδ' ὅσα Φοῖβος 'Ασκληπιάδαις ἔδωκε Φάρμακα πολυπόνοις 'Αντιτεμὼν βροτοῖσι." Hæc notavit Stanleius. Adjice Ruhnken. ad Hom. H. Cer. 229. Jacobs. Animadv. ad Eurip. p. 36. Noster Suppl. 803. Τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον τέμω γάμου καὶ λυτήρια. Hippocrat. περὶ εὐσχημ. p. 16, 12. μαλαγμάτων γένεα —ποτήματα τέμνειν δυνάμενα, qui locus subobscurus sic construendus videtur. Ex his patebit vis vocabuli ῥιζοτόμος, *qui medicinam ex radicibus sectis parat*. Diversas glossas male confusas habent Photius et Suidas. Τέμνουσι φάρμακον. τιμῶσιν. ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ 'Ιεροκλῆς. BLOMF.

18. κλαίω] Scribendum κλάω.

22. In Ald. post λαμπτὴρ et post νυκτὸς comma positum est, in Turn. post λαμπτήρ. Interpunctione caret Rob. Cum Turnebi interpunctione consentit scholiasta, qui annotavit, ἐκ νυκτὸς ἡμέραν ἡμῖν διδούς. Quod non potuit omisso ἐκ dici.

ἡμερήσιον plerumque ita dicitur ut significet quod unius diei est: rarius diurnum significat, oppositam nocturno. Hippocr. p. 595, 21. τὰ μὲν ἡμερήσια τρυχία—quibus τὰ δὲ νύκτωρ opponit. Polyb. 9, 13, 6. τὰς ἡμερησίους καὶ νυκτερινὰς πορείας. Ad hujus adjectivi similitudinem dictum est νυκτερήσιος, quod Aristophani Thesm. 204. restituit Dobræus γυναικῶν ἔργα νυκτερήσια, ubi libri νυκτερείσια ex eadem corruptela, qua apud Lucianum vol. 2. p. 257. χρησμὸς νυκτερήσιος in libris quibusdam in νυκτερείσιος et νυκτερίσιος est corruptus.

23. φάος] νῦν φῶς V. Fl. T.

25. ἰοὺ ἰού] Interjectiones lætantis: quamobrem ἰοῦ ἰοῦ scribendum ex præcepto grammaticorum, de quo dixi in Thesauro Stephani vol. 4. p. 623. "Exclamationem ἰοῦ, ἰοῦ ante v. 22 rejicit Hermannus. Nollem factum. Excubiator primum facem salutat, dein Clytæmnestram hac exclamatione expergefacere vult." BLOMF.

26. σημανῶ T. Steph. σημαίνω errore solemni M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

27. εὐνῆς] εὐνὴν G. Ald.

ἐπαντείλασαν] *Exsurgentem.* Eadem locutione utitur Eurip. Herc. F. 1052. Κεχυμένως (εὐνᾶς) ἐπαντέλλει, et Phœniss. 105. Ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων (*attollens*). Abresch. Choeph. 280. Λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ. Ceterum notavit Stanleius, media nocte captam fuisse Trojam, collatis Eurip. Hecub. 902. Virgil. Æn. 2. 265. BLOMF.

29. ἐπορθιάζειν] ἐπορθριάζειν M. Guelf. Ald. ἐπ' ὀρθριάζειν Rob.

30. ἀγγέλλων] ἀγγέλων Fl. M. Ald.

32. εὖ πεσόντα] *Prospero successu usa.* Metaphora a talis desumpta, de qua vid. ad proximum versum. Proverbium apud schol. quod ex Sophocle citat scholiasta ad Eurip. Orest. 602. Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. cf. Diogenian. 1, 58. Locum sic vertit Hadrian. Junius Animadv. 2, 4. ubi plura de talorum jactu, *Cecidisse res heriles prospere dabo.* BLOMF.

33. τρὶς ἕξ] Summus jactus in ludo tesserario, in quo tribus tesseris ludebatur. Photius et Suidas, Τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι. οἱ μὲν τρὶς ἓξ νίκης, οἱ δὲ τρεῖς κύβοι, κενοί. καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον (Teleph. fr. 14.) Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα. τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναῤῥιπτουμένων βόλων, (Nota grammatici senarium) δύο μὲν κενοὺς αὐτόν φησι βάλλειν, ἕνα δὲ τὸν τέταρτον—ὅτι δέ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κατώρθου, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι. Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι, Τρὶς ἓξ βαλούσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας. Zenob. 4. 23. ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβους· ἡ παροιμία παρὰ Φερεκράτει ἐν Μυρμηκανθρώποις. κεῖται δ' ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνευόντων. τὸ μὲν γὰρ, τρὶς ἕξ, τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ. τὸ δὲ, τρεῖς κύβοι, τὴν ἧτταν. πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις, καὶ οὐχ ὡς οἱ νῦν, δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία. κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως· αὐτὸν τὸν ῥιπτούμενον, ὅτε πλήρης ἐστὶ, καὶ μή. τοὺς δὲ κύβους τὰς τοιούτους οἱ Ἴωνες καλοῦσιν οἴνας (Angl. *Pips*) καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν· Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς οἴνας. (Cf. Photium et Suid. v. Ἢ τρὶς ἕξ.) Hunc locum etiam exhibet Schol. Platon. p. 245. sed corrigit Salmasius ad Flav. Vopisc. Procul. p. 759. κύβον γὰρ ἔλεγον διχῶς· αὐτὸ τὸ ῥιπτούμενον, καὶ ὃ πλῆρές ἐστι καὶ μή. Epicharmus Stobæi 69. p. 289. Τὸ δὲ γαμεῖν ὁμοῖόν ἐστι τῷ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβους Ἀπὸ τύχης βαλεῖν. Hic jactus apud Latinos *Venus* dicebatur. Vid. Cruq. ad Horat. Carm. 2. 7, 25. BLOMF.

φρυκτωρίας] *Facis accensionis.* Minus recte Stanleius, *Spe-*

culatio. Hesych. Φρυκτωρία· πυρκαϊὰ, πυρσεῖα, λαμπὰς, καῦσις. Harpocrat. Φρυκτωρεῖν ἐστι κυρίως τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατεινομένων σημαίνειν ὁτιοῦν. Δείναρχος ἐν τῇ Αἰσχίνου συνηγορίᾳ κατὰ Δεινίου. Thucyd. 3, 22. φρυκτοί τε ἤροντο ἐς τὰς Θήβας πολέμιοι. παράνισχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς, πρότερον παρεσκευασμένους ἐς αὐτὸ τοῦτο, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις εἴη, καὶ μὴ βοηθοῖεν. cf. c. 80. et 2, 94. BLOMF.

36. βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ] Proverbium notissimum de iis qui pecunia corrupti ea tacent, quæ eloqui et prodere deberent: translatum deinde ad illos, qui propter timorem sive ob mulctæ metum libere loqui non auderent. Et hanc quidem rationem hic valere, e reliquo speculatoris sermone colligitur. Cum enim fido sit in Agamemnonem animo, non profecto in eum corruptelæ suspicio cadit. Suidas. Βοῦς ἐπὶ γλώττης. ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παῤῥησιάζεσθαι· ἢ διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ζώου, ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν ἐγκεχαραγμένην, ὅπερ ἐκτίνειν ἔδει τοὺς παῤῥησιαζομένους. Eadem habet Hesych. Cf. etiam Polluc. 9. 62. Athen. 12. 12. e Menandri Piscatoribus, ubi quosdam exules Heracleotas induxerat, hunc versum affert: παχὺς γὰρ ὗς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα, quem Casaubonus in eandem sententiam interpretatur. SCHUTZ. Suidas, Hesychius et Zenobius eadem fere verba repræsentant. Vid. Synes. Ep. 153. Polluc. 9, 62. Julian. Or. 7. p. 218. τὸν βοῦν δὲ ἐπιτίθημι τῇ γλώττῃ. Dubitari possit an ad Atheniensium nummos respexerit. Theognis 813. Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσης κρατερῷ ποδὶ λὰξ ἐπιβαίνων Ἴσχει κωτίλλειν, καίπερ ἐπιστάμενον. Nescio an origo proverbii ex more trahenda sit, quem habuerint veteres nummos in ore tenendi, quos ex venditione mercium suarum colligerent: vid. Casaubon. ad Theophrast. p. 194. Paullo aliter, fere eodem tamen sensu, Sophocl. Œd. Col. 1051. ὧν καὶ χρυσέα κλεὶς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακεν· ubi vid. schol. BLOMF.

37. οἶκος — λέξειεν] Haud obscure tangit Clytæmnestræ adulteria. SCH. Simili ratione Eurip. Androm. v. 924. δόμοι φθέγμ' ἔχοντες, et Hippol. 1074. ὦ δώματ' εἴθε φθέγμα γηρύοισθέ μοι. Idem Hec. 836. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι καὶ χερσί. Nec disparile illud Aristæn. 1, 10. εἴθε ὦ δένδρα καὶ νοῦς ὑμῖν γένοιτο καὶ φωνή. Ipsam h. l. phrasin habes in Soph. Electr. 551. φαίει δ' ἂν ἡ θανοῦσα εἰ φωνὴν λάβοι. Eurip. Iphig.

Taur. 52. nec non Lucian. de luctu p. 431. *πρὸς ἃ ὁ νεκρὸς αὐτὸς ἀποκρίναιτ' ἂν εἰ λάβοι φωνήν*. ABRESCH.

38. *λήθομαι*] *Obliviscor*. Interpretes ad unum vertunt *non intelligentibus lateo*. Sed in media voce nihil aliud significare potest quam *obliviscor*; ut apud Homerum, *σὺ δὲ λήθεαι*. Quare vertendum, *iis qui hæc cognita habent, lubens equidem loquor, ignorantibus* vero, *eorum quæ vidi obliviscor*, i. e. me oblitum esse fingo; quod eodem recidit ac Plautinum illud, *Næ tu hercle, si te Dii amant, linguam comprimes Posthac: etiam illud quod scies, nesciveris: Ne videris quod videris.* Hanc interpretationem firmat Herodoti locus 4, 43. *τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὔνομα, ἑκὼν ἐπιλήθομαι*. Eurip. Hipp. 467. *ἐν σοφοῖσι γὰρ Τάδ' ἐστὶ θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλά*. BLOMF.

40. Locutio ista *δέκατον μὲν ἔτος τόδε* indicat novem annos fuisse absolutos, decimum tunc agi, quod pluribus ostendit Stanleius. Troja scilicet capta est decimo anno ineunte, non absoluto. Homer. Od. E, 105. *ὀϊζυρώτατον ἄλλων Τῶν ἀνδρῶν, οἳ Ϝάστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο Εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν Ϝοῖκαδ'*. BLOMF. V. Boeckh. in annot. ad Marmor. Parium in Corp. Inscr. vol. 2. p. 327. 328.

ἐπεὶ] *Ex quo*. *ἀφ' οὗ*. Hesych. Plena locutio videtur esse *ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου, ἐπεί*. Herodot. 7, 69. *καὶ Περσέων φρουρὴ ἐν αὐτῷ κατεστήκεε ὑπὸ Δαρείου, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου, ἐπεί τε ἐπὶ Σκύθας ἐστρατεύετο*. Vid. infra 955. Choeph. 507. *ἐπεὶ μολὼν Ματρόθεν κελάδησε*. *ex quo, matris utero relicto, vagiit.* Pindar. Ol. 1, 39. *τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσατο γαιάοχος Ποσειδᾶν, ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελεν Κλωθώ*. Soph. Ajac. 490. *τοιγαροῦν, ἐπεὶ Τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον εὖ φρονῶ τὰ σά*. BLOMF.

43. *δίθρονος καὶ δίσκηπτρος τιμή*, dicitur de Atridis quorum uterque rex erat. Ut infra 109. *δίθρονον κράτος*. *δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι* Sophocl. Aj. 252. *βασιληΐδα τιμάν* pro *imperio* dixit Euripides Hippol. 1276. ex Homer. Iliad Z, 193. Thucyd. 1, 132. *ἄνδρα γένους τε τοῦ βασιλείου ὄντα καὶ ἐν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. Πλείσταρχον γὰρ τὸν Λεωνίδου, ὄντα βασιλέα, καὶ νέον ἔτι, ἀνεψιὸς ὤν, ἐπετρόπευεν*. Ceterum eodem fere modo *Διόθεν* interponitur Choeph. 304. *Ἀλλ' ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν Τῇδε τελευτᾶν, Ἧι τὸ δίκαιον μεταβαίνει*. BLOMF.

44. *Ἀτρειδᾶν*] Scribendum *Ἀτρειδῶν* ex Ald. Turn.

45. *χιλιοναύταν*] *Mille navibus vectum*. Paullo durius dic-

tum pro χιλιόναυν. Stanleius confert Eurip. Iph. T. 140. σὺν κώπᾳ χιλιοναύτᾳ. Androm. 106. Εἷλέ σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκὺς Ἄρης. et Orest. 352. Monet autem hunc numerum non ad amussim esse. Homerus naves ponit 1186. quam classem Thucydides vocat χιλίων καὶ διακοσίων 1, 10. ubi vid. Duker. BLOMF. Qui χιλιοναύτην scripsit. Mihi servandum videtur χιλιοναύταν. Alia enim hujus Dorismi ratio est quam quem præcedente versu libri plerique exhibent Ἀτρειδᾶν. γρ. Ἴλιον ναύταν M. Fl.

46—1121. om. Ven.

47. στρατιῶτιν] στρατιώτην Ald. Rob.

ἀρωγάν] Scribendum ἀρωγήν cum Blomfieldo.

48. κλάζοντες] κλάγξαντες Fl. T.

49. αἰγυπιῶν] Respicere videtur partim ad Iliad. Π, 428. Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι, Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται. partim ad Od. Π, 216. Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἤτ' οἰωνοὶ Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεεινὰ γενέσθαι. Moschus 4, 23. in re simili, ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς Πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ. BLOMF.

50. ἐκπατίοις] Propria significatione dictum accepit scholiasta, τοῖς ἔξω τῆς ὁδοῦ·—δέον δὲ εἰπεῖν ἐκπατίων παίδων, ἐκπατίοις εἶπε πρὸς τὸ ἄλγεσι. Est vero sensu metaphorico dictum, *enormibus, ingentibus*. Gregor. Cor. p. 566. τὸ ἐκτρόπως καὶ παραδόξως ἐκπατίως (dicunt Iones). Erotianus p. 170. ἐκπατίως. ἐκτρόπως καὶ ἔξω ὁδοῦ. (Nam sic scripturam vulgatam καὶ ὁδοὺς, pro quo καὶ ὁδοῦ codd. Paris. apud Bast., correxit Kœnius.) ἀγνοοῦντες ἔνιοι γράφουσιν ἐκπάγλως. unde Kœnius Hippocrati p. 663, 20. restituit, ἐκπατίως (libri ἐκπάγλως) τε αἴθεται καὶ δάκνεται καὶ ὁρμᾷ.

ἄλγεσι παίδων M. Fl. T. Rob. ἄλγεσσι παίδων Steph. ἄλγεπι ποδῶν Ald. unde a Turn. interpolatum ἄλγεσσι ποδῶν.

51. ὕπατοι λεχέων] Scholiasta, ἤγουν ὑπεράνω τῶν λεχέων.

στροφοδινοῦνται] *In gyros circumaguntur*. Simile compositum est τροχοδινεῖσθαι Prometh. 907. BLOMF.

53. πόνον libri omnes et Hesychius. Δεμνιοτήρη πόνον. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. καθότι οἱ νεοσσοὶ ἔτι τοιοῦτοί εἰσιν ὡς τὰ δέμνια τηρεῖν καὶ κατέχειν, μηδέπω πέτεσθαι δυνάμενοι. πόνον δὲ, τὰ περὶ τὴν τροφὴν αὐτῶν. Et vulgata quidem lectio sensum satis commodum præbet. Ingeniosa tamen Musgravii conjectura est. "Lege γόνον. Sophocles (Lex Soph. v. Ψάκαλα)—

Ψακαλοῦχοι Μητέρες, αἰγές τ' ἐπιμαστίδιον Γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνοιεν." Hanc emendationem in animo habuit Porsonus, quum edebat *πόνον* † *ὀρταλίχων*. Aliquatenus confirmatur ex Heliodoro Æth. 2. p. 100. *ὥσπερ, οἶμαι, τὶς ὄρνις, ὄφεως αὐτῆς τὴν καλιὰν πορθοῦντος, ἐν ὀφθαλμοῖς τε τὴν γονὴν θοινωμένου, προσελθεῖν μὲν ὀκνεῖ, φεύγειν δὲ οὐ φέρει, πόθος γὰρ ἐν αὐτῇ καὶ πάθος ἀνταγωνίζονται· τετριγυῖα δὲ περιποτᾶται τὴν πολιορκίαν, εἰς ὦτα ἀνήμερα, καὶ οἷς ἔλεον οὐκ ἐγνώρισεν ἡ φύσις, ἀνήνυτον ἱκετηρίαν τὸν μητρῷον εἰσάγουσα θρῆνον.* quem locum, quia pulcherrimus est, et ex pulcherrima Homeri descriptione adumbrata (Iliad, B. 307.) ideo pleniorem exscripsi. Similem fere locum videas in Analect. Brunck. vol. 2. p. 23. BLOMF. *δεμνιοτήρης* Hesychius de pullis nidos servantibus interpretatur; ego potius de vulturibus. STANL.

55. *'Απόλλων*] Vulturum miseretur Apollo, quia augurum deus; Pan, quia venatorum; Jupiter, quia tyrannorum. STANL.

56. Olim sic interpungebatur hic locus, *οἰωνόθροον Γόον ὀξυβόαν Τῶνδε μετοίκων, ὑστερόποινον κ. τ. λ.* Virgulam post *μετοίκων* recte delevit Pauwius. Aliter tamen schol. Sophoclis in Œd. Col. 929. qui locum non intellexit. *κέχρηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν ἐν 'Αγαμέμνονι, λέγων οὕτως, Τῶνδε μετοίκων· μετοίκους γὰρ εἶπε τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς οἰωνοὺς ἐκεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους.* BLOMF. Recte Pauwius.

58. *ὑστερόποινον*] *Pœnam seriorem afferentem.* Choeph. 379. *Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων 'Υστερόποινον ἄταν.* Eodem sensu Nemesis dicitur *ὑστερόπους* in Stratonis Epigr. ap. Dorvill. ad Charit. p. 197. Toup. in Schol. Theocr. 6, 13. *ὑστερόπουν ἀζόμενοι Νέμεσιν.* Scriptor Orphicorum, Argon. 1167. *ἐπεί νύ οἱ αἰὲν 'Ερινὺς Αἵματος ἐμφύλοιο δεδουπότος 'Αψύρτοιο 'Υστερόπους ἕπεται.* Theodectes ap. Stob. Ecl. p. 123. Gr. *Ὅταν δὲ φωραθῶσιν, ὀφθέντες κακοὶ, Τίνουσι ποινὰς ὑστέροισιν ἐν χρόνοις.* Nempe, quod ait Lysias contra Andocid. p. 106. ed. Auger. *οὔτε ὁ θεὸς παραχρῆμα κολάζει*, sed, secundum Euripidem, *σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ Στείχουσα, μάρπτει τοὺς κακοὺς, ὅταν τύχῃ.* vid. Plutarch. de Sera N.V. p. 6. ed. Wyttenb. Horat. C. 3, 2, 31. *Raro antecedentem scelestum Deseruit pede Pœna claudo.* Cui contrarium est quod alibi dixit *Culpam pœna premit comes.* Laii peccatum vocat Noster *παρβασίαν ὠκύποινον* Theb. 740. BLOMF.

59. *'Ερινύν*] *'Εριννύν* T. Turn. Steph.

62. πολυάνορος—γυναικὸς] *Helenæ, quæ multos maritos habuit.* nempe Menelaum, Parida et Deïphobum. Stanleius confert Lycophr. 851. Τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης, quod explicat Stephanus Byz. τῷ Μενελάῳ, Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δηϊφόβῳ γαμηθεῖσα. BLOMF. Rectius scholiasta, τῆς πολλοὺς μνηστῆρας ἐσχηκυίας.

63. γυιοβαρῆ] γαιοβαρῆ Turn.

64. ἐρειδομένου] ἐριδομένου M. ἐρειπομένου (cum gl. πίπτοντος) T. et superscripto δο Fl.

γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου] Theocr. 7, 7. εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ. In Sophocl. Ajac. 309. omnino verum puto ἐρεισθεὶς, quod ex scholiis pro ἐρειφθεὶς recepit Musgravius. Vim locutionis nemo interpretum perspexit, præter summum virum Is. Casaubonum, qui confert Pers. 926. Ἀσία δὲ χθὼν, βασιλεῦ γαίας, αἰνῶς, αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται. Dicitur de iis qui luctantes vel præliantes in genu procumbunt. Simonides Epigr. 74. Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλὸν, ὃς ποτε Πίσῃ Ἑπτάκι νικήσας, εἰς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν. Pausan. 10, 26. de Polygnoti tabula, Ἀστύνομον — πεπτωκότα ἐς γόνυ ὁ Νεοπτόλεμος ξίφει παίει. BLOMF.

65. προτελείοις] προτέλεια sacrificia sunt antenuptialia et metaphorice præludia, velitationes. BLOMF.

66. Δαναοῖσι] Δαναοῖσιν M. Guelf. Ald. Rob.

67. ἔστι δ' ὅπη νῦν ἔστι] Hujusmodi formulis utuntur Græci, quando de rebus injucundis breviter effari volunt, quod notarunt Abreschius ad h. l. et Schæferus ad Soph. Œd. Col. 273. BLOMF.

69. ὑποκλαίων] ὑποκλέων Guelf. ὑποκλίων Ald. ex quo Turn. ὑποκλείων fecit conjectura non minus infelici quam versu proximo δοκεύων ex vitio Aldino δακεύων. Ineptum autem est ὑποκλαίων, quod conjunctum cum δακρύων similibus tautologiæ exemplis excusari quodammodo posset, nisi interposita verba essent οὔθ' ὑπολείβων. Hoc sensit Casaubonus, qui non male conjecit ὑποκαίων. Ceterum recte scholiasta, τὸ τὶς λείπει. Intelligitur autem Agamemnon, nefandi sacrificii (ἀπύρων ἱερῶν) reus.

ἀπύρων ἱερῶν] Hoc de Furiarum sacrificiis intelligunt scholiasta, Stanleius, Schutzius, alii, quibus neque *ignis* neque vinum adhibebatur, ut aiunt. Sed unde, quæso, hoc didicerunt? Furiarum quidem σπονδαί, quæ ex aqua fiebant, ideo dicebantur νηφάλιοι, sed sacrificia facta esse sine ignibus, id

vero falsissimum est. Philochorus ap. schol. Soph. Œd. Col. 101. de hujusmodi sacris agens, describit *οὐ μόνον θυσίας νηφαλίους, ἀλλὰ καὶ ξύλα τινὰ, ἐφ' ὧν ἔκαιον.* In Eumen. 106. Clytæmnestra ait, Eumenidas compellans, Ἦ *πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε Χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,* Καὶ *νυκτὶ σεμνὰ δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς* Ἔθυον—. Quare hoc epitheton ad Furias haud pertinet. Forte vertendum est *templorum sacrificiis carentium*, quæ Paris neglexerat; nam sententia ad Parida respicere videtur. Hesych. Ἀπύρον. *ἀθύτον.* Σοφοκλῆς Μυσοῖς. Pindar. Ol. 7, 88. *τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς* Ἄλσος *ἐν ἀκροπόλει*, de Heliadis qui obliti erant ignem ad sacra apportare. BLOMF. Τῶν Μοιρῶν *καὶ τῶν* Ἐρινύων dixit scholiasta. Manifestum est Iphigeniæ intelligendum sacrificium esse, monuitque Bambergerus in commentatione de Agamemnone Brunsvigæ edita a. 1835.

71. *παραθέλξει*] *Mulcebit, et ex proposito devertet.* ea enim est vis præpositionis *παρά.* Eodem sensu Eurip. Med. 144. Παρθαλπομένα *φρένα μύθοις.* BLOMF. Comparandum *παρασαίνειν*, quod Seidlerus Pers. 96. restituit.

72. *ἀτίτᾳ* Rob. Steph. *ἀτιταῖ* Guelf. *ἀτιταὶ* T. Scribendum *ἀτίται* cum Fl. Ald. Turn. "*ἡμεῖς δ' ἀτίται* significat *nos autem illæsi*; ut *ὁ ματροφόνος ἀτίτας* Eum. v. 256. est *matricida impunis. σαρκὶ παλαιᾷ* construendum est cum sequentibus *τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες*, hoc sensu: *nos autem illæsi atque extra belli periculum constituti, propter senectutem corporis in illa expeditione domi relicti, manemus.*" SCH. Interpretatio parum probabilis. Rectius alii *inhonoratos* intellexerunt. *ἄτιτοι* Blomfieldus.

75. *σκήπτροις*] *Baculis.* Callimachus Epigr. 1, 7. vocat *σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον.* et Fragm. 484. *σκηπάνιον, ὃ δὴ πέλε γήραος ὀκχή.* Cratinus in Νόμοις ap. Lexic. Seguier. p. 371. ed. Bekker. Ἦ *πρεσβῦται πάνυ γηραλέοι, σκήπτροισιν ἄκασκα προβῶντες.* BLOMF.

76. *ὅ τε*] *ὅτε* libri. Divisit Stanleius.

μυελὸς] *Robur.*

77. *ἀνᾴσσων*] Iota subscriptum in libris de more omissum adjecit Hermannus.

78. Ἄρης] *Martius vigor.* Chorus, quum dixisset se *ἰσχὺν ἰσόπαιδα νέμειν ἐπὶ σκήπτροις*, sententiam explicare pergit hunc in modum—*Quippe infantium robur extremo senio æquipollet,*

nec inest martius vigor; contra, extremum senium, flore ætatis jam marcido, tribus pedibus incedit, nec infantibus quidquam præstat. Locutio solemnis est Ἄρης ἔνεστιν, *inest vigor.* Suppl. 745. Γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' Ἄρης. Sophocl. El. 1243. Ὅρα γε μέντοι, κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔνεστιν. Eurip. Phœn. 134. Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει. BLOMF.

οὐκ ἔνι χώρᾳ] *In suo loco non inest.* Anglice, *is not in its proper place.* quod nemo interpretum perspexit, etsi a vero haud longe abfuit Abreschius. Callimach. H. Del. 192. Πλαζομένη πελάγεσσι· πόδες δέ οἱ οὐκ ἔνι χώρᾳ. ubi vid. Ernesti et Valckenær. ad Theocr. Adoniaz. p. 365. A. Xenoph. Œcon. 3, 3. ἢ ὅτι τοῖς μὲν ὅπου ἔτυχεν ἕκαστον καταβέβληται, τοῖς δὲ ἐν χώρᾳ ἕκαστα τεταγμένα κεῖται. BLOMF.

79. τό θ' ὑπεργήρων Stanleius: quod ὑπέργηρων scribendum erat προπαροξυτόνως ex regula grammaticorum, de qua exposuit Goettlingius in libro de accentu p. 288. τίθι περ γήρως M. et Ald. τίθι περ γήρος Rob. τόθη περ γήρως Turn. τόθ' ὑπεργήρων T. Steph. τιθίπεργήρως Guelf. τόθϊπερ γήρως Fl.

φυλλάδος ἤδη κατακαρφομένης] Simillimum illud Archilochi apud Hephæst. p. 35. Οὐκ ἔθ' ὅμως θάλλεις ἁπαλὸν χρόα· κάρφεται γὰρ ἤδη. Nicand. Ther. 328. αὐαλέη δὲ περὶ χροῒ καρφομένη θρὶξ Σκίδναται. Hesiod. Op. 7. ἀγήνορα κάρφει. BLOMF.

80. τρίποδας] τρίποδος Fl. T. Sphingis ænigma Æschylum in mente habuisse opinatur Stanleius, Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, καὶ τέτραπον, οὗ μία φωνή, Καὶ τρίπον. Idem confert Eurip. Troad. 275. Ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος, ἁ τριτοβάμονος Χερὶ δευομένα βάκτρον Γεραιῷ κάρᾳ; Forsan vero Æschylus respexerit ad Hesiod. Op. 531. τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἶσοι, Οὗτ' ἐπὶ νῶτα ϜέϜαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται, Τῷ Ϝίκελοι φοιτῶσιν. Poeta, qui Cornelii Galli nomen præ se fert, de sene; *Fitque tripes prorsus quadrupesque, ut parvulus infans; Et per sordentem flebile repit humum.* Nicand. Alexiph. 555. Οἱ δὲ περισφαλέοντες, ἅτε βρέφος, ἑρπύζουσι Τετράποδες· νοεραὶ γὰρ ἀπὸ φρένες ἀμβλύνονται. BLOMF.

81. ἀρείων] Refertur ad γέρων, quod ex verbis τό θ' ὑπέργηρων repetendum esse monuit Blomfieldus.

82. ἡμερόφαντον] ἡμερόφατον M. Guelf. Ald. Rob.

ἡμερόφαντον] *Quod interdiu apparet.* Contra νυκτίφοιτ' (vel νυκτίφαντ') ὀνείρατα Prometh. 679. Minus recte vertit Stanleius, *quasi somnium diurnum,* quod metaphoram enervat.

Poetis autem mos est, quum tropum paullo audaciorem adhibent, epithetum statim adjungere, quod notionem ejus circumscribat ac definiat. Res exemplis patebit. In Prometh. 828. grypas vocat noster Ζηνὸς κύνας, metaphoram tamen quodammodo corrigit, adjiciendo ἀκραγεῖς, *canes quidem, sed canes non latrantes.* Theb. 64. exercitum vocat *fluctum*, sed adjicit χερσαῖον. ibid. 82. pulvis dicitur *nuntius*, sed ἄναυδος. Ibid. 856. Charontis cymbam dicit θεωρίδα, sed statim subjicit τὰν ἀστιβῆ 'πόλλωνι, ad discrimen veræ θεωρίδος: vid. Glossar. ad loc. Choeph. 491. vestem qua Agamemnon irretitus erat, Orestes vocat πέδας, sed adjicit ἀχάλκευτοι, *pedicæ, sed non ex metallo factæ.* αἰδοῦς etiam ἀχάλκευτοι πέδαι ap. Euripidem. Noster in fragmento ap. Athen. 11. p. 491. A. Pleiadas vocat πελειάδας, sed ut a columbis distinguat, adjicit ἄπτεροι, uti recte observavit Athenæus. Sic Eurip. Hecub. 65. brachium σκίπωνα vocat, sed σκολιὸν, quia veri scipiones recti sunt, non curvi. Vid. ibi Musgrav. Orest. 1501. Orestem et Pyladem cum Bacchantibus comparat, sed epithetum addit ἄθυρσοι, *Bacchæ quidem, non tamen propriæ Bacchæ.* ibid. 314. Eumenidum caterva θίασος vocatur; sed quum hæc vox propria sit Baccharum, cum ea conjungit adjectivum ἀβάκχευτος. Eodem modo noster senium vocat ὄναρ, non tamen verum ὄναρ, sed ὄναρ ἡμερόφαντον. Ceterum Eurip. Phœniss. 1538. Œdipodem vocat ἀφανὲς αἰθέρος εἴδωλον, Ἢ νέκυν ἔνερθεν, ἢ πτανὸν ὄνειρον. ubi Valckenærius citat Euripidis Æolum ap. Stob. p. 477. Γέροντες οὐδὲν ἐσμὲν ἄλλο πλὴν ὄχλος, Καὶ σχῆμ'· ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα. Similiter mortales imbecilli dicuntur ὀνειράτων Ἀλίγκιοι μορφαῖσι. Prometh. 457. et ἰσόνειροι ibid. 564. BLOMF. Adde Eum. 115.

85. Τί χρέος] *Quid rei est?* Eurip. Heracl. 96. Τί χρέος; Apoll. Rhod. 3, 12. Τί χρέος; ἠὲ δόλον τινα μήσεαι—Idem valet τί χρῆμα; Prometh. 298. Eurip. Cycl. 99. Hippol. 919. Suppl. 103. Theocr. 21, 25. BLOMF.

87. πειθοῖ] πυθοῖ Flor. quæ Pearsoni etiam et Casauboni conjectura memoratur, sed falso, ut opinor, pro πευθοῖ, quod reciperem, ni vulgata lectio sensum satis commodum præberet. Theb. 366. Πευθῶ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει. Male legitur πειθὼ pro πευθὼ apud Hesychium. Πύστις. ἡ πειθώ. Vid. notata ad Theb. 54. BLOMF. Quum librorum hac in re auctoritas nulla sit, præferendum videtur quod aptius dictum est πευθοῖ.

περίπεμπτα] *περίπεμπτος*, *qui circumcirca mittitur*. Hic vero adjectivum sumendum est adverbialiter, ut in locutionibus *ἔτεκες ἀνόνητα* Eurip. Hippol. 1140. (ubi vid. Monk.) *Ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε* Soph. Electr. 962. *ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται* Eurip. Helen. 290. *Νῦν, ῥόδα, φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα*, Mosch. 3, 5. BLOMF.

θυοσκινεῖς] Scribendum *θυοσκεῖς* cum Turn. Schol. in T. *εὕρηται καὶ θυοσκοεῖς, ὡς ἀπὸ τοῦ θυόσκοος, ὁ διὰ θυσιῶν τὸ μέλλον κοῶν, ἤτοι νοῶν. θύος γὰρ τὸ θῦμα*. Hesych. *Θυοσκεῖν. ἱεροῖς παρέχεσθαι, ἢ θεοῖς*. ubi forsan legendum, *ἱερὰ παρέχεσθαι τοῖς θεοῖς*. BLOMF. Hesychii glossam non recte emendavit Blomfieldus.

88. *τῶν ἀστυνόμων—τῶν τ' ἀγοραίων*] Sept. 257. *Ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς, Πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις*. Duo autem genera deorum *ἀστυνόμων* erant; *χθόνιοι*, quales Pluto, Furiæ &c. *ὕπατοι*, qualis Jupiter &c. quorum alii cœlestes, alii foro præerant; v. g. Hermes, et Apollo. Haud longe absimilis est Deorum divisio ap. Liv. 1, 32. *Audi Jupiter, et tu Juno, Quirine, Diique Deæque omnes cœlestes, vosque terrestres, vosque inferni audite.* Infra 487. Talthybius compellat Jovem *ὕπατον χώρας*, et *θεοὺς ἀγωνίους*, et *Ἑρμῆν* qui *ἀγοραῖος* erat; Verte igitur *deorum urbem tenentium*, scilicet, *superorum*, *inferorum*, *cœlestium et forensium*. BLOMF.

91. *βωμοὶ*] Intelligendæ sunt aræ in plateis positæ, siquidem *ἔθος ἦν τοῖς ἐν ἀγυιαῖς ἱσταμένοις θεοῖς ἐπὶ ταῖς ἐρχομέναις ἀγγελίαις θύειν*, uti ait schol. Aristoph. Nub. 1317. Harpocrat v. *Ἀγυιᾶς*. Has aras respicit Talthybius v. 502. salutans *δαίμονας ἀντηλίους*. BLOMF.

δώροισι] *δώροις* M. Fl. Guelf. Ald. Rob.

94. *χρίσματος*] *χρήματος* Ald. Scribendum *χρίματος* ex M. Rob. quam formam ex Callimachi Lav. Pall. 16. 26. indicavit Blomfieldus. "Hoc loco de oleo dictum est quo flamma quasi inungebatur. Hoc ab usu *sanctum* s. *castum*, ab natura *molle* s. liquidum, a puritate, *sincerum* non adulteratum dicitur." SCH.

96. *μυχόθεν*] Ex intimis ædium partibus, i. e. ex Clytæmnestræ thalamis. BLOMF.

97. *λέξασ' ὅ τι* Fl. *λέξασ' ὅτι* codices reliqui et Rob. Steph. *λέξ' ὅτι* Ald. qua scriptura deceptus Turn. *καὶ* post *σοὶ* inseruit. *λέξον θ' ὅ τι σοὶ δυνατὸν* Blomfieldus.

98. αἰνεῖν] εἰπεῖν T. Steph.

99. τε negligenter additum, quemadmodum εἶτα post participia additur.

100. τότε] εὖθ' ὅτε Ald. errore typothetæ pro ἔσθ' ὅτε, quod habet Guelf.

μὲν om. Ald.

κακόφρων] *Animum timore afficiens.* Sensu insolito. Plerumque valet *malignus.* BLOMF.

101. ἀγανὰ (debebat ἀγανὴ) σαίνουσ' Butlerus. ἀγανὰ φαίνουσ' T. Steph. ἀγανὰ φαίνεις M. Guelf. Turn. ἄγαν ἀφαίνεις Ald. ἀγανὰ φανεῖσ' Rob.

102. ἄπληστον] ἄπλειστον M. Guelf. Ald. Rob.

103. τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης Hermannus. τὴν θυμόφθορον λύπης φρένα M. Guelf. Ald. Rob. τὴν θυμοβόρον λύπης φρένα Steph. τὴν θυμοβόρον λυποφρένα T. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπης Turn. Accusativus φρένα ab adjectivo regitur θυμοβόρου, quod pro βιβρωσκούσης dictum est.

104—121 = 122—139.

104. Hunc versum profert Æschyli persona in Aristophanis Ranis 1276. ubi pro ὅδιον legitur ὅσιον. Schol. ἐν τοῖς πλείστοις αἴσιον. 'Ασκληπιάδης τὸ ὅσιον. quibus ex verbis Stanleius Asclepiadem legisse autumat ὅδιον κράτος ὅσιον ἀνδρῶν. Contra Pauwius vocem ὅσιον ad ὅδιον pertinere censet, legitque ἐν τοῖς πλείστοις ὅδιον, 'Ασκληπιάδης δὲ ὅσιον. BLOMF. Recte Pauwius.

ὅδιον κράτος] *Robur*, seu *fiducia quæ ab omine in itinere viso ducebatur.* uti recte explicat scholiasta. Huc respicit Hesych. Ὅδιος οἰωνός. αἴσιος. Infra 152. Μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις. BLOMF.

105. ἐκτελέων] *Nobilium:* quo sensu ἐντελεῖς quoque dici ostendit L. Dindorfius in Thesauro vol. 3. p. 1159. ἐντελέων reponi voluit cum Casaubono Stanleius, in supremo magistratu constitutos intelligens. Post ἐκτελέων colon ponatur.

καταπνείει Ald. καταπνεύει Fl. T. καταπναίει Guelf. καταπνέει M. Rob. Turn.: unde fortasse erunt qui καταπνεῖ μοι præferant.

106. πειθὼ—αἰών] Scholiasta hæc sic est interpretatus, ὁ γὰρ σύμφυτός μοι αἰὼν, ὅ ἐστι τὸ γῆρας, διὰ τὴν εἰς θεοὺς πειθὼ, μολπήν μοι καὶ ἀλκὴν καταπνεῖ. ὅ ἐστιν, εἰ καὶ γέρων εἰμὶ, ὅμως μέλψω τὰ γεγονότα, πέποιθα γὰρ ὅτι εἰς πέρας αὐτὰ ἄξουσιν οἱ

θεοί. Blomfieldus *πειθῶ μολπᾶν, ἀλκὰν ξύμφυτον, αἰών,* Schuetzius *πειθὼ μολπὰν ἀλκᾷ σύμφυτος αἰέν.* unde Bothius *ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει πειθὼ μολπᾶν ἀλκᾷ ξύμφυτος αἰών, nam adhuc viribus conjuncta ætas divinitus inspirat fiduciam canticorum.*

108. *δίθρονον κράτος*] *Imperium binorum regum.* Vid. supra ad v. 42. Stanleius comparat *δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι,* Soph. Ajac. 252. Infra 602. Menelaus dicitur *τῆσδε γῆς φίλον κράτος*; ubique enim de Menelao loquitur Æschylus, quasi cum Agamemnone in imperio consociatus fuerit. BLOMF.

Ἑλλάδος] Adjective dictum.

ἥβας] *ἥβαν* libri et scholiasta. Correctum ex Aristoph. Ran. 1284. ubi libri optimi *ἥβας,* deteriores *ἥβαν.*

110. *ταγὰν*] Fl. T. Steph. *τὰν γᾶν* M. Ald. Rob. *ταγᾶν* Turn. *τὰν γὰν* Guelf.

111. *πέμπει*] *πέμπη* Rob. *πέμπῃ* Steph.

ξὺν Steph. cum Aristophane Ran. 1288. *σὺν* M. Ald. Rob. Turn.

δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι] *δορὶ δίκας πράκτορι* (*πλάκτορι* Ald.) libri omnes. Correctum ex Aristoph. Ran. 1288. *δίκας* ex glossemate irrepsit. Scholiasta, *τῷ δίκην εἰσπραξομένῳ.*

114. *οἰωνῶν βασιλεὺς*] Pindaro *ἀρχὸς οἰωνῶν* Pyth. 1, 13. Horat. Carm. 4, 4, 2. *Cui rex deorum regnum in aves vagas permisit.* BLOMF.

115. *νεῶν*] *νέων* Ald.

κελαινὸς] Inter sex aquilarum species ab Aristotele recensitas H. A. 9, 32. prima a colore *πύγαργος* dicta est; tertia a colore itidem *μελαναίετος,* et *λαγωφόνος.* De his accipiendus est Æschylus. Ὁ *κελαινός* idem est ac *μελαναίετος·* qui ex descriptione Aristotelis *μέλας τὴν χροιὰν, καὶ μέγεθος ἐλάχιστος, καὶ κράτιστος τούτων.* Hinc Achilles apud Homerum huic aquilæ comparatur Il. Φ, 252. *Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος, Ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν.*—Agamemnon *μελαναιέτῳ* propter fortitudinem, Menelaus *πυγάργῳ* comparatur, quasi imbellis et uxorius. STANL. Confer. Tzetz. ad Lycophr. 90. Rem ipse illustrat poeta infra 120. memorans *δύο λήμασι δισσοὺς Ἀτρείδας.* Ceterum hoc portentum pro re sua excogitavit Æschylus; aliud narraverant Homerus in Aulide visum, Iliad. B. 308. Auctor Cypriorum ap. Proclum p. 475. ed. Gaisford. Cf. Tzetz. ad Lycophr. 203. BLOMF.

ἀργίας] ἀργείας Guelf. Ald. ἀργίας si recte legeretur, in versu antistrophico Τρωΐας scribendum foret: absurdum enim est ἀργίας disyllabum pronuntiari. Sed recte Blomfieldus ἀργᾶς emendavit, quod ex ἀργάεις est contractum. Sic ταῦρον ἀργᾶντα dixit Pindar. Olymp. 13, 99. et ὑλᾶντα νάπη pro ὑλάεντα Euripides Helen. 1303.

116. φανέντες] οἱ φανέντες Fl.

χερὸς ἐκ δοριπάλτου] *E dextra manu;* quem verum esse horum verborum sensum primus monuit Schneiderus in Indice ad Xenoph. Hist. Gr. v. Δόρυ. Sic apud Teutonas *die Schwertseite, dexterum latus,* et propius nos Angli, *the Sword-arm.* Quod ad oram libri Scaligerani annotatum est, ἐξ ἀριστερᾶς, merum calami lapsum fuisse puto. Sic εἰς δόρυ, *dextrorsum,* Xenoph. Anab. 4, 3, 29. Hist. Gr. 6, 5, 18. Dionys. Hal. 3. p. 190, 13. ἐπ' ἀσπίδα vero *sinistrorsum.* Vid. Hesych. in v. BLOMF. δοριπάλτου Turn. Steph. δορυπάλτου M. Fl. T. Rob. δορυπάλκτου Guelf. δορυπάλκτον Ald.

117. παμπρέπτοις Abreschius. παμπρέποις libri, nisi quod παμπρέποισιν Fl., παμπρέπτεσιν T, addito gl. εὐπρεπέσιν. ἡ εὐθεῖα ἡ παμπρέπτης. "*Late conspicuis.* Simile fere compositum est εὔπρεπτος, *conspicuus,* Suppl. 717. Intellige autem vel Agamemnonis palatium, vel tentorium." BLOMF.

118. βοσκόμενοι] βοσκομένην T.

ἐρικύμονα T. Steph. ἐρικύματα M. Guelf. Rob. Turn. ἐρ' ἰκύματα Ald. Per πολυκύμονα explicat scholiasta.

φέρματι] φέρβοντο T. Steph. Auctores de leporis fœcunditate a Stanleio laudantur Aristot. Probl. 10, 7. H. A. 4, 5. Herodot. 3, 8. Oppian. Cyn. 3, 521. quibus adjicias Athen. 9, p. 400. Eratosth. Cataster. p. 12. ed. Fell. Horat. S. 2, 4, 44. *Fœcundæ leporis.* BLOMF.

120. βλαβέντα] Refertur ad λαγωὸν, pro quo λαγίναν γένναν dixit. "Verbum cum genitivo constructum ut apud Homer. Od. A, 195. ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου. *impediunt illum ne iter suscipiat.* Verte igitur, *impedita quo minus ultimum cursum perficerent.*" BLOMF.

121. τὸ δ' εὖ] Id quod felix faustumque est. Infra v. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. BLOMF.

122. στρατόμαντις] Calchas.

δισσοὺς] Scribendum πιστοὺς cum Lobeckio ad Soph. Ajac. 151. Sic in Persis 55. τοξουλκῷ λήματι πιστούς dixit Æschylus.

123. Ἀτρείδας] Scribendum Ἀτρεΐδας cum diæresi. Monuit Monkius.

ἐδάη] Participium δαείς occurrit Choeph. 602. Theocr. 17, 81. infinitivum δαήμεναι passim apud Homerum. Verte autem *intellexit quid significarent aquilæ lepore vescentes.* BLOMF.

λαγοδαίτας T. Steph. λογοδαίτας M. Ald. Rob. Turn.

124. ἀρχούς T. Steph. Revocandum quod in libris reliquis est ἀρχάς. " ἀρχαὶ pro ἄρχοντες metonymia satis nota ponitur. Eurip. Phœniss. 987. Λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε. Xen. Cyrop. 8, 7, 6. ἐκάλεσε δὲ καὶ τοὺς φίλους καὶ τὰς Περσῶν ἀρχάς. Sic Noster Theb. 1027. τῷ γε Καδμείων τέλει pro τοῖς ἐν τέλει οὖσι." BLOMF.

125. δ'] δ' οὖν Fl.

126. ἀγρεῖ] Verbum epicum, cujus hoc unicum est ex tragicis exemplum. In αἱρεῖ mutandum videbatur Elmsleio ad Eurip. Med. 888.: frustra.

κέλευθος] Expeditio.

129. κτήνη] Per κτήματα explicat scholiasta, per χρήματα Hesychius. Verte, *fatum vero prius violenter diripiet ex turribus opes populares.* BLOMF.

130. μοῖρ' ἀλαπάξει] μοῖρα λαπάξει T. Hac forma metro postulante usus est Æschylus Sept. 47. 531.

131. οἷον] οἷον Ald. Rob. Steph. οἷον legit scholiasta, qui μόνον μὴ—interpretatur: quæ usitata loquendi ratio est.

132. ἄγα Hermannus. ἄτα libri. Hesych. Ἄγαις. ζηλώσεσιν. Αἰσχύλος Θρῄσσαις. Etymol. M. p. 5, 28. Ἄγα. φθόνος καὶ βασκανία. Apud Herodotum 6, 61. ubi olim legebatur φθόνῳ καὶ ἄτῃ χρεώμενος, restitutum est ἄγῃ ex MS. Archiep. et Suida. Hanc autem lectionem apud nostrum confirmat adjectivum ἐπίφθονος. BLOMF.

κνεφάσῃ] κνεφάσειε T.

προτυπὲν] προτυφθὲν T. προτυπὲς Guelf. Ald. Turn. Scholiasta, μόνον μὴ προτυπὲν ὑπὸ θεῶν τὸ στρατευθὲν τῆς Τροίας στόμιον, ὅ ἐστι τὸ ἐπὶ βλάβῃ Τροίας στρατευθὲν, ἄτῃ σκοτίσῃς. (scr. ἄτη σκοτίσῃ).

135. στρατωθὲν] στρατευθὲν Turn. Steph.

137. αὐτότοκον] *Una cum fetu.* Schol. σὺν αὐτῷ τόκῳ. BLOMF.

πτάκα θυομένοισι M. πτᾶκα θυομένοισιν Rob. πτάων καθυομένοισιν Ald. πτῶκα θυομένοισιν T. Turn. Steph. " πτὰξ, *animal*

timidum. Hesych. Πτάξ. πτακὶς, πτὼξ, δειλός. Photius, Πτάκες. δειλοί. ὀπτικῶς. ubi Alberti legit ἐπτηχώς. Corrige ποιητικῶς. Pollux 3, 136. καὶ ὁ πτακὶς, σφόδρα κωμικόν. Est autem a πτήσσω, sicut ῥάξ a ῥήσσω et πλάξ a πλήσσω. Forma notior πτώξ, a πτώσσω derivata, occurrit Eumen. 326." BLOMF.

140. τόσσον] τόσσων Guelf. Ald. Rob. Rectius τόσον Fl. T.

εὔφρων] ἄφρων Ald. Turn.

ἁ addunt T. Steph., omittunt libri reliqui. Ἄρτεμις gl. T.

141. δρόσοισιν] δρόσοις T. quod præferendum erit, si recte legitur ἀέπτοις.

δρόσοις] *Tenellis.* Etymol. M. p. 377, 37. Ἕρσαι, αἱ ἔαρι γεννηθεῖσαι. ἢ αἱ ἁπαλαὶ, καὶ τελείως νέαι, μεταφορικῶς. ὡς Ἀριστόνικος ἐν σημείοις. ἔρση γὰρ ἐστὶν ἡ δρόσος. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι τοὺς σκύμνους τῶν λεόντων δρόσους κέκληκε, μεταφράζων τοῦτο. Schol. Δρόσοισιν. τοῖς νεογνοῖς. χωρὶς δ' αὖ τέρσαι. ubi reposuit Stanleius, χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι, ex Odyss. I, 222. ubi schol. αἱ νεογναὶ καὶ ἁπαλαὶ καὶ δροσώδεις. Vid. Hesych. v. Ἕρσαι. et Alberti. Hesych. Δρόσους. ἀχρείους, Κύπριοι. BLOMF.

ἀέπτοις Fl. ἀέπτοισι T. Steph. quod legit scholiasta, τοῖς ἕπεσθαι τοῖς γονεῦσι μὴ δυναμένοις. ἄλλως. τοῖς μὴ δυναμένοις πτῆναι. Altera interpretatio locum non habet. ἀέλπτοις M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

λεόντων restitutum ex Etym. M. l. c. Legebatur ὄντων, quod om. T. ὀλτων (sic, sine spiritu) Rob.

142. ἀγρονόμων] Hesychius, ἀγρονόμων: ἐν ἀγροῖς διαγόντων.

143. ὀβρικάλοισι] ὀβρικάλοις Fl. T. ὀκρικάλοισι Guelf. Ald. Eustath. p. 1395, 47. ὀβρίκαλα παρὰ Αἰσχύλῳ λεόντων σκύμνια. Ex Agamemnone idem p. 1625, 47. Photius, Ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα: τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκύμνια. Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς. Ælian. N. A. 7, 47. τῶν ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων ἀγρίων τὰ ἔκγονα ὄβρια (ὀβρίκαλα Valcken.) καλεῖται. καὶ μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Πελειάσι τοῦ ὀνόματος, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ Δικτυουλκοῖς. BLOMF.

τερπνὰ] In T. adscriptum gl. Ἄρτεμις, quod ad αἰτεῖ referendum.

144. αἰτεῖ] με gl. in T. Et sic scholiasta quoque τὰ σύμβολα αἰτεῖ με φᾶναι. Jovem, cujus mentio facta est v. 136. πτανοῖσιν

κυσὶ πατρός, intelligit Klausenius: ab illo enim petit Diana ut ratum faciat quod portendit.

κρᾶναι vel *κράναι* M. Fl. T. Guelf. Turn. Ald. Rob. *φάναι* Steph. ex annotatione scholiastæ.

145. *δεξιὰ μὲν*] Scholiasta, *δεξιὰ διὰ τὴν νίκην, κατάμομφα διὰ τὸν χόλον Ἀρτέμιδος.*

φάσματα στρουθῶν] *τῶν στρουθῶν* Fl. T. "Dele *στρουθῶν* ex Il. B, 311. et seqq. interpolatum." PORSON. Verissime Porsonus. Deleto autem *στρουθῶν,* quod metro adversatur, lacuna indicanda. Per *ἀετῶν* explicat scholiasta: qui non potuerunt *στρουθοὶ* dici.

146. *ἰήιον*] *ἴηον* Ald. Turn. *ἴκιον* Rob.

καλέω] *καλῶ* Burneius.

149. *ἐχενῆδας* Burneius. *ἐχενηΐδας* libri. *χρονίας* post *ἐχενηΐδας* transpositum in T.

150. *ἀπλοίας*] *ἀπλοΐας* Ald. Rob. *ἀπλοΐδας* Fl. T.

151. *σπευδομένα* T. Rob. Steph. *σπευδομένα* Ald. Turn. (et Guelf. a correctore). *σπεύδομαι* voce media rarissime occurrit, nescio an alibi, nisi in Eumen. 363. *σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας. σπεύδομαι,* media voce, æque ac *χαίρομαι,* Datismum esse ait Elmsleius ad Eurip. Med. p. 112. cui non assentior. Quippe *χαίρειν* verbum est neutrum, *σπεύδω* transitivum; ideoque recte dici potuit *σπεύδομαι depropero mihi.* Ceterum in hoc loco Calchas Apollinem invocat ad avertendam Dianæ iram. BLOMF.

θυσίαν] Observavit Schutzius Æschylum caussam adtulisse satis futilem, quæ Dianam ad classem in Aulide retinendam impulerit, Iphigeniæque sacrificium exigendum. Quod nescio an vere animadversum sit; namque hoc portentum non tam *caussa* quam *signum* fuit sacrificii ab Atridis mox consummandi. Ipse vero Agamemnon jamdudum numen Dianæ læserat. Fabulam de Iphigeniæ mactatione, pro libitu immutarunt poetæ. Soph. Electr. 576. Callim. H. Dian. 262. et scriptor *τῶν Κυπρίων,* teste Proclo, ed. Gaisford. p. 475. Dianam eo iratam fuisse tradunt, quod Agamemnon, cervam configens, se deæ jaculando parem jactavit. Cf. Tzetz. ad Lycophr. 184. Ptolem. Hephæst. ap. Phot. Bibl. p. 483. ubi fabula aliquantum variatur. Euripides vero, qui ex recepta ætatis suæ mythologia recedere amabat, Iphigeniam ex voto quodam patris sui Dianæ debitam fuisse tradit. Sacrificium tangit Pindar.

Pyth. 11, 35. non item caussam. Totam fabulam Homero ignotam fuisse patet ex Iliad. I, 145. quod observavit schol. ad locum. BLOMF.

153. *σύμφυτον*] *συγγενικὴν* explicat scholiasta. "Epitheta hic transposita sunt: nam *σύμφυτον* et *οὐ δεισήνορα*, quæ ad *νεικέων* proprie pertinent, ad *τέκτονα* transferuntur, eadem prorsus hypallage, qua supra v. 48. 49. habuimus *ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων*." HEATH. Sic Theb. 340. *βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμαστιδίων*. Aristoph. Pac. 155. *χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων*. Soph. Antig. 793. *νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον*. Sic fere apud Horatium *Tyrrhena regum progenies* pro *Tyrrhenorum regum progenies*. BLOMF.

154. *οὐ δεισήνορα*] Sic videtur vocare mactationem Iphigeniæ, quæ fuit ea ut omni pudore et timore seposita, Clytæmnestra postea suum maritum interfecerit. CASAUB. Scholiasta, *οὐ φοβουμένην ἢ οὐ δείσασαν τὸν ἄνδρα*. Verba *οὐ δεισήνορα* versui præcedenti adjunxit Lachmannus p. 56. addito *μῆτιν*: quo Clytæmnestræ facinus intelligatur.

γὰρ om. Fl. T.

παλίνορσος Turn. Steph. *παλίνορτος* M. Fl. T. Guelf. Ald. Rob. recte fortasse. "Etym. M. p. 648, 27. *παλίνορσος*: *παρὰ τὸ ὄρω γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ὀρτὸς, καὶ παλίνορτος ἐχρῆν διὰ τοῦ τ γράφεσθαι, οὐχὶ διὰ τοῦ σ.—σημαίνει δὲ τὸ ὀπισθόρμητος, ἐκ τοῦ πάλιν, τοῦ σημαίνοντος τὸ εἰς τοὐπίσω, καὶ τοῦ ὄρσω, Αἰολικοῦ μέλλοντος*. Veram esse hanc etymologiam monstrat vox *παλινορμένος*, Iliad. Λ. 326. In hoc loco videtur significare *resiliens in caput Agamemnonis*, nisi legendum cum Schutzio *παλίνορσον, reducem Agamemnonem*." BLOMF. Male Schutzius: nam non de sola Clytæmnestræ ira sermo est, sed respicitur simul ad priores Pelopidarum cædes, ut sensus sit: *manet semper denuo resurgens ira liberorum ultrix*. WELLAUER.

155. *μῆνις τεκνόποινος*] Ira propter filiam immolatam.

156. *ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς*] Trojæ expugnationem intelligit. "Verte autem, *talia, una cum præclaris exercitui successibus, fatalia domibus Atridarum, ab alitibus in itinere visis, Calchas pronuntiavit*." BLOMF.

ἀπέκλαγξε] *ἀπέκλαιξεν* M. Guelf. Ald.

158. *ὁμόφωνον*] Nempe *αἴλινον αἴλινον* consonum erat *τοῖς μορσίμοις*, et *τὸ εὖ νικάτω, τοῖς μεγάλοις ἀγαθοῖς*. BLOMF. *ὁμόφρονον* Ald. unde in Turn. interpolatum *ὁμόφρων ὢν*.

160—167=168—175.
176—183=184—191.
192—204=205—217.
218—227=228—237.
238—246=247—257.

160—162. et 163. 164. in unum versum conjungendi, pariterque in antistropho.

160. *Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν*] Solennis invocandi formula, quæ omnes dei, qui invocatur, titulos in se comprehendat: quod notavit P. Victorius V. L. 13, 2. Plato Cratyl. p. 400. E. *ὥσπερ ἐν ταῖς εὐχαῖς νόμος ἐστὶν ἡμῖν εὔχεσθαι οἵ τινές τε καὶ ὁπόθεν χαίρουσιν ὀνομαζόμενοι, ταῦτα καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς* (*τοὺς θεοὺς* sc.) *καλεῖν, ὡς ἄλλο μηδὲν εἰδότας.* et in Phædro p. 273. C. *φεῦ δεινός γ' ἔοικεν ἀποκεκρυμμένην τέχνην ἀνευρεῖν ὁ Τισίας, ἢ ἄλλος, ὅστις δήποτ' ὢν τυγχάνει καὶ ὁπόθεν χαίρει ὀνομαζόμενος.* Eur. Melanippa fr. 1. *Ζεὺς, ὅστις ἐστὶν, οὐ γὰρ οἶδα, πλὴν λόγῳ Κλύων.* ubi cur Porsonus (ad Orest. 412.) legeret *Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεύς*, causam idoneam non video. Bacch. 220. *Διόνυσον, ὅστις ἐστὶ, τιμῶσας χοροῖς.* Danaæ fr. 1. *τόν θ', ὃν καλοῦσιν αἰθέρ', ὅστις ἐστὶ δή.* Sic enim legendum. Troad. 884. a Victorio laudatus, *Ὅστις ποτ' εἶ σὺ, δυστόπαστος εἰδέναι Ζεύς.* Cf. Stanleium et Spanhem. ad Callim. Dian. 7. BLOMF.

165. *Διὸς*] *Δία* Ald. Turn.

εἰ τὸ Porsonus. *εἰ τόδε* libri præter T. qui *εἴγε.*

ἀπὸ cum *βαλεῖν* conjungendum.

169. *παμμάχῳ θράσει βρύων*] Æschylus autem ad Cœlum et Saturnum alludit, quod confirmat Schutzius ex Prometh. 992. *οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ Δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην; Τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι Αἴσχιστα καὶ τάχιστα.* BLOMF. Scholiasta, *ὁ Τυφώς*, et ad versum præcedentem, *διὰ τοὺς Τιτᾶνας.*

170. *οὐδὲν ἂν λέξαι* Schuetzius. *οὐδὲν λέξαι* libri, nisi quod *οὐδέν τι λέξαι* T. Steph. *οὐδὲν λέγειν* autem significat *nullius esse momenti*, ut ap. Eurip. Suppl. 595. *ἀρετὴ δ' οὐδὲν λέγει βροτοῖσιν, εἰ μὴ τὸν θεὸν χρῄζοντ' ἔχει.* quem locum cum Æschyleo comparavit Hermannus ad Vigerum p. 755. *οὐδὲ λέξεται πρὶν ὤν* conjecit Ahrensius: quod nunc præfero.

ὢν] *ἂν* Turn.

171. *τριακτῆρος*] Metaphora ex palæstra desumta. Photius et Suidas, *Τριαχθῆναι λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ, ἀντὶ τοῦ τρὶς*

πεσεῖν, ἢ τρὶς τροχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον. οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς. Eadem habet, sed mutilata, Antiatticista Sangerm. p. 114. et Etymol. M. "Τριάξαι et ἀποτριάξαι dicebatur, qui ter dejecerat adversarium—ideo τριάξαι est vincere. Unde ἀτρίακτος ἄτα Æschylo Choeph. 336. quæ expugnari non potest." Verba sunt Salmasii ad Solinum p. 206. BLOMF. τριακτῆρα non simpliciter victorem, sed tertiarium sive ephedrum interpretor, qui victorem aggreditur fessum integer et ἀποτριάζει αὐτὸν, ut scholiastes ait, ἐπ' ἐλπίδι τῆς νίκης, id est victoriam speratam ei eripit. LOBECK. Aglaoph. p. 354.

175. τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν] Scholiasta, ὁλοσχερῶς φρόνιμος ἔσται.

176—178. et in antistropho 184—186. in unum versum conjungendi.

177. τὸν Porsonus. τῷ libri.

μάθος] Photius. Μάθος λέγουσι τὴν ζήτησιν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Scholiasta laudat Hesiod. Op. 216. παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω. Proverbium erat παθήματα μαθήματα, teste Casaubono ad Persium p. 26. Sed nescio ubinam adhibeatur præterquam in Herod. 1, 207. τὰ δέ μοι παθήματα τὰ ἐόντα ἀχάριτα, μαθήματα γεγόνεε. Plato Symp. p. 272. ed. Bip. καὶ μή, κατὰ τὴν παροιμίαν, παθόντα γνῶναι. Vid. Matthiæ Miscell. Philol. 2. p. 4. Ad hoc proverbium alludere videtur Sophocl. Trach. 143. μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν τ' ἄπειρος εἶ. Vide infra v. 250. BLOMF. μάθο^η (sic) Fl. μάθο^οις Guelf. μαθὼν Steph.

179. στάζειν πρὸ καρδίας dicitur dolor: qua imagine sæpius utitur Æschylus, ut graves animi affectus cor quasi inundare, seu in cor stillare dicantur, propter sanguinis scilicet effusionem, ejusque in corde nimiam repletionem. Sic v. 1130. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς σταγών. Sic de ira Choeph. 181. ἐμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον χολῆς. Μνησιπήμων πόνος est angor e recordatione seu conscientia malorum facinorum. Quod autem additur ἔν θ' ὕπνῳ, vel eo spectat, quod, qui atrox quoddam facinus commisere, sine cura quiescere non possunt, vel intelligitur de somniis terribilibus, quibus facinorosi anguntur, e somnoque excitantur, quod egregie confirmatur Choeph. v. 30. sqq. ubi Clytæmnestra nocturnis visis excita dicitur: Τορὸς γὰρ φόβος ὀρθόθριξ Δόμων ὀνειρομάντις ἐξ ὕπνου κότον Πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα Μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ. SCH.

180. 181. et 188. 189. in unum versum conjungendi.

182. δαιμόνων δέ που χάρις] *Jovis gratia s. donum.* SCH.

183. σέλμα σεμνόν] *Venerabile.* De regibus dictum. Eurip. Androm. 700. Σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι. Choeph. 973. Σεμνοὶ γὰρ ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι. Herodot. 2, 173. σὲ γὰρ ἔχρην ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν θωκέοντα, δι' ἡμέρης πρήσσειν τὰ πρήγματα. BLOMF.

βιαίως] βιαίω Rob. βίαιος Turn.

184. καὶ τόθ' ἡγεμὼν—] Constructio horum verborum resumitur v. 205. ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότ' εἶπε φωνῶν—. SCH.

ὁ πρέσβυς] *Major natu.* Infra 205. ἄναξ ὁ πρέσβυς. BLOMF. Scholiasta μείζων γὰρ (Agamemnon) Μενελάου.

185. 'Αχαϊκῶν] Scribendum 'Αχαιικῶν cum Fl. T. Ald. Rob. Vid. ad Eurip. Hecub. 287.

187. ἐμπαίοις] ἐκπαίοις Ald. Per ἐμπεσούσαις explicat schol.

τύχαισι] τύχαις Fl. τύχεσι Ald. ex quo Turn. τείχεσι fecit.

συμπνέων] συμπνέει T. non intellecta hujus periodi structura, de qua v. ad v. 184.

188. ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ] I. e. omnem absumente commeatum, omnia vasa evacuante. ABRESCH.

βαρύνοντο ad numerum singularem nominis collectivi relatum.

189. 'Αχαϊκὸς] Scribendum 'Αχαιικὸς ex Ald. Rob. Turn.

190. ἔχων non interpretor cum scholiasta ἐχόμενος, *retentus*, quod fieri non potest per usum loquendi, sed ἔχειν est h. l. *habitare, aliquo loco degere, commorari.* SCH.

191. παλιρρόθοις] Epithetum minime otiosum. Euripi reciprocationes (quæ ap. Strab. 9. p. 403. septies quotidie fieri narrantur) in proverbium abierant. Vid. Hesych. in v. Εὔριπος. BLOMF.

192. πνοαὶ ἀπὸ Στρύμονος, *Venti Boreales.* Anglice, *Gales from the N. E.* interdum dicti Στρυμονίαι ἄνεμοι. Herodot. 8, 118. πλώοντα δέ μιν ἄνεμον Στρυμονίην ὑπολαβεῖν μέγαν καὶ κυματίην. ubi vid. Larcher. Callim. H. Del. 26. Στρυμονίου Βορέαο. BLOMF.

194. δύσορμοι] *In portu male detinentes.* BLOMF.

195. νεῶν τε καὶ Porsonus. ναῶν καὶ libri. Metrum,

⏑ ⏑́ ⏑ –, ⏑ ⏑́ ⏑ – –, ⏑ ⏑́ ⏑ – –

νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς] Recte monet scholiasta respici

ad Homer. Iliad. B, 135. *Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται.* Thucyd. 7, 12. *νῦν δὲ αἵ τε νῆες διάβροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι, καὶ τὰ πληρώματα ἔφθαρται.* ubi scholiasta Homeri locum confert. BLOMF.

196. *πολυμήκη* ^{παλιμμ} Fl.

197. *τρίβῳ* libri universi; quod si verum sit, vertendum erit *itinere*, non vero *mora*. Sed forsan legendum, *τριβᾷ κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων.* Infra 465. *παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου.* Choeph. 942. *ἀναφυγὰς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβάς.* Soph. Antig. 1078. *φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβή.* Vid. infra 391. Fieri tamen potest ut utrumque, *τρίβος* et *τριβὴ*, eodem sensu usurpatum sit; sicut *πλάνος* et *πλανή*. BLOMF.

κατέξαινον] *κατέξ^{αι}ενον* M. Metrum,

⏑ ⏑́ – –, ⏑ –́ ⏑, –́ ⏑̄ –

198. *ἐπεὶ δὲ*] *ἐπειδὴ* Rob.

201. *προφέρων Ἄρτεμιν*] Ducibus exprobrans Dianam iratam. Hesych. *Πρόφερε. ὀνείδιζε.* Homer. Iliad. Γ, 64. *Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης.* BLOMF.

202. *βάκτροις*] *Baculis, sceptris.* Nam sceptra tunc temporis bacula erant, clavis distincta: vid. Iliad. A. 245. unde hæc imago petita est. *Ὣς φάτο Πηλείδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον.* BLOMF.

205. *τόδ'*] *τότ'* Stanleius.

206. *πιθέσθαι*] *πείθεσθαι* codices et Ald. Rob. Correxit Turnebus.

209. *παρθενοσφάγοις* Flor.

210. *ῥείθροις* Porsonus. *ῥεέθροις* libri.

πατρῴους] *πατρῴοις* Ald. Guelf.

213. *πῶς*] *τί τῶς* Ald. Turn. *τί πῶς* M. Rob. Steph.

λιπόναυς] *τε* addunt libri præter T. omnes.

215. *ὀργᾷ*] *ὀργαὶ* Rob. *αὐδᾷ* T. cum gl. *λέγει ὁ μάντις.* Scholiasta, *τῷ τρόπῳ γὰρ αὐδᾷ ὁ μάντις.* Quæ ex duabus annotationibus sunt conflata, altera *τῷ τρόπῳ*, quæ ad verba *πῶς λιπόναυς γένωμαι* referenda, altera sic corrigenda, *γρ. αὐδᾷ, ὁ μάντις δηλονότι.*

ὀργᾷ περιόργως] Olim suspicabar legendum *ὁρμᾷ.* Eadem confusio in Theb. 675. Soph. Trachin. 722. Electr. 1283. in Theognide 213. Hesiod. Op. 302. Sed eodem fere modo dicitur *ὀργᾷ περιοργῶς ἐπιθυμεῖν*, quo in Prometh. 980. *τὸν πικρῶς*

ὑπέρπικρον. Homer. Il. Z, 97. *ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἴνοθεν αἰνῶς*. Ruhnkenius ad Timæi Lex. p. 194. legit, *παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ, περιοργῶς τ' ἐπιθυμεῖ Ἄρτεμις*, ut *ὀργᾷ* verbum sit. Choeph. 452. Τὰ δ' *αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν*. Casauboni autem conjectura fuit Ἄρτεμις; sic etiam Pearsonus. Auratus et Vossius expungenda censebant verba *περιοργῶς ἐπιθυμεῖν*· sed hoc metrum vetat. BLOMF. Delenda cum Aurato verba *περιόργως ἐπιθυμεῖν*, et septem syllabarum lacuna indicanda. Glossema fuit ad *ὀργᾷ* adscriptum *περιοργῶς ἐπιθυμεῖ*, quod verba genuina expulit.

217. *εὖ γὰρ*] *εὖ γὰρ εὖ* Fl. T.

219. *τροπαίαν*] *τροπαία*, ventus qui flatu converso e mari in terram revertitur. Aristot. Probl. 26, 5. *ἔστιν ἡ τροπαία οἷον ἀναστροφὴ τῆς ἀπογείας*. Plin. 2, 43. *qui quidem cum e mari redeunt* tropæi *vocantur: si pergunt, apogæi*. STANL. Theb. 703. *λήματος ἐν τροπαίᾳ*, *in conversione propositi*; ut in hoc loco *φρενὸς τροπαίαν δυσσεβῆ*, *conversionem animi in impium propositum*. BLOMF.

220. *τόθεν*] *θ' ὅθεν* Turn.

221. *παντότολμον*] *πάντολμον* Turn. Steph.

222. *βροτοὺς* Musgravius. *βροτοῖς* libri.

223. *παρακοπὰ πρωτοπήμων*] *Insania quæ ex prima calamitate oritur*. BLOMF.

225. *γυναικόποινος πόλεμος*] *Bellum ad pœnas ob mulierem raptam exsequendas susceptum*. BLOMF.

226. *ἀρωγὰν*] Vere monuit Heathius *σχῆμα* esse *πρὸς τὸ σημαινόμενον*, et quum *θυτὴρ γενέσθαι τῆς θυγατρὸς* idem sit quod *θῦσαι θυγατέρα*, ad hoc respicere *ἀρωγὰν*, et *προτέλεια*. Vide doctam Matthiæi observationem in Miscell. Philol. 2. p. 7. not. Gr. Gr. §. 432. Dobræum ad Aristoph. Plut. p. 39. BLOMF. Adde Hermann. Opusc. vol. 1. p. 200. Turnebi interpolatio est *γυναικοποίνῳ πολέμῳ ἀρωγόν*.

227. *προτέλεια ναῶν*] *Sacrificia pro classe oblata*. BLOMF. *προτελείῳ* Guelf. Ald. Turn.

228. *κληδόνες πατρῷοι* sunt *appellationes nominis paterni*. Aliter, ut videtur, intellexerat hæc verba Lucretius 1, 94. *Nec miseræ prodesse in tali tempore quibat, Quod patrio princeps donarat nomine regem*. Apponi merentur Plinii verba 35, 10. *Ejus* (Timanthis) *est Iphigenia, oratorum laudibus celebrata; qua stante ad aras peritura, quum mæsto*

pinxisset omnes, præcipue patruum, et tristitiæ omnem imaginem consumsisset, patris ipsius vultum velavit, quem digne non poterat ostendere. Cf. Quintil. Inst. 2, 13. BLOMF.

229. παρθένειον Fl. T. παρθένιον vulgo.

τ' addidit Pearsonus.

230. βραβῆς] βραβεῖς Fl. T.

231. ἀόζοις] ἄοζος, *popa*. Sacerdotum minister qui victimas feriebat. Proprie vero *coquus*. Hesych. Ἄοζοι. μάγειροι, ὑπηρέται, θεράποντες, ἀκόλουθοι. Καλλίμαχος. Idem, Ἀοζήσω. διακονήσω. ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίαις. Hæc notavit Stanleius. BLOMF. φράσεν δ' ἐν ὅσσοις T.

232. χιμαίρας] χειμαίρας Guelf. Ald. Rob.

233. περιπετῆ] περιπετεῖ Ald.

234. παντὶ θυμῷ] *Omni alacritate.* Pindar. Nem. 5, 57. πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ παρφαμένα λιτάνευεν. Eumen. 736. τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν, Ἅπαντα θυμῷ. BLOMF.

235. λαβεῖν] βαλεῖν T.

ἀέρδην] *Tollendo.* ἀέρδειν Fl. BLOMF. ἄνω ἢ φοράδην explicat Hesych.

236. καλλιπρώρου] καλλίπρωρον Guelf. Ald. καλλιπρώιρου M. Scribendum καλλιπρῴρου.

φυλακᾶν κατασχεῖν] φυλακἀγκατασχεῖν Ald. φύλακ' ἀγκατασχεῖν Turn. Eurip. Troad. 194. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα. BLOMF.

237. φθόγγον] Accusativus absolutus, ut v. 226.

238. ἀναύδῳ] ἀναύδων Fl. Recte hæc explicat scholiasta, τῇ βίᾳ καὶ τῷ ἀναύδῳ μένει τῶν χαλινῶν τῶν μὴ ἐώντων αὐτὴν λαλεῖν. "Noster in Lycurgo apud schol. ad Aristoph. Eq. 1147. Καὶ τούσδε κημοὺς στόματος. Anglice, *Muzzles*, quos in hoc loco χαλινοὺς vocat. Psalm. 38, 1. ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακήν. Propius ad Æschylum accedunt Hebraica, *cohibebo os meum capistro.* quibuscum conferendus Æschyli locus ex Lycurgo citatus." BLOMF.

239. κρόκου βαφάς] *Croci tincturas.* i. e. *vestem croco tinctam.* Virginis vestitus. Eurip. Phœn. 1505. Antigone de se, στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς. Vide plura apud Spanhem. ad Callim. H. Apoll. 83. Sed, ni fallor, croceas vestes ignorabat ævum Homeri, qui κροκόπεπλος nunquam nisi de Aurora posuit. BLOMF. De sanguine intellexit Stanleius, collato

v. 1121. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς σταγών: de vestibus cum Blomfieldo Bothius, collato Eurip. Hec. 558. ubi de Polyxena immolanda,

> λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος
> ἔρρηξε λαγόνος ἐς μέσον, παρ' ὀμφαλὸν,
> μαστούς τ' ἔδειξε, στέρνα θ', ὡς ἀγάλματος,
> κάλλιστα· καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ,
> ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον.

δ' om. T.

χέουσα] χέουσ' Steph.

240. ἔβαλλ' T. Rob. ἔβαν Ald. ἔβαλ' (ἔβαλε M.) libri reliqui.

βέλει φιλοίκτῳ] *Telo misericordiæ amorem injiciente.* φιλοικτίρμων occurrit in Eurip. Iph. T. 345. Infra 719. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος. Suppl. 1001. Πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον Τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος. Senarius proverbialis, Γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσιν βέλος. Aristænet. Ep. 1. εὐστόχως ἐπιτοξεύειν ταῖς τῶν ὀμμάτων βολαῖς, quod exprimit Musæus 95. ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων Κάλλος ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει. Scilicet Iphigenia, sicut Eteocles in Eurip. Phœn. 1454. φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο Προσεῖπε δακρύοις. Iph. A. 1245. ἰδοῦ, σιωπῶν λίσσεταί σ' ὅδ', ὦ πάτερ. Meleager Anthol. Palat. 2. p. 501. τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα Ὄμματα. Hesych. Ὀμμάτειος πόθος. διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι—Ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίγνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν. καὶ (Σοφοκλῆς) ἐν Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς ὀμματοπάλογχα φησίν. Forte legendum ὀμμάτων ἄπο Λόγχας (ἔπεμψε). Plura in hanc rem facientia videas ap. Toup. in Suidam 2. p. 567. Valckenær. ad Hippol. 525. Ballu ad Opp. p. 294. Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 640. BLOMF. In loco Sophoclis non animadvertit Blomfieldus vitiosum esse φησίν, quod ad verba poetæ referendum, quæ sic sunt corrigenda, ὀμμάτων ἄπο | λόγχας ἀφίησιν.

241. ἐν γραφαῖς] Muta erat Iphigenia, eademque venusta, atque adeo pictæ similis, διὰ τὸ κάλλος, ἢ διὰ τὸ ἀφωνητεῖν, schol. Eurip. Hecub. 564. μαστούς τ' ἔδειξε, στέρνα θ', ὡς ἀγάλματος, Κάλλιστα. Plato Charmid. p. 154. C. ἀλλὰ πάντες, ὥσπερ ἄγαλμα, ἐθεῶντο αὐτόν. Chæremon Athenæi 13. p. 608. B. τῆς δ' αὖ χόρεια λαγόνα τὴν ἀριστέρην Ἔλυσε· γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασι Ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε. Idem ibid. D. κόμαι

δὲ κηροχρῶτες, ὡς ἀγάλματος, Αὐτοῖσι βοστρύχοισιν ἐκπεπλασμένοι Ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρύφων φορούμενοι. Petronius c. 126. citatus a Musgravio ad Hecubæ locum, *mulier omnibus simulacris emendatior.* Hinc matres dicebant de filiolis, ὁ καλὸς ἀνδρίας μου, *my pretty image!* teste Lex. Seguier. p. 394, 29. (vid. Demosth. de Coron. §. 40.) Sed in hoc loco ὡς ἐν γραφαῖς dicitur respectu silentii potius quam formæ. Aristoph. Ran. 537. γεγραμμένην εἰκόν' ἑστάναι, λαβόνθ' ἓν σχῆμα. ubi schol. ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύοντα. ὅτι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι, quod ad hæc postrema absurde. Philostr. Heroic. p. 6. ἄοινοί τε καὶ ἀργοὶ ἑστήξουσιν, ὥσπερ γεγραμμέναι. ubi doctissimus Boissonadus commode advocat Shakspearium (*Hamlet* 2, 2.) *So like a painted tyrant Pyrrhus stood, And like a neutral to his will and matter, Did nothing.* Nec multum abludit illud Euripidis Phœn. 227. ἶσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις, Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν, nec Horatianum, *statua taciturnior exit.* Ceterum loci sententia, quæ interpretes mirifice torsit, hæc est: *Sacrificum quemque* (i. e. *duces*) *muto oculorum eloquio compellabat, quos sæpe in patriis conviviis cantando delectarat, dum virgo pura voce celebrabat genitoris ævum felicissimum, dum tertia fiebat libatio.* BLOMF.

244. ἔμελψεν Steph. ἔμελθεν Guelf. Ald. Rob. ἔμελλεν Turn. Versus corruptus.

ἁγνὰ] ἁγνᾷ Schuetzius.

ἀταύρωτος] *Expers viri.* Hesychius, ἄζυγος καὶ παρθένος. παρ' ὅσον ἐξεῦχθαι γάμοις αἱ γημάμεναι λέγονται. quæ ratio falsissima est. Aristoph. Lys. 217. Οἰκοὶ δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον. Eustath. in Iliad. Λ. p. 881, 20. ἀταύρωτος γυνή. ἡ ἄζυξ, καὶ μὴ ὑπ' ἀνδρὶ γενομένη, ὡσεὶ καὶ δάμαλις ὑπὸ ταύρου. Recte Heinsius notavit virginem sic vocari, quia ταῦρος est αἰδοῖον ἀνδρός. BLOMF.

αὐδᾷ] αὐδὰ Turn.

245. τριτόσπονδος αἰὼν, *Sors vitæ, quæ tertiam libationem facere permittit.* i. e. quæ sub tutela Διὸς Σωτῆρος est, cui tertia libatio fiebat. *Perfecta felicitas.* Plato Phileb. p. 95. A. τὸ τρίτον τῷ Σωτῆρι. ubi schol. p. 43. ed. Ruhnken. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν ἐν ταῖς συνουσίαις ἔθους. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι. ἐκιρνῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς κρατῆρας τρεῖς, καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύτερον Ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Σωτῆρος—quæ transcripsit Hesy-

chius. Cf. Photium in v. Plura ex Platone dabit Heindorf. ad Charmid. p. 93. Eadem fere, omissa Sophoclis auctoritate, habet scholiasta Arati in Phænom. 1, 14. Noster Eumen. 756. *τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου Σωτῆρος*. Suppl. 27. *καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ Ὁσίων ἀνδρῶν.* Dum tertia libatio fiebat, pæana aliquis canebat. Antiphanes ap. Athen. 15. p. 692. F. *Ἁρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιὰν ᾔδετο, Μεγάλην Διὸς Σωτῆρος ἄκατον ἦρέ τις.* Pherecrates, sive quis alius apud Athen. 15. p. 685. A. *Ἔγχει· κἀπιβόα τρίτον Παιᾶν', ὡς νόμος ἐστίν.* Hunc morem paullo fusius exposui, quia vim hujus loci nemo interpretum perspexit. BLOMF.

εὔποτμον] *εὐπόταμον* Fl. *εὔποτον* T. Scribendum *εὔποτμόν τ'* cum Elmsleio.

247. *τὰ ἔνθεν*, *Quæ secuta sunt.* Eurip. Orest. 1272. *καλῶς τά γ' ἐνθένδ'*. Ibid. 1511. *Τὰ δ' ὕστερ' οὐκ ἔτ' οἶδα.* Herodot. 6, 14. *τὸ ἐνθεῦτεν οὐκ ἔχω συγγράψαι*, &c. BLOMF. Scholiasta, *διὰ τὸ ἀπάνθρωπον εἶναι τὴν σφαγήν.* Recte: nam chorus et Clytæmnestra Iphigeniam re vera mactatam esse credunt, Dianæ interventu servatam esse nescientes.

248. *τέχναι*] *Vaticinandi peritia.* V. infra 1134. 1209. BLOMF.

ἄκραντοι] *ἄγραντοι* Ald. ex quo *ἄχραντοι* fecit Turn.

250. *δὲ*] *δὺς* Ald. Turn. Scholiasta, *τοῖς μὲν πεπονθόσιν ἡ δίκη δίδωσι τὸ μαθεῖν· δίκην γὰρ δόντες μανθάνουσι τὸ μέλλον.*

251. *τὸ δὲ προκλύειν ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἤλυσις προχαιρέτω*] Verba interpolata, in quibus corrigendis mirum quantum a vero aberrarunt critici.

τὸ δὲ προκλύειν om. T.

ἐπεὶ γένοιτ'] *ἐπιγένοιτ'* M. Ald. Rob. *ἐπὶ γένοιτ'* Guelf.

ἂν ἤλυσις ex Aurati conjectura Porsonus. *ἂν ἡ λύσις* M. Steph. *ἂν ἠλύσις* Turn. *ἂν ἠλύοις* Guelf. *ἀνηλύοις* Ald. *ἂν κλύοις* Fl. T.

253. *προστένειν*] *Præmature gemere.* Prometh. 721. *Πρό γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ.* Thucyd. 2, 39. *περιγίγνεται ἡμῖν τοῖς μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι, μὴ ἀτολμοτέρους τῶν ἀεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι.* BLOMF.

254. *σύνορθρον* Wellauerus, qui *σύνορθρον αὐγαῖς* interpretatur *simul cum matutinis diei radiis.* *σύνορθον* M. Rob. *σὺν ὀρθὸν* Guelf. Ald. Turn. *σύναρθρον* T. Steph.

αὐγαῖς Hermannus. *ἀϋταῖς* M. T. (in quo gl. *συνηρμοσμένον*

βοαῖς καὶ θρήνοις. et, *συνίζησις.*) Steph. *αὐταῖς* Guelf. Ald. Rob. Turn.

255. *πέλοιτο*] *πέλοι* Rob.

τούτοισιν] *τούτοις* Steph.

εὔπραξις] Inusitatam vocabuli formam per *εὐπραξία* explicat scholiasta.

256. *ἄγχιστον*] Scholiasta, *τὸ συγγενικόν.* vel *proximus,* quia Agamemnon et principes Argivorum aberant; et hoc verum puto. Senes de semet ipsis loquuntur; *μονόφρουρον,* inquit scholiasta, *ἐπεὶ μόνοι γέροντες ἐφύλασσον τὴν Ἑλλάδα*; quod in Persia etiam factum fuisse ait Æschylus in Persarum prologo, ut senes regni custodes relinquerentur. BLOMF.

Ἀπίας] *Peloponnesi.* Homer. Iliad. A, 270. *ἐκ Πύλου ἐλθὼν Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης.* quod grammatici absurde explicant *τῆς μακρὸν ἀπούσης.* in quo errore versantur Strabo p. 371. D. et interpp. ad Soph. Œd. Col. 1685. Recte vero Peloponnesum intelligunt ibid. 1303. *γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας Πρῶτοι καλοῦνται.* ubi vid. Musgrav. cujus in nota pro *Arriano* lege *Rhiano.* Schol. Venet. in Iliad. A. 22. *ἰστέον δὲ ὅτι ἡ Πελοπόννησος τὴν ἀρχὴν Αἰγιάλεια ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ Ἰνάχου, τοῦ ἐν Ἄργει ποταμοῦ, καὶ Μελίας, τῆς Ὠκεανοῦ. ὕστερον δὲ Ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως, τοῦ Διός. εἶθ' οὕτως Ἄργος, ἀπὸ Ἄργου τοῦ πανόπτου· τελευταῖον δὲ πάντων, Πελοπόννησος, ἀπὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν Ταντάλου υἱὸν Πέλοπα.* Et sic fere Apollodorus 2, 1, 5. Noster in Suppl. 259. et Steph. Byzantius v. *Ἀπία.* BLOMF.

257. Post hunc versum scenam ingreditur Clytæmnestra. BLOMF.

258. Per totam hanc scenam chori partes in Ald. Turn. Steph. fere adsignantur *Ἀγγέλῳ,* in Robortelliana vero *Φύλακι.* personas recte distinxit Stanleius. BLOMF.

261. *σὺ*] *εὐ* Ald. *εὖ* Farn.

εἴτε κεδνὸν] *εἴ τι κεδνὸν* margo Askewii.

263. Hunc versum Clytæmnestræ tribuunt Fl. T. Turn.

σιγώσῃ] *σιγῶντι* Fl. T.

264. Nuntio hunc versum tribuunt Fl. T.

264. 265. Laudat Eustath. ad Iliad. A. p. 22, 33. ubi *ἠώς.* alibi vero citatum vidisse memini *υἱὸς* pro *ἕως.* BLOMF.

266. *πεύσει* Porsonus. *πεύσῃ* libri.

270. Eustath. ad Od. T. p. 1872. penult. *ὅθεν λαβών, φασι,*

Σοφοκλῆς ἔφη, ὡς χάρμ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλούμενον. Qui Sophoclem memoriæ errore nominavit.

271. φρονοῦντος] φρονούσης T. Steph. ut ad Clytæmnestram referatur loquente nuntio. BLOMF.

274. εὐπειθῆ] εὐπιθῆ Blomfieldus.

276. ἐπίανεν] *Lætam reddidit.*

ἄπτερος] *Subitaneus.* Homer. Od. P. 57. Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος. ubi Herodianus explicat per ἕτοιμος. Hesych. Ἄπτερος. αἰφνίδιος, παρὰ Ὁμήρῳ. ὁ προσηνής. ἢ ταχύς. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Etymol. M. p. 133, 34. Ἀπτερέως, παρ' Ἡσιόδῳ, ὥσπερ τὸ ἀψοφέως· σημαίνει τὸ (αἰφνιδίως). ἔστιν ἀπωτέρω, ἀπτέρω. οὕτως Ἡρωδιανός. ἔστι ταχέως, ἑτοίμως, ἀφροντίστως· οἱ δὲ, ἀπροθύμως, ἐλαφρῶς, ἡδέως. ἔνιοι δὲ ἠμελημένως. Idem vero p. 83, 23. ducit a πτερέως, τὸ ταχέως. Apud Lycophr. 627. ἀπτέρως—ἵξονται explicatur ὁμοπτέρως· ταχέως. Pollux. 9, 152. quasi synonyma refert ὅτι τάχιστα, ἀπτέρῳ τάχει. BLOMF.

280. τίς] πῶς T.

281. Ἥφαιστος—σέλας] *Vulcanus ab Ida splendidum jubar emittens;* h. e. ignem in Ida splendidum accenderunt Græci, quo viso per certa montium intervalla dispositi speculatores alios ignes accenderunt, donec ultimus a nostro speculatore conspici posset. SCH. Æschyli de signorum igneorum continua serie narrationem qui examinavit diligenter Mongez. in Mem. Nov. Acad. Inscr. vol. 5. veram esse videri pronuntiavit. BOISSONAD.

282. φρυκτὸς — ἔπεμπεν] Ordo verborum est: φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν ἀγγάρου πυρὸς δεῦρο ἀπέπεμπεν. SCH.

ἀγγάρου Etym. M. p. 7, 18. grammat. in Bekkeri Anecd. p. 325. Suidas s. v. ἄγγαρος et Eustath. p. 1854, 27. ἀγγέλου libri.

ἀγγάρου] Sic dicebantur Persarum tabellarii. οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματηφόροι. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἀστάνδαι. λέγεται δὲ καὶ ἀγγαροφορεῖν ἐπὶ τοῦ φορτία φέρειν. οὕτως Ὠρίων. Etymol. M. p. 6, 4. (Cf. Athen. 3. p. 122. A.) Idem p. 7, 18. Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι, τὸν ἐκ διαδοχῆς πυρσὸν, ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔφη. priorem glossam ex Ælio Dionysio, grammatico docto, desumtam esse discimus ex Eustath. ad Odyss. T. p. 1854, 26. eandem habet Lex. Seguier. p. 325. ed. Bekker. Herodot. 8, 98. ὅσων ἂν ἡμερέων ἡ πᾶσα ὁδὸς, τοσοῦτοι ἵπποι τε καὶ ἄνδρες διεστᾶσι κατὰ

ἡμερησίην ὁδὸν ἑκάστην τεταγμένοι· τοὺς οὔτε νίφετος, οὐκ ὄμβρος, οὐ καῦμα, οὐ νὺξ ἐέργει μὴ οὐ κατανύσαι τὸν προκειμένον ἑωϋτῷ δρόμον τὴν ταχίστην. ὁ μὲν δὴ πρῶτος δραμὼν παραδιδοῖ τὰ ἐντεταλμένα τῷ δευτέρῳ. ὁ δὲ δεύτερος τῷ τρίτῳ. τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἤδη κατ' ἄλλου διεξέρχεται παραδιδόμενα, κατάπερ Ἕλλησι ἡ λαμπαδηφορίη, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπιτελέουσι. τοῦτο τὸ δράμημα τῶν ἵππων καλέουσι Πέρσαι ἀγγαρήϊον. BLOMF.

283. *Ἑρμαῖον λέπας Λήμνου*] *Ἑρμαῖον ὄρος* Lemni memoratur ab Soph. Philoct. 1459. STANL.

284. *πανὸν* Athenæus. *φανὸν* libri. " Athen. 15. p. 700. E. *Πανὸς δ' ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον, καὶ ξυνδεδεμένον· τούτῳ δ' ἐχρῶντο (ὡς) λαμπάδι. Μένανδρος Ἀνεψιοῖς·—εἰσιὼν Πανὸν, λύχνον, λυχνοῦχον, ὅ τι πάρεστι φῶς Μόνον, πολὺ ποιεῖ —Δίφιλος Στρατιώτῃ —Ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατός ἐστι μεστός. πρότερος δὲ τούτων Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι μέμνηται τοῦ πανοῦ.* Phrynich. Appar. Sophist. p. 50. ed. Bekker. *φανὸς, φάκελός τινων συνδεδεμένος καὶ ἡμμένος· ὃ καὶ διὰ τοῦ π.* Photius. *Πανόν. ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ. Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμῳ.* (omisit Brunck.) Idem; *Πανός. δεσμὴ κληματίδων. οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν. Ἀριστοφάνης.* (Lysistr. 308.) Consentit Eustath. ad Iliad. T. p. 1189, 23. Cf. Ammon. diff. Voc. v. *λυχνοῦχον.* et schol. Aristoph. Pac. 841. Pollux 10, 117. ex Euripidis Alcmena citat *Πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβεῖν;* Recentiores Græci *φανὸν* dicebant de laterna. Gloss. Philox. *Φανός. Laterna.* Cf. Thom. M. v. *φανός.* Galen. Expos. Voc. Hippocr. v. *λαμπτήρ.* Pierson. Verisimil. p. 4. Wetsten. ad N. F. vol. 1. P. 946." BLOMF.

285. Hic versus laudatur in schol. Victor. ad Iliad. Ξ. 229. *Ἄθωον* libri omnes. Iota subjeci, grammaticis obsecutus. Eustath. ad Iliad. B. p. 358, 42. *ἀθῶος μὲν γὰρ κατὰ τινὰς, προπερισπωμένως, ὁ ἀζήμιος. Ζεὺς δὲ Ἄθῳος, προπαροξυτόνως, ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ τιμώμενος, ὅν, φασίν, ἐστι καὶ Ἀθώϊον κατὰ διαίρεσιν εἰπεῖν, ὁμοίως τῷ ἄρειος, ἀρήϊος. κατὰ μέντοι ἑτέρους, ὧν ἐστὶ καὶ Ἡρωδιανὸς, ἀνάπαλιν. ὁ μὲν παρὰ τὸν Ἄθων, Ζεὺς Ἀθῷος, προπερισπασθήσεται κατὰ τὸ ἥρως, ἡρῷος, Μίνως, Μινῷος, γάλως, γαλῷος. τὸ δὲ ἕτερον προπαροξυνθήσεται.* Ibidem citatur ex Thamyride Sophoclea, *Θρῇσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθῴου.* BLOMF.

286. *ὑπερτελής*] *ὑπερθ' Ἕλλης* Rob. *ὑπεὶρ Ἕλης* T. (cum. gl. *ὑπὲρ τὸν Ἑλλήσποντον*) Steph.

ὑπερτελής] *Qui superat.* nempe *fretum.* *ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικό-*

μενος. Hesych. Sophocl. Trach. 36. Νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ. Eurip. Ion. 1566. Ἔα· τίς οἴκων θυοδόκων ὑπερτελὴς Ἀντήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν; Ceterum subaudiendum ἐγένετο. BLOMF.

νωτίσαι] *Per dorsum ire.* Lux dicitur ire ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης, ut ait Homerus Il. B, 159. Recte igitur schol. ὑπερβῆναι. Eurip. Phœniss. 660. κισσὸς ὃν περιστεφὴς Χλοηφόροισιν ἔρνεσιν Κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισε. i. e. *per terga diffluit*, ubi minus accurate, ut opinor, hanc vocem tractavit Porsonus. BLOMF.

287. πρὸς ἡδονήν] *Ita ut voluptatem adferat.* Prom. 502. καὶ χροιὰν τίνα Ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν. Eurip. Med. 771. Λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους. Iph. A. 1022. πρὸς ἡδονὴν φίλοις Σοί τ' ἂν γένοιτο, κἂν ἐμοῦ χωρὶς, τάδε. BLOMF. Post ἡδονὴν comma ponatur, deleatur post πεύκη, quod in πεύκης mutavit Schuetzius conjectura probabili.

288. χρυσοφεγγής] *Auream lucem emittens.* Eurip. Phaethon. ap. Macrob. Sat. 1, 17. ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας. In Phœniss. 2. Sol dicitur χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις. BLOMF.

289. Μακίστου] Nomen esse non montis, sed hominis, contendit Heathius, ob sequentia, ὁ δ' οὔτι κ. τ. λ. Sed omnino de monte cogitandum, ut in ceteris stationibus, quæ erant Ida, mons Hermæus, Athos, Macistus, Messapius, Cithæron, Ægiplanctus, Arachnæus. Eretria Euboica colonia erat ex Macisto Elidensi, (Strabo 10. 10.) et forte sic dicebatur mons aliquis Eubœæ. Scholiasta legerat, ut videtur, μακίστη, interpretatur enim μεγίστη πεύκη. BLOMF.

σκοπαῖς] σκοπᾶς M. Guelf. σκοπὰς Fl. T. Ald. Rob.

290. ἀφρασμόνως] ἀφραδμόνως Pearsonus frustra. V. ad Pers. 417.

293. Μεσσαπίου] Μεταπίου Ald. Μεσαπίου ceteri, præter M. et Robortellum, qui Μεσσαπίου. Recte. Sic Strabo et Stephanus Byzantinus. Pausanias vero et Photius per unum Σ. Virg. Æn. 7, 691. *At Messapus, equum domitor.* Sic etiam Servius ad Æn. 8, 9. Μεσσάπιοι gens Italiæ, Thucyd. 7, 33. scribuntur Μεσάπιοι in Athen. 3, 25. Est autem Μεσσάπιος mons Bœotiæ. Schol. ὄρος μεταξὺ Εὐβοίας καὶ Βοιωτίας. Strabo 9. p. 405. B. ἐν δὲ τῇ Ἀνθηδονίᾳ Μεσσάπιον ὄρος ἐστὶν, ἀπὸ Μεσσάπου, quæ vertit Servius ad Virg. Æn. 8, 9. *In Anthe-*

donis ora quæ Bœotiæ est, mons stat Messapius, a duce Messapo nominatus. Stephanus vero, Μεσσάπιον ὄρος Εὐβοίας, ubi Βοιωτίας reponunt; cum Stephano tamen consentit Photius. BLOMF.

φύλαξι] φύλαξ Rob.

μολόν] μολών Turn. Steph.

294. οἱ δ'] οἵ τ' Fl.

295. γραίας] *Veteris.* Sophocles ap. Plutarch. Mor. p. 1100. γραίας ἀκάνθης πάππος ὡς φυσώμενος. BLOMF. γαίας Ald. Turn.

297. πεδίον] παιδίον M. Guelf. Ald.

'Ασωποῦ T. Steph. ὠποῦ M. Guelf. Ald. Rob. 'Ωρωποῦ Turn.

298. Post λέπας comma ponendum cum Blomfieldo. Constructio est ὑπερθοροῦσα πεδίον 'Ασωποῦ πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας.

301. καίουσα] Scribendum κάουσα.

302. λίμνη Γοργῶπις, palus 'Εσχατιῶτις circa Isthmum Corinthiacum. Etymol. M. p. 384, 32. 'Εσχατιῶτις. λίμνη κειμένη μετὰ τὸν 'Ισθμόν—ὕστερον δὲ Γοργῶπις ἐκλήθη, ἀπὸ Γόργης τῆς Μεγαρέως θυγατρὸς, γυναικὸς Κορίνθου, ἥτις ἀκούσασα τὸν τῶν παιδῶν φόνον, περιαλγὴς γενομένη ἔῤῥιψεν ἑαυτὴν εἰς τὴν λίμνην. Hesych. Γοργῶπις. Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ. λίμνην φασὶν εἶναι ἐν Κορίνθῳ· εἰληφέναι δὲ τοὔνομα διὰ τὸ Γόργην ἐμπεσεῖν ἐς αὐτήν. BLOMF.

303. Αἰγίπλαγκτον] Scholiasta, ὄρος Μεγαρίδος.

304. θεσμόν] *Legem quæ ignis successionem regebat.* Homer. Od. Ψ. 297. 'Ασπάσιοι λέκτροιο παλαίου θεσμὸν ἵκοντο. BLOMF.

μὴ] δὴ T.

χατίζεσθαι (*ne desiderari paterentur*) Heathius. χαρίζεσθαι libri.

305. μένει] μέρει Rob.

306. πώγωνα] Schol. πώγωνα λέγει τὴν εἰς ὀξὺ λήγουσαν ἀκμὴν τοῦ πυρός· καὶ ὁ πώγων γὰρ εἰς ὀξὺ λήγει. ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ αὐθάδη γνάθον τὴν ἀκμὴν εἴρηκε και ὀξύτητα τῆς σφηνός (Prometh. 64.) σημείωσαι δὲ ὅτι ἐκ τούτου ὠνομάσθη παρὰ τοῖς μετεωρολόγοις, πωγωνίας ἀστήρ. Photius, Πώγωνα πυρός. τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός. Εὐριπίδης Φρίξῳ. Pollux 2, 88. ἐν τῇ τραγῳδίᾳ, πώγων πυρός, ἡ εἰς ὀξὺ ἀναδρομὴ τοῦ πυρός. BLOMF.

307. κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν Canterus. κάτοπτρον πρῶν'

ὑπερβάλλειν M. Guelf. T. Rob. Steph. κάτο πτρονοῦ περβάλλειν Ald. unde Turn. κάτοπτρον οὐχ ὑπερβάλλειν. "κάτοπτον Σαρωνικοῦ πορθμοῦ, *unde Saronicus sinus prospici potest.* Scholiasta explicat κατόψιον, qua forma utitur Euripides Hippol. 30. Πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόψιον Γῆς τῆσδε. De sinu Saronico vid. Monk. ad Hippol. 1195." BLOMF.

308. ἔς τ' Stanleius. εἴτ' vulgo. εἴτ' Ald.

309. Ἀραχναῖον αἶπος] ὄρος Ἄργους. schol. Ἀραχναῖον, ὄρος Ἄργους. Καλλίμαχος Αἰτίων πρώτῳ. Steph. Byzantin. Antiquum nomen erat Σαπυσελάτων, teste Pausania, vel, ut Hesychius, Ὑσσέλινον. BLOMF.

ἀστυγείτονας] ἀστυγείτονα Guelf. Ald.

310. ἐς τόδε T. Steph. ἐς τόγε M. Guelf. Rob. Turn. ἐπόγε Ald.

311—1066. φάος—ἐπίσταται φέρειν] Hæc fabulæ pars exstat in Fl. T. Steph.: abest ab M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

311. οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός] *Cujus ignis Idæus progenitor fuit.* Mira locutio. BLOMF.

312. τοιοίδε τοί μοι Schuetzius. τοιοίδ' ἕτοιμοι T. τοιοίδ' ἔτυμοι Fl. Steph.

315. τοιοῦτο] τοιοῦτον Fl. T. Præstat fortasse τοιοῦτο τέκμαρ.

317. Hunc versum nuntio, cui præcedentes vulgo tribui supra diximus, continuat Steph., 318. Clytæmnestræ tribuit, 319. nuntio.

319. διηνεκῶς] Scribendum διανεκῶς cum Blomfieldo: quæ Attica vocabuli forma est, de qua diximus in Thesauro Stephani s. v. Διηνεκής.

ὡς λέγοις πάλιν] Scribendum οὓς λέγεις, πάλιν cum Bothio.

322. ἄλειφα] ἄλειφαρ Pearsonus.

ἐγχέας Canterus. ἐκχέας libri.

323. φίλω Stanleius. φίλως libri.

προσσεννέποις typothetæ error pro προσεννέποις.

324. Homer. Il. Δ. 450. Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν, Ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων. BLOMF.

327. Comma post φυταλμίων recte delevit Heathius.

329. Post μόρον ponatur colon.

331. νῆστις] Scribendum νήστεις cum T.

πρὸς ἀρίστοισιν] Troja nocte capta est: ideoque captores primo mane πρὸς ἀρίστοισιν ἐτάσσοντο. BLOMF.

335. ναίουσιν Fl. T. νέουσιν Steph.

336. δυσδαίμονες] Scribendum δὲ δαίμονες cum Hermanno, qui postmodum Halmii probavit conjecturam ὥστ' εὐδαίμονες.

338. εὖ σέβουσι Valckenarius ad Eurip. Phœniss. 1331. εὐσεβοῦσι vulgo.

340. οὐκ ἂν] Legebatur οὐκ ἄν γ'. V. ad Sept. 562.

ἀνθαλοῖεν Stanleius. αὖ θάνοιεν libri.

341. ἐμπίπτῃ] Scribendum ἐμπίπτοι cum T. ἐμπίπτῃ (οι) Fl.

342. ποθεῖν] πορθεῖν Fl. T. recte.

344. κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν] δίαυλος proprie est cursus, quo quis in stadio postquam a carceribus ad metam excurrit, ab altera parte a meta ad carceres redit. Et hæc duo quidem curricula κῶλα appellabantur. Apta igitur metaphora exitum ad bellum Trojanum primum διαύλου κῶλον, reditum vero alterum κῶλον vocat. Ordo verborum hic est: δεῖ γὰρ (αὐτοὺς) θάτερον κῶλον διαύλου πάλιν κάμψαι, νοστίμου σωτηρίας πρὸς οἴκους. SCH.

345. θεοῖς δ' ἂν, ἀμπλάκητος nunc ex Pauwii conjectura legitur: in libris scriptum θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος. Quorum neutrum scribi ab Æschylo potuit. Nam ἀναμπλάκητος sensui repugnat, ἀμπλάκητος vero non magis dicitur quam ἁμάρτητος. Quamobrem ἐναμπλάκητος corrigendum videtur, quod cum ἐναμάρτητος comparari potest, quo scriptores ecclesiastici interdum usi sunt.

346. ἐγρηγορὸς Porsonus. Legebatur ἐγρήγορον.

347. πρόσπαια] Schol. πρόσφατα. νῦν, προσπαίσαντα καὶ προσκρούσαντα αὐτοῖς. Vid. supra 180. Hesychius, Πρόσπαιον. πρόσφατον, νέον. ubi citantur Nicander Ther. 689. Εἰ δὲ σύ γε σκύλακας γαλέης ἢ μητέρα λαιδρὴν 'Αγρεύσεις πρόσπαιον. Schol. πρόσφατον. Lycophr. 211. Ὧι θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν. Aristot. Nicom. 9, 5. ἡ μὲν φίλησις, μετὰ συνηθείας· ἡ δ' εὔνοια, καὶ ἐκ προσπαίου. unde vis vera hujus vocis ostenditur, nempe *qui ex improviso occurrit.* BLOMF.

348. τοι] σοι T.

κλύοις] Scribendum κλύεις cum Dobræo.

350. τὴν] Scribendum τήνδ' cum Hermanno.

354. χάρις πόνων] *Præmium laborum.* De Agamemnone et exercitu qui ceperant Trojam recte intelligit Butlerus. BLOMF.

355. νὺξ φιλία] Qua capta Troja est.

356. *μεγάλων*] *τῶν μεγάλων* interpolatum in T. ne versus esset parœmiacus.

360. *μέγα δουλείας*] Hæc verba ex glossemate adscripta esse videbantur Schuetzio in editione prima.

362. *γάγγαμον*] *Rete.* Pollux 10, 132. a Stanleio citatus: *Αἰσχύλος τὸ δύσλυτον κακὸν, ἢ δύσελικτον ἔφη, γάγγαμον ἄτης παναλώτου.* Oppian. Hal. 3, 80. *Γαγγάμαι, ἠδ᾽ ὑποχαὶ περιηγέες, ἠδὲ σαγῆναι.* Quod ad metaphoram attinet, similiter dictum est in Prometheo 1114. *ἀπέραντον δίκτυον ἄτης.* Confer historiam de Timotheo ap. schol. Aristoph. Plut. 180. Ulpianum (seu potius Zosimum Ascalonitam, ut ostendit Dobræus ad Kiddii Porsoniana p. 387.) ad Demosth. Ol. 2. p. 30. A. BLOMF.

364. *τείνοντα*] *τείναντα* Aurati conjectura ab Stanleio memorata. "Aliquando conjiciebam *τείναντα πάλιν.* Dicuntur *τόξα παλίντονα* Soph. Trachin. 520. (ubi minus recte locutionem tractavit Musgravius) Homer. Iliad. Θ. 266. *παλίντονα βέλη* Noster Choeph. 1519." BLOMF.

365. *ὑπὲρ ἄστρων*] *Altius quam ut telum Alexandrum ferire possit.* WELLAUER.

367—384=385—402.

403—419=420—436.

437—455=456—474.

367. *Διὸς—ἔκρανεν*] *Jovis utique plagam dicere possunt Trojani;* s. *habent profecto, cur illam quam acceperunt plagam ad Jovem auctorem referant; in promtu enim hoc est investigare.* SCH.

ἔχουσιν Stanleius. *ἔχουσ᾽* vulgo. *ἔχουσαν* enotatum ex Fl.

368. *τοῦτό γ᾽*] *τοῦτ᾽* Fl.

369. *ἔπραξεν* Hermannus. Legebatur *ὡς ἔπραξεν.*

οὐκ ἔφα—εὐσεβής] *Fuit tamen, qui deos eos curare negaret, qui rerum sanctarum* et *inviolabilium decus conculcassent; ille vero impius fuit.* His verbis non proprie designatur certa quædam v. c. Paridis persona, sed universe notantur ii, qui divinam esse hominum curam et providentiam, improborumque facinorum ultionem negabant. Itaque sic quoque vertas licet: *Fuerunt qui negarent* &c. SCH.

374. *ἐγγόνους*] Recta forma *ἐκγόνους* superscripta in T. legitque scholiasta. Totus autem hic locus 374—380. intelligi

ab interpretibus non potuit interpolata quorundam verborum scriptura deceptis.

376. *δικαίως*] Sunt qui malint *δίκαιον*. STANL.

378. 379. et 396. 397. in unum versum conjungendi.

379. *ὥστε κἀπαρκεῖν*] *ὥστ' ἀπαρκεῖν* Fl. *κἀπαρκεῖν* est *καὶ ἐπαρκεῖν*. BLOMF.

381. *ἔπαλξις*] Ordo verborum videtur hic esse, *οὐ γάρ ἐστι πλούτου ἔπαλξις εἰς ἀφάνειαν, ἀνδρὶ πρὸς κόρον λακτίσαντι μέγαν βωμὸν Δίκας*—*Homini Justitiæ aram insolenter calcibus impetenti, divitiæ nihil prosunt ad propulsandum interitum.* Sic interpretantur Schutzius, Musgravius. Dicitur autem *οὐκ ἔστιν ἔπαλξις πλούτου* eadem constructione qua apud Sophocl. Œd. Col. 262. *Τί δῆτα δόξης, ἢ τι κληδόνος καλῆς Μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίγνεται*; Eurip. Œdip. fr. 8. *οὐδέν τι τῆς εὐμορφίας Ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ*. BLOMF.

384. *λακτίσαντι*] *ἐκλακτίσαντι* T.

μέγαν Canterus. *μεγάλα* libri.

385. *βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθὼ*] Hæc e versu 231. et sq. illustrantur; ubi nefariæ mortalium audaciæ causa his verbis reddebatur:

> *θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις*
> *τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων*.

ibi igitur primo delicto, primæ noxæ, *τῇ πρωτάρχῳ ἄτῃ* v. 1203. hoc tribuitur, ut homines ad plura audenda fidentiores et alacriores reddat. Similiter h. l. fiducia illa poetico spiritu filia *ἄτας* nempe *τῆς πρωτάρχου* appellatur. Nam *προβουλόπαις* nihil aliud est quam *πρόβουλος παῖς*, quemadmodum Æschylus Choeph. 312. *αἰνοπάτηρ* pro *αἰνὸς πατὴρ* posuit. Itaque fiducia illa e malis facinoribus ad plura deinceps audenda *τάλαινα* vocatur, ob miseriam inde oriundam, *ἄφερτος* ob hujus miseriæ magnitudinem, quæ tolerari vix queat; *πρόβουλος*, quia eadem fiducia homini consilia ad nova delicta subministrat. Sic Paris primum jus hospitii violaverat, matrimonii sanctitatem contemserat, furto se alligaverat, Helenam cum multis opibus capiens; deinde quoniam ea res ex animi sententia cesserat, eo processit audaciæ, ut non solum se Helenam redditurum esse negaret, sed Priamum quoque patrem, ceterosque Trojanos funestissimo bello implicaret. SCH.

387. ἄκος δὲ παμμάταιον] Respicitur partim ad divitias et opes cf. v. 382. partim ad hostias et preces nihil adversus interitum profuturas: cf. v. 396. SCH.

παμμάταιον] Scribendum πᾶν μάταιον cum Musgravio.

391. τρίβῳ] Dubito an legendum sit τριβᾷ. V. ad v. 197. BLOMF.

τε om. Fl.

προσβολαῖς Pearsonus. προβολαῖς libri.

392. μελαμπηγής] *Cui nigror concretus est.* De sanguine ponitur Theb. 734. *Adulterini æris instar, attritu et allisu exploratus, atrum se prodit.* SCHUTZ. Atqui κακοῦ χαλκοῦ non de *adulterino ære* accipio, sed simpliciter de *ære* quod vile est præ auro. Loquitur de ære quod auro admixtum est. Theogn. 415. Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὑρεῖν Πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μή τις ἔνεστι δόλος. Ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι, ὥστε μολίβδῳ Χρυσός. Cf. Eurip. Med. 516. Bacchylid. ap. Stob. 11. p. 136. Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν· ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίαν τε παγκρατὴς ἀλήθει' ἐλέγχει. Sic legendum. Herodot. 7, 10. ὥσπερ τὸν χρυσὸν τὸν ἀκήρατον, αὐτὸν μὲν ἐπ' ἑωϋτοῦ οὐ διαγιγνώσκομεν, ἐπεὰν δὲ παρατρίψωμεν ἄλλῳ χρυσῷ, διαγιγνώσκομεν τὸν ἀμείνω. Vid. Pindar. Pyth. 10, 105. Creuzer. ad Plotin. de Pulcr. p. 267. Musgravius citat Sophoclem ap. Plutarch. p. 2069. H.St. Λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὐγενὴς Χαλκὸς, χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἤμυσεν στέγος. BLOMF. Hæc omnia, quamquam, ut superiora, universe dicta, sic tamen enuntiantur, ut propius ad Paridis personam accommodentur. SCH.

394. διώκει παῖς (i. e. ὡς παῖς) ποτανὸν ὄρνιν] De Helena a Paride rapta. Quin proverbiale est τὰ πετόμενα διώκειν, a Platone usurpatum in Euthyphr. p. 4. τί δέ; πετόμενόν τινα διώκεις; Aristot. Metaph. 3. τὰ πετόμενα διώκειν, de rebus obscuris et quas difficillimum sit pervestigare. Persius 3, 61. *An passim sequeris corvos testave lutove?* Homer. Il. P, 75. Σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων. Vid. Duport. in h. l. Proverb. Salomonis 10, 4. *Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos, idem autem ipse sequitur aves volantes.* STANL. Proverbium vid. Clem. Alex. Strom. p. 317. B. Eurip. ap. Stob. 112. πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας. MUSGR.

ποτανὸν Schuetzius. πτανὸν vulgo. πτανόν τιν' T.

395. ἐνθείς] θείς Fl.

397. *τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε*] Qui circa has res versatur. *ἐπιμελητὴς* exp. Hesych. Homer. Od. A, 176. *ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων*, *multorum hominum familiaris.* Musgravius citat Hesych. *Ἐπιστροφαί. διατριβαί, διαῖται, Αἰσχύλος Φρυξί.* Anacreon. *Ἐπιστρέφεαι ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων.* Hujusmodi autem homines, quum in eorum improbitatem inquiritur, frustra invocant deos: uti h. l. bene interpretatur Pauwius. Sic apud Homerum (a Platone laudatum Alcib. 2, 21.) sacrificiorum Trojanorum nidor cœlum frustra petit—*τῆς οὔτι θεοὶ μάκαρες δατέοντο Οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ϝίλιος ἱρή.* Ante *καθαιρεῖ* subaudiendum *θεός.* BLOMF.

400. *ἐς δόμον*] *εἰς οἶκον* T.

τὸν T. *τῶν* vulgo.

401. *ξενίαν τράπεζαν*] Mensæ participatio sanctissimum fidei vinculum putabatur. Celsus apud Origen. 2. p. 72. *ἀνθρώπῳ μὲν ὁ κοινωνήσας τραπέζης οὐκ ἂν αὐτῷ ἐπιβουλεύσειεν.* cui regerit Origenes Archilochi versum in Lycambem, *Ὅρκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν, ἅλας τε καὶ τράπεζαν.* Æschin. c. Ctesiph. 81. *καὶ κληθεὶς ξενοκτόνος—ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης.* Eurip. Hecub. 781. *Κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί.* Unde proverbiale præceptum *ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν.* Zenob. 1, 62. ubi vid. Schott. et Valckenær. Adnot. ad Loca quædam N.F. p. 370. BLOMF.

402. *κλοπαῖσι* T. *κλοπαῖς* vulgo.

403. *ἀσπίστωρ κλόνος*, *Strepitus clypeatorum*, ut in Theb. 110. *ἱππιοχάρμας κλόνους*, *strepitus equitum.* Dein *λόγχιμοι κλόνοι*, *strepitus hastatorum.* Nescio an alibi reperiatur *ἀσπίστωρ.* Forma notior est *ἀσπιστήρ.* BLOMF.

405. Hic versus vulgo in duos est divisus, quorum alter a *ναυβάτας* incipit. Metrum hoc est,

⏑ –́ –, ⏑ –́ ⏑ – –, ⏑ –́ ⏑ – –

406. *ἀντίφερνον φθοράν*] *Exitium dotis loco datum.* *φθορὰν ἀντὶ φερνῆς.* Sic infra v. 429. *ἀντήνωρ σποδός*, *cineres hominum loco.* Hoc est autem quod dicit Andromache in fabula cognomine v. 103. *Ἰλίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν Ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.* BLOMF.

407. *βέβακε* Fl. *βέβακεν* vulgo: quod revocandum.

408. πολλὰ Pauwius. πολὺ libri.

ἔστενον] ἀνέστενον Fl.

409. τόδ'] τάδ' Butlerus.

προφῆται] Vates hi sunt vates Trojani: dein sequitur vaticinium, quod Helena adveniente, ediderunt, usque ad v. 426. MUSGR.

410. ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα] ἰὼ δῶμα Fl.

412. 413. Versus graviter corrupti.

412. σιγᾶσ'] σιγᾶς T.

414. ὑπερποντίας] Helenæ quæ fretum trajecerat. Sic Epaphus dicitur πόρτις ὑπερπόντιος, quia trans mare in Ægypto est, Suppl. 42. De rebus vero ponitur διαπόντιος eodem sensu. Choeph. 350. διαποντίου γᾶς. Thucyd. 1, 141. πολέμων διαποντίων. BLOMF. ὑπερποντίας T. ὑπὲρ ποντίας Steph.

416. δὲ Fl. T. γὰρ Steph.

κολοσσῶν] Hesych. Κολοσσοί. ἀγάλματα ὑπερμεγέθη. ἀνδρίαντες. Sic fere Etymologus p. 525, 16. qui facetum veriverbium subnectit; παρὰ τὸ κολούειν τὰ ὄσσα διὰ τὸ μέγεθος, ὡς μὴ ἐφικνουμένων τῶν ὀφθαλμῶν ὁρᾶν. Hoc autem vocabulum, Ionicum, ut opinor, etsi vetustissimum est, vix alibi apud Atticos occurrit. Theocrit. 22, 47. σφυρήλατος οἷα κολοσσός. Herodot. 2, 130. εἰκόνες τῶν παλλακέων τῶν Μυκερίνου ἑστᾶσι—ξύλινοι κολοσσοί. cf. ibid. 143. 153. κολοσσοὶ δωδεκαπήχεες. 175. κολοσσοὺς μεγάλους. et mox 176. De sententia hæc notat Schutz. "Probabiliter poeta fingit Menelaum statuas habuisse uxoris formosissimæ; quibus ille quidem delectabatur quamdiu vivum earum exemplar possidebat; jam vero, illo sibi erepto, earum venustatem fastidiebat." BLOMF.

417. ἀνδρὶ Fl. τἀνδρὶ T. Steph.

419. ὀμμάτων] Menelai, Helenæ adspectu carentis.

'Αφροδίτα] 'Αφροδίτη Fl.

420. ὀνειρόφαντοι—ματαίαν] *In somniis autem apparentes* (Menelao) *tristes imagines vanam ei voluptatem afferunt.* Sæpe noctu scil. somniat, se Helenam complecti. Hæ somniorum imagines dicuntur πενθήμονες, propterea quod falsam earum lætitiam major tristitia animi consequatur, postquam eas dispulso somno falsas esse intellexerit. SCH.

421. δόκαι aptiorem metro formam restituit Hermannus. Legebatur δόξαι. Scribendum autem δοκαί oxytonum. Arcad. p. 106, 21. τὰ εἰς κη ἰαμβικὰ ἀσυνάλειπτα, εἰ μὲν τῷ ω παραλή-

γοιτο, ὀξύνεται ῥηματικὰ ὄντα, πλέκω πλοκή, δέκω δοκή ἡ ὑπόνοια.

423. *μάταν—ὁρᾶν*] Versus corruptus.

424. *παραλλάξασα*] *Præteriens.* Eurip. Hippol. 939. *λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν.* BLOMF.

χερῶν] *χειρῶν* Fl.

426. *πτεροῖς—κελεύθοις*] Verte, *alis quæ somni vias comitantur.* i. e. *quum somnus abit, avolant etiam somnia.* Alata somnia memorat Euripides Hec. 70. Phœniss. 1561. BLOMF.

427. *ἐφ' ἑστίας*] *ἐφεστίους* Stanleius. Post *ἄχη* comma ponendum et pro *τάδ' ἐστὶ* scribendum *τὰ δ' ἐστὶ—.* Monuit Halmius p. 26.

429. *τὸ πᾶν*] *Universe autem*, chorus inquit, *propter eos, qui e Græcia* una cum ducibus Trojam *profecti sunt, mæstitia animum affligens in singulorum ædibus regnat.* SCH.

430. *τλησικάρδιος*] *τὴν καρδίαν τήκουσα* gl. T. quod Stanleii favet conjecturæ *τηξικάρδιος.*

431. *δόμων*] *δόμοις* Stanleius.

433. *τις* addidit Porsonus.

ἔπεμψεν] *πέμψεν* T.

434. *φωτῶν*] *βροτῶν* T.

435. *δόμους ἀφικνεῖται* Fl. *τοὺς δόμους εἰσαφικνεῖται* T. Steph.

437. *χρυσαμοιβός*] *Qui aurum alio metallo permutat;* hinc *χρ. σωμάτων*, *qui pro corporibus reddit cineres;* sic melius cum Stanleio verteris quam cum Schneidero, *qui in prælio vivos mortuis permutat.* Hesych. *Χρυσαμοιβός. ἀργυρογνώμων.* BLOMF.

441. *βαρὺ*] Scribendum *βραχὺ* cum Schuetzio.

442—444. et 461—463. in unum versum conjungendi.

442. *ἀντήνωρ σποδὸς*, *Cinis pro homine.* Supra 396. *ἀντίφερνος φθορά*, *exitium pro dote.* Comparandus Sophocl. El. 1158. *Ὅς σ' ὧδέ μοι προύπεμπεν, ἀντὶ φιλτάτης Μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.* Eurip. Suppl. 1130. *σποδοῦ τε πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων Εὐδοκίμων δή ποτ' ἐν Μυκήναις.* Mos erat, combustis cadaveribus eorum qui procul a patria interciderant, cineres et ossa colligere, ut domum relata ibi sepelirentur: vid. Thucyd. 6, 71. BLOMF.

444. *λέβητας* Fl. *τοὺς λέβητας* T. Steph.

εὐθέτου] Scribendum *εὐθέτους* cum Stanleio.

446. *μάχης ἴδρις*] Hæc verba versui præcedenti adjungenda,

proxima vero τὸν δ' ἐν—'Ατρείδαις unius instar versus sunt. Ad quam normam antistrophici quoque versus describantur 464—470.

449. διαὶ Hermannus. διὰ libri.

450. προδίκοις T. προδίκοισιν Steph.

πρόδικος, *Justitiæ vindex*. συνήγορος. Hesych. Lacedæmonii ita dicebant τῶν ὀρφάνων βασιλέων ἐπιτρόπους. vid. ad Hesych. in v. BLOMF.

455. οἱ δ'—ἔκρυψεν] *Alii vero formosi* juvenes (cf. v. 445. sqq.) *istic circa mœnia Trojanæ urbis loculos obtinent, obtinentesque hostilis terra tegit.* εὔμορφοι ad tristitiam rei augendam adjicitur. ἐχθρὰ scil. γᾶ, eodem consilio; quia triste erat extra patriam sepeliri. Nimirum fieri non poterat, ut omnium in hoc bello defunctorum ossa in patriam mitterentur; id principibus tantum viris, vel certe beatioribus dabatur; reliquos omnes haud procul ab eo loco, ubi pugnatum erat, sepultos esse constat. cf. v. 506. ἔχοντας scil. τὰς θῆκας. SCH.

εὔμορφοι] εὐμόρφως T.

ἐχθρὰ] ἐχθρῶν T.

458. δημοκράντου Porsonus. δημοκράτου libri. "δημόκραντος ἀρὰ, *imprecatio quam populus ratam facit.* τίνει χρέος *debitum solvit*, i. e. Agamemnon, inquit Butlerus. Ego sic interpretor, ἀστῶν φάτις σὺν κότῳ τίνει χρέος ἀρᾶς δημοκράντου. *Rumor popularis cum indignatione idem fere valet ac solennis imprecatio ab urbe facta.* Hujusmodi imprecationes, sive ad bonum sive ad malum spectarent, multum valere putabantur. Aristonis, regis Spartani filius, Δημάρητος dictus fuit, quia, secundum Herodot. 6, 63. πανδημεὶ Σπαρτιῆται 'Αρίστωνι, ὡς ἀνδρὶ εὐδοκιμέοντι διὰ πάντων δὴ τῶν βασιλέων τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ γενομένων, ἀρὴν ἐποιήσαντο παῖδα γενέσθαι." BLOMF.

462. ἄσκοποι] ἀπόσκοποι Fl.

463. δ' Fl. δ' οὖν vulgo.

'Ερινύες Blomfieldus. 'Εριννύες libri.

464. παλιντυχεῖ Scaliger. παλιντυχῆ vulgo. παλιντυχῇ T. cum gl. ἐναντία δυστυχεῖ.

467. τὸ δ' ὑπερκότως—κεραυνός.] *Grave autem est cum magna* populi *invidia laudari; fulmen enim a Jove* ejusmodi hominum *oculos ferit.* ὑπερκότως significare potest i. q. σὺν κότῳ v. 464. itaque de Pearsoni sententia, qui mavult ὑπερκόπως,

ampliandum censeo. SCH. Pearsoni emendationem recte recepit Blomfieldus collat. Choeph. 134. *οἱ δ' ὑπερκόπως | ἐν τοῖσι σοῖς κακοῖσι χλίουσιν μέγα.*

471. *κρίνω*] *Præfero. Optimum judico.* Eurip. Med. 641. *ἀπτολέμους δ' εὐνὰς σεβίζουσ' ὀξύφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν.* BLOMF.

472. *μήτ'*] *μὴ δ'* Fl.

πολιπόρθης] Scribebatur *πτολιπόρθης*. Conf. v. 783.

476. *πόλιν* Fl. *τὴν πόλιν* vulgo.

477. *ἐτητύμως*] *ἐτήτυμος* liber Bigotianus recte.

478. *ἤ τοι* Porsonus. *ἤτοι* vulgo. *ἤ τοι* (ει) Fl. Scribendum *ἤ τι.*

ἐστι (*ἐστιν* Fl.) *μὴ ψύθος*] Lectio ab librario interpolata trimetrum restituente. Scribendum *ἐστι ψύθος*. Non male Stanleius *τίς οἶδεν, εἴ τοι θεῖόν ἐστιν ἢ ψύθος;*

479. *φρενῶν κεκομμένος*] *Mente læsus.* Eadem constructio in Theogn. 223. *κεῖνός γ' ἄφρων ἐστὶ, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.* Subaudiendum autem *ὥστε*. BLOMF. De constructione v. Matthiæ ad Eurip. Orest. 556.

481. *πυρωθέντα*] *Accensum*, sc. spe. Sophocl. Aj. 478. *ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.* ubi vid. Musgravium. BLOMF.

ἔπειτ'] *ἔπει* | *ἔπειτ'* Fl.

482. *λόγου* T. *λόγους* vulgo.

483. *γυναικὸς* Porsonus. *ἐν γυναικὸς* libri. Hunc locum explicant verba Clytæmnestræ v. 592. *Ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ. Λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.* BLOMF.

484. *χάριν ξυναινέσαι* jucundum rei eventum prædicare; ut Clytæmnestra facum accensarum signum de expugnatione Trojæ, qua nihil Græcis optatius fieri poterat, interpretatur. *ὁ θῆλυς ὅρος* est opinio mulieris de re quadam gesta, quam ea summa cum fiducia verissimam esse decernit, ac definit; in quo iterum carpitur Clytæmnestra. Is *ὅρος* dicitur *πιθανὸς*, non *credulus* (ut vulgo intpp.) sed ad *persuadendum accommodatus;* nimirum quia rumores magna cum fiducia et gestiente lætitia, quemadmodum fieri solet a mulieribus, dissipati, multos ad credendum accendunt, etiamsi certis veritatis insignibus careant. Acrior autem fit chori cavillatio oppositis inter se *ταχύπορος* et *ταχύμορον*. SCH.

488. *γυναικοκήρυκτον* Steph. conjectura inutili. Scribendum *γυναικογήρυτον* ex Fl. T. In T. gl. *ἤτοι τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν.*

489. *εἰσόμεσθα*] *εἰσόμεθα* Fl. Sophocles Antig. 631. ab Stanleio comparatus *τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.*

494. *ἐλαίας*] Scribendum *ἐλάας.*

κάσις πηλοῦ] Eadem metaphora Sept. 494. *λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.*

496. *κόνις* opponitur *καπνῷ*, et sententia totius loci hæc est, *ex pulvere, quem excitat, intelligo eum non uno loco stare ut ignem accendat, sed accurrere ut verbis nos certiores faciat.* WELLAUER. Pulvis *ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος* exercitus appropinquantis vocatur Sept. 83.

οὔτε σοι δαίων φλόγα] In his verbis vitium quoddam latet.

497. Post *πυρός* comma ponatur.

503. Præconis nomen deest in Steph. Talthybii nomen adsignavit Argumenti auctor, quod recte secusne factum sit, dubitat Stanleius, quia apud Senecam in Agamemnone, nuncius qui Trojæ excidium Clytæmnestræ indicat, Eurybates est. "Uterque, et Talthybius et Eurybates, præcones erant Agamemnonis, quorum apud Homerum multa mentio." Atqui Eurybates, Agamemnonis præco, semel tantum apud Homerum memoratur; et dubitari potest annon et iste idem sit cum Eurybate Ithacensi, qui plerumque Ulyxen sequebatur. Vid. schol. Victor. ad Iliad. I, 170. Noster infra compellatur, *Κήρυξ Ἀχαιῶν—τῶν ἀπὸ στρατοῦ.* Eurip. Troad. 238. *κήρυξ ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ—Ταλθύβιος.* Ceterum tragicos unitatem temporis, ut aiunt, verisimilitudinis dispendio servasse notat Dio Chrysost. Or. 52. p. 550. *νῦν δὲ πολλάκις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ παραγιγνομένους ποιοῦσι τοὺς κήρυκας πλειόνων ἡμερῶν ὁδόν.* BLOMF.

504. *δεκάτῳ*] *δεκάτου* Stanleius, quod minus Æschyleum est. Locum imitatur auctor fabulæ Agamemnonis quæ vulgo Senecæ dicitur. BLOMF.

511. *ἦλθες*] Scribendum *ἦσθ'*, ut correctum in margine Askevii.

512. *κἀπαγώνιος*] I. e. *καὶ ἀπαγώνιος*, certamine liberans. Per *ἀπόμαχος* explicat scholiasta. *καὶ παγώνιος* Fl. *κἀναγώνιος* conjecit Spanhem. ad Aristoph. Pl. 1162. BLOMF. Scribendum *κἀναγώνιος* cum Spanhemio, nisi quis vulgatam scripturam pro *καὶ ἐπαγώνιος* accipere velit, adjectivo aliunde non

cognito, ceterum facilius ferendo quam scholiastæ istud *ἀπαγώνιος*.

519. *ἀντήλιοι*] *οἱ εἰς τὴν ἀνατολὴν ὁρῶντες.* schol. Hesych. *Ἀντήλιοι θεοί· οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρύμενοι.* Eustath. ad Odyss. Z. p. 1562, 37. *ἀντήλιος, ἤγουν προσήλιος.* Ionicum esse notat, ut *ἀπηλιώτης.* vid. Gregor. de dial. p. 399. ed. 2. Sophocl. Aj. 803. *οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους Ζητεῖτ' ἰόντες*—ubi vid. Lobeck. et cf. Phrynich. App. Soph. p. 16, 7. Lex. Seguier. p. 424, 25. *Ἀπηλιώτης ἐν τῷ π̄, καὶ ἀντήλιος, καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἐπηλίς ἐστι παρὰ Ποσειδίππῳ.* Corrigendus igitur Eurip. Ion. 1560. [1550.] *ἀνθήλιον πρόσωπον.* BLOMF.

520. *εἴ που* Stanleius. *ἦ ποῦ* vel *ἦπου* libri. "Solennis est hujusmodi obtestatio; frequentius tamen *εἴ ποτε* quam *εἴ που.* Homer. Il. E, 116. *Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης Δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη.* Soph. Œd. T. 172. *Εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὕπερ—Ἔλθετε καὶ νῦν.*" BLOMF.

τοισίδ'] *τοῖσιν* T. *τοισίδε* deorum *ἀντηλίων* præsentiam significat. BLOMF.

521. *δέξασθε*] *δέξαισθε* T.

522. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* Fl.

527. Eadem fere verba Pers. 811.

532. Ad hunc versum observavit scholiasta, *ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὔτε ληπτέον καὶ εἰς τὸ Πάρις. συνυπακούεται γὰρ ἐκ τοῦ ἐπαγομένου.* Stanleius confert Pindar. Pyth. 6, 47. *ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἅβαν δρέπων.* Exemplum magis adpositum præbet Choeph. 292. *δέχεσθαι δ', οὔτε συλλύειν τίνα.* V. Elmsl. ad Eurip. Med. 452. BLOMF.

συντελὴς] *Socia.*

534. *ὀφλὼν* Blomfieldus. *ὄφλων* libri.

536. *αὐτόχθονον*] *αὐτόχθονος* haud scio an alibi exstet, præterquam in aliquibus Lycophronis codicibus v. 714. ubi vera lectio est *αὐτοκτόνοις.* Quare edidi *αὐτόχθον' ὃν.* Forma *ὃς* pro *ἑὸς* occurrit Theb. 638. Soph. Œd. T. 1248. Œd. Col. 1639. Trach. 266. 525. Ajac. 442. *αὐτόχθονα* verteris vel *indigenam*, vel *αὐτόχθονα ἔθρισεν cum solo æquavit.* BLOMF. Cum *αὐτόχθονος* similia quædam comparavit Lobeck. Paralip. p. 202. sed quæ non sufficiant ad defendendam scripturam vulgatam.

διπλᾶ] Helena amissa et urbe perdita.

θἀμάρτια] Hoc vocabulo, quod per *μισθὸν τῆς τιμωρίας* explicat scholiasta, utitur Pers. 676.

538. Partes quas in hac *στιχομυθίᾳ* chorus gerit, in libris veteribus Clytæmnestræ adsignantur. Personas primus mutavit Heathius. Recte eum fecisse ex v. 583. patebit. BLOMF.

κήρυξ] Scribe *κῆρυξ*.

539. *τεθνᾶναι*] Notandum *τεθνᾶναι* syllaba media producta: nam legitima forma *τεθνάναι* est.

ἔτ' om. Fl.

542. *ἦτε*] *ἴστε* Fl. Numero plurali utitur exercitum intelligens. In fine versus punctum esse ponendum monuit Heathius.

543. *πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.*] Sic recte interpunxit Schutzius. Vulgo, *Πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου;* Eumen. 201. *Πῶς δή; τοσοῦτον μῆκος ἔκτεινον λόγου.* 598. *Πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.* Eurip. Hel. 1262. *Πῶς δή; λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων.* BLOMF. Interpungendum ut Schuetzius fecit.

544. *πεπληγμένος*] Scribendum *πεπληγμένοι* cum Tyrwhitto, qui recte sensit aptius hoc ad præcedens *ἐπήβολοι* referri quam ad *δεσπόσω*.

545. In fine versus interrogandi signum recte posuit Heathius.

546. *μ'* accessit ex marg. Askevii.

ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός] *Tacite.* Conf. Choeph. 155. STANL.

547. *στρατῷ*] Scribendum videtur *φρενῶν.* quæ vox quum omissa esset, e priore exercitus mentione parum caute *στρατῷ* supplevit librarius. EMPERIUS in Zimmermanni Diario a. 1835. p. 627.

549. *καὶ πῶς*] Scribendum *καί πως* cum Klausenio.

κοιράνων T. *τυράννων* vulgo.

550. *ὡς—τὸ* Auratus. *ὧν—τὸν* libri.

τὸ σόν.] *Quod tu modo dixisti.* Plato Sophist. p. 233. B. *τὸ σὸν δὴ τοῦτο, σχολῇ ποτ' ἂν κ. τ. λ.* Sophocl. Aj. 99. *τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.* Recte scholiasta, *τὸ εἰρημένον ὑπὸ σοῦ, τὸ, τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.* BLOMF.

552. *ἂν* Auratus. *εὖ* libri.

556. *παρήξεις*] *Accessus* ad terram. Minus recte scholiasta, *ἀντὶ τοῦ παραδρομὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν νεῶν.*

κακοστρώτους] *κακοτρώτους* Fl. Steph.

558. λαχόντες] Casaubonus intelligit de excubiis sortiendis. κλαίοντες Stanleius. BLOMF.

559. δηΐων] Scribendum δαΐων. δάϊος et νάϊος dixerunt tragici, non δήϊος et νήϊος.

560. γὰρ] Scribendum δὲ cum Pearsono.

λειμώνιαι] λειμωνίας Schuetzius, frustra.

561. κατεψάκαζον] Scribebatur κατεψέκαζον, forma non Attica.

ἔμπεδον σίνος ἐσθημάτων] *Vestibus inhærendo nocens.* BLOMF.

562. τιθέντες] Notent tirones τιθέντες participium masculinum, cum δρόσοι, nomine feminino, conjungi; cujus quidem anomaliæ dubito an aliud exemplum apud poetas Atticos reperiatur, nisi de animantibus sermo sit, ut in locis a Matthiæ citatis Gr. Gr. §. 436, 2. BLOMF.

ἔνθηρος, *Ferus. Hispidus.* Sophocl. Phil. 698. θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων ἐνθήρου ποδός. Sic Liv. 21, 39. *squalida et prope* efferata *corpora.* Abreschius contulit Sophocl. Ajac. 1230. κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας λυγρᾶς μνήματα Τροίας. Hinc Pindarus pluvias horrorem incutientes dixit φρίσσοντας ὄμβρους. BLOMF.

565. μεσημβριναῖς κοίταις] Significat meridiationes quibus uti veteres solebant; quod bene notavit Abreschius. Callim. Lav. Pall. 72. μεσαμερινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἁσυχία. Vid. Theocrit. 1, 15, 17. 7, 22. Σιμιχίδα, πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριος πόδας ἕλκεις Ἁνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἱμασιαῖσι καθεύδει. Pontum dormire dicit Simonid. ap. Dion. Hal. π. συνθ. p. 258. κελοίμαν, εὗδε, βρέφος, εὑδέτω δὲ πόντος, εὑδέτω ἄμετρον κακόν. Lex. Seguier. p. 397, 21. Ἀνεμοκοῖται. οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες. γένος δέ φασι τοιοῦτον ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ. BLOMF.

570. ἐν ψήφῳ λέγειν] *Ad calculum recensere.* BLOMF.

572. ξυμφοραῖς] ξυμφορὰς dubitanter conjecit Blomfieldus: quæ usitata structura est.

576. Post ποτωμένοις colon vel comma ponendum: sequentia enim sunt verba ipsa, quibus se jactarunt sospites. Monuit Wellauerus.

579. ἐπασσάλευσαν] Eurip. El. 7. de Agamemnone, qui Troja capta, ὑψηλῶν ἐπὶ Ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων. ubi vid. Barnes. Sophocl. Aj. 92. καί σε παγχρύσοις ἐγὼ Στέψω

λαφύροις, τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν. BLOMF. Euripides Rhes. 179. ab Stanleio comparatus, A. *καὶ μὴν λαφύρων αὐτὸς αἱρήσει παρών.* B. *θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις. λάφυρα δουρίπηκτα* dixit Æschylus Sept. 278.

ἀρχαῖον] Scribendum *ἀρχαίοις* cum Porsono.

583. *ἀναίνομαι*] *Infitior.* Cum participio loquentis construitur. Eurip. Iph. A. 1512. *θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.* Herc. F. 1235. *εὖ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι.* quæ contulit Abreschius. BLOMF.

584. *ἡβᾷ*] Sensus est, *nulla est senectus discendi meliora.* Nemo adeo senex est, quin se docendum meliora præbere possit. BLOMF.

586. *ξὺν δὲ πλουτίζειν*] *Simul ditare.* Nota tmesin; quam haud raro patitur apud Atticos præpositio *σύν.* Choeph. 458. *ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.* 906. *ἐγώ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηρᾶναι θέλω.* (sic legendum.) Eurip. Hel. 105. *καὶ ξύν γε πέρσας.* Ion. 808. *σὺν γάρ σοι νοσῶ.* Scolium ap. Athen. 15. p. 695. D. *σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει. Σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σὺν σώφρονι σωφρόνει.* Plato Phædro p. 237 A. *ξύν μοι λαβέσθε τοῦ μύθου.* Thucyd. 3, 13. a Porsono indicatus, *ξὺν κακῶς ποιεῖν.* Callim. Ep. 1, 5. *εἰ δ' ἄγε, σύν μοι Βούλευσον.* Exemplum tmeseos est supra v. 437. *ὑπ' ἄλγος ἕρπει.* Eurip. Hippol. 342. 589. 1110. et, pluribus verbis interpositis, Sophocl. Phil. 1187. ed. Musgr. *ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.* 1207. *ἀπὸ νῦν με λείπετ' ἤδη.* Quum tmesi sæpissime utatur Herodotus, rara tamen sunt exempla ubi duæ voces vel plures inter præpositionem et verbum occurrant, ut 7, 165. *ἀπὸ πάντα τὰ χρήματα ἄγον.* qui locus fugit Matthiæum in Gr. Gr. §. 542. BLOMF.

587. *ἀνωλόλυξα μὲν*] *ἀνωλολύξαμεν* libri. Emendavit H. Stephanus. *ἀνηλάλαξα* Auctor Christi Patientis v. 70. a Porsono indicatus; cui lectioni favet Eurip. Suppl. 719. *'Εγὼ δ' ἀνηλάλαξα, κἀνωρχησάμην, Κἄκρουσα χεῖρας.* Confer etiam Phœniss. 1410. Electr. 855. Soph. Antig. 131. Sed femina rectius dicitur *ἀνολολύζειν.* Vid. v. 595. BLOMF. V. Elmsl. ad Eurip. Heracl. 782.

590. *ἐνίπτων*] *ἐνίππων* Fl.

φρυκτωρῶν δία] Scribebatur *φρυκτωρῶν διά.*

593. *λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην*] *Hujusmodi sermonibus efficiebatur ut temeraria viderer.* "Hoc et proximo

versu abutitur Auctor X. Π. p. 72. qui etiam adjicit *πεισθεῖσα* (hoc ex v. 591.) *τῷ φέροντι θέσκελον φάτιν*. Indicem locorum, quibus abusus est Auctor X. Π. videas in Porsoni Opusc. p. 227. ed. Kidd." BLOMF.

597. *κοιμῶντες*] Recte explicat Butlerus: "Locus est intelligendus de acclamationibus in fine sacrificii—duo participia itaque h. l. *εὐφημοῦντες—κοιμῶντες* idem valent quod *κοιμῶντες ἐν εὐφημισμοῖς*, inter extinguendum acclamantes." BLOMF.

603. *ἀπὸ*] I. e. *ἢ ἀπό*. Sic Eurip. Alcest. 900. *τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον, ἁμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχου*; BLOMF.

ἄνδρα] Scribendum *ἀνδρὶ* cum Blomfieldo.

605. *ἐράσμιον*] Vocem apud veteres poetas vix alibi inveneris. Simonides, sive quis alius Simonide recentior, *περὶ γυναικῶν*, 51. *κείνῃ γὰρ οὔ τι καλὸν, οὐδ' ἐφίμερον Πρόσεστιν, οὐδὲ τερπνὸν, οὐδ' ἐράσμιον*. Xenoph. Symp. 8, 36. *τῷ τὴν ψυχὴν ἐρασμίῳ*. BLOMF.

606. *εὕροι*] *Inventurum esse*. De hoc usu optativi in oratione obliqua v. ad Soph. Philoct. 617.

609. *σημαντήριον*] *Sigillum*. *σφραγῖδα τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνῆς*. schol. Euripidi *σήμαντρον*. Iph. T. 1372. *δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι*. Idem in Hypsipyle ap. Eustath. ad Il. N. p. 959, 43. *εὔσημα, καὶ σᾶ, καὶ κατεσφραγισμένα*. BLOMF.

611. *οὐδ' οἶδα*] *οὐκ οἶδα* Schuetzius.

612. *χαλκοῦ βαφάς*] *Æris tincturam*. Schol. *ὥσπερ οὐκ οἶδα τὰς βαφὰς τοῦ σιδήρου, οὕτως οὐδὲ ἡδονὴν ἑτέρου ἀνδρός*. Abreschius interpretatur, *non magis novi voluptatem ex alio viro, quam scio æris tincturam*, i. e. rem quæ fieri nequit; vel, si *χαλκός* legatur, *magis quam æs tincturam*; ferrum enim aqua tinctum *στόμωσιν* accipit, non item æs; etiamsi Proclus in Hesiod. Op. 142. et Eustath. ad Iliad. A, 236. tradunt æs apud veteres calidum in aquam frigidam immersum fuisse, quo durius fieret. Schutzius reddit *χαλκοῦ βαφάς vulnera ferro inflicta*, cui minime assentior. Butlerus vero *tincturam æris*. h. e. *qua ratione æs ad instar lanæ colorem aliquem bibat*: et fatendum quidem est *βαφάς* in plurali de lanæ tinctura usitate poni; e. g. supra 230. infra 933. Choeph. 1010. *τινὸς πρὸς ἀνδρὸς—χαλκὸς* Auctor X. Π. unde aliquatenus firmatur Aurati correctio *χαλκός*. Post hunc versum a scena discedit Clytæmnestra, et postea cum Agamemnone

redit; Agamemnonis autem personam induit histrio, qui in hac scena præconis partes agit. BLOMF.

613. κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων] Hunc locum imitatur Theophylactus Simoc. Histor. 2, 8. p. 40 D.: καὶ κόμπος τις ἦν τῆς ἀληθείας χηρεύων.

616. λόγον] Veram lectionem λόγοις, ut opinor, conservavit scholiasta, οὕτως εἶπεν ἀκριβέσι λόγοις καὶ ἐξηγητικοῖς, ὥστε σε μαθεῖν. BLOMF.

617. κήρυξ] Scribendum κῆρυξ.

620. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι] De constructione vid. Monk. ad Eurip. Alcest. 113. Constructio, ut videtur, hæc est; οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ φίλοισι καρποῦσθαι ἐς τὸν πολὺν χρόνον. *Fieri nequit ut dicam falsa ac speciosa quibus amici diu fruantur,* quippe brevi tempore mendax inveniar. BLOMF.

622. πῶς δῆτ'] *Quomodo fieri potest ut narrans vera, bona simul narres? namque hæc a te modo disjuncta fuisse satis apparet.* Recte autem Pauwius, "*dum falsa a veris separas, facile apparet quid velis nobisque dicturus sis.*" BLOMF. Chori partes per totam hanc scenam in edd. Steph. et Canteri Clytæmnestræ tribuuntur.

τύχοις Porsonus. τύχης libri.

623. γίγνεται] γίνεται Fl. T.

624. 'Αχαϊκοῦ] Scribendum 'Αχαικοῦ ex Fl. T. Vid. ad Eurip. Hec. 287.

628. ἄκρος] Gl. πρῶτος, ἐξαίρετος in T.

633. τρέφοντος] Eleganter dicitur Sol *nutrire* telluris naturam. Soph. Œd. T. 1425. τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα Αἰδεῖσθ' ἄνακτος 'Ηλίου. BLOMF.

637. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν] Scholiasta, ἤγουν ταῦτα λέγοντες, ἀτιμάζομεν τοὺς θεούς. P. Victorius V. L. 20, 22. hoc modo exponit: "liberum remotumque esse ab omni hujuscemodi re, (sc. nuntio mali) quidquid ad Deos colendos pertinet." Rectius,m ea quidem sententia, Stanleius, quod alius sit honos eorum Deorum qui bona mittunt, alius eorum qui mala, ut Erinyes; et sic Heath. In hoc sensu disjunctivo plerumque ponitur χωρίς. Sophocl. Œd. Col. 808. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὸ καίρια. Eurip. Ion. 1016. εἷς ἓν δὲ κραθέντ' αὐτὸν, ἢ χωρὶς, φορεῖς; Phrynich. App. Soph. p. 72. Χωρὶς οἰκοῦσιν. οἷον διεστήκασιν. Χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' αἱρεταὶ τῶν ἡδονῶν. Simo-

nid. *περὶ γυν.* 1. *χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον Τὰ πρῶτα. seorsum a viris.* quod tamen aliter explicat Schæfer. ad Dion. Hal. p. 292. BLOMF.

640. *ἕλκος*] Eandem metaphoram adhibet Solon 15, 17. *ταύτῃ δὴ πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον.* Constructio est; *quum nuntius adfert calamitatem, exercitu interemto, nuntians unum vulnus civitati accidisse, nempe publicum, et alterum civibus, multos ex multis familiis intercidisse—et sic duplicem calamitatem, cruentum malorum par—talia inquam qui mala adfert*, etc. BLOMF.

641. *πολλοὺς*] Uni civitatis ulceri opponuntur multæ singulorum civium cædes: quæ duplex calamitas significatur verbis *διπλῇ μάστιγι.* BOTH. Et verbis *δίλογχον ἄτην.*

ἐξαγισθέντας] Consecratos, morti scilicet, ut piacularis victima. Ita vocem explicat Pauwius. Sed nihil aliud valere puto *ἐξαγισθέντας δόμων* quam *ἐκ δόμων ἁγισθέντας*, i. e. *combustos*, vel *ad parentalia elatos.* BLOMF. Per *ἐξορισθέντας* explicat scholiasta. *ἐκραπισθέντας* conjecit Emperius in Zimmermanni Diario a. 1835. p. 628.

643. Post *ξυνωρίδα* commate esse interpungendum vidit Pauwius.

644. *σεσαγμένον* Porsonus. *σεσαγμένων* libri.

645. *Ἐρινύων* Blomfieldus. *Ἐριννύων* vulgo. In fine versus colon ponatur.

647. Post *πόλιν* pergere debebat, *οὐ πρέπει—συμμῖξαι,* pro quo mutata orationis forma dixit *πῶς—συμμίξω.* Monuit Abreschius.

654. *ἀλλήλαισι* T. *ἀλλήλῃσι* vulgo.

655. *ἤρεικον*] *ἤρειπον* T. cum gl. *κατέβαλλον, συνέκρουον.* *κεροτυπούμεναι* Porsonus. *κερωτυπούμεναι* libri.

656. *σὺν*] Scribendum *ξὺν* cum Porsono.

657. *ποιμένος κακοῦ*] Qui de ipsa tempestate intelligunt non audiendi videntur. Sæpe in tempestatibus describendis poetæ rectoris pavidi, *ποιμένος κακοῦ* (quam metaphoram ipse Æschylus habet Suppl. 768.) mentionem injiciunt. Ovid. Metam. 11, 492. "Ipse pavet nec se qui sit status ipse fatetur Scire ratis rector, nec quid jubeatve vetetve." BOISSON.

659. Citat scriptor incertus de Barbarismo ad calcem Ammonii p. 197. ed. Valck. sed *Αἴγεον.* BLOMF.

660. *ναυτικῶν τ' ἐρειπίων*] Genitivos librarii posuerunt præcedentibus decepti genitivis *ἀνδρῶν 'Αχαιῶν*. Scribendum *ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις* cum Stanleio.

662. *ἢ 'ξηρήσατο* Hermannus apud Lobeck. ad Phrynich. p. 718. Legebatur *ἢ 'ξητήσατο*.

664. *ναῦν στελοῦσ'* Porsonus ex Canteri conjectura. *ναῦν θέλουσ'* libri. Corrigendum *ναυστολοῦσ'* cum Casaubono.

665. *ἐν ὅρμῳ*] Ubi inprimis periculosa *κύματος ζάλη*. PAUW.

673. *ταῦτ'*] *ταὔτ'* Stanleius.

680. *κλύων*] *κλύειν* T. quod superscriptum in Fl.

681—698=699—716.

717—726=727—736.

737—749=750—762.

763—772=773—782.

681. 682. et 683. 684. et 686. 687. in unum versum conjungendi pariterque in antistropho.

684. *προνοίαισι* Pauwius. *προνοίαις* libri.

685. *γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμειν,* est linguam eorum qui nomina imponunt in hoc fortuito negotio ita regere, ut incidat in appellationem ominosam et futuri eventus indicem. SCH.

686. *τὰν δορίγαμβρον*] *Quam sponsi armis petunt.*

689. *ἑλένας*] Scribendum *ἑλέναυς* cum Blomfieldo. *ἑλένας* defendit Lobeckius Paralipom. p. 228. De etymologiis nominum propriorum apud tragicos videndus Elmsleius ad Eurip. Bacch. 508.

690. Libri *ἁβροτίμων*. *ἁβροπήνων* emendatio est Salmasii Exerc. p. 78. a. D. quam tueri videtur Lycophr. 863. *μήθ' ἁβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους*. Supra observaverat Tzetzes, *γίνωσκε, ὦ Λυκόφρων, ὅτι τίνας μὲν λέξεις ἀπ' Αἰσχύλου κλέπτεις*. BLOMF.

691. *προκάλυμμα, Velamen.* Januæ thalamorum obtentum. *προκάλυμμα* dici potest etiam de velamine nuptiali. Vid. infra 1178. BLOMF.

692. *γίγαντος*] Hesych. *μεγάλου, ἰσχυροῦ*. KLAUS.

693. *πολύανδροι κυναγοὶ* pro *πολλοὶ ἄνδρες κυναγοί*. Copiæ Græcorum Trojanos ob raptum Helenæ bello persequentes, cum venatoribus apte comparantur; et hac translatione servata poeta cursum eorum maritimum ita describit, ut eos secundum vestigia navium, quibus Helena avecta fuerat, invi-

sibilia, profectos esse dicat; sicut venator feræ vestigia persequitur. SCH. Deleatur comma post φεράσπιδες positum.

694. Deleatur punctum post ἴχνος ab typotheta positum.

695. πλάταν] Scribendum πλατᾶν cum Heathio.

696. κέλσαντες Auratus. κελσάντων libri.

697. ἀεξιφύλλους T. ἀξιφύλλους libri.

699. Ἰλίῳ—ἀνατλᾶσα] *Ilio autem affinitatem* (κῆδος) *vere a curis* (κήδει) *nominatam strenua ira Græcorum* et ad ulciscendum promta *attulit, mensæ hospitalis*, qua Menelaus Paridem exceperat, *et hospitalis Jovis dehonestationem*, s. ejus spreti et contemti injuriam, *persecutura*, (pœnas pro ea exactura,) *nuptiale illud canticum* s. hymenæum *supra modum punientis, quod tunc affines* Paridis in illius et sponsæ honorem *canendum sibi arbitrabantur. Postea vero vetus Priami urbs alium cantum luctus plenum discere cœpit, et graviter ingemiscit, inclamans Paridem infausti conjugii auctorem, lacrymosam in posterum vitam circa tristem civium sanguinem*, sanguinolentam civium cædem, *tolerans*. SCH.

700. τελεσσίφρων T. τελεσίφρων libri.

701. ἤλασεν] ἔλασε Steph. Correctum ex T. qui ἤλασε.

702. ἀτίμωσιν Canterus. ἀτίμως ἵν' vulgo. ἵν' om. T.

705. Post πρασσομένα et τίοντος commata ponantur.

706. τίοντας] Corrigendum τίοντος cum Schuetzio.

707. ἐπέρρεπε Porsonus. Recte vulgo ἐπέρρεπεν. ἐπέπρεπεν T.

709. μεταμανθάνειν ὕμνον, *Veterem cantilenam dediscere, et novam discere*. Aristoph. Plut. 925. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; ubi schol. κυρίως τὸ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφιεμένου τοῦ πρώτου. BLOMF.

710. Deleatur comma post γεραιά.

714. παμπρόσθη (πάμπροσθ' ἢ Blomfieldus) πολύθρηνον αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν] Lectio corrupta, de qua conjecturam proposuit Hermannus in Opusc. vol. 4. p. 337. τὸν αἰνόλεκτρον | πάμπροσθ', ἢ πολύθρηνον | αἰῶνα, φίλον πολιτᾶν | μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα.

717. Sequitur allegoria suavissimis coloribus expicta. *Sic vir aliquis nutriebat leunculum, uberum amantem, sed lacte depulsum, ædibus exitialem; in vitæ quidem primitiis cicurem, pueris carum, et senibus quoque gratum*, etc. SCH.

719. οὕτως T. οὗτος (ως) Fl. οὗτος vulgo.

722. γεραροῖς] *Senibus.*

723. πολέα] Rarissima apud tragicos forma Ionica pro πολλά. πολέων pro πολλῶν dixit Euripides Helen. 1332.

ἔσχ'] Lectio vitiosa. Non satisfacit Casauboni conjectura ἔσκε, i. e. ἦν, quo imperfecto usus est Æschylus Pers. 656. Scribendum ἦστ'. cujus scriptura antiqua ΕΣΤ facile in ἔσχ' corrumpi potuit.

725. φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα] Hoc est quod in sermone vulgari χειροήθης dicitur.

728. πρόσθε] Legebatur πρός. Veram scripturam expressit Humboldtus, ex Hermanni, ni fallor, conjectura.

τοκήων] τοκέων T.

729. τροφᾶς γὰρ Pearsonus. γὰρ τροφᾶς libri. γὰρ τροφεῦσιν T.

730. ἄγαισιν Hermannus. ἄταισιν vulgo. ἄταις Fl.

733. ἄμαχον T. ἄμαχον δ' vulgo.

734. πολυκτόνον] πολύκτονον vulgo. Accentum correxit Bothius.

735. ἱερεύς τις ἄτας] Stanleius comparat Theb. 571. ubi Tydeus dicitur Ἐρινύος κλητήρ. Sic infra 1206. θύουσαν Ἅιδου μητέρ'. In Eurip. Orest. 255. Furiæ vocantur ἐνέρων ἱέριαι. BLOMF.

προσεθρέφθη Heathius. προσετράφη libri.

737. παρ' αὐτὰ Heathius. παραυτὰ Fl. πάραυτα vulgo. Significat autem *prope hæc*, i. e. *similiter*, ut monuit Bothius.

δ' Fl. δ' οὖν vulgo: quæ Triclinii interpolatio est hic et in antistropho trimetrum facientis.

740. Versus ex baccheo duplicique penthemimere iambico compositus.

φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας] His verbis significatur Helena, quod haberet animum placidum, et maris tranquillitati similem, unde nemo tot mala Trojanis exspectanda esse cogitabat. SCH.

741. δ' addidit Porsonus.

ἄγαλμα πλούτου] Paris enim opum suarum summum ornamentum interpretabatur, uxorem omnium formosissimam duxisse. ἀκασκαῖον ad mollitiem Helenæ spectat. Hesych. Ἀκάσκα, ἡσύχως, μαλακῶς, βραδέως. SCH.

742. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος] Quia Helena omnes, qui eam

adspicerent, amore sui, quasi telo quodam, vulnerabat. ὀμμάτων igitur non de Helenæ, sed de virorum et juvenum oculis accipiendum, qui forma ejus spectata amore urebantur. Quid? quod gelidi quoque senes ejus adspectu tepebant, et ad summam ejus admirationem convertebantur, ut in nobilissimis Homeri versibus Iliad. Γ. 156. Simili autem metaphora supra v. 239. de Iphigenia: ἔβαλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ. SCH.

745. Punctum post παρακλίνουσα vulgo positum post ἄνθος transtulit Stanleius.

παρακλίνουσ'] *Deflectens ab indole priore, in pejus mutata.* παρακλίνασ' Fl.

ὃς

πικρὰς] πικροῦ Fl. Eurip. Med. 1388. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων. BLOMF.

746. δύσεδρος] *Mala vicina.* cui contrarium est εὔεδρος *propitius* Theb. 94. nam sic verti debet. BLOMF.

747. Πριαμίδαισιν] Producta syllaba prima ut in versibus dactylicis.

749. νυμφόκλαυτος Ἐρινύς] *Flebilis sponsa*, seu potius *Erinys.* Nempe Ἰλίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλά τιν' Ἄταν Ἤγαγεν εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν, quæ est Andromachæ querela apud Eurip. Andr. 103. Stanleius laudat Virg. Æn. 2, 573. *Trojæ et patriæ communis Erinys.* Poteris tamen vertere νυμφοκλαυτὸς *sponsis deflenda*, ut apud Horatium, *prælia conjugibus loquenda.* BLOMF.

Ἐρινύς Fl. Ἐριννύς vulgo.

750. βροτοῖς Fl. τοῖς βροτοῖς vulgo. V. ad v. 737.

παλαίφατος γέρων λόγος] *Vetus proverbium.* Choeph. 311. δράσαντι παθεῖν Τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Sophocl. Trach. 1. Λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς—. Epigr. Anthol. Palat. 2. 629. Πᾶν τὸ περιττὸν ἄκαιρον, ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιὸς, Ὡς τοῦ μὲν μέλιτος τὸ πλέον ἐστὶ χολή. Herodot. 7, 51. ἐς θυμὸν ὦν βαλεῦ καὶ τὸ παλαιὸν ἔπος, ὡς εὖ εἴρηται, τὸ μὴ ἅμα ἀρχῇ πᾶν τέλος καταφαίνεσθαι. Terent. Adelph. 5, 3, 18. *nam vetus verbum hoc quidem est, Communia esse amicorum inter se omnia.* Pindar. Nem. 9, 13. ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἐσλὸν μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι.

754. τεκνοῦσθαι] *Liberos procreare.* sc. calamitates: loci sententiam prorsus prætervidit Stanleius. Vid. 733. Aptissi-

mum Longini locum indicavit Dobræus, *π. ὑ.* §. 44. ubi de *πλούτῳ* loquitur. *χρονίσαντα δὲ ταῦτα ἐν τοῖς βίοις, νεοττοποιεῖται, κατὰ τοὺς σοφοὺς, καὶ ταχέως γενόμενα πρὸς τεκνοποιΐαν, ἀλαζόνειάν τε γεννῶσι, καὶ τύφον, καὶ τρυφὴν, οὐ νόθα ἑαυτῶν γεννήματα, ἀλλὰ καὶ πάνυ γνήσια. ἐὰν δὲ καὶ τούτους τις τοῦ πλούτου τοὺς ἐκγόνους εἰς ἡλικίαν ἐλθεῖν ἐάσῃ, ταχέως δεσπότας ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουσιν ἀπαραιτήτους, ὕβριν, καὶ παρανομίαν καὶ ἀναισχυντίαν.* ubi vide Tollium. BLOMF.

756. *οἰζὺν* Pauwius. *ὀϊζὺν* vulgo.

759. *γὰρ δυσσεβὲς*] Transponendum cum Pauwio *δυσσεβὲς γάρ*.

760. *μετὰ*] *Postea.*

761. *δ' ἄρ'* Casaubonus. *γὰρ* libri.

762. *ἀεί* Porsonus. *αἰεί* vulgo.

763—765. in unum versum conjungendi pariterque in antistropho.

764. *ὕβρις παλαιὰ* est *vetus injuria,* s. *insolentis petulantiæ primum facinus,* quo quis alium læsit. Ita in Paride *ὕβρις παλαιὰ* erat Helenæ raptus, et juris hospitii, quo eum Menelaus exceperat, violatio. SCH.

νεάζουσα ὕβρις, nova injuria, veteris quasi filia s. ex illa erumpens; ut Paris injuriam alienæ uxoris abactæ, bello etiam injusto ad raptum tuendum gesto, ideoque veterem injuriam nova injuria defendebat. SCH.

766. Locutio *τότ' ἢ τότ'* valet *aliquando.* Eurip. Androm. 853. *ξυμφοραὶ θεήλατοι Πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον, ἢ τότε.* BLOMF.

εὖτ' ἂν Hermannus. *ὅταν* libri.

τὸ κύριον] *Statutum tempus.* BLOMF.

767. *νεαρὰ φάους κότον*] Lectio vitiosa. Post *φάους* interpunctum in Fl. T.

769. *τὸν*] Scribendum *τὰν* cum Hermanno. Nam verbis *δαίμονα τε τὰν* in antistropho respondent *ὄμμασι λιποῦσ'*. Ceterum versus non integer est. *ἄμαχον* ejecit Triclinius, sed ad *ἀπόλεμον* glossema adscripsit, *τὸν ἄμαχον, ἀντὶ μιᾶς.*

770. *ἀνίερον* et in antistropho 780. *δύναμιν οὐ* ad versum præcedentem referenda, qui trimeter iambicus est. Deleatur comma post *θράσος* positum.

774. *λάμπει—ἐν δυσκάπνοις*] Quamquam in justorum hominum ædibus, non aurea splendent lacunaria, sed potius pa-

rietes fumo nigrantur, justitia tamen dominorum decoro in iis lumine splendet, iisque veriorem ac durabiliorem laudem conciliat. SCH.

776. χρυσόπαστ' T. χρυσόπαστα δ' vulgo.

ἐσθλὰ] Lectio suspecta. De ἔδεθλα cogitavit Auratus, quod non aptum metro est.

πίνῳ χερῶν] Contra καθαραὶ χεῖρες iis tribuuntur qui nullo crimine polluti sunt. Eumen. 318. τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμοντ'. Herodot. 1, 35. συμφορῇ ἐχόμενος, καὶ οὐ καθαρὸς χεῖρας ἐών. Metaphora sumta a manibus ante sacra lavandis. Vid. Valckenær. de Ritu Jurisj. in Opusc. Theol. Bremens. 1. p. 203. Horat. 1. S. 4, 68. *at bene si quis Et vivat puris manibus.* BLOMF.

778. παλιντρόποις ὄμμασι] *Aversis oculis.* Suppl. 172. νῦν ἔχων παλίντροπον—Ὄψιν ἐν λιταῖσιν. Homer. Iliad. Γ. 427. ὄσσε πάλιν κλίνασα. Opes male partas Justitia ne respicit quidem. Stanleius confert Esaiæ c. 1, 15. BLOMF. Ante παλιντρόποις duæ desiderantur syllabæ.

779. Versus non integer. Trimetrum restituere licet adscita Hermanni conjectura προσέβαλε, ὄμμασι λιποῦσ' ὅσια προσέβαλε δύναμιν οὐ—.

780. δύναμιν—αἴνῳ] *Potentiam divitiarum vituperio notatam*, i. e. malis artibus quæsitam, *minime colens.* Ita rectius vertas, quam cum Heathio: *laudibus celebrari solitam.* SCH.

782. Post hunc versum in scenam prodit Agamemnon.

783. πολίπορθ'] πτολίπορθ' Blomfieldus, quæ forma legitur in libris v. 473, et recte fortasse. Epica forma aut utroque loco aut neutro est recipienda.

785. σεβίζω] σεβίξω Fl. ex conjectura librarii subjunctivum aoristi requirentis.

789. παραβάντες] παραβαίνοντες Triclinius, quem catalexis plus semel offendit, nam in v. 792. corrigit προσεφικνεῖται. BLOMF. Adde v. 804. 806. 1491. 1493. 1540.

791. δῆγμα T. et Stobæus Flor. 112, 12. δεῖγμα vulgo. Locum recte explicuit H. Stephanus, *omnes ad illacrymandum alienis infortuniis esse paratos; sed ita ut dolor is medullas eorum non mordeat.*

793. καὶ ξυγχαίρουσιν] καὶ νυκτὶ δὲ χαίρουσιν Stobæus, vitiose. Manifesto conjunguntur homines, qui *ridentibus adrident* et *flentibus adflent*, qui parati sunt τῷ δυσπραγοῦντι ἐπιστενάχειν

καὶ τῷ χαίροντι ξυγχαίρειν. BLOMF. Stobæi lectionem probat Hermannus deleto *καί.*

ὁμοιοπρεπεῖς] *Similem speciem præ se ferentes.* Idem fere valet atque *ὁμοιοπρόσωπος.* BLOMF. Vocabulum ab Æschylo, ut videtur, inventum, ut *λευκοπρεπής* Sept. v. 89.

794. *ἀγέλαστα πρόσωπα* ex hoc loco attulit grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 336, 30. "Hic aperte chorus Clytæmnestram figit, cujus fictam e reditu Agamemnonis lætitiam jam cognoverat spectator, et paulo post magis etiam cogniturus erat." SCH.

βιαζόμενοι] Notandus hiatus, non vitiosus in fine sententiæ.

795. *προβατογνώμων*, quia rex cum pastore, subditi cum ovibus comparantur, est is qui *civium ingenia et mores bene internoscit.* SCH.

796. Deleatur comma post *φωτός* positum.

798. *ὑδαρής, Aqua dilutus.* Diphilus Athen. 10. p. 424. F. *ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν. Εὐζωρότερόν γε, νὴ Δί', ὦ παῖ, δός· τὸ γὰρ Ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἐστὶ τῇ ψυχῇ κακόν.* Aristot. Pol. 2. *φιλίαν ὑδαρῆ*, ut Æschylus *ὑδαρῆ φιλότητα amicitiam non puram neque meram.* Hæc notavit P. Victor. V. L. 1, 13. Vocem pariter explicuit Casaubon. ad Theophr. p. 245. Aristot. Poet. ad fin. *μῦθον ὑδαρῆ* vocat fabulam languidam ac dilutam; ubi vid. Tyrwhitt. Lycophron Chalcidensis ap. Athen. 10. p. 420. B. *κυλίχνιον ὑδαρές.* Antiphanes p. 441. C. *οὐθ' ὑδαρὲς, οὔτ' ἄκρατον.* BLOMF.

800. *γὰρ ἐπικεύσω*] Metri vitium correxit Musgravius, *γάρ σ' ἐπικεύσω. γὰρ ἐπικρύψω* Pauwius.

801. *ἀπομούσως—οὐδ'*] *ἀπόμουσός τ'—οὔτ'* Elmsleius ad Eurip. Med. 102.

803. *ἀκούσιον* Canterus. *ἑκούσιον* libri. *θάρσος ἑκούσιον* T.

804. *ἀνδράσι θν.*] *ἀνδράσιν εὖ θν.* T. ne versus esset parœmiacus. Conf. ad v. 789. 806.

Post *κομίζων* colon ponatur.

806. *τις* est in T. et Steph. ex interpolatione Triclinii. Recte abest ab Fl.

εὔφρων πόνος] *πόνος* de laboribus bellicis, quibus jam defuncti erant milites capio; et hoc modo interpretor: Olim quidem, cum bellum suscipiebas, ingratum illud militibus, teque ideo invisum iis fuisse meminimus; *nunc vero* militibus hoc

bello *feliciter* et gloriose *defunctis non leviter nec sine benevolentia* in te, ducem ac regem suum, quem ut victorem amant ac reverentur, *gratus est* exhaustus militiæ *labor*. SCH.

807. γνώσει Porsonus. γνώσῃ libri.

813. Post Πριάμου colon ponatur.

ἀπὸ γλώσσης] *Ex eo quod dicitur*. Non ex ore causidicorum, sed ex rei statu dii judicabant. Abreschius citat Hesiod. Op. 322. ἀπὸ γλώσσης ληΐσσεται. Sophocl. Œd. Col. 936. ταῦτά σοι τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω. i. e. *dico quod sentio*. Adjice Theogn. 63. ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι. quod idem v. 93. dicit γλώσσῃ φίλος. Herodot. 1, 123. ἐντειλάμενος ἀπὸ γλώσσης. Thucyd. 7, 10. ὅσα τε ἀπὸ γλώσσης εἴρητο αὐτοῖς, εἶπον. BLOMF.

814. ἀνδροθνῆτας] Restitui ἀνδροκμῆτας vocabulum Æschyleum. Choeph. 847. Δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος. Eum. 248. μόχθοις ἀνδροκμῆσι. 954. ἀνδροκμῆτας τύχας. Suppl. 672. ἀνδροκμῆς λοιγός. Eurip. Suppl. 525. ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας. BLOMF. Valde probabilis Blomfieldi conjectura.

φθορὰς—ψήφους ἔθεντο] Id est φθορὰς—ἐψηφίσαντο.

815. ἐς] Scribendum εἰς.

τεῦχος] *Vas*. καδίσκος, sive urna, in quam calculos demittebant. Harum duæ in curia positæ erant. Phrynichus ap. Harpocrat. v. Καδίσκος—'Ιδού, δέχου τὴν ψῆφον, ὁ καδίσκος δέ σοι 'Ο μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί. Lycurgus contra Leocr. p. 168. Reisk. καὶ δυοῖν καδίσκοιν κειμένοιν, τοῦ μὲν, προδοσίας, τοῦ δὲ, σωτηρίας, τὰς ψήφους φέρεσθαι, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος, τὰς δὲ ὑπὲρ ἀσφαλείας, καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει εὐδαιμονίας. Stanleius laudat Ovid. Met. 15, 41. *Mos erat antiquus, niveis atrisque lapillis, His damnare reos, illis absolvere culpa. Tunc quoque sic lata est tristis sententia; et omnis Calculus immitem demittitur ater in urnam*. BLOMF.

817. χειρὸς οὐ πληρουμένῳ] *Suffragiis, manu datis, non impleto*. BLOMF.

822. καὶ πάγας] Scribendum χἀρπαγὰς cum Tyrwhitto,

ὑπερκότους] Recte Heathius ὑπερκόπους correxit.

823. ἐπραξάμεσθα Stanleius. ἐπραξάμεθα Steph.

824. 'Αργεῖον δάκος, ἵππου νεοσσὸς] Milites Argivi ex equo ligneo prodeuntes. "Ennius ap. Macrob. 6, 2.:

Nam maximo saltu superavit
Gravidus armatis equus,
Qui suo partu *ardua perdat Pergama.*

Partum quoque equi Duratei inclusos in eo Danaos vocat Lucretius 1, 477." SCH.

825. ἀσπιδηστρόφος] Malim ἀσπιδηφόρος. Theb. 19. οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους. Sin minus, saltim scribendum cum Triclinii MSto., ἀσπιδοστρόφος, quippe in hujusmodi compositis non adhibebant η, nisi ad vitandum brevium syllabarum concursum. Vid. Eustath. p. 422, 30. BLOMF. Scribendum ἀσπιδηφόρος.

826. ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν] *Sub autumni fine.* Mense Maio oriuntur Pleiades, 44 circiter diebus post æquinoctium vernum, et Novembri occidunt, totidem fere diebus post æquinoctium autumnale. Communis autem sententia Trojam excisam refert sub æstatis initio. Totam rem erudite exposuit Stanleius. BLOMF.

827. ὑπερθορὼν] ὑπερθορῶν T.

831. ταὐτὰ Casaubonus. ταῦτα libri.

συνήγορον] Recte ξυνήγορον Porson.

832. 833. Hos versus citat Stobæus Floril. 38, 28.

833. φθόνου] φθόνων Fl. ψόγου Stobæus.

835. πεπαμένῳ Porsonus. πεπαμμένῳ vulgo.

839. κάτοπτρον] Schutzius interpretatur, *Expertus dico, (quod in eorum consuetudinem, tanquam in speculum inspexi) eos* &c. Malim tamen per voces ὁμιλίας κάτοπτρον intelligere, *imaginem tantum et speciem familiaritatis.* Schutzio favet Eurip. El. 384. τῇ δ' ὁμιλίᾳ βροτοὺς Κρινεῖτε, καὶ τοῖς ἤθεσιν τοὺς εὐγενεῖς. Abreschius citat Æschyli versum, κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ. (Vid. Museum Crit. 1. p. 428.) De ipsa voce Antiatticista Sang. p. 102, 10. Κάτοπτρον οὔ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλ' ἔσοπτρον. BLOMF. In fine versus comma ponatur.

842. σειραφόρος Fl. T. quam formam ex Æschylo memorat Pollux 7, 24. σειρασφόρος vulgo.

848. ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων] De constructione verbi δεῖ cum dativo v. Elmsl. ad Eurip. Med. 552.

849. κέαντες ἢ τεμόντες] Alludit autem ad veterum chirurgiam, quæ per ferrum et cauteriam morbidas corporis partes tractabat. Plato ap. Diog. Laert. 3, 85. a Stanleio adlegatus,

ἡ δὲ χειρουργικη διὰ τὸ τέμνειν καὶ καίειν ὑγιάζει. Hippocr. de Medico p. 13, 18. ed. Basil. *ἐπὶ δὲ τῶν χειρουργιῶν ὅσαι διὰ τομῆς εἰσὶν, ἢ καύσιος.* Cf. Aphor. 6, 27. 7, 44. 8, 6. Plato Gorg. p. 456. B. *οὐχὶ ἐθέλοντα ἢ φάρμακον πιεῖν, ἢ τεμεῖν ἢ καῦσαι παρασχεῖν τῷ ἰατρῷ.* ubi legendum videtur *ἢ τεμεῖν καὶ καῦσαι.* quippe post scalpellum adhibitum, vulnus ferro candente ustulabatur ad sanguinem cohibendum. Ibid. p. 480. C. *μὴ ἀποδειλιᾷν, ἀλλὰ παρέχειν μύσαντα καὶ ἀνδρείως τέμνειν καὶ κάειν τῷ ἰατρῷ.* Vid. Heusd. Spec. Crit. p. 91. BLOMF.

850. *πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου* Porsonus. *πήματος τρέψαι νόσον* libri.

860. *ὑπ'*] *ἐπ'* T.

863. *κληδόνας* Auratus. *ἡδονὰς* libri.

869. *ἐπλήθυον* Porsonus. *ἐπλήθυνον* libri.

871. Hunc locum varie tentant; sed non est opus mutatione, modo virgulam, quæ vulgo post *χθονὸς* appingitur, ad finem superioris versus rejicias, et sic interpreteris: *Multam superne* (*non enim eam dico quæ substernitur*) *triplicem terræ chlamyda cepisset*, id est, *ter sepultus fuisset.* Namque qui sepeliuntur *γῆν ἐπιέννυνται.* Theognis 420. *Καὶ κεῖσθαι πολλὴν γαῖαν ἐφεσσάμενον.* Simonid. Ep. 105. *αὐτὰρ ἐθάφθη Ζωὴ, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη.* Theocrit. Ep. 9. *Ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.* Æschylus in Anthol. 3, 5. *Τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.* Anthol. p. 312. *τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα;* Xenoph. Cyrop. 6, 4, 6. *κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι.* Vid. Hemsterhus. ad Hesych. T. 1. p. 1352. Valcken. ad Herodot. 8. p. 630. Ruhnken. Ep. Crit. 1. p. 119. Dorvill. ad Charit. p. 365. Sed propius ad nostri locutionem accedit istud Hectoris apud Homer. Il. Γ, 57. *ἦ τέ κεν ἤδη λάϊνον ἕσσο χιτῶνα*, i. e. *lapidibus obrutus fuisses.* Ceterum hunc Æschyli locum recte intellexit et interpunxit F. Ursinus ad Virgil. Æn. 8, 564. *Nascenti cui tres animas Feronia mater* (*Horrendum dictu*) *dederat, terna arma movenda; Ter leto sternendus erat.* BLOMF.

881. *ἀμφίλεκτα—προφωνῶν*] *Ancipitia mihi mala memorans* et ob oculos ponens, quæ accidere possent, vitamque Orestis in summum discrimen adducere. SCH.

884. *βουλὴν καταρρίψειεν*] Male int. Heathius: *ausum aliquod periclitaretur*; verius: *sive popularis quædam seditio senatum deturbaret.* SCH.

ὥστε—πλέον] *Sicut mos est mortalium eum qui cecidit magis*

etiam conculcare. Timendum nempe fuisse ait, ne si Agamemnon rem male gessisset, aut ipse ante Trojam occidisset, plebs Argivorum seditione facta etiam filium ejus necarent. SCH.

888. *κατεσβήκασι*] *κατεσβήκασι* Fl.

889. *βλάβας*] *κλάβας* Fl.

890. *κλαίουσα*] Scribendum *κλάουσα.*

λαμπτηρουχίαι ἀτημέλετοι sunt *signa per faces exhibenda, sed per incuriam non exhibita*, quem sensum solus vidit Heathius. BLOMF. Non *per incuriam*, sed quia accendendi caussa nondum aderat. WELLAUER.

892. *ἐξηγειρόμην*] Recte notavit Butlerus hoc dicere Clytæmnestram, se adeo vigilantem dormire, ut vel tenuissimo strepitu excitetur. BLOMF.

894. *χρόνος ὁ ξυνεύδων, Tempus quod inter dormiendum elabitur;* nam plura somniantibus adparere solent, quam quæ eodem tempore vigilantibus accidere possent. BLOMF.

898. *στῦλον*] *στόλον* Fl.

899. *καὶ γῆν φανεῖσαν*] *γαῖαν φανεῖσαν* vel *γῆν ἐκφανεῖσαν* Blomfieldus.

901. Citat Suidas s. v. *πλέκος*. BLOMF.

902. Mihi pene persuasum est insititium esse hunc versum. Certe frigidiusculum sonat. BLOMF.

903. *τοί νιν* Porsonus. *τοίνυν* libri.

906. Prius hemistichium iterum occurrit v. 1039. Eurip. Electr. 999. *Ἔκβητ' ἀπήνης, Τρῳάδες, χερὸς δ' ἐμῆς Λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα.* BLOMF.

907. *ὦναξ* Pauwius. *ἄναξ* libri.

πορθήτορα] *πορθήτορος* Valckenarius ad Eurip. Phœn. 1518. frustra.

908. *τέλος*] *τάδε* T.

909. *στρωννύναι*] Recte Elmsleius ad Eurip. Med. 1209. *στορνύναι* corrigere videtur. *στορνύντα* apud Soph. Trach. 902. in *στρωννύντα* mutavit Triclinius.

910. *πορφυρόστρωτος*] *Purpura constratus.* ut pavimentum dicitur *λιθόστρωτος*. Stanleius citat Virgil. Æn. 1, 700. *stratum ostrum.* sed hoc de toris dicitur. De via stragulis vestibusque sternenda vid. interpp. ad Div. Marc. 11, 8. Mox in vv. 912. 913. obscure innuit consilium suum de marito interficiendo. BLOMF.

913. *σὺν* Scrib. *ξὺν* cum Porsono.

916. *μακράν*] Subaudi *ῥῆσιν*. Sic *μακρὰν ἔτεινας* infra 1296. Sophocl. Aj. 1040. *μὴ τεῖνε μακράν. μακράν γ' ἂν ἐξέτεινα* Eurip. Med. 1347. Plene Plato de Rep. 10. p. 605. D. *μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντας ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς*. BLOMF.

ἐξέτεινας] Dicitur de *prolixo sermone*, *τείνειν, ἐκτείνειν, ἀποτείνειν μακρὸν λόγον*. Huc respicit Athenæus 13. p. 573. B. *καταλέξω δέ σοι, Κύνουλκε, Ἰωνικήν τινα ῥῆσιν ἐκτεῖνας, κατὰ τὸν Αἰσχύλον, περὶ ἑταιρῶν*. Vid. Valcken. ad Herodot. 7, 51. Heindorf. ad Plat. Gorg. p. 65. BLOMF.

919. *βαρβάρου*] *βαρβαθου* (ρ supra) Fl.

920. *χαμαιπετὲς βόαμα*] Sensus est, *ne tu mihi clamorem edas, barbarorum in morem, qui in terram prostrati reges adorare solent.* Sic recte interpretatur scholiasta. *χαμαιπετέων λόγων* apud Pindar. Ol. 9, 19. a Stanleio citatum, simpliciter valet *humilium sermonum*. *χαμαιπετὲς ἔπος* Pyth. 6, 37. *irritum, in terram caducum*. Vid. Choeph. 966. BLOMF. *βόημα* Fl. T.

923. *κάλλεσι*] *Vestibus purpura tinctis*, *πορφυροῖς*. Hesych. Etymol. M. p. 486, 46. *τὰ πορφυρᾶ γὰρ, κάλλη ἐκαλοῦντο. Εὔπολις, Βάπτειν τὰ κάλλη περίσεμνα τῇ θεῷ.* (*τὰ περίσεμνα* Pollux 7, 14. vid. Porsoni Adv. p. 287.) *καὶ Αἰσχύλος, Ἐν ποικίλοις γὰρ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν—ἔνθεν καὶ τὸ καλλάϊνον. ἔστι δὲ χρῶμα ἀνθηρόν.* Suidas; *Καλάϊνον χρῶμα. Αἰσχύλος, ἐν ποικίλοις κάλλεσι.* Photius. *Ἡμεροκαλλές—φοινικοῦν ἔριον διαπεποικιλμένον—κάλλη δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη.* Exscribi merentur verba Perictyonæ ap. Stob. p. 465. *ἢ διαφᾶσθαι εἵματα εἰκότα λίην καὶ ποικίλα ἀπὸ θαλασσίης βάψιος τοῦ κόχλου, ἢ ἄλλης χρόης πολυτελέος, μωρίη πολλή.* BLOMF.

926. *ποδόψηστρον*, *Mantile ad pedes abstergendos.* Tapetes qui pedibus substernuntur. Schol. *ἀπὸ μεταφορᾶς πέπλων, δι' ὧν τοὺς πόδας ἐκμάσσοντες λαμπροτέρους ποιοῦσιν οἱ τούτους ἐκπλύνοντες συνεχῶς. ποδόψηστρα γὰρ κυρίως ταῦτα λέγεται. νῦν δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας ἁπλῶς πέπλα οὕτως εἴρηκε.* BLOMF.

ποικίλον, *Vestis variegata. ἱμάτιον ζωγραφητόν.* Hesych. Photius. *Ποικίλον. τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον. tragicam pallam.* Theocrit. 15, 78. *τὰ ποικίλα πρῶτον ἄθρησον, Λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.* Aristoph. Plut. 1199. *ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.* BLOMF.

928. Post ὀλβίσαι χρή subaudiendum μόνον. Respicitur decantatum Solonis dictum, εἰ δὲ πρὸς τούτοισι ἔτι τελευτήσει τὸν βίον εὖ, οὗτος ἐκεῖνος ὃν σὺ ζητέεις, ὄλβιος κεκλῆσθαι ἄξιός ἐστι. πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέειν, μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον, ἀλλ' εὐτυχέα. Herodot. 1, 32. Cf. Barnes. ad Eurip. Andr. 100. BLOMF.

930. πράσσοιμ' ἂν] Scribendum πράσσοιμεν. Lectio ab librariis interpolata, quos numerus pluralis cum singulari conjunctus offendisset. Similiter apud Eurip. Phœn. 724. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου, in libris quibusdam προσβάλοιμ' ἂν scriptum est solœce propter præcedentem singularem τράπωμαι. Ibid. 968. αὐτὸς δ', ἐν ὡραίῳ γὰρ ἕσταμεν βίῳ, θνήσκειν ἕτοιμος. Iphig. Aul. 834. εἰ ψαύοιμεν ὧν μή μοι θέμις, ubi libri nonnulli ψαύοιμεν ἂν ὧν, vera scriptura cum interpolata ψαύοιμ' ἂν ὧν in unum conflata. Ibid 1141. πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ' ἃ σὺ μέλλεις με δρᾶν.

ἂν, εὐθαρσῆς] ἄνευ θάρσους T.

935. 936. δοκεῖ Stanleius. δοκῇ libri.

936. ποικίλοις] V. ad v. 926.

937. αἰδεσθεὶς] Scribendum αἰδεσθῇς punctumque in fine versus ponendum, quod abjecerunt editores orationem imperfectam esse indicaturi. Quod Æschylus scripserat ΑΙΔΕΣΘΕΙΣ quum et αἰδεσθείς et αἰδεσθῇς significare possit, rationi consentaneum est αἰδεσθῇς præferri.

942. Versus corruptus. τήνδ' ἀδήριτος conjecit Butlerus.

944. πρόδουλον] πρόδουλος conjectura ab Stanleio memorata.

ἔμβασιν ποδός] I. e. πόδα ἐμβαίνοντα ἀρβύλαις, quæ ideo dicebantur ἐμβάδες vel ἐμβάται, seu potius πόδα ᾧ τις ἐμβαίνει, *pedis vestigium*. Eurip. Bacch. 739. δίχηλον ἔμβασιν, *bovis pedem bifidum*. De soleis exuendis vid. Grotium ad Matth. 3, 11. Gataker. A. M. 2, 19. BLOMF. Post ποδός comma ponatur.

946. σὺν] καὶ Fl. Scrib. ξὺν cum Porsono.

τοῖς δὲ] Scribendum ταῖσδε cum Heathio.

947. ὄμματος φθόνος] *Invidia ex visu concepta.* nisi malis intelligere vim quæ invidorum oculis (βασκάνων) inesse putabatur. De invidia deorum vide ad Pers. 362. πρόσωθεν autem intellige de Diis res hominum e longinquo intuentibus. Infra 952. Eumen. 297. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός. Cf. Prometh. 320. BLOMF.

βάλοι] Scribendum *βάλῃ* cum Blomfieldo.

948. *σωματοφθορεῖν*] In T. gl. *τὰ σώματα φθείρειν τῶν ὑπὸ χεῖρα*. Scribendum *στρωματοφθορεῖν* cum Aurato. Minus probabiliter Schuetzius *δωματοφθορεῖν*.

ποσὶ] *πόσιν* T. Steph. In T. gl. *ἄνδρα ἁπλῶς*.

949. *φθείροντα*] Hoc verbum quum jam in præcedente verbo contineatur *στρωματοφθορεῖν* sive sic sive aliter scripto, aptius dici potuisset *πατοῦντα*. *πορφύρας πατεῖν* dixit v. 957.

950. *οὕτως*] *οὕτω* Fl. T. Ellipsin ita supplet Pauwius, *περὶ τούτων μὲν οὕτως*, quæ ratio vereor ut confirmari possit. Schutzius conjicit *ταῦτ' οὖν μὲν οὕτως*, quod in textum recepissem, nisi offensioni fuissent particulæ *οὖν μὲν* sic positæ. Propius sane accedit ad usitatam formulam. Plato Cratyl. 18. *καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ*. Herod. 2, 60. *ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ ποιέεται*. BLOMF. *τοὐμὸν μὲν οὕτως* Emperius in Zimmermanni Diario a. 1835. p. 630.

954. *αὐτῇ*] Recte *αὕτη* anonymus apud Blomfieldum.

956. *κατέστραμμαι*] *Subigor*. Cum infinitivo, sicut ap. Herodot. 7, 51. *Κῦρος—Ἰωνίην πᾶσαν κατεστρέψατο δασμοφόρον εἶναι Πέρσῃσι*. BLOMF. *κατέσταμαι* T. cum gl. *Ἰωνικὸν κατέστην. εὕρηται καὶ κατέστραμμαι*. *καθέσταμαι* in scholio apud H. Steph.

957. *δόμων*] *δόμους* (*ων* superscr.) Fl.

959. *ἰσάργυρον* Salmasius Exercit. Plin. p. 418. *εἰς ἄργυρον* libri. "Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 100, 21. *Ἰσάργυρον, ἰσόχρυσον; ἀντὶ τοῦ πολυτίμου*. Theopompus ap. Athen. 12. p. 256. C. *ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ πορφύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη*, Stanleio laudatus. Vid. Heringæ Obs. p. 276. Achæus Athen. 15. p. 689. B. *ἰσάργυρόν τ' ἐς χεῖρα Κυπρίου λίθου Δώσουσι κόσμον, χριμάτων τ' Αἰγυπτίων*. Sic *ἰσόχρυσος* Archestratus Athen. 7. p. 305. E. Cf. Iliad. X. 351." BLOMF.

960. *κηκῖδα παγκαίνιστον* purpuram dicit cujus talis est copia ut ea semper recenti quivis uti possit. BLOMF.

961. *οἴκοις* Porsonus. *οἶκος* libri.

963. *δ' εἱμάτων* Canterus. *δειμάτων* libri.

ηὐξάμην] *εὐξάμην* vulgo.

963—965. *Multarum vestium conculcationem vovissem, vitæ Agamemnonis servandæ modum excogitans, si ita ab oraculo fuisset imperatum.* Et sic fere Musgravius; "*In ædibus edito* (sc. *oraculo*) *fatidicis*." BLOMF.

965. *μηχανωμένη* Stanleius. *μηχανωμένης* libri.

967. ὑπερτείνασα] ὑπερτίνασα Fl. ὑπερτείνουσα Casaubonus. Post κυνός colon ponatur.

969. μολόν Blomfieldus. μολών libri.

970. Ζεύς Pauwius. Ζεύς τ' T. Steph. Ζεύς γ' Porsonus.

ἀπ' ὄμφακος] Est periphrasis æstivi temporis, *quando Jupiter*, i. e. aer, *uvas maturat, ut ex iis vinum fiat.* Eandem usurpavit vates Jesaias 18, 5. (in Hebr. vel in versione Anglica, nam inter se discrepant interpretes) *Profecto ante tempus messis, quum absolutum est germen, flosque abierit in omphacem maturescentem.* BLOMF.

972. ἀνδρὸς τελείου] *Qui perfectum reddit.* Domus autem perfecta erat, cui præerant dominus et uxor ejus. Hesych. Τέλειοι. οἱ γεγαμηκότες. (Angl. *Complete.*) Contra δόμος ἡμιτελής dicitur Homero Il. B. 701. domus unde maritus abierat ad bellum Trojanum. Vid. Ruhnken. ad Timæum p. 225. τέλος autem dicebantur nuptiæ. BLOMF.

ἐπιστρωφωμένου] ἐπιστροφωμένου T. ἐπιστρεφωμένου Fl.

973. Ζεὺς τέλειος, *Jupiter perfector*, vel *pronubus.* "Dii, in quorum auspiciis et tutela erant conjugia, θεοὶ τέλειοι dicebantur: in quibus præcipue cultam scimus Ἥραν τελείαν, a Latinis *Junonem pronubam* dictam. Diodor. Sic. 5, 73. προθύουσι δὲ πρότερον ἅπαντες τῷ Διῒ τῷ τελείῳ, καὶ Ἥρᾳ τελείᾳ." Verba sunt Ruhnkenii l. c. Crinagoras ap. Dorvill. ad Char. p. 30. ἠοῖ ἐπ' εὐκταίῃ τάδε ῥέζομεν ἱρὰ τελείῳ Ζηνί. Eumen. 214. Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα. Noster ap. schol. Pindar. Nem. 10, 31. Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ. BLOMF.

974. μέλοι] μέλῃ (οι) Fl.

τοι T. τι vulgo. Om. Fl.

975—987 = 988—1000.

1001—1017 = 1018—1034.

975. Postquam Agamemnon cum perfida uxore ædes introiit, chorus, periculum, quod ei impendere putat, multo quam ante clarius eloquitur. Ac primum timorem suum ex illo Calchantis oraculo, quod supra narraverat v. 122 seqq. vinci posse negat. SCH.

τίπτε] Vid. ad Pers. 554.

976. δεῖγμα] Scribendum δεῖμα cum Scaligero.

προστατήριον καρδίας, *Juxta præcordia situm*, et quasi ante fores præcordiorum. BLOMF.

977. ποτᾶτ'. ἄμισθος ἀοιδά. | μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος T.

979. Post ἀοιδά comma ponatur.

980. ἀποπτύσαν Casaubonus. ἀποπτύσας vulgo. ἀποπτύσαι T. cum gl. ὥστε ἀποβαλεῖν τοῦτο.

δίκαν] Instar somnii quod averruncatur.

982. ἵζει Scaliger. ἵξει libri.

983. χρόνος δ' ἐπεὶ] Hæc verba in proximum versum sunt transferenda et in antistropho 996. τελεσφόροις.

ἐπεὶ] ἐπὶ T.

984. ξυνεμβόλοις] Scribendum ξυνεμβολαῖς cum I. G. Schneidero in Lexico. Pers. 396. κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ ἔπαισαν ἅλμην.

985. 986. et in antistropho 998. 999. in unum versum conjungendi.

985. ψαμμίας ἀκάτας (ἀκάτα Fl. ἀκάτους Bothius. ἀκτάς Tyrwhittus.) παρήβησεν (παρήβησ' T.)] Locus corruptus. Equidem legendum conjicio χρόνος δ' ἐπεὶ = πρυμνησίων ξυνεμβολαὶ = ψαμμίαις ἀκταῖς παρή = βησαν. *diu est quum funium injectiones* (i. e. *funes adligati*) *litoribus arenosis consenuerunt*, sive *putruerunt*, ut idem sonet cum Homerico καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται. Conf. v. 188. Sed in hujusmodi locis conjicere possumus, et præterea nihil. BLOMF.

986. εὖθ'] ἔνθ' Fl.

989. Post ὢν colon ponatur.

990. τὸν δ' Schuetzius. τόνδ' vulgo.

ὅμως Stanleius. ὅπως libri.

ὑμνῳδεῖ] Correpta syllaba prima dictum ut ὑμνήσω apud Euripidem Bacch. 71.

991. 'Ερινύος Porsonus. 'Ερινὺς libri.

995. σπλάγχνα] Præcordia, ut in Choeph. 413. Eumen. 859. KLAUSEN.

οὔτι Casaubonus. οὔτοι libri.

996. πρὸς φρεσὶν, ut πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ᾄδειν ἕτοιμος Choeph. 1024. KLAUS.

τελεσφόροις δίναις] Anxietate certam præsagiente eventus rationem. κυκλούμενον κέαρ appositione additum voci σπλάγχνα. Neque enim apte dici poterat σπλάγχνα κυκλούμενα, quia displicet imago viscerum circumactorum: hæc dicuntur κελαινοῦσθαι, vel tale quid. KLAUS.

998. δ' ἀπ' ἐμᾶς τι (τοι T.)] Lectio ab Triclinio interpolata: antiquior est quam Fl. servavit δ' ἐξ ἐμᾶς, omisso τι.

999. ψύθη] ψύδη libri. Correctum ab H. Stephano.

1001. *μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας*] Versus corruptus. Triclinii interpolatio est in T. *μάλα γε* (superscriptum *γάρ*) *τοι δὴ τᾶς π. ὑ.*: unde Wellauerus *μάλα γέ τοι τὸ τᾶς π. ὑ.* præeunte Schuetzio, qui *τοι* in *τὸ* mutaverat. *μάλα τε γὰρ τὸ τᾶς*— Emperius in Zimmermanni Diario a. 1835. p. 630.

1002. *ἀκόρεστον τέρμα*] Infra 1331. *τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ Πᾶσι βροτοῖσιν.* Sensus est, *in eo puncto non consistit, sed ulterius ire pergens, in pejus mutatur.* Breviter enunciatum est ab Hippocrate, *αἱ ἐπ' ἄκρον εὐεξίαι, σφαλεροί.* (citat Stanleius.) Plenius Theognis vv. 227—232. BLOMF.

1002. 1006. 1007. Lacunæ signa metri indicio posuerunt editores, consentientes inter se de versu 1002, dissentientes de duobus reliquis, ubi Klausenius indicato post *ἐρείδει* versus integri defectu –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –, proxima verba in duos digessit versus, *καὶ πότμος εὐθυπορῶν | ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἕρμα.*

1007. *ἕρμα*] *Scopulus submarinus.* Harpocratio, Ἑρμὰς, *ὕφαλος πέτρα.* Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ. *ἔστι τοὔνομα καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι, καὶ ἐν Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνους.* Qui hæc compilavit Photius, habet *ἕρμαν, ὕφαλος πέτρα.* Corrigendum utrobique *ἕρμα, ἡ ὕφαλος πέτρα.* Eumen. 560. *δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον=Ἕρματι προσβαλὼν Δίκας, ὤλετ' ἄκλαυστος, αἶστος.* Anacr. ap. Hesych. in v. *ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῦμαι.* Vid. Herodot. 7, 183. BLOMF.

1008. Schutzius corrigit *Καὶ πρὸ μὲν τὸν χρημάτων Κτησίων ὄγκον βαλών.* Equidem nihil mutandum censeo. *ὄκνος* est nominativus pendens; *Quum metus* (naufragii sc.) *partem opum domesticarum projecerit ex modica funda etc.* Sic Casaubon. "*ἀντὶ ὄκνου βαλόντος.*" Constructio est *καὶ τὸ μὲν χρήματων ὄκνος προβαλὼν ἀπ' εὐμέτρου σφενδόνας.* Theb. 767. *πρόπρυμνον ἐκβολὰν φέρει=ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν=ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.* Similis fere constructio est Theb. 678. *ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος. Οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.* ubi vide. Suppl. 942. *καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια, Γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος.* Vid. supra 422. Matthiæ Gr. Gr. §. 562. Philosophorum dicta de opibus in mare projiciendis protulit Hemsterhusius ad Lucian. 1. p. 173. Conf. Menag. ad Laert. 6, 87. BLOMF. *εὔμετρος σφενδόνη* dicitur quum quis non plura ejicit quam ad navem levandam ejici oportet.

1011. *οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος*] Ut putem legendum *γόμος* facit

corruptus Supplicum locus, quem huc retulit Dobræus. Est autem istius fabulæ v. 439. *καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων Ἄτης γε μείζω καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον, Γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάρις.* Est autem *γόμος onus navis.* Angl. *a cargo.* Vid. H. Vales. in Harpocr. p. 139. Conferendus Diphilus ap. Athen. 7. p. 292. A. *ἢ φορτί' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γενόμενος.* BLOMF.

1014. Frumentum dicitur *πολλὰ δόσις ἐκ Διός,* ut in Theb. 354. *πολλὰ γᾶς δόσις.* BLOMF. *ἐκ* om. T.

1015. *καὶ ἐξ*] *κἀξ* Fl.

1016. *νῆστιν ὤλεσεν νόσον*] I. e. *λιμὸν διεσκέδασεν,* ut explicat scholiasta.

1018. *πεσόνθ'* (*πεσὸν* Pauwius) *ἅπαξ*] Scribendum *ἅπαξ πεσὸν* cum Porsono.

1020. *προπάροιθ'*] *πρόπαρ* Fl.

τίς ἂν πάλιν ἀγκ.] *τίς τ' ἀγκ.* T. omisso *πάλιν.*

1024. *Ζεὺς αὖτ' ἔπαυσεν* (*αὖτ' ἔπαυσ'* Fl. T.) *ἐπ' εὐλαβείᾳ γε* (*γε* om. Fl.)] Versus ineptissime interpolatus. Auxit malum Triclinius *εὐλαβείᾳ* in *ἀβλαβείᾳ* mutando, ad quam lectionem spectat scholion, *τὸν Ἀσκληπιὸν γὰρ ἐκεραύνωσεν ἀναστήσαντα τὸν Ἱππόλυτον, ὥστε μὴ βλαβῆναι.*

1025—1034. Sensus horum versuum hic est, nisi fines a diis præscripti me cohibuissent ne fines meos ultra proferrem, sane hæc palam professus essem. Nunc tacite mens vexatur neque quidquam fausti proditurum esse sperat, metu concitata. KLAUSEN.

1027. Post *φέρειν* excidit comma.

1030. *βρέμει ἐλπομένα* T. mediis omissis.

1035. Redit Clytæmnestra in scenam Casandramque curru descendere atque introire jubet. SCH.

1036. *ἀμηνίτως*] *ἀμηνίτοις* Auratus conjectura probabili.

1038. *κτησίου βωμοῦ*] *κτήσιος, Penas* vel *Penuarius.* Jovis titulus. Suppl. 940. *κτησίου Διὸς χάριν.* "Dionysius lib. 1. Deos penates a Græcis scriptoribus dici scribit partim *κτησίους,* partim *ἑρκείους, πατρῴους, μυχίους.* Sed lib. 8. p. 15. lares vocat *θεοὺς κτησίους.* Inde est, quod in cella penuaria statuebatur ejus simulacrum; nam in cella reposita sunt utensilia, *ἡ κτῆσις.*" H. Vales. in Harpocr. p. 120. Apte autem dicuntur servi adstare Jovis Ctesii aræ, quæ in cella penuaria collocari solebat. Harpocr. *Κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμείοις ἵδρυντο. Μένανδρος Ψευ-*

δηρακλεῖ—Νῦν δ' *εἰς γυναικωνῖτιν εἰσιόνθ' ὅταν* Ἴδω *παράσιτον, τὸν δὲ Δία τὸν* Κτήσιον Ἔχοντα *τὸ ταμιεῖον οὐ κεκλεισμένον,* Ἀλλ' *εἰστρέχοντα πορνίδια*—Servius ad Æn. 2. *Singula domus sacrata sunt Diis, ut culina Diis Penatibus* (*θεοῖς κτησίοις*), *maceries, quæ ambit domum, Herceo Jovi.* Vid. infra ad v. 1056. BLOMF.

1041. *πραθέντα τλῆναι καὶ ζυγῶν θιγεῖν* (*θίγειν* vulgo) *βίᾳ*] Varietatem satis notabilem præbet codex Mediceus, *τλῆναι δουλείας μάζης βίου* (*βίᾳ* secundum Franc. de Furia) forte pro *δουλίας μάζης βίον.* Nempe *μᾶζα* erat servorum cibus. Idem igitur valet ac istud Euripidis, *θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι,* Alc. 2. BLOMF.

1042. *ἐπιρρέποι*] *ἐπιρρέπει* T.

1043. *ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις*] Aristot. Rhet. 2, 16. *διαφέρει δὲ τοῖς νεωστὶ κεκτημένοις, καὶ τοῖς πάλαι, τὰ ἤθη· τῷ ἅπαντα μᾶλλον καὶ φαυλότερα τὰ κακὰ ἔχειν τοὺς νεοπλούτους· ὥσπερ γὰρ ἀπαιδευσία πλούτου ἐστὶ, τὸ νεόπλουτον εἶναι.* STANL.

1044. οἷ Stanleius. οἱ vulgo.

1045. *παρὰ στάθμην*] Quid hoc sit eleganter docet Aristoteles Rhetor. 1, 2. *οὐ γὰρ δεῖ τὸν δικαστὴν διαστρέφειν, εἰς ὀργὴν προάγοντας, ἢ φθόνον, ἢ ἔλεον· ὅμοιον γὰρ κἂν εἴ τις ᾧ μέλλει χρῆσθαι κανόνι τοῦτον ποιήσει στρεβλόν.* Notum satis proverbiale dictum *πρὸς στάθμην πέτρον τίθεσθαι, μήτε πρὸς πέτρῳ στάθμην.* Idem est *ὠμὸς παρὰ στάθμην,* quod Terentio Adelph. 1, 1, 39. *nimium ipse durus est præter æquumque et bonum.* STANL. *παραστάθμων* Fl.

1046. *ἔχεις*] *ἕξεις* Casaubonus, frustra.

1049. *πείθοι' ἂν, εἰ πείθοιο*] Sic infra 1394. *χαίροιτ' ἂν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἀπεύχομαι.* Quum vero *ἴσως* sine *ἂν* cum optativo non construatur, repetenda est particula ex primo sententiæ membro; sicut in Sophocl. Œd. T. 955. *τὸ δ' ἔπος ὀὐξερῶ, τάχ' ἂν* Ἥδοιο *μέν· πῶς δ' οὐχ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως.* BLOMF. Conf. annot. ad Suppl. 727.

1050. *χελιδόνος*] Avis garrula; unde barbari, quorum garritus intelligi nequit, *χελιδόνες* dicuntur. Hesych. *Χελιδόσι. τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύνθετον λαλιάν.* Nicostratus Stobæi 34. p. 178. Trincav. *εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν* Ἦν *τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες* Ἐλέγοντ' *ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολύ.* Ænigma Pytha-

goreum fuit χελιδόνα μὴ εἰσδέχεσθαι, quod Proclus in Hesiod. p. 160. ita explicat; φλναροὺς μὴ εἰσάγειν εἰς τὸν οἶκον, καὶ λάλους. Aristoph. Ran. 93. ex Euripidis Alcmena, χελιδόνων μουσεῖα. et 678. Cleophontis dictionem peregrinam perstringens, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται Θρῃκία χελιδὼν ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον· ubi vid. Brunck. Herodot. 2, 57. αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι ἦσαν, ἐδόκεόν σφι ὅμοια ὄρνισι φθέγγεσθαι. BLOMF.

1052. ἔσω (εἴσω Blomfieldus) φρενῶν λέγουσα πείθω] Versus corruptus. λέγουσα, πεῖθέ νιν λόγῳ Elmsleius in Edinburgh Review vol. 19. p. 81.

1053. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων. *Optima eorum quæ in hoc rerum statu fieri possunt.* Prometh. 224. κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε 'Εφαίνετ' εἶναι. BLOMF.

1054. πείθου] Probabilius est πιθοῦ, quod posuit Blomfieldus.

1055. θυραίαν] θυραίᾳ Casaub. Sed recte se habet accusativus, sive ad Casandram, sive ad Clytæmnestram referatur. Prometh. 224. κρατίστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε 'Εφαίνετ' εἶναι, προσλαβόντα μητέρα—. Choeph. 408. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κῆρ, τόνδε κλύουσαν οἶκτον. Vid. Brunck. ad Sophocl. El. 479. Musgr. ad Eurip. Med. 58. Elmsl. ad Œd. T. 913. et ad Heracl. 693. Fatendum tamen est accusativum in his locis verbo postponi; quare θυραίαν ad Casandram forte referendum. Olim suspicabar legendum, οὔτοι θυραίαν τῇδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα Τρίβειν.—τῇδ' etiam Musgravius. BLOMF. Scribendum τῇδ' cum Musgravio et θυραίαν de Clytæmnestra intelligendum. De Casandra si accipitur, ineptum fit verbum τρίβειν.

1056. ἑστία μεσόμφαλος] *Focus media domo accensus.* Innuit aram Διὸς 'Ερκείου. Schol. Venet. in Iliad. Π. 231. ἐπεὶ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου 'Ερχείου Διὸς βωμὸς ἵδρυται, μεσερκεῖον καλοῦσι τὸν Δία. Neoptolemus, teste Arctino apud Proclum p. 484. ἀποκτείνει Πρίαμον, ἐπὶ τοῦ Διὸς τοῦ 'Ερκείου βωμὸν καταφυγόντα. (et sic Eurip. Tro. 16.) Hæc autem ara, inquit Virgilius Æn. 2, 512. *Ædibus in mediis nudoque sub ætheris axe Ingens ara fuit.* Vid. Schneider. Epimetr. ad Xenoph. Mem. p. 274. Ovid. Heroid. 7, 13. *Occidit internas conjux mactatus ad aras.* ubi N. Heinsius citat ex Ibide de Priamo, *Cui nihil Herceï profuit ara Jovis.* Ceterum voces μεσόμφαλος ἑστία de ara Delphica posuit Euripides Ion. 462. BLOMF.

1061. *κάρβανος, Barbarus.* Suppl. 911. *κάρβανος ὢν Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν.* ibid. 128. *κάρβανα δ' αὐδὰν εὐακοεῖς.* Eustath. ad Iliad. B. p. 368, 36. ex Ælio Dionysio memorat *καρβάνους* et *κάρδακας*, quæ nomina a *Κάρ* profluxerant. Etymol. M. p. 490, 47. *Καρβᾶνες. οἱ βάρβαροι, οἱ ἔχοντες Καρὸς βοήν. Λυκόφρων* (605.) *Κάρβανον ὄχλον.* Idem Lycophron. 1387. *νυμφεῖα πρὸς κηλωστὰ καρβάνων τελεῖν.* Photius, *Καρβανίζει. βαρβαρίζει.* BLOMF.

χερί] Meminerit lector, ipsam Clytæmnestram, dum has voces profert, manu signum dare: aliter absurde diceret, *si mea verba non intelligis, manu, pro voce, significes.* Herodot. 4, 113. *καὶ φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, οὐ γὰρ συνίεσαν ἀλλήλων, τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε.* BLOMF.

1067. Ab hoc versu rursus incipiunt M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

ἐξαφρίζεσθαι] *Despumare.* Schol. *ἀπὸ τῶν στρηνιώντων ὑποζυγίων, ἃ οὐκ εἴκοντα τῷ χαλινῷ, ἀφρίζει μετὰ αἵματος.* Stanleius laudat Virgil. G. 3, 203. *spumas agit ore cruentas.* BLOMF. *ἐξ ἀφρίζεσθαι* Ald.

αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος] Haud obscure Clytæmnestra instantem Cassandræ cædem tangit; comparatione ab equo ferociori sumta, qui lupatis frenis coërcendus est, ita ut cum spuma sanguis etiam ex ore sequatur. SCH.

1068. *πλέω*] Plura verba.

ἀτιμωθήσομαι] *ἀτιμασθήσομαι* T. Steph. *ἀτιμεστρήσομαι* Rob.

1071. *εἴκουσ'* Sophianus. *ἕκουσ'* libri. *ἑκοῦσ'* ex M. annotatum.

καίνισον ζυγόν] *Novum jugum toleres.*

1072—1075=1076—1079.

1080—1084=1085—1089.

1090—1094=1095=1099.

1100—1106=1107—1113.

1114—1124=1125—1135.

1136—1145=1146—1155.

1156—1166=1167—1177.

1072. 1076. *ὀτοτοτοτοῖ*] *ὀτοτοτοὶ* Fl. Scribendum *ὀτοτοτοῖ* cum T.

1072. 1076. *ποποῖ*] *τοτοῖ* scribendum esse monui ad Pers. 550.

1073. 1077. ὤ'πολλον ὤ'πολλον M. ὤπολλον ὤπολλον Guelf. Ald. Rob. Turn. Scribendum Ἄπολλον Ἄπολλον cum T. Steph.

1074. ἀνωτότυξας] ἀνωλόλυξας schol. Eurip. Phœniss. 1035. (1026.) vitiose. Nam ἀνωτότυξας refertur ad præcedens ὀτοτοτοῖ.

1081. ἀγυιᾶτ'] ἀγυιά τ' Ald. ἀγυιᾶτα Rob. ἀγυιᾶ τ' M. ἀγυίατ' Fl. ex correctione; et in v. 1086. ἀγυιάτ' T. ἀγυιεῦ τ' Turn. ceteri. Sed quum hæc notior forma sit, in alteram a librariis mutari vix potuit. Steph. Byzant. v. Ἀγυιά—καὶ ὁ Ἀπόλλων ἀγυιεὺς, καὶ ἀγυιάτης, τουτέστιν ὁ ἐφόδιος—τὸ δ' ἀγυιάτης, ὡς Κορώνεια Κορωνειάτης, Καρνειάτης, Καυλωνιάτης. Pindar. Pyth. 11, 2. a V. D. indicatus, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις. Schol. σύνοικε. Notior forma est ἀγυιεύς. Hesych. Ἀγυιεύς. ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. Harpocrat. Ἀγυιεὺς δέ ἐστι κίων εἰς ὀξὺ λήγων, ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν. ἰδίους δὲ εἶναί φασιν αὐτοὺς Ἀπόλλωνος· οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἀμφοῖν. plura ibi vide. Ceterum bene observavit Stanleius; "Enimvero Agyiea, ut et Apollinem, inclamat Casandra non otioso cognomine, sed etymologiam respiciens; quippe τὸ ἀγυιεὺς ἀπὸ τοῦ ἄγειν derivari videtur. Multus est in hisce allusionibus Æschylus noster; Ἀγυιεῦ, inquit, ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; ita Ἀπόλλων ἐμός· ἀπώλεσας γάρ." BLOMF.

ἀπόλλων ἐμός] Macrobius Sat. 1, 17. *Alii cognominatum Apollinem putant* ὡς ἀπολλύντα τὰ ζῷα. *Exanimat enim et perimit animantes, cum pestem intemperie caloris immittit. Ut Euripides in Phaethonte,* ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας. Ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλῄζει βροτός. *Item Archilochus,* ἄναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους Πήμαινε, καὶ σφέας ὄλλυ', ὥσπερ ὀλλύεις. *Denique inustos morbo* Ἀπολλωνοβλήτους καὶ ἡλιοβλήτους *appellant.* STANL. V. Elmsl. ad Eurip. Bacch. 508.

1083. χρήσειν] χράειν Guelf. Ald. ex quo Turn. κλάειν fecit.

αὐτῆς] αὑτῆς M. Ald. Rob.

1084. περ ἐν Schuetzius. παρ' ἓν M. Ald. Turn. παρὲν Steph. παρὸν T. Rob.

1086. ἀγυιᾶτ'] ἀγυιά τ' Ald. ἀγυιεῦ τ' Turn.

1087. ἃ] ᾇ Rob.

1088. εἰ σύ. τὸ, μηδ' ἐννοεῖς Fl. ἀτρειδῶν εἶ. τόπερ μὴ δ' ἐννοεῖς T.

1089. τοι pro σοι Rob. κᾶτα δ' οὐκ ἐρεῖς Fl.

1090. Huic versui ᾶ ᾶ præmissum in M. Ald. Rob. Turn. εὖ εὖ in Guelf. Recepit illud, ἆ ἄ scriptum, Blomfieldus eandemque interjectionem versui antistrophico præfixit ex conjectura.

συνίστορα Fl. ξυνίστορα vulgo. συνίστορα accusativum πολλά regit, ut πόριμος Prometh. 939. φύξιμος apud Soph. Antig. 799.

1091. αὐτόφονα] αὐτοφόνα Fl. Rob. *Cædes domesticas* recte intelligit Klausenius.

κακὰ κάκ', ἀρτάναι] Sic emendavi scripturam librorum κακὰ κἀρτάναι. ἀρτάναι in ἀρτάνας mutandum cum T. in quo κἀρτάνας scriptum.

1092. ἀνδρὸς σφαγεῖον (σφάγιον Ald. Rob. Steph. σφάγιόν τε T. ἀνδροσφάγιον Casaubonus) καὶ πέδον (πέδου Pearsonus) ῥαντήριον] ἀνδροσφαγεῖον Dobræus. Hoc qui probat, etiam πεδορραντήριον conjicere poterit. Sed servandum videtur ἀνδρὸς σφαγεῖον, adscita Pearsoni emendatione πέδου ῥαντήριον.

1093. εὖριν] Scribendum εὔριν cum Blomfieldo. εὖρις Guelf. T. Ald. Rob. Turn. εὔριν M. deleto ν et superscripto ab manu antiqua ς, secundum Blomfieldum: εὖρις enotavit de Furia. "Sophocl. Aj. 8. κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις. Apollon. Rhod. 2. 125. ἐϋρρίνων τε κυνῶν. ubi vid. schol. Vid. infra 1155. Eumen. 246. Lucret. 1, 460. *Namque canes, ut montivagæ persæpe ferаï Naribus inveniunt intectas fronde quietes, Quum semel institerunt vestigia certa viaï; Sic alid ex alio per te tute ipse videre Talibus in rebus poteris, cæcasque latebras Insinuare omnes, et verum protrahere inde.*" BLOMF.

1094. ματεύει T. Steph. μαντεύει M. Guelf. Ald. Rob. Scribendum ματεύειν cum Turn.

ἀνευρήσει Porsonus. ἀν εὑρήσει M. apud Blomfieldum, ἂν εὑρήσῃ M. apud Franc. de Furia et Rob. ἂν εἱρήσῃ Ald. ἂν ἀνευρήσει Turn. ἐφευρήσει T. Steph.

1095. μαρτυρίοισι Pauwius. μαρτυρίοις libri.

γὰρ] μὲν γὰρ Fl. T.

τοῖσδ' ἐπιπείθομαι Abreschius. *τοῖσδε πεπείθομαι* M. Fl. T. Ald. Rob. *τοῖσδε πείθομαι* Turn. Steph.

1096. *τάδε*] *τὰ* Fl. T. Ven. Deleatur comma post *βρέφη* positum.

βρέφη] Thyestæ scilicet. Subaudiendum *video*. Schol. *φαντάζεται γὰρ ὁρᾶν τὰ σώματα τῶν ἀνῃρημένων παίδων Θυέστου*. BLOMF.

σφαγὰς] *σφαγάς τε* Rob.

1098. *ἦ μὴν*] *ἦμεν* M. Ald. Steph. *ἦ μὲν* (gl. *ἤτοι ἐσμὲν*) T. *ἦμεν* Rob. Turn.

1099. *ἦσμεν* Schuetzius. *ἦμεν* M. T. Steph. *ἦ μὴν* Guelf. Ald. Turn. *ἦμεν* Rob.

μαστεύομεν] Scribendum *ματεύομεν* cum Schuetzio.

1100. *ποποῖ*] Scribendum *πόποι* cum T. Ven. Rob.

μήδεται] *μήδεθαι* (sic) Ald.

1101. *ἄχος* Fl. T. *ἄχθος* vulgo.

1103. *φίλοισιν* T. *φίλοισι* vulgo. Versus est bacchiacus.

ἀλκὰ] *ἀλκὰν* Steph. Hesych. *Ἀλκή. δύναμις. ἰσχύς. ἢ ἀλέξησις. ἢ μάχη. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι*, ex lexico tragico. Orestem innui monet scholiasta. BLOMF.

1106. *πόλις βοᾷ*] *βοᾷ πόλις* T. Steph.

1110. *προτείνει*] *προτεῖν* Ald. Turn.

δὲ] *γὰρ* Ven.

χεῖρ'] Scribendum *χεὶρ* cum Ven. Steph.

1111. *χερὸς* Fl. T. *χειρὸς* edd. ante Porson.

ὀρεγομένα] *ὀρεγμένα* Fl. T. unde recte Hermannus *ὀρέγματα*, quod legit scholiasta, qui hæc sic interpretatur, *διαδέχονται δὲ ἀλλήλους τοῖς ὀρέγμασι τῶν χειρῶν Αἴγισθος καὶ Κλυταιμνήστρα. ἐπασσυτεροτριβῆ χερὸς ὀρέγματα* Choeph. 426.

1112. *νῦν*] *νοῦν*, quod cum *ἀμηχανῶ* construendum sit, conjecit Emperius in Zimmermanni Diario a. 1835. p. 631.

1113. *ἐπαργέμοισι*] *ἐπ' ἀργέμοισι* M. T. Turn.

ἀμηχανῶ] *ἀμνημονῶ* Ven.

1114. *τόδε*] Scholiasta, *φαντάζεται τὸν χιτῶνα*.

1115. *τί γ' Ἅιδου*] Scribendum *τι Ἅιδου*. Particulam inseruit librarius hiatus tollendi caussa: de quo v. ad Suppl. 776. Ceterum *Ἀΐδου* Ald. Rob. Turn.

1117. 1118. Horum verborum sententia hæc est, Age, tendat discordia Atridarum generi inhærens ad publicam totius generis internecionem. KLAUSEN.

1117. ἀκόρετος Bothius. ἀκόρεστος libri.

1118. θῦμα λεύσιμον, *Sacrificium lapidatione dignum.* i. e. Cædes Agamemnonis, lapidatione Clytæmnestræ vindicandum. Ita Heathius; et hoc rectius puto quam Butleri interpretamentum, probatum Elmsleio ad Heracl. 765. *sacrificium exsecrandum.* BLOMF. θύματε Ald.: unde θύματι Turn.

1119. κέλει Porsonus. κέλῃ libri, nisi quod κάλη Ald. ex quo καλεῖ fecit Turn. In M. gl. ἀντὶ τοῦ λέγειν, quod ad ἐπορθιάζειν spectat.

1120. ἐπορθιάζειν] ἐπορθιάζων Turn.

1121. ἐπὶ] ἐπεὶ Guelf. Ald.

κροκοβαφὴς] "Ex opinione vulgari," inquit Stanleius, "in metu magno sanguinem ad cor recurrere." Virg. Georg. 2, 484. *Frigidus obstiterit circum præcordia sanguis.* Theb. 834. κακόν τι καρδίαν με περιπίτνει κρύος. Tota sententia nihil aliud exprimit quam *palleo*, quod notavit Is. Vossius. Ceterum ut Æschylo sanguis dicitur κροκοβαφὴς σταγών, sic apud Shakspearium nostrum, *dear as the ruddy drops That visit my sad heart.* BLOMF.

1122. καιρία] καὶ (καὶ om. T.) δωρία Ald. Turn. καὶ δόρια M. καὶ δορία Steph. καὶ διρία Rob. unde restitui καιρία.

1123. ξυνανύτει Porsonus. ξυναννυτεῖ Steph. ξυναντεῖ Ald. Rob. Turn. "Sanguis ad præcordia recurrens moribundorum vitam conficit. Locum Anglice verteris, *contributes to extinguish the splendour of the setting sun of life.* Theocrit. 1, 102. ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ', ἅλιον ἄμμι δεδύκειν. Qui ad ultimam ætatis metam accedebant, vesperam agere dicebantur. Alexis ap. Stob. ἤδη γὰρ ὁ βίος οὑμὸς ἑσπέραν ἄγει." BLOMF.

1125. ἆ ἆ] Scribendum ἀᾶ.

βοὸς] βοῆς T.

1126. μελάγκερων] μελάγκερῳ (ν supra) M. μελαγκέρῳ Rob. μελαγκαίρωνι Guelf. Ald. "Dativum legit scholiasta, ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένῳ. Adjicitur ibidem, ἄλλως, τῆς μελαγκέρου βοός; legebatur igitur in quibusdam exemplaribus μελαγκέρῳ, sicut Robortellus. Stanleius advocat Odyss. Λ, 410. de Agamemnone ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ." BLOMF.

1128. πίτνει Blomfieldus. πιτνεῖ vulgo. πίπτει Turn. πίπει Guelf. Ald.

ἐν addidit Schuetzius.

ἐνύδρῳ] ἐν ὕδρῳ Ald.

τεύχει] κύτει, ut metra accuratius sibi responderent, scripsit Blomfieldus: recte fortasse.

1129. δολοφόνου] δὲ addit Steph., omittunt edd. priores et codices.

1132. τὶς] Corrigendum τίς cum Heathio et signum interrogandi post στέλλεται ponendum.

1133. βροτοῖς] βροτοῖσι T. Steph.

διαὶ Hermannus. δὴ αἱ T. Steph. διὰ libri reliqui.

1134. πολυεπεῖς] πολυετεῖς Steph.

θεσπιῳδὸν] θεσπιῳδῶν Casaubonus. θεσπιῳδοὶ recte Hermannus. θεσπιῳδὸν φόβον om. Rob.

1136. 1146. Alterum ἰὼ delevit Butlerus, conjectura probabili.

1137. θροῶ] θροᾶ Ald. unde Turn. θροᾷ.

ἐπεγχέασα] Scholiasta, συναναμίξασα τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ συγκεράσασα.

1138. οὐδέν ποτ᾽ εἰ μὴ] οὐδέποτ᾽ εἰ μὴ Steph. οὐ δήποτ᾽ εἰ μὴ T. οὐδέν ποτ᾽ εἰμὶ Ald. Turn.

τί γάρ;] Choro tribuit Rob.

1140. εἶ] ἦ Guelf. Ald. Turn.

1140. 1141. et 1150. 1151. in unum versum conjungantur.

1141. αὐτᾶς] αὐτᾶς M. Turn. αὐτῆς Ald.

1142. ἄνομον] γ᾽ addit T, γε Steph.

οἷα] οἷα M. Rob.

1143. ἀκόρετος] ἀκόρεστος T. Rob. Turn. Steph.

βοᾶς] βοῦς Rob. βορᾶς T.

φεῦ, ταλαίναις] φιλοίκτοισι T. φιλοίκτοις ταλαίναις Steph.

ταλαίναις Steph. ταλαίνας M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

1144. Ἴτυν στένουσ᾽] ἴτην σθένουσ᾽ Ald.

Ἴτυν] Antonin. Lib. 2. Ἀηδὼν—παρὰ ποταμοὺς καὶ λόχμας τὸν παῖδα τὸν Ἴτυν θρηνεῖ. Sophocl. El. 147. ἀλλ᾽ ἐμέ γ᾽ ἁ στονόεσσ᾽ ἄραρε φρένας, ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται. Homer. Od. T. 518. ὡς δ᾽ ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηῒς ἀηδὼν—παῖδ᾽ ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῷ Κτεῖνε δι᾽ ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο Ϝάνακτος. ubi vid. schol. Babrius apud Brunck. Anal. Emend. p. 311. ἀηδόν᾽ ὀξύφωνον· ἡ δ᾽ ἀπεθρήνει Τὸν Ἴτυν, ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ζωῆς. Catullus, *Daulias, absumti fata gemens Ityli.* Horat. *Ityn flebiliter gemens.* Cf. Spanhem. ad Callim. Pall. Lav. 94. Heyne ad Virg. Georg. 4, 511. BLOMF.

1144. 1145. et 1154. 1155. in unum versum conjungendi.

1146. ἰὼ ἰὼ] Vid. ad v. 1136.

μόρον ἀηδόνος] *ἀηδόνος μόρον* libri. Transposuit Hermannus.

1147. *περιβάλοντο* Turn. Steph. *περιβάλλοντο* Ald. *περιβαλόντες* Flor. T. Ven. *παρεβάλοντο* M. Rob.

γὰρ post *περιβάλοντο* vulgo lectum post *δέμας* transposuit Hermannus. De hiatu *περιβάλοντό οἱ* v. ad Soph. Electr. 195.

1148. *αἰῶνα* Turn. ex scholiasta. *ἀγῶνα* libri.

κλαυμάτων] *καμάτων* Guelf. Ald.

1151. *δύας*] *δοι* Ald. *δ' οἱ* Turn.

1152. *ἐπιφόβῳ* Steph. *ἐπὶ φόβῳ* Ald. Rob. Turn. Scribendum *ἐπίφοβα* ex Fl. T. qui *ἐπίφόβᾰ*.

1153. *μελοτυπεῖς*] *μελοτυπεῖς* Fl. *μολοτυπεῖς* T.

ἐν νόμοις] *ἐννόμοις* M. Ald. Rob. Deleatur comma post *μελοτυπεῖς* positum et in fine versus signum interrogandi ponatur.

1154. *ὅρους*] *Quis tandem tibi male ominatam divinam viam definit?* h. e. quis tibi male ominatorum carminum modos præcipit? *ὅροι ὁδοῦ* poetice, quemadmodum apud Pind. Ol. 8, 92. *ἔγειρε ἐπέων οἶμον λιγύν.* BLOMF.

ἔχεις] *ἔχῃ* Fl.

θεσπεσίας] *θεσπετίας* Ald. *θεσπίας* Steph.

1156. Versus ex tripodia iambica et dimetro trochaico catalectico compositus.

γάμοι γάμοι] *γάμοι γάμον* Ald. Alterum *γάμοι* om. Rob.

1158. 1159. et 1169. 1170. in unum versum conjungendi.

1159. *ἠνυτόμαν*] Per *ηὐξόμην* explicat scholiasta.

1160. et seqq. usque ad finem fabulæ exciderunt ex M. Guelf. Ald. Rob. Turn.: leguntur in Fl. T. Ven. Steph. In M. ab manu recentiore adscriptum *λείπει ἄχρι τέλους Ἀγαμέμνονος.* In Ald. et Turn. ne indicio quidem defectus adjecto pergitur ad Choeph. v. 10. *τί χρῆμα* ——, servata per totam illam fabulam Agamemnonis inscriptione. Lacunam, quæ Agamemnonis partem reliquam una cum Choephororum initio absumsit, primus animadvertit Robortellus, qui post Agam. v. 1159. adscripsit. "*Multa desunt in fine hujus tragœdiæ. nam quæ sequuntur sunt ex tragœdia* Χοηφόρων, *ut patet, cujus quoque initium desideratur.*"

1160. *κἀχερουσίους ὄχθους*] *κἀχερουσίας ὄχθας* Casaubonus,

Ammonii, ut videtur, præceptum (p. 108.) secutus, *ὄχθαι μὲν ποταμῶν χείλη, ὄχθοι δὲ ἐπάρματα γῆς·* quod discrimen sæpius neglectum esse a poetis post alios ostendit Ellendtius in Lexico Sophocleo.

1162. Post *ἐφημίσω* signum interrogandi recte posuit Blomfieldus.

1163. 1164. et 1174. 1175. in unum versum conjungendi.

1163. *ἀνθρώπων*] Corruptum ex *ἂν κλύων.*

1164. *ὑπαὶ*] *ὑπὸ* Fl. Ven. In *ἦπαρ* mutandum videbatur Cantero.

1165. 1166. et 1176. 1177. in unum versum conjungendi.

1165. *δυσαλγεῖ*] *δυσαγγεῖ* Fl. T. Steph. Emendavit Canterus.

μινυρὰ Schuetzius. *μινυρὰ κακὰ* libri.

1166. *θραύματ'*] Scribendum *θαύματ'*, quod legitur in T. sive ex antiquioribus libris sive ex conjectura Triclinii. Ejusdem corruptelæ exemplum est in glossis Photii et Etym. M. *θραύματα : νευροσπάσματα,* a Blomfieldo indicatis.

1167. *πόλεος* Fl. T. Ven. *πόλεως* Steph.

ὀλομένας] *ὀλωμένας* Fl. Ven. *ὀλουμένας* T. Steph. Emendatum ab Casaubono.

1168. *πρόπυργοι θυσίαι*] *Sacra pro turribus facta*, i. e. pro salute urbis. Minus recte Stanleius, *sacrificia antemœnialia.* BLOMF.

1170. *ἐπήρκεσαν*] Scribendum *ἐπήρκεσεν* cum Blomfieldo.

1171. *ἔχει* Auratus. *ἔχειν* libri.

1172. *θερμόνους*] *Mentem inflammata*, sc. afflatu divino. BLOMF.

ἐν πέδῳ Casaubonus. *ἐμπέδῳ* libri.

βαλῶ] Intelligendum *ἐμαυτήν.* Eurip. Cyclop. 571. *εἰς ὕπνον βαλεῖς,* sc. *σεαυτόν.* BLOMF.

1173. *προτέροισι* Pauwius. *προτέροις* libri.

1174. *καὶ τίς σε*] Scribendum *καί τίς σε* et commate post *ἐμπίτνων* sublato, punctum post *θανατοφόρα* ponendum.

τίς σε Fl. Ven. *τίς σε καὶ* vulgo.

κακοφρονῶν Schuetzius. *κακοφρονεῖν* libri.

1175. *δαίμων*] *δαίμων ποιεῖ* T. ex glossemate ad *τίθησι* adscripto.

ὑπερβαρὴς] *ὑπερβαρὺς* T.

ἐμπίτνων Blomfieldus. *ἐμπιτνῶν* libri.

1176. *θανατοφόρα*] *θανατηφόρα* T.

1178. *ἐκ καλυμμάτων*] *Ex velaminibus.* "Æschylus," quod a Stanleio notatum, "respicit antiquum morem, quo novæ nuptæ caput involutum erat flammeo, boni ominis causa, *ut perpetuo,* inquit Festus, *cum viro maneret.* Tertio die sine velamine prodeunti sponsæ dabantur munera quæ inde *ἀνακαλυπτήρια* dicta sunt. Eurip. Iph. A. 1147. *ἄκουε δή νυν· ἀνακαλύψω γὰρ λόγους, Κοὐκέτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.*" Hæc ille. Alciphr. 1, 39. *οὐ γὰρ διὰ παραπετασμάτων ἐγὼ, φησὶν, ἀγωνίσομαι.* Iamblich. ap. Stob. 44. p. 279. Trincav. *γυμνὰς, καὶ ἀπερικαλύπτους, καὶ χωρὶς τῶν ἔξωθεν παραπετασμάτων.* Sed hoc tractum est ab aulæis thalami foribus obtentis. Alio sensu dixit Sophocles Trach. 1080. *δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.* i. e. *ἔξω καλυμμάτων,* ut noster supra 672. *ἐκ τῶν ἁβροπήνων προκαλυμμάτων.* BLOMF.

1179. *νύμφης* Porsonus. *νύμφας* vulgo. *νύμφ*[s] T.

1180. *λαμπρὸς—πνέων*] *Vehementer spirans,* non autem *manifestus,* quod putarunt interpretes. Alexis Athen. 8, p. 338. D. *πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε Βορρᾶς ἢ Νότος Ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρὸς, ἰχθῦς οὐκ ἂν ἦν* (R. P. Adv. p. 102.) *Οὐδενὶ φαγεῖν.* Herodot. 2, 96. *ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν οὐ δύνανται πλέειν, ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ.* Schol. Theocrit. 13, 25. *νότου λαμπροῦ πνέοντος.* Vid. Dobræi Aristoph. p. 90. Virg. Georg. 1, 460. *Et* claro *cernes sylvas Aquilone moveri.* Nempe sic dicitur ventus vehemens, quia *obscuro deterget nubila cœlo.* unde vis epitheti in hoc loco perspicitur. Vaticinium, vel oraculum, vento comparatur; calamitates, quas impellit, fluctibus. BLOMF.

1181. *ἐσήξειν*] *ἐσᾴξειν* Bothius.

1182. *κλύζειν* Auratus. *κλύειν* libri.

αὐγὰς] *ἀκτὰς* Auratus. Sic Eurip. Hippol. 1227. *κῦμα* dicitur *χωρεῖν πρὸς ἀκτάς.* Si vulgatum recte se habet, intelligendum erit *ad solem, palam.* BLOMF.

1184. *συνδρόμως*] Scrib. *ξυνδρόμως* cum Porsono, et *ξύμφθογγος* v. 1187. *ξυγγόνων* v. 1190.

1185. *ῥινηλατούσῃ* Fl. T. *ῥινηλατούσης* Steph.

1190. *Ἐρινύων* Blomfieldus. *Ἐριννύων* vulgo.

1192. *πρώταρχον*] *πρώταρχος* Fl.

1194. *θηρῶ* Canterus. *τηρῶ* libri. *ἐπιτηρῶ* gl. in T.

1195. *θυροκόπος*] *Ostia pulsans*, quod faciunt stipem mendicantes. BLOMF.

φλέδων] *Nugatrix*. *φλυαρία. καὶ ὁ ἀλαζὼν, εὐήθης.* Hesych. Eustathio ad Od. B. p. 1431, 49. inter *δαίμονι κατεχομένους* recensentur *ἐμμανὴς καὶ φλέδων*. Recte Etymol. M. p. 796, 3. (accentu tamen alio) *Φλεδὼν, καὶ φλεδωνεία, ἡ φλυαρία. ἀπὸ τοῦ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται, γίνεται φλεδὼν καὶ φλεδονεύω.* BLOMF. Comparandi cum his v. 1273. 1274.

1196. *ἐκμαρτύρησον*] *καὶ μαρτύρησον* T.

τό μ'] Præstat *τοὐμ'*.

1198. *ὅρκος, πῆγμα* Porsonus. *ὅρκος πῆμα* libri. Scribendum *ὅρκου πῆγμα* cum Aurato, sublato quod post *παγὲν* positum est commate. Porsoni scripturam qui præferunt, *παιώνιον* in *παιώνιος* mutare debebunt cum T.

1199. *σου*] Aptius huic loco est *σε*, quod conjecit Auratus.

1203—1205. Hi versus in T. sic sunt transpositi

Κασ. μῶν καὶ —
Χο. προτοῦ —
Χο. βαρύνεται —

ubi manifestum est personarum vices calami lapsu esse turbatas: nam Triclinius scribi voluerat, *Χο. Κασ. Χο.* et hoc mihi nunc verum videtur.

1205. *ἁβρύνεται*] *βαρύνεται* T.

1207. *ἤλθετον*] Scribendum *ἠλθέτην* cum Elmsleio ad Aristoph. Acharn. 733.

νόμῳ] *ὁμοῦ* Butlerus.

1211. *ἄνατος* Canterus. *ἄνακτος* libri.

κότῳ] *κότου* Blomfieldus, collato Soph. Œd. Col. 785. *πόλις δέ σοι κακῶν ἄνατος.*

1212. *οὐδέν'* Canterus. *οὐδὲν* libri.

1216. *ἐφημίοις*] *ἐφημένους* Ven. *ἐφημένους* (οι superscr.) T. Manifestum est hoc vocabulum ex proximo versu librarii errore esse illatum. Itaque deleto eo signum lacunæ est ponendum.

1217. Cassandræ offertur visum, quod ei ostendit juvenum umbras ædibus Atrei assidentes, Thyestæ pueris ad speciem similes, ac viscera carnesque a patre gustatas ostentantes. SCH.

1221. *σὺν*] Scribendum *ξὺν* cum Porsono.

1224. *λέοντ' ἄναλκιν* opponit *λέοντι εὐγενεῖ*, sc. Agamemnoni v. 1259. BLOMF.

1226. *δούλιον*] *δούλειον* T.

1227. *ἔπαρχος* Canterus. *ἄπαρχος* libri. Conf. ad Pers. 327.

1228. *οὐκ*] *εὖ* T.

1229. *λέξασα*] Respicit Casandra blandam Clytæmnestræ orationem, cui ipsa intererat, v. 855 seqq. KLAUSEN.

κἀκτείνασα Canterus. *καὶ κτείνασα* libri.

1230. *τεύξεται*] Refertur ad Clytæmnestræ personam, cujus significatio inest v. 1228.

1231. *τοιαῦτα*] *τοιάδε* Fl. Ven.

Post *τολμᾷ*, non post *θῆλυς*, colon ponendum esse recte monuit Elmsleius ad Eurip. Heracl. 387.

1232. *ἔστιν*] *ἔσται* Elmsleius, vel mutata interpunctione, *τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς.* | *εἶεν. τί νιν—.*

τί νιν καλοῦσα τύχοιμ' ἄν;] *Quonam nomine appellans eam, recte appellaverim?* Choeph. 995. *τί νιν προσείπω καὶ τύχω μάλ' εὐστομῶν;* Ibid. 416. *τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν;* et 313. *ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι φάμενος, ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἄν;* Vid. Monk. ad Eurip. Hipp. 828. BLOMF.

1233. *ἀμφίσβαιναν*] Hesych. *εἶδος ὄφεως μακροκέφαλον, ἰσόπαχυ, τὴν οὐρὰν κολοβὴν ἔχον, καὶ ταύτῃ πολλάκις τὴν πορείαν ποιουμένην, ὥστε τινὰς ἀμφισβητεῖν μὴ δύο κεφαλὰς ἔχειν.* (*ἔχῃ.*) *λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ μ̄, ἀμφίσμαινα.* Sed hoc ex vitiosa librorum scriptura haustum est. Compositum ab *ἀμφὶ* et *βαίνω* ut *ἀμφισβασία* apud Herodot. 4, 14. Nicand. Ther. 372. *τὸν δὲ μετ' ἀμφίσβαιναν ὀλίζονα καὶ μινύθουσαν Δήεις ἀμφικάρηνον, ἀεὶ γλήναισιν ἀμυδρήν. Ἀμβλὺ γὰρ ἀμφοτέρωθ' ἀμφιπρονένευκε γένειον Νόσφιν ἀπ' ἀλλήλων.* Lucan. 9. 719. *Et gravis in geminum surgens caput Amphisbæna.* Sic *μύραινα* in opprobrium dicebant: vid. Choeph. 902. ubi plura. BLOMF.

Σκύλλαν] *Scyllam* dicebant mulierem quamlibet infamem, e. g. meretricem; (fere ut apud Horatium *quanta laborabas Charybdi.*) Eurip. Med. 1339. *λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.* Callim. Fr. 184. *Σκύλλα γυνὴ κατακᾶσα, καὶ οὐ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα.* Anaxilas ap. Athen. 13. p. 558. A. *Ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησε πώποτε, Οὐ γένος τις* (f. *τόδ'*) *ἂν δύναιτο παρανομώτατον φράσαι. Τίς γὰρ ἢ δράκαιν' ἄμικτος, ἢ χίμαιρα πυρπνόος, Ἢ Χάρυβδις, ἢ τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύων, Σφὶγξ, ὕδρα, λέαιν', ἔχιδνα, πτηνά θ' Ἁρπυιῶν γένη, Εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται τοῦ καταπτύστου γένους;—Ἡ δὲ Νάννιον τί δή νυν διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; Ἢ*

δύ' ἀποπνίξασ' ἑταίρους, τὸν τρίτον θηρεύεται Ἔτι λαβεῖν; (vid. Eustath. p. 1714, 37.) Aristoph. Eq. 248. *καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ χάρυβδιν ἁρπαγῆς.* Hipponax ap. Athen. 15. p. 698. C. (Dobræum ad Aristoph. Plut. 1051.) Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα τὴν ποντοχάρυβδιν. BLOMF.

1235. *θύουσαν*] *Furentem.* *κύουσαν* Bambergerus.

Ἅιδου μητέρ'] Sic Clytæmnestra dicitur pro *αἰνομήτωρ* (ut *αἰνοπατήρ*) vel *κακομήτωρ*, ut *Ἅιδου βάκχαι*, *Ἅιδου μέλος* Eur. Electr. 143. *Ἅιδου γόοι* Aristoph. Thesm. 1041. *Ἅιδου νόμοι* Sophocl. fragm. 407. LOBECK. ad Soph. Ajac. p. 352.

ἀρὰν] *Ἄρην* anonymus in libro Raulinsoniano apud Blomfieldum et Lobeckius, recte, nisi quod *Ἄρη* potius scribendum.

1239. *ὅμοιον*] *Perinde est.* Infra 1403. *σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις, Ὅμοιον.* Eurip. Suppl. 1069. *Ὅμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχῃς μ' ἑλὼν χερί.* Herodot. 7, 80. *ἢν δὲ αὐτοῖσι μὴ πιστὰ γένηται, ὅμοιον ἡμῖν ἔσται.* BLOMF.

1240. *σύ μ' ἐν* Auratus. *σὺ μὴν* libri.

1241. *ἄγαν γ'* libri. *γε* recte delevit Blomfieldus.

1242. *παιδείων* Schuetzius. *παιδίων* libri.

Θυέστου δαῖτα] In proverbium abierat cœna Thyestea, *τά τ' ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέστου*, inquit Eurip. Or. 1004. Stanleius laudat Epist. Viennensium et Lugdun. ap. Euseb. Hist. Eccl. 5, 4. *κατεψεύσαντο ἡμῶν Θυέστεια δεῖπνα καὶ Οἰδιποδείους μίξεις.* Conf. Tertull. ad Nat. 1. p. 45. Athenag. Legat. p. 4. (Milton. *Thyestean banquet.*) BLOMF.

1244. *οὐδὲν ἐξῃκασμένα*] *Non modo levi similitudine expressa.* Theb. 445. *κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξεικασμένον Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου. ne levem quidem similitudinem habens.* BLOMF. *ἐξεικασμένα* T.

1245. *ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω*] Musgravius citat Prom. 883. *ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης πνεύματι μάργῳ.* et Choeph. 1022. *ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου ἐξωτέρω.* BLOMF.

1247. *εὔφημον—κοίμησον* (*κοίμισον* T.) *στόμα*] I. e. *κοίμησον στόμα, ὥστε εὔφημον γενέσθαι.* De quo usu adjectivorum proleptico dixit Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 278. recteque hunc locum explicuit.

1248. *οὔτι* Fl. T.

ἀλλ' οὔτι—λόγῳ] *Quid* linguam coerceam? *Non enim est, qui iis, quæ dico* eventura esse, *medelam afferat.* SCH.

1249. οὐκ—πως] *Non quidem* si *futura sint*, quæ dicis, *verum ne eveniant precamur*. SCH.

εἴπερ ἔσται Schuetzius. εἰ παρέσται libri.

1250. κατεύχει] κατεύχῃ libri.

σὺ—μέλει] *Tu quidem* illam calamitatem deprecaris; *sed illis* Clytæmnestræ et Ægistho *curæ est*, *ut occidant* regem. SCH.

1251. τινὸς] Scribendum τίνος ex Fl.

ἄχος] Scribendum ἄγος cum Aurato.

1252. ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν] ἄρ' ἂν in ὅρον mutavit Musgravius, recte, ut videtur: sed verba sic collocari debuerunt ἦ κάρτα χρησμῶν ὅρον ἐμῶν παρεσκόπεις. Vulgati ordinis vitium sensit Porsonus, qui scripsit ἦ κάρτα χρησμῶν ἆρ' ἐμῶν παρεσκόπεις in præfat. ad Eurip. Hecub. p. 28. "Quoniam chorus quæsiverat, quonam a *viro* tale ac tantum facinus patraretur, Cassandra eum ait multum a vero oraculorum suorum sensu aberrasse." SCH.

παρεσκόπεις] παρεσκόπης T. et superscripto ει Fl.

1254. Ἕλλην'] Genere feminino dictum pro Ἑλλάδα. V. exempla ex tragicis et aliunde collecta ab L. Dindorfio in Thesauro vol. 3. p. 767.

1255. πυθόκραντα] *Ab Apolline ad exitum perductus*. Exspectares tamen πυθόχρηστα. Choeph. 898. ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα Τὰ πυθόχρηστα; Recte interpretatur Butlerus, *Græce quidem dicuntur oracula, difficilia sunt intellectu tamen*. BLOMF.

δυσμαθῆ Canterus. δυσπαθῆ libri.

1256. παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ (post πῦρ colon posuit Blomfieldus) ἐπέρχεται δέ μοι] Versus interpolatus. Probabiliter quod Hermannus conjecit, παπαῖ, οἷόν μοι πῦρ ἐπέρχεται τόδε.

1257. Hujus quoque versus lectio non satis certa.

1258. δίπους] δίπλους Fl.

1259. λέοντος εὐγενοῦς] Vid. ad v. 1224.

1261. ἐνθήσει] ἐνθήσειν T. interpunctione post κότῳ, ut opinor, abjecta.

κότῳ] Recte Casaubonus ποτῷ correxit.

1262. ἐπεύχεται] Scribendum κἀπεύχεται.

1263. ἀντιτίσασθαι] Scribendum ἀντιτίσεσθαι cum Blomfieldo

1265. σκῆπτρα] *Baculum*, quale gestabant vates. Hesych. Ἰθυντήριον. ὃ φέρουσίν οἱ μάντεις σκῆπτρον ἀπὸ δάφνης. Quod

notavit Stanleius. Eodem apparatu ornatur Chryses, Apollinis sacerdos, apud Homerum Il. A, 14. Ceterum Stanl. comparat Eurip. Troad. 451. *ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ' εὔϊα, Χαίρετ'· ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην. Ἴτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς.* Vid. etiam Hippol. 806. BLOMF.

1266. *σὲ*] *σφὲ* Casaubonus. Neutrum satisfacit. Paullo aptius foret *τά*.

1267. *ἀγαθῷ δ' ἀμείψομαι*] Scribendum *ἐγὼ δ' ἅμ' ἕψομαι* cum viro docto apud Scholefieldum.

1268. *ἄτην*] Lectio vitiosa. *ἄλλην* non satis probabiliter conjecit Is. Vossius.

1270. *ἐπώπτευσας* T. *ἐπόπτευσας* (hoc accentu) Steph. Post hunc versum nonnulla excidisse videntur.

1271. Hermannus legit *καταγελωμένην μέγα φίλων ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως μάτην*—. Utut hæc sint, certe delendum est comma post *ἐχθρῶν*; quippe conjungenda sunt *ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως*. Suppl. 979. *ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως*. BLOMF. Non sufficiunt hæc ad hujus loci vitia tollenda.

1273. *φοιτὰς*] An legendum *φοιβάς*? Eurip. Hecub. 815. *ἡ Φοιβὰς ἣν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες*. BLOMF.

1274. *λιμοθνὴς*] Scribebatur *λιμόθνης*.

1275. *ἐκπράξας ἐμέ*] *Ulciscens me.*

1277. *ἀντ' ἐπίξηνον* Auratus. *ἀντεπίξηνον* libri. Notandum autem *ἀντί* genitivo quem regit postpositum, contra regulam grammaticorum, qui *ἀντί* inter præpositiones numerant anastrophen non admittentes. *Γανυμήδεος ἄντι* legitur in versu poetæ epici apud schol. ad Eurip. Troad. 822. et ad Orest. 1376.

1278. *κοπείσῃ* Porsonus ex conjectura Abreschii. Libri *κοπείσης*. Scribendum *κοπεῖσαν* cum Aurato.

1284. *ἄξει* Porsonus ex conjectura Stanleii. Revocanda librorum scriptura *ἄξειν* et ante hunc versum collocandus versus 1290. *ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας*. Quod vidit Hermannus.

1285. *κάτοικος*] Lectio vitiosa. *κάτοικτρος* vel *κάτοκνος* conjecit Wakefieldus, *κάτοικτος* Scaliger. *τί δῆτ' ἐγὼ κατ' εἰκὸς ὧδ' ἀναστένω*; *quo ego decoro* s. *qua ratione sic lamentor?* conjecit Emperius in Zimmermanni Diario a 1835. p. 633. Post *ἀναστένω* ponatur signum interrogandi, post *ἔπραξεν* et post *κρίσει* commata.

1288. *ἐν*] *ἐκ* Fl.

1289. *πράξω* errore librarii positum propter v. 1287. Corrigendum *κἀγὼ* cum Heathio et comma delendum.

1291. *τάσδ' ἐγὼ* Canterus. *τὰς λέγω* libri.

1293. *αἱμάτων εὐθνησίμων*] *εὐθανασίαν* sibi precari Casandram, recte monet Butlerus. Nota *αἱμάτων* in plurali, ut in Choeph. 64. 282. vid. Musgrav. ad Eurip. Phœniss. 1540. BLOMF.

1295. *δ' αὖ*] *δὲ* Fl. Ven.

1297. *αὐτῆς*] *αὐτῆς* libri.

1299. *οὐ ξένοι*] Scribendum *ὦ ξένοι* cum Casaubono.

πλέω] Lectio vitiosa. *πλέῳ* T. *χρόνου πλέων* Schuetzius hoc sensu, non magis est auxilii ac salutis quam temporis ad elabendum copia. Rectius Pearsonus *χρόνῳ πλέων*. *χρόνῳ πλέον* Pauwius.

1300. *τοῦ χρόνου*] *τῷ χρόνῳ* conjicit Schutzius: haud male; Eurip. Orest. 779. *τῷ χρόνῳ δὲ κερδανεῖς*. Sententia eadem est ac in Theb. 694. *λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου*. BLOMF.

1303. 1304. Hos versus transponendos esse intellexit Heathius, K. *ἀλλ' εὐκλεῶς*—. | Χο. *οὐδεὶς ἀκούει*—.

1305. *τῶν*] *σῶν* Stanleius.

1309. *φόνον*] *φόβον* vulgo. Correctum ex T. qui *φόβον* (*v* suprascr.).

1310. Post *πῶς* signum interrogandi, in fine versus autem punctum ponatur. Monuit Pauwius.

τόδ'] *τάδ'* Dobræus ad Aristoph. Plut. p. 129.

1312. *Σύριον ἀγλάϊσμα*] De *Syrio odore* Stanleius citat Horat. 2, 7, 8. Tibull. 1, 3. Propert. 2, 10. *Συρίας λιβάνου καπνός* ex Eurip. Bacch. 144. contulit Abresch. BLOMF.

1316. *θάμνον*] *σύνδενδρος τόπος* Photius. Homer. Iliad. X. 191. *καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ*. Plato Rep. 4. p. 432. B. *νῦν δὴ ἡμᾶς δεῖ, ὥσπερ κυνηγέτας τινὰς, θάμνον κύκλῳ περιΐστασθαι*. Schol. *οὐ δυσχεραίνω, φησὶν, ὡς ὄρνις θέλουσα εἰς καλιὰν εἰσελθεῖν, καὶ θῆρά τινα φοβουμένη*. Sed de interpretatione dubito. *Nidum* interpretatur Vossius. BLOMF.

φόβῳ· ἀλλ' ὡς θανούσῃ] *φόβῳ ἄλλως· θανούσῃ* Hermannus.

1320. *ἐπιξενοῦμαι*] *Protestor*. Hesych. *Ἐπιξενοῦσθαι, μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν Συλλόγῳ, καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις*. Sed de hac interpretatione dubitandum videtur. Etymol. M. p. 610, 43. *Ξενοδόχον, ὁ μὲν Ὅμηρος, τὸν ξένους δεχόμενον συνηθῶς ἡμῖν ὑποτίθησι· Σιμωνίδης δὲ καὶ Πίνδαρος,*

καὶ ἄλλοι τινὲς, τὸν ἐπιμάρτυρα ἐξεδέξαντο. Butlerus, cum Interprete Gallico vertendum putat, *hæc munera hospitalia moritura posco.* Schol. explicat per φιλιοῦμαι. Plerumque significat *hospitio excipior.* BLOMF.

1322. ῥῆσιν ἢ] Lectio vitiosa. ῥύσιον Hermannus.

1323. αὐτῆς T. αὑτῆς vulgo.

ἡλίῳ] Scribendum ἡλίου cum Jacobsio.

1325. ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ] Locus corruptus.

1328. ἂν τρέψειεν Porsonus. ἀντρέψειεν vulgo. ἀντρέψει' ἂν Schuetzius.

δυστυχεῖ Porsonus. δυστυχῇ vulgo. Præstat δυστυχοῖ, quod posuit Blomfieldus.

1329. σπόγγος] *Spongia*, qua veteres ad mensas vel tabulas abstergendas uti solebant. Odyss. A. 111. οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας Νίζον. Sensus hujus loci subobscurus est. Schutzii interpretatio hæc est: *Prosperitatem vel umbra quælibet everterit: sin adversæ fuerint res, madida quæ injecta fuerit, spongia scripturam delet:* h. e. adversitatis adeo facile oblivisci solent homines ut ejus memoria, tanquam spongia deleta prorsus evanescat. Melius Butlerus; quum ex rebus prosperis in adversas quis inciderit, omnis prioris felicitatis, tanquam spongia adhibita, memoria deletur. Equidem locum sic interpretari malim; *res prosperas vel umbra everterit,* ut mutationes facile admittant; *in adversis vero rebus,* sicut *spongia tabulæ lineas penitus delere solet,* ita omnis spes meliorum prorsus aboletur. h. e. res prosperæ in adversas longe facilius mutantur, quam in prosperas adversæ; atque hunc rerum adversarum statum magis deploro, quam instabilem prosperitatis conditionem. Vel, si mavis cum Butlero interpretari, *multo magis deploro statum rerum humanarum, quam cædem mihi imminentem.* Pictores ad tabulæ partem aliquam recens pictam delendam spongia utebantur. Eurip. Hel. 270. εἶτ' ἐξαλειφθεῖσ', ὡς ἄγαλμ'. ubi Jacobsius citat Pelei fragmentum; Τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς, Ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γράφει θεός. Spongia etiam scripturam delebant; vid. Sueton. Aug. 2, 85. Videndum autem, an voces σκία et γραφήν dictæ sint cum quodam respectu ad pictorum σκιαγραφίαν. Iamblichus in Protrept. p. 52. de vita humana, εὑρήσει (τις) τὰ δοκοῦντα εἶναι μέγαλα τοῖς ἀνθρώποις, πάντα ὄντα σκιαγραφίαν.

Vid. Wyttenbach. ad Platon. Phæd. p. 170. BLOMF. *σφόγγος* Bothius.

1331. *ἀκόρεστον*] *Cujus nulla est satietas.* Herodot. 7, 49. a Stanleio advocatus; *εὐπρηξίης γὰρ οὐκ ἔστι ἀνθρώποις οὐδεμίη πληθώρη.* ubi vid. Wesseling. qui hunc locum non neglexit. BLOMF.

1332. *βροτοῖσιν* Pauwius. *βροτοῖς* libri.

δακτυλόδεικτον] Lucian. Somn. 11. *τοιαῦτά σοι περιθήσω τὰ γνωρίσματα, ὥστε τῶν ὁρώντων ἕκαστος τὸν πλησίον κινήσας δείξει σε τῷ δακτύλῳ,* ΟΥΤΟΣ ΕΚΕΙΝΟΣ, *λέγων.* Pers. 1, 28. *At pulcrum est digito monstrari, et dicier* HIC EST. quem locum, et Horatianum C. 4, 3, 22. contulit Stanleius. BLOMF. *δακτυλόδεικτον* Casauboni emendatio est. *δακτυλοδεικτῶν* libri, quod Lobeckius Paralipom. p. 497. interpretatur *manum intentans:* qui est gestus abnuentium.

1334. *μηκέτ' ἐσέλθῃς* Hermannus. Legebatur *μηκέτι δ' εἰσελθών.* Comma non post *τάδε*, sed post *ἐσέλθῃς* ponendum fuisse monuit Dobræus collato Choeph. 311. *δράσαντι παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.* Ceterum respicitur his verbis ad bonæ Fortunæ in domum ingressum omnibus exoptatum, quam *Πλούτωνος ἐπείσοδον* dixit Sophocles fragm. 259. Alia v. ap. Lobeck. Aglaoph. p. 1239.

1340. *ἄγαν* solius Triclinii fide nititur: nam legitur in T. et Steph., abest vero ab Fl. et Ven. Itaque deleatur. *ἐπικρανεῖ* producta syllaba penultima dictum est, ut *φᾱνῶ* interdum pro *φᾰνῶ* dictum esse constat. Et sic *οἷ' ἐπικρᾱνεῖ* Eumen. 950. nisi *ἐπικραίνει* scribendum cum Pauwio. Ceterum fortasse corrigendum *ἀντεπικρανεῖ. ἀντεπικραίνει* conjecit Bambergerus.

1341. *τίς ἂν*] Scribendum *τίς ἂν οὐκ* cum Cantero. Nempe hoc ait chorus. *Agamemnoni quidem dii dederunt Priami urbem capere.*—Atqui si majorum delicta *luet, quis non innocua fortuna uti exoptaret?* Idem fere dixerat supra; *τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν εὖ, βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις Διόθεν κεραυνός. κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον, μήτ' εἴην πτολιπόρθης.* BLOMF.

1343. *ἔσω*] Miserabiliter friget istud *ἔσω*. Auctoris manum [reponendo *ἔχω*] videor mihi restituisse. Sophocl. El. 1415. ΚΛ. *ὤμοι, πέπληγμαι.* ΗΛ. *παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.* ΚΛ. *ὤμοι μάλ' αὖθις.* BLOMF.

1344—1371. In his versibus singulas chori personas loquentes introduci manifestum est, monuitque Hermannus Opusc. vol. 2. p. 131. præeunte scholiasta Aristophanis Equit. 586. qui ut quindecim chori tragici personas fuisse demonstret, Æschyli Agamemnonis exemplo utitur. Est igitur versus 1344. *χορευτοῦ α′*, 1346. *χορευτοῦ β′*, 1347. *χορευτοῦ γ′*. Tum sequuntur duodecim senariorum paria inter reliquas distribuenda chori personas.

1345. *ὤμοι μάλ' αὖθις, δ. π.*] In editionibus distinguitur, *ὤμοι, μάλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος*. Vid. Sophoclis locum modo citatum. Choeph. 873. *οἴμοι, πανοίμοι, δεσπότου τελουμένου. Οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασι.* Eurip. Hec. 1026. *ὤμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας. Ὤμοι μάλ' αὖθις.* Orest. 1016. *οἲ ἐγώ· πρὸ τύμβου γάρ σ' ὁρῶσ' ἀναστένω—οἲ ἐγὼ μάλ' αὖθις.* Aristoph. Plut. 935. *οἴμοι περιείλημμαι μόνος.* K. *νυνὶ βοᾷς*; Σ. *οἴμοι μάλ' αὖθις.* Hoc vidit etiam H. Vossius. BLOMF.

1346. *οἰμώγματι*] *οἰμώγμασιν* T.

1347. *κοινωσαίμεθ'* Porsonus. Legebatur *κοινωσώμεθ'*.

ἄν πως] Scribendum *ἂν πῶς* cum Blomfieldo signumque interrogandi post *βουλεύματα* ponendum.

1351. *νεορρύτῳ*] Suspicetur forsan aliquis legendum *νεορράντῳ*. Sophocl. Aj. 30. *πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει.* BLOMF.

1356. *οἱ δὲ τῆς μέλλους κλέος*] *οἱ δὲ μελλούσης κλέος* edd. *τῆς μελλούσης* Venet. Flor. Trypho *περὶ τρόπ.* *Mus. Crit.* p. 49. de onomatopœia. *κατὰ παρονομασίαν, χρυσῶ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ· οὕτως ὠνόμασται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ μελλῶ. Χρονίζομεν ὧδε· τῆς μελλοῦς χάριν.* unde olim proposui, *χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς μελλοῦς χάριν Πέδον π.* Hermannus vero *τῆς μελλοῦς κλέος Πεδοῖ πατοῦντες.* Sed recte se habet *πέδον* pro *κατὰ πέδον*. Choeph. 640. *τὸ μὴ θέμις γὰρ, οὐ λὰξ πέδον πατούμενον.* BLOMF.

1359. *τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι*] Constructio est, *ἐστὶ καὶ τὸ βουλεῦσαι περὶ τοῦ δρῶντος*, *quoniam mortuo succurrere non possumus, at saltim de interfectoribus ejus consilium ineamus—Eadem*, inquit proximus senex, *mihi stat sententia, quoniam mortuum verbis suscitare nequeo—Quid igitur, num cedendum est* etc. BLOMF.

1362. *κτείνοντες*] Scribendum *τείνοντες* cum Cantero.

1364. κρατεῖ Casaubonus. κράτει vulgo.

1369. Sophocles Trachin. 425. ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται, δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον. BLOMF.

1370. ταύτην] γνώμην intelligit.

πληθύομαι Porsonus. πληθύνομαι libri, quod revocandum.

1371. κυροῦνθ' ὅπως] Pro ὅπως κυρεῖ dictum, quod metrum non ferebat.

1372. πάροιθε Porsonus. Recte libri πάροιθεν.

1375. πημονὴν] Scribendum πημονῆς cum Aurato.

ἀρκύστατον] Recte Elmsleius ad Eurip. Med. p. 150. ἀρκύστατ' ἂν correxit.

1376. φράξειεν] Scribendum φάρξειεν. Vid. ad Sept. 63.

1378. νείκης Heathius. νίκης libri. νείκη, ἡ φιλονεικία, annotatum ab Etym. M. p. 276, 3. Idem vocabulum pro νίκης Eumen. 903. restituendum esse conjecit Hermannus.

1379. ἔπαισ' Fl. Ven. ἔπεσ' vulgo.

1381. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Fl. T. Ven. quod defendi potest.

1382. ἄπειρον] *Interminabile.* quia scilicet vestis foramina nulla habuit ad exserendum caput vel brachia. Schol. Eurip. Hec. 1277. de Clytæmnestra, ἱμάτιον παρεσκεύασε μὴ ἔχον διεξόδους μήτε κεφαλῆς μήτε χειρῶν· ἐν ᾧ περιβαλοῦσα αὐτὸν λελουμένον ἀπέκτεινε. Eurip. Orest. 25. ἣ πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι, Ἔκτεινεν. Lycophr. 1099. ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς δυσεξόδους Ζητῶν κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου, Ἐν ἀμφιβλήστρῳ συντεταργανωμένος, Τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ κροσσωτοὺς ῥαφάς. Hæc dedit Stanleius. Eumen. 631. ἐν δ' ἀτέρμονι Κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. BLOMF.

1383. περιστιχίζω] *Circumvallo.* (Terent. Adelph. 3, 2, 4. *tot res repente circumvallant, unde emergi non potest.*) Indaginem circa feras defigo. περιστιχίζεσθαι vel περιστοιχίζεσθαι, forma media est *indagine circumcludere.* Harpocrat. Περιστοιχίζεται. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς (1, 4.) φησὶ, Μέλλοντας ὑμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται—ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στίχους, ἤγουν στοίχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵν', ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ, ὡς ὑποσημαίνει Ξενοφῶν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ. Harpocrationem sequitur Etymol. M. p. 699, 33. περιστοιχίσαντος habent Photius et Suidas.

διαστοιχίζομαι Noster in Prometh. 238. ἐστοίχισα ibid. 493. BLOMF. περιστιχίζω T. περιστοιχίζω vulgo. περιστοιχίζων Fl.

πλοῦτον] Nempe vestis erat purpura tincta. Supra 922. φθείροντα πλοῦτον, ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς. BLOMF.

1385. αὐτοῦ] αὑτοῦ Is. Vossius, recte.

1387. σωτῆρος] Recte Spaldingius apud Botheum, "Σωτήρ Pluto appellatur unice per respectum ad proverbium τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι, quia est tertia plaga." Scilicet ut apud homines Jupiter dicitur Σωτήρ, sic apud inferos Pluto Σωτὴρ νεκρῶν. Vid. supra ad v. 245. εὐκταία χάρις *donum votivum*. Noster in Epigonis, λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου Ἥρας τε—τὴν δευτέραν γε κρᾶσιν ἥρωσιν νέμω, Τρίτον, Διὸς Σωτῆρος εὐκταίαν λίβα. Eurip. Med. 169. Θέμιν εὐκταίαν. vid. ad Mœrin p. 137. BLOMF.

1388. αὑτοῦ Schuetzius. αὐτοῦ vulgo.

ὁρμαίνει] *Cum impetu fertur*. Cave cum Stanleio interpreteris *vomit animam*; rectius verteris *æstuat animo*, secundum illud poetæ, ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν. Vid. Theb. 390. BLOMF.

1389. ἐκφυσιάω, *Vehementer efflo*. Apollon. Lex. Homer. Φυσιόωντας. ἀσθμαίνοντας, ἐν τῇ δ' Ἰλιάδος. (227.) τῶν πεποιημένων ἡ λέξις. Sophocl. Antig. 1238. καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν Λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος. Noster Eumen. 248. φυσιᾷ Σπλάγχνον. Mox αἵματος σφαγήν dicitur poetice καθ' ὑπαλλαγήν, pro αἷμα ἀπὸ τῆς σφαγῆς; ut in Pers. 95. ποδὶ πηδήματος pro πηδήματι ποδός. BLOMF.

1391. Διὸς νότῳ γανᾷ ex Hermanni conjectura legitur. Libri Διὸς νότῳ γᾶν εἰ. Verissima Porsoni emendatio est διοσδότῳ γάνει.

1392. σπορητὸς] *Semen terræ commissum*. uti interpretatur H. Stephanus Theophrasti locum, τὸν τῶν ὀσπρίων σπορητὸν ἓξ μῆνας (τελειοῦσθαι.) BLOMF. σπόρητος T.

λοχεύμασιν] Recte vertit Heathius, *quum sata calices parturiunt*. Pro *filio* ponitur ap. Eurip. Iph. A. 285. Μέγης—Φυλέως λόχευμα. BLOMF.

1393. ὡς ὧδ' ἐχόντων] Cf. Pers. 175. ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε. Abresch. Animadv. 1. p. 177. Matthiæ Gr. Gr. §. 568. Herodot. 8, 144. νῦν δὲ, ὡς οὕτω ἐχόντων—. BLOMF.

1395. πρεπόντων] Fortasse legendum πρεπόντως cum Vossio

ac Stanleio. Verbum substantivum adverbiis interdum jungitur. Sophocl. Antig. 637. ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος. Vid. Schæfer. ad Dionys. Hal. p. 76. F. A. Wolfius ad Demosth. Leptin. p. 217. accipit ἦν πρεπόντων pro ἦν πρέπον. Sed in istiusmodi circumlocutionibus ponitur articulus, sicut in exemplis a Wolfio prolatis. Pro ὥστ' forsan legendum ὧδ'. BLOMF.

1396. τάδ'] Scribendum τῷδ' cum Tyrwhitto.

Post ἦν comma, post μὲν οὖν punctum esse ponendum recte monuit Tyrwhittus.

ὑπερδίκως] *Supra modum juste. Optimo jure.* Sophocl. Aj. 1108. τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει. Pindar. Pyth. 10, 67. ὑπέρδικον Νέμεσιν. BLOMF.

1397. τοσῶνδε] τοσόνδε Blomfieldus.

1401. μου om. Ven.

1406. δικαίας] δικαίως T.

1407—1411 = 1426—1430.

1407. ἐδανὸν ᾗ ποτὸν] Vid. ad Prometh. 479.

1408. ῥυτᾶς Stanleius. Legebatur ῥυσᾶς.

ὄρμενον Abreschius. ὀρώμενον libri.

1409. ἐπέθου] ἐπεύθου T. cum gl. ἔμαθες.

1410. ἀπέταμες Fl. ἀπέτεμες T.

ἀπόπολις Seidlerus de vers. dochm. p. 172. ἄπολις libri.

ἔσει] ἔσῃ libri.

1411. ὄβριμον] ὄμβριμον T.

1414. τόδ'] Scribendum τότ' cum Is. Vossio.

1416. μήλων] Verte, *ovibus abundantibus in gregibus velleribus bene instructis.* HEATH.

1418. Θρῃκίων ἀημάτων] In Aulide. ἀημάτων Canteri emendatio est. τελημμάτων libri.

1419. χρῆν Porsonus. χρή libri.

1420. μιασμάτων] βιασμάτων Ven.

1421. Post hunc versum nonnulla exciderunt.

1425. γνώσει] γνώσῃ libri.

1426. περίφρων, *Superbus. Arrogans.* Suppl. 754. περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει. Alias vero valet *prudentissimus*, ut sæpe apud Homerum. BLOMF.

1428. λίπος] λῖπος Steph. Scribendum λίβος cum Casaubono. " λίβος Galenus exponit apud Hippocr. in Exeg. ἐπίσταγμά τι τῶν ὀμμάτων ἐγχυματιζόμενον—ut sit λίβος idem quod

λιβάς, gutta aut stilla." Foes. Œcon. Hippocr. p. 384. Choeph. 446. *ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη, lacrymas.* BLOMF.

ἐμπρέπειν Hermannus. *ἐμπρέπει* Canterus. *εὐπρέπειαν* vulgo. *εὖ πρέπει* T.

1429. *ἄτιτον*] *Inultum.* Sic correxi quod in Fl. T. *ἀτίετον*, vulgo autem *τίετον* scriptum est.

1430. *τύμματι* Is. Vossius. *τύμμα* libri. Choeph. 310. *ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν πληγὴν τινέτω.*

1431. *ἀκούεις*] Aptius esset *ἄκουσον.*

1433. *'Ερινύν*] *'Εριννύν* libri.

1434. *ἐμπατεῖν*] Scribendum *ἐμπατεῖ* cum Fl. T.

φόβου μέλαθρον] Musgravius citat Orph. *Λιθ.* 76. *ὄλβου—δῶμα.* Hunc versum contulit Elmsleius cum Eurip. Heracl. 996. *ὅπως δηώσας καὶ κατακτείνας ἐμοὺς 'Εχθροὺς, τὸ λοιπὸν μὴ ξυνοικοίην φόβῳ.* BLOMF.

1435. *ἐμῆς* Porsonus. *ἐμὰς* libri.

1438. *γυναικὸς*] Clytæmnestræ scilicet; *δεικτικῶς*: vid. Monk. ad Alcest. 341. BLOMF.

λυμαντήριος] *Qui injuria afficit.* Prometh. 1027. *δεσμὰ λυμαντήρια.* Choeph. 762. *στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον.* Eustathius ad Il. A. p. 61, 12. a Porsono indicatus; *ἰστέον δὲ ὅτι τοιοῦτοι λόγοι* (de Chryseide sc.) *τοῦ 'Αγαμέμνονος, παρὰ τοῖς πλασματογράφοις τῶν ῥητόρων διδόασιν ἀφορμὰς κατηγορίας τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, ἥτις, μοιχείας ἐγκαλουμένη, καλῶς ἂν ἐπιμέμφοιτο τῷ βασιλεῖ, ὡς αὐτῆς οὕτω προτιθέντι τὴν αἰχμάλωτον.* BLOMF.

1439. *Χρυσηΐδων*] Pluralis numerus vim sententiæ auget, sive sarcasmus sit, seu laudatio. Longin. *π. ὑ.* §. 23. *ἀλλ' ὅμως χυθεὶς εἰς τὰ πληθυντικὰ ὁ ἀριθμὸς συνεπλήθυνε καὶ τὰς ἀτυχίας· ὡς καὶ ἐκεῖνα πεπλεόνασται—'Εξῆλθον Ἕκτορές τε καὶ Σαρπηδόνες,* quem Æschyli senarium esse suspicatur Valckenarius in Adoniaz. p. 413. C. Incert. Rhes. 866. *οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς, οὓς λέγεις, 'Οδυσσέας.* Cf. Platon. Menex. a Longino laudatum l. c. Sic apud Latinos Horatius *Catonibus atque Cethegis.* Lucan. 1, 313. *Marcellusque loquax, et, nomina vana, Catones.* ubi vid. Oudendorp. et Cicer. de Amic. 6. BLOMF.

1441. *καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος*] Hic versus delendus videtur Bothio.

1442. *ναυτίλων*] *ναυτικῶν* Casaubonus.

1443. *ἰσοτριβὴς* Pauwius. *ἱστοτρίβης* libri.

1444. 1445. citat Tzetza ad Lycophr. 426.

1444. *κύκνου δίκην*] Nota superstitio. Plato Phæd. p. 84 E. *καὶ, ὡς ἔοικε, τῶν κύκνων δοκῶ φαυλότερος ὑμῖν εἶναι τὴν μαντικήν· οἳ, ἐπειδὰν αἴσθωνται ὅτι δεῖ αὐτοὺς ἀποθανεῖν, ᾄδοντες καὶ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, τότε δὴ πλεῖστα καὶ μάλιστα* (l. *κάλλιστα.* cf. Porson. ad Phœniss. 878.) *ᾄδουσι, γεγηθότες ὅτι μέλλουσι παρὰ τὸν θεὸν ἀπιέναι, οὗπέρ εἰσι θεράποντες.* Oppian. Cyneg. 2, 547. *οὐκ ἄρα τοι μούνοισιν ἐν ὀρνίθεσσιν ἔασι Κύκνοι μαντιπόλοι, γόον ὕστατον ἀείδοντες.* Confert Fischer. Cicer. Tusc. 1, 30. ubi vid. Davis. Ælian. H. A. 5, 34. Sic Ovid. Heroid. 7, 1. *Sic, ubi fata vocant, udis abjectus in herbis, Ad vada Mæandri concinit albus olor.* De cycnorum cantu libellum conscripsit Jac. Thomasius. BLOMF.

1446. *Φιλήτωρ*] *Amatrix. ἐραστής.* Hesych. Strabo 10. p. 484. de Cretensibus. *τὸν μὲν ἐρώμενον καλοῦσι κλεινὸν, τὸν δ' ἐραστὴν, φιλήτορα.* Absurde derivat scholiasta a *φίλος* et *ἦτορ.* BLOMF. *φιλήτως* Fl.

1447. *παροψώνημα*] *Opsonium clandestinum.* Aristoph. Eccl. 226. *μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον, ὥσπερ καὶ προτοῦ. Αὑταῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.* ubi schol. *ἀντὶ τοῦ λάθρα ὀψωνοῦσι.* Athen. 4. p. 171. B. *παροψωνεῖν δ' ἔφη Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις οὕτως.* Locus intercidit. Apprime huc facit Aristoph. Dædalo ap. Athen. 9. p. 368. C. *πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γε τοῦ τρόπου, Ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.* Nempe *παροψίς* erat ferculum delicatum, quod præter solitos cibos apponebant; Gallice, *entremets.* Sotades ibid. *παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ, Τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.* Juven. 3, 142. *quam multa magnaque paropside cœnat?* Eamdem vim exserit præpositio *παρὰ* in *παρεμπολάω.* Eurip. Med. 906. Haud male scholiasta, *παροψώνημα. τὴν ἐκ περιουσίας τρυφήν.* Clem. Alex. Strom. 6. p. 695. *καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐφάπτεται φιλοσοφίας, οἷα τρωγάλιόν τι ἐπὶ τῷ δείπνῳ παροψώμενος.* BLOMF.

χλιδῆς] *χλιδῇ* Musgravius.

1448—1454=1468—1474.

1455—1461=excidit antistrophus.

1462—1467=1475—1480.

1481—1504=1505—1529.

1530—1536=1560=1566.

1537—1550=excidit antistrophus.

1551—1559=1567—1576.

1448. 1449. et antistrophici in unum versum conjungendi.

1450. ἀεὶ Porsonus. αἰεὶ libri.

1452. καὶ] V. ad v. 1472.

1454. βίον delet Butlerus: sed probabilius est aliquid excidisse ex versu antistrophico.

1455—1461. His versibus Hermannus respondere credidit v. 1537—1550. quem ego olim secutus quattuor versuum defectum post v. 1458. indicavi. Nunc mihi parum probabile videtur hanc unam antistrophum tam longo intervallo ab stropha sua separatam fuisse, quum reliquæ strophæ et antistrophi justo ac legitimo ordine sese excipiant. Quamobrem recte Blomfieldum judicasse censeo versuum 1455—1461. versus antistrophicos post v. 1474. excidisse.

1455. Alterum ἰὼ addendum esse vidit Blomfieldus.

παράνους Hermannus. Legebatur παρανόμους.

1458. νῦν δὲ τελείαν] Post hæc verba plura excidisse manifestum est. Quot versus perierint definiri nequit quum antistrophus exciderit.

1459. ἐπηνθίσω] ἀπηνθίσω Casaubonus.

αἷμ'] δι' αἷμ' libri. δι' ejecit Wellauerus, recte, nisi post ἐπηνθίσω plura exciderunt.

1461. ἐρίδματος explicari potest *a contentione ædificata*, i. e. rixa rixam parit: sed malim legere cum Scaligero ἐριδμαντός, ab ἐριδμαίνω, *irrito*. Homer. Il. Π. 259. BLOMF.

οἰζύς Porsonus. ὀϊζύς vulgo.

1464. ἐκτρέψῃς] ἐκτρέχῃς Fl.

1466. ὀλέσασ'] ὄλεσαν Fl.

1467. ἀξύστατον ἄλγος] *Dolorem qui haud facile sisti potest, insanabile malum.* SCH.

1468. ἐμπίτνεις Canterus. ἐμπίπτεις libri.

διφυίοισι Hermannus. διφυεῖσι libri. δεκάφυια dixit Callimachus fr. 142. ap. Etym. M. p. 254, 14.

1469. Ταντα λίδαισιν rectius de Atreo et Thyesta, quam de Agamemnone et Menelao accipias. Semper enim choro obversantur illorum piacula, quæ etiam in posteris puniuntur. SCH. Ταντα λίδεσιν Fl.

1470. τ' addidit Hermannus.

κράτος τ' ἰσόψυχον] Locum sic vertit Butlerus; *par robur jam per feminas* (Helenam scil. et Clytæmnestram) *quo mihi*

cor angitur exerces. ut sit comparatio malorum quæ Atreo et Thyestæ illata sunt, cum iis quæ per Helenam et Clytæmnestram Menelao et Agamemnoni contigerunt. BLOMF.

1471. καρδιόδηκτον Abreschius. καρδίᾳ δηκτὸν libri.

1472. ἐπὶ δὲ σώματος] Nempe Agamemnonis cadaver, cum v. 1404. pronuntiaretur, in scenam illatum erat, super quo Clytæmnestra stabat exsultans. Itaque concinnius est σταθεῖσ' legere. *Super cadavere autem illa instar infesti corvi stans præter fas, etiam hymnum se cantaturam ob cædem, gloriatur.* Succurrit nimirum choro illud Clytæmnestræ dictum: v. 1393.

Ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἂν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.

Egregie autem scelestissima mulier comparatur cum corvis; hi enim sæpe dum cadaveribus pascuntur, alis clangunt, et rauca voce crocitant. SCH.

δίκαν μοι κόρακος] Inutile nec satis apte collocatum est μοι. Quod si deleatur, in versu strophico 1452. καὶ ejiciendum erit.

1473. σταθεῖσ' Schuetzius. Legebatur σταθείς.

ἐκνόμως] ἔννομος Fl. Ven.

1474. Ante ἐπεύχεται vel post hoc verbum duæ syllabæ exciderunt. δόμοις conjecit Butlerus, φόνῳ Schuetzius.

Post hunc versum desideratur antistrophus versuum 1455—1461.

1476. τριπάχυιον] Si verum est τριπάχυιον, repetendum est a παχύς. Sed nescio an legendum τριπάλαιον, qui ab abavo familiæ adhæsit. Phrynich. App. Soph. p. 64. τριπάλαια: τὰ πάνυ παλαιά. BLOMF.

1477. γέννας] γέννης (superscr. ας) Fl. Scribendum γέννης.

1479. νείρει] νείρῃ Casaubonus, recte, nisi quod νείρᾳ scribere debebat, de quo monuit Wellauerus. Sensum totius loci recte explicuit Schuetzius "*Nunc tandem correxisti oris sententiam*, rectius quam antea locutus es, hujus *gentis genium* (nempe ἀλάστορα, s. malum genium) *incusando.* Eo enim auctore fit ut sanguinem lambendi dira libido in visceribus eorum qui ex hac gente orti sunt, s. posterorum Tantali alatur, ita ut *priusquam antiquus dolor cessaverit, novus cruor manet.*"

1481. ἢ μέγαν οἴκοις τοῖσδε] Versus interpolatus. Metrum fuit dactylicum –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –.

1483. 1484. iterumque 1485. 1486. in unum versum conjungendi, pariterque in antistropho 1507. 1508. et 1509. 1510.

1485. *ἰὼ, ἰὴ διαὶ*] Scribendum *ἰὴ ἰὴ, διαὶ*—.

1489. 1513. Alterum *ἰὼ* om. Fl. Ven.

1491. 1493. et 1515. 1517. *τί ποτ' ἆρ' εἴπω—ἐκπνείων* T. Vid. ad v. 789.

1493. *ἀσεβεῖ*] *εὐσεβεῖ* Fl.

βίον ἐκπνέων] Eurip. Helen. 141. *σφαγαῖς ἀδελφῆς οὕνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.* BLOMF. *ἐκπνέων* disyllabum est pronunciandum, nisi *ἐκπνῶν* scribere placeat, ut *δέῃ* in *δῇ*, *κέηται* in *κῆται* contractum scribitur.

1494. *ἀνελεύθερον*] *ἀνελεύθερα* T. cum gl. *ἀνελευθέρως, δουλικῶς.*

1498. *μηδ' ἐπιλεχθῇς*] *Ne memores.*

1504. *τέλεον νεαροῖς*] Agamemnonem Thyestæ filiis. *νεκροῖς* T.

1507. *πῶ πῶ*] Scribendum *πῶς πῶς*, ut in margine Askewii correctum est. *πῶ* pro *πόθεν* Sophronem dixisse scimus: quod ab Æschylo non magis dici potuit quam *πεῖ* pro *ποῦ*. *πῶ πῶ πῶ* repugnante metro legebatur Prometh. 576.

δὲ om. T.

πατρόθεν δὲ—παρέξει] *Fieri tamen potuit, ut dæmon aliquis paternorum scelerum vindex te adjuverit. Mutuis autem consanguineorum cruentis cædibus ater*, h. e. horribilis, *Mars adigitur* ad cædem cæde ulciscendam; *donec eo processerit, ut vel illi puerorum epuloni Thyestæ terroris frigus incutiat.*—Ceterum recte Heathius intellexit in verbis *ὅποι καὶ προβαίνων* chorum quasi vatem Orestis matricidium præsagire. Gravis inest sensus, vindictam hanc adeo horribilem esse, ut ipsius Thyestæ, qui eam optare deberet, animum horrore esset perstrictura. In edd. legitur *πάχνα κουροβόρῳ παρέξει*, e quibus cum sensus elici nequeat, Stanl. emend. *πάχναν κουροβόρον παρέξει*, hac interpretatione usus: *ubi etiam progressus, saniem nativoram præbebit.* Melius vero Heathius, quem secuti sumus, *πάχναν κουροβόρῳ παρέξει*, etsi ille perperam *κουροβόρῳ* de Thyeste accipit, quod verius de Atreo intelligitur. Cf. v. 1502. SCH. Non ferri potest *πάχναν κουροβόρῳ*, sed aut *πάχναν κουροβόρον* cum Aurato, aut *πάχνᾳ κουροβόρῳ* cum Hermanno scribendum: de quo emendatis demum verbis an-

tecedentibus judicari poterit, quorum vitium Schuetzius ne animadvertit quidem.

1511. *προβαίνων* Canterus. *προσβαίνων* libri.

1512. *πάχνᾳ*] *πάχνη*, *Ros concretus*, sanguinis sc. Hesych. Πάχνη. ἡ ψυχρότης, ἀπὸ τοῦ πήσσειν. ἢ λεπτὴ χιών, ἢ παχεῖα δρόσος, ἢ τὸ πηγνύμενον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους. ubi vid. interpp. BLOMF.

κουροβόρος, *Nativorus*. Choeph. 1066. *παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μόχθοι τάλανές τε Θυέστου*. BLOMF.

1521. 1522. *οὔτ'* (*οὐκ* Schuetzius) *ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι*] Jejunum hoc interpolatoris additamentum delendum esse vidit Seidlerus de vers. dochm. p. 408.

1523. *ἄτην* T. *ἄταν* vulgo.

1525. *ἔρνος*] *Surculus*. Vid. Eumen. 657. Sophocl. Œd. Col. 1168. *ὦ φίλτατ' ἔρνη*. A. *τῷ τεκόντι πᾶν φίλον*. Eurip. Phœn. 198. *χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος*. Troad. 761. *ὦ Τυνδάρειον ἔρνος*. Pindar. Isthm. 4, 76. *παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον ἔρνεϊ Τελεσιάδα*. Homerum secuti sunt, qui dixit *ὄζος Ἄρηος*. Mox *ἀερθέν* est *eductum*; ex Homerico, *ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ Fῖσος*. BLOMF.

1526. *πολυκλαύτην* Porsonus ad Eurip. Med. 822. Legebatur *πολύκλαυτόν τ'*.

Ἰφιγενείαν] Scribebatur *Ἰφιγένειαν*. Correxi accentum, de quo dixi ad Aristoph. fragm. p. 536.

1527. *ἄξια δράσας ἄξια πάσχων* (i. e. *ἄξια ἀξίων δραμάτων πάσχων*) Hermannus. Legebatur *ἀνάξια δράσας ἄξια πάσχων*.

1530. *φροντίδων*] Scribendum *φροντίδος* ex Fl. Ven.

1531. *εὐπάλαμον* Porsonus. *εὐπάλαμνον* libri.

1534. *ψακὰς* Blomfieldus. *ψεκὰς* libri.

1535. *δίκην* Auratus. *δίκη* vulgo. *δίκᾳ* T.

θηγάνει Hermannus. Legebatur *θήγει*.

1536. *θηγάναισι* Pauwius. *θηγάναις* libri.

1537. *εἴθε μ' ἐδέξω—ἐπιδεῖν* T.

1540. *δροίτας* Fl. Ven. *δροίτας νῦν* T. Steph. ex conjectura Triclinii. V. ad v. 789.

1542. *τόδ'*] *τάδ'* Blomfieldus.

τλήσει] *τλήσῃ* libri.

1544. *αὐτῆς*] *αὑτῆς* T.

1547. *ἐπιτύμβιος αἶνος*] Scribendum *ἐπιτύμβιον αἶνον* cum Is. Vossio.

1549. σὺν] Recte ξὺν Porsonus.

δάκρυσιν Porsonus. δακρύοιν vulgo. Probabilius est δακρύοις, quod posuit T.

1550. ἀληθείᾳ] Huic metro aptior videtur Dorica forma ἀλαθείᾳ.

1551. οὔ σε] Recte οὐ σὲ Blomfieldus. οὔτε T.

Post 1554. exciderunt versus duo.

1555. Ἰφιγένειά νιν Stanleius. Ἰφιγένειαν ἵν' libri.

1558. πόρθμευμα, *Transvectio.* (Cicer. Tusc. 1, 5. *transvectio Acherontis.*) "Descriptio Acherontis, habita simul nominis ratione, quod significare volunt i. q. ὁ τὰ ἄχεα ῥέων. Cf. Etym. M. in hac voce, et Eustath. ad Il. p. 157. Apollodorus in fragm. ap. Stob. (p. 1047. ed. Heyn.) ἐκ τῶν γὰρ τοιούτων ὁρμώμενοι πιθανῶν, καὶ τοὺς ἐν Ἅιδου νομιζομένους ποταμοὺς κατωνομάκασιν. Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχη, ὡς καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόνῃ· Καλεῖται δ' ἐν κόλποισι γαίας ἀχέεσσι προρρέων Ἀχέρων. ἔτι καὶ Λικύμνιός φησι· Μυρίαις παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει. καὶ πάλιν, Ἀχέρων ἄχεα πορθμεύει βροτοῖσιν." SCHUTZ. Mirum est neque Heynium neque Schutzium Valckenærii correctionem memorasse, reponentis in Diatrib. Eurip. p. 17. C. καὶ Εὐριπίδης Λικυμνίῳ φησί. Cornutus de N. D. p. 234. ὁ δὲ Ἀχέρων ἀπὸ τῶν γινομένων ἐν τοῖς τετελευτηκόσιν ἀχέων προσήχθη, καὶ ἡ Ἀχερουσία λίμνη. Corrige προήχθη. BLOMF.

1559. χεῖρε Porsonus. χεῖρα libri.

φιλήσει Abreschius. φιλήσῃ libri.

1562. φέρει φέροντ'] Afferunt afferentes: ignominiæ afferunt novas ignominias, quæ denuo novas allaturæ sunt. Subjectum est ὀνείδη. KLAUSEN.

1563. χρόνῳ] Scribendum θρόνῳ cum Schuetzio.

1564. παθεῖν τὸν ἔρξαντα] Sic Choeph. 311. δράσαντι παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. STANL.

θέσμιος, *Lege præscriptus.* Hesych. Θέσμιον. δίκαιον. *Quis enim progeniem ab imprecationibus ortam, et lege divina præscriptam, familia eliminet?* i. e. *calamitates.* Myrtili cædes erat πρώταρχος ἄτη (1192.) postea vero ex Thyestæ diris calamitates domibus Atridarum adhæsere. BLOMF.

1565. ἀραῖον Hermannus. ῥᾷον libri.

1566. προσάψαι] Scribendum πρὸς ἄτᾳ cum Blomfieldo.

Post hunc versum desideratur antistrophus versuum 1537—

1550. Lacunam repetendis illis ipsis versibus explendam esse vidit Burneius.

1568. χρησμόν] Scribendum χρησμός cum Casaubono. χρησμόν qui servare volent, ἐνέβης scribere debebunt, quod conjecit Canterus.

1569. Πλεισθενιδᾶν T. Scribendum Πλεισθενιδῶν.

1570. θεμένη Fl. θεμένα vulgo. θεμένα T.

1571. δύστλητα] δύσπλητα Fl. Post ὄνθ' comma ponatur.

1573. τρίβειν—αὐθένταισι om. T.

κτεάνων τε] κτεάνων δὲ Is. Vossius.

1575. κἀλληλοφόνους Canterus. δ' ἀλληλοφόνους libri.

1579. ἄγη Auratus. ἄχη libri.

1580. 'Ερινύων] 'Ερινντύων libri.

1582. χερὸς] χειρὸς T.

1585. αὑτοῦ] αὐτοῦ libri.

δ' Elmsleius ad Eurip. Med. 940. p. 226. Scribebatur τ'.

ἀμφίλεκτος ὢν κράτει] Aliter atque alii poeta Thyestis Atreique fabulam informat. Fingit enim dissensum inter utrumque fratrem de imperio, quemadmodum inter Eteoclem et Polynicem fuisse, deinde Thyestem ab Atreo in exsilium actum, paulo post rediisse et salutis causa ad aram confugisse. Tum Atreum eum horrendis illis et sceleratis epulis excepisse. Verum serior fabula, quam Seneca quoque in Thyeste sequitur, Atreum ac Thyestem alternis annis regnandi vices pepigisse tradit. Thyestem vero ab Aërope fratris uxore, quam in adulterium pellexerit, adjutam, aurei velleris arietem cujus possessori regnum fatis destinatum erat, abstulisse, tum in exilium abiisse, paulo post ab Atreo per speciem reconciliatæ voluntatis revocatum. SCH.

1587. ἑστίας] ἑστίαν Auratus.

1588. εὗρετ'] Scribendum ηὗρετ'. ἦρετ' Auratus.

1589. Post πέδον punctum ponatur.

1590. αὑτοῦ· ξένια] Recte Hermannus ἀστοξένια correxit.

1592. κρεουργὸν ἦμαρ] *Dies quo celebratur visceratio.* Post sacrificia facta, populo carnium distributio fiebat, recentioribus dicta κρεοδαισία, κρεοδοσία, κρεανομία. Sed hic ceperim simplicius pro *die festo, in quo convivis carnes adponebantur*. Odyss. O. 140. πὰρ δὲ Βοηθοΐδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας. Est autem κρεουργός *lanius*. BLOMF.

1593. παιδείων Fl. T. παιδίων vulgo.

1594. τὰ μὲν ποδήρη] *Partes quæ ad extremos pedes sitæ sunt.* BLOMF.

κτένας] κτένες digiti dicuntur, quia inter se certis intervallis distinguuntur, sicut pectinis denticuli. Schol. κτένας. τὰς διαστάσεις τῶν δακτύλων. Hesych. Κτένας. τοὺς τῶν χειρῶν καρποὺς καὶ τῶν ποδῶν. BLOMF.

1595. ἄνωθεν—καθήμενος] *Superius accumbens* Atreus, h. e. ad superiorem partem mensæ, qui locus erat convivatoris. *Summum* s. *in summo accumbere* dicit Plautus. BOTH.

ἀνδρακὰς] κατ' ἄνδρα ἕνα ἕκαστον, Hesych. Odyss. N. 13. ἀλλ' ἄγε Ϝοι δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠὲ λέβητα 'Ανδρακάς. Apollonius hanc vocem ait esse τῶν ἅπαξ εἰρημένων. Alii substantivum esse crediderunt, ἀνδρακὰς, ἀνδρακάδος. Hesych. οἱ δὲ μερίδες, μοῖραι. Nicand. Ther. 642. τῶν μὲν ἀπ' ἀνδρακάδα προταμὼν ἰσήρεα χραισμεῖν. Suidas. 'Ανδρακάς. τὸ κατὰ ἄνδρα. χωρίς. Κρατῖνος ἐν Βουκόλοις. τὸ ἶσον καὶ ἀντικείμενον καλεῖ Θουκυδίδης. ἢ ἀνδρακάς· κατὰ δέκα ἄνδρας. Eadem fere habet Lex. Seguier. p. 394. Sed casu quodam satis mirabili confusæ sunt glossæ diversissimæ: nam voces τὸ ἶσον καὶ ἀντικείμενον καλεῖ Θουκυδίδης, vix dubito quin ad interpretamentum τοῦ ἀντίπαλον pertineant, qua voce in isto sensu sæpissime utitur Thucydides. Schol. ad 1, 3. 'Αντίπαλον. καὶ τὸ ἶσον καὶ τὸ πολέμιον. ἀντίκειται γὰρ τῷ Ἕλληνι ὁ βάρβαρος. ubi vide Wasse. BLOMF.

1596. καθήμενος. ἄσημα] Emendandum καθήμενος ἄσημ'· ὁ δ'—.

1597. βορὰν ἄσωτον—γένει] *Victum qui generis salutem omnem pessum dedit.* BLOMF.

1599. ἀμπίπτει—ἐμῶν Stanleius. ἂν, πίπτει—ἐρῶν libri.

1601. λάκτισμα δείπνου pertinet ad contemtam et violatam immani crimine convivii sanctitatem. Sic Lycophron de Paride jus hospitii violante v. 137.

> ἔτλης θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβῆναι δίκην
> λάξας τράπεζαν. SCH.

τιθεὶς ἀρᾷ] σιθεὶς ἐρᾷ Ven.

1602. ὀλέσθαι Porsonus. ὀλέσθη libri.

1605. δέκ'] Hujus numeri magnitudinem miratur Emperius in Zimmermanni Diario a. 1835. p. 635. Nam ab aliis scriptoribus duos tresve Thyestæ filios tribui, non tredecim.

1606. *συνεξελαύνει*] Recte *ξυνεξελαύνει* Porsonus, et *ξυνάψας* v. 1609.

1611. *ἰδόντα*] *ἰδόντι* T, recte fortasse.

1612. *ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω*] Soph. Aj. 1107. *οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.* 1140. *Ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.* BLOMF.

1613. *τόνδε φῇς* Pauwius. *τόνδ' ἔφης* vulgo.

1614. *ἔποικτον*] Lectio suspecta. *ἄξιον οἴκτου* gl. in T. *ἐπακτὸν* Musgravius.

1616. *δημορριφεῖς λευσίμους ἀράς*] *Exsecrationes populi cum lapidatione editæ.* Frequens est apud veteres scriptores lapidationis mentio, quo genere supplicii utebatur populus, quum subita indignatione commotus esset, quia scilicet lapides ad manum et præsto cuique jacebant. Homer. Il. Γ. 56. *ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάϊνον ἕσσο χιτῶνα, κακῶν ἕνεχ' ὅσσα ϝέϝοργας.* i. e. *si furor popularis metu non fuisset restinctus, jampridem lapidatus esses.* Eurip. Ion. 1240. *θανάτου λεύσιμον ἄταν ἀποφυγοῦσα.* Confer ibid. 726. De Cyrsilo, lapidibus obruto, ob consilium Atheniensibus datum Medis cedendi, vid. Demostn. de Coron. §. 60. (Valckenær. ad Herodot. 9, 5.) Noster Theb. 183. *λευστῆρα δήμου δ' οὔ τι μὴ φύγῃ μόρον.* D. Luc. 20, 6. *πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς.* Cf. Eurip. Orest. 50. 436. *θανεῖν ὑπ' ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι.* Vid. Æ. Porti Lex. Ion. v. *Καταλεύειν.* BLOMF.

1618. *κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός*] *Miror* inquit Ægisthus, *te, qui inferiori remo assideas talia* tam licentiose *adversus eos vociferari qui in transtro sedentes rerum potiuntur.* Metaphoram sumsit a triplici remigum ordine. Vilioris ordinis homines, plebeios, cum *θαλαμίταις*, qui infimi remigabant, *ἐν θαλάμαις*; optimates autem s. principes cum *ζυγίταις*, qui illis quidem superiores in medio ordine s. *ἐν ζυγοῖς* remigabant, comparat. *κρατούντων δορὸς* vel qui *hasta* h. e. potestate bellica, armis potiuntur, vel qui *navem regunt*, ita ut *δορὸς* pro *nave* dictum sit, quod Stanleio placet. Prius tamen nobis magis probatur. SCH.

1619. *γνώσει*] *γνώσῃ* libri.

1620. *εἰρημένον*] *προσταγὲν αὐτῷ* gl. in T.

1621. *δεσμὸς*] *δεσμὸν* Fl. Ven.

1624. *πταίσας* Porsonus. Legebatur *πήσας*. *παίσας* scholiasta Pindari Pyth. 2, 173.

1625. *γύναι*] Clytæmnestra.

τοῦδ' ἥκοντος Stanleius. *τοὺς ἥκοντας* libri.

1631. *ἠπίοις*] Lectio vitiosa. Non male Jacobsius *νηπίοις*. *ἠπίους* Pauwius.

1632. *ἄξει*] *ἄξῃ* libri, et *ἔσῃ* 1633.

τῷδ' ἐβούλευσας] *τῷδε βουλεύσας* Fl.

1639. *πειθάνορα*] *Obedientem homini.* proprie de equo dictum. Locum non intellexit scholiasta. BLOMF.

1640. *βαρείαις*] Subaudi *ζεύγλαις*, e verbo *ζεύξω*, repetendum. Prometh. 471. *κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα, Ζεύγλαισι δουλεύοντα*. BLOMF.

μοι Pauwius. *μὴ* libri.

σειραφόρον Fl. T. et Pollux 7, 23. *σειρασφόρον* vulgo.

1641. *κριθῶντα*] *κριθιῶντα* vitiose apud Pollucem.

ἀλλ' ὁ] *ἀλλὰ* Fl.

δυσφιλεῖ σκότῳ Scaliger. *δυσφιλὴς κότῳ* libri. Recte *δυσφιλὴς σκότῳ* Pearsonus.

1644. *νιν* Heathius. *σὺν* libri.

1649. *δοκεῖ*] *δοκεῖς* Auratus.

γνώσει] *γνώσῃ* libri.

1650. Lacunam post hunc versum indicavit Hermannus.

1652. *μὴν κἀγὼ* Porsonus. *κἀγὼ μὴν* libri.

1653. *αἱρούμεθα* Canterus. *ἐρούμεθα* libri.

1655. *θέρος* Schuetzius. *ὁ ἔρως* libri. Eurip. Inon. fr. 13. *ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος*. Bacch. 1314. *ἐξήμησα κάλλιστον θέρος*. Æsch. Pers. 827. *ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος*. BLOMF.

1656. *ὑπάρχει* Scaliger. *ὕπαρχε* libri.

μηδὲν] *μηκέθ'* Stanleius. *μηδ' ἔθ'* Blomfieldus.

αἱματώμεθα Stanleius. *ἡματώμεθα* libri.

1657. *στείχεθ' οἱ γέροντες ἤδη πρὸς*— Porsonus. *στείχετε δ' οἱ γέροντες πρὸς*— libri. *στείχετ' ἤδη δ' οἱ γέροντες* Blomfieldus.

πεπρωμένους τούσδε libri. *τούσδε* delevit Stanleius. Non persanatus a criticis hic versus est.

1658. *πρὶν παθεῖν ἔρξαντα* (*ἔρξαντες* Fl.). *καιρὸν χρῆν*] Lectio vitiosa. *πρὶν παθεῖν ἔρξαντ' ἄκαιρα· χρῆν*— Hermannus. *πρὶν παθεῖν ἔρξαντας· αἱρειν χρῆν*— Blomfieldus, collato Eurip. Electr. 942. *ἡ μὲν γὰρ ἀεὶ παραμένουσ' αἱρει κακά*.

1659. *εἰ δέ τοι* (*τῳ* Auratus) *μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἅλις γ' ἐχοίμεθ' ἄν*] Versus corruptus, "*εἰ δέ τις μόχθων δέοιτο* Schutz.

δέοιτο etiam Stanleius conjecerat, et sic, vel μέλοιτο, Voss." BLOMF.

1660. χολῇ] χηλῇ Fl. T. quod præfert Ahrensius p. 7. collato Pers. 507. ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.

1662. τούσδε μοι] Scribendum τούσδ' ἐμοὶ cum Stanleio.

ἀπανθίσαι] ἀκοντίσαι Wakefieldus.

1663. δαίμονος Casaubonus. δαίμονας libri.

1664. ἁμαρτεῖν, τὸν Casaubonus. ἁμαρτῆτον libri.

τὸν κρατοῦντα * * *] Lacunam additis verbis δ' ὑβρίσαι explet Blomfieldus.

1665. προσσαίνειν] προσαίνειν Fl. Steph.

1666. Hunc versum Clytæmnestræ tribuit Fl.

ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις] *Postmodo.* Angl. *some future day.* Sophocles dixit ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ Œd. Col. 641. Rarior est apud scriptores Atticos hic usus τῶν ἡμερῶν in plurali numero, Hellenistis notissimus. Dixit tamen Thucydides 7, 33. περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας, sicut D. Lucas 2, 1. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Pindar. Ol. 1, 53. ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι. Herodot. 8, 15. ταῖς αὐταῖς ἡμέραις. Xenoph. Anab. 1, 7, 14. ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. ut apud Latinos Liv. 23, 30. *iisdem ferme diebus.* BLOMF.

1668. ἐλπίδας σιτουμένους] Eurip. Phœn. 407. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος. Sophocl. Ant. 1262. ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι. Eurip. Bacch. 617. ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο. BLOMF.

1671. θαρσῶν Porsonus. θαρρῶν libri.

ὥστε Stanleius. ὥσπερ libri.

1672. 1673. ἐγὼ et καλῶς in libris omissa Canterus et Heathius suppleverunt ex annotatione Græca, quæ in margine Steph. legitur, ἐγὼ, φησὶ, καὶ σὺ κρατοῦντες τῶνδε τῶν δωμάτων διαθησόμεθα τὰ καθ' αὑτοὺς καλῶς. Quæ non sufficere ad locum hunc redintegrandum animadvertit Musgravius, qui conjecit, τῶνδ' ὕλαγμα· πάντ' ἐγώ—. et ματαίων haud dubie in μάταιον mutari voluit, de quo tacet Blomfieldus.

CHOEPHORÆ[a].

Argumentum.

AGAMEMNONE cæso filius ejus Orestes una cum Pylade Argos reversus unum comæ cincinnum Inacho fluvio, gratias pro nutritione relaturus, alterum in patris tumulo luctus et honoris causa sacrat. Eundem ad tumulum convenit Electra cum ancillis, quibus Clytæmnestra, infausto somnio exterrita, hoc negotii dederat, ut sepulcrum regis manes ejus placaturæ inferiis honorarent. Quæ, secedentibus interim Oreste et Pylade, male Clytæmnestræ Ægisthoque precantur; quibus precibus inferiisque absolutis Electra e cincinni in tumulo depositi vestigiorumque forma Orestem hic affuisse auguratur. Accedit igitur frater, magnoque cum gaudio cognitus una cum sorore et choro diram Agamemnonis necem deplorat, ejusque ulciscendæ consilium exponit. Sumto nimirum viatoris e Phocide Dauliensis habitu, accedit ad regiam, narratque sibi a Strophio Phocensi mandatum esse, ut Orestis mortem parentibus nuntiaret. Jam a Clytæmnestra benigne acceptus in ædesque intromissus, primum Ægisthum (quem Clytæmnestra arcessi jusserat) in ædibus, deinde ipsam quoque Clytæmnestram, frustra ejus pietatem ac misericordiam implorantem, necat. Ac primum quidem hoc facinore lætus ac ferox, paullo post maternis furiis agitatus, ac de statu mentis dejectus, Delphos profugit, in Apollinis tutelam se traditurus, ab eoque parri-

[a] Scribendum potius Choephorœ, quia sic Latini efferebant Græcarum fabularum titulos in οι desinentes. Exemplo sit *Adelphœ Terenti* apud Donat. Præf. in Terent. Adelphos p. 2. ed. Zeune. *Canephoros* dixit Cicero Verr. 6, 8. unde manifesto scribendum in c. 3. *Canephorœ* pro *Canephoræ:* vid. Facciolati Lex. in voce. BLOMF. *Clerumenœ* apud Plautum Casinæ Prolog. 31.

cidii crimine ac pœna se liberatum iri sperans. SCH. De tempore hujus fabulæ dictum in Prolegomenis ad Agamemnonem.

---

1. Quinque primos versus, quibus carebant libri, tam scripti quam impressi, supplevit Canterus ex Aristoph. Ran. 1157, 8, 9. 1203, 4. Primum versum ita interpretatur Aristophanes, sub Æschyli persona; *τὸν Ἐριούνιον, Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων, Ὁτιὴ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.* ubi schol. *ἤτοι τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Ὀρέστης φησὶν, ἢ τὰ καθ' ᾅδου λέγει πατρῷα κράτη τοῦ Ἑρμοῦ· καθ' ὃ καὶ χθόνιος ὁ Ἑρμῆς, ὁ ἐκ πατρὸς ἔχων τὰς ἐν τῷ κόσμῳ βασιλείας ἐπιτηρεῖν.* BLOMF.

Ἑρμῆ] *Ἑρμῆς χθόνιος* invocatur, et postea ab Electra, utpote cui mortui curæ erant. Idem et *πομπαῖος*. Sophocl. Aj. 831. *καλῶ θ' ἅμα Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον, εὖ με κοιμίσαι.* STANL.

3. Aristophanes ibid. Euripidis personam sustinens, *Δὶς ταὐτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος—Ἥκω δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.* cui respondet Æschylus, *Ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἔσθ', ὅτῳ μετῇ πάτρας· Χωρὶς γὰρ ἄλλης ξυμφορᾶς ἐλήλυθε. Φεύγων δ' ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται.* BLOMF.

εἰς] Scrib. *ἐς*.

4. *τῷδε*] *τάδε* vel *τάδε γε* Aristophanis libri deteriores.

5. *κλύειν, ἀκοῦσαι*] Aristophanes ibid. ΕΥ. *τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγει, Κλύειν ἀκοῦσαι, ταὐτὸν ὂν σαφέστατα.* ΔΙΟ. *Τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὦ μοχθηρὲ σύ, Οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.*

6. 7. Hos versus supplevit Stanleius ex scholiasta Pindari ad Pyth. 4, 145. *καὶ παρ' Αἰσχύλῳ, πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον, Τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον, Ὀρέστης φησὶ τῷ Ἀγαμέμνονι.* "Quo fit ut plura intercidisse suspicemur quam Cantero visum est, qui principium tragœdiæ fere totum ab Aristophane conservatum censet. Tribus enim partibus constabat hic prologus: Orestes tumulum accedens Mercurium primo invocat: dein, cæsariem detondens, ac tumulo imponens, Agamemnonem: ingredientibus demum choro et Electra, retrocedit, et Pyladem alloquitur." STANL. Erfurdt. ad Sophocl. El. 50. supplet, ex conjectura, (*φέρω δὲ*) *πλόκαμον*. BLOMF.

6. *πλόκαμος Ἰνάχῳ θρεπτήριος*] *Crinis Inacho nutritus.* Eurip. Bacch. 494. *Ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.* Eustathius ad Il. B. a Stanleio laudatus, tradit Græcos comam

nutrivisse, in luctus vero tempore totondisse. Iidem etiam puberes facti crinem detonsum consecrare solebant Apollini *κουροτρόφῳ* et fluviis: quem morem inchoavit Theseus, qui comam ex anteriore capitis parte sectam Apollini Delio consecravit. Stanleius confert Homerum Il. Ψ. 140. et recte distinguit inter capillum *θρεπτήριον*, quem fluminibus aut Diis tondebant, et *πενθητήριον*, quo amicos vita functos honorabant. Idem observavit, "Quod *πλόκαμος πενθητήριος* Æschylo, Euripidi est *κόμα πενθήρης* Phœniss. 332." Idem valent *πένθιμοι κουραί*, Eurip. Suppl. 972. BLOMF. Duos qui mox sequebantur versus,

> *οὐ γὰρ παρὼν ᾤμωξα σόν, πάτερ, μόρον,*
> *οὐδ᾽ ἐξέτεινα χεῖρ᾽ ἐπ᾽ ἐκφορᾷ νεκροῦ·*

ex MS. edidi in annotatione ad Eurip. Alcest. 768.

10. Ab hoc versu incipiunt codices adhuc collati et Ald. Rob. Turn. Steph. De quo diximus ad Agam. 1160.

τί χρῆμα] Ante hæc verba excidit *ἔα*.

13. *δόμοισι*] *δόμοις* Rob.

πτῶμα Turn. Steph. *πόμα* Ald. Scribendum *πῆμα* cum M. Guelf. Rob.

προσκυρεῖ] Per *προσεγγίζει* explicat Hesychius, fortasse ex hoc ipso loco. *προσκυνεῖ* Ald. Turn.

14. *ἐπεικάσας τύχω*] I. e. *num forte conjiciam*, ut ap. Eurip. Hippol. 826. *τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν βαρύποτμον, τλῆμον, προσαυδῶν τύχω;* WELLAUER.

ἐπεικάσας] Sophocl. Electr. 663. *ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ᾽ ἐπεικάζων κυρῶ κείνου;* BLOMF.

15. *μειλίγματα*] *μειλίγμασιν* libri. Emendatum a Casaubono. "Pers. 610. *πατρὶ παιδὸς εὐμενεῖς χοὰς φέρουσ᾽, ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.* Eumen. 97. *χοάς τ᾽ ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα.* Bacidis oraculum ap. Pausan. 9, 17. *Ἀλλ᾽ ὁπόταν Τιθορεὺς Ἀμφίονί τε Ζήθῳ τε Χύτλα καὶ εὐχωλάς, μειλίγματά τ᾽ ἐν χθονὶ χεύῃ.*" BLOMF.

17. *στείχειν* M. Rob. Steph. Verbum om. Guelf. Ald. *ὁρᾶν* ex sua conjectura addidit Turn.

λυγρῷ om. Rob.

19. *σύμμαχος*] Recte *ξύμμαχος* Porsonus.

20. *ἐκποδὼν* Stanleius. *ἐκποδῶν* vel *ἐκ ποδῶν* libri.

22—31=32—41.

42—53=54—65.

22. ἔβην] ἔβη M. Guelf. Ald. Scribendum ἔβαν.

23. χοὰς] χοᾶς Steph. Scribendum χοᾶν cum Casaubono.

ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ] *Ita ut caput pectusque vehementibus manuum plagis feriamus; (sacro concutere pectora planctu* dixit Claudian. de Get. bello v. 273.) Sic Eurip. Phœniss. 1371. ἀνάγεις κωκυτὸν, ἐπὶ κρᾶτά τε λευκοπήχεις κτύπους χερῶν. Soph. Aj. 631. χερόπληκτοι ἐν στέρνοισι δοῦποι. SCH.

σὺν κτύπῳ Arnaldus. συνκύπτω M. σὺν κύπτῳ Guelf. Ald. Steph. συγκύπτω Turn. συγκόπτω Rob. Fortasse præferenda Pauwii conjectura σὺν κόπῳ, quod legisse videtur scholiasta, qui hæc sic explicet, σὺν κοπετῷ· ὅπως ἐναγίζουσα συγκόψομαι καὶ θρηνήσω. Idem v. 28. ὑπ' ἄλγεσι exponit ὑπὸ τῶν κοπετῶν.

24. φοινίοις ἀμυγμοῖς Stanleius. φοίνισσα γωγμοῖς Ald. φοίνισσα γ' ὠγμοῖς Turn. φοίνισσ' Rob. φοινισσαμυγμοῖς M. φοίνισσ' ἀμυγμοῖς Sophianus. Quod ad rem adtinet, Stanleius notat, a Solone interdictas fuisse ἀμυχὰς κοπτομένων; unde in 12. Tabulis *Mulieres genas ne radunto.* Conf. Virg. Æn. 4, 673. *Unguibus ora soror fœdans, et pectora pugnis.* Cicer. Tusc. 3, 26. *muliebres lacerationes genarum.* Eurip. Hel. 1098. Παρῆδί τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός. Or. 950. Τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων, | αἱματηρὸν ἄταν, | κτύπον τε κρατός. BLOMF. Sic Hermione Eurip. Andromach. v. 828. σπάραγμα κόμας, ὀνύχων τε δάϊ' ἀμύγματα θήσομαι. SCH.

25. ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ] Similiter Ceres apud Claudian. de raptu Proserp. v. 425.

Accipe, quas merui pœnas; en ora fatiscunt
Vulneribus, grandesque rubent in pectore sulci.
Immemor en uterus crebro contunditur ictu.

Simplicius extulit Eurip. Electr. 147. κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν. SCH.

26. Metrum ⏑ ⏒́ –, ⏒́ ⏑ –, ⏒́ ⏑ – ⏑ ⏒́ ⏑ –

δ' ἰυγμοῖσι Canterus. διοιγμοῖσι libri: ex quo Turn. δ' ὠγμοῖσι fecit.

27. λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες] *Scissiones vestium, linum perdentes.* Pers. 125. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς. Suppl. 900. Λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ. ibid. 120. πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι | λίνοισιν, ἢ | Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ. BLOMF.

28. ἔφλαδον] *Dissiluerunt.* Etymol. M. p. 403, 48. Ἔφλαδον σημαίνει τὸ ἐσχίσθην, ἢ ἐθλάσθην, ἢ διερράγην, ὥς φησιν Αἰσχύλος, λινοφθόροι ὑφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσι. παρὰ τὸ θλῶ, κατὰ τροπήν, φλῶ, παράγωγον φλάζω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφλαδον· ὡς χάζω, ἔχαδον. Ex Aristophanis Pluti v. 693. collato cum v. 718. patet verbi φλᾶν significatio, *cum crepitu quodam frangere.* Confer Theocr. 5, 48. BLOMF. Scholiasta, τὸ ἑξῆς, οἱ δὲ στολισμοὶ τῶν ὑφασμάτων πρὸς τοῖς στέρνοις λινοφθόροι λακίδες ἐρράγησαν.

29. πρόστερνοι στολμοί] *Ornatus pectoralis.* Appositio est ad λακίδες. Nempe istam partem amictus in dolore scindebant. Pers. 1061. Πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν. BLOMF. πρόσ- τελνοι (ρ superscr.) M. πρόστελνοι Ald. Rob.

32. ὀρθόθριξ φόβος Heathius. Legebatur φόβος ὀρθόθριξ.

ὀρθόθριξ] *Capillos erigens.* Sophocl. Œd. C. 1623. Stanleio citatus, φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς Θώϋξεν αὐτὸν, ὥστε πάντας ὀρθίας Στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας. BLOMF.

φόβος M. Turn. Steph. φοῖβος Guelf. Ald. Rob.

33. ἐξ ὕπνου] Schol. δι' ὕπνου. Abreschius confert 916. Ἦ κάρτα μάντις οὑξ ὀνειράτων φόβος. Locutio κότον πνεῖν iterum occurrit 952. BLOMF.

34. ἀωρόνυκτον] *quod intempesta nocte fit.* Theocr. 24, 38. Ἦ οὐ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀωρί που οἶδε τε τοῖχοι πάντες ἀριφραδέες, καθαρᾶς ἄτερ ἠριγενείας — ; BLOMF.

35. ἔλακε] ἔλαχε Guelf. (super) Ald. et codex Robortelli.

περὶ φόβῳ] περιφόβως Portus. Abreschius confert Pers. 700. Σέβομαι δ' ἀντία λέξαι Σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει. BLOMF. περιφόβως una cum alia conjectura περίφοβον Stanleius quoque proposuit.

36. γυναικείοισιν Steph. γυναικίοισιν libri reliqui. γυναικεῖα autem δώματα dicit, quia viro sunt orbata Agamemnone occiso.

βαρὺς πίτνων] βαρὺς πιτνῶν M. Rob. βαρυπιτνῶν Ald. βαρὺ πιτνῶν Turn. Steph.

37. τε addidit Porsonus.

38. ἔλακον] ἔλαχον Guelf. Ald. Rob.

ὑπέγγυοι] *Sponsione addicti.* Eurip. Hec. 1020. τὸ γὰρ ὑπέγγυον | δίκᾳ καὶ θεοῖσιν οὐ ξυμπίτνει, | ὀλέθριον, ὀλέθριον κακόν. Herodot. 5, 75. τούτους ἀνιστέασι μὲν οἱ πρυτάνις τῶν Ναυκρά-

ρων, ὑπεγγύους πλὴν θανάτου, quum spopondissent se quidvis subituros, morte tantum excepta. Hæc exempla dedit Schneider. Hi vates ὑπέγγυοι erant nihil non veri dicere. BLOMF.

44. ἄχαριν] Scribendum ἀχάριτον cum Elmsleio ad Soph. Œd. Col. 836. Hoc enim postulat versus antistrophici mensura.

45. γαῖα μαῖα M. Guelf. Ald. Turn. quocum Schutz. confert Eurip. Hipp. 601. ὦ γαῖα μῆτερ. Ceteri γαῖα, γαῖα. Sed μαῖα legebat scholiasta, qui interpretatur ὦ γῆ μήτηρ. Μαῖα, προσφώνησις πρὸς πρεσβῦτιν τιμητική, ἀντὶ τοῦ, ὦ τροφέ. Hesych. ubi plura dabunt interpretes. Vox Dorica est. Vid. Monk. ad Eurip. Alc. 403. BLOMF.

μωμένα μ' ἰάλλει Stanleius. μωμὲν ἀμιλλεῖ M. μωμένα μιλλεῖ Guelf. Ald. Rob. Steph. μωμένα μυλλεῖ Turn.

46. 47. et 58. 59. in unum versum conjungendi.

46. δύσθεος γυνά] Scholiasta, δεῖ νοεῖν ὅτι τὸ δ. γ. ἠρέμα πως ἐφθέγξατο. διό φησι, φοβοῦμαι γὰρ ἔπος τόδε ἐκβάλλειν.

47. ἐκβαλεῖν Stanleius. ἐκβάλλειν libri.

48. λύτρον Canterus. λυγρὸν libri.

49. πανοιζὺς] Scribendum mutato accentu πάνοιζυς cum Lobeckio Paralip. p. 251.

52. καλύπτουσι] καλύπτουσιν Blomfieldus. Vid. ad v. 64.

54. ἀδάματον Hermannus. ἀδάμαντον libri.

σέβας non est, ut scholiastes opinabatur, reverentia erga Agamemnonem, sed ipsa Agamemnonis majestas. Sic enim sæpe σέβας, ut βία 'Αλκινόου apud Homerum. *Majestas illa regis nuper inexpugnabilis, indomita, invicta, in omnium civium auribus animisque versata, nunc recessit.* δι' ὤτων pertinet ad celebritatem, *vivus volitabat per ora virum*, ut Ennii dicto utamur, adeoque ejus fama civium aures implebat. διὰ φρενῶν accipio de *amore populi*. SCH.

57. φρενός τε Steph. φρένες τε M. Guelf. φρένε τε Ald. φρέννεστε codex Robortelli: unde φρένας τε Rob. φρενῶν τε Turn.

58. ἀφίσταται] ἀμφίσταται M.

59. τις] Clytæmnestram dicit. Post εὐτυχεῖν comma ponatur.

60. ἐν βροτοῖς] ἐμβροτοῖς M. ἐν βροτοῖσι Rob.

τε καὶ θεοῦ] τε σθεοῦ Ald. τε θεοῦ Turn.

θεοῦ πλέον] Sept. 529. ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ σέβειν πεποιθώς—.

61. ῥοπή] *Inclinatio.* Proprie de stateræ examine dicitur. ῥοπὴ δίκας est *conversio rerum ab Justitia facta.* Sensus hujus loci hic est; Ultio divina serius citius omnes scelestos corripit; alios celeriter, dum dies adhuc lucet; alios autem paullo serius, circa crepusculum; alios vero vel media nocte. Ita Schutzius. BLOMF.

ἐπισκοπεῖ] Hoc verbum et similia de numine divino puniendis hominum delictis intento usurpari, bene multis exemplis docuit cl. Matthiæ Misc. philol. 2, 1. p. 9. SCH.

δίκας] δίκαν libri præter Turn. Genitivum legit scholiasta, ἡ δὲ τῆς δίκης ῥοπὴ τοὺς μὲν ἐπισκοπεῖ ταχέως καὶ ἀμύνεται.

62. ταχεῖα] In Ald. Rob. non post ταχεῖα, sed post δίκαν interpunctio posita est.

τοῖς] Scribendum τοὺς cum schol. et Turn.

63. ἐν μεταιχμίῳ σκότου] Id est σκότου καὶ φάους, quod ex præcedente φάει intelligitur. Aristoph. Av. 187. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς pro γῆς καὶ οὐρανοῦ dictum comparavit Schwenkius.

64. μένει] "In MS. non extat hæc vox. Auratus legit μένος." Margo Is. Vossii.

χρονίζοντα Hermannus. χρονίζοντ' εὔχη M. Guelf. et codex Robort. χρονίζον τεύχη Ald. χρονίζον τ' εὐχῇ Rob. χρονίζοντ' ἄχη Rob. ex conjectura Sophiani et Steph. Vera Sophiani emendatio est: qua recepta scribendum βρύει χρονίζοντ' ἄχη, ejecto glossemate μένει. Ex quo sequitur versui strophico 52. καλύπτουσι ab interprete illatum vel grammatico dimetrum iambicum restituente, Æschylum vero trisyllabo usum verbo esse ⏑ – –. Ceterum ἄχη scholiastam quoque legisse ex annotatione ejus apparet, quamvis locum male interpretati, ἡ δὲ τῆς δίκης ῥοπὴ τοὺς μὲν ἐπισκοπεῖ ταχέως καὶ ἀμύνεται· ἄλλως (scrib. ἄλλων) δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἐᾷ τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμυνομένη, ὥστε τοὺς ἠδικημένους ὑπ' αὐτῶν λυπεῖσθαι· ἄλλους δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μηδ' ὁρᾶσθαι ὑπ' αὐτῆς.

65. τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ] Ineptum est ἄκραντος, quod utcunque explicuerunt interpretes. Scholiasta (homo, ut Butlero videbatur, Christianus) ἀντὶ τοῦ αἰώνιος θάνατος. Scribendum ἄκρατος cum Schuetzio. σκότος ἄκρατον, oppositum φωτὶ βεβαίῳ, dixit Plut. V. Niciæ c. 21.

66. αἵματ'] Notandus est numerus pluralis. Eumen. 253. Ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ. Porsonus confert 278.

'Εκ τῶν πατρῴων αἱμάτων. Agam. 1264. αἱμάτων εὐθνησίμων 'Απορρυέντων. Musgr. ad Eurip. Phœn. 1540. BLOMF. αἷμά τ' Turn.

ἐκποθένθ' Schuetzius. ἐκποθὲν libri.

δι' αἵματ'—φόνος πέπηγεν] Hæc e populari quadam superstitione intelligenda sunt, ad nostram etiam ætatem propagata, qua maculam ex sanguine hominis injuste cæsi in terram effuso, semper manere, nec elui posse fingebant. Itaque φόνος h. l. non est *cædes*, sed *cruor*. *Ex sanguine* Agamemnonis *ab alma tellure hausto congelatus remansit cruor ultionem provocans, haud amplius diffluens*, i. e. *haud evanescens*, quemadmodum aqua congelata solidi corporis formam induit. SCH. Noster Theb. 731. 'Επεὶ δ' ἂν αὐτοκτόνως | αὐτοδάϊκτοι θάνωσι, | καὶ χθονία κόνις πίῃ | μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον, | τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι; | τίς ἄν σφε λούσειεν; Conf. Sophocl. Œd. T. 1236. Eurip. El. 320. αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας Μέλαν σέσηπεν. BLOMF.

67. τίτας] *Vindex*. τιμωρός. Schol. φόνος πέπηγεν ὥστε τίτης εἶναι, οὐ διαῤῥυδήν. Heath. Hesych. Τίται: εὔποροι. ἢ κατήγοροι τῶν ἀρχόντων. glossa corrupta. BLOMF.

διαρρυδᾶν] Scribendum correcto accentu διαρρύδαν (non διαρρυδάν quod Blomfieldus posuit) notandusque Dorismus pro διαρρύδην, nisi aut hoc ipsum aut διαρρυδόν restituendum. Pro adverbio recte accepit scholiasta, ἀντὶ τοῦ οὐ διαρρέων. Nam sic grammatici hujusmodi adverbia explicare solent: v. Lobeck. Paralip. p. 156.

68. διαλγὴς ἄτη] Scribendum διαλγὴς δ' ἄτα cum Hermanno.

διαφέρει] διασπαράσσει διαφέρει M. glossemate in textum illato. διασπαράσσει Ald. Turn. omissis verbis διαφέρει τὸν αἴτιον. Recta scriptura est in Rob. Steph.

69. παναρκέτας] Lectio vitiosa nec versus integer. παναλκετὰς Ald. Turn. Scholiasta, τῆς εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀρκούσης αὐτῷ. Post νόσου in libris leguntur verba βρύειν. | τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ ex v. 64. 65. repetita. βρύειν ejecit Hermannus, reliqua delevit Heathius. Pro ephymnio habuit grammaticus, cujus annotatio in margine M. est, τοῦτο ὥσπερ ἐπᾳδόμενόν ἐστιν.

71. οἴγοντι] θιγόντι Scaliger et Stephanus. Notæ locutiones εὐνῆς θιγεῖν vel ἅψασθαι: vide Gataker. ad M. Ant. 1, 17. Monk. ad Hippol. 14. Fortius tamen nonnullis videatur οἴγοντι; quod si retineas, constructio erit, οὐκ ἔστιν ἄκος νυμφικῶν

ἐδωλίων οἴγοντι αὐτά. BLOMF. Scholiasta, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγει. ὥσπερ τῷ ἐπιβάντι νυμφικῆς κλίνης οὐκ ἔστιν ἴασις πρὸς ἀναπαρθένευσιν τῆς κόρης, οὕτως οὐδὲ τῷ φονεῖ πάρεστι πόρος πρὸς ἄκεσιν τοῦ φόνου.

οὔτι] Scribendum οὔτε cum Bothio.

72. ἄκος] Eum. 648. Πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος, καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος. 'Ανδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις Ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἐστ' ἀνάστασις. BLOMF.

πόροι] Scholiasta, πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συνερχόμενοι. "Conferatur Sophocl. Œd. T. 1227. Οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον, οὔτε Φᾶσιν ἂν Νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα Κεύθει. Catull. 85, 4. *Ecquid scis, quantum suscipiat sceleris? Suscipit, o Gelli, quantum non ultima Tethys, Non genitor Nympharum abluit Oceanus.* Shakspearii locum contulit Butlerus; *Will all great Neptune's ocean, etc.*" BLOMF.

73. χερομυσῆ Porsonus. χαιρομυσῆ libri, ex quo Turn. χειρομισῆ fecit. χειρομυσῆ Pauwius.

74. καθαίροντες ἰοῦσαν ἄτην] Schol. interpretatur ἀντὶ τῆς ἐπιούσης αὐτῷ ἄτης. Scaliger ἔλουσαν μάτην. Heathius ῥέουσι μάτην, quam conjecturam præ ceteris verisimilem judicat Seidlerus de Vers. Dochm. p. 158. ubi hunc versum ex antispasto cum dochmio constare monet: καθαίροντες—ῥέουσιν μάτην. Musgravius ἴθυσαν μάτην. BLOMF. Nihil horum verum.

75. ἀμφίπτολιν Guelf. Steph. et, ut videtur, M. ἀμφὶ πτόλιν Ald. Rob. Turn.

ἀνάγκα ἀμφίπτολις] *Necessitas urbi circumdata;* sc. quum ab hostibus obsidione capta esset. Theb. 277. τὸν ἀμφιτειχῆ λεών, *populum mœnia obsidentem.* BLOMF.

76. Post προσήνεγκαν comma ponatur. Parenthesis.

77. δούλιον] δουλίαν Blomfieldus. Probabilius δούλειον est, quod Portus scripsit.

ἐσᾶγον] ἐς ἆγον Ald. et codex Robortelli. ἐσᾶγον αἶσαν dictum pro εἰς αἶσαν ἆγον. Similia sunt εἰσέθεντο σέλματα, i. e. ἔθεντο εἰς σέλματα, apud Eurip. Hel. 1566. σκόπελον εἰσηνέγκατο Ion. 1434. οὗ γέ μ' ἐσπέμπεις δόμους Herc. f. 850.

78. δίκαια καὶ μὴ δίκαια] Scholiasta, εἴτε δικαίως εἴτε μή. ἔστι δὲ παροιμία, Δοῦλε δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα. Menand. ap. Stob. 62. p. 384. 'Εμοὶ πόλις ἐστὶ, καὶ καταφυγὴ, καὶ νόμος, καὶ τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτής, 'Ο δεσπότης· πρὸς τοῦτον ἕνα δεῖ ζῆν ἐμέ. Sophocl. Ant. 666. 'Αλλ' ὃν πόλις στή-

σειε, τοῦδε χρὴ κλύειν, Καὶ σμικρά, καὶ δίκαια, καὶ τἀναντία. ubi Brunckius advocat Senecam, *Æquum atque iniquum regis imperium feras.* BLOMF.

79. πρέποντ' ἀρχαῖς βίου βίᾳ φερομένων] Verba corrupta.

πρέποντ'] Hermannus "I. e. πρέπον μοί ἐστιν. 'Αρχαὶ βίου autem sunt domini, in quorum potestate est vita puellarum, e quibus chorus constat. Sensus hic est: me quidem decet justa pariter atque injuste facta dominis vitæ meæ, quum violentiæ impetu rapiuntur, assensu meo approbare." Atque ita fere scholiasta. Feliciore successu, mea quidem sententia, locum tractavit Butlerus, qui inserto οὐ ante πρέποντα, hunc in modum interpretatur, *Mihi vero (necessitatem enim ancillarem Dii intulerunt, ex ædibus enim paternis in servilem me conditionem abduxere) æqua pariter et iniqua eorum qui vi agunt, haud convenienter origini vitæ meæ*, liberæ scilicet, *laudare acerbum est, odium animi prementi.* Quod si πρέποντα sine οὐ recte se habet, idem valet ac δοκοῦντα, *quæ placita sunt*; sicut apud Eurip. in Stob. 62. p. 384. Δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν, Εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνει. Sic enim legendum pro τυγχάνοι. BLOMF. Scholiasta, τὸ ἑξῆς, ἐμοὶ δὲ πρέποντα καὶ ὀφειλόμενά ἐστιν ἀπαρχὰς (sic) βίου τὰ τῶν βίᾳ με φερομένων αἰνέσαι πικρὸν φρενῶν στύγος κρατούσῃ. ἀνάγκην γάρ μοι οἱ θεοὶ προσήνεγκαν. Alius (cum lemmate πρέποντ' ἀρχαίου βίου in ed. Robortelli), πρέποντά μοι ἐστι καὶ ὀφειλόμενα, ἐξότε τοῦτον ἐπανῄρημαι τὸν βίον, τὰ τῶν πρὸς βίαν κεκτημένων ἐπαινέσαι, καλυπτούσῃ τὴν κατ' αὐτῶν ἀποστύγησιν καὶ μηδὲ παρρησίᾳ τὸν δεσπότην κλαιούσῃ.

ἀρχαῖς ex Sophiani conjectura Rob. Steph. ἀρχὰς M. Guelf. Ald. ἀρχαὶ Turn.

79—81. Versus sic describendi —αἰνέσαι | πικρὸν φρενῶν στύγος κρατούσῃ. | δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων | ματαίοισι δεσποτᾶν. Duorum postremorum metrum hoc est, ᴗ ´– –, ᴗ ´– ᴗ –.

80. βίᾳ] βίαι Guelf. Ald. βίῳ codex Robortelli.

πικρὸν Steph. πικρῶν M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

81. δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων] "Ex more scilicet, quo plorantes velabant capita: vid. multis philologos ad Marci C. 14. 72. Isocrat. Trapez. p. 714. ed. P. Steph. ἐγκαλυψάμενος ἔκλαιε." ABRESCH. Stanleius confert Homer. Od. Δ. 114. Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατρὸς ἀκούσας, χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχών. et Eurip. Suppl. 110. Σὲ τὸν κατήρη

χλανιδίοις ἀνιστορῶ, Λέγ', ἐκκαλύψας κρᾶτα, καὶ παρεὶς γόον. Adjice ibid. 295. Orest. 274. Ξύγγονε, τί κλάεις, ὄμμα θεῖσ' εἴσω πέπλων; Platon. Phæd. p. 97. Wyttenb. ὥστε ἐγκαλυψάμενος ἀπέκλαιον ἐμαυτόν. Epigr. in Hecubam Anthol. 5, 33. p. 389. φᾶρος γὰρ ἐπικρεμὲς ἀμφὶ προσώπῳ Πήματα μὲν δείκνυσιν· ἀπαγγέλλουσι δὲ πέπλοι Πένθος ὑποβρύχιον, κεκλασμένοι ἄχρι πεδίλων. 2 Regg. 15, 30. ex vers. LXX. καὶ Δαβὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν, ἀναβαίνων καὶ κλαίων, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος. Euripides apud Aristoph. Ran. 942. Æschylum sic ridet, Πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα γε τινὰ καθεῖσεν ἐγκαλύψας Ἀχιλλέα τιν', ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς, Πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί. Apud Herodotum 6, 67. Demaratus dolens et iratus, κατακαλυψάμενος ἤϊε ἐκ τοῦ θεήτρου ἐς τὰ ἑωϋτοῦ οἰκία. BLOMF.

82. δεσποτᾶν Stanleius. δεσπόταν libri.

83. πένθεσιν M. Rob. πένθεσι vulgo.

παχνουμένη] παχνόω, *frigore adstringo*, et metaphorice *dolore congelo*. Hesych. Παχνουμένης. ἀνιωμένης. Homer. Il. P. 111. τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ Παχνοῦται. Hesiod. Op. 358. τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ. Eustath. p. 1097, 56. εἰώθασι δὲ οἱ παλαιοὶ ψυχρὰ λέγειν τὰ ἀηδῆ· ὥσπερ αὖ πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου, θερμὰ τὰ προσηνῆ. διὸ καὶ θαλπωρὴ ἡ ἐλπίς. Eurip. Hipp. 803. Λύπῃ παχνωθεῖσ', ἢ 'πὸ συμφορᾶς τινός; ubi vid. Monk. BLOMF. παχνουμένη Turn. Steph. παχνουμένην libri reliqui.

84. εὐθήμονες] Schol. ὑπηρετίδες εὖ τιθεῖσαι τὰ κατὰ τὸν οἶκον.

85. προστροπῆς] προτροπῆς Guelf. Ald.

86. γένεσθε] γενέσθαι M.

87. τύμβῳ] τύφῳ M., adscripto in marg. τύμβῳ, et codex Robortelli, quod ex τάφῳ corruptum esse conjecit Stanleius. τύφῳ (superscr. μβω) Guelf.

χέουσα] δὲ χέουσα libri, præter Turn. et Steph.

κηδείους] *Ad affinitatem pertinentes*; sive *ad luctum*. Dubito utra sit potior interpretatio. Schol. συγγενικάς. Hesych. Κήδειος: προσήκων, φροντιστέος. Homer. Il. T. 294. Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ, Κηδείους. Infra 220. Κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός. Eurip. Iph. T. 147. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν, *consanguineis*. BLOMF.

κατεύξωμαι Turn. Steph. κατεύξομαι (καθεύξομαι M.) codices et Ald. Rob.

94. 95. *ὡς νόμος βροτοῖς ἔστ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε στέφη δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν*] Frustra hæc expedire conati sunt interpretes. Elmslei. ad Eurip. Heracl. 387. corrigendum videbatur, *ὡς νόμος βροτοῖς, ἔσθλ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε στέφη, δόσιν τε τῶν καλῶν ἐπαξίαν·* recte, nisi quod *δόσιν γε* cum Stanleio scribere, servare autem *κακῶν* debebat, de quo recte scholiasta, *τῶν κακῶν: παρ' ὑπόνοιαν. ἔδει γὰρ τῶν καλῶν εἰπεῖν.*

95. *στέφη*] *Coronæ*, quibus sepulcrum ornabatur; quarum diserte mentionem facit Chrysothemis apud Sophoclem Electr. v. 899.

> *ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,*
> *ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους*
> *πηγὰς γάλακτος, καὶ περιστεφῆ κύκλῳ*
> *πάντων ὅσ' ἐστιν ἀνθέων θήκην πατρός.*

Potest tamen etiam, quod Abreschio placebat, *στέφη* omnino de *inferiis* intelligi. Sic Sophocl. Electr. v. 52. *πατρὸς τύμβον λοιβαῖσι καὶ καρατόμοις χλιδαῖς στέφειν*, et Antig. v. 437. *χοαῖς τὸν νέκυν στέφει.* SCH.

97. *γάποτον χύσιν*] *γαπότους χοάς* 164. Terra humorem bibere dicitur v. 66. Herodot. 4, 198. *ἡ Λιβύη—οὔτε αὐχμοῦ φροντίζουσα οὐδέν, οὔτε ὄμβρον πλέω πιοῦσα, δεδήληται.* ubi vid. Wesseling. Theb. 820. *βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν Πέπωκεν αἷμα γαῖ', ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.* Eum. 650. *'Ανδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις.* BLOMF.

καθάρματ'] *Lustra.* Sacrificia lustralia. *κάθαρμα* vel *καθάρσιον* Attici dicebant porcellum quem in lustrationibus cædere solebant: vid. Hesych. in voce. Cineres autem victimæ lustralis in vase fictili ex ædibus portabat minister (nonnunquam trans fluvium. Conf. Theocrit. 24, 91. cum Levitic. 6, 11.) Hoc est *καθάρματ' ἐκπέμπειν.* Schol. *τοῦτο πρὸς τὸ παρ' 'Αθηναίοις ἔθος· ὅτι καθαίροντες οἰκίαν ὀστρακίνῳ θυμιατηρίῳ, ῥίψαντες ἐν ταῖς τριόδοις τὸ ὄστρακον, ἀμεταστρεπτὶ ἀνεχώρουν.* Idem, *πάλιν: εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσω. πρὸς τὸν 'Αθήνησι νόμον.* BLOMF. *πάλιν- | δικοῦσα* conjunctim Turn. Recte scholiasta *στείχω πάλιν* conjunxit. Itaque comma post *στείχω* positum deleatur.

99. *ἀστρόφοισιν ὄμμασιν*] *Oculis irretortis.* Soph. Œd. C. 502. *Ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος*, ubi Musgravius confert hunc

locum, et Virgil. Ecl. 8, 102. Virgilius autem Theocriti locum, quem exprimere voluit, non satis, ut opinor, intellexit. Aliud est Theocriti ἄψ δὲ νέεσθαι ἄστρεπτος, aliud autem Virgilii, *ne respexeris*. BLOMF.

100. ἐστὲ Stanleius. ἔστε vulgo.

μεταίτιαι] μεταίτιοι Blomfieldus. τῇ μεταιτίᾳ Soph. Trach. 447. ubi in cod. Laur. A. superscriptum μεταιτίῳ.

107. τὸν omittit Rob. Constructionem expedit interpres Græcus; λέξω σοι τὸν ἐκ φρενὸς λόγον, αἰδουμένη τὸν Ἀγαμέμνονος τύμβον, ὡς βωμόν. BLOMF.

111. αὐτὴν] αὐτὴν Ald.

112. τἄρ'] τ' ἄρ' vel τ' ἆρ' codd. et Ald. Rob. γ' ἄρ' Turn. Steph.

113. φράσαι] Per σκόπησον explicat scholiasta.

114. στάσις, *Factio. Cœtus.* "στάσις pro σύστασις iterum occurrit v. 451. Eumen. 311." ABRESCH. στάσις autem est vox choro propria. Hesych. Στάσις: θέσις. χορός. et Ὑποκόλπιον: τοῦ χοροῦ τῆς στάσεως χῶραι αἱ ἄτιμοι. Quin etiam de quavis societate dicitur. Photius; Στάσις: οὐχ ἡ φιλονεικία· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες. BLOMF.

117. Deleatur punctum post μεμνημένη positum. Nam interrumpitur chori oratio.

120. δικαστὴν ἢ δικηφόρον] Schol. κριτὴν, ἢ τιμωρόν. ὅ ἐστιν, ἀκουσόμενον τοῦ πράγματος, ἢ πρὸ ἀκοῆς τὴν τιμωρίαν ἐπάξοντα, ὡς ἀναμφιβόλου ὄντος τοῦ κακοῦ. Hoc sensu occurrit δικηφόρος in Agam. 508. 1566. BLOMF.

124. Lacunæ notam non exhibent Ald. Turn. post ἐμοί ponit Robortellus; Canterus vero post χθόνιε. Probabiliter vero huc reduci jubet Hermannus versum qui nunc post v. 164. legitur; atque orationem integram ita processisse conjicit: Κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω, Ἄκουσον, Ἑρμῆ χθόνιε, κ. τ. λ. "Apparet verbum κηρύξας, quod aliter obscurum foret, nunc habere quo referatur, prægresso nomine κήρυξ." Diss. de Vers. ap. Æschyl. Spuriis pag. vi. (Opusc. vol. 2. p. 80.) BLOMF. ἄκουσον supplendum esse Schuetzius conjecerat.

126. δωμάτων Stanleius. δ' ὀμμάτων libri: quo vitio deceptus Turnebus δ' delevit.

129. χέρνιβας] Proprie est τὸ ἐπιχεόμενον χερσὶν ὕδωρ. Inde, in re funebri, aqua lustralis, cujus vas plenum pro foribus sta-

tuebant, ut ea qui ad exsequias venerat se adspergeret. Eurip. Alc. 98. *πυλῶν πάροιθεν δ' οὐχ ὁρῶ | πηγαῖον, ὡς νομίζεται, | χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις.* Hic vero aquam illam denotat, cujus in parentalibus sacrificiis usus erat, alias *χθόνια λουτρά.* Dioscorides Anthol. 3, 13. *'Αλλὰ περιστείλας με δίδου χθονί, μηδ' ἐπὶ νεκρῷ Λουτρὰ χέῃς.* Enimvero *χέρνιβες* quas hic effundit Electra, idem sunt ac *λουτρὰ* illa quæ apud Sophoclem, eadem occasione, sorori suæ Chrysothemidi ne effundat suadet v. 432. *'Αλλ', ὦ φίλη, τούτων μέν, ὧν ἔχεις χεροῖν, Τύμβῳ προσάψῃς μηδέν, οὐ γάρ σοι θέμις, Οὐδ' ὅσιον, ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι Κτερίσματ', οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί.* STANL.

βροτοῖς M. Rob. Steph. *βοτοῖς* Guelf. Ald. Turn. *γρ. νεκροῖς* adscriptum in Guelf. et M. Quæ vel conjectura librarii est, recte animadvertentis ineptum esse *βροτοῖς*, vel glossema veræ lectionis, quam Hermannus restituit in Observ. crit. p. 63. *φθιτοῖς*. Sic in Pers. 220. *δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι.* et 523. *ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.* Similiter interpolata Euripidis verba sunt Herc. fur. 491. *εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται θνητῶν παρ' Ἅιδῃ.* ubi recte Elmsleius *φθιτῶν* restituit. Hesychius, *φθιτοί: φθαρτοί, θνητοί, νεκροί· ἢ εἴδωλα.*

130. *πατέρ'*] *πάτερ* Rob.

131. Delendum comma post *'Ορέστην* positum, post *δόμοις* autem signum interrogandi ponendum. Accusativi *φίλον τ' 'Ορέστην* non cum *ἐποίκτειρον*, sed cum *ἀνάξομεν* construendi. *ἀνάξομεν* futurum est verbi *ἀνάγειν*. Absurde scholiasta ab *ἀνάσσειν* derivatum per *βασιλεύσομεν* est interpretatus.

132. *πεπραμένοι* Casaubonus. *πεπραγμένοι* libri, quod schol. interpretatur *νενικημένοι, κατηγωνισμένοι.* "Infra 915. *διχῶς ἐπράθην, ὢν ἐλευθέρου πατρός.* Sophocl. Phil. 978. *Οἴμοι, πέπραμαι, κἀπόλωλ'.* Ant. 1035. *'Εξημπόλημαι κἀκπεφόρτισμαι πάλαι.* Ita fere nos Angli, "*bought and sold*" i. e. traditi. Mox *ἁλώμεθα* Ald. Rob. Turn." BLOMF.

136. *φεύγων*] *φεύγειν* M. Guelf. codex Robortelli et Ald.

137. *μέγα*] *μέτα* M. Guelf. Ald. Rob.

144. *δίκην*] Scribendum *δίκῃ* cum Is. Vossio, nisi pro *ἀντικατθανεῖν* aliud olim verbum lectum fuit. Idem conjecit Hermannus, sed *ἀντικατθανεῖν* in *ἀντικατακανεῖν* mutato, præeunte M. cujus in margine notatum *γρ. ἀντικατακτανεῖν*, ad quam

scripturam proxime accedit Scaligeri conjectura ἀντικακτανεῖν. Euripid. Med. 261. πόσιν δίκῃ τῶνδ' ἀντιτίσασθαι comparavit Hermannus, ubi nunc δίκην ex duobus codicibus restitutum.

145. τῆς κακῆς ἀρᾶς] Lectio propter proximum τὴν κακὰν ἀράν suspecta. Paullo tolerabilius foret τῆς ἐμῆς ἀρᾶς.

146. κείνοις] κείνους Rob.

147. τῶν] τῶνδ' Guelf. Ald. δ' superscr. in M.

148. σὺν] Scrib. ξὺν cum Porsono.

150. ἐπανθίζειν] Schol. στέφειν ὡς ἄνθεσι.

151. παιᾶνα τοῦ θανόντος] *Pæana* conjungit cum lamentis, κωκυτοῖς, ut Sophocles cum gemitibus, apud quem in principio Œdip. Tyranni, cum Thebarum urbem pestis sævissima vastaret, et populus preces jam Apollini ad mitigandum morbum effunderet, Œdipus ad populum egressus, quærit, quid sibi velint illa θυμιάματα, παιᾶνες et στενάγματα.

Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

Porro mortuorum hymnos Pæanas etiam dici, ex Athenæo discimus lib. 15. STANL.

152. δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον] *Lacrymas inter singultus et lugubres querelas effusas.* SCH.

154. πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ'] Verba corrupta. Metro consuluit Schuetzius transponendis verbis κεδνῶν κακῶν.

155. ἄγος Steph. ἄλγος libri reliqui. Post ἀπεύχετον comma ponatur.

157. σεβάσω δέσποτα Guelf. Ald. Rob. σέβας ὦ δέσποτα Turn. Quum ὦ retineant omnes libri, dochmios ita dividit Seidlerus, κλύε δέ μοι κλύε σέ=βας ὦ δέσποτ'=ἐξ. Ejiciendum putavi ὦ: constructio autem, ut mihi quidem videtur, non est κλύε μοι, quod putat Elmsleius ad Sophocl. Œd. T. 841. sed κλύε δὲ, κλύε, σέβας μοι, δέσποτα. Eurip. Iph. A. 635. Ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἄναξ. σέβας μοι simul construenda monuit Abresch. BLOMF. Lectionis vitium non omni ex parte emendavit Blomfieldus. De constructione rectius judicat Elmsleius.

ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός] Schutzius vertit, *Audi preces quas ex corde tot malis obnubilato fundimus.* Butlerus, *Audi o domine mihi venerande, ex obscura mente.* h. e. *quamvis umbra sis et in tenebris verseris.* Atqui non dubium est voces ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός ad ipsum chorum referri, Agam. 529. Ὡς πόλλ' ἀμαυ-

ρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν. In utroque loco significat mentem, cujus sensus non palam exprimitur. BLOMF.

158. ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ, ἰὼ] Hæc in dochmii formam redigenda ὀτοτοτοῖ, ἰὼ,—. Proxima sic versibus sunt dividenda, τίς— ἀνὴρ | ἀναλυτὴρ— | τά τ'—παλίντονα—.

160. Σκύθης τά τ' ἐν] Lectio vitiosa. σκυθιτάτ' ἐν M. σκυθικά τ' ἐν Rob. Σκυθιστί τ' ἐν Martinus in Observ. crit. (Posn. 1837.) p. 12.

παλίντον'] Scribendum παλίντονα cum Seidlero sine elisione. Homer. Il. Θ. 266. παλίντονα τόξα τιταίνων. Herodot. 7, 69. 'Αράβιοι—τόξα παλίντονα εἶχον πρὸς δεξιά, μακρά. ubi Wesselingius; "Arcus omnes παλίντονοι quum sint, justa observatio Eustathii est, Arabum arcus forma fuisse singulari, atque *utramque in partem flexiles*, ἐπὶ θάτερα μέρη κλινόμενα, sive Attii voce *reciproca*, monente Scaligero in Varron. de Lingua Lat. 6. p. 78." Erant nempe τόξα παλίντονα arcus, qui nervis solutis non illico εὐθύτονοι, *recti* fiebant, sed in contrariam partem sese flectebant. Apollon. Rhod. 1, 993. 'Ηρακλέης ὅς δή σφι παλίντονον αἶψα τανύσσας Τόξον, ἐπασσυτέρους πέλασε χθονί. (Vid. notata ad Hesychium in voce). Stanleius citat Sophocl. Trach. 520. ὁ δὲ Βακχείας ἀπὸ | ἦλθε παλίντονα Θήβας | τόξα, καὶ λόγχας, ῥόπαλόν τε τινάσσων, | παῖς Διός. (ubi vocem minus accurate explicat Musgravius.) et Attii locum, *Tendens nervo tela reciproca Concita equino.* Notaverint tirones τόξα in plurali tantum non semper apud tragicos poni de arcu singulari. BLOMF.

161. ἐν ἔργῳ] *In ipso opere.* Eurip. Iph. T. 1190. ab Abreschio citatus, ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν. Xenoph. Cyr. 7. p. 104. ὡς δ' ᾔσθετο ὁ 'Αρταφέρνης ἐν ἔργῳ ὄντα τὸν Κῦρον, ἐπιτίθεται καὶ αὐτός. BLOMF. ἔνεργα Turn.

163. σχέδιος] *Ad pugnam cominus gerendam utilis;* a σχέδην. Suidas. Σχέδην: ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. 'Εκ τοξευμάτων ἐβλάπτοντο, καὶ ὅτε σχέδην συμφέροιντο.—σχέδην καὶ ἐγγὺς μαχομένω. Hinc Σχέδιον: τὸ δόρυ ὃ μὴ ἀκοντίζεται. Hesych. Sed propius ad nostri sensum accedit alia ejusdem grammatici interpretatio. Σχέδια—ὅπλα τὰ ἐκ χειρὸς τιτρώσκοντα.—Σχεδίη:—τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι οὕτως λέγεται. Photius, Σχεδόν: πλησίον. πέλας. ἢ ἐκ χειρός. Distinguuntur scilicet tela quibus eminus, ab iis quibus cominus pugnatur. Ovid Met. 3, 118. *de fratribus unum Cominus ense ferit; jaculo cadit eminus ipse.* Recte

igitur Butlerus, "Σχέδια βέλη sunt quibus cominus pugnatur, *αὐτόκωπα* quæ non mittuntur, ut jacula et sagittæ, quibus nullum est manubrium, sed quæ in pugna statoria adhibentur, cum ad digladiationem ventum est, *enses* scil. quibus manubrium est." BLOMF. In margine hujus versus notatum in M. γρ. ἕτοιμα.

αὐτόκωπος] *Cum ipso manubrio.* Ita noster Agamemnone αὐτότοκον (134.) et αὐτόχθονα (519.) Plane geminum est illud Hesychii, Αὐτόλαβον : ἑαυτοῦ λαβὴν ἔχον. STANL.

βέλη] Errore librarii ex versu præcedente illatum. Recte Pauwius ξίφη restituit ex annotatione scholiastæ, αὐτόκωπα: τὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἔχοντα τὴν λαβὴν ξίφη. σχέδια δὲ ἐκ τοῦ σχεδὸν φονεύοντα, καὶ οὐ πόρρωθεν ὥσπερ τὰ βέλη.

164. Aldus choro continuat: dein post v. 167. personas invertit usque ad v. 182. BLOMF. Sic etiam Guelf.

γαπότους Turn. Steph. ἀπότου M. Guelf. Ald. εὐπότους Rob.

165. De hoc versu v. ad v. 124.

μέγιστε Stanleius. μεγίστη libri.

172. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτο (κείρετο Guelf. Ald. Rob.) νιν] *Nemo est præter me, qui sibi hunc cincinnum potuerit detondere ;* hic autem supplendum est, quod facile intelligebatur, *neque tamen meus est cincinnus.* SCH. Hac interpretatione non tollitur vulgatæ scripturæ absurditas. Recte Dobræus πλὴν ἑνός correxit.

173. ἐχθροὶ] ἐχθροῖς Ald. Turn.

174. κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος] Hunc locum aperte ridet Euripides in El. 519. a Stanleio laudatus, Οὐκ ἄξι' ἀνδρός, ὦ γέρον, σοφοῦ λέγεις, Εἰ κρυπτὸν εἰς γῆν τήνδ' ἂν Αἰγίσθου φόβῳ Δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν. Ἔπειτα χαίτης πῶς ξυνοίσεται πλόκος; Ὁ μὲν παλαίστραις ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφείς, Ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυς· ἀλλ' ἀμήχανον. Πολλοὺς δ' ἂν εὕροις βοστρύχους ὁμοπτέρους Καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταὐτοῦ, γέρον. Tangit etiam Aristophanes in Nub. 534. a Stanleio citatus : Νῦν οὖν, Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην, ἥδ' ἡ κωμῳδία Ζητοῦσ' ἦλθ' ἤν που 'πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς. Γνώσεται γάρ, ἤνπερ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον. Ubi scholiasta, Αἰσχύλος ἐποίησε δρᾶμα Χοηφόρους· ἐν ᾧ Ἠλέκτρα παραγινομένη εἰς τὸν τάφον τοῦ πατρός, ἐκ τοῦ πλοκάμου τὸν ἀδελφὸν ἐγνώρισεν. Similis fere absurditas est in Odyss. Δ. 141. ubi Menelaus et Helena Telemachum, tunc primum visum, ex vultu ejus et capillis agnoscunt. Hanc

tamen agnitionem *ἐκ συλλογισμοῦ* non reprehendit Aristoteles de A. P. 16. *τετάρτη δὲ (ἀναγνώρισις) ἡ ἐκ συλλογισμοῦ· οἷον ἐν Χοηφόροις, ὅτι ὅμοιός τις ἐλήλυθεν, ὅμοιος δὲ οὐδείς, ἀλλ' ἢ Ὀρέστης· οὗτος ἄρα ἐλήλυθε.* Æschyli ratiocinationem defendit Stanleius: "Non enim Electra ex similitudine crinium colligit Orestem esse qui *τὸν βόστρυχον* dedicavit, sed satis apte rationis calculos ponit; neminem scilicet illic crines depositurum, nisi qui Agamemnonem cognatione prope contingeret: non id facturam Clytæmnestram, nec a se factum esse; ideo ab Oreste Electræ simili." Idem bene observavit schol. in Sophocl. El. 909. a Stanleio citatus. BLOMF.

176. *αὐτοῖσιν ἡμῖν*] *αὐταῖσιν ἡμῶν* Turn. Steph. *αὐτοῖσιν ἡμῖν* breviter dictum pro *ταῖς ἐθείραις αὐτῶν ἡμῶν*, ut *κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι* apud Homerum Il. P, 51. et quæ similia collegit Schæferus ad Dionys. de compos. verb. p. 170. Monuit Wellauerus.

177. *μῶν—ᾖ*] Notanda *μῶν* particulæ constructio cum conjunctivo, de qua dixit Matthiæ Gramm. §. 606. quanquam nullo allato quod satis simile esset exemplo.

180. *ἔπεμψε*] *ἔπεμψεν* M. Guelf. Ald. Rob.

χαίτην Steph. *καὶ τὴν* libri reliqui.

πατρός] Recte *πατρί* correctum in Turn. Steph. Minus aptus genitivus est, quem librarius facili errore propter *χάριν* ponere potuit.

181. *ψαύσει*] *ψαύσῃ* Ald. Rob. Guelf. *η* superscr. in M.

182. *μήποτε ψαύσει ποδί.*] Sic ap. Sophocl. El. v. 163 sqq. Electra queritur Orestem se rediturum promisisse quidem, nunquam tamen redire. SCH.

183. *προσέστη*] *πρόσεστι* Guelf. Turn. Steph. *πρόσεπι* Ald.

καρδίας] *καρδίᾳ* Stanleius. Sed *καρδίας*, librorum lectio, defendi potest; si utrumque genitivum ex *κλυδώνιον* pendere facimus. Schol. *καρδίας κλυδώνιον: κίνησις τῆς χολῆς τῆς κατ' αὐτόν.* (l. *αὐτήν.*) BLOMF.

184. *ἐπαίσθην* Canterus. *ἐπαίθην* libri, præter Turn. Steph. qui *ἐπώσθην* ex lemmate scholiastæ, qui explicat *ὡς βέλει ἐκρούσθην ἐξ ἐναντίας τιτρώσκοντι.*

διανταίῳ] *διαλταίῳ* codex Robortelli.

185. *ἐξ ὀμμάτων δὲ διψίων*] *ex oculis autem* diu præ doloris magnitudine *siccis repente prorumpunt lacrymarum guttæ, rivi per hiemem exundantis instar.* Sic Agam. 816. sq. Cly-

tæmnestra oculos suos describit præ nimio fletu adeo siccos, ut ne gutta quidem lacrymarum insit. Non merum gaudium hic describitur, ut Stanleius putabat, sed sensus ex lætitia et angore mistus, qui maxime solet lacrymas provocare. Jam Spanhemius ad Callim. hymn. in Del. v. 263. comparavit Euripideum illud Alcest. v. 182. *ὀφθαλμοτέγκτῳ δεύετο πλημμυρίδι.* SCH.

δίψιοι—σταγόνες] Agam. 860. *Ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι Πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών.* Glaucus in Epigr. in Brunck. Anal. vol. 2. p. 348. *Ἔν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληκόσι κωφὸν ὑποικεῖ Δάκρυ.* BLOMF.

186. *ἄφραστοι* Turn. Steph. *ἄφρακτοι* M. Guelf. Ald. Rob. quod *ἄφαρκτοι* scribendum. "*ἄφρακτοι* dicuntur lacrymæ quæ cohiberi non possunt." SCH.

δυσχίμου] *δυσχύμου* Turn.

187. *ἐλπίσω*] *ἐλπίζω* Ald.

190. *δὲ*] *γε* Porsonus. Defendi posse *δὲ* ostendit Elmsleius ad Eurip. Med. 940. Sed probabilius tamen *γε* est.

οὐδαμῶς ἐπώνυμον] *animum nequaquam* materno *nomine dignum.* Sic El. ap. Sophocl. v. 1191.

μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ. SCH.

192. *ἐγὼ δ' ὅπως—*] Constructionem scholiasta explicat supplendo *οὐκ ἔχω.* Qui hoc videtur dicere voluisse orationem illætabilem post verba *βροτῶν Ὀρέστου* abrumpi substitutis verbis lætioribus *σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος*: qua sola ratione excusari potest ellipsis illa.

193. *ἀγλάϊσμα*] Imitatus est h. l. Sophocles, Chrysothemin sic loquentem inducens Electr. v. 902 sq.

Καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι
μή του τόδ' ἀγλάϊσμα πλὴν κείνου μολεῖν. SCH.

195. *εὔφρον'*] Scribendum *ἔμφρον'* cum Aurato.

196. *δίφροντις*] *Anceps animi.* Inter spem metumque fluctuans.

μὴ 'κινυσσόμην Turn. nisi quod coronidem omisit. *κηνυσσόμην* cum coronide M, sine ea Guelf. Ald. Rob. De vitio orthographico dictum ad Prometh. 157.

197. *εὖ*] Scribendum *ᾗ* cum Cantero.

σαφηνῆ] Recte Schuetzius *σάφ' ἦν μοι* correxit. Minus pro-

babiliter Erfurdtius ad Soph. Aj. p. 626. ἀλλ' ἦν σαφηνῆ conjecit.

ἀποπτύξαι ex Rob. relictum a Porsono. Recte ἀποπτύσαι Turn. ex scholio, ἀποπτύσαι: μισῆσαι. ἀπόπτυσα Guelf. ἀπέπτυσα Ald. ἀποπρίσαι M.

198. γ' om. Guelf. Ald. Rob. Turn.

200. τιμὴν] τιμὴ Is. Vossius. τιμὴν legerat scholiasta; ἄγαλμα τύμβου: λείπει ἡ εἰς. Et stare quidem potest. Agam. 217. ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι | θυγατρὸς γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγάν, | καὶ προτέλεια ναῶν. De hac constructione vid. Matthiæ G. G. §. 432. Dobræum ad Aristoph. Plut. p. 39. BLOMF.

202. δίκην] δίκῃ M. Guelf.

205. στίβοι] Hanc agnitionis partem Euripides perstrinxit, a Stanleio allegatus, in Electr. 534. Πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ Γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ' ἐστὶν τόδε, Δυεῖν ἀδελφοῖν ποῦς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος, Ἀνδρός τε καὶ γυναικός· ἀλλ' ἀρσὴν κρατεῖ. Postremam vero partem, tanquam ab omni plane ratione alienam deridendam spectatoribus propinat ibid. v. 541. Οὐκ οἶσθ', Ὀρέστης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονός, Νέαν μ' ἔτ' οὖσαν; εἰ δὲ κἄκρεκον πέπλους, Πῶς ἄν, τότ' ὢν παῖς, νῦν ἔχοι ταὔτ' ἂν φάρη, Εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι; Quod Euripides Æschylo vitio vertit, id pulcherrimum et omnino naturæ consentaneum esse arbitror. Notum est apud nostrates proverbium, homines in undis perituros vel stipulas captare. Quid mirum, si, in re desperata, vel levissimam spei occasionem avide captaverit Electra, quum jamdudum Orestæ reditum cupide expectasset? Quinetiam ipsa suspicionum levitas mentem indicat a recto statu nonnihil dejectam, et a quovis momento in hanc vel illam partem facile impulsam. Accedit, ut recte observavit Botheus, quod tumulus regis desertus erat, iram Ægisthi et Clytæmnestræ timentibus Argivis, unde non male de Oreste ejusque aliquo sodali cogitat virgo. Porro ipse poeta in iis quæ loquitur Orestæ persona vv. 225. sq. ostendit se quam leve fuerint ἀναγνωρίσεως rationes, satis intellexisse. BLOMF.

206. ποδῶν] δ' addunt M. Guelf. Ald. Rob.

208. συν—] Recte ξυν— Porsonus.

209. θ'] δ' Ald. cum hac interpunctione, ποδοῖν, αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ σ. τινὸς πτέρναι. τενόντων δ'—.

210. εἰς] Scrib. ἐς cum Rob.

212—218. choro tribuunt Guelf. Ald. 212—215. Oresti Turn. 212. 213. 215. 217. choro Rob. Steph. Correxit Canterus.

214. ἐπεί] Hæc particula, sic posita, ad sensum loquentis non expressum refertur. *Miror te—quandoquidem quid est, quod a diis consecuta sum?* BLOMF.

τί νῦν (νυν Turn.)] τοίνυν Guelf. Ald.

215. ὧνπερ] ὅνπερ Rob.

217. σύνοιδ'] Scrib. ξύνοιδ' cum Porsono.

ἐκπαγλουμένην] ἐκπαγλουμένης Guelf. Ald. ἐκπαγλομένης M.

218. πρὸς τί] *In qua re?*

219. μάτευ'] μάστευ' Rob.

221. κατ' αὐτοῦ] Scribendum καθ' αὐτοῦ cum Wellauero.

τἄρα] τ' ἄρα Rob. τἄρρα M. Guelf. Ald. et codex Rob. γ' ἄρα Turn. Steph.

223. κἀν τοῖς] καὐτοῖς Rob.

ἐμοῖς ἄρ' Turn. ἐμοῖσιν ἄρ' M. Guelf. Ald. Rob. ἐμοῖσιν, omisso ἄρ', Steph.

τοῖσι σοῖς] τοῖς ἴσοις Guelf. Ald. cod. Robortelli.

224. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω Arnaldus. τάδ' ἐγώ σε προυννέπω Ald. τάδ' ἐγὼ σε προυννέπω Rob. τᾷδ' ἐγώ σε προὐννέπω Turn. τάδε ἐγώ σε προὐννέπω Steph.

225. οὖν Guelf. a m. pr. et Turn. νῦν Guelf. a m. rec. et libri reliqui.

ὁρῶσα] ὁρᾷ Ald.

226—229. Hoc ordine Heathius. In libris κουρὰν— | ἀνεπτερώθης— | ἰχνοσκοποῦσα— | σαυτῆς—. nisi quod Rob. κ.— | ἰ.— | σ.— | ἀ.—.

227. συμμέτρου] Scr. ξυμμέτρου. Ceterum conf. 174—176.

230. ἀνεπτερώθης] ἀναπτερόομαι, *Attollor*, velut pennis: *Suspensus teneor;* sive spe, seu metu. Phrynich. App. Soph. p. 10, 20. Ἀνεπτερῶσθαι τὴν ψυχήν: οἷον ἀνασεσοβῆσθαι, ἔκπτοιον εἶναι. Hesych. Ἀναπτερώσω: μετέωρον ποιήσω. ubi citant Herodot. 2, 115. ἀναπτερώσας αὐτήν. et Eurip. Suppl. 89. φόβος μ' ἀναπτεροῖ. Sic Orest. 865. μῶν τι πολεμίων πάρα Ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναϊδῶν πόλιν; Aristoph. Av. 1445. Ἀνεπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας. Nub. 318. ἡ ψυχή μου πεπότηται. Sophocl. Aj. 693. Ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν. Hæc tria comparavit Seidlerus cum Eurip. El. 175. Οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις,

φίλαι, | θυμόν, οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις | ὅρμοις ἐκπεπόταμαι | τάλαιν'. Paullo aliter Xenophon Hist. Gr. 3, 1, 14. citatus a Marklando ad Suppl. 89. Μειδίας, θυγατρὸς ἀνὴρ αὐτῆς ὤν, ἀναπτερωθεὶς ὑπό τινων, ὡς αἰσχρὸν εἴη, γυναῖκα μὲν ἄρχειν, αὐτὸν δ' ἰδιώτην εἶναι. Conf. Villoison. ad Longum p. 91. infra 594. ὑπόπτερος φροντίσιν. BLOMF.

231. ἰδοῦ] ἰδοὺ vulgo.

χερός] χειρός Ald.

232. εἰς δὲ etsi fortasse ita explicari potest ut pro εἰσιδοῦ accipiatur, quod ex præcedente ἰδοῦ sit repetendum, tamen tam mira et insolita hæc ratio est loquendi ut longe probabilius videatur ἠδὲ, quod Turn. edidit, ex conjectura quidem haud dubie, sed ea facillima.

θηρίων lectio indocte interpolata: nam θηρίον vocabulum est non tragicum. θηρίον M. et codex Robortelli, unde θηρίου Rob. Scribendum θήρειον.

233. γενοῦ Rob. γένου Steph. μενοῦ Guelf. Ald. μὲν οὗ T.

μὴ 'κπλαγῆς] μῆκπλαγιῇ M. Guelf. Ald. μήκπλαγιῶ Rob.

236. σωτηρίου] σωτήριος Schuetzius.

237. ἀνακτήσει] ἀνακτήσῃ libri.

238. ὄμμα] Scribendum ὄνομα cum Valcken. ad Eurip. Phœn. 415.

240. πατέρα] πατέρος Turn. Steph.

ἐς σέ μοι] ἐπεμοὶ M. a m. pr.

244. μόνον] μόνος M. Guelf. Ald. Rob.

σὺν] Scrib. ξύν. Hunc et proximum versum Oresti tribuit Turn.

246. Electræ hos versus continuat Ald.

πραγμάτων] πρηγμάτων M. Guelf. Ald.

247. ἰδοῦ] ἰδὸν Ald. ἰδὼν Turn.

γένναν εὖνιν αἰετοῦ Turn. γέννα νιν αἰετοῦ M. γέννα νιναῖε τοῦ Guelf. Ald. γέννα νῦν αἰετοῦ Rob.

αἰετοῦ] Scrib. ἀετοῦ cum Porsono hic et v. 258.

248. σπειράμασι] σπιράμασιν M. Rob.

250. ἐντελής] ἐντελεῖς Pauwius. ἐντελῆς ad γένναν referendum est. BLOMF.

251. θήραν Turn. Steph. θῆραν Rob. θῆρα M. Guelf. Ald.

πατρῴαν Rob. Turn. Steph. et scholiasta. πατρώα vel πατρῴα M. Guelf. Ald. Scribendum πατρῴοις cum Blomfieldo.

σκηνήμασιν] *σκηνώμασιν* Bothius.

252. *λέγω*] *ἐγὼ* M. Guelf.

254. *ἄμφω φυγὴν ἔχοντε*] Nempe Orestes, quamvis honesta specie, (cf. Agam. v. 889.) vere tamen erat ex ædibus expulsus; Electra vero, quamquam, secundum Æschylum haud ejecta, exsuli tamen similis erat, vel ut ipsa ait v. 131. *ἀντίδουλος*. SCH.

257. *εὔθοινον*] *εὔθυνον* Ald. Turn. et superscripto *οι* M. Utrumque interpretatur scholiasta.

259. *ἔχοις*] *ἕλοις* Ald. errore typothetæ: unde *ἕλοις* Turn. *εὐπειθῆ*] Probabilius est *εὐπιθῆ*, quod posuit Blomfieldus.

262. *δ' ἂν ἄρειας*] *δαναρίας* M. Guelf. Ald. Rob.

263. *κάρτα* om. Rob.

264—268. Oresti tribuit Ald.

266. *γλώσσης χάριν*] *Linguæ gratia*. (Angl. *for the sake of talking*.) "*τῇ γλώσσῃ χαριζόμενος*, et hinc *διὰ τὴν γλωσσαλγίαν, μὴ δυνάμενος ἐχεμυθεῖν*—Nostro prior Hesiod. *Ἔργ*. 709. *Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν*." ABRESCH. Proclus ad Hesiodi locum, *διὰ περιττὴν καὶ ἀνόνητον τῆς γλώσσης ὁρμήν*. Euripides dixit *γλώσσῃ χαρίζεσθαι linguæ indulgere*. BLOMF.

ἀπαγγείλῃ] *ἐπαγγείλῃ* M. Rob. *ἀπαγγελεῖ* Porsonus: quo non opus.

267. *οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε*] Aristoph. Ach. 1156. *ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος δεόμενον* — ubi Berglerus hunc locum contulit, et Eurip. Med. 164. *ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ' | αὐτοῖς μελάθροις διακναιομένους*. BLOMF.

268. *κηκῖδι πισσήρει*] Recte schol. *καιόμενα γὰρ τὰ ξύλα πίσσαν ἀνίησι*. Rogus scilicet ex tædis pineis fiebat. Stanleius vero intelligit de pice, quæ rogo adhiberi solebat. Hesych. v. *Κωνῆσαι*.—*καὶ πισσοκωνήτῳ μόρῳ λέγουσιν, ὅταν πίσσῃ καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσι. Αἰσχύλος, καὶ Κρατῖνος Κρήσσαις*. (Rectius Alberti. *Αἰσχύλος Κρήσσαις, καὶ Κρατῖνος*. Photius. *Πισσοκωνήτῳ πυρί: τῷ εὐκαύστῳ. ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσσῃ χρίεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις*. Pro *πυρί*, legendum puto *μόρῳ*.) Sed hoc de vivicomburio dictum est: talis erat Romæ *tunica molesta*. BLOMF.

269. *οὔτοι* Turn. Steph.: *οὔτι* libri reliqui. Conf. Eum. 61. *Λοξίᾳ μεγασθενεῖ*. Ibid. 63. Apollo ait, *Οὔτοι προδώσω*. BLOMF.

272. *ὑφ' ἧπαρ*] *Sub jecinore*. i. e. *intimo pectore*. Sophocl.

Ant. 1315. Παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτήν. Trach. 933. Ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ Πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην. Cum genitivo Eurip. Suppl. 919. Ἰὼ τέκνον, δυστυχῆ σ' ἔφερον, ἔφερον ὑφ' ἥπατος. Eodem fere sensu in Agam 765. δῆγμα δὲ λύπης Οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται. et 421. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ. Sic Theocritus 11, 15. dixit ὑποκάρδιον ἕλκος, et 20, 17. ὑποκάρδιον ὀργάν, sicut Virgilius Æn. I. 36. *æternum servans sub pectore vulnus,* quod ex Lucretio sumsit 2, 638. *Æternumque daret matri sub pectore vulnus.* Hi dolores dicuntur in Eum. 465. ἄλγη ἀντίκεντρα καρδίᾳ. BLOMF. ὑφ' ἧς παρθμὸν Guelf. Ald. Turn.

273. τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους] Breviter dictum pro τοῦ πατρὸς τοῦ φόνου τοὺς αἰτίους.

274. τρόπον τὸν αὐτὸν] h. e. dolose ut pater erat interemtus. Sophocl. Electr. v. 35.

> χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσει τάχα·
> ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
> δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς. SCH.

275. ἀποχρημάτοισι] ἀποχρηματοῖσι M. Guelf. Ald. ἀποχρῆμα τοῖσι Turn. Steph. ἀχρημάτοισι Sophianus. "ἀχρήματος ζημία nihil aliud est quam *paternorum bonorum ereptio,* quam Orestes a matre et Ægistho passus erat; ea igitur se dicit præter minas ultioni patris neglectæ propositas, ab Apolline ad pœnas de matre ejusque mœcho sumendas irritatum. Idem fere aliis verbis exprimitur v. 301.

> καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία.

SCH. Aliter Stephanus. "Puto loci hujus sensum hunc esse ut dicat non posse aliter hanc mortem quam morte mutua piari, nullamque pecuniariam multam hic locum habere. Et ex alio etiam loco videtur confirmari plane hæc sententia: quam si sequamur, ἀχρημάτοισι legere debemus." Male.

ταυρούμενον] ταυρούμενος Turn.

279. τὰς δὲ] τάσδε Turn. Locum recte explicat scholiasta; τοὺς μὲν γὰρ πολίτας λιμώξειν ἐκ γῆς ἔφασκε, πρὸς ἀφοσίωσιν Ἀγαμέμνονος, ὡς μὴ ἐκδικήσαντας· ἡμᾶς δὲ σωματικῶς φθαρῆναι. BLOMF. τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, hoc significat: *Ac primum quidem* intermissa cædis Agamemnoniæ ultione, *ad placanda irata numina pœnas ex terra,* h. e. terra sterilitate imposita, *civibus denuntiavit.* Notum est neglectam regiæ cædis expiationem hæc

mala publica ex veterum opinione consecuta esse, agrorum sterilitatem, pecorum luem, mulierum abortus, morbos pestilentes. Cf. Spanhem. ad Callim. Hymn. in Dian. v. 125 sqq. et Sophocl. Œdip. Tyr. v. 25 sqq. Et sic Æschylus Eumenid. v. 797.

> Ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
> σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ᾽ ἀκαρπίαν
> τεύξητε.

δυσφρόνων scil. θεῶν sine dubio ad Erinnyas pertinet, quæ paulo post v. 280. diserte nominantur; et hæ dicuntur δύσφρονες, eodem modo, quo Eumenid. 381. vocantur κακῶν τε μνήμονες καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς. SCH. Non potest hac ratione μειλίγματα explicari, quod in μηνίματα mutavit Lobeckius ad Soph. Ajac. 757. p. 340.

280. ἐπαμβατῆρας] ἐπ᾽ ἀμβατῆρας M. ἐπεμβατῆρας Auratus.

Ipsi Oresti minatur Apollo, eum lepra afflictum iri, nisi patrem ulciscatur. Quodnam genus morbi hic designetur, etiamsi in poeta tragico, a quo medicorum subtilitatem haud exspectes, inutile forsan videatur disquirere, tamen comparato Celsi loco de Medic. l. 5. c. 28. dubitandum non censeo, quin sit species vitiliginis, quæ λευκὴ dicebatur. "Vitiligo quoque quamvis per se nullum periculum adfert, tamen et fœda est, et ex malo corporis habitu fit. Ejus tres species sunt. Ἄλφος vocatur, ubi color albus est, fere subasper, et non continuus, ut quædam quasi guttæ dispersæ esse videantur. Interdum etiam latius, et cum quibusdam intermissionibus serpit. Μέλας colore ab hoc differt, quia niger est, et umbræ similis. Cetera eadem sunt. Λευκὴ habet quiddam simile alpho, sed magis albida est, et altius descendit; *in eaque albi pili sunt, et lanugini similes.* Omnia hæc *serpunt*, sed in aliis celerius, in aliis tardius.—Leuce, quem occupavit, haud facile dimittit."—Ceterum scholiastes verba λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ᾽ ἐπαντέλλειν νόσῳ, de morbi pertinacia accepit, qui Orestem usque ad canitiem sit vexaturus. Verum hic sensus minus aptus est verbis, ab Æschylo diligenter lectis, ad significandum peculiare hujus morbi σύμπτωμα. SCH.

281. ἀρχαίαν φύσιν] I. e. τὴν πρὸ τοῦ νοσεῖν κατάστασιν Hesychio interprete. Frequens est Hippocrati. Vid. Fœs. Œcon.—Aristid. vol. 1. p. 637. τῆς ἀρχαίας φύσεως ὅτι ἐγγυτάτω γενόμενος. ABRESCH.

λιχῆνας] "*Impetigines* Latinis dicuntur, summæ cutis vitia, cum asperitate quadam et levi pruritu, via quædam ad psoram et fœdæ scabiei species." Fœsius Œcon. Hippocrat. in voce Λειχῆνες. Pessimam hujus morbi speciem dicebant Ἀγριολειχῆνες vel Ἀγριοψωρία, teste Hesychio, (Æschylus ἀγρίαις γνάθοις.) Confer Hesychium v. Λειχῆνες, Salmasium in Tertull. de Pall. p. 401. H. Steph. Dict. Med. p. 395. Noster Eum. 785. Λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος. BLOMF.

282. λευκὰς δὲ κόρσας] Hunc versum citat Etym. M. et Gudian. s. v. κόρσαι.

ἐπαντέλλειν] ἐπαντέλλει M. Guelf. Ald.

283. τε φωνεῖ] Scribendum τ' ἐφώνει cum Aurato.

Ἐρινύων] Ἐριννύων Turn.

285. Sensus est, *alias etiam prædixit Furiarum aggressiones me clare visurum esse, vel in nocturnis tenebris:* sicut infra ait Orestes, Ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ. Eumen. 104. Εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται. Neque tamen hæc omni ex parte mihi placent. An legendum ὁρῶντα λαμπρόν μ', an hic versus transponendus post v. 288? BLOMF. Non male Blomfieldus versum transponendum esse conjicit. Quod si recte hoc loco legitur, post τελουμένας versus unus videtur excidisse, in quo verbum lectum fuit cum ὁρῶντα construendum. Neque enim ὁρῶντα et νωμῶντα pro genitivis posita esse credi possunt ὁρῶντος ἐμοῦ—νωμῶντος, quod Bothio placuit. Eadem Dobræi sententia fuit qui versum ex conjectura supplevit, τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονὸς, ὁρῶντα—.

287. ἐκ προστροπαίων] Schol. ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἱκετεύοντος τοὺς θεοὺς ἐκδικήσεως τυχεῖν. Conf. Eumen. 234. BLOMF.

ἐν γένει] pro τῶν ἐγγενῶν. Abreschius confert Soph. Œd. T. 1430. Τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν, Μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά. item Eum. 603. Ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι; BLOMF.

289. διώκεται] διώκεσθαι M. Guelf. Ald.

290. πλάστιγγι] *Flagro*. Etymol. M. p. 674, 20. Πλάστιγξ: ἡ μάστιξ· ἀπὸ τοῦ πλήσσειν. παρ' Αἰσχύλῳ. Hesych. Πλάστιγξ: μάστιξ. STANL.

291. κρατῆρος] κρατερὸς M. Guelf. Ald. et cod. Robortelli.

μέρος] μέρους Rob.

292. λιβὸς Turn. λίβος libri reliqui. Scribendum λίβους cum Abreschio.

293. Deleatur comma post ἀπείργειν.

294. μῆνιν δέχεσθαι] Scribendum μῆνιν, δέχεσθαι δ'—cum Hermanno de metr. Pindari 1, 5. Dictum autem hoc est, omisso priori οὔτε pro οὔτε δέχεσθαι δὲ οὔτε συλλύειν τινά. Similia exempla v. apud Schæfer. ad Lamb. Bos. Ellips. p. 777. "Quod ad rem attinet, Stanleius contulit Eurip. Or. 46. μήθ' ἡμᾶς στέγαις, Μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα, Μητροκτονοῦντας. Sophocl. Œd. T. 246. Μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα, Μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι Κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν, Ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας. Obiter vero notat, interdictionem hanc ab ædibus propriam fuisse Argivis: nam aliorum in ædes receptum fuisse Orestem ante expurgationem constat ex Eum. 454. Eurip. Iph. T. 947. ubi vide Heathii notata: et Valckenær. ad Eurip. Hipp. 946. et ad Herodot. 7, 231. συλλύειν est *operam præstare in expiando scelere*. Modus describitur in Eumen. 440." BLOMF. Probabilior Porsoni interpretatio ab Dobræo memorata *una deversari*.

296. ταριχευθέντα] ταριχεύω, *Exsicco*. Proprie vero *sale condio*; et, quoniam cadavera ταριχευτὰ macie corrugantur, hinc ταριχεύειν valet *emaciare, exsiccare*. Sophron. apud Schol. τὸ γῆρας ἄμε μαραῖνον ταριχεύει. Herodot. 9, 120. τεθνεώς, καὶ τάριχος ἐών. De cadaverum ταριχεύσει doctissime egit Gatakerus ad M. Ant. p. 175. Hinc forma contracta ταρχύειν *sepelire*, Homer. Il. H. 85. Apoll. Rhod. 1, 83. Epigr. apud Huschk. Anal. Crit. p. 220. BLOMF.

297. ἆρα Stanleius. ἄρα libri.

298. ἐξεργαστέον Turn. Steph. Quæ Aldinæ lectionis ἐργαστέον interpolatio est. Scribendum ἔστ' ἐργαστέον cum M. Guelf. Rob.

299. συμπίτνουσιν Turn. συμπίπτουσιν libri reliqui. Scribendum autem ξυμπίτνουσιν.

300. et 310. His versibus explicatur qui sint illi πολλοὶ ἵμεροι. Monuit Bothius.

300. πατρὸς πένθος] *Luctus ob patrem conceptus*.

301. πρὸς πιέζει Abreschius. Vulgo conjunctim προσπιέζει. ἀχηνία] Hesychius: Ἀχηνία, ἄπορα, ubi fortasse leg. ἀπορία. Ut Suidas, apud quem φίλων ἀχηνία, et ut apud nostrum hic χρημάτων ἀχηνία, sic Agam. v. 429. ὀμμάτων ἀχηνίαις. STANL.

302. πολίτας] Argivos.

304. δυοῖν γυναικοῖν] Acerbe dictum: *ne Argivi duarum mulierum* Ægisthi et Clytæmnestræ *imperio subsint.* SCH.

305. θήλεια γὰρ φρὴν] Hæc ad solum Ægisthum pertinent. *Muliebris enim est* et ignavus etiam Ægisthi *animus*; certe, *an haud ita sit, mox ipse experietur*, si cum eo congressus fuero. SCH. Conf. Soph. Electr. 301. ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη, ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. KLAUSEN. εἴσεται significatione passiva, *scietur*, accepit Erfurdtius ad Soph. Œd. T. 1499. ed. min.

307. τελευτᾶν] Subaudi εὔχομαι. [vel δότε]. μεταβαίνει vero, *transgreditur*, ex hac parte in illam. BLOMF.

309. ἀντὶ μὲν] *Justitia* nimirum *magna voce, debitum,* h. e. jus talionis, *exigens clamat: Maledicentiæ maledicentia, cædes cædi reponatur.* SCH.

μὲν] γὰρ Rob.

ἐχθρᾶς γλώσσης] Hæc, ut arbitror, Clytæmnestram tangunt, quæ criminibus in maritum conjectis ejus cædem excusare cupiebat. Sic Agam. v. 1425. sqq. Iphigeniæ sacrificium et v. 1449. Cassandræ connubium mortuo Agamemnoni exprobrabat. SCH.

311. δίκη] δίκης Guelf. Ald. δίκηα M. δίκην R.

μέγ' ἀϋτεῖ] μέγαυτι M. adscripto in margine οἶμαι μέγ' ἀϋτεῖ. μέγαυτι Rob.

313. δράσαντι παθεῖν] Vetus proverbium (τριγέρων μῦθος). Nempe lege talionis nulla lex vetustior. Aristot. Eth. Nicom. 5, 5. καίτοι βούλονταί γε (οἱ Πυθαγόρειοι) τοῦτο λέγειν καὶ τὸ Ῥαδαμάνθυος δίκαιον· Εἴκε πάθοι τά κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο. Noster fragm. inc. 1. Δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται, vel, ut Grotius in Excerptis, Τῷ γάρ τι δρῶντι καὶ παθεῖν ὀφείλεται, vel denique ut schol. Pindar. Nem. 4, 51. Τὸν δρῶντά πού τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Pindari verba sunt, ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν, unde interpres, memoriter citans, Æschyli versum paululum corrupit. Agam. 1540. Μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν χρόνῳ (θρόνῳ Elmsleius) Διός, | παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Pers. 818. Τοίγαρ κακῶς δράσαντες, οὐκ ἐλάσσονα Πάσχουσι. Sophocl. El. 1026. Εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς, ubi scholiasta citat Pindari locum. Ceterum nescio an præstet δράσαντα. BLOMF.

314. τάδε φωνεῖ] Agam. 1304. δακτυλόδεικτον δ' Οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων, Μηκέτ' ἐσέλθῃς, τάδε φωνῶν. BLOMF.

315—322=332—339.
323—331=354—362.
345—353=363—371.
380—384=394—399.
385—393=410—417.
405—409=418—422.
423=433=444—455.
434—438=439—443.
456—460=461—465.
466—470=471—475.

315. αἰνοπάτηρ, *Infaustus pater.* ὁ ἐπὶ αἰνοῖς πατήρ. Hesych. Αἰνότοκος: ὁ ἐπὶ κακῷ τεχθείς. Cum hoc loco comparandus Eurip. Or. 1223. ubi Orestes patrem sic invocat; Ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας, πάτερ, Καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν Τοῖς δεομένοισι. BLOMF.

317. ἂν, ἕκαθεν] Metri vitium sustulit Hermannus ad Viger. p. 729. corrigendo ἄγκαθεν.

οὐρίσας] Id est οὐρίσας τὸν λόγον ἢ τὸ ἔργον. LACHMANN. de chor. syst. p. 108. Qui interrogandi signum post εὐναὶ, comma autem post ἰσόμοιρον posuit. Et hanc interpunctionem secutus est scholiasta, cujus annotationem versui 319. apponemus.

319. ἰσόμοιρον Turn. Steph. ἰσοτίμοιρον M. Guelf. Ald. Rob. unde Erfurdtius ad Soph. Electr. 86. ἀντίμοιρον corrigendum esse censebat. "Cui favere videatur scholiastæ interpretatio, ἕκαθεν οὐρίσας: πόρρωθέν σου ἀφοριζόμενος· σὺ μὲν γὰρ ἐν σκότῳ, ἐγὼ δὲ ἐν τῷ φωτί. ἐναντίον γὰρ τὸ φῶς τῷ σκότῳ. Ab Hermanno Observ. crit. p. 89. intelligitur *lux contigua tenebris.* Sed tota hujus loci difficultas ex eo pendet, quod non perspexerunt interpretes φάος accusativum esse, ad participium οὐρίσας pertinentem; sensus est, *Quid dicam aut quid faciam, ut prospero flatu e longinquo, ubi te habent cubilia, mihi expedire possim lucem tenebris æqualem?* (i. e. lætam fortunam, quæ calamitates compensare queat; ut *post tantos renoventur gaudia luctus.*) Cum hoc optime quadrant sequentia, *tum vero gratiæ celebrarentur, lessus honorem ferens Atridis pristinis ædium dominis.*" BLOMF. Scholiasta post

verba a Blomfieldo allata sic pergit, τοῦτ' ἔστι, πολὺ τὸ μεταξὺ τῶν ζώντων καὶ τεθνεώτων, ὅμως δὲ τοῖς προσθοδόμοις 'Ατρείδαις ὁ γόος ὁ εὐκλεὴς ὁμοίως χάριτες κέκληνται.

321. κέκληνται Turn. Steph. et scholiasta. κεκλήαται M. κέκληται Guelf. Ald. κεκλῆντ' ἂν Blomfieldus.

322. προσθοδόμοις] Scholiasta, τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον. νῦν γὰρ οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα γὰρ τάδ' ἤδη. (Euripidis verba Med. 139.)

325. μαλερὰ Porsonus. ἡ μαλερὰ libri.

328. ὀτοτύζεται] ὀτοτύξεται Rob.

θνήσκων] θνηίσκων M. Versus Ionici hic et infra vulgo in dimetros descripti.

329. πατέρων τε (δὲ Hermannus) καὶ τεκόντων] Eurip. Herc. f. 1368. ὁ φύσας χὠ τεκὼν ὑμᾶς πατήρ comparavit Schwenkius.

331. τὸ πᾶν] Schol. ζητεῖ τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι. ὅμως οὐκ ἠρεμεῖ ἡ ψυχή· ζητεῖ γὰρ παντελῶς ταρασσομένη τὴν ἐκδίκησιν. unde ποινὰν pro τὸ πᾶν reponunt Schutzius et Hermannus. (τίταν Martinus Observ. crit. p. 13.) Sed manifestum est, interpretem Græcum voces τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι—τὴν ἐκδίκησιν, supplere, ut id quod subaudiendum est, indicet. BLOMF.

332. νυν Guelf. νῦν vulgo.

335. τοί σ' Schuetzius. τοῖς libri, nisi quod τοὺς Turn.

ἐπιτύμβιος Hermannus. ἐπιτυμβιδίοις libri, quod Turn. in ἐπιτυμβιδίους mutavit. ἐπιτυμβίδιος correxerat Schuetzius. ἐπιτύμβιον αἶνον dixit Æsch. Agam. 1547.

θρῆνος] θρήνους Ald. Turn.

ἀναστενάζει] ἀναστενάξει M.

339. ἄτερ κακῶν] ἄτ' ἐν κακῶν Ald. αὖτε κακῶς Turn. Agam. 204. τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν; BLOMF.

ἀτρίακτος] *Non vincendus.* Scholiasta, ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, οἳ ἀποτριάζονται ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων. BLOMF.

340. χρῄζων] *Volens, Si vult:* non autem ὁ χρησμῳδῶν, quod ait scholiasta. BLOMF.

341. θείη] θήη M. Guelf. Ald. Rob.

343. παίων] Scribendum παιάν. V. notata ad Sept. 268. quibus hoc tantum adjecerim, παιών Ionicam, παιάν vero Doricam formam fuisse ejusdem nominis. Mox ἐμβασιλείοις Ald. et νεοκάτα. BLOMF.

344. κομίσειεν Porsonus. κομίζει M. Guelf. Ald. Rob. γε κομίζοι Turn. Steph.

347. *δορίτμητος*] *δορίδμητος* Stanleius. Malim *δορίκμητος*. Cum hoc loco comparandum est Pelei votum apud Eurip. Andr. 1184. *Εἴθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἤναρε δαίμων, Σιμοεντίδα παρ' ἀκτάν*. Sophocl. El. 94. *Ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ Πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν Φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν*. Uterque colorem traxit ex Odyss. A. 236. *ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην, Εἰ μετὰ Ϝοῖς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ, Ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε· Τῷ κέν Ϝοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί, Ἠδέ κε καὶ Ϝῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω*. Conf. etiam Virg. Æn. 1, 98. et Appian. Hann. p. 571. citatum a Toupio in Suid. 1. p. 202. BLOMF.

κατηναρίσθης Porsonus. *κατεναρίσθης* vulgo.

350. *τε κελεύθοις*] *τ' ἐκελεύθοις* Ald. Scribendum *τ' ἐν κελεύθοις* cum Wellauero. "*κελεύθοις, vitæ tenori.* Butlerus confert Pindar. Nem. 8, 60. *ἀλλὰ κελεύθοις | ἁπλοαῖς ζωᾶς ἐφαπτοίμαν*. Eurip. Herc. F. 432. *βίου κέλευθον ἄθεον*." BLOMF.

ἐπιστρεπτὸς, ***In quem aliquis convertitur***. Suppl. 1004. Stanleio laudatus, *Ὥραν ἔχουσαν τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς*. Homer. Od. A. 176. *ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων*. Hesych. *Ἐπιστροφαί: διατριβαί, δίαιται. Αἰσχύλος Φρυξί*. Verte igitur, ***vitam in qua liberi sine impedimento versari possint***. BLOMF. *ἐπὶ στρατὸν* Guelf. Ald.

αἰῶνα κτίσας (sic Rob.: *κτίσσας* libri reliqui)] Scribendum *αἰῶ*, sed non delendum *κτίσας*, cum Ahrensio p. 16. Grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 363, 17. *αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν*. *κτίσας* in proximum versum transferendum duarumque syllabarum defectus in versu antistrophico notandus.

352. *διαποντιούτας* M. Guelf. et sine accentu Rob. *διὰ ποντίουτας* Ald.

γᾶς] Trojæ.

354. Chori personæ notam addidit Hermannus.

358. *χθονίων τυράννων*] Schol. *Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης*.

359. *ἧς*] *ἦσθ'* Abreschius. *ἦν* codex Robortelli.

ὄφρ' Pauwius. *ὄφρα* libri. "*Eras enim dum vivebas, rex ex eorum numero, qui munus regium sibi fato creditum manibus* (virtute bellica) *et sceptro populum regente* (eloquentia in comitiis) *ornant*." SCH.

360. *πιπλάντων* Heathius. *πιμπλάντων* libri.

361. πεισίβροτον Pauwius. πεισίμβροτον vulgo. "πεισίβροτος, *Cui homines parere solent.* βάκτρον, *sceptrum regale:* vid. Homer. Iliad. A. 237. Agam. 195. χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας." BLOMF.

362. Τρωίας] Τρωίοις Hermannus. "Locum recte intellexit scholiasta; γυναικικῶς οὐδὲ τούτῳ ἀρέσκεται, ἀλλὰ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀνῃρῆσθαι, i. e. Electra vero, velut femina, ne hoc quidem Orestis votum probat, scilicet ut pater olim ante Trojam succubuisset; sed potius hoc sibi placiturum fuisse dicit, si pater omnino intactus evasisset, interfectores autem prius interissent; ut fatum, quod mortem iis intulerit, e longinquo aliquis, harum calamitatum expers, audivisset." BLOMF. Continuatur hac stropha Orestis oratio ab choro interpellata.

364. τείχεσι Heathius. τείχεσσι libri.

365. ἄλλων] ἄλλῳ Stanleius.

δορικμῆτι] Scribendum δουρικμῆτι cum Blomfieldo.

366. τέθαψαι] Scribendum τεθάφθαι cum Ahrensio p. 16. Post hoc verbum comma ponatur.

368. νιν] Notetur transitus ab secunda persona ad tertiam.

369. Ante θανατηφόρον excidit vocabulum cum præcedentibus infinitivis conjunctum: quod notavimus ad v. 350. Schol. δαμῆναι: λείπει τὸ ὤφελον· πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα.

370. πρόσσω] Scribendum πρόσω cum Hermanno.

τινὰ] Pertinet ad Electram et Orestem. SCH.

372. κρείσσονα χρυσοῦ] Aristotelis Hymn. in Hermian, Χρυσοῦ τε κρέσσω καὶ γονέων. Catullus 105, 3. *nobisque hoc carius auro.* Tibull. 1, 8. *Carior est auro juvenis, cui levia fulgent Ora.* Stanl. Comparari potest locutio proverbialis χρυσὸς δόξει εἶναι, *aurum videbitur præ aliis malis.* Eurip. Tro. 432. Ὡς χρυσὸς αὐτῷ τἀμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ Δόξει ποτ' εἶναι. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Necyom. 1. p. 460. BLOMF.

373. Ὑπερβόρεος τύχη] De felicitate Hyperboreorum res nota. Pomponius Mela 3, 5. *Diutius quam ulli mortalium et beatius vivunt.* Cf. Gesneri de navigationibus extra columnas Herculis Prælect. 2. in ejusdem Orphicis p. 467. Schutz. Hyperboreorum felicitatem depingit Pindarus Pyth. 10, 57. Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ | τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· πάν|τα δὲ χοροὶ παρθένων | λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται· | δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας | ἀναδήσαντες εἰλαπινά|ζοισιν εὐφρόνως. | νόσοι δ'

οὔτε γῆρας οὐλόμενον | κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ. πόνων | δὲ καὶ πολέμων ἄτερ | οἰκέοισι, φυγόντες | ὑπέρδικον Νέμεσιν. Plura de Hyperboreis quærens adeat Spanhem. ad Callim. H. Del. 281. BLOMF.

374. *φωνεῖς* Turn. Steph. *φωνεῖ* libri reliqui.

ὀδυνᾶσαι γάρ] Male Porsonus hæc verba uncis circumdedit. *οὐ δύνασαι γάρ* O. Muellerus in Zimmermanni diario a. 1836. p. 17. recte, nisi quod *οὐ* omittere debebat: de quo monuit Hermannus.

375. *μαράγνης* Rob. *μαράγμης* M. (cum gl. *μάστιγος*) Guelf. Ald. *μαραίνης* Turn. Steph. " Rectum est *μαράγνης*, sicut legitur in Platone Comico ap. Polluc. 10, 56. Incert. Rhes. 817. ubi scholiasta monet Herodianum scribere penacute *μαράγνα*. Apud Hesychium etiam hanc formam reponunt viri docti pro *μάραινα*. Photius, *Μάραγνα: μάστιξ*." BLOMF. Alterum flagellum est cogitatio, eum, qui propulsare hæc mala posset, (Agamemnonem) jam terra conditum esse; alterum vero, eorum, qui nunc imperant, Clytæmnestræ et Ægisthi, manus haud puras esse ab abominandis hisce facinoribus, e quibus ortæ sint hæ calamitates. SCH.

378. *στυγερῶν τούτων*] *στυγερῶν ὄντων* Hermann. *στυγερῶν θανάτων* Schutz. *στυγερὸν τοῦτ' οὖν* Bothe. An legendum *χέρες οὐχ ὅσιαι. στυγερῷ τούτῳ· utrumque horum difficile et odiosum; pueris tamen* (*i. e. Oresti et Electræ*) *gravius est:* i. e. molestius est, certamine imminente, opitulatoribus carere, quam manus pollutas habere. Sed hoc non omnino placet. Locum certe non intellexit interpres Græcus; *χέρες οὐχ ὅσιαι: τοῦτο ἰδίᾳ ἀναπεφώνηται, τῶν ἄγαν στυγερῶν τούτων, τοῦτο δὲ μᾶλλον Ἀγαμέμνονος τοῖς παισὶν αὐτοῦ συμβέβηκεν· πρὸς ὃ ἐπάγει Ἠλέκτρα ὅτι ὡς βέλος ὁ λόγος οὗτος ἥψατό μου.* BLOMF.

380. *διαμπερὲς*] *διαπρεπὲς* Rob.

οὖς Schuetzius. *ὧς* libri.

381. *ἵκεθ'*] In libris plene scriptum *ἵκετο.*

ἅπερ τε] *ἅτε περ* Turn. Steph.

382. *ἄταν*] *ἄτην* M. (superscripto *a*) Rob.

383. *τλήμονι*] *Audaci.* Scrib. autem *τλάμονι.*

384. *χειρὶ*] Schol. *Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου.*

τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται] Verba corrupta. " *τοκεῦσι δόμῳ στελεῖται* Rob. *τοκεῦσιν ὅπως τελῆται* Scalig. et scholiasta quidem

legisse videtur ὅπως, qui ita scribit, ἵνα τὸ ὅμοιον καὶ ἴσον τῷ πατρί μου φυλαχθῇ. H. Stephanus conjicit τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖτε." BLOMF.

385. 386. iterumque 387. 388. 389. in unum versum conjungendi pariterque in antistropho.

385. πευκήεντ'] πευκήεις, *Acerbus. Amarus.* Idem quod πευκεδανός, et ἐχεπευκής, quarum vocum diversas etymologias tradit Eustath. ad Il. A. p. 42. vel quia πεύκης δάκρυ amarum est, quo sagittas linebant, (sed quis hoc tradidit?) vel quia πεύκης semel excisæ stirps non repullulat, quod tamen de πίτυι tradunt physici, non de πεύκῃ. Equidem crediderim vetus fuisse nomen πευκός, *amaritudo*, cognationem quandam cum πικός, πικρός, habens, unde arbor dicta est πεύκη. Hinc ἐχεπευκής, πευκεδανός, πευκήεις, et πευκάλιμος. Infra 630. ξίφος ὀξυπευκές, ubi vide notata; sed forsan in hoc loco πευκήεις intelligi possit de rogo ex pineis tædis confecto. Vid. supra 268. BLOMF. Metro postulante scribendum πυκάεντ'.

387. θεινομένου] θινομένου (ει superscr.) M. θεινόμενον Guelf. Ald.

388. ὀλλυμένας] ὀλλυμένης Rob.

389. οἶον Hermannus. θεῖον libri. Scholiasta tamen legerat θεῖον, quantum ex interpretatione ejus colligere licet: ὅμως τὸ εἰμαρμένον περιίπταται πάντας, καὶ οὐκ ἂν ἐπιβουλευθείη παρὰ τὸ μοιρίδιον. BLOMF.

390. Commata post πρῴρας et post καρδίας deleantur.

391. δριμὺς ἦται Porsonus. δριμὺς (δριμὺ Ald.) ἄκται Ald. Rob. δριμείας τὲ Turn. Steph.

394. καί ποτ' ἂν] Heathius ita vertit: *atque aliquando tandem Jupiter utrimque vigens manum eis intentet, capitibus eorum diffissis.* Idcirco scil. Jovem ἀμφιθαλῆ dici existimat, quia in utrosque, Ægisthum et Clytæmnestram, vindex et ultor speraretur; κάρανα δαΐξας autem addi, quia Agamemnon capite securi diffisso trucidatus fuerit; similem igitur pœnam interfectoribus augurari Electram. Multo autem facilius decurrit sententia sic expressa: *Et sane aliquando præpotens Jupiter manum injiciet, heu heu, capita* h. e. dominos, qui nunc sunt, *interficiens.* Recte enim scholiastes κάρανα interpretatus est τὰ τοῦ οἴκου ἄκρα s. τοὺς περὶ Αἴγισθον. SCH. ἀμφιλαφὴς Ahrensius p. 17.

395. Post βάλοι comma, post δαΐξας signum interrogandi ponatur.

396. *κάρανα*] Ægisthi et Clytæmnestræ.

397. *πιστὰ γένοιτο χώρᾳ*] *Fiducia redeat huic terræ.* BLOMF.

399. *τὰ χθονίων τετιμέναι*] Locus manifeste corruptus; qui nec sensui nec metro satisfacit. Schol. *τετιμέναι: αἱ ἐριννύες παρὰ τῶν χθονίων θεῶν τετιμημέναι.* Sententiæ conveniret *κλῦτε τάδε, χθονίων τύραννοι.* Cf. 405. BLOMF. *τὰ χθονίων τιτηνά* Hermann. Opusc. vol. 5. p. 162. collatis Hesychii glossis, *τιτῆναι: βασιλίδες.* (*Αἰσχύλος Φρυξὶν*) *ἢ Ἕκτορος λύτροις. τιτήναις: βασιλίσιν.* (A. *ἐν Φρ.*) *ἢ Ἕ. λ. τιήνη: ἡ βασίλισσα. τίταξ: ἔντιμος, ἢ δυνάστης· οἱ δὲ βασιλεύς.*

402. *λοιγὸν Ἐρινὺς*] *λοιγὸς Ἐρινὺν* Hermannus: quæ necessaria correctio est, si recte legitur *ἐπάγουσαν.*

403. *πρότερον* Porsonus. *προτέρων* libri.

404. *ἐπάγουσαν ἐπ'*] *ἀπάγουσαν ἀπ'* Rob. *ἐπάγουσ' ἐπ'* Turn. *ἐπάγουσ' ἂν ἐπ'* Bothius.

405. *τυραννίδες*] *τυραννίδος* Ald. Turn.

406. *φθιμένων*] *φθεὶ μένων* M. *φθειμένων* Ald. Dochmium restituit Klausenius, qui *κειμένων* correxit.

407. *ἴδεσθ'*] *ἴδετ'* Turn.

408. *δωμάτων ἄτιμα*] *Domibus spoliata.* Supra 289. *πάντων ἄτιμον, κἄφιλον, omnium expertem.* BLOMF.

409. *πετιστραποιταν* M. adscripto in marg. *οἶμαι πᾷ τίς τράποιτ' ἄν.*

ὦ Ζεῦ om. Rob.

410. *πέπαλται*] *πεπάλαται* M. Ald. Rob.

φίλον κέαρ dictum est secundum Homericum *φίλον ἦτορ.* BLOMF.

411. *κλύουσαν*] Scholiasta, *ἀντὶ τοῦ κλυούσῃ.* De hac constructione dictum ad Soph. Electr. 479.

οἶκτον] *Lamentum. θρῆνος,* Hesych. Theb. 51. *οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.* Suppl. 60. *οἶκτον οἰκτρὸν ἀΐων.* 66. *πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων.* Ab exclamatione *οἴ, οἴ,* formatur verbum *οἴζω,* (Apollon. Dysc. de Adv. p. 538, 9.) sicut *ὤζω* ab *ὦ, ὦ,* et similia: (vid. Gloss. in Theb. 8. Agam. 1287.) Hinc *οἶκτος lamentatio,* et sensu secundario, *misericordia.* Idem fere significat *οἰζύς* vetus vox Ionica. BLOMF.

413. *μου*] Scribendum *μοι* cum M.

414. Constructio est *σπλάγχνα δέ μοι κλυούσῃ κελαινοῦται πρὸς ἔπος.* BLOMF.

κλυούσῃ] Scribendum *κλυούσᾳ* ex M. Guelf. *κλύουσα* Rob.

415—417. ὅταν—καλῶς] Versus corrupti.

416. θρασέ, ἀπέστασεν] Turnebi hæc est interpolatio. θραρέα πέστασεν M. Guelf. Rob. θραρέα πείστασεν Ald.

418. ἂν πάντες Guelf. codex Robortelli et Ald. et, ut opinor, M. ex quo ἅπαντες enotatum apud Fr. de Furia. ἂν εἰπόντες Rob. Turn. Steph. εἰπόντες ex scholiasta est, qui hæc sic explicat, τί δεινὸν εἰπόντες κατὰ Κλυταιμνήστρας τύχοιμεν τῆς σῆς συμμαχίας, ὦ πάτερ; ἢ ἃ πεπόνθαμεν; Scribendum ἂν φάντες cum Bothio.

τύχοιμεν Hermannus. τύχοιμεν ἂν libri.

ἢ (ἦ Blomfieldus) τάπερ] ὦ πάτερ Turn. ex verbis scholiastæ supra appositis.

419. ἄχεα Lachmannus. ἄχθεα libri.

421. λύκος] λύκου Bambergerus in Zimmermanni Diario a. 1836. p. 564.

422. ἄσαντος] *Implacabilis est ira nostra ex matris injuria et crimine concepta.* SCH.

ἐστι] εἶσι, *ingruit*, Bambergerus, collato Suppl. 157. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών.

423—428. Hos versus choro tribuendos esse vidit O. Muellerus.

423. ἔκοψε Turn. Steph. ἔκοψαν Rob. Scribendum ἔκοψα cum M. Guelf. Ald.

Ἄρεον] Libri Ἄρειον. Scribendum Ἄριον, quod restituit Hermannus Opusc. vol. 4. p. 338. lectum, ut videtur, ab scholiasta, qui Περσικόν interpretatur. V. de hoc nomine Hesychii interpretes s. v. Ἀρείας. Recte intellexerat Abreschius, qui Stephanum Byz. citat s. v. Ἄρια.

εἴτε] Scribendum ἔν τε cum Hermanno deleta post ἰηλεμιστρίας interpunctione.

Κισσίας] V. ad Pers. 17. Κισσίας Rob. Turn. Steph. Κισσίαις M. Guelf. Ald.

424. νόμοισι πολεμιστρίας Turn. Steph. νόμοισι λεμιστρίας M. Guelf. Ald. Rob. Scribendum νόμοις ἰηλεμιστρίας cum Hermanno, collata quæ ad hunc ipsum locum referenda haud dubie est glossa Hesychii, ἰηλεμιστρίας: θρηνητρίας.

425. ἀπριγδόπληκτα] ἄπριγκτοι πληκτά libri. ἀπριγκτόπληκτα Scaliger. Veram formam restituit Blomfieldus, collato Pers. 1056. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα. Χο. ἄπριγδ' ἄπριγδα, μάλα γοεδνά.

πολυπλάνητα Lachmannus. *πολύπλαγκτα* libri. *πολυπάλαγκτα* Rob. errore typothetæ.

δ'] Scribendum *τ'* cum Hermanno.

ἰδεῖν] εἰδεῖν M.

426. ὀρέγματα] ὀρείγματα Ald. unde ὀρύγματα Turn.

427. ἐπιρροθεῖ] ἐπερρόθει Stanleius recte.

428. ἀμὸν] Scribendum ἀμὸν et ἀμᾶν v. 437.

429—433. Electræ tribuit O. Muellerus. Continuandi sunt choro.

430. μῆτερ] Scribendum μᾶτερ cum Schuetzio.

433. ἔτλης] Scribendum ἔτλας. ἔτλαν Guelf.

435. ἆρα Heathius. ἄρα Rob. Turn. ἀρὰ Ald. Steph.

437. ἀμᾶν] V. ad v. 428.

438. ὀλοίμαν Turn. Steph.: quod legit scholiasta. ἑλοίμαν M. Guelf. Ald. Rob.

439. ἐμασχαλίσθης δὲ τωστοστείδης M. ἐμασχαλίσθης δὲ τωστοσεῖδυ Ald. ἐμασχαλίσθη δέτωστοστείδης Rob. ἐμασχαλίσθης δέ τ' ὧς τότ' ἔδυ Turn. Steph. ἐμασχαλίσθη δ' ἔθ', ὡς τοῦτ' εἰδῇς Canter. τόδ' pro τοῦτ' Pauw. Recipiendum ἐμασχαλίσθη.

ἐμασχαλίσθη] μασχαλίζω, *Amputo corporis extremitates.* Sed primaria significatio est, *circa pectus sub axillis cingere;* unde μασχαλιστήρ, *lorum pectorale.* (Prom. 71.) Hesych. Μασχαλισθῆναι: ἀνηρτῆσθαι ἐκ τῶν μασχαλῶν. Homicidæ cadaveris extremitates amputatas præ contumelia sub occisi axillis suspendere solebant. Sophocl. El. 444. Ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς, Ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσιν κάρα Κηλῖδας ἐξέμαξεν. Suidas, Ἐμασχαλίσθη: ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, ὁπότε φονεύσειαν ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰ, τὸ ἔργον ἀφοσιουμένοις, ἀκρωτηριάζειν τὸν νεκρόν· καὶ τῶν μορίων ὁρμαθὸν ποιήσαντας, κρημνάναι κατὰ τοῦ τραχήλου, κατὰ τῶν μασχαλῶν διείροντας. ἀφ' οὗ δὴ καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν αὐτά. Σοφοκλῆς ἐν Τρωΐλῳ πλήρη μασχαλισμάτων εἴρηκε τὸν μασχαλισμόν. (Brunckius τὸν φονεύσαντα.) Hoc autem factum fuisse, non ἀφοσιώσεως caussa, sed præ contumelia, judicat Musgravius. Stanleius, præter hunc locum et Hesychii glossam, contulit Senecæ Agam. 900.—*ille jam exanimem petit, Laceratque corpus ; illa fodientem adjuvat ;* et notum Virgilii locum de Deiphobo Æn. 6, 494. Schol. in Apollon. Rhod. 4, 477. τῶν ἀποθανόντων οἱ δολοφονοῦντες ἀρχαίως ἀκρωτηριασμόν τινα ἐποίουν τοῦ ἀναιρουμένου. καὶ, ταῦτα

λαβόντες ἐξήρτων τοῦ τραχήλου αὐτῶν. τῶν δὲ καλουμένων ἀκρωτηριασμάτων ἄπειρα καὶ πολλὰ ἐξάργματα. BLOMF.

440. ᾇπερ Schuetzius. ἅπερ libri. Deleatur comma post νιν.

441. κτίσαι Stanleius. κτεῖναι libri præter Rob. qui θεῖναι. Scholiasta, δυστυχίαν μεγίστην κατασκευάζουσα τῷ σῷ βίῳ, Ὀρέστα.

442. ἄφερτον] ἄφερκτον M. Guelf. Ald.

443. κλύεις] κλύει M. Guelf. Ald. Rob.

δύας ἀτίμους Stanleius. δυσατίμους libri.

444—455. Choro tribuantur.

444. ἀπεστάτουν] ἐπεστάτουν Ald. Turn.

447. ἄφερκτος] ἄφερτος Rob.

πολυσινοῦς Porsonus. πολυσίνου libri.

δίκαν] Scribendum δίκην ex Guelf.

449. χαίρουσα] χέουσα Dobræus.

κεκρυμμένα] Scribendum κεκρυμμένον.

450. Ante vel post verba ἐν φρεσίν indicanda lacuna. Versus fuit senarius.

451. συντέτραινε] σὺ τέτραινε Turn. Rectius Hermannus σοι τέτραινε. Simplex τέτραινε legisse videtur scholiasta. σῶν τέτραινε Blomfieldus.

452. φρενῶν] φρονῶν Guelf. Ald. Rob.

453. τὰ μὲν] Scholiasta, ταῦτα τὰ συμβάντα τῷ Ἀγαμέμνονι. αὐτὸς δὲ, τοῦτ' ἔστιν ὁ πατὴρ, ἐπιθυμεῖ καὶ τὰ λοιπὰ γνῶναι, τοῦτ' ἔστι τὴν τιμωρίαν. ὀργᾷ pro dativo substantivi accepit alius scholiasta, ἀντὶ τοῦ μάθε τῷ τρόπῳ σου. "Pro ὀργᾷ scribendum videtur ὅρμα. *Sunt hæc ut dixi; cetera jam ipse proficiscere ut cognoscas, decet autem forti animo pervenire.* ὅρμα firmatur sequenti καθήκειν." BAMBERGER. in Zimmermanni Diario a. 1836. p. 565.

455. Scholiasta, πρέπει δέ σοι ἀμετακινήτῳ δυνάμει ὁρμᾶν κατ' αὐτόν.

456. φίλοις Porsonus. φίλοισι libri.

459. ὧδ'] ᾇδ' M. Scribendum ἅδ' cum Guelf. Rob.

461. ξυμβάλοι Porsonus. ξυμβάλλει libri. ξυμβαλεῖ Pauwius.

462. Lacunam recte explere videtur Hermannus, qui δίκας addit. κραίνειν δίκας dixit Eurip. Heracl. 143.

466. ἰὼ] Scribendum ὢ cum Hermanno.

466—470. Oresti et Electræ tribuit O. Muellerus.

467. ἄτης] Imo ἄτας.

468. πλαγά] πληγή M. πληγή Rob.

469. ἄφερτα] ἀφόρητα Guelf. Ald. Turn. Glossema ex scholio petitum.

472. ἑκὰς] Scribendum ἄκος cum Schuetzio.

474. διώκειν ἔριν anonymus in Annal. Heidelberg. a. 1809. fasc. 6. p. 287. αἰωμαναιρεῖν M. Guelf. Ald. Rob. αἰῶν' ἀναιρεῖν Turn. Steph.

αἱματηράν] αἱματηρᾶν Turn. Steph. omissa interpunctione.

475. τῶν addidit Wellauerus.

476. χθόνιοι] θεοὶ Rob.

477. νίκην] νίκῃ Portus.

480. αἰτουμένῳ Turn. Steph. αἰτούμενος M. Guelf. Ald. Rob.

481. τοιάνδε] τοιάδε M. Guelf. Ald. Rob.

482. μόρον om. M. Guelf. Ald. Rob.: suppleverunt Turn. Steph. conjectura probabili.

484. ἔσει] ἔσῃ libri.

485. ἐν πυροῖσι] Scribendum ἐμπύροισι cum Cantero.

κνισωτοῖς] κνισσωτοῖς Steph.

490. δὸς δέ τ'] Lectio vitiosa. δὸς σὺ δ' Auratus. δὸς δέ γ' Hermannus.

εὔμορφον κράτος] Soph. Œd. T. 183. εὐῶπα πέμψον ἀλκάν comparavit Hermannus.

492. ἐκαίνισαν] *Recens exceperunt* vel *induerunt*. STANL.

495. ἐξεγείρει] ἐξεγείρῃ libri.

ὀνείδεσιν] ὀνείδεσσι M. ὀνείδεσσιν Guelf. Ald. Turn.

497—499. Versus hos vulgo Electræ continuatos Oresti esse tribuendos intellexit Tyrwhittus.

498. Pro βλάβας Canterus et Musgravius λαβάς. Musgravius allegat Suid. Ὁμοίας λαβάς. ἀντὶ τοῦ μεταλήψεις καὶ μεταθέσεις. Locus est in Platonis Phædr. p. 340. E. Metaphora a palæstra desumta. BLOMF.

502. οἴκτειρε] οἴκτειρον Rob.

ἄρσενος θ' ὁμοῦ γόνον] Verba vitii suspecta. γόον Bambergerus in Zimmermanni Diario a. 1836. p. 565.

505. Hunc locum, corruptum tamen, et sub Sophoclis nomine, citat Clemens Alex. Strom. 2. p. 422. a Stanleio indicatus; παῖδες δὲ ἀνδρὶ κατ' αἶαν ὄντι κλήδονες γεγάασι· φελλὸς δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον τὸν ἐκ βυθοῦ καὶ κλωστῆρα σώζοντες λίνῳ. ubi voces κατ' αἶαν ὄντι ex κατθανόντι depravatas esse monet Gata-

kerus A. M. 2, 20. p. 383. F. corrigitque λίνου, quomodo Euripides ap. Polluc. 7, 10. λίνου κλωστῆρα dixit. κληδὼν σωτήριος dicitur filius, nomen paternum ab oblivione servans, quemadmodum cortices rete submersum indicant. Optime scholiasta: Φελλοί: ἐκεῖνοι γὰρ ἐπιπλέοντες σημαίνουσι τὴν ἐν βυθῷ σαγήνην· οὕτω καὶ ἡμεῖς ζῶντες σὲ τὸν θανόντα. BLOMF.

506. φελλοὶ] Ad hunc locum respicit Eustath. p. 713, 33.

ἄγουσι] ἀνέχουσιν ἄνω dixit Eustathius.

507. λίνου R. λίνου libri reliqui, M. ab correctore antiquo.

509. σώζει] σώζῃ libri.

510—513. Hos versus choro tribuendos esse recte monet Hermannus Opusc. vol. 2. p. 79.

510. ἀμεμφῆ τόνδ' ἔτεινα τὸν Seidlerus. ἀμόμφητον δέ τινα τὸν libri. Recte Hermannus ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον, nisi quod ἐτεινάτην scribere debebat, quod fecit Blomfieldus. Totum versum omittunt M. Guelf. Ald. Turn.: post versum proximum collocat Rob., in locum suum reposuit Steph.

511. τ' addidit Blomfieldus.

516. μεθύστερον] μεθ' ὕστερον M. Guelf. Ald. Rob.

517. θανόντι Pauwius. θανοῦντι libri.

518. τάδε τὰ δῶρα, μείω] τόδε· τὰ δῶρα μείω M. Rob.

519. μείω Turn. Steph. μέσω M. Guelf. μέσῳ Rob. μέτω Ald.

522. οἶσθ', ἐμοὶ] οἶσθά, μοι Rob.

523. παρῇ Porsonus. πάρει libri. γρ. παρῇς M.

528. ποῖ] πῇ Steph.

529. ὁρμῆσαι Porsonus. ὁρμίσαι libri.

530. τινὸς] Scribendum τίνος versusque Oresti tribuendus. Monuit Abreschius.

χρῄζοντα] Refertur ad δράκοντα. Post δάκος signum interrogandi ponatur.

νεογενὲς Turn. νεορενὲς M. Guelf. Ald. Rob. Steph.

531. καὐτὴ Stanleius. αὐτὴ libri, quod revocandum.

μαζὸν] μασθὸν Porsonus. Scribendum μαστὸν cum Blomfieldo.

τὠνείρατι Porsonus. τ' ὀνείρατι libri.

532. οὖθαρ ἦν Pauwius. οὐ χάριν libri (a correctore antiquo M.). οὐκ ἄρ' ἦν Turn. Steph.

ὑπὸ στυγός] ὑποστύγος Rob. Donec exemplum afferatur,

vocabulum *στὺξ* usurpatum fuisse de serpente, aut omnino de animali noxio, legendum arbitror *ὑπὸ στύγους*. Notum est enim *στύγος* de *re* aut *persona* odiosa frequenter adhiberi. Et schol. expl. *τοῦ μισητοῦ θηρίου*. SCH.

534. *ὄψανον*] *Visum*. *ὄψις* Hesychio. Videtur autem formari ab *ὄπτομαι* quemadmodum *τρώξανον* a *τρώγω*, *λείψανον* a *λείπω*, grammaticis non probantibus. Schol. *τὸ χ' ὅτι ἀπὸ ὄψεως παρήγαγε τὸ ὄψανον*. Ceterum Stanleius *ἀνδρὸς* de Clytæmnestra intelligit. Schutzius vertit, *visum ei a marito immissum*, quod probat Butlerus. Et sic interpretatur scholiasta. Sed tum oporteret *τἀνδρὸς* cum articulo. BLOMF. Corruptum est *ἀνδρός*. De somnio conf. v. 37. seqq.

535. *κέκραγεν* Rob. Steph. *κέκλαγεν* libri reliqui.

536. Post *σκότῳ* comma ponatur.

537. *τ'*] *δ'* Stanleius.

542. *συγκόλλως* Steph. et scholiasta. *συσκόλλως* M. Rob. *δυσκόλλως* Guelf. Ald. *δυσκόλως* Turn.

543. *ἐκλείπων*] An legendum *ἐκλιπών*? BLOMF.

544. *οὐφεῖσε πᾶσα σπαργάνη ὁπλίζετο* Ald. Turnebus vero, *ὄφις τὲ πᾶσιν σπαργάνοις ὁπλίζετο*, et sic fere Stephanus, sed *ὠπλίζετο*. *οὐ φεῖσε πᾶσα σπαργάνη πλείζετο* M. Guelf. Rob. Butlerus conjicit *οὔφις τε παῖς ὡς*. Porsonus Opusc. p. 211. *οὔφις ἐμοῖσι σπαργάνοις*. BLOMF.

545. *μαστὸν* Blomfieldus. *μασθὸν* vulgo.

547. *ἀμφὶ τάρβει τῷδ'* Porsonus. *ἀμφιταρβὶ τῷδ'* M. *ἀμφιταρβίτω δ'* Ald. Rob. *ἀμφιταρβῆς τῷδ'* Turn. Steph.

548. *τοί νιν*] *τοίνυν* Ald. Turn.

550. *κτενῶ* Turn. Steph. *κτείνω* libri reliqui.

553. *μέν* Stanleius. *δ' ἕν* libri.

554. *στείχειν* Porsonus. *στίχειν* libri.

556. *κτείναντες*] *κτείναντας* M. Guelf. Ald.

557. *δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταὐτῷ βρόχῳ*] Hoc est *δόλῳ τε καὶ ἐν ταὐτῷ βρόχῳ ληφθῶσιν*.

561. *σὺν*] Scrib. *ξὺν* cum Porsono.

ἑρκείους] *ἑρκίους* M. Guelf. Ald. Rob.

562. *τε*] *δὲ* Rob.

563. *ἥσομεν* Turn. Steph. *οἴσομεν* libri reliqui.

Παρνησίδα Porsonus. *Παρνησσίδα* libri. *Παρνασίδα* Blomfieldus, et *Παρνασοῦ* pro *Παρνησοῦ* Eumen. 11. ubi vid. annotatio nostra.

565. Particulæ καὶ δὴ valent *fac autem*. Vid. Elmsl. ad Eurip. Med. 380. Valcken. ad Herodot. p. 591. Markland. ad Suppl. p. 129. b. Nusquam tamen vidi has particulas cum optativo constructas. BLOMF.

φαιδρᾷ] φαιδρῷ Guelf. Ald. φαιδροὺς Rob.

566. δέξαιτ'] λέξαιτ' M. Guelf. Ald. Rob.

567. ὥστ' M. Steph. ὡς Turn. ὡς ἂν Guelf. Ald., eraso τ in Guelf.

568. παραστείχοντα Steph. παραστίχοντα libri reliqui.

569. πύλαισι Blomfieldus. πύλῃσι libri.

ἀπείργετε] ἀπείργεται M. Rob. et superscripto ε Guelf.

571. βαλὸν M. βᾶλον Guelf. βαλῶν Ald. Rob. βηλὸν Turn. Steph. βηλὸν Homerum, βαλὸν tragicos dixisse observatum in Lexico rhetor. in Bekkeri Anecd. p. 224, 12. Βαλὸν per οὐδόν explicat Hesychius.

ἕρκειον] ἑρκίον M. ἕρκιον Rob. Scribendum ἑρκείων cum Stanleio. Conf. v. 561.

573. ἔπειτα] ἔναντα Wakefieldus.

κατὰ στόμα] *Coram. A fronte.* Incert. Rhes. 410. Θρῃκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα. 492. Τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα. *Idem* fere valet κατ' ὀφθαλμοὺς in proximo versu. Rhes. 422. Καὶ μέμφομαί σοι, καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν. (Angl. *I tell it you to your face.*) Eurip. Or. 282. εἰ κατ' ὄμματα Ἐξιστόρουν νιν, *si coram interrogarem*. Bacch. 469. Πότερα δὲ νύκτωρ σ', ἢ κατ' ὄμμ', ἠνάγκασεν; Conf. El. 915. Hæc contulit Abreschius, qui recte observavit, "κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖν *in conspectum venire*, βαλεῖν ἀντὶ τοῦ προσβαλεῖν. Sophocl. Trach. 760. Αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι Πατρὸς δεδορκὼς καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων." BLOMF.

574. ἐρεῖ] ἀρεῖ (i. e. ἀρεῖ ὀφθαλμοὺς καὶ καταβαλεῖ) Bambergerus in Zimmermanni Diario a. 1836. p. 566.

βαλεῖ] βαλεῖν M. Guelf. Ald.

577. Ἐρινὺς] Ἐριννὺς Turn. Steph.

578. τρίτην πόσιν] Prima erat Agamemnonis sanguis; secunda Ægisthi; tertia Clytæmnestræ. Sic recte interpretatur scholiasta. Quoniam vero dicitur ἄκρατον αἷμα, allusio esse videatur ad notum illum τρίτον κρατῆρα; quod notavit Pauwius. Vid. ad Agam. 245. Hoc autem tertium poculum ἄκρατον erat. Antiphanes Athen. 15. p. 692. E. Μεγάλην Διὸς σω-

τῆρος ἄκρατον ᾖρέ τις. Aliter tamen narrat Philochorus ibid. p. 693. E. BLOMF.

579. νῦν οὖν Blomfieldus. συνοῦν M., eraso priore ν. σὺ οὖν Guelf. Ald. Rob. σὺ δ' οὖν Turn. Steph.

580. συμβαίνῃ] συμβαίνει (η superscr.) M.

581. ὑμῖν] ὑμᾶς correctum in libro Bigotiano.

582. σιγᾶν] Stanleius contulit Theb. 615. Φιλεῖ δὲ σιγᾶν, ἢ λέγειν τὰ καίρια. (ubi vide notata) et Prometh. Ignif. Σιγῶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγων τὰ καίρια. Sic Sophocles Œd. C. 808. Χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὸ καίρια. BLOMF.

583. τούτῳ] Pyladi. Monuit scholiasta.

584. ὀρθώσαντι] ὀρθώσοντι Bambergerus l. c.

585—593=594—602.

603—612=613—622.

623—630=631—638.

639—645—646—652.

585. γᾶ Schuetzius. γὰρ M. Guelf. Ald. Rob. γ' ἀὴρ Turn. Steph. Quod legit scholiasta. Ceterum 585. 586. et in antistropho 594. 595. in unum versum conjungendi.

586. δεινὰ Heathius. δεινὰ καὶ libri.

589. βλαστοῦσι] Lectio vitiosa. βλάπτουσι Butlerus.

πεδαίχμιοι M. Rob. ποδαίχμιοι Ald. μεταίχμιοι Turn. Steph.

590. πεδάοροι ex Stanleii conjectura legitur. πεδάμαροι libri. Scholiasta, οἶμαι (hoc correctoris verbum est similiter in M. usurpatum ad v. 311. et 409.) πέδουροι, ἵν' ᾖ τὸ σημαινόμενον μετέωροι. Quibuscum Hesychii gl. πέδουρος: μετέωρος comparavit Stanleius. Alius scholiasta, αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου αἱ καθημεριναί· quem πεδάμεροι legisse videri observavit Stanleius.

591. πτηνά] Scribendum πτανά cum Bothio.

κἀνεμοέντων—φράσαι] Locus corruptus. "Correxi κἀνεμόεντ' ἂν—φράσαις, *describere possis;* cui statim opponitur ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς ἂν λέγοι; De optativo φράσαις consuli potest Elmsleius ad Eurip. Med. 319." BLOMF. φράσαι per ἐννόησον explicat scholiasta.

595. 596. Deleantur commata post λέγοι et post τλημόνων.

596. φρεσὶν] φρεσσὶν M. Guelf. Scholiasta conjungit τίς ἂν λέγοι φρεσίν; ἀντὶ τοῦ ἐννοήσειεν. Sed φρεσὶν τλημόνων ponitur pro ταλασιφρόνων. BLOMF.

597. καὶ παντόλμους] καὶ recte delet Klausenius. Idem

trium syllabarum defectum post παντόλμους notavit, quem repetendo ἔρωτας explevit.

598. ἄταισι] ἄταισι αἱ Rob. Post βροτῶν signum interrogandi ponatur, tollatur vero post ὁμαυλίας. Monuit Heathius.

599. θ' Steph. τ' Rob. Turn. Scribendum δ' cum M. Guelf. Ald.

600. ἀπέρωτος] ἀπ' ἔρωτος M. Ald. Rob. Hesych. Ἀπερωπός: ἀπάνθρωπος. ubi Kuster. "Conf. Etymol. M. v. Ἀπερωπόν. Apud Æschyl. Choeph. 598. legitur ἀπέρωτος, quod scholiast. interpretatur στυγνὸς, ὑπερήφανος. Etymol. Ἀπερωπὸν itidem interpretatur στυγνόν. Ut proinde vel apud Æschylum scribendum videatur ἀπερωπός, vel apud Etymol. et Hesych. Ἀπέρωτος pro Ἀπερωπός. Nisi tamen utrumque vitiosum sit et detortum ex Ἀγέρωχος, quod idem significare ac ὑπερήφανος notum est." In Hesychio ἀπέρωτος restituit ex hoc loco L. Bos: sed frustra; vide Phrynichum ap. Bekker. p. 8, 8. Oxymoron tragicum est ἀπέρωτος ἔρως, ut γάμος ἄγαμος et similia. Sensus est, *Amor non legitimus muliebri animo imperans, male vincit conjugalem societatem.* BLOMF. De forma adjectivi v. Lobeck. Paralip. p. 258.

603. ὑπόπτερος] Scholiasta, ὁ μὴ κοῦφος, ἀλλ' ἀληθῶς μαθεῖν θέλων. ὑποπτέροις Turn. Steph. ex alius scholiastæ annotatione, γινωσκέτω δ' ὁ παιδευθεὶς οὐχ ὑποπτέροις φροντίσιν· ἵν' ᾖ τὸ ὃς ὑποτακτικὸν ἀντὶ τοῦ ὁ προτακτικοῦ.

604. δαεὶς] Hesych. Δαείς: μαθών. Verbum poeticum, Homero frequentatum. Eustath. in Od. Δ. p. 1506, 12. τὸ δὲ ἴδμεναι καὶ τὸ δαῆναι διαφέρει. ἴδμεναι μὲν γὰρ, τὸ οἴκοθεν εἰδέναι· δαῆναι δὲ, τὸ ἑτέρωθεν. Sophocl. El. 168. ὁ δὲ λάθεται | ὧν τ' ἔπαθ', ὧν τ' ἐδάη, *quæ didicit ex nuntiis.* BLOMF.

605. παιδολύμας] Scribendum παιδολυμάς.

Θεστιὰς] Althæa scilicet, Thestii et Eurythemidis nata. Apollodorus 1, 8. ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἄρεος γεγενῆσθαι φασί. τούτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἑπτὰ, παραγενομένας τὰς Μοίρας φασὶν εἰπεῖν, Τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα.—Postea Thestii filii, ægre ferentes apri Calydonii exuvias Atalantæ dari, abstulerunt; ὀργισθεὶς δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἀπέδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν

ἦψε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανε. Hanc fabulam nescivit Homerus, quod colligi potest ex Il. I, 529. seq. ubi eam νεωτέροις tribuunt grammatici. Meleagrum ab Apolline cæsum tradiderant auctores τῶν Ἠοιῶν et τῆς Μινυάδος, teste Pausania 10, 31. qui docet historiam de titione fatali primum in scenam protulisse Phrynichum in Pleuroniis, non quidem a se inventam, προσαψάμενον δὲ αὐτοῦ μόνον ἅτε ἐς ἅπαν ἤδη διαβεβοημένον τὸ Ἑλληνικόν. BLOMF. Meleager cum aprum Calydonium una cum lecta juvenum manu (quos nominatim recenset Ovid. Metam. 8, 300. sqq.) adortus, et quoniam ejus præcipua in hac pugna virtus enituisset, exuviis apri præmii causa donatus esset, Atalantam Schœnei filiam, ipsam quoque venationis sociam, amore ductus hisce spoliis ornavit. Quem honorem cum Meleagri avunculi, Thestii filii, matris Althææ fratres puellæ invidissent, per vim ei munus eripiunt, propterea que a Meleagro occiduntur. Quam fratrum cædem ægerrime tulit Althæa, filioque mortem, vel ut Homerus narrat Iliad. I, 562. imprecationibus, vel ut recentiores perhibent, mirabilem illum titionem, cujus a conservatione filii vita pendebat, comburendo acceleravit. Nempe secundum Ovidium Metam. 8, 451. sqq.

Stipes erat, quem cum partus enixa jaceret,
Thestias, in flammam triplices posuere sorores,
Staminaque impresso fatalia pollice nentes,
Tempora, dixerunt, eadem lignoque tibique,
O modo nate, damus. Quo postquam carmine dicto
Excessere deæ, flagrantem mater ab igne
Eripuit torrem, sparsitque liquentibus undis.

Hanc igitur fabulam, etiam Apollodoro 1, 8. et Diodoro Siculo 4, 34. memoratam hic sequitur Æschylus. SCH.

607. πυρδαῆ] πυρδαής Turn. Steph. ex verbis scholiastæ ἡ παιδολύμας καὶ πυρδαής.

608. καταίθουσα Canterus. καΐθουσα libri, nisi quod ex M. ἡ αἴθουσα annotatum.

609. ἥλικα] Quia hujus titionis conservatio cum Meleagri recens nati salute conjungebatur, recte poterat Meleagri *æqualis* dici. SCH.

ἐπεὶ μολὼν κ. τ. λ. *ex eo tempore quo recens natus vagivit, et contemporaneum ei per vitam:* sic recte interpretatur scholiasta. BLOMF. ἡνίκ' ἐπιμολὼν Ald.

611. *σύμμετρον*] Scrib. *ξύμμετρον.*

διαὶ Canterus. *διὰ* libri.

612. *μοιρόκραντον ἐς*] *μοιρόκραντον δ' ἐς* M. Steph. *μοιρόκραντοέδ' ἐς ἦμαρ* Ald. *μοιρόκρατον δ' ἐς ἦμαρ* Rob. *μοιρόκρατον ἐς ἦμαρ* Turn.

ἦμαρ] Scribendum *ἆμαρ.*

613. *ἄλλαν* Pauwius. *ἀλλὰ* libri.

δεῖ Turn. *δή* libri reliqui.

614. *Σκύλλαν*] De Scylla, Nisi Megarensium regis filia, duplex est fabularum series. Alii narravere, cum Minos Cretæ rex Megara urbem obsideret, Scyllam a Minoë aureo monili corruptam, Niso patri capillum abscidisse, a cujus conservatione vita ejus esset suspensa. Sic Apollodorus 3, 15, 8. qui tamen doni illius mentionem haud facit. Alii, ut Ovidius Metamorph. l. 8. et Virgilius in Ciri, amore Minois captam fuisse Scyllam perhibent, purpureum in Nisi vertice capillum urbi et regno fatalem fuisse, adeo ut Megara capi non possent, quamdiu ille incolumis maneret. Hunc igitur capillum clam a patris capite abscissum Scyllam Minoi tradidisse. Cir. 220. sqq.

Nam capite a summo regis, mirabile dictu,
Candida cæsaries, florebant tempora lauro,
At roseus medio fulgebat vertice crinis,
Cujus quam servata diu natura fuisset
Tam patriam incolumem Nisi regnumque futurum
Concordes stabili firmarunt numine Parcæ.

SCH. Fabulam aliter narrant Virgilius Cir. 130. Ovid. Met. 8, 90. a Stanleio laudati. Mortem Scyllæ narrat Pausanias 2, 34. Totam hanc fabulam rejiciebant Megarenses, teste eodem 1, 39. vid. Heyn. ad Apollodor. p. 345. F. Ursin. ad Virg. Ecl. 6, 74. Scyllæ parricidium cum facinore Clytæmnestræ comparavit Propertius 3, 17, 19. *Quidve Clytæmnestræ, propter quam tota Mycenis Infamis stupro stat Pelopea domus? Tuque o Minoa venumdata, Scylla, figura, Tondens purpurea regna paterna coma.* BLOMF.

615. *ὕπερ* Porsonus. *ὑπαί* libri.

618. *πιθήσασα* Abreschius. *πειθήσασα* libri.

619. *Νῖσον*] *Νίσον* libri. *Νῖσον Δουλιχιῆα* Homer. Odyss. Σ, 126. BLOMF.

ἀθανάτας τριχὸς] *Capilli immortalitatem Niso, si servatus fuisset, conciliaturi.* SCH.

620. νοσφίσασ'] Ovid. Metam. 8, 85.

——fatali nata parentem
Crine suum spoliat:

unde ei nomen Ceiris; Ovid. Metam. 8, 151.

——et a tonso est hoc nomen adepta capillo.

STANL. Schol. ἀπροβούλως: ἀπρονοήτως. οὐ προσκεψαμένη τὸ ἀποβησόμενον. ὡς προδοτὶς γὰρ τοῦ πατρὸς ἐτιμωρήθη ὑπὸ Μίνωος. Sed forsan referas ad Nisum, ἀπροβούλως πνέονθ' ὕπνῳ, *sine suspicione stertentem.* Aristoph. Plut. 300. de Cyclope; εἰκῇ δὲ καταδαρθέντα που, Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον, ἐκτυφλῶσαι. Et sic interpretatur Bothe. BLOMF.

621. ἁ κυνόφρων] ἀκανόφρων Ald. ex quo Turn. ἀγανόφρονι fecit.

κυνόφρων] *Impudens.* Stanleius confert Iliad. Z. 344. Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι· Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης. Sic κυνοθρασεῖς Suppl. 766. κυνοθαρσὴς Εὐνόα Theocrit. 15, 53. ubi vid. Valckenær. p. 361. BLOMF.

622. κιγχάνει Porsonus. κιχάνει libri.

μιν] Scribendum νιν cum Blomfieldo.

κιχάνει δέ μιν Ἑρμῆς] Male scholiastes, quem Heathius quoque sequitur, ad Nisum refert. Nisum enim capillorum furto mortuum esse, jam v. 614. satis declaratum erat. Multo magis attinebat Scyllæ pœnam hic tribus verbis memorare, quod chorum odio facinoris incensum, et nunquam non vindictæ divinæ cogitatione erectum maxime decebat. Sed quid significat *Mercurium eam assecutum esse?* Vulgo accipiunt de *morte,* quia Mercurius est πομπαῖος *animarum deductor;* Pauwius autem ad Mercurium lucrorum præsidem retulit, quod cur Heathius adeo fastidiose spernat, non video. Cum enim tragicus memorasset Scyllam aureo monili, adeoque lucri potius cupiditate, quam amore ductam parricidio se contaminasse, quidni chorus hoc sarcasmo narrationem concludat: *Sed assecutus est ipsam lucro inhiantem Mercurius lucrorum præses, eamque gravi damno mactavit.* Ceterum de Scyllæ pœna cf. Virgil. Cir. v. 389. et quos ibi laudat Heynius. SCH.

623. ἐπεμνησάμην Heathius. ἐπεμνήσαμεν libri, nisi quod ἐμνήσαμεν Rob.

624. ἀκαίρως δὲ] Lectio vitiosa.

τὸ δυσφιλὲς γαμήλευμ' ἀπεύχετον δόμοις nihil aliud significare, quam Clytæmnestræ et Ægisthi illicitos amores vel exinde patet, quod ejus mentionem chorus amittere non poterat, ut locum communem de vi amoris muliebris hoc etiam exemplo confirmaret. SCH. 624. 625. et antistrophici 632. 633. in unum conjungendi.

625. Post δόμοις ponatur comma.

627. ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ] Hunc versum servarunt M. Steph.: omittunt libri reliqui.

628. δήοισιν Porsonus cum Pauwio. δηΐοις libri. Scribendum δᾴοις.

ἐπικότῳ σέβας] Lectio vitiosa. "δᾴοισιν ἐπίκοτον σέβας *majestas hostibus invisa* dicitur. Agamemnon, quem scil. Trojani oderant ut hostem, reverebantur autem ut imperatorem fortem et bellicosum. Sic idem v. 54. σέβας ἄμαχον ἀδάματον appellatur. Alias ἐπίκοτος apud Æschylum significat *iratus, infensus* ut Prometh. v. 162. Sept. adv. Theb. v. 791. quem sensum si quis hoc quoque loco prætulerit non repugnabo. Scholiastes tamen ἐπικότῳ interpr. φοβερῷ καὶ σεβαστῷ καὶ παρὰ τοῖς πολεμίοις." SCH.

629. τίω δ' ex Stanleii conjectura legitur. τίων δ' libri, ex quo τοιῶνδ' fecit Turn. Lectio vitiosa.

ἀθέρμαντος, *Non calefactus*, i. e. *inaudax*. ἀθράσυντος schol. BLOMF.

631. κακῶν δὲ—τὸ Λήμνιον] "Satis nota est immanis illa mulierum Lemniarum in maritos crudelitas. Unde Pindarus Pyth. Od. 4, 448.

Λημνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων.

Orpheus:

Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ τόθι περ κακὰ ἔργα μεμήλει
θηλυτέραις.

Rem narrant scholiastes Pindari et scholiastes Apollonii 1, 773. Similis est alia virorum crudelitas, hujus quasi ἀντίποινος, quam fuse narrat Herodotus 6, 138. paucis vero perstringit Eustathius ad Dionysium Afrum v. 347: Καὶ ἡ Λῆμνος δέ ποτε (inquit) ᾠκεῖτο ὑπὸ Πελασγῶν, ἐξ ὧν Λήμνια παροιμιάζονται κακὰ διὰ τοὺς φόνους οὓς ἐποίησαν, γυναῖκάς τε κτείναντες αἰχμαλώτους ἀδίκως καὶ παῖδας οὓς ἐξ αὐτῶν ἐτεκνοποιήσαντο. Pelasgi multas Atheniensium mulieres ra-

puerunt, et cum iis in Lemnum abierunt; cumque jam ipsis filii nascerentur, eos Pelasgi ad unum omnes cum matribus interfecerunt, veriti ne aliquando viri facti Atheniensium injurias ulciscerentur. Ab hac et mulierum et virorum immanitate nata illa apud Hesychium, Suidam et Eustathium p. 158, 12. 980, 61. proverbia *Λήμνια κακά· Λημνία χείρ· τὸ Λήμνιον βλέπειν*, aliaque. Herodotus: *Λήμνια ἔργα ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα πάντα τὰ σχέτλια νενόμισται καλέεσθαι.* STANL.

632. *δὲ δὴ ποθεὶ κατάπτυστονήος κασευδέτις* Ald. *δὲ δήποθ', εἰκατάπτυστον* Rob. *δὲ δήπουθεν κατάπτ.* Turn. Porson. *δὲ δὴ ποθεῖ* M. Guelf. *δὲ δήποθεν* Schutz. Exemplum particulæ *δήποθεν* in promtu non habeo. Hesych. *Δήποθεν: λέξις συναπτική, ὡς καὶ τὸ δήπου.* De *δήπουθεν* consuli potest Ruhnken. ad Timæum p. 79. Pro *γοᾶται* legendum suspicor *βοᾶται*. BLOMF. Locus non persanatus.

633. *ἤκασεν*] *ἤκασεν* M. Guelf. *εἴκασεν* vulgo.

634. *τὸ δεινὸν*] Schol. *τὸ κατὰ Κλυταιμνήστρας.*

638. *τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;*] Scholiasta, *συνάξας κατηγορῶ· νύσσει γάρ με τὸ δίκαιον ταῦτα λέγειν.*

639. *ἄγχι*] *ἄχρι* Scaliger.

πλευμόνων] *πνευμόνων* Rob. recte. "Eurip. Ion. 766. *διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.*" STANL.

640. *διανταίαν*] Subaudi *πληγήν*. *ὀξυπευκὲς* per *ὀξύπικρον* explicat Hesychius. BLOMF.

οὐτᾷ Hermannus Elem. doctr. metr. p. 236. *σοῦται* libri, quod per *ὁρμᾷ* interpretatur scholiasta.

641. *διαὶ*] *διὰ* Turn. Steph.

642. *τὸ μὴ θέμις γὰρ οὔ.* Ald. *οὐ=λὰξ* Rob. *οὐ* deleri vult Hermannus Observ. crit. p. 107. Sed haud male, mea quidem sententia, explicat scholiasta: *τὸ γὰρ μὴ δίκαιον οὐ δεῖ ἀμελεῖσθαι*: imo potius *οὐκ ἠμέληται* scil. *ὑπὸ τῆς Δίκης*. BLOMF.

643. *λὰξ πατέω*, *Conculco.* Agam. 1327. *οἱ δὲ, τῆς μελλοῦς κλέος Πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερὶ*, pro *κατὰ πέδον*. Eumen. 110. *Καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.* 536. *Ἐς το πᾶν δέ τοι λέγω, | βωμὸν αἰδέσαι Δίκας· | μηδέ νιν, | κέρδος ἰδὼν, ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς*, ubi codex L. *πατήσῃς*. Sophocl. Ant. 1287. *οἴμοι, λαξπάτητον ἀντρέπων χαράν.* Comici dicebant una voce *λακπατεῖν*. Photius; *Λακπατεῖν: Φερεκράτης Πετάλῃ· Παίειν με, τύπτειν, λακπατεῖν, ὠθεῖν, δάκνειν.* BLOMF. Punctum post *πατούμενον* male positum.

645. *παρεκβάντες*] *Μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος*, inquit scholiasta. Scripsi *παρεκβάντος* cum Stanleio.

οὐ θεμίστως Porsonus, recte, nisi quod *οὐ θεμιστῶς* scribere debebat. Legebatur *ἀθεμίστως*. Adjectivo utitur Æschylus Sept. 694. *αἵματος οὐ θεμιστοῦ*.

646. *Δίκας*] *δίκης* M. Rob.

πυθμήν] Intellige aræ fundamenta. Agam. 384. *ἀνδρὶ λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμόν*.

647. *προχαλκεύει* Hermannus. *προσχαλκεύει* libri.

649. *τέκνον*] Recte schol. *τίκτει ὁ φόνος ἄλλον φόνον*. BLOMF.

δώμασι Turn. Steph. ex annotatione, ut videtur, scholiastæ qui *τοῖς οἴκοις* posuit, *ἐπεισφέρει δὲ τοῖς οἴκοις τέκνον παλαιῶν αἱμάτων*. *δόμασι* Rob. *δίμασε* M. Guelf. Ald. Lectio corrupta.

650. *αἱμάτων* Canterus ex annotatione scholiastæ. *δωμάτων* libri.

τίνει Turn. Steph. *τείνει* libri reliqui. Per *ἀπαιτεῖ* explicat scholiasta. *τίνειν* Lachmannus de chor. system. p. 63. sublata post *παλαιτέρων* interpunctione.

κλυτὴ] Scribendum *κλυτὰ* cum Hermanno Opusc. vol. 6. p. 201.

Ἐρινύς] *Ἐριννύς* Turn. Steph.

654. Solennis erat exclamatio ejus qui fores pulsabat, *παῖ, παῖ*, qua ostiarium excitaret. Sensus est; *Quis intus in ædibus est, iterum dico παῖ, παῖ?* Aristoph. Ran. 464. *Ἄγε δή, τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω, τίνα; Πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὐπιχώριοι; Παῖ, παῖ.* Nub. 131. *Ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι, Ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.* Comparari potest Euripides Peleo ap. schol. Aristoph. Nub. 1153. *Ἰὼ πύλαισιν ἥτις ἐν δόμοις.* Heathius. *Ἰώ, ἰώ, πύλαισιν εἴ τις ἐν δόμοις.* Legendum, *Ἰὼ, ἰὼ, πύλαισιν· ἤ τις ἐν δόμοις;* BLOMF.

655. Conferas 875. *Οἴμοι, πανοίμοι, δεσπότου τελουμένου, Οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.* BLOMF.

ἐκπέραμα] Exitus; ostiarii scilicet. BLOMF.

656. *φιλόξεν'*] *φιλόξενος* Turn. Steph.

βίᾳ margo Rob. *βία* Turn. Steph. *δίαι* M. Guelf. Ald. Rob. Lectio hujus versus interpolata est. *φιλοξένη 'στὶν Αἰγίσθου βία* Porson. præf. ad Eurip. Hecub. p. ix. *φιλόξενός τις Αἰγίσθου βία* Elmsleius ad Eurip. Med. 807.

657. Non *οἰκέτης*, sed *παῖς*, apud Robortellum nominatur is qui hunc versum pronuntiat. Non multum interest. BLOMF.

εἶεν, ἀκούω] Notandum *εἶεν* pro spondeo positum in formula, ut videtur, solenni *εἶεν ἀκούω*. Eodem modo Aristophanes Pac. 663. *εἶεν, ἀκούω· ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω*. Sic libri optimi et scholiasta. Vulgo *εἶέν γ', ἀκούω*.

ποδαπὸς] *ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;* Eurip. El. 774. *χαίρετ', ὦ ξένοι, τίνες, Πόθεν πορεύεσθ'—;* ubi vid. Seidler. BLOMF.

660. *τάχυνε*] *Festina*. Pers. 698. *τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὢ χρόνου*. Sophocl. Œd. C. 219. *μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε*. ubi vid. Elmsleium. BLOMF.

661. *ὥρα*] *ὧραι* M. Guelf. Ald. Rob.

ἐμπόρους] Bene notavit Stanleius, Homerum hanc vocem non pro mercatore, ut posteri Græci, sed pro vectore simpliciter ponere, quo sensu ab Æschylo usurpatur. BLOMF.

μεθιέναι (*καθιέναι* Musgravius) *ἄγκυραν*] Scholiasta, *τὴν ἄγκυραν προσορμίσαι τοὺς ὁδοιπόρους ἀντὶ τοῦ καταλῦσαι*.

663. *τελεσφόρος*] *Perficiens. Mater familias* vertit Abreschius, laudato Hesychio, *Τελεσφόρος οἶκος: τοῦ γεγαμηκότος καὶ τεκνώσαντος*. Contra *δόμος ἡμιτελής* erat, quum vel pater vel mater familias diem obiisset: Homer. Il. B. 700. *Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο, Καὶ δόμος ἡμιτελής·* ubi Eustath. *τέλος ὁ γάμος, ὅθεν τελείους τοὺς γεγαμηκότας ἔλεγον*. Rem illustravit Ruhnkenius ad Timæi Lex. p. 225. Potest tamen *τελεσφόρος* in hoc loco nihil aliud significare quam *illa quam penes est jus perficiendi*. Schol. *τελεσφόρος: ἀρχηγὸς, διοικητής*. BLOMF.

664. *τόπαρχος*] *τάπαρχος* (ο supra α) M. *τἄπαρχος* Rob.

δ' Turn. Steph. *τ'* libri reliqui.

665. *αἰδὼς*] Pudor vetabat sermones cum alius mariti uxore conserere. Eurip. Iph. A. 835. *Αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους*. BLOMF.

οὐκ] Inepte scholiasta, *πλεονάζει ἡ οὐ*. Recte monet Abreschius illud *οὐ* ad *τίθησιν* pertinere, non ad *ἐπαργέμους*. BLOMF.

668. ΚΛ.] *θερ*. (i. e. *θεράπαινα*) Rob.

670. *θερμὰ λουτρὰ*] Andromache in Iliade X. 442. *Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι*.

Frequens θερμολουσία luxuriosa putabatur: vid. Od. Θ. 247. ubi plura Eustathius. Hermippus apud Athen. 1, p. 18. C. Μὰ τὸν Δί', οὐ μέν τοι μεθύειν τὸν ἄνδρα χρὴ Τὸν ἀγαθὸν, οὐδὲ θερμολουτεῖν· ἃ σὺ ποιεῖς. BLOMF.

θελκτήρια, στρωμνὴ] Scribendum θελκτηρία στρωμνὴ cum Wakefieldo Silv. crit. §. 164.

671. δικαίων τ' ὀμμάτων] Benignorum hospitum. WELLAUER.

672. βούλιος, *Ad consilium pertinens.* i. q. βουλευτικός. Recte schol. εἰ οὐ διὰ ξενίαν ἥκετε, ἀλλὰ δι' ἄλλο τι. BLOMF.

675. αὐτόφορτος, *Ipse sarcinam portans:* non curru vectus. Hesych. Αὐτόφορτοι: αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ, οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ. ὁ δὲ Κρατῖνος ἐν Χείρωνι, τοὺς τὰ κοινὰ φορτιζομένους ἔφη. Navis oneraria erat φόρτις, onus vel sarcina ejus φόρτος, unde μυριόφορτος ναῦς. Ceterum αὐτόφορτος valet *ipse cum sarcina*, sicut αὐτόκωπον ξίφος *ensis cum manubrio,* supra 157. Sic αὐτόπρεμνος, αὐτόρριζος et similia. BLOMF.

οἰκείᾳ σάγῃ] οἰκίᾳ σάγη M. οἰκίαις ἄγη Guelf. Ald. et codex Robortelli.

676. ἐς] Scribendum εἰς.

ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας] *Quemadmodum me huc venisse videtis.* ABRESCH.

678. Recte Schutzius, ἐξιστορήσας ὁδόν, *sciscitatus quo tenderem,* καὶ σαφηνίσας ὁδόν, *viam quum monstrasset.* BLOMF.

679. Στρόφιος] Apud Sophoclis Electram 46. ipse Strophius nuntii personam induit, refertque quod ipsum miserat Phanoteus Phocensis, μέγιστος αὐτοῖς δορυξένων. Noster Agam. 853. Τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος, Στρόφιος ὁ Φωκεύς. Strophius etiam nominabatur Pyladis pater, qui eum ædibus ejecit, pollutum esse dicens, quod una cum Oreste patrasset cædem Clytæmnestræ. Eurip. Or. 763. STANL.

680. κίεις] Vox Homerica, nec Sophocli neque Euripidi usurpatum. Pers. 1069. αἰακτὸς εἰς δόμους κίε. Suppl. 500. τεταγμένος κίω. BLOMF.

684. εἰς] Scribendum ἐς.

εἰς τὸ πᾶν] *Omnino.* Locutio frequens apud Æschylum. Infra 926. ἔλακε δ' εἰς τὸ πᾶν. Eum. 52. εἰς τὸ πᾶν βδελύκτροποι. 200. 'Αλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος. Agam. 664. [682.] εἰς τὸ πᾶν ἐτητύμως. [Eum.] 83. "Ωστ' εἰς τὸ πᾶν σε

τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων. 536. *Εἰς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω | βωμὸν αἰδέσαι Δίκας.* 889. *Εἶναι δικαίως εἰς τὸ πᾶν τιμωμένη.* Eurip. Heracl. 576. *εἰς τὸ πᾶν σοφούς.* Sic *ἐς τὰ μέγιστα, quam maxime*, Herodot. 8, 144. BLOMF.

ἀεὶ ξένον] *ἀείξενον* Schneiderus in lexico.

686. *λέβητος*] *Urnæ* ad cineres servandos. Agam. 430. *ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας εὐθέτους*, ubi vid. Glossarium. Soph. El. 756. *Καί νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς, ἐν βραχεῖ Χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ Φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι, Ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχῃ χθονός.* BLOMF.

πλευρώματα] Eadem urna dicitur *τύπωμα χαλκόπλευρον* apud Sophocl. El. 54. notante Stanleio. Theb. 887. *ὁμοσπλάγχνων πλευρωμάτων.* BLOMF.

691. ΗΛ.] *θερ.* (i. e. *θεράπαινα*) Rob. ut v. 668. Clytæmnestræ hoc versus tribuendos esse verissime monuit Portus.

οἲ 'γὼ] *οἲ ἐγὼ* libri.

ἐνθάδ' Turn. et Steph. interpolatio est. *ἐν πᾶσ'* M. Guelf. Ald. Rob. corrupte.

693. *ἐπωπᾷς*] *ἐπωπαῖς* M. Guelf. Ald. *ἐπ' ὠπαῖς* Turn. Hesych. Ἐπωπᾷ: *ἐφορᾷ, ἐποπτεύει.* Eum. 275. *δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.* 969. *ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ.* Constructio est *ἐπωπᾷς πολλὰ καὶ ἐκποδὼν εὖ κείμενα.* non, quod Pauwius voluit, *ἐπωπᾷς πολλὰ, καὶ—ἀποψιλοῖς.* Dicitur Ἀρὰ collineare sagittas vel in ea, quæ seorsum in tuto posita videantur. BLOMF.

696. *εὐβόλως* Porsonus. *εὐβούλως* libri.

εὐβόλως ἔχων] *Prospero jactu usus.* Pollux 9, 94 *ἐν μέντοι γε τοῖς κύβοις τὸ δυσκυβεῖν, καὶ εὐκυβεῖν, ὀνομάζεται· καί που καὶ τὸ δύσβολον, καὶ τὸ εὔβολον εἶναι.* Aristæn. 1, 23. *ἐμὲ γὰρ κατανάλωσαν ἄπληστος ἑταίρα, καὶ πεσσοὶ πίπτοντες ἀτυχῶς μὲν ἐμοὶ, εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἐναντίοις.* Ita Salmasius pro *εὐβουλότερον*, probante Hemsterhusio ad Pollucis locum, unde confirmatur in hoc versu Porsoni correctio. Ejusdem confusionis exempla dedit Boissonadus ad Aristæn. p. 539. BLOMF.

697. *πηλοῦ*] Schol. *παροιμία, ἔξω πηλοῦ πόδα ἔχειν.* De hoc proverbio dixi ad Prom. 271. BLOMF.

698. *νῦν δ'*] Hoc sic explicant interpretes ut *νῦν δέ* post *καὶ νῦν* repetitum esse dicant propter interpositam parenthesin *ἦν—πόδα.* *νῷν δ'* Scaliger.

βακχείας] *βακχίας* M. Guelf.

βακχείας καλῆς] Electræ, ut videtur interpretibus.

699. παροῦσαν ἐγγράφει] Lectio vitiosa, ad quam expediendam editoribus nihil profuit obscura annotatio scholiastæ, τάξον· αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρᾷ. ὡς πρὸς τὸ ἐλπὶς δ' ἀπέδωκεν. "In ἐγγράφει latere videtur ἀναστρέφειν." DOBRÆUS.

700. οὖν Rob. ὧν M. Guelf. ὦ Ald.

704. δυσσεβείας] δ' addit Portus.

706. κατεξενωμένον haud aliter intelligendum est, quam de hospitio, quo fuerat apud Clytæmnestram exceptus, quod sane violasset, si grata potius, quam vera narrasset. Nam quod etiam de Strophii hospitio accipi posse putat Abreschius, quod nuntio, si peregisset mandata de Oreste, revertenti ac responsum referenti obtulerit, id justo subtilius est, et altius, quam decet, repetitum. Ceterum ut hic a Clytæmnestra, sic a pædagogo accipiuntur hospites ap. Eurip. Electr. v. 359. sqq. Comparandus etiam Sophocles Electr. v. 766. sqq. SCH.

707. ἀξίως] Scribendum ἀξίων cum Pauwio. τῶν σοι ἀξίων τιμῶν interpretatur scholiasta.

709. ἀγγελῶν] ἀγγέλλων Rob.

710. ἡμερεύω, *Per diem aliquid facio.* Antiatticista ap. Villoison. Anecd. Gr. vol. 2. p. 80. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, πᾶσαν τὴν νύκτα περί τι ἀναλίσκει, διανυκτερεύει περί τι λέγουσι, καὶ διαγρυπνεῖ· οὕτω καὶ διημερεύειν, ἀντὶ τοῦ πᾶσαν τὴν ἡμέραν περί τι ἀναλίσκειν. Pollux I. 64. τὸ δι' ὅλης τι πρᾶξαι ἡμέρας ἡμερεῦσαι, καὶ διημερεῦσαι. οἷον ἐπὶ τῶν βαναύσων ὁ Πλάτων εἴρηκε, Πρὸς πῦρ ἡμερεύοντας. Similiter Xenophon Œc. 4, 2. Sophocl. El. 786. νῦν ἕκηλά που, Τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὕνεχ' ἡμερεύσομεν. Satis bene margo libri Mitfordiani, "*qui ont fait leur journée.*" Notabilis est constructio ἡμερεύοντος μακρᾶς κελεύθου. BLOMF. Genitivos non putem regi ab ἡμερεύειν, sed ab adjecto τὰ πρόσφορα, atque distinctionem tollendam. Firmat me in ista opinatione Eurip. Hel. v. 515. ubi pari ratione habemus τὰ πρόσφορα τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς. Supra v. 668. πόνων θελκτήρια dixerat sensu non multum diverso. ABRESCH.

712—714. leguntur in M. Steph.: absunt ab Guelf. Ald. Rob. Turn.

713. ὀπισθόπους] Hallucinatur Stanleius ὀπισθόπους vertens *pedissequas*, obversante opinor loco Eurip. Hippol. v. 54. πολὺς ἅμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους κῶμος λέλακε, et v. 1179. ὀπισθόπους φίλων ὁμήγυρις. Verum eadem hic si obtineret signi-

ficatio, scriptum oportebat ὀπισθόποδας. Redde ergo *reversus*. Hesych. ad hunc ipsum fortasse locum: Ὀπισθόπους, ὑποστρέψας. ABRESCH.

τούσδε καὶ ξυνεμπόρους] Id est καὶ τούσδε ξυνεμπόρους, de qua collocatione καί particulæ dixi ad Aristoph. Acharn. 884.

714. δώμασιν] σώμασιν H. Vossius.

715. ὑπευθύνῳ Turn. Steph. ἐπευθύνῳ vel ἐπευθύνω M. Guelf. Rob. ἐπ' εὐθύνω Ald. In M. gl. est ὑποδίκῳ et schol. συμβουλεύω σοι ταῦτα πράσσειν ὡς δώσοντι δίκην, ἤν τι παρὰ τὸ δέον ποιήσῃς.

718. βουλευσόμεσθα Stephanus. βουλευόμεσθα libri, quod βουλευόμεθα scriptum in M. Guelf. Ald. Rob.

719. εἶεν] εἰ ἐν Guelf. Ald. Rob.

φίλιαι Heathius. φιλίᾳ vel φιλία M. Guelf. Ald. Rob. φίλαι Turn. Steph.

720. στομάτων ἰσχὺν preces dicit alta voce (pro Orestis salute) pronuntiatas. SCH.

726. δολίαν Pauwius. δολία libri.

727. δ'] γ' Rob.

Ἑρμῆν Turn. Steph. Ἑρμῆα M. Guelf. Ald. Rob.

χθόνιον δ' Ἑρμῆν καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι] Adeo manifesta hic sunt interpretationum indicia, ut ne dubitari quidem posse putem quin ita scripserit Æschylus, νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολίαν | ξυγκαταβῆναι, νύχιον θ' Ἑρμῆν | τούσδ' ἐφοδεῦσαι ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν. Νύχιος enim idem est quod magis usitatum χθόνιος, ut ἐννυχίων pro χθονίων et ἔννυχον Ἅιδαν pro χθόνιον dixit Sophocles Œdip. Col. 1556. Trach. 501. HERMANN. Opusc. vol. 1. p. 115. νύχιον Ἑρμῆν, quia non aperte rem gerebant, sed dolo et simulatione quasi tenebris involuti, ideo dicitur eos νύχιος Ἑρμῆς immittere. Illustratur h. l. Sophocleo El. v. 1391. sqq. Ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἑρμῆς σφ' ἄγει, δόλον σκότῳ κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα. SCH. Fortasse scribendum est, χθόνιόν θ' Ἑρμῆν καιρὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδῶσαι—. Optat chorus ut Mercurius opportunitatem nocturnam certaminis adducat, cf. v. 817. 881. Cædes enim noctu perpetratur. BAMBERGER. in Zimmermanni Diario a. 1836. p. 566.

729. ξιφοδηλήτοισιν] ξιφοδημήτῃσιν Guelf. Ald. ξιφοδημήτοισιν Turn.

730. Οἰκέτου persona huic versui in libris præfigitur. Choro tribuendum vidit Tyrwhittus; et sic scholiasta: Ἀνὴρ ὁ ξένος:

ξένον τὸν Ὀρέστην καλεῖ, ἵνα δόξωσιν ἀγνοεῖν τὸ σκαιώρημα. BLOMF.

ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

732. Κίλισσα M. Turn. κιλίσσω Guelf. Ald. Γείλισσα R. Steph. Scholiasta ad v. 733. Γείλισσαν δέ φησι τὴν Ὀρέστου τροφὸν, Πίνδαρος δὲ (Pyth. 11, 25.) Ἀρσινόην, Στησίχορος δὲ Λαοδάμειαν. Laodamiam etiam Pherecydes apud scholiastam Pindari. Κίλισσα apud Æschylum nomen est non proprium, sed gentile. Schol. Aristoph. Pac. 362. Κιλλικῶν δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Κιλίσσης τροφοῦ. Epyaxa, Cilicum regis uxor, Κίλισσα vocatur ab Xenoph. Anab. 1, 2, 12.

733. ἄμισθος] Scholiasta, κακόμισθος· δάκρυα γὰρ προξενεῖ.

734. τοὺς ξένους] Lectionem vitiosam notavit Porsonus. τοῖς ξένοις Pauwius.

738. θέτο] ἔθετο Heathius: neque in hoc loco est cur omittatur augmentum. BLOMF.

σκυθρωπῶν Steph. σκυθρωπὸν libri reliqui. σκυθρωπὸς Portus.

739. κεύθουσ'] κεύθειν γέλων dixit ut Homer. Od. Τ, 212. δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθε. ABRESCH.

Aldus et Turnebus interpungunt post καλῶς, et deinceps exhibent, hic κείνης, ille vero κείνη. Robortellus διαπεπραγμένοις καλῶν κείνῃ. BLOMF. "Hunc locum sibi imitandum proposuit Eurip. in Orest. v. 1121. ubi Pylades:

γόους πρὸς αὐτὸν θήσομεσθ' ἃ πάσχομεν.

ad hæc Orestes:

ὥστ' ἐνδακρῦσαί γ' ἔνδοθεν κεχαρμένη.

et v. 1319. Electra:

κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἕξω κόρας,
ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα.

ut et Sophocl. Electr. v. 808.

ἆρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος." ABRESCH.

740. ἔχει] ἔχειν M. Guelf. Ald.

741. ὑφ'] ὗφ', cum accentu, scribunt Abresch. Schutz. Nimis curiose. Nam constructio potest esse ὑφ' ἧς φήμης, ut præpositio arctius cum pronomine cohæreat. BLOMF.

742. ἐκεῖνος] ἐκεῖνον Guelf. Ald. Turn. et codex Robortelli. Idem codex εὐφρανεῖν pro εὐφρανεῖ.

744. συγκεκραμμένα Ald. Notent tirones garrulitatem ἀνακόλουθον anus indoctæ, "quod in primis commendat auctorem, cum personarum ἦθος dextre et εὐστόχως exprimat." Quod vere observavit Stanleius. BLOMF.

750. μητρόθεν δεδεγμένη] Aristoph. Ach. 178. σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένη. quem versum cum hoc loco contulit Porsonus in Aristoph. p. 113. BLOMF.

751. Constructio hujus loci, ut vulgo legitur, adeo turbata, seu potius nulla est, ut aliquam corruptionem latere quivis suspicetur. Verissime monuit Butlerus, prolixam et inconditam orationem garrulæ nutrici convenire; solœcam ac plane barbaram non item. Schutzius putat aliquid post δεδεγμένη intercidisse; Hermannus vero post κελευσμάτων, nisi legendum sit ἔτλην. Locum aliqua ex parte expeditiorem reddidi, scribendo ἐκ pro καὶ v. 751. (κἀκ Portus) ut orationis filum interrumpatur post τριβὴν usque ad 761. BLOMF.

νυκτιπλάγκτοον Ald. unde νυκτίπλαγκτον Turn.

κελευσμάτων Steph. κελευμάτων libri reliqui.

752. καὶ πολλὰ] ἢ πολλὰ Musgrav. Apud Sophocl. El. 1143. similiter fere conqueritur Electra; Οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς Ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ Πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. In hoc loco constructionem sic expedit scholiasta; ἀνωφέλητα ἐμοὶ τῇ τλάσῃ πολλὰ καὶ μοχθηρά. BLOMF.

753. τλάσῃ] τλάσει Rob.

ὡσπερεὶ βοτὸν] ὥσπερ εἰκοτὸν M. Hunc locum ita reddidit Grotius;—*ætas prima, ceu brutum pecus, Ut educetur, mentis alienæ indiget.* Cum v. 752. Hermannus contulit Iliad. I, 490. Πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα Οἴνου, ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ. Ὣς ἐπί σοι μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα. Comparandus etiam Sophocles, seu potius, ut opinor, Æschylus, in Nioba, Λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρειπίοις Θάλπουσα καὶ ψύχουσα, καὶ πόνῳ πόνον Ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν. Verba sunt nutricis. BLOMF.

754. τρόπῳ φρενός] *Non alio modo, quam conjectura.* BLOMF.

756. ἢ λιμὸς] Scribendum εἰ λιμὸς cum Stanleio.

δίψη] δίψη pro δίψα dictum quibus vel rationibus vel exemplis defendi possit ostendi in Thesauro vol. 2. p. 1586. sed

mire dictum δίψη τις vitii suspicionem movet, quod Elmsleius ad Eurip. Med. 480. ita removere studuit ut scriberet, ἢ λιμὸς, ἢ διψῇ τις, ἢ λιψουρία ἔχει, duriore orationis conformatione. Ab hac parte probabilior Wellaueri conjectura est δίψησις. Si vero servandum est τις, corrigi poterit ἢ λιμὸς ἢ δίψ' εἴ τις—cum Buttmanno Grammat. vol. 2. p. 395.

λιψουρία] *Micturitio*. a λίπτειν, i. e. ἐπιθυμεῖν, et οὖρον. Sic interpretantur. BLOMF.

757. αὐτάρκης] αὐτάρκη Guelf. Ald. Scholiasta, ἡ γὰρ νέα νηδὺς τῶν τέκνων ἑαυτῇ ἀρκεῖν καὶ βοηθεῖν βούλεται, ὅ ἐστιν ἀνύειν βούλεται τὰς ἐπιθυμίας. Interpunctionem post πρόμαντις οὖσα vulgo positam post τέκνων transtulit Pauwius.

759. παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια] Citat Pollux 7, 40.

760. γναφεὺς] Probabilior scriptura κναφεύς est.

τροφεύς τε] στροφεύς τε M. Guelf. στρόφευσε Ald. "Sensus est: *Has pueri mei necessitates naturales cum prævidérem, sæpe tamen ut fit deciperer, adeoque simul fascias pueri sæpe purgare deberem, lotrix nutrixque eodem fungebantur munere*, h. e. quæ nutrix, eadem et lotrix eram. Id quod aperte confirmatur sequentibus verbis ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας ἔχουσα." SCH.

762. Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί] Superius v. 750. dixerat, ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη. Vox propria scil. obstetricum, quæ ut videtur simul nutricum officia obibant. Aristid. vol. 1. p. 24. τῇ Λητοῖ πλανωμένῃ διὰ πάσης γῆς καὶ θαλάττης ἡγεῖται (Minerva) πρὸς τὸν εἱμαρμένον χῶρον, οὗ μόνον ἦν αὐτῇ τεκεῖν, καὶ ἐπειδὴ ἔτικτε μαιοῦταί τε καὶ δέχεται τοὺς παῖδας. Hesiod. Theog. 479.

Ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι
Ζῆνα μέγαν· τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.

Idem vero h. l. ἐκδέξασθαι πατρὶ, quod in laudato Hesiodi versu δέξασθαί οἱ τρέφειν,—ut adeo hic optime schol. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος explanet per ἔθρεψα, ἀπέσωσα, *accepi alendum curandumque*. Junxit hæc Soph. in Electr. v. 13. ubi itidem Orestis loquitur τροφεὺς,

—σὲ πατρὸς ἐκ φόνων ἐγώ ποτε
πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν
ἤνεγκα, κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην.

cf. Harpocr. v. ἐκδεξάμενος ex eoque Suid. ABRESCH. Ceterum in toto hoc nutricis sermone admirabiliter effinxit Æschylus hoc mulierculararum genus, earumque puerorum amorem, garrulitatem, minimarum rerum accuratam memoriam sic expressit, ut ex ipsa natura hausisse videatur, quamquam videtur etiam boni senis Phœnicis apud Hom. Il. I, 482. sqq. imaginem animo et memoria recoluisse. SCH.

πατρὶ] ος superscriptum in M. ex conjectura correctoris constructionem verbi δέχεσθαι ignorantis, de qua v. Porsonus et Schæferus ad Eurip. Hecub. 539.

764. στείχω] στείχων M.

765. πεύσεται] πεύσετε Ald. Insuavitatem hujus versus notavit Butlerus. Equidem scribendum puto τόνδε λόγον. Supra 724. φάτιν Ἐλθὼν πύθηται τήνδε. 731. εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. BLOMF. Accusativos recte restituit Blomfieldus.

766. Hunc versum, cum duobus proxime sequentibus, Oresti tribuit Rob. Choro Turn. Steph. BLOMF.

767. ἢ πῶς] Scribendum ὅπως cum Schuetzio.

768. εἰ Turn. Steph. ἦ libri reliqui.

770. μή νυν] μὴ νῦν vulgo.

στύγει] στυγεῖ Rob.

771. ἀδειμάντως] Præferat forsan aliquis ἀδειμάτως, sicut in Pers. 162. οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείματος, φίλοι. Sed recte se habere ἀδειμάντως monstrat nomen archontis Atheniensis Ἀδείμαντος. BLOMF. In versu Persarum nunc ἀδείμαντος legitur e libris optimis.

κλύῃ] κλύει Ald.

772. τάχιστα γαθούσῃ Turn. Steph. τάχιστ' ἀγαθούσῃ libri reliqui. τάχιστα γηθούσῃ Pauwius recte fortasse: neque enim Dorismum in hoc verbo, ut in κυναγός aliisque nonnullis vocabulis, tragicos admisisse constat.

773. κρυπτοσ' Ald. κρυπτὸς ceteri. ὀρθώσῃ φρενί Turn. ὀρθούσῃ φρενί ex fine versus superioris M. Guelf. Ald. Rob. Citat schol. Venet. in Il. O. 207. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κυπτὸς ὀρθοῦται λόγος, et Euripidi tribuit. Hæc compilans Eustathius in Il. O. p. 1013, 11. scribit κρυπτός. BLOMF.

774. ἦ] ἦ Guelf. εἰ Ald.

φρονεῖς εὖ] *Sapis. Num sana es, rebus modo istiusmodi nuntiatis?* Nam insanientis putabat Nutrix istud monitum γηθούσῃ φρενί rebus sic stantibus. BLOMF.

775. Suspectum est ἀλλ' εἰ (ἀλλ' εἶ Rob.), quod ex præcedente ἀλλ' ἤ ortum videtur, quod ipsum hic quoque restituebat Stanleius.

τροπαίαν] *Conversionem.* Schol. μετατροπήν, ut in Agam. 213. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν. Theb. 703. λήματος ἐν τροπαίᾳ. sc. αὔρᾳ. Eurip. El. 1154. Ἀμοιβαὶ κακῶν· μετάτροποι πνέου|σιν αὖραι δόμων. Vertas autem ἀλλ' εἰ, *sed quid, si Jupiter* etc. BLOMF.

779. τὰ πεπραγμένα Ald. Turn. τὰ πεπαλμένα Rob. τὰ πεπλαγμένα Guelf. τἀπεσταλμένα Steph.

780. μέλει—μέλῃ] μέλλει—μέλλῃ M. Guelf. Rob.

783—788=794—799.

789—793=827—830.

800—805—812—818.

819—826=831—837.

783. 784. et antistrophici 794. 795. in unum versum conjungantur.

783. παραιτουμένῃ μοι Turn. Steph. παραιτούμεν' ἐμοὶ M. Guelf. Rob. παραιτούμ' ἐν μοὶ Ald.

785. τυχεῖν] Lectio vitiosa. σχεῖν Federus Comment. in Agam. carm. epod. p. 39.

μοι Turn. Steph. μου Ald. Rob. μοῦ M. Guelf.

786. τὰ σώφροσυν εὐμαιομένοις Guelf. Ald. *τασωφροσυνευμαιομένοις Rob. τὰ σώφροσιν εὖ μαιομένοις Turn. et recentiores. τὰ σώφρον' εὖ Hermann. BLOMF. Cum Rob. consentit M. nisi quod τὰ cum accentu scriptum.

787. διαδικάσαι] διαδικᾶσαι M. διαδικᾶσ^{αι} Guelf. Scribendum διὰ δίκας cum Pauwio, quod legit scholiasta, qui explicat δικαίως, κατὰ δίκην ἢ κατὰ τὸ δίκαιον. Punctum post ἔπος positum deleatur.

788. ἔλακον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις] Scribendum ἔλακον. ὦ Ζεῦ, σύ νιν φυλάσσοις cum Blomfieldo.

φυλάσσοις] φυλάσσεις Guelf. Ald.

789. et 790. in unum versum conjungendi, θὲς autem versui 791. addendum.

789. ἒ ἒ] ἕε ἕε M. ἑ ἑ Guelf. Ald. ἓ ἓ Turn. Steph. Interjectiones extra metrum positæ.

προδὲ δὴχθρῶν M. Ald. R. πρὸ δὴχθρῶν Turn.

790. τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ] Scribendum τὸν ἔσωθεν μελάθρων Ζεῦ cum Seidlero de vers. dochm. p. 406.

791. *μιν*] Scribendum *νιν* cum Seidlero.

μέγαν] *μέγα* Guelf. Ald.

ἄρας] *αἴρας* M. Guelf. Ald.

Mira interpretatio scholiastæ; *ἐπάρας γὰρ τὸν Ὀρέστην, δυνήσῃ καὶ τριπλασίονα ποινὴν εἰσπράξασθαι τὸν Ὀρέστην ποιῆσαι.* Schutzius, *Etenim si eum erexeris, dupliciter ac tripliciter tibi lubens retribuet:* cui assentitur Butlerus. Sed recte monuit Pauwius *ἀμείψει* esse secundæ personæ; *vicissim accipere poteris.* BLOMF.

793. *παλίμποινα* Steph. *παλίνποινα* libri reliqui.

ἀμείψει] *ἀμείψῃ* Turn.

794. *ἴσθι*] *ἴσχε* Pauwius.

ἴσχε δ' ἀνδρὸς—ὄρεγμα] *Inhibe vero dilecti viri* (Agamemnonis filium, tanquam) *pullum orbum currui calamitatum alligatum ejusque cursui aliquando modum ponens* fac ut hoc ipso moderamine servatus *hoc* patriæ *solum videat, superatorum gressuum desiderium,* h. e. quam patriam in toto calamitatum cursu, exsilii præsertim tempore, nimium quantum desideravit. Sic tenor allegoriæ a principio usque ad finem sibi constat. Orestes enim patre orbatus et exsul cum pullo equino comparatur; calamitates ejus cum curru, cui equus junctus cursus immodica celeritate misere fatigatur; *μέτρον* et *ῥυθμὸς* prorsus idem significant, nimirum infortuniorum sublevationem; et sicut equus immodico cursu agitatus vehementer stabulum, ubi requiescere possit, desiderat, sic patria, cui restituendus erat Orestes, bene dici poterat *δάπεδον ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα.* Sic vocabulum *βῆμα* de reditu Orestis apud Sophoclem El. v. 159. sq. *Διὸς εὔφρονι βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.* SCH.

796. Schol. *ἐνέμεινε τῇ μεταφορᾷ. φήσας γὰρ ἐν ἅρματι πημάτων, τὸ δρόμῳ ἐπήγαγε.*

798. *τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον*] Versus corruptus.

799. *πημάτων* Turn. Steph. *κτημάτων* Rob. Scribendum *βημάτων* cum M. Guelf. Ald.

801. *πλουτογαθῆ* Turn. *πλουταγαθῆ* M. Guelf. Rob. Steph. *πλοῦτ' ἀγαθῆ* Ald.

νομίζετε] Per *ἡνιοχεῖτε, διοικεῖτε* explicat scholiasta.

802. *κλύετε*] Accuratius hic versus antistrophico respondebit si *κλῦτε* scribatur.

803. 804. Versus ex dochmio et dipodia iambica compositi.

805. Post *τέκοι* punctum ponatur. Scholiasta, *Ἀγαμέμνονος ὁ παλαιὸς φόνος μὴ συγχωρήσῃ φόνον τῷ Ὀρέστῃ τεχθῆναι διὰ τὸν φόνον Ὀρέστου.*

806—811. Versus epiphthegmatici, repetendi post stropham proximam, ubi librarii brevitatis caussa denuo scribere omiserunt.

806. *τόδε* (*τὸ δε* Rob., sed *δε* sine accentu) *καλῶς κτάμενον*] Hæc utcunque explicat scholiasta, *διὰ τοῦτο τὸ καλῶς ἀναιρεθησόμενον· λέγει δὲ τὸ αἷμα τοῦ Αἰγίσθου.* "Scribendum *τὸ δὲ καλῶς κτίμενον ὦ μέγα ναίων στόμιον.* Vix opus est ut Homerici *ἐϋκτίμενον* admoneamus." BAMBERGER. in Zimmermanni Diario a. 1836. p. 566.

807. *στόμιον*] *Os speluncæ.* Hesych. *Στόμια: χάσματα.* Sophocl. Ant. 1216. *ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ Δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον.* Heathius hoc recte ad Apollinem refert, qui speluncam Delphis insidebat. Infra 940. *μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός.* Strabo de oraculo Delphico 9. p. 641. *ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν.* BLOMF. De Orco intellexit scholiasta.

808. *ἀνιδεῖν*] *ἂν ἰδεῖν* Rob.

ἀνδρός] Orestis.

810. Versus interpolatus. *τ'* addunt Turn. Steph., omittunt libri reliqui.

811. *ὄμμασι δνοφερὰς*] *ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς* Hermannus ad Viger. p. 779. Schutzius contulit v. 49. *Ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς | δνόφοι καλύπτουσι δόμους | δεσποτῶν θανάτοισι.* BLOMF. Genitivum legit scholiasta, qui verbis *τοῦ σκότους* explicat.

812. *ξυλλάβοι*] *ξυμβάλοι* Guelf. a m. pr. et Rob. *ξυμλάβοι* Guelf. a correctore et Ald.

δ'] Scribendum *δ' ἂν* cum Lachmanno de chor. system. p. 76.

813. *ἐπιφορώτατος*] Lectio vitiosa. *ἐπεὶ φορώτατος, quum prospero et violento flatu feratur, res secundas concedens,* Emperius apud Bambergerum in Zimmermanni Diario a. 1836. p. 566. *ἐπιφθορώτατος* Hermannus. "*ἐπιφθορώτατος* de pernicie Clytæmnestræ et Ægistho inferenda capiendum. Vulgatum *ἐπιφορώτατος* facile se tueretur, modo metro strophici conveniret. Attamen ejus notio jam in *πρᾶξιν οὐρίαν τελῶν* comprehensa est." SCH. *φορώτατος* legit scholiasta, *ὡς ἐπὶ ἀνέμου εἶπεν, ἀντὶ τοῦ λογικώτατος.*

814. *θέλων*] *θέλεν* (ω superscr.) M. *τελῶν* Schuetzius.

815. Aut in stropha deficiunt quædam, aut quædam in antistropha redundant. Voces *πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρῄζων κρύπτ'* glossatoris esse judicat Hermannus, quod mihi quidem vix credibile videtur. Seidlerus de Verss. Dochm. p. 407. conjicit, *πολλὰ μὲν, ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων.* BLOMF. Scholiasta, *τὰ δὲ κρυπτὰ νῦν φανερώσει. Ἄλλως. φανεῖ χρῄζων κρυπτά: θέλων πολλὰ κρυπτὰ εὑρήσει.* Verba illa recte ejecit Hermannus. Lacunam Bambergerus l. c. sic explevit *πρᾶξιν οὐρίαν θέλων | δόλιος, ἄσκοπον δ'—.*

816. *κρύπτ'* Pauwius. *κρυπτὰ* sine elisione libri. *κρυπταῖος* ex M. affertur, per errorem, ut videtur.

ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων] Verte, cum Heathio, *Sermonem vero captu difficilem proferens, et noctu tenebras ante oculos præfert, et interdiu* (*καθ' ἡμέραν τ'*) *nihil est luculentior.* Hæc respicere putat Heathius Apollinis oraculum jam supra relatum 263. sq. BLOMF. Qui hæc de Apolline intellexit: de Mercurio scholiasta.

817. *φέρει*] *φέροι* Portus. *νυκτὸς προὔμμάτων σκότον φέροι* Bambergerus l. c. p. 567.

818. *δ'* om. Guelf. Ald. Turn.

οὐδὲν] *οὐδενὶ* Rob. *μεθ' ἡμέραν οὐδὲν*—Bambergerus dubitanter.

Post v. 818. repetendos esse versus 806—811. supra diximus.

819—837. Horum versuum scriptura lacunis corruptelisque ita est turbata ut restitui in integrum ab editoribus non potuerint, quorum conjecturæ ne minimam quidem habent veritatis speciem.

819. *καὶ τότε δὴ πλοῦτον* libri universi: facilis erat correctio *τότ' ἤδη.* Prom. 946. *πατρὸς δ' ἀρὰ Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται.* Quod vulgo legitur, *πλοῦτον,* manifesto absurdum est, et metro contrarium. Correxi *πολύν,* dum aliquid magis probabile inveniatur, sive substantivum sit, sive adjectivum; *πολὺν νόμον μεθήσομεν* satis poetice dicitur; Eurip. Hippol. 1196. *Ἔνθεν τις ἠχὼ, χθόνιος ὡς βροντὴ Διὸς, Βαρὺν βρόμον μεθῆκε.* BLOMF. Forsan legendum *καὶ τότ' ἤδη πάλιν.* IDEM in Addendis. Scholiasta, *καὶ τότε δή: ὅταν ἀπαλλαγῶμεν. πλοῦτον: τὸν πλοῦτον τῶν δωμάτων ἐλεύθερον τῇ πόλει μεθήσομεν. λυτήριον: ἐλεύθερον. νῦν γὰρ ὑπὸ τυράννων ἀποκέκλεισται.*

821. *οὐριοστάτης*] *Prospere institutus.* Allusio est ad *χοροστασίαν,* quam ducebant *χοροστάται.* BLOMF.

822. *κρεκτὸν*] *κρεκτῶν* Turn. Inserui *δὲ* post *ὁμοῦ* ob metrum. Hesychius, a Stanleio laudatus; *Θρεκτοῖσι νόμοις: ἀντὶ τοῦ τραχέσι. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ Μαινομένῳ. ἔνιοι δὲ, κρεκτοῖς.* Quoniam vero hujusmodi cantilenæ rebus lætis parum convenire videntur, malim legere *οὐ δὲ κρεκτὸν γοατῶν νόμον, sed non qualis ab iis qui lamentantur ingeminari solet.* Vide autem, an cantilena, quam se editurum esse ait chorus, hæc fuerit: *Πόλει τόδ' εὖ. ἐμὸν, ἐμὸν δ' κ. τ. λ.* In loco tantum non deplorato, conjecturæ nonnihil indulgendum judicavi. BLOMF.

γοήτων Turn. Steph. Revocandum *γοητῶν*, quod est in libris reliquis. "Schol. *γοήτων: τὸν τῶν γοήτων, οἳ ὡς ᾄδουσι περιϊόντες τὴν πόλιν.* Sed hæc interpretatio nemini, ut opinor, placebit. Scripsi *γοητῶν*, debui forsan *γοατῶν*, genitiv. sc. a *γοάτης*. Olim suspicabar *γοήτων* corruptam fuisse ex *βοητόν*, quod glossema fuerit *τοῦ, κρεκτόν*." BLOMF. Alia scholiastæ annotatio hæc est, *ὁμοῦ μεθήσομεν τὸν κρεκτὸν γοήτων νόμον* (*ὁμοῦ τεθήσομεν τῶν κρεκτῶν γοήτων νόμων* ed. Robort.), *ὅ ἐστι, καὶ τῶν ἀγαθῶν τῇ πόλει μεταδώσομεν καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀκινδύνως θρηνήσομεν.*

823. *νόμον*] *νόμων* M. a pr. m. et Steph.

μεθήσομεν] *μεθέλσομεν* Rob.

825. Alterum *ἐμὸν* om. Rob. Scholiasta, *τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα τὸ ἐμὸν κέρδος ἐστίν· τῶν δὲ περὶ Ὀρέστην καὶ Ἠλέκτραν ἀπαλλαγὴ ἄτης.*

826. *ἄτα*] *ἄτῆ* M. *ἄτη* Rob.

ἀποστατεῖ] *Seorsum stat.* Stanleius confert Agam. 1073. *ἀλκὰ δ' ἑκὰς ἀποστατεῖ.* Sic Eum. 417. *Πρόσω δικαίων ἥδ' ἀποστατεῖ θέμις.* BLOMF.

827. *ὅταν*] *ὅτ' ἂν* M. Ald. Rob. Huic versui *θέρ.* præfixum in Rob. Scholiasta, *ὦ Ὀρέστα, σὺ δὲ θαρρῶν ἐμοὶ τέκνον θροούσῃ πρὸς σὲ πατρὸς αὐδὰν, ὅ ἐστιν, ὡς ἂν εἰ πατὴρ συμβουλεύσῃ, ὅταν ἥκῃ καιρὸς, ἔργῳ ἐπιβαλοῦ ἐπικαλεσάμενος τὸ εἴδωλον τοῦ πατρός· πρόσεχε δὲ κἀμοὶ συμβουλευούσῃ σοι οἷα πατήρ. μέρος ἔργων: ὁ καιρὸς τοῦ ἔργου.*

ἥκῃ] *ἥκει* Ald.

828. *ἐπαΰσας*] *ἔπαυσας* Guelf. Ald. *ἐσβύσας* codex Robortelli.

θροούσᾳ separato versu scriptum in M. et edd. vett. *θροοῦσα* Guelf. Ald. *θρούσᾳ* Rob. *θροούσῃ* Turn. "Apertum est," inquit Seidlerus de Verss. Dochm. p. 406. "librariis deberi pra-

vas repetitiones ἔργων—ἔργῳ, et πατρὸς—πατρός. Quibus ejectis lego; σὺ δὲ θαρσῶν ὅταν ἥκῃ | μέρος ἔργων, ἐπαΰσας πατρὸς αὐδὰν | θροούσᾳ τέκνον! | πρός σε, πέραιν' ἐπίμομφον ἄταν. i. e. *Tu vero constanti animo, quando venerint partes tuæ, acclamans patris vocem (matri) ad te, o fili! clamanti, confice sceleratam pestem.* In πέραινε librarii apostrophum habuisse videntur pro syllaba ων. Conf. Bast. ad Gregor. Cor. p. 778. seq." Hæc ille. πέραιν' Auratus. Quæ dedi, cum strophicis optime congruunt. ἄτα Clytæmnestræ certe non ἐπίμομφος erat, choro saltim judice; nam Seidleri interpretationem nullo modo amplectendam censeo, *confice sceleratam pestem.* Melior est Schutzii versio, *finem impone calamitati huic abominandæ;* sed ἄταν omnino de cæde Clytæmnestræ cum Butlero accipiendum. Quod si particula negationis recte abesse potest, tum legerim ἐπάϋσον—περαίνων ἐπίμομφον ἄταν. Dubitari quidem potest de locutione θροούσᾳ σε, τέκνον, meas tamen aures non lædit. Ceterum pene suspicor veram lectionem esse, ἐπαΰσας πατρὸς ὀργάν. Si recte se habet αὐδάν, interpretarer, *patris vocem*, idem esse ac *patris nomen*. sc. *quum illa clamabit tibi*, τέκνον, *tu illi ingeminabis* πατήρ. BLOMF. Qui scripsit ἐπαΰσας πατρὸς αὐδὰν, | θροούσᾳ σε, τέκνον, | πέραιν' οὐκ ἐπίμομφον ἄταν.

829. αὐδὰν] αὐδῶν Guelf. Ald.

830. ἐπίμομφον] ἐπίμομφαν Guelf. Ald. et fortasse M.

ἄταν] φάταν Ald.

831. τ' Porsonus. τε libri.

Περσέως καρδίαν] "Hoc est saxeum," inquit Stanleius: minus recte. Quis enim de Persei *saxeo corde* fando audivit? Vel denotat simpliciter audaciam, qualis erat Persei; vel cum scholiasta interpretandum; ἐπεὶ ἀπεστραμμένος ἐκαρατόμησε τὴν Μέδουσαν· ἀποστραφεὶς, φησὶν, ὡς ἐκεῖνος, μή πως θεώμενος αἰδεσθῇς τὴν μητέρα. Sed forsan hoc nimis argutum. Notus est Perseus ob mulieres interemtas; neque enim Medusam tantum, sed et alias, quæ cum Baccho contra Argos militabantur; vid. Pausan. 2, 20, 3. BLOMF.

φρεσὶν] φρεσσὶν M. Guelf. φρεσὶ Turn. Steph.

832. σχεθὼν] σχέθων vulgo. "σχέθων in κατασχέθων ob metrum mutavi; non tamen ut hoc pro certo habeam. κατέχειν interdum idem valet ac simplex ἔχειν, e. g. Agam. 441. 1547. Suppl. 26. Eurip. Bacch. 877. χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς | τῶν

ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν. Sed propior est Med. 759. Ὧν τ' ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Πράξειας. vel legi possit, Περσέως τ' ἐν φρεσὶν | σαῖσι καρδίαν σχέθων." BLOMF.

833. τοῖς θ' R. Steph. τοῖς τ' Turn. τοῖσδ' M. Guelf. Ald.

φίλοισι Porsonus. φίλοισιν libri.

834. προπράσσων] Heathius vertit, *pro amore quo tibi conjuncti sunt tristibus eorum iris morigeratus.* Non probo. Aut vertendum *iras explens, gratia (matris) posthabita,* πράσσων ὀργὰς πρὸ χάριτος, aut legendum, sicut in Bigot. χάριτας ὀργᾶς λυπρᾶς, vel λυγρᾶς, quod malim. BLOMF.

835. ὀργὰς λυπρὰς Turn. Steph. ὀργᾶς λυπρᾶς Guelf. Ald. Rob.

ἔνδοθεν] τοῖς δ' ἔνδοθεν Blomfieldus.

837. δ' om. Turn.

μόρου Turn. Steph. μόρον M. Guelf. Ald. Rob.

838. ὑπάγγελος] ὑπ' ἄγγελος Ald. Legendum puto ὑπ' ἀγγέλου, sc. κληθείς. Sophocl. Aj. 289. τί τήνδ' ἄκλητος, οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων Κληθεὶς, ἐφορμᾷς πεῖραν, οὔτε του κλύων Σάλπιγγος; Trachin. 395. Μίμν', ὡς ὅδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων, 'Αλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται. Hæc loca contulit Abreschius. Comparari etiam potest Thucyd. 6, 87. οὐκ ἄκλητοι, παρακληθέντες δέ. ubi vid. Abresch. Ceterum idem histrio qui Electræ partes egerat usque ad v. 718. nunc redit sub Ægisthi persona; nescio an etiam Nutricis habitum induerit ad v. 734. vide infra ad 878. BLOMF.

840. μολόντας] μολῶντας Guelf. Ald.

ἐφίμερον] ἐφήμερον Turn.

841. δ'] γ' Stanleius recte.

ἀμφέρειν] ἂν φέρειν Turn. ἀναφέρειν est *referre ad aliquem;* ut in Eurip. Orest. 76. Εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν, qui sensus huic loco parum convenire videtur. Forsan legendum καὶ τόδ' αὖ φέρειν. Sententia, ut videtur, hæc est; *et hoc quidem inferre domibus, nova erit calamitas cruenta ei* (generi) *quod pristina cæde exulceratum est.* Schutzius vero, qui retinet δειματοσταγὲς, hunc in modum interpretatur; *Ex hoc rumore per domum sparso existeret novus dolor timorem stillans, accedens ad pristinam cædem, tanquam ad vulnus exulceratum et doloribus mordens.* δεδηγμένῳ active positum putat. BLOMF.

842. αἱματοσταγὲς Stanleius. δειματόσταγ' ἐς M. δείματος τάγ'

ἐς Ald. Rob. Turn. δειμαστοσταγὲς Guelf. δειματοσταγὲς Steph.

844. βλέποντα] *Clara*, sicut *cæca* pro obscuris dicuntur. SCH.

845. δειματούμενοι λόγοι dicuntur pro λόγοι ὑπὸ δειματουμένων λεχθέντες. Sic malim interpretari, quam vertere cum Abreschio, *rumores ad terrorem conficti*: confer notata. Sed fieri potest ut δειματούμενοι vim suam servet, *timore pleni*, nam δειματόω proprie est *timorem injicio*, ut ὀμματόω est *oculos insero* (841.) δεῖμα vero non est *timor*, sed *id quod terrorem incutit*. BLOMF. δειματουμένων Stanleius.

848—850. Ægistho continuat Ald.: nutrici tribuit Porsonus, nuntio Turn. Steph., choro recte Rob.

849. ἔσω] Præstat εἴσω, quod scripsit Blomfieldus.

850. αὐτὸν Porsonus. αὐτὸς libri.

αὐτῶν Turn. Steph. αὐτὸν libri reliqui.

οὐδὲν—ὡς αὐτὸν κ. τ. λ.] *Nihil est nuntiorum auctoritas, præut ipsum interrogare*. Plena constructio esset, οὐδεὶς ἄγγελος οὕτως σθένει, ὡς αὐτὸν ἄνδρα πεύθεσθαι περὶ αὐτῶν. Recte schol. οὐ τοσοῦτον ἰσχύει εἰπεῖν ἄγγελος ὡς αὐτόπτης. Similis fere ratio est locutionis οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν, Aristoph. Av. 967. Plato Gorg. p. 5. ed. Heind. βούλομαι γὰρ πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ, τίς ἡ δύναμις τῆς τέχνης τοῦ ἀνδρὸς καὶ τί ἐστιν, ὃ ἐπαγγέλλεταί τε καὶ διδάσκει—ΚΑΛ. Οὐδὲν οἷον τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν, ὦ Σώκρατες. et sic alibi: vid. Matthiæ. Gr. Gr. §. 541. not. Citatur Abreschio Sophocl. Œd. T. 7. Ἁγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα, Ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα. BLOMF.

852. ἦν] ἦεν Guelf. Ald. Rob.

854. φρέν' ἂν Elmsleius ad Eurip. Med. 416. φρένα libri.

κλέψειεν Stephanus et Elmsleius. κλέψειαν libri.

ὠμματωμένην] ὠμματουμένην Rob. Suppl. 1463. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον. Stanleius confert Ovid. Met. 15, 63. *Mente Deos adiit; et, quod natura negabat Visibus humanis, oculis ea pectoris hausit*. Abreschius citat Epicharmum, Νοῦς ὁρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει, τἄλλα κωφὰ καὶ τυφλά. Eurip. Hel. 120. Αὐτὸς γὰρ ὄσσοις εἰδόμην, καὶ νοῦς ὁρᾷ. Adjici potest Eum. 104. Εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται. Sed hæc non exprimunt ὠμματωμένην φρένα, *mentem perspicacem*. BLOMF.

856. κἀπιθοάζουσ' Turn. κἀπιθοάζωσα Ald. κᾆπι θοάζουσα

Rob. *κἀπιθοάζουσα* M. Guelf. Steph. Equidem legendum puto *κἀπιθεάζουσ'*. Thucyd. 8, 53. *Εὐμολπιδῶν—μαρτυρομένων καὶ ἐπιθειαζόντων μὴ κατάγειν.* ubi schol. *ἤγουν θεῖά τινα ἐπιβοωμένων.* 7, 75. *οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι.* Sine *ι* Plato Phædr. 40. p. 233. Heind. *ὁ δὲ ἀναγκάζεται διώκειν ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων.* Eandem correctionem fieri debere suspicor in Eurip. Med. 1406. *Τάδε καὶ θρηνῶ, κἀπιθοάζω, Μαρτυρόμενος δαίμονας.* ubi rescribendum *Κἀπιθεάζω* ex Thucydidis loco patet. Hesych. *Ἐπιθεάζει: θεοὺς ἐπικαλεῖται. Ἐπιθεάσας: κατευξάμενος.* Pherecrates, ab Albertio citatus; *Ὕστερον ἀρᾶται κἀπιθεάζει τῷ πατρί.* BLOMF. Eadem Schuetzii conjectura fuit.

858. *πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι*] *Ubi justa vota benevolentiæ causa finiam?* Abreschio videbatur *ἴσον* cum *ἀνύσωμαι* construendum, hoc sensu: *Quid præ benevolentia et favoris studio loquens impetrabo, quod æquum sit.* SCH.

860. *μιανθεῖσαι πεῖραι κοπάνων* dicitur pro *πεῖραι κοπάνων μιανθέντων*, quemadmodum *ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων* etc. Agam. 148. BLOMF.

863. *πῦρ καὶ φῶς*, nempe *ἐπιβώμιον*. Agam. 579. Eurip. Or. 1135. *Ὀλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοῖς.* BLOMF.

864. *δαίων*] *δαΐων* Ald. Turn. Steph.

ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις Porsonus. *ἀρχάς τε πολισσονόμους* libri.

865. *πατέρων*] *πάτρων* Ald. ex quo Turn. *πατρῷον* fecit.

ἕξει πατέρων μέγαν ὄλβον] Sic Orestes ap. Sophocl. El. 72. se fieri vult *ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.* SCH.

866. *πάλην*] *πάλιν* codex Robortelli et Ald.

μόνος om. Guelf. Ald. Turn.

ὢν] *ὢν ἂρ* Turn.

ἔφεδρος] *Subsessor. Tertiarius. τρίτος ἐφεδρεύων*, Hesych. Sic dicebatur athleta qui certamini adsidebat, et cum victore, si ita visum est, decertabat. BLOMF.

867. *θεῖος* Turn. *θείοις* libri reliqui.

868. *ἅψειν*] *Conserere.* Rarior usus: plerumque dicitur *συνάπτω μάχην.* Eum. 307. *χορὸν ἅψωμεν.* Hesych. *Ἅπτειν: συνάπτειν.* BLOMF.

νίκῃ] *νίκην* Ald. Turn. Supra 478. *πέμπετ' ἀρωγὴν | παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην;* Quod si *ἐπὶ νίκην* sit, *ad victoriam repor-*

tandam, ἐπὶ νίκῃ vero, *victoria reportata*, prius huic loco aptius videatur. BLOMF.

871. κέκρανται M. Steph. κέκραρται Rob. κέκαρται Guelf. Ald. Turn.

873. ἀναίτιαι] ἀναίτιοι Blomfieldus dubitanter.

875. Personæ notam addidit Turn.

πανοίμοι] *Eheu omnino!* Simile compositum non memini vidisse. BLOMF. πανοίμοι Porsonus. πὰν οἴμοι M. Guelf. Ald. Turn. Steph. πᾶν οἴμοι Rob. μάλ' οἴμοι Canterus frustra.

τελουμένου] Lectio suspecta. πεπληγμένου Schuetzius.

878. γυναικείους M. Rob. Turn. γυναικίους Guelf. Ald. γυναικείας Steph. et recentiores. Sed illud præstat. Dicitur quidem v. 620. γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν, in Eurip. Andr. 362. διὰ γυναικείαν ἔριν; metro jubente; sed in v. 948. ejusdem fabulæ habemus τὰς γυναικείους νόσους. Contra in Inus fragm. 1. ὦ γυναικεῖαι φρένες, quod tamen Stobæi scribæ deberi potest. Dicebant tragici ἑρκείους πύλας, (supra 561.) αὐλείους πύλας, Eurip. Hel. 445. φροντὶς οἰκεῖος, Heracl. 634. et alia similia; unde hoc tantum colligo, eos, ubi metrum alterutram terminationem indifferenter admitteret, masculinam formam prætulisse si sic homœoteleuton evitarent. Ceterum ex hoc loco discimus, ut opinor, in scena duas fuisse portas, quarum una in ἀνδρωνῖτιν, altera in γυναικωνῖτιν ducebat. Illa protagonistæ erat, hæc vero deuteragonistæ; Pollux 4, 124. τριῶν δὲ τῶν κατὰ τὴν σκηνὴν θυρῶν, ἡ μέση μὲν βασίλειων, (sicut in hac fabula) ἢ σπήλαιον, (sicut in Philocteta) ἢ οἶκος ἔνδοξος, ἢ πᾶν τὸ πρωταγωνιστοῦν τοῦ δράματος. ἡ δὲ δεξιὰ, τοῦ δευτεραγωνιστοῦντος καταγώγιον. ἡ δὲ ἀριστερὰ, ἢ τὸ εὐτελέστατον ἔχει πρόσωπον, ἢ ἱερὸν ἐξηρημωμένον, ἢ ἄοικός ἐστι. In hac autem fabula Orestes primas partes agit, Electra secundas, Clytæmnestra vero tertias. Confer notata ad v. 838. BLOMF.

879. μοχλὸς, *Obex*, quo vel claudebant fores, vel reserabant. Homer. Od. A. 442. θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνῃ Ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῗδ' ἐτάνυσσεν ἱμαντι. ubi schol. τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν κλεῖθρον. δύο δὲ εἶχε τοὺς ἱμαντας ἐξηρτημένους διά τινων τρησέων, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν, εἰς τὸ δύνασθαι καὶ ἀνοῖξαι καὶ κλεῖσαι. Hinc μοχλῶσαι τὴν θύραν, *pessulum foribus obdere*, Aristophanes apud Polluc. 10, 25. κλῇθρα συμπεραίνειν μοχλοῖς Eurip. Or. 1567. Cf. Androm. 952. Contra vero ἀνα-

μοχλεύειν vel ἐκμοχλεύειν τὴν θύραν, *fores pessulo reducto reserare.* Hemsterhus. ad Polluc. 10, 22. Hoc est quod dicit Æschylus μοχλοῖς χαλᾶν τὰς πύλας. Eurip. Iph. T. 99. χαλκότευκτα κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς. Ad vulgatum loquendi genus propius accedere πύλης (πυλῶν) μοχλοὺς χαλᾶν, observavit Arnaldus; citato Aristoph. Lys. 310. Κᾂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες, Ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας, καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν. BLOMF.

880. ὥστ' Porsonus. ὡς δ' libri.

διαπεπραγμένῳ Turn. Steph. et scholiasta, qui τῷ σφαγέντι interpretatur. διαπεπραγμένων libri reliqui.

τί γάρ] *Quid enim?* i. e. *quid enim adtinet?* Agam. 1210. Καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω. τί γάρ; In Iphigenia ap. schol. Sophocl. Aj. 721. Οὔτοι γυναιξὶ χρὴ κυδάζεσθαι· τί γάρ; In capite sententiæ Eum. 675. Τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ; Eurip. Or. 476. Τί γάρ; φίλου μοι πατρὸς ἐστὶν ἔκγονος, ubi valet *quidni!* BLOMF.

882. ποῖ] ποῦ Elmsleius recte fortasse.

Κλυταιμνήστρα] κλυταιμνήστρας Guelf. Ald.

883. αὐτῆς] αὖ τῆσδ' (*ut prius Ægisthi, sic nunc rursus hujus*) Martinus in Observat. criticis in Æschyli Oresteam Posnaniæ editis a. 1837. p. 22.

ἐπὶ ξυροῦ (ξυρὸν Guelf. Ald.)] Lectio vitiosa. ἐπιξήνου Abreschius collato Agam. 1277. βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει θερμῷ κοπεῖσαν φοινίῳ προσφάγματι.

884. αὐχὴν] ἀρχὴν Ald. unde ἀρχὴ Turn.

πεπληγμένης] πεπληγμένος Guelf. Ald. Rob.

886. Hunc versum servo tribuunt Turn. Steph., Oresti Guelf. Ald. Rob.

τοὺς τεθνηκότας] Fama mortuos.

λέγω] λόγῳ Turn. Steph.

887. 893. 928. οἲ 'γὼ] Libri οἴ ἐγὼ vel οἴ ἐγώ.

890. ἢ νικῶμεν] Scribendum εἰ νικῶμεν cum Turn. Steph.

892. ἔχει] ἔχοι Ald.

893. Constructionem φίλτατε Αἰγίσθου βία, ubi est σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον illustrarunt Matthiæ. Gr. Gr. §. 434. Elmsleius ad Sophocl. Œd. T. 1167. Eurip. Bacch. 1306. Hoc tamen exemplum unicum est hujus circumlocutionis, βία τινος, cum adjectivo masculini generis conjunctæ. BLOMF.

894. τάφῳ] τῷ τάφῳ Rob.

895. κείσει] κείσῃ libri.

896. δ' αἴδεσαι Rob. Turn. Steph. ex conjectura Sophiani. δήσεται libri reliqui.

παῖ—τέκνον] Notandum est poetæ artificium. Clytæmnestra, quo magis Orestem misericordia tangat, intra pauxillum spatium filium eum bis nominat; παῖ, τέκνον. Etiam chorus, quum Orestem et Electram blandiuscule compellare vult, eadem nomina repetit, 258. Ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρὸς, Σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα. BLOMF.

897. ᾧ σὺ Rob. Steph. ὠκὺ Guelf. Ald. ὠὴν M. ὁ καὶ Turn.

βρίζων] Stanleius contulit Eurip. Or. 519. Ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε, Ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν, ἱκετεύουσά σε, Μήτηρ; et 829. ὦ μέλεος ματρὸς, ὅτε | χρυσεοπηνήτων φαρέων | μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν | σφάγιον ἔθετο ματέρα, πα|τρῴων παθέων ἀμοιβάν. Homer. Il. X, 80. Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρῃφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε, Καί μιν δακρυχέουσα Ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα. Ἕκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον Αὐτήν· εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον, Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον. item epigramma de Clytæmnestra, Πῇ ξίφος ἰθύνεις; κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν; Γαστὴρ ἥ σ' ἐλόχευσεν, ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί. Adjice Eurip. El. 1217. Κατεῖδες, οἷον ἁ τάλαιν' ἑῶν πέπλων Ἔβαλεν, ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖς. Berglerus ad Alciphr. 1, 31. ait Phrynem coram judicibus mammas denudasse ex imitatione Clytæmnestræ; et confert, præter Euripidis locum, Aristoph. Lys. 155. Ὅ γ' ὦν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πω Γυμνᾶς παρενιδὼν, ἐξέβαλ' οἴω τὸ ξίφος. Cf. Valckenær. ad Eurip. Phœn. 1560. Gaisford. ad Androm. 627. BLOMF.

898. οὔλοισιν] *Gingivis*. Hesych. Οὖλον—τὸ μαλακὸν, ὅ ἐστι τὸ ἁπαλόν. ὅθεν καὶ τὰ ἐπάνω τῶν ὀδόντων πάνυ μαλακὰ ὄντα, οὖλα καλεῖται. Hippocrates dixit etiam οὐλαί: vid. Fœsium. BLOMF.

εὐτραφὲς] εὐτρεφὲς Tzetza Histor. 12, 808.

900. Schol. μετεσκεύασται ὁ ἐξάγγελος εἰς Πυλάδην, ἵνα μὴ διλέγωσιν. Tyrwhittus in Aristot. Poet. §. 10. optime corrigit ἵνα μὴ δ' λέγωσι, *ne quatuor in eadem scena loquantur; "neu quarta loqui persona laboret."* Nempe ἐξάγγελος, qui est οἰκέτης, exit post v. 886. ut Pyladis personam, quam prius gessisset, iterum induat. Rem illustravi in Mus. Crit. Cantab. vol. 2. p. 205. BLOMF.

δὴ τὰ Porsonus. δῆτα Turn. δὲ τὰ Guelf. Ald. Rob. δαὶ τὰ M. ποῦ δῆτά σοι τὰ Λοξίου μ. Blomfieldus.

ποῦ τὰ μαντεύματα;] "Ita et Eurip. Tro. 428. ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι, οἵ φασιν κ. τ. λ. Sophocli ἵνα placuit in Œd. T. 952. Τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα; et 946. ὦ θεῶν μαντεύματα, Ἵν' ἔστε;" ABRESCH. Euripides, sive quis alius, ap. Plutarch. Consol. ad Apoll. p. 192. Ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα, ποῦ δὲ Λυδίης Μέγας δυνάστης Κροῖσος—; Anglice diceremus (*What is become of—?*) BLOMF.

905. κρείσσον'] κρέσσον' M. Rob. κρέσσ' ὦν Ald.

906. ξυγκάθευδ'] συγκάθευδε Rob.

908. νῦν] Scribendum σὺν cum Aurato.

910. παραιτία] παναιτία Bothius.

912. σεβίζει] σεβίζῃ libri.

914. εἰς] Scribendum ἐς cum Rob. Steph.

ἀπέρριψ' ἐς δόμους δορυξένους] Recte monuit Pauwius supplendum esse πέμψασα, *Abjecisse quidem te non recte dicor, quum in hospitis ædes miserim.* Schol. οὐκ ἔστιν ἀπορρῖψαι, τὸ δορυξένοις ἐνδοῦναι πρὸς ἀνατροφήν. Lege ἐκδοῦναι. BLOMF.

915. διχῶς ἐπράθην] Primum nempe quasi vendiderat mater filium, ex ædibus eum paternis ejiciendo, iterum vero, patre occiso, bona ejus invadendo, quorum hæres esse debebat. Heathio in mentem venit αἰσχρῶς ἐπράθην. SCH.

916. ὁ τῖμος Canterus. ὁ τιμὸς Steph. ὅτιμος Guelf. Ald. Rob. ἄτιμος Turn.

"Animadverte a nonnullis grammaticis scribi non τιμὸς, sed τῖμος, et fortasse melius, retracto accentu in priorem, ut fit in ὦνος et ὠνή." H. STEPH. Eustath. in Il. E. p. 563, 25. ἔτι ἰστέον ὅτι ὥσπερ φθογγὴ φθόγγος, χολὴ χόλος, τιμὴ τῖμος, παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ, τὸ τίμημα, ποθὴ πόθος, ὠνὴ ὦνος, βολὴ βόλος, καὶ ἕτερα, οὕτω πύλη πύλος, ἀρσενικῶς. Sed πύλη, ob accentuum diversitatem, non oportuit cum ceteris comparare. BLOMF.

917. σοι Canterus. σου libri.

918. μή, ἀλλ'] Scribendum μἀλλ'.

μὴ] Scil. αἰσχύνου, q. d. *remitto tibi istum pudorem; exprobrare enim mihi licet, quæ vis, modo etiam patris tui malos errores similiter memores.* Μάτας cum dicit, concubinarum amores tangit, quibus Agamemnon obnoxius fuerat. SCH.

920. ἄλγος γυναιξὶν] Eadem dixerat Clytæmnestra in Agam. v. 870:

τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἧσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακόν. SCH.

924. *ὅρα, φύλαξαι*] Eurip. Iph. T. 67. a Wellauero comparatus, *ὅρα, φυλάσσου, μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν. φυλάξω* Guelf. Ald. Turn.

κύνας] *Furias.* Cur sic dictæ fuerint ipsæ declarant in Eum. 246. *Τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν, Πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.* Eurip. El. 1349. *κύνας Τάσδ' ἀποφεύγων στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν.* Stanleius contulit, præter Electræ locum, Orest. 255. et Hesych. *Κυών: — οἱ δὲ τὴν Ἐριννύν.* Confer Brunck. ad Sophocl. Œd. T. 391. Eurip. El. 1261. *Δειναὶ δὲ Κῆρες, αἱ κυνώπιδες θεαί.* BLOMF.

926. Schol. *παροιμίαν εἶναι τοῦτο φασὶ, πρὸς τύμβον κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον.* ubi pro *καὶ* legendum *ἤγουν.* BLOMF.

927. *σοὐρίζει* (i. e. *σοι ὁρίζει*) Elmsleius ad Euripidis Med. 57. *σ' ὁρίζει* libri.

929. *ἢ*] Orestis nomen recte præfixum in libris male omisit Stanleius, non animadverso, quod vidit Wellauerus, unum post hæc verba excidisse versum, qui fuit Clytæmnestræ.

930. ΟΡ. Stanleius ΚΛ. libri.

ἔκανές γ' Heathius. *κάνες γ'* M. Guelf. Rob. Steph. *κἂν ἐς γ'* Ald. *κᾆν ἐς γ'* Turn.

πάθε] His dictis intro abripuit matrem Orestes, ut eam super Ægisthi cadavere trucidaret, cf. v. 904. Simul hac arte cavit Æschylus, ne spectatorum oculis objiceretur dira matris cædes filii manibus perpetrata. SCH.

931. Χο. Turn. Steph. Ὀρ. Ald. Rob. et Χο. ante v. 935.

στένωμεν] *στένω μὲν* Guelf. Ald. Rob. quod præferendum.

τῶνδε] *τόνδε* Guelf. Ald.

932. *ἐπήκρισεν*] *ἐπ' ἄκρον ἦλθε*, schol. Hesych. *Ἐπήκρισεν: ἐπ' ἄκρον ἤγαγε. τέλος ἐπέθηκε.* Euripides dixit in Orest. 275. *Τί δῆτα μέλλετ'; ἐξακρίζετ' αἰθέρα Πτεροῖς.* ubi schol. *εἰς τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος πέτεσθε.* et Bacch. 677. *ὑπεξήκριζον, tacite summa attingebant*, vel *pene summa attingebant.* BLOMF.

933. *τλήμων Ὀρέστης*] Orestem sic passim audire notavit Abreschius. Horatius dixit *tristis Orestes.* BLOMF.

αἱρούμεθα] *αἰτούμεθα* cum Musgr. vel *αἰτώμεθα* legendum puto. BLOMF.

935—945 = 946—954.
955—961 = 962—972.

935. 936. et antistrophici in unum versum conjungendi.

938. Schol. διπλοῦς λέων: οἱ περὶ Ὀρέστην καὶ Πυλάδην. Hoc tamen non nimis apte cohæret cum iis quæ dixerat chorus in v. 854. Τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος Δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης Ἅψειν. Comparari autem debet Eurip. Or. 1397. Ἦλθον εἰς δόμους, ἵν' αὔθ' ἕκαστά σοι λέγω, | λέοντες Ἕλλανες δύο διδύμω. BLOMF.

939. 940. et antistrophici in unum versum contrahendi.

939. ἔλασε δ' ἐς τὸ πᾶν] Lectionem ἔλακε nemo est, qui commode explicaverit. Scholiastes legisse videtur ἤλασε δ' εἰς τέλος, vel ἤλασε δ' εἰς ἀγῶν'. Interpretatur enim: ἤλασε δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου· ὅ ἐστιν, ἤνυσα τὸν ἀγῶνα. Ἀφίκετο, φησίν, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος. Qua in explicatione nullum certe lectionis vulgatæ est vestigium. Sed certi nihil definire ausim. Ad scripturam vulgatam proxime accederet

ἔλαχε δὴ τὸ πᾶν.

Totum nempe hoc negotium quasi sortito obtigit Oresti. SCH.

δ' ἐς τὸ] δ' ἐτὸ Ald. unde δὲ τὸ Turn.

940. ὁ πυθοχρήστας φυγὰς] Schol. ὁ ὑπὸ Πυθοῦς χρησθεὶς Ὀρέστης. Interpunctio post φυγάς posita tollatur et post ὡρμημένος transferatur.

941. εὖ φραδαῖσιν] ἐφραδαῖσιν Ald. ἀφραδαῖσιν Rob. δὲ φραδαῖσιν Turn. ἐν φραδαῖσιν Porson. εὐφραδαῖσιν M. unde εὖ φραδαῖσιν Hermann. probante Seidlero de Verss. Dochm. p. 89. qui etiam cum Schutzio plene distinguit post ὡρμημένος, non sicut ceteri, post φυγάς. Hesych. Φραδαῖσι: βουλαῖς. (MS. φράδεσι) et mox Φράδη: φράζε. λέγε—Φρονήσει: συνέσει. Binas glossas conjungendas esse censet Ruhnkenius: sed legendum puto, Φράδε: φράζε. λέγε. Φραδῇ: φρονήσει. συνέσει. Eurip. Phœn. 677. Παλλάδος φραδαῖς | γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας | εἰς βαθυσπόρους γύας. Penacute scribitur ap. Pindar. Ol. 12, 13. τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φράδαι. BLOMF.

942. ἐπολολύξατ' ὦ] Sic optime Seidlerus l. c. pro vulgato ἐπολολυξάτω, collatis Eurip. Tro. 335. βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον, ὦ, μακαρίαις ἀοιδαῖς. Phœn. 302. ἔβας, ὦ, χρόνῳ γᾶν πατρῴαν. et Sophocl. Trach. 205. ἀνολολύξατε, δόμοι, ἐφεστίοις | ἀλαλαγαῖς. BLOMF.

943. τριβὰς edd. vet. sed genitivum τριβᾶς recte posuit Schutzius; *effugium malorum et direptionis bonorum, a duobus sceleratis factæ.* Tum vero δυσοίμου τύχας appositio

erit; non autem, quod voluit Schutzius, genitivus post μιαστόροιν. BLOMF.

τριβᾶς] Ægisthus et Clytæmnestra paternam Orestis hæreditatem consumendo adterebant. BLOMF.

944. δυοῖν] δοιοῖν M.

ὑπὸ] ὑπαὶ Herm. Schuetz.

μιαστόροιν] μιαιστόροιν Guelf. Ald. Rob. Turn.

945. δυσοίμου] *Lamentabilis*. Schol. δυσπορεύτου τύχης. Hesych. Δύσοιμος: ἐπὶ κακοῦ ἥκουσα, ἡ δύσοδος. Uterque igitur derivavit ex οἶμος, *via*. Ego potius duxerim ab οἴμη, vel οἶμος, *cantus*, ut sit idem ac δύσθροος, δυσβάϋκτος, δυσκέλαδος. BLOMF.

946. ᾇ Auratus. ᾧ libri. Scholiastes interpretatur τῷ Αἰγίσθῳ ἔμολε, τῷ ἀποκτείναντι δόλῳ τὸν Ἀγαμέμνονα. Sed manifestum est Pœnam esse, ᾇ μέλει κρυπταδίου μάχας. BLOMF.

947. Post Ποινὰ comma ponatur.

Ποινά] *Pœna*. Hesych. Ποιναῖς: ἐφικταῖς Ἐρινύσι, τιμωρίαις ubi Hemsterhusius corrigit Ποιναῖς φρικταῖς: Ἐρινύσι τιμωρητικαῖς. quod etsi non omnino probem, nihil tamen habeo quod præferam. Furiæ dicuntur Ποιναὶ in Eum. 323. Ποινᾶν κλῦθ'. vel, si Musgravium sequimur, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσι ποινάν. Varro ap. Non. 4, 418. *Tertia Pœnarum Infamia stans nexa in vulgi pectore, fluctuant intonsa coma, sordido vestitu, ore severo*. Val. Flacc. 7, 147. *Turbidus ut Pœnis, cæcisque pavoribus ensem Corripit, et sævæ ferit agmina matris Orestes*. Hæc exempla dedit Facciolati Lex. v. *Pœna*. BLOMF.

948. δὴ Porsonus. δὲ libri. Scribendum δ' ἐν cum Pauwio. Et sic, ut videtur, scholiasta, ἡ δὲ Διὸς θυγάτηρ ἡ Δίκη πάρεστιν ἐν τῇ πρὸς Αἴγισθον μάχῃ καὶ ἐφήψατο τοῦ ξίφους.

μάχᾳ] μάλα Ald. Turn.

ἐτήτυμος] Scribendum ἐτητύμως cum Scaligero.

949. κόρα] κόρας Rob. κούρα Turn. Steph.

Δίκα—Διὸς κόρα] Hesiod. Theog. 902. de Jove; Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας, Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν. Confer Arati Phæn. 96. Eratosth. Catast. p. 3. ed. Fell. et schol. Germanici p. 46. ed. Buhle. BLOMF.

951. Post καλῶς comma ponatur.

952. πνέουσ' ἐν] πνέουσα ἐν Rob. et in corrigendis πνέουσαν ἐν. Scribendum πνέουσαν cum Aurato, deleto ἐν.

953. Παρνάσιος] Παρνάσσιος libri.

954. Lacunam post hæc verba indicavit Hermannus apud Bluemnerum in libello de notione fati p. 63. Exciderunt hujus antistrophi versus ultimi duo proximæque strophæ quinque primi.

955. ἐπ' ὄχθει ἄξεν (ἄξεν' Stanleius) ἀδόλως δολίαν] ἐπ' ἐχθροξένοις | δόλοισιν δόλια Hermannus. Versus in M. sic sunt divisi μέγαν— | ἄξεν— | βλαπτομέναν— | θεῖσαν—.

956. δολίαν Steph. δολίας libri reliqui. Scholiasta δολίαν: τὴν Κλυταιμνήστραν τὴν δολίως βλάπτουσαν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν οἶκον ἐποίχεται ἡ δίκη. ἐπεξῆλθε τὴν δίκην βλαπτομένην ἐκ πολλοῦ 'Ορέστης.

957. χρονισθεῖσαν Hermannus. ἐν χρόνοις θεῖσαν libri.

958. Versus corruptus, non emendatus ab editoribus.

κρατεῖταί πως] κρατεῖ δέ πως Portus, Stanleius. κρατεῖ τέ πως aliquis in Marg. Ask. probante Elmsleio ad Eurip. Med. p. 86. n. qui monet metrum idem esse hujus versus ac 957. τὸ πᾶν ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις. Omnino falsa est scholiastæ interpretatio; συμβάλλεται οὖν τὸ θεῖον τοῖς μὴ ὑπουργοῦσιν τοῖς κακοῖς, nec melius, ut opinor, Stanleius, *firmiter statuit Deus non opitulari malis*. Recte vero Heathius, *Imperium obtinet quodammodo divinitas ex eo quod malis operam non præstat.* Voces παρὰ τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς Butlerus pedestrem interpretis orationem sapere arbitratur. BLOMF.

960. ἄξιον Bothius. ἄξιον δ' libri. ἄξια δ' Hermannus. Revocandum δ': nam vitii non animadversi sedes est in adjectivo ἄξιον.

οὐρανοῦχον ἀρχὰν] Scholiasta, τοὺς θεοὺς ἢ τὸν Δία.

961. πάρα τὸ] παρὰ τὸ Turn. Steph. παρά τε M. Guelf. Ald. πάρα τε Rob.

ἰδεῖν] εἰδεῖν Rob.

962. μέγα Portus et Porsonus. μέγαν libri.

τ'] γ' Portus. Aptius δ' Blomfieldus.

ἀφῃρέθην] ἀφῃρέθη Stanleius. Quum chori non essent οἶκοι, loqui vix potuit in prima persona.

ψάλιον] Hesych. Ψ.: κωλυτήριον, χαλινός. Quod ad metaphoram attinet, conferatur Agam. 132. BLOMF.

963. ἄναγε μὰν δόμοις Ald. Rob. Steph. (sed ἄναγε Ald.) ἀνὰ γεμὰν Turn. Quod dedi, certissimum puto: *Quin resurgite;* Homer. Il. Σ, 179. 'Αλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο. Heathius,

qui ἄνα pro ἀνάστηθι (ἀνάστητε) positum recte judicat, confert Sophocl. Aj. 194. Ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων. Particulæ γε μὴν cum imperativo recte junguntur: Sophocl. Œd. C. 587. Ὅρα γε μήν· οὐ σμικρὸς οὗν ἁ'γὼν ὅδε. Mox πολλὺν Ald. πλὴν Rob. BLOMF. Scribendum ἄνα γε μὰν δόμοι cum Blomfieldo. δόμοι Hermannus.

964. χαμαιπετεῖσε κεῖσθ' ἀεὶ, Ald. Rob. (nisi quod hic κεῖθ') et sic M. Guelf. χαμαιπετῆ σε κεῖσθ' ἀεί Turn. Steph. BLOMF.

ἀεὶ] αἰεὶ M. Guelf.

965. παντελὴς χρόνος] Scholiasta, ὁ πάντα τελῶν χρόνος τὰ πρόθυρα τῶν οἴκων ἀλλάξει ἀπὸ κατηφείας εἰς λαμπρότητα. ἀμείψεται: ἀλλαγήσεται· οὐχ ὁμοίως ἔσται τοῖς πρώην ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν. Probabilior Elmsleii emendatio est ad Eurip. Med. 50. παντελὴς χορός.

966. ὅταν] ὅτ' ἂν M. Ald. Rob.

ἀφ'] ἀμφ' M.

967. μύσος Porsonus. μῦσος vulgo.

ἐλάσῃ] ἐλάσει (η) M.

968. καθαρμοῖσιν Hermannus. καθαρμοῖς libri.

ἀτᾶν Schuetzius. Legebatur ἅπαν. καθαρμὸς ἄτας ἐλατήριος conjecerat Stanleius.

ἐλατήριον] *Purgatorium*. φάρμακον καθαρτικόν. Hesych. sic etiam schol. Hinc herba quædam, cucumis agrestis, elaterium dicitur, ob vim ejus purgatricem. Plura dabit Fœsius. BLOMF.

969. τύχᾳ δ' εὐπροσωποκοίτᾳ Hermannus. τύχα δ' εὐπροσώπῳ κοίτᾳ libri: quod legit scholiasta, ἡ δὲ τύχη νῦν ἐν εὐόπτῳ κοίτῃ, τοῦτ' ἔστιν ἐν ἀγαθῇ καταστάσει πρὸς τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γεγονότα καὶ ἑτέρων λεγόντων ἀκοῦσαι. λείπει τὸ ἐστί.

970. ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις] Lectio vitiosa. ἰδεῖν θρευμένοις Hermannus.

971. μέτοικοι δόμων Scaliger: quod legit scholiasta, οἱ νῦν τοὺς δόμους οἰκοῦντες πεσοῦνται εἰς τὸ ἔμπαλιν τῆς πρώτης τύχης. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν κύβων μετήγαγε. μετοικοδόμων M. Rob. Steph. μετ' οἰκοδόμων Guelf. Ald. Turn.

972. πάρα Porsonus. παρὰ vulgo.

973. τὴν διπλῆν τυραννίδα] Musgravius confert Libanium vol. 1. p. 507. C. ἄλλαι τυραννίδες Ἔχετοι καὶ Φαλάριδες.

Bene autem observavit scholiasta: ἀνοίγεται ἡ σκηνὴ, καὶ ἐπὶ ἐγκυκλήματος δρᾶται τὰ σώματα· ἃ λέγει διπλῆν τυραννίδα. BLOMF.

976. δὲ Abreschius. τε libri.

978. ἀθλίῳ Portus. ἀθλίως libri. Conf. v. 981.

981. τὸ μηχάνημα] Astutum illud Clytæmnestræ inventum, indusium exitum non habens; infra v. 1003. dicitur δόλωμα. SCH.

982. χειροῖν] χερσὶ Turn.

983. αὐτὸν] Scribendum αὐτὸ cum Aurato.

παρασταδόν] *Prope*; de eo dictum qui παρίσταται, *adstat*. ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Hesych. Homer. Il. O. 22. Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν. Od. K. 172. ἀνέγειρα δ' ἑταίρους Μειλιχίοις Ϝεπέεσσι, παρασταδὸν ἄνδρα Ϝέκαστον. BLOMF.

984. στέγαστρον] *Operimentum*. Pollux 10, 180. Abreschio laudatus; καὶ στέγαστρον δὲ ὅστις ἐθέλει ὀνομάζειν, ᾗπερ ἡ πολλὴ χρῆσις τὴν στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα, καταφευγέτω ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἰπόντα, Ὀστέων στέγαστρον. i. e. *pellem*, uti ingeniose locum explicuit Hemsterhusius. Ceterum post δείξατε subaudi ἡλίῳ. Sic Eurip. Or. 812. μελάνδετον δὲ φόνῳ | ξίφος ἐς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι. Phœn. 684. αἵματος δ' ἔδευσε | γαῖαν, ἅ νιν εὐείλοισι | δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς. Herc. F. 1207. ῥέθος ἀελίῳ δεῖξον. Hesiod. Op. 609. τότε πάντας ἀπόδρεπε Ϝοίκαδε βότρυς, Δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας. (Virg. G. 2, 261. *Aquiloni ostendere glebas*.) Sophocl. El. 428. ἡλίῳ δείκνυσι τοὔναρ. Macho ap. Athen. 8. p. 349. A. καὶ κυάθους πολλοὺς λαβὼν, Τῷ θ' ἡλίῳ τὴν κύλικα δείξας, συντόμως Πιὼν ἐκάθευδε. Vid. Misc. Obss. 11. p. 21. BLOMF.

ἀνδρῶν] Scribendum ἀνδρὸς cum M. Rob.

ἴδῃ M. Guelf. correctus et Rob. ἴδοι libri reliqui.

986. μητρὸς] ματρὸς Ald. Turn. Qui frequens in Aldinis tragicorum editionibus error est.

987. Scholiasta, ἐν δίκῃ: ἐν τῇ κρίσει τῶν Ἐρινύων.

989. λέγω Turn. Steph. et scholiasta. ψέγω libri reliqui.

990. αἰσχυντῆρος] *Qui dedecore afficit, Stupratoris*. Homer. Od. Θ. 26. Ἄρης—πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ᾔσχυνε καὶ εὐνὴν Ἡφαίστοιο Ϝάνακτος. Stephanus laudat Lysiam, τοῖς παρὰ τοὺς νόμους τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνουσι γυναῖκας. Sic Agam. 392.

ᾔσχυνε ξενίαν τράπε|ζαν κλοπαῖσι γυναικός. 1334. [1363 (1372)] δόμων καταισχυντῆρσι, i. e. Ægistho et Clytæmnestræ. BLOMF.

ὡς om. Rob.

νόμου] Scribendum νόμος cum Cantero.

992. ἐξ οὗ] ἐκ σοῦ M. Guelf. Ald. Turn. et codex Robortelli.

τέκνων ἤνεγχ'] τέκνω νῦν ἔχει codex Robortelli.

ἤνεγχ' Steph. ἤνεγκ' Turn. ἠνέχῃ M. Guelf. Ald. Rob.

994. σοι] Solem alloquitur. DOBRÆUS.

μύραινα] *Muræna.* (Angl. *a lamprey.*) Primam producit: Epicharmus Athen. 7. p. 312. C. Οὔτε γόγγρων τις παχήων, οὔτε μυραινᾶν ἀπῆς. versus est tetrameter trochaicus. Nicander ibid. D. Μυραίνης δ' ἔκπαγλον. Ex murænæ autem cum vipera coitu, genus murænarum nasci, quarum morsus erat letalis, tradit Andreas περὶ Δακετῶν ibidem citatus. Vid. Spanhem. ad Aristoph. Ran. 478. Hinc ad hominem malignum translatum est nomen. Photius, Μύραινα: καταφερής. (Suidas κατωφερής. utrumque probum.) ἀπὸ τοῦ ζῴου. Ὦ πρόδοτι, καὶ παραγωγὲ, καὶ μύραινα σύ. ubi tamen non tam καταφερὴς significat, quam δηκτήριε. Hesych. Μύραινα: ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἐλέγετο, ὡς ἔχιδνα. Utrumque, sicut noster, conjunxit Aristophanes Ran. 473. Ἔχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου Διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται Ταρτησία μύραινα. Sophocl. Ant. 530. Σὺ δ', ἣ κατ' οἴκους, ὡς ἔχιδν', ὑφημένη, Λήθουσά μ' ἐξέπινες. Eurip. Alc. 309. Ἐχθρὰ γὰρ ἡ 'πιοῦσα μητρυιὰ τέκνοις Τοῖς πρόσθ', ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα. Andr. 271. Ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω, Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω Κακῆς. Vid. Valckenær. ad Eurip. Phœn. 1030. Cum his confer Agam. 1022. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος Τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινα—; BLOMF.

μύραινά γ' ἢ Ald. Turn. Steph. μύραινάτ' ἤτ' Rob. μύραινα γ' ἤ τ' Guelf. Scribendum μύραινά γ' εἴτ' cum Hermanno Observ. crit. p. 133.

995. θιγοῦσ' ἂν Blomfieldus. θίγουσ' ἂν Rob. Turn. Steph. θίγουσαν M. Guelf. Ald. "Equidem legendum conjicio, μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ Σήπειν θιγοῦσα μᾶλλον οὐ δεδηγμένον, *num muræna, seu vipera, magis a natura composita est ad tabefaciendum aliquem sine morsu?* Tum σήπειν erit infinitivus post ἔφυ, ut in Theodecte apud Stob. 32. p. 139. Gr.

῞Απαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ, et in nota formula *χαίρειν πέφυκεν*, et similibus. Bene autem observavit scholiasta in hoc loco hyperbolam esse, *ὅτι καὶ τὸν μὴ δηχθέντα, ἀλλὰ μόνον ἁψαμένην, σήπει.*" BLOMF.

996. *καδίκου*] *κἀνδίκου* M. Guelf. Ald. Rob.

997. *καὶ* Portus et Porsonus. *κἂν* libri. Rectum est sine dubio *καὶ τύχω*, *Quo nomine hoc compellabo, et simul a vero nomine non aberrabo?* Vid. Agam. 1233. Monk. ad Eurip. Hipp. 828. BLOMF.

998. *ποδένδυτος*] *Quo pedes circumdantur.* Fortius videtur quam *ποδήρης*, *ad pedes usque pertinens.* Mox, *ποδιστῆρας πέπλους*. BLOMF.

999. *δροίτης*] Turn. *δρύτης* Rob. Steph. Utraque scriptura confusa *δρυοίτης* Guelf. Ald.

κατασκήνωμα] *Integumentum.* Eum. 629. a Stanleio citatus; Τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὔφροσιν δεδεγμένη Δροίτῃ, περῶντι λουτρὰ, κἀπὶ τέρματι Φᾶρος παρεσκήνησεν, ἐν δ' ἀτέρμονι Κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. BLOMF. *κατὰ σκήνωμα* Guelf. Ald.

1000. *ἄρκυν*] *ἄρην* Rob.

ποδιστὴρ, *Pedes constringens.* Modum narrat schol. *τοὺς πλέον τῶν ποδῶν καθήκοντας.* Xenoph. Anab. 3, 4, 21. *νυκτὸς ἵπποι αὐτῶν δέδενται, καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ πεποδισμένοι εἰσί.* BLOMF.

1001. *τοιοῦτον ἂν* Turn. Steph. *τοιοῦτο μὰν* M. Guelf. Rob. *τοιοῦτο μ' ἂν* Ald.

φηλήτης Scaliger. *φιλήτης* libri. Hesiod. Op. 373. Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φηλήτῃσι. ubi docta quædam notavit Gaisfordius de vera hujus vocis orthographia. Hesych. Φηλήτῃσι: λῃσταῖς. Idem Φιλήτης: κλέπτης, λῃστής. A vero aberrat Hemsterhusius ad Polluc. 9, p. 1120. qui et *φιλήτης*, et *φηλήτης* probat; et illud quidem, quod latrones "osculis amplexuque benigno deceptos homines trucidarent." Citat autem Senecæ locum Ep. 51. *Voluptates præcipue exturba, et invisissimas habe, latronum more, quos Philetas Ægyptii vocant: in hoc nos amplectuntur, ut strangulent.* Laudat item Menandri fragmentum, *δύ' οἰκίας Φηλῶν* (s. *φήλων*) *γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων.* BLOMF.

1003. *νομίζων*] *νομίζω* Guelf. Ald. *νομίζοι* Rob.

1004. *θερμαίνοι*] *θερμαίνει* Ald. Emendandum *θέρμ' ἄνοι.*

1005. *τοιάδε μοι*] Scribendum *τοιάδ' ἐμοὶ* cum M. Guelf. Rob.

1006. πρόσθεν Turn. Steph. πρόσθ' libri reliqui.

1007—1009 = 1018—1020.

1007. αἰαῖ αἰαῖ] αἶ αἶ libri. Quæ duplicavit Bothius.

1009. ἒ ἒ extra metrum posita. Ejecit Bothius.

μίμνοντι] *Remanenti, superstiti,* interpretatur Wellauerus. Scholiasta, τῷ τοιαῦτα πράξαντι χρόνῳ πάθος ἀνθεῖ.

1010—1017. choro continuantur in libris. Correxit Stanleius.

1010. ἔδρασεν] Orestes paululum addubitat utrum Ægisthus vere patrem suum occiderit necne? Itaque post ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασεν signum interrogandi ponendum est; et supplendum ἀλλ' ἔδρασε, ante μαρτυρεῖ δέ μοι. *Fecitne an non fecit? Imo vero fecit. Testatur scilicet hoc vestimentum, quomodo eum Ægisthi ensis confoderit.* SCH.

1011. ἔβαψεν] Recte Butlerus, "hæc vestis testatur se ab Ægisthi ense tinctam esse." BLOMF.

1012. κηκὶς] κικὶς M. Guelf. Ald.

1014. αὐτὸν] Hermannus legit αὑτὸν, pro ἐμαυτόν, quod non usurpabant Græci, etsi dixerunt αὑτοὺς pro ἡμᾶς αὐτούς, vid. Elmsl. ad Eurip. Bacch. 722. Omnino languere videtur παρών. Robortellus παρόν. Butlerus probat Schutzii conjecturam νῦν αὖ τόδ' (vel τάδ') αἰνῶ. Nescio an præstaret νῦν ταὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρόν. Botheus πόρον, sed melius esset μόρον, cf. Agam. 320. BLOMF. Fort. νῦν αὔτ' ἀναιρῶ, *nunc illud* (τὸ φᾶρος) *damno*. BOTH.

1017. νίκης] νίκας Ald. Turn.

ἔχων] ἔχω Guelf. Turn. ἐχομιάσματα Ald.

1019. διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται] Lectio vitiosa. διὰ παντὸς Heathius. διὰ πάντ' ἔντιμος ἀμείψει Erfurdtius in Annalibus Heidelberg. a. 1809. p. 294. præeunte Bothio, qui διὰ πάντ' ἔντιμος ἀμείψαι scripsit in ed. prima. Scholiasta, ἢ διά πρὸς τὸ ἀμείψεται. ἄτιμος: ἀτιμώρητος.

1020. ἒ ἒ] Legebatur ἐς.

μόχθος M. μόχθον vulgo.

ἥξει Turn. ἧξε M. Guelf. ἧξεν Rob. Steph. εἶξαι Ald.

1021. ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῇς] ἄλλος ἂν εἰ δὴ M. Guelf. Rob. ἄλλος ἂν εἰδῇ Ald. ἄλλος γ' ἂν εἰδῇ Turn. Steph. Audacter rescripsi ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῇς. Eurip. Or. 527. Ὡς οὖν ἂν εἰδῇς, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς Μὴ πρᾶσσ' ἐναντί', ὠφελεῖν τοῦτον θέλων. Phœn. 1011. Ὡς οὖν ἂν εἰδῆτ', εἶμι, καὶ σώσω πόλιν. Plenius in Iph. A. 1435. Ὡς οὖν ἂν εἰδῇς τἀπ' ἐμοῦ λελεγμένα, Ἐλθὼν τάδ' ὅπλα

θήσομαι βωμοῦ πέλας. Aristoph. Plut. 112. *Σὺ δ', ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσα παρ' ἡμῖν, ἣν μένῃς, Γενήσετ' ἀγαθὰ, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.* Supra 433. *Ἐμασχαλίσθη δ', ὡς τόδ' εἰδῇς.* BLOMF.

ὅπῃ] *ὅποι* Blomfieldus. "*Ὅποι τελεῖ. Ad quem finem devenient.* Theb. 656. *Τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπῃ τελεῖ.* Ald. et Rob. *ὅποι*, quod repositum velim. Suppl. 611. *Ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος, Δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύνεται.* vid. supra 521. Infra 1062. Eurip. Tro. 1036. *ἵν' εἰδῇς οἷ τελευτήσω λόγον.*" BLOMF.

1022. *ἡνιοστρόφου*] Scribendum *ἡνιοστροφῶ* cum Stanleio. Eurip. Phœn. 176. *ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ.* Substantivo, *ἡνιοστρόφος*, utitur Sophocles El. 731. Ceterum Stanleius confert Prom. 908. *Ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι, λύσσης Πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής.* BLOMF.

1024. *φόβος*] Ingeniose locum refinxit Schutzius; *πρὸς δὲ καρδίᾳ κότος Ἄιδειν ἕτοιμος, ἡ δ' ὑπορχεῖσθαι φόβῳ.* Sic 161. *ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.* Prom. 906. *Κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.* Sed quum vulgata sensum haud ineptum fundant, nihil mutavi. Proclus Chrestom. p. 345. *Ὑπόρχημα δὲ τὸ μετ' ὀρχήσεως ᾀδόμενον μέλος ἐλέγετο. καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ πολλάκις ἐλάμβανον.* (vid. Matthiæ. Gr. Gr. §. 592. *β*.) Quartus pæon, *ὁ ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μακρᾶς*, dicebatur *ὑπορχηματικός*, quia aptus saltantibus videbatur: schol. Hephæst. p. 161. ubi vid. Gaisford. Lucian. de Salt. vol. 2. p. 278. *τὸ γοῦν τοῖς χοροῖς γραφόμενα τούτοις* (in Delo ad tibiam peractis) *ᾄσματα, ὑπορχήματα ἐκαλεῖτο.* Etymol. M. p. 690, 7. *ὑπορχήματα, ἅτινα πάλιν ἔλεγον ὀρχούμενοι καὶ τρέχοντες κύκλῳ τοῦ βωμοῦ, καιομένων τῶν ἱερείων.* Athenæus 14. p. 631. C. *ἡ δὲ ὑπορχηματική ἐστιν, ἐν ᾗ ᾄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται.* Hinc satis defenditur hujus loci lectio vulgata *ᾄδειν*. Conferri potest Eustathius ad Od. Θ. p. 1597, 18. ex Athenæo proficiens. BLOMF.

1025. *κότῳ*] *κότων* M.

1029. *φίλτρα*] Schol. *καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆς τόλμης φημὶ τὸν Ἀπόλλωνα χρήσασθαί μοι.* BLOMF.

πλειστηρίζομαι] *Maximi æstimo.* Notior forma erat *πλειστηριάζειν*, quod idem valet ac *ἀνατιμᾶσθαι, καὶ τὸ τῷ πλέον δόντι θέλειν πιπράσκειν*, teste Polluce 7, 14. Conf. auctores adlegatos ad Hesych. v. *Πλειστηριαζόμενος.* Recte igitur schol. interpretatur, *καυχῶμαι.* BLOMF.

1032. παρέντι Turn. Steph. παρέντα M. Rob. παρόντα Guelf. Ald. πράξαντα—παρέντα Portus, male.

1033. τόξῳ] τόξων Guelf. Ald.

Pro vulgato προσίξεται, quod cum genitivo conjunctum displicet, Schutzius ἐφίξεται. Scribæ oculum fefellit προσίξομαι in v. 1035. Hesych. Ἐφικνεῖται: καταλαμβάνει. Ἐφικνούμενος: νοῶν. Cum genitivo construitur. Adpositum est quod ex Isocrate citat H. Stephanus in Thesauro vol. 1. p. 1684. E. τότε μὲν γὰρ ᾤμην ἀξίως δυνήσεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων εἰπεῖν· νῦν δὲ οὐκ ἐφικνοῦμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν, ἀλλὰ πολλά με διαπέφευγεν ὧν διενοήθην. et Demosth. ὅλως δὲ οὐδ᾽ ἂν εἷς ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δύναιτο τῶν ἐκεῖ κακῶν ὄντων. Ceterum τόξῳ metaphorice posuit, sicut in Agam. 628. Ἔκυρσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοποῦ, quod notavit Butlerus. BLOMF. προσίξεται cum genitivo constructum, quod Aristophani Equit. 761. ex cod. Ravennate et Suida restitui, etsi defendi fortasse potest, tamen probabilior hoc loco videtur Schuetzii conjectura.

1035. θαλλὸς, *Ramus viridis*, olivæ sc. quem gerere solebant supplices. Hesych. Θαλλός: κλάδος ἐλαίας. Eurip. Suppl. 10. Ἱκτῆρι θαλλῷ. Eumen. 43. Orestem depingit Pythia, νεοσπαδὲς ξίφος Ἔχοντ᾽, ἐλαίας θ᾽ ὑψιγέννητον κλάδον, Λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον, Ἀργῆτι μαλλῷ. Confer Sophocl. Œd. T. 3. ubi vide Musgravii notata; qui tamen falsus est de εἰρεσιώνῃ, quæ a ramo supplicatorio longe erat diversa. Hos autem ramos gestabant qui oraculum Delphicum ob aliquod infortunium consultum ibant. Herodot. 7, 141. quum Athenienses responsum sinistrum tulissent, Timon Delphicus συνεβούλευέ σφι, ἱκετηρίας λαβοῦσι, δεύτερα αὖτις ἐλθόντας χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἱκέτας. BLOMF.

1036. Comma post ἵδρυμα et πέδον recte posuit Pauwius. Hunc versum contulit Dobræus ad Aristoph. Plut. 772. cum Eurip. Andr. 1086. τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοίβου πέδον. Iph. T. 972. ἐς ἁγνὸν ἦλθον αὖ Φοίβου πέδον. BLOMF.

1037. Schol. πυρός τε φέγγος: τὸ ἐν Παρνασσῷ. Virg. Æn. 2, 297. *Æternumque adytis effert penetralibus ignem.* Stanleius citat Callim. H. Apoll. 83. de hoc igne sempiterno abiete sola nutrito: item Plutarch. Num. p. 66. qui memorat πῦρ ἄσβεστον Πυθοῖ καὶ Ἀθήνησιν, et Strabon. 9. p. 396. ὅ τε ἀρχαῖος νεὼς ὁ τῆς Πολιάδος, ἐν ᾧ ὁ ἄσβεστος λύχνος. Extinctus fuit hic ignis, templo a Medis incenso, bello item Mithridatico atque

Romanorum civili. Lucernarum perennium catalogum satis amplum ex Liceto protulit Hoffmannus in Lexico v. *Lucerna*. BLOMF.

1038. φεύγων τόδ' M. Guelf. Rob. φεύγοιντο δ' Ald. φεύγειν τόδ' Turn. Steph.

αἷμα κοινὸν] Eurip. Suppl. 147. Ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπόνθ' ὅρους; ΑΔ. Τυδεὺς μὲν, αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός. Hipp. 35. Ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λείπει χθόνα, Μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν. BLOMF.

ἐφ' ἑστίαν Turn. Steph. ἐφέστιον libri reliqui.

1040. 1041. Hos versus transposuit Blomfieldus, cujus hæc est annotatio "Vulgo inverso ordine leguntur hi versus; τάδ' ἐν χρόνῳ μοι, πάντας Ἀργείους λέγω, Καὶ μαρτυρεῖν μὲν ὡς ἐπορσύνθη κακά. quæ alii aliter tentarunt. Transpositionem adhibendo, constructionem satis expeditam reddidi. Sed quum Aldus cum M. et Guelf. habeat καὶ μαρτυρεῖν μοι μενέλεως ἐπορσύνθη κακά, Robortellus μενέλεας, (in erratis corr. μοι ὅσ') Turnebus et Stephanus καὶ μαρτυρεῖν μοι, λεὼς, vide an legendum sit, καὶ μαρτυρεῖ λεὼς, ὡς ἐπορσύνθη κακὰ Τάδ' ἐν χρόνῳ μοι, πάντας Ἀργείους λέγω." μὲν ὡς non in libris legitur, sed ex Porsoni conjectura positum est. Nihil horum verum.

1042. τῆσδε] εἶμι Dobræus. "Stanleius contulit Agam. 1253. Φυγὰς δ' ἀλήτης, τῆσδε γῆς ἀπόξενος. Cum v. 1043. comparari potest Sophocl. El. 985. Ζώσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος." BLOMF.

1044—1047. choro tribuit Heathius, Oresti continuant libri.

1044. εὖ γε πράξας Stanleius. εὖτε πράξας libri. Scribendum εὖ γ' ἔπραξας cum Tyrwhitto.

μήτ'—μήτ' Porsonus. μηδ'—μηδ' libri: quod revocandum.

ἐπιζευχθῇς Heathius. ἐπιζεύχθη Ald. Rob. ἐπιζευχθῇ Turn. Steph.

1045. φήμαις πονηραῖς Auratus. φῆμαι πονηραὶ libri.

ἐπιγλωσσῶ Steph. ἐπιγλώσσω Ald. Rob. Turn. Post κακά punctum ponatur.

1046. ἐλευθερώσας] Scribendum ἠλευθέρωσας cum Blomfieldo.

Ἀργείαν Porsonus. Ἀργείην libri. Ἀργείων Guelf. a m. pr.

1048. αἵδε] Erinyes, quas conspicere sibi videtur Orestes.

Γοργόνων] Prom. 824. Δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς. Eum. 48. de Furiis, Οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω. Apollodorus 2, 4. εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσι δρακόντων. Hæc dedit Stanleius. Vid. Athen. 5. p. 221. A.B. BLOMF.

1049. φαιοχίτωνες] φαιωχίτωνες Turn. Steph. Alios trochæos in principio senarii stantes notavit Priscianus p. 1328. laudatus ad Theb. 484. nempe Ἱππο | μέδοντος et Ἀλφε | σίβοιαν. Qui tamen, si incorrupti sunt, trochæum in φαιοχίτωνες non tuentur: hanc enim licentiam si sumebant tragici, sumebant in propriis tantum nominibus: vide Hermanni El. Doctr. Metr. p. 43. qui tamen olim in hoc loco pronuntiandum censuit φαιοκχίτωνες. Contra analogiam peccat compositum φαιωχίτων. Æschylus fortasse scripsit μελαγχίτωνὰς, grammaticus autem qui noverit Eumenidum vestes non nigras fuisse, sed pullas, notare potuit, ἤγουν φαιοχίτωνας. Stanleius laudat Pausan. 8, 34 de Eumenisi, ταύτας τὰς θεὰς, ἡνίκα τὸν Ὀρέστην ἔκφρονα ἔμελλον ποιήσειν, φασὶν αὐτῷ φανῆναι μελαίνας. Diog. Laert. 6, 102. de Menedemo Cynico, cui, Furias imitanti, χιτὼν erat φαιὸς ποδήρης. (conf. Suid. in v. Φαιός.) Strabon. 3. p. 175. de incolis Cassiteridum, qui Furiis similes describuntur, μελάγχλαινοι, ποδήρεις ἐνδεδυκότες χιτῶνας. et Eumen. 52. φαιός autem erat color compositus ex nigro et albo, qualis erat murium, (Angl. *dun*) teste Etymologo, quem citat Stanleius. BLOMF.

πεπλεκτανημέναι] Sept. ad Theb. 490. Ὀφέων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος. vid. supra 246. πλεκτάνην κάπνου dixit Aristoph. Av. 1714. πλεκτάνην πυρός noster in Orithyia. πλεκτάναι dicuntur polypodum cirri vel brachia. Furiarum *intorti capillis angues* memorantur multis in locis, a nemine tamen ante Æschylum, qui primus σφισὶ δράκοντας ἐποίησεν ὁμοῦ ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ θριξὶν εἶναι, teste Pausania 1, 28. a Stanleio adlegato. BLOMF.

1050. ἂν μείναιμ'] ἀμμείνοιμ' M. Rob. ἀμείνοιμ' Guelf. Ald.

1051. XO.] Pyladi tribuit R.

πατρί] Recte monet Butlerus, idcirco patris mentionem injecisse chorum, ut animum Orestis a contemplatione maternæ cædis ad paternas injurias revocaret. Nempe vertendum puto φίλτατε πατρί, *patris amantissime*, qui te patri amicissimum ostendisti. BLOMF.

1052. *φόβου νικῶ* Porsonus. *φοβοῦ νικῶν* libri.

1053. *οὐκ εἰσὶ*] *οὐκ εἶα* Ald. *οὐκ, εἶα* Turn.

1056. *πίτνει*] *πιτνεῖ* libri.

1057. *πληθύουσι*] *πληθύουσαι* M. Guelf. Ald. Rob.

1059. *εἰσὶν καθαρμοὶ* Schuetzius. "*εἴσ' ὁ καθαρμὸς* Ald. *εἰς σ' ὁ καθαρμὸς* M. Guelf. Rob. *εἴσω καθαρμός* Turn. Steph. *ἐστὶν καθαρμός* Schutz. ut in Agam. 931. *'Εστὶν θάλασσα.* Adjici potuit Eurip. Hipp. 480. *Εἰσὶν δ' ἐπῳδαί, καὶ λόγοι θελκτήριοι. Φανήσεταί τι τῆσδε φάρμακον νόσου.* Elmsleius ad Sophocl. Œd. T. 60. corrigit *ἔσται καθαρμός*, sicut ediderat Botheus. Sed præstat, ut opinor, *εἰσὶν καθαρμοί.* Supra 954. dicitur *καθαρμοῖς* in plurali. Eum. 276. *'Εγὼ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι Πολλοὺς καθαρμούς.* 282. *Ποταίνιον γὰρ ὂν, πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.* Theb. 735. *Τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι;*" BLOMF.

Λοξίου] *Λοξίας* Auratus: quod tamen librarii vix mutassent. Nominativus pendens, sive absolutus, *προσθιγών*, hodie ne tirones quidem impedire poterit. Vid. Matthiæ. Gr. Gr. §. 562, 1. BLOMF. Probabilior Aurati conjectura *Λοξίας* est, quod in *Λοξίου* mutavit librarius proximo, quod genitivum requirere videretur, verbo *προσθιγὼν* deceptus.

προσθιγὼν] *προσθίγων* vulgo. *προθίγων* Guelf. Ald.

1062. *ἂν μείναιμ'*] *ἀμμείναιμ'* M. *ἀμμείβομ'* Guelf. *ἀμείβομ'* Ald. Turn.

1064. *φυλάσσοι*] *φυλάσσει* Guelf. Ald.

καιρίοισι M. Guelf. Rob. *καὶ ῥίοισι* Ald. *καὶ ῥύοισι* codex Robortelli. *καιρίοις ἐν* Turn. Steph. ex annotatione scholiastæ, *καιρίοις: ἐγκαίροις συντυχίαις.*

1067. *πνεύσαι* Scaliger. *πνεούσαι* libri.

γονίας] Hesychius, *Γονίας: εὐχερής. Αἰσχύλος 'Αγαμέμνονι.* (unde discimus hanc fabulam etiam Hesychii temporibus cum Agamemnone confusam fuisse.) Scholiasta vero, *Γονίας ἄνεμος, ὅταν ἐξ εὐδίας κινηθῇ χαλεπὸν πνεῦμα.* unde apud Hesychium forsan legendum *δυσχερής.* BLOMF. Agamemnonem pro Choephoris memoriæ errore nominat grammaticus: neque enim probabile est has fabulas jam Hesychii temporibus confusas fuisse.

1068. *παιδόβοροι* Auratus. *παιδόμοροι* libri. Scribendum *παιδοβόροι.*

1069. *τάλανές τε*] *τάλανός γε* Auratus. *τάλανές γε* Heathius.

1073. Anxius de futuro chorus dubitat, an Orestem sospitatorem potius, ob regnum Clytæmnestræ et Ægisthi tyrannide liberatum, an *μόρον* h. e. novæ cladis auctorem dicat, quæ forte sit piaculum ex matris cæde conceptum consecutura. SCH.

τρίτος σωτήρ] Nempe Orestes. Jovem intelligit Spanhemius ad Aristoph. Plut. 1176. ut in Eum. 756. *Παλλάδος καὶ Λοξίου Ἕκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου Σωτῆρος.* Suppl. 27. *Καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος.* V. ad Agam. 237. Et inest fortasse allusio quædam ad Jovem Sospitatorem. BLOMF.

1075. *ποῦ δῆτα κρανεῖ*] Similis querela de continuatis Pelopiæ domus calamitatibus apud Sophoclem Electr. v. 505. SCH.

ποῖ κ.] *πῇ κ.* Ald. Turn.

1076. *μετακοιμισθὲν*] *μετακοιμίζομαι, Interquiesco.* Sicut apud Homerum *μεταπαύομαι.* Il. P. 373. *μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο.* Vel simpliciter *post quiesco,* ut *μετακλαίειν* est *post lacrymare;* Iliad. Λ. 763. BLOMF. *μέγα κοιμισθὲν* Valcken. ad Eurip. Phœn. 1576.

ἄτης] *ἄτην* Ald. In Guelf. adscriptum, *τέλος Αἰσχύλου δράματος Χοηφόροι.*

EUMENIDES.

TERTIA hæc est trilogiæ Oresteæ fabula, cujus de tempore dictum est in Prolegomenis ad Agamemnonem. Chorus, cujus præcipuæ in hac fabula partes sunt, quum ex Furiis esset componendus, tribus, quas Græcos coluisse constat, duodecim alias adjunxit Æschylus, quo legitimum chori tragici personarum numerum assequeretur: quemadmodum e contrario Danai filiarum quinquaginta numerum ad quindecim personarum numerum minuit in Supplicibus. De specie habituque scenico Furiarum copiose explicuit adhibitis et veterum scriptorum testimoniis et artificum operibus Boettigerus in libro Germanice scripto de persona Furiarum (*Die Furienmaske im Trauerspiele*), Vimariæ edito a. 1801. post Boettigerum alii, quorum observationes exposuit suisque auxit Wieselerus in Prolegomenis ad *Conjectanea in Æschyli Eumenides*, Gottingæ edita a. 1839.

Fabulosam quandam de terrore, quem Furiarum chorus spectatricibus, quas in theatro Attico vix ullas fuisse constat, incusserit, scriptor vitæ Æschyli his verbis prodidit, *τινὲς δέ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψῦξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι.* Quibuscum comparanda similis, sed non sine gravioribus quibusdam erroribus ficta narratio, cujus a Polluce mentio facta est 4, 110. *τὸ δὲ παλαιὸν ὁ τραγικὸς χορὸς πεντήκοντα ἦσαν ἄχρι τῶν Εὐμενίδων Αἰσχύλου· πρὸς δὲ τὸν ὄχλον αὐτῶν τοῦ πλήθους ἐκπτοηθέντος συνέστειλεν ὁ νόμος εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν χορόν.* Quorum commentorum vanitatem in clara luce collocavit Hermannus in dissertationibus de choro Eumenidum Æschyli duabus, scriptis a. 1816, repetitis in Opusculis vol. 2. p. 124—166. Illud vero recte fortasse dixit gramma-

ticus, *σποράδην* introivisse chorum Furiarum, i. e. non certis, ut solitum erat, ordinibus instructum, sed singulas nullo certo ordine: v. Hermann. p. 134.

---

2. Τὴν *πρωτόμαντιν* Γαῖαν] Pausanias 10, 5, 5. *φασὶ γὰρ δὴ τὰ ἀρχαιότατα* Γῆς *εἶναι τὸ χρηστήριον, καὶ* Δάφνην [Δάφνιδα] *ἐπ' αὐτῷ τετάχθαι πρόμαντιν ὑπὸ τῆς* Γῆς. Schol. noster, Μελαίνης *δὲ καὶ* Ποσειδῶνος, Δελφός· *ἀφ' οὗ οἱ* Δελφοί. Scholiastes Lycophronis 767. *ἄλλοι δέ φασι* Δελφοὺς *κληθῆναι ἀπὸ* Δέλφου *υἱοῦ* Ποσειδῶνος *καὶ* Μελάνθους *τῆς* Δευκαλίωνος *θυγατρός*. Quin vide quæ ad v. 16. dicemus. Qua ratione oraculi Delphici initium Terræ fuerit attributum, ex Diod. Siculo 16, 25. conjicere est, ubi qua occasione inventum est refert. Erat scilicet primitus terræ hiatus, cui qui appropinquabant divino furore corripiebantur, *δι' ἃς αἰτίας θαυμασθῆναι τότε* [*τε τὸ*] *μαντεῖον καὶ νομισθῆναι τῆς* Γῆς *εἶναι τὸ χρηστήριον*. Porro quæ Æschylo *πρωτόμαντις γαῖα*, Virgilio prima Tellus dicitur, Æn. 4, 166. Verum quod Æschylus Terræ, id auctor argumenti Pythiorum Pindari Nocti tribuit: *εἶτα ἔρχεται* (Apollo) *ἐπὶ τὸ μαντεῖον, ἐν ᾧ πρώτη* Νὺξ *ἐχρησμῴδησεν, εἶτα* Θέμις. Idem tamen post pauca, *μητρῷον δὲ, ὅτι* Γῆς *ἐστι τὸ μαντεῖον*. Tzetzes ad Lycophr. 202. etiam Saturno tribuit: *τὸ ἐν* Δελφοῖς *μαντεῖον πρότερον τοῦ* Κρόνου. Hunc Æschyli locum respexit Harpocration in voce Θεμιστεύειν· *ὅτι δὲ γέγονε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ* Θέμιν *ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ ἡλίου*, Αἰσχύλος *ἀρχόμενος τῶν* Εὐμενίδων *φησί*. Pro *ἡλίου* legerim Φοίβου. STANL. Imo Ἀπόλλωνος, quod nunc ex codice restitutum.

Θέμιν] Diodorus 5, 67. Θέμιν *δὲ μυθολογοῦσι μαντείας καὶ θυσίας καὶ θεσμοὺς τοὺς περὶ τῶν θεῶν πρώτην εἰσηγήσασθαι*. Apollodor. 1, 4. Ἀπόλλων *δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ* Πανὸς *τοῦ* Διὸς *καὶ* Θύμβρεως, *ἧκεν εἰς* Δελφοὺς, *χρησμῳδούσης τότε* Θέμιδος. Hinc lux Hesychio, Θέμησις· *δικαιοσύνη παρὰ* Πυθίᾳ. Huc etiam spectat quod heroici carminis initium ei tribuatur. Clem. Alex. Strom. 1. p. 226. Ἔτι *φασὶ τὸ ἡρῷον τὸ ἑξάμετρον* Φανοθέαν *τὴν γυναῖκα* Ἰκαρίου, *οἱ δὲ* Θέμιν *μίαν τῶν* Τιτανίδων *εὑρεῖν*. Themist. Orat. 24. p. 305. Αἱ Χάριτες *καὶ φοιτῶσαι πρὸς τὴν* Θέμιν, *οὔπω γὰρ εἶχε* Δελφοὺς Ἀπόλλων. STANL. Conf. annot. ad Prometh. 209.

4. τρίτῳ λάχει] *Tertiam autem vicem obtinuit, illa quidem volente, haud vi*, ut quidam perhibent, coacta. Nempe "Apollinem vi Delphicum Oraculum occupasse ex Pindaro refert scholiastes, expulsa scilicet Themide; ideoque Terram, Themidis matrem, quæsivisse, ut in Tartarum eam præcipitaret. Idem dicit et Euripides in Iphigenia Taurica v. 1259:

Θέμιν δ' ἐπὶ Γᾶς ἰὼν παῖδ' ἀπενάσατο
ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων.

et postea v. 1267:

— Γαῖα δὲ
Μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν
Φοῖβον φθόνῳ θυγατρός." STANL.

Utrum vero Æschylus, quod hic de Phœbe narrat, confinxerit, an apud Cyclicos, quos secutus est, invenerit, equidem decernere non ausim. SCH.

6. καθέζετο] καθέζεται Rob.

7. Φοίβη] Quam faciunt nonnulli Latonæ matrem teste Heraclide p. 416. ed. Gal.: inter quos nomen suum profitetur Hesiodus Theog. 407. qui ibid. v. 136. dicit Themin et Phœben sorores esse, Cœli terræque filias. WAKEF.

δίδωσι] δίδωσιν M. Ald. Steph.

γενέθλιον δόσιν] Munus die natali missum, non eo die quo natus est, sed quo nomen impositum. Ita clare distinguit Terentius loco statim proferendo, ad quem hæc annotat Donatus: *Solebant enim antiqui octavum diem pueri natalem constituere, et eo die singulis annis lætum convivium parare, sicut Judæi in octava die circumcidunt*, et id non leviter probant Æschyli verba, quæ proxime sequuntur. Ita et Hesychius, Ἀμφίδρομον θεὸν Æschyli explicat per γενέθλιον.—Ἀμφίδρομος· Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ Ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγες τὴν γενέθλιον, cum tamen Amphidromia quinto post partum die observata fuerint. Morem hunc munera die lustrico mittendi non facile observabis: memorat vero Terent. Phorm. 1, 1, 12.

— porro autem Geta
Ferietur alio munere, ubi hera pepererit.
Porro alio autem, ubi erit puero natalis dies
Ubi initiabunt;

ad quæ Donatus: *Solebant enim in illo octavo die dare puero amici vel bovem vel ovem, vel aliud munus.* Scholiasten, qui

γενέθλιον δόσιν interpretatur τὸ ὀπτήριον, reprehendit Meursius Exerc. Crit. p. 2. immerito. Etenim munera, quæ spectandi causa dantur, ὀπτήρια dici satis constat. Callimachi scholiastes in Hymn. 3, 74. ὀπτήρια, τὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν δῶρα. Et quod ita nuncupata fuerint munera natalitia, diserte docent ipsius Callimachi verba, qui Dianam infantem a matre Latona Vulcano oblatam narrat, ut ὀπτήρια daret:

> κοῦρα, σὺ δὲ προτέρω περ, ἔτι τριέτηρος ἐοῦσα
> εὖτ' ἔμολεν Λητώ σε μετ' ἀγκαλίδεσσι φέρουσα
> Ἡφαίστου καλέοντος ὅπως ὀπτήρια δοίη.

Alias ὀπτήρια dicuntur τὰ ἐν τοῖς ἀνακαλυπτηρίοις διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ teste Hesychio. STANL.

8. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον] Æschylus, qui multus est in paronomasiis observandis, vult Phœbum ut oraculum, ita et nomen a Phœbe derivasse. Latona enim Phœbes filia, filius Latonæ Phœbus. Φοῖβος igitur παρωνύμως ἀπὸ τῆς μάμμης Φοίβης, ut loquitur Eustathius p. 38, 2. ἀπὸ Φοίβης μάμμης νομικῶς, ὡς Ἡσίοδος, inquit Etymol. p. 796, 56. Negat id recte dictum Sylburgius: Φοίβη *enim non avia Phœbi est*, inquit, *sed avi soror, soror videlicet Saturni, Cœli et Terræ filia, ut Apollodorus initio lib*, 1. *et Hesiodus, Theog*. v. 136. *memoriæ prodiderunt*. Hæc ille adversus sententiam veterum, minus recte. Phœbe enim non tantum avi soror, sed et avia: avi quidem ex patre soror, ex matre autem avia. Phœbe enim mater Latonæ, Latona Phœbi. Et hic notandus veterum Græcorum ritus, ut liberi scilicet proximorum cognatorum nomina acciperent. Demosthenes contra Bœotum de nomine (p. 1002.) Ἀξιοῖ δὲ αὐτὸς ὡς δὴ πρεσβύτερος ὢν τοὔνομ' ἔχειν τὸ τοῦ πρὸς πατρὸς πάππου. Et ibid. (p. 1004.) Ἔστι δ' ὁ Βοιωτὸς ἀδελφοῦ τῆς τούτου μητρὸς ὄνομα· ἐπειδὴ δὲ εἰσάγειν ὁ πατὴρ τούτους ἠναγκάζετο——οὕτω τοῦτον εἰσάγει Βοιωτόν. Vide et Polyænum Strateg. 6, 6. Qui ritus a Græcis ad Romanos derivatus est. Suetonius in Neron. cap. 6. *Futuræ felicitatis signum evidens lustrico die exstitit. Nam C. Cæsar, rogante sorore, ut infanti ei quod vellet nomen daret, intuens Claudium, ejus dare se dixit.* Eustathius p. 581, 3. Παλαίτατον ἔθος ἦν τοὺς ἐγγόνους καλεῖσθαι τοῖς τῶν πάππων ὀνόμασι. Verum hæc Æschylea Phœbi etymologia non placet Heraclidi in Allegoriis Homericis. STANL.

9. *λίμνη* non est, ut Abreschius putabat, *mare*, sed *palus Deliaca*, ad quam Apollo natus erat, et *Δηλίαν χοιράδα* Æschylus non de universa insula Delo, sed potius de *Cyntho monte* intelligi voluit. *λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα*, dictum est pro *λίμνην καὶ χοιράδα Δηλίαν*. Ejusdem paludis Deliacæ mentionem facit Callimachus Hymn. in Del. v. 261. qui eam *τροχόεσσαν* appellat et *περιηγῆ λίμνην*. H. in Apoll. v. 59. item Euripides Ione v. 167. et Iphig. Taur. v. 1103. *Τροχοειδῆ* vocatam esse, auctor est Herodotus 2, 170. SCH. De Cyntho monte intellexit scholiasta: rectius de litore scopuloso Wieselerus p. 3. *Δηλίας χοιράδας* dixit Eurip. Tr. 89. Aliam quæ in scholiis adjecta est interpretationem, *Δηλίαν τε χοιράδα: τὴν στρογγύλην*, ad *λίμνην* esse referendam docent loci ab Schuetzio supra indicati, in quibus *τροχοειδὴς* hæc palus vocatur.

11. *Παρνησοῦ* M. Rob. *πανησοῦς* Ald. *Παρνησσοῦ* vulgo. Nomen hoc ejusque derivata in paucis quæ supersunt tragicorum exemplis modo *Παρνησός* modo *Παρνασός* scribitur: quæ librariorum, non poetarum inconstantia esse videtur. Ego etsi Ionicam formam rationibus quibusdam defendi posse intelligo, tragicos tamen ut in aliis vocabulis multis ita in hoc quoque Doricam formam prætulisse arbitror. Quam Blomfieldi quoque sententiam esse ad Choeph. 563. notavimus.

Παρνησοῦ θ' ἕδρας] Quippe ad pedem montis Parnasi sita erat urbs Delphi. STANL.

12. *πέμπουσι*] Ubique Athenas celebrandi occasionem captat Æschylus, ideoque hic artificio summo Apollinem ab Atheniensibus deductum commentus est, ut pompa, quam Delphos mittebant, tam egregia et celebri origine niti videretur. Pindarus vero in laudem patriæ suæ ex Tanagra Bœotiæ, ut observat scholiastes noster, deduci finxit. Verum cum nostro convenit Ephori historia apud Strabonem, 9. p. 422. *καθ' ὃν χρόνον τὸν Ἀπόλλωνα τὴν γῆν ἐπιόντα ἡμεροῦν τοὺς ἀνθρώπους ἀπό τε τῶν ἀνημέρων καρπῶν καὶ τῶν βίων ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμηθέντα ἐπὶ Δελφοὺς ταύτην ἰέναι τὴν ὁδὸν ᾗ νῦν Ἀθηναῖοι τὴν Πυθιάδα πέμπουσι*. STANL.

σεβίζουσιν] *θεσπίζουσι* Par.

13. *κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου*] Recte interpretatus est Wakefieldus *fabros*, et id genus artifices mercenarios, viam salebrosam, (addas licet: virgultis fruticibusque obsitam et impeditam) difficilemque pompæ sternentes, et impedimenta

omnia amoventes ad Delphum proficiscentibus. Erravit Stanleius, cum Æschylum ad Thesei facinus in latronibus trucidandis respexisse putavit. SCH.

παῖδες Ἡφαίστου] Athenienses Vulcani vocat filios, quasi artium omnium peritissimos. Nam a Vulcano et Minerva omnes artes perfectæ. Unde Homer. Odyss. Z, 233.

—— *ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.*

Et Hymn. in Vulc. v. 1.

Ἥφαιστον κλυτόμητιν ἀείδεο, Μοῦσα λιγεῖα·
ὃς μετ᾽ Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός. ——

Ni potius quia Erichthonius, a quo Athenienses, Vulcani erat filius. Fabulam recenset Etymologus p. 371, 29. STANL.

16. *Δελφός*] A quo scilicet urbi nomen: nam observat Pausanias 10, 6, 3. *Δελφὸν δὲ (εἶναι) ἀφ᾽ οὗ τὸ ὄνομα τῇ πόλει τὸ ἐφ᾽ ἡμῶν ἐστιν.* Et 5. *Οἱ μὲν δὲ γενεαλογεῖν τὰ πάντα ἐθέλοντες, παῖδα εἶναι Δελφοῦ Πύθιν, καὶ ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος γενέσθαι τῇ πόλει τὸ ὄνομα ἥγηνται.* A Delpho ergo Delphi, a Pythe Pytho. Scholiastes ex Epaphrodito: *Μελαίνης δὲ καὶ Ποσειδῶνος Δελφὸς, ἀφ᾽ οὗ οἱ Δελφοί.* STANL.

17. *τέχνης—ἔνθεον*] Nec *τέχνῃ* cum Pauwio reponendum, neque, quod voluit Abreschius, post *τέχνης, ἕνεκα* supplendum est. *Τέχνης ἔνθεον φρένα κτίσας* significat *postquam ejus mentem divina vaticinandi arte implevit.* Ordo autem verborum est: *Ζεὺς δέ νιν, κτίσας φρένα ἔνθεον τέχνης, ἵζει τέταρτόν.* SCH.

18. *θρόνοις*] *χρόνοις* L.M. Guelf. Ald. Rob.

19. *Διὸς προφήτης*] Virgilius Æneid. 3, 250.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta,
Quæ Phœbo pater omnipotens, mihi Phœbus Apollo
Prædixit. ——

Ubi Servius: *Notandum Apollinem quæ dicit ab Jove cognoscere.* Et Macrobius, Saturnal. 5, 22. *Affirmo doctissimum vatem etiam in hoc Æschylum, eminentissimum tragœdiarum scriptorem, secutum; qui in fabula, quæ Latina lingua* SACERDOTES inscribitur (nempe *Ἱέρειαι*), *sic ait:*

Στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα.

Et alibi (hunc ipsum locum innuens):

Πατρὸς προφήτης ἐστὶ Λοξίας Διός.

Et quid (l. *ecquid*) *clarum factum est inde sumpsisse Virgilium quod Apollo ea vaticinatur quæ sibi Jupiter fatur?* Alii Apollinem ipsi Terræ in hoc oraculo successisse tradunt. Ælian. Var. Hist. 3, 1. Ἐνταῦθά τοί φασι παῖδες Θετταλῶν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Πύθιον καθήρασθαι κατὰ πρόσταγμα τοῦ Διὸς, ὅτε τὸν Πύθωνα τὸν δράκοντα κατετόξευσεν, ἔτι φυλάττοντα τοὺς Δελφοὺς, τῆς Γῆς ἐχούσης τὸ μαντεῖον· στεφανωσάμενον οὖν ἐκ ταύτης τῆς Δάφνης τῆς Τεμπικῆς, καὶ λαβόντα κλάδον εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐκ τῆς αὐτοῦ δάφνης, ἐλθεῖν ἐς Δελφοὺς, καὶ παραλαβεῖν τὸ μαντεῖον. STANL.

20. τούτους] Terram scilicet, Themin, Phœben, Apollinem. STANL.

21. Παλλὰς προναία] Delphis Pronæam fuisse Palladem, quod ante templum Apollinis ipsa esset collocata, et hinc patet, et ex hoc Callimachi versu, a scholiaste allato,

χὴ Παλλὰς, Δελφοί νιν ὅθ' ἱδρύοντο προναίην.

Et erat ædes ei sacra, ut Pausanias 10, 8, 6. Ὁ τέταρτος (ναὸς) Ἀθηνᾶς ἐστι Προνοίας. l. Προναίας. Ejusdem cognominis Minerva et ad Thebas. Pausanias 9, 10, 2. Πρῶτα μὲν δὴ λίθου κατὰ τὴν ἔσοδόν ἐστιν Ἀθηνᾶ καὶ Ἑρμῆς ὀνομαζόμενοι Πρόναοι. De hac intelligendus mihi videtur Æschines Oratione contra Ctesiphontem p. 69. H.St. Ἀναθεῖναι Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ καὶ [τῇ] Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ καὶ Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ. Lege Προναίᾳ. Licet mendum satis sit antiquum, et apud Harpocrationem etiam recipiatur s. v. Πρόνοια. Sed videndus omnino de hac re Meursius in Lectionibus Atticis, p. 87. STANL. Veram, quæ Æschylo quoque restituenda sit, nominis scripturam, ab librariis jam antiquis temporibus non raro depravatam, πρόνοια esse doctissima disputatione ostendit Lennepius ad Phalar. Epist. p. 143 seqq.

22. ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα] Κωρυκὶς πέτρα, interprete scholiaste Παρνασσός, sed minus recte; additur enim κοίλη, ut intelligatur ἄντρον Κωρύκιον, quod non erat poetæ prætereundum; est enim omnium, quæ notatu digna, maximum; observante Pausania 10, 6, 3. Nymphas autem illic veneratur Pythia tum quod nomen sortitum sit a Nympha (λέγεται δὲ καὶ ἄλλος διάφορος λόγος τῷ πρότερον, Ἀπόλλωνι ἐκ Νύμφης Κωρυκίας

γενέσθαι Λύκωρον, καὶ ἀπὸ μὲν Λυκώρου πόλιν Λυκώρειαν, τὸ ἄντρον δὲ ὀνομασθῆναι τὸ Κωρύκιον ἀπὸ τῆς Νύμφης.); tum quod Nymphis cum Pane potissimum haberetur sacrum. *Ἱερὸν δὲ αὐτὸ οἱ περὶ τὸν Παρνασσὸν Κωρυκίων τε εἶναι Νυμφῶν καὶ Πανὸς μάλιστα ἥγηνται.* Pausan. ibid. Addendus Strabonis locus 9. p. 417. *Ἱεροπρεπὴς δ' ἐστὶ πᾶς ὁ Παρνασσὸς, ἔχων ἄντρα τε καὶ ἄλλα χωρία τιμώμενά τε καὶ ἁγιστευόμενα· ὧν ἐστὶ γνωριμώτατον καὶ κάλλιστον τὸ Κωρύκιον Νυμφῶν ἄντρον, ὁμώνυμον τῷ Κιλικίῳ.* STANL. Alia v. ap. Elmsl. ad Eurip. Bacch. 559.

23. *φίλορνις*] Scilicet lucus, qui antrum Corycium cingebat, ab avibus frequentabatur. SCH.

δαιμόνων ἀναστροφὴ] *deorum diverticulum, locus a diis frequentatus.* SCH. *ἀναστροφὴ* Steph. *ἀναστροφὰ* M. Guelf. Ald. Rob. Turn. unde *ἀναστροφαὶ* T. ex correctione, ut videtur, Triclinii.

24. *Βρόμιος δ'* (*δ'* om. Rob.) *ἔχει τὸν χῶρον*] *inprimis autem Bacchus hanc sedem obtinet,* cui ex duobus Parnassi verticibus alterum sacrum fuisse constat. Stanleius comparat Eurip. Iph. Taur. v. 1243.

> *Τὰν βακχεύουσαν Διονύσῳ*
> *Παρνάσιον κορυφάν.* SCH.

25. 26. Penthei interitus ab Agave ceterisque Bacchabus discerpti luculenter depingitur apud Eurip. Bacch. v. 1110 sqq. SCH.

25. *οὔτε*] *οὔ γε* Porsonus: quo non opus.

26. *λαγὼ δίκην*] Sicut lepusculus enim discerpitur, Pentheus a Bacchabus lacerabatur. Et visa sibi est Agave, dum in filium irruebat, in leonem, ut Euripides l. l., vel in aprum, ut Ovidius memorat, (Metam. 3, 715.) irruere; apud quem alia similitudine illustratur facilitas ac celeritas sumti de Pentheo supplicii:

> *Visis ululavit Agave,*
> *Collaque jactavit, movitque per aëra crinem,*
> *Avulsumque caput digitis complexa cruentis*
> *Clamat: Io comites, opus hæc victoria nostrum est.*
> *Non citius frondes autumno frigore tactas*
> *Jamque male hærentes alta rapit arbore ventus,*
> *Quam sunt membra viri manibus direpta nefandis.*

SCH.

27. Πλείστου τε πηγὰς] Post Corycias Nymphas Plistum invocat; illæ enim hujus fluvii filiæ, ut refert Apollonius 2, 711.

Πολλὰ δὲ Κωρυκίαι νύμφαι Πλείστοιο θύγατρες.

Nihil tritius apud poetas veteres, quam fluviorum invocatio. Noster in Suppl. v. 1031.

μηδ' ἔτι Νεῖλον
προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις.

STANL. Scripsi Πλειστοῦ cum Stanleio. πλείστους M. Guelf. Ald. Rob. Etym. M. p. 676, 5. Ἀπολλώνιος (2, 711.), Πολλὰ δὲ Κωρύκιαι νύμφαι Πλειστοῖο θύγατρες. τινὲς ἀναγινώσκουσι προπερισπωμένως, ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λέγεται Πλειστός ὀξυτόνως· ἔστι δὲ ποταμὸς ἐν Δελφοῖς. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῇ καθόλου Πλεῖστος βαρύνει.

Ποσειδῶνος κράτος] Non sine ratione et Neptunum invocat, cujus prius fuerat urbs Delphi, donec eam Calauria (Tænaro, ut Strabo 8. p. 250.) permutaverat. Callimachus (fr. 221.)

Μέσφα Καλαυρείης ἦλθεν ἐς ἀντίδοσιν.

STANL. Invocatur Neptunus, quia colebatur Delphis, et id quidem cognomine Ἀμοιβέως, ut tradit Tzetzes ad Lycophr. 617. Exstitit nimirum ara ejus, in templo Apollinis exstructa. Conf. Pausan. 10, 24, 4. Alia est ratio cur in fine τέλειος ὕψιστος Ζεὺς invocetur. Fuit tamen etiam Mœragetæ statua in eodem templo. Vide Pausan. l. l. Muellerus in edit. Eumen. p. 101. Jovem intelligit Λυκωραῖον. WIESELER.

29. εἰς] Scribendum ἐς.

30. εἰσόδων] Male hoc Abreschius de *reditibus* accepit. Rectius Wakefield: *felicior ingressus prioribus contingat mihi;* vel ut pressius tragici verba sequamur: Et nunc quidem precor, ut hæc numina, quæ invocavi, hunc ingressum superiorum omnium longe faustissimum esse velint; ordo enim verborum hic est: καὶ νῦν δοῖεν με τυχεῖν μακρῷ ἄριστα τῶν πρὶν εἰσόδων. SCH.

μακρῷ] μακρῶν Ald. Turn.

31. κεἰ παρ' Ἑλλήνων] Male Abreschius κεἰ πάρ' Ἑλλήνων τινὲς, quasi πάρα pro πάρεισι dictum sit. Immo elliptica est forma κεἰ παρ' Ἑλλήνων τινὲς πάρεισι, et si adsint a Græcis nationibus legati quidam oraculum consulturi, ἴτων πάλῳ λα-

χόντες, accedant ordine, qui sortito iis obtigit. Nempe id ita fiebat (quod Spanhemius ad Callimach. in Apoll. v. 45. exposuit), "ut quum olim ac diu quidem, notante id Plutarcho Q. Græc. p. 292. semel tantum in anno et stata quadam die, postea singulis mensibus liceret Delphicum oraculum consulere, tum adventante die, sorte electi e Delphis primates viri, qui Tripodi Delphico adstarent, ibique ab iis sortes jacerentur, quinam et quo ordine ex iis, qui nomina tum Delphis ad consulendum oraculum, oblatis prius pro more donariis, ediderant, essent admittendi. Quod factum solemni illa formula, quæ a Simplicio traditur lib. 2. Physic. p. 75. et a Kühnio ad Æl. V. H. p. 245. erudite animadversa. Δελφοῖς δὲ καὶ προκατῆρχεν ἐν ταῖς ἐρωτήσεσιν, ὦ Τύχη καὶ Λοξία τίνι θεμιστεύεις. *Delphis etiam primum locum* (Fortuna nempe) *in interrogationibus tenuit: o Fortuna et Apollo cuinam respondes s. vaticinaris?* Ubi vero sors exiisset, ei cui illa obtigerat, tum laxatis templi foribus et mactata prius ad aram ove, patebat in sacellum ejusdem ædis aditus." SCH.

33. μαντεύομαι γὰρ] *Carmina* enim s. vaticinia eo ordine pronuntio, *quo deus* Apollo, sortibus scilicet imperans, me duxerit. His dictis Pythias, quod recte admonuit scholiastes, templum ingreditur; scenaque aliquantisper vacuefit, donec Furiarum adspectu exterrita e templo redeat. SCH.

36. σωκεῖν] σωκῶ· ἰσχύω, ut Sophocl. Elect. 119. μούνη γὰρ ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. WAKEF.

ἀκταίνειν] De vocabulo ἀκταίνειν docte disputat Ruhnkenius ad Timæi lex. Plat. p. 20. ed. 2. unde, quæ ad nostrum locum faciunt, mutuabimur. Primum affert ex Phrynichi Προπαρασκευῇ Σοφιστικῇ MS. (Bekk. Anecd. p. 23, 7.) hanc glossam: Ἀκταινῶσαι σημαίνει μὲν τὸ ὑψῶσαι καὶ ἐπᾶραι καὶ μετεωρίσαι. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τοῦ φυτοῦ, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται, καὶ ἐπεὶ τὰ ἀκόντια εἰς ὕψος αἴρεται ἀφιέμενα, διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ παντὸς ὑψουμένου καὶ πηδῶντος μεθ' ὁρμῆς ἐτέθη τὸ Ἀκταινῶσαι. Αἰσχύλος, οὐκ ἔτ' ἀκταίνω, φησὶ βαρυτόνως, οἷον οὐκ ἔτ' ὀρθοῦν δύναμαι ἐμαυτόν.—Etymol. M. p. 54. Ἀκταίνω, ἐπὶ ἵππων. Ἀκταίνειν, τὸ μετεωρίζεσθαι, καὶ ἐπαίρεσθαι, καὶ γαυριᾶν. Παρὰ τὸ ἧκται ἀκτὸς καὶ ῥῆμα ἀκτῶ, ἀφ' οὗ τὸ κουφίζω παρὰ Αἰσχύλῳ, ἐξ οὗ Ἀκταίνω, (quod recte Ruhnkenius sic emendat: ἀφ' οὗ Ἀκταίνω τὸ κουφίζω, παρὰ Αἰσχύλῳ) καὶ Ἀκταῖνον μένος τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον ἀνορθοῦν. SCH.

στάσιν] *βάσιν* varia lectio adscripta in M. et memorata ab Stephano: quæ præferenda scripturæ vulgatæ.

37. *τρέχω δὲ*] Priorum hic verborum constructio *πάλιν μ᾽ ἔπεμψεν*, non proxime antecedentium, continuatur. Jam scholiastes vidit hic describi Pythiadem quadrupedum more incedentem. Ceterum Stanleius comparat locum Eurip. Hecub. 1058. ubi Polymestor excæcatus loquitur:

> *τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου*
> *τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ᾽ ἴχνος.* SCH.

38. *οὐδέν* male pro accusativo cum *δείσασα* construendo accepit Abreschius. Est nominativus, ut Suppl. 730. *γυνὴ μονωθεῖσ᾽ οὐδέν· οὐκ ἔνεστ᾽ Ἄρης.* et alibi non raro. WELLAUER.

39. *πολυστεφῆ μυχὸν*] Quoniam sacellum Apollinis et Pythiados tripus laureis coronis ornata erant. Sic *δόμος Φοίβου* vocatur *στέμμασί γ᾽ ἔνδυτος* ap. Eurip. Ion. v. 224. SCH.

40. *ἐπ᾽ ὀμφαλῷ*] Delphos in meditullio orbis terrarum sitos ideoque *terræ umbilicum* dictos, tralatitium est. Loca multa Pindari, Euripidis, aliorum de ea re congessit Barnes. ad Eurip. Ion. l. l. Hic autem *sedes marmorea* intelligitur, in Apollinis sacello, quam ferebant ipsum medium terrarum punctum s. centrum obtinere. Sic Pausan. 10, 16, 3. *Τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλὸν, λίθου πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοί, καὶ ἐν ᾠδῇ τινι Πίνδαρος ὁμολογοῦντά σφισιν ἐποίησε.* SCH.

θεομυσῆ] *θεομισῆ* Par. Ald. *θεομισεῖ* Turn.

41. *ἔχοντα*] *ἔχοντι* M. Par. Guelf. Ald. Rob. quod inter errores typotheticos retulit Rob.

42. *νεοσπαδὲς ξίφος*] Wakefieldus quærit, quomodo id Pythia conjicere aut visu intelligere potuerit, gladium recenter vagina extractum esse. At cum Orestis manus sanguine recenti stillarent, gladiusque vagina vacuus itidem cruore infectus esset, quidni colligeret eum ab recenti cæde huc confugisse, ut ne tempus quidem ei suppeteret gladium in vagina recondendi. Id quod pulchre convenit cum Orestis fuga in extrema Choephorarum scena. Nihil igitur opus est *νεοσφαγὲς ξίφος*, quod ille volebat, reponere. SCH.

44. Verba *λήνει μεγίστῳ* de vittis prælongis sunt intelligenda cum interprete Gallico Dutheilio: quas moris fuisse monumenta docent. Vide, ut hunc unum laudem, Orestem Sup-

plicem apud Millinum *Galerie mythologique* tab. 170. n. 622. WIESELER.

46. *θαυμαστὸς*] *θαυμαστῶν* Guelf. Ald.

λόχος] *λέχος* M. Par. Guelf. Ald.

48. *ἀλλὰ Γοργόνας λέγω*] Non minus ob serpentinos crines et mixtam formam Furiarum, quam terribilem speciem, eas assimilat Pythia Gorgonibus. Lycophron. v. 669. *ποῖα δ' Ἐρινὺς μιξοπάρθενος κύων*. Orpheus hymn. 68. de Furiis: *ὀφιοπλόκαμοι, πολύμορφοι*. Elegantissime Statius Theb. 1, 597.

> — *monstrum infandis Acheronte sub imo*
> *Conceptum Eumenidum thalamis; cui virginis ora*
> *Pectoraque; æternum stridens a vertice surgit*
> *Et ferrugineam frontem discriminat anguis.*

Pausan. 1, 28. *πρῶτος δέ σφισιν* (*Ἐρινύσιν*) *Αἰσχύλος δράκοντας ἐποίησε ὁμοῦ ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ θριξὶν εἶναι.* Cf. Catull. 63, 193. cum Ovid. Trist. 4, 7, 12. et quæ contulit Davis. ad Cic. Leg. 1, 14. WAKEF.

50. *εἶδον ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας*] Versus ex duorum versuum reliquiis compositus sic separandis,

> *εἶδόν ποτ' ἤδη . . . .*
> *γεγραμμένας . . . . . Φινέως*
> *δεῖπνον φερούσας —.*

verbo *γεγραμμένας*, quod nunc loco minus apto collocatum est, in suam sedem revocato. Defectum verborum ex vi sententiæ supplevit scholiasta, *ἀλλ' οὐδ' Ἁρπυίας αὐτὰς λέγω· εἶδον γὰρ αὐτὰς ἐν γραφῇ πτερωτάς.* cujus ex annotatione Wakefieldus conjecit ante verba *εἶδόν ποτ' ἤδη* versum unum excidisse, cujus sententia hæc fuerit, *οὐδ' Ἁρπυίαισι· τὰς γὰρ ἐπτερωμένας—.* quam in metri formam redegit Hermannus, *ἀλλ' οὐδ' ἂν Ἁρπυίαις προσεικάσαιμί νιν.* quale quid si scripsisset Æschylus, non *εἶδόν ποτ' ἤδη* pergere, sed sic potius verba sequentia conformare debuisset, *ἃς εἶδον ἐν γραφαῖσιν ἐπτερωμένας* | *Φινέως φερούσας δεῖπνον· ἄπτεροί γε μὴν* | *αὗται—.* Nunc quum *εἶδόν ποτ' ἤδη* dixerit, manifestum est hæc verba in principio sententiæ collocata fuisse. Quocum Wellauerus similis orationis formæ exemplum comparavit Suppl. 284.

Φινέως] De Harpyiis Phinei regis dapes rapientibus et fœdantibus res nota ex Argonauticorum scriptoribus Apollonio Rhodio lib. 2. Valerio Flacco lib. 4. SCH.

51. ἄπτεροι] Ita et v. 250. tribuit Furiis ἄπτερα πωτήματα. Alatas fingit Euripides Orest. 317. STANL.

52. μέλαιναι] Euripides a Boettigero p. 29. citatus Orest. 408. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας et 320. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες. Electr. 1345. χειροδράκοντες, χρῶτα κελαιναί. Apud Æschylum Furiæ atræ vocantur Sept. 962. 977. Agam. 450. ubi tamen non opus est cogitare de corporis colore, ut in loco Ovidii Epist. Heroid. 11, 103: *Ferte faces in me, quas fertis Erinyes atræ.* In hymno Orph. 70, 6. dicuntur κυανόχρωτοι. Apud Statium Theb. 1, 597. seqq. *monstro Acheronte sub imo concepto Eumenidum thalamis* tribuitur *ferruginea frons.* Pausanias 8, 34, 2. hæc refert: ταύτας τὰς θεὰς (Furias), ἡνίκα τὸν Ὀρέστην ἔκφρονα ἔμελλον ποιήσειν φασὶν αὐτῷ φανῆναι μελαίνας· ὡς δὲ ἀπέφαγε τὸν δάκτυλον, τὰς δὲ αὖθις δοκεῖν οἱ λευκὰς εἶναι, καὶ αὐτὸν σωφρονῆσαί τε ἐπὶ τῇ θέᾳ, καὶ οὕτω ταῖς μὲν ἐνήγισεν ἀποτρέπων τὸ μήνιμα αὐτῶν, ταῖς δὲ ἔθυσε ταῖς λευκαῖς. Ad nigras vestes Furiarum spectant hi loci Æschylei, Choeph. 1044. Eum. 332. 353. In Sept. 682. memoratur μελαναιγὶς Ἐρινὺς, quæ scholiastæ est μέλαιναν αἰγίδα φοροῦσα. WIESELER.

βδελύκτροποι] βδελύτροποι T. βδελύκτοποι Ald.

53. ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν] *Stertunt autem halitu, cui periculosum est appropinquare.* Male interpres Latinus verterat *non fictis flatibus.* Hesych. πλαστά: προσπέλαστα. Ut enim *angues* apud Ovid. Metam. 4, 494. Tisiphones crinibus abrupti *inspirant graves animas*, sic h. l. furiarum halitus dicuntur οὐ πλαστὰ φυσιάματα ob tabificam vim, qua infecta sunt. cf. v. 137. sqq. SCH. Recte interpretatur Schuetzius: sed vera vocabuli forma πλατοῖσι est, quam restituit Elmsleius ad Eurip. Med. 149.

54. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ βίαν] Quod Choeph. v. 1055. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. Hinc αἱματωποὺς vocat Orestes ap. Eurip. v. 256. ABRESCH. βίαν ex conjectura Sophiani ediderunt Rob. Turn. Steph. δία M. Guelf. codex Robortelli, Ald. Scribendum λίβα cum G. Burgesio.

55. κόσμος] Qualis fuerit amictus scenicus furiarum, ex Strabone discimus, qui de Cassiteridibus insulis agens 3. p. 175. Τὰς δ' ἄλλας, inquit, οἰκοῦσιν ἄνθρωποι μελάγχλαινοι, ποδήρεις ἐνδεδυκότες χιτῶνας, ἐζωσμένοι περὶ τὰ στέρνα, μετὰ ῥαβδῶν περιπατοῦντες, ὅμοιοι ταῖς τραγικαῖς Ποιναῖς: discimus etiam ex Diogene Laërtio 6, 102. in Menedemo Cynico, οὗτος (καθά

φησιν Ἱππόβοτος) εἰς τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν, ὥστε Ἐρινύος ἀναλαβὼν σχῆμα περιῄει, λέγων ἐπίσκοπος ἀφῖχθαι ἐξ Ἅιδου τῶν ἁμαρτανομένων, ὅπως πάλιν κατιὼν ταῦτα ἀπαγγέλλοι τοῖς ἐκεῖ δαίμοσιν. ἦν δὲ αὐτῷ ἡ ἐσθὴς αὕτη· χιτὼν φαιὸς ποδήρης, περὶ αὐτῷ ζώνη φοινικῆ· πῖλος Ἀρκαδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔχων ἐνυφασμένα τὰ δώδεκα στοιχεῖα, ἐμβάται τραγικοὶ, πώγων ὑπερμεγέθης, ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μειλίνη. STANL.

57. τὸ φῦλον—ὁμιλίας] Stanlei. interpretatur: *Gentem hujusce commercii nusquam vidi.* At ὁμιλία h. l. est i. q. ὅμιλος adeoque *cœtum* significat; sic antea θαυμαστὸς γυναικῶν λόχος v. 46. Vertendum igitur: *Nusquam vidi mulierum genus, quocum hunc cœtum comparare possem.* SCH.

58. οὐδ' ἥτις αἶα M. Rob. οὐδ' ἥτι γαῖα T. οὐ δήτι γαῖα Turn. Steph. οὐδ' εἴτις γαῖα Ald.

59. ἀνατεὶ] Scribendum ἀνατί.

μεταστένειν] μετὰ στένειν Turn.

πόνων] Scribendum πόνον cum Arnaldo.

60. τἀντεῦθεν ἤδη] τἀντεῦθε μὲν οὖν T.

62. 63. ἰατρομάντις—καθάρσιος] Bene hæc supplementis illustravit scholiastes. Si res medicina eget, medicus est; si divinatione, aruspex est; si expiatione, est is, qui lustrare et purgare valeat. τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος potest explicari: alias quoque ædes valet purgare, quanto magis suas ædes hac Furiarum et Orestis præsentia contaminatas. Sic etiam scholiastes accepit. SCH.

65. πρόσω δ'] πρόσωθ' Wakefieldus frustra.

66. πέπων] γρ. πρέπων M. Par.

67. Interpunctionem post ὕπνῳ vulgo positam, a Rob. plane omissam, post ὁρᾷς transtulit Bothius.

69. γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες] γραῖαι ex glossemate illatum inutili nomen expulit necessarium, quod restituit Valckenarius ad Callim. p. 147. Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες, collatis v. 322. 419. 748. 1036.

μίγνυται] Verbo utitur ambiguo, quod et de solo vitæ commercio et de connubio intelligi potest.

76. βεβῶτ' Stephanus. βεβῶντ' libri: quod scripsit librarius de βεβῶντα cogitans.

ἀνατεὶ Turn. et Steph. interpolatio est. ἂν αἰεὶ codices et Ald. Rob. ἂν ex ἀνὰ corruptum esse vidit Hermannus. Scribendum igitur ἀν' ἀεί.

77. πόντον] πόντου M. Guelf. Ald. Rob.

περιρρύτας] Notanda terminatio feminina, nisi περιρρύτους scripsit.

78. βουκολούμενος sensu passivo dictum, ut primus recte statuit Wakefieldus; πόνον de cursu concitato, ut sæpius. V. L. Dindorf. ad Xenoph. de arte equestri p. XXIV. WIESELER.

79. Παλλάδος in fine versus collocatum in codice Robortelli.

80. ἵζου] ἕζου Turn.

81. δικαστὰς τῶνδε] Respicit Areopagitas, quos Minerva judices datura erat. cf. v. 480. v. 563. sqq. SCH.

θελκτηρίους μύθους] Innuit orationem Apollinis, pro Oreste habendam v. 614. sqq. SCH.

85. sqq. ἄναξ Ἄπολλον —] Horum verborum sensum prorsus pervertit interpretatio Stanleiana: *Rex Apollo, nosti me injuriam non fecisse, et quoniam nosti ne me negligas; Robur tuum ad faciendum sat idoneum est.* Imo vero sic erant reddenda: *O rex Apollo, bene quidem tenes propositum injuriam mihi haud faciendi*, (quod fecisset Apollo, si Orestem ad matris cædem a se incitatum haud defendisset); *quandoquidem vero hoc in animum induxisti, cura quoque, ne me* incuria quadam *negligas. Potentia vero tua, te rem bene gesturum, satis mihi spondet.* Nempe v. 87. ordo hic est verborum σθένος δὲ τὸ σὸν φερέγγυόν ἐστι εὖ ποιεῖν. SCH.

85. μὴ 'δικεῖν] μήδικεῖν Ald. Turn. μὴ δοκεῖν codex Robortelli. Scribendum μἀδικεῖν.

86. ἐπίστᾳ Porsonus. ἐπίστα vulgo.

μὴ 'μελεῖν] μὴ μελεῖν Ald. Rob. μήμελεῖν Turn. Scribendum μἀμελεῖν.

89. αὐτάδελφον αἷμα Wakefieldus interpretatur *ex eadem matre* non minus quam patre; indeque existimat Æschylum aliam, quam quæ vulgo Apollini et Mercurio tribuitur, originem maternam adsignasse. Nobis tamen vocabulum αὐτάδελφον molestius haud premendum videtur. Tota ῥῆσις hoc significat: *mi frater eodemque patre prognate*. SCH.

92. ἐκ νόμων] ἐκνόμων M. Guelf. Scribendum ἐκνόμως cum Hermanno et σέβας intelligendum de munere Mercurii.

94. εὕδοιτ' ἄν] Hæc cum indignationis sensu pronuntiat Clytæmnestra. Non est igitur: *dormitisne?* ut Stanl. vertit, sed potius: Quid vos (malum!) hic dormitis? Dormiatis igitur,

hem! per me quidem licet. Eodem sensu v. 117. *μύζοιτ' ἄν.* SCH.

95. *ἐγὼ—ἀπητιμασμένη* dixit constructione non verbo proximo *ἐκλείπεται* accommodata, quod *ἐμοὶ—ἀπητιμασμένῃ* postulabat, sed remotiori *ἀλῶμαι.*

96. *ὡς*] Scribendum *ὧν* cum Tyrwhitto, commate post *ἔκτανον* deleto. *ὧν* autem ad solam refertur Agamemnonis personam: qui non infrequens est pluralis numeri usus.

101. *ὑπέρ μου*] *ὑπὲρ μοῦ* Ald.

102. *χερῶν*] *χειρῶν* Guelf. Ald.

103. *ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε, καρδία, σέθεν* Porsonus. *ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας* (*καρδία* M. Guelf. Rob.) *σέθεν* vulgo. *ὁρᾷ δὲ πληγὰς τάσδε καρδία σέθεν* Pauwius. Scribendum cum Hermanno *ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας ὅθεν.*

104. *εὕδουσα γὰρ φρὴν*] Cicero de Divinat. 1, 30. *Cum est somno sevocatus a societate et contagione corporis, tum meminit præteritorum, præsentia cernit, futura providet.* Idem Plato [sub initium] lib. 9. de republ. cujus verba Latine reddidit Cicero ibid. c. 29. In eandem sententiam abit Aristoteles lib. *Περὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικῆς* c. 2. Recte itaque Peripateticis hoc dogma tribuit Ælianus, rationemque ab iis traditam adducit Var. hist. 3, 11. *οἱ Περιπατητικοί φασι μεθ' ἡμέραν θητεύουσαν τὴν ψυχὴν τῷ σώματι περιπλέκεσθαι, καὶ μὴ δύνασθαι καθαρῶς τὴν ἀλήθειαν θεωρεῖν. νύκτωρ δὲ διαλυθεῖσαν τῆς περὶ τοῦτο λειτουργίας, καὶ σφαιρωθεῖσαν ἐν τῷ περὶ τὸν θώρακα τόπῳ, μαντικωτέραν γένεσθαι, ἐξ ὧν τὰ ἐνύπνια.* Porro Æschylum hanc sententiam (ut et plerasque alias) e fonte Pythagoræ hausisse nullus dubito. Cf. Jamblich. in ejus vita c. 15. STANL.

ὄμμασιν] *ὄμμασι* M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

105. *μοῖρα πρόσκοπος* M. Ald. *μοῖρα πρόσκοπτος* Rob. Scribendum *μοῖρ' ἀπρόσκοπος* cum Turn. Steph. quod legit scholiasta, *ἡ τῆς φρενὸς μοῖρα οὐ προορᾷ ἐν ἡμέρᾳ.*

βροτῶν] Ineptum est *βροτῶν,* quum non de mortalibus, sed de deabus agatur. Recte Hermannus *φρενῶν,* idque fortasse legit scholiasta, cujus verba modo apposuimus.

106. *ἣ πολλὰ μὲν*] Sacrificia quæ Clytæmnestræ umbra se Furiis obtulisse memorat, haud alia intelligenda sunt, quam quæ post mariti cædem ad avertendam Furiarum ultionem fecerat. SCH.

107. *χοάς τ' ἀοίνους*] Sophocl. Œdipus Col. v. 100.:

— οὐ γὰρ ἄν ποτε
πρώταισιν ὑμῶν ἀντέκυρσ' ὁδοιπόρων
νήφων ἀοίνοις.

ad quem locum scholiastes: *ἀοίνους αὐτὰς λέγει* (Œdipus), *ὅτι οὐ σπένδεται οἶνος αὐταῖς ἀλλ' ὕδωρ. διὸ καὶ νηφάλιαι καλοῦνται αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.* Ita senes Attici Œdipum docent, quomodo placandæ sint Eumenides:

πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειῤῥύτου χοὰς
κρήνης ἐνέγκου.

Et rursus:

ὕδατος, μελίσσης, μηδὲ προσφέρειν μέθυ.

Mulsum enim, seu aquam cum melle, Eumenidibus sine vino libabant—. STANL. *νηφάλια μειλίγματα*, ut *νηφάλιαι θυσίαι* apud Suidam, cujus locum cum hoc nostro comparavit Jacobs ad Anthol. [T. 3. p. 82.] vol. 3. P. 1. p. 151. SCH. *νιφάλια* M. Guelf. Ald.

108. *νυκτίσεμνα δεῖπνα*] Compositum arbitror ab Æschylo vocabulum *νυκτίσεμνα*, non ut in Guelf. Ald. et Rob. editione, in *νυκτὶ σεμνὰ* disjungendum. *νυκτίσεμνα* dicuntur sacrificia, quæ eo ipso, quod noctu fiunt, augustiora sunt, et sacrum quasi horrorem incutiunt. SCH.

109. *ὥραν — θεῶν*] *Circa horam*, nempe *μεσονύκτιον*, *qua nemini alii Deorum sacrificare mos est.* SCH. De usu accusativi v. Elmsl. ad Eurip. Bacch. 722.

112. *ἀρκυστάτων* Turn. Steph. *ἀρκυσμάτων* Par. M. Guelf. Rob. *ἀρκισμάτων* Ald.

113. *ἐγκατιλλώψας*] *ἐκκατιλλώψας* T. Ald. Rob.

115. *ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ*] *Nam nunc quidem ego illa Clytæmnestra, quæ vos invoco, nil nisi umbra et somnium sum.* Sic recte Schuetzius post Wakefieldum: male alii *ὄναρ* interpretati sunt *in somnio*. De illo autem usu voc. *ὄναρ* v. ad Agam. 82.

118. *ἀνὴρ*] *ἀνὴρ* libri.

119. *φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς*] Scribendum *φίλοι γάρ εἰσιν* (Oresti), *οὐκ ἐμοί*,—cum Schuetzio.

προσίκτορες sensu passivo accipiendum esse vidit Schwenkius. Intelliguntur autem Apollo et Mercurius. Apollini hunc versum tribuit Rob.

121. *ἄγαν*] *γ'* addit T.

123. *ὠγμός* Rob. Steph. *μωγμός* M. *μυγμός* Guelf. Ald. Turn.

124. *ὤζεις, ὑπνώσσεις*] *ὤζεις ὑπνώσσουσ'* Muellerus.

οὐκ] *κοὐ* T.

ἀναστήσει] *ἀναστήσῃ* libri.

125. *τί σοι πέπρακται πλὴν τεύχειν κακά*] Conf. ad Prometh. 49.

127. *κύριοι συνωμόται* (scr. *ξυνωμόται*)] Agam. 636. *ξυνώμοσαν γὰρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν, πῦρ καὶ θάλασσα.* quem locum comparavit Wieselerus.

130. Verba extra metrum posita. Quater repetitum *λαβέ* vulgo *παροξυτόνως* scriptum *λάβε*.

131. *κλαγγαίνεις*] *κλαγγάνεις* scribendum esse ostendi in Thesauro Stephani.

134. *μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα*] *πῆμα* refertur ad Orestis fugam, quæ antea v. 119. *πάθος* dicebatur. Eam vult Clytæmnestra Furias haud ignorare, sed animadvertere. SCH. *ἀγνοήσεις* Par.

μαλθαχθεῖσ'] *μαλαχθεῖσ'* Rob.

135. *ὀνείδεσιν*] *ὀνείδεσσιν* M. Ald.

136. *τοῖς σώφροσιν*] *Cordati enim ejusmodi opprobriis tanquam stimulis afficiuntur.* SCH.

γίγνεται] *γίνεται* libri.

137. *σὺ δ'* Pearsonus. *οὐδ'* libri.

138. *κατισχναίνουσα*] *κατισχαίνουσα* T. Ald.

139. *διώγμασιν*] His dictis Clytæmnestræ umbra ex oculis spectatorum evanescit, nec evigilantes Eumenides exspectat. Eodem modo Polydori umbra secedit Hecuba adveniente apud Euripidem. SCH.

140. *ἔγειρ'*] Una furiarum expergefacta eam quæ proxime accubuerat, excitat, et sic deinceps: *ἐγὼ δέ σε* dictum est pro *ὡς ἐγὼ σὲ ἤγειρα.* SCH.

142. *ἰδώμεθ'*] *εἰδώμεθ'* M. Par. Ald. Rob.

εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ] *Videamus an aliquid ex hoc quod nobis prælusit somnio vanum sit.* Circumspicientes deinde intelligunt, nimis verax fuisse somnium. SCH.

143—148 = 149—154.
155—161 = 162—168.
169—173 = 174—178.

144. *ἦ—ἐγώ*] Hæc *παρενθέτως* dicuntur. SCH.

145. δυσαχὲς M. Rob. δυσαχθὲς libri reliqui.

147. δ'] Scribendum θ' cum Hermanno.

148. κρατηθεῖσ'] κρατηθεῖσα M. Guelf. Ald. Rob.

ἄγραν] ἄταν Ald.

149. παῖ Διὸς] Apollo. De syllaba ancipiti in fine dochmii v. Seidler. de vers. dochm. p. 85.

πέλει] πέλῃ libri.

150. νέος δὲ γραίας δαίμονας] Quoniam Eumenides ex antiquiorum deorum ordine erant, sub Saturni regno; Apollo vero ex Jovis familia, expulso demum Saturno regnum adepti. Cf. Prometh. v. 149. SCH.

156. ἔτυψεν] Cum hoc verbo construendi sunt accusativi φρένας et λοβόν v. 158.

158. ὑπὸ λοβὸν] Scil. *hepatis*. Sic v. 135. dixerat Clytæmnestra ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσι. SCH. Post λοβόν punctum ponatur.

159. 160. et antistrophici 166. 167. in unum versum conjungendi. Interpunctio post μαστίκτορος et δαμίου deleatur.

161. τὸ om. Rob: in τι mutabat Wakefieldus.

162. οἱ νεώτεροι θεοί] Præcipue Apollinem hic tangunt. SCH.

163. Hunc versum om. Par. Deleatur colon post πλέον.

164. φονολιβῆ Arnaldus. φονολειβῆ libri.

θρόνον] Scribendum θρόμβον cum Wakefieldo. Recte hæc interpretatur Hermannus, *potiti, nefas, superbiter sanguineam guttam circa pedem et caput*, i. e. arrogantes sibi judicium de interfectore, circa pedem et caput sanguine contaminatum. θρόνον legit scholiasta.

165. Post κάρα punctum ponatur.

166. γᾶς ὀμφαλόν] Templum Delphicum.

167. προσδρακεῖν] πρὸς δρακεῖν Ald. Totum versum om. Par.

168. αἱρούμενον] αἱρόμενον T. Scribendum ἀρόμενον cum Abreschio. Scholiasta, λείπει ὁ καὶ, ὥστε (καὶ addit Abreschius) τὸν ὀφθαλμὸν ἐπαίροντα ἔχειν αἱμάτων ἄγος.

169. μάντις ὢν Schuetzius. Legebatur μάντι σῷ. Alloquitur Apollinem.

170. μυχὸν] σὸν οἶκον T. ex glossemate.

ἔχρανας Turn. ἔχρανάς τ' Steph. ἐχρανάστ' Rob. ἔχραναт' (hoc accentu) Guelf. Ald. ἐχθράνα τ' T.

171. παρὰ νόμον Par. Rob. παρανόμον M. παρανόμων libri

reliqui. ἔξω νόμων interpretatur scholiasta, quem πέρα νόμων legisse conjicit Wieselerus.

βρότεα] βρέτεα T. Turn. Steph.

172. Μοίρας] De his v. 724.

174. κἀμοί τε] κἀμοί γε Pearsonus.

λυπρὸς] πικρὸς Par.

ἐκλύσεται] Notandus transitus ab secunda ad tertiam personam.

175. φυγὼν Porsonus. φεύγων libri.

176. ὢν δ' Porsonus. δ' ὢν libri.

178. ἐκείνου] Scribendum ἐκ κείνου, *post illud*, quod ante passus est. Ita Soph. Phil. 685. εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων, ubi Aldus menda simili ἐκείνων. BOTH.

πάσεται M. Guelf. Rob. πάσσεται libri reliqui. Per λήψεται explicat scholiasta.

181. πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν] *Sagittæ* ab aureo nervo emissæ descriptio, cui serpentum adspectus, quibus Eumenidum crines redimiti erant, occasionem dedisse videtur. SCH.

183. μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἄφρον] Eumenides diserte haud uno loco apud Æschylum finguntur hominem exsucto sanguine tabefacere. Cf. v. 264. sqq. Itaque minatur Apollo se eas sagittis immissis tam vehementi dolore afflicturum, ut iis necesse futurum sit sanguinem hominum, quem suxerint, evomere. SCH.

184. θρόμβους φόνου] *Sanguinis grumi.* Hesychius: Θρόμβοι·—αἷμα παχύ, πεπηγός, ὡς βουνοί. SCH.

185. δόμοισι] δόμοις σε margo Askewii.

χρίμπτεσθαι] χρίμπτεται Guelf. Ald.

186. ἀλλ' οὗ καρανιστῆρες etc.] Luce clarius est, poetam h. l. exquisitissima humanæ crudelitatis exempla coacervare, quorum spectaculo, tanquam festis epulis, Furiæ delectentur. *Ibi vos adesse decet*, inquit Apollo, *ubi exercentur vindictæ capita abscindentes, oculosque effodientes, ubi jugulationes, ubi viridis puerorum ætas seminis corruptione læditur, ubi mutilatio, et lapidatio, et ubi palis infixi ejulatu suo multam prætereuntium misericordiam cient.* SCH.

καρανιστῆρες Turn. Steph. καρανηστῆρες M. Guelf. Rob. ἀλλ' οὐκ ἀρανητῆρες Ald. καρανιστὴς μόρος ap. Eurip. Rhes. 817.

187. σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ παίδων, κακοῦ τε χλοῦνις] Legen-

dum *σπέρματός τ' ἀποφθορᾷ παίδων κακοῦται χλοῦνις* ex Erfurdtii (ad Soph. Tr. 145.) emendatione, ut *χλοῦνις* accipiatur pro viridi segete, i. q. *χλόη*; qua ex ratione pulcherrima exoritur metaphora *puerorum castrationem* designans. Vulgo *σπέρματος τ' ἀποφθοραὶ*, quod de abortus procuratione violenta intellexit Stanleius; et *κακοῦ τε χλοῦνις*, quod idem in *κακή τε χλοῦνις* mutandum censebat, vertebatque *testium exsectio*, collato adjectivo *χλούνης*, quod *τὸν ἀπόκοπον* s. *τὸν τομίαν σῦν* interpretantur grammatici. SCH.

188. *κακοῦ τε χλοῦνις* Turn. Steph. *κακοῦ τελλοῦνις* Ald. *κακοῦται χλοῦνις* M. Par. Guelf. Rob.

ἀκρωνία] Hoc vocabulum nihil aliud significare quam *ἄθροισμα* s. *ἀθροισμὸν*, *πλῆθος*, ex annotatione scholiastæ, qui Herodiani utitur auctoritate, aliisque testimoniis grammaticorum constat: v. Hesych. Etym. M. p. 53, 41. Bekk. Anecd. p. 372, 2. Ex quo sequitur aliquid post hunc versum excidisse, quum non appareat cujus illa esse congregatio s. multitudo dicatur.

189. *λευσμόν*] *λευσμός* Casaubonus, recte, nisi præcedentis versus, qui excidit, ea fuit constructio ut recte haberet *λευσμόν*.

190. *ὑπὸ ῥάχιν παγέντες*] Antiquissimum hoc est vestigium supplicii atrocissimi, et ex usu gentium humanitatis cultu florentium dudum sublati, quod Gallice *empaler* dicitur, ubi stipite per obscœna secundum spinam dorsi adacto homines immaniter cruciabantur. SCH. *ὑπορράχιν* M. Guelf. Turn.

192. *πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος μορφῆς*] *Eo quoque ducit universa species oris vestri corporisque conformatio.* Similiter Vulcanus *τῷ Κράτει* fœdam *μορφὴν* exprobrat Prometh. v. 87. SCH.

193. *αἱματορρόφου*] *αἱματορόφου* Rob.

195. *πλησίοισι*] *πλησίοις* M. Guelf. Ald. Tam inutile hoc est epitheton ut non dubitem quin *πλουσίοισι* corrigendum sit, quod conjecit Pauwius.

τρίβεσθαι] *ἐν χρηστηρίοις τρίβεσθαι μύσος* dictum pro *ἐντρίβεσθαι χρ. μύσος*. Et schol. exponit *προστρίβεσθαι*. SCH.

μύσος Turn. Steph. *μῦσος* Rob. *μῖσος* Ald.

197. *εὐφιλῆς*] *ἐμφιλῆς* Par.

199. *πέλει*] *πέλῃ* libri.

200. *εἰς*] Scribendum *εἷς* cum Cantero.

ὡς] Scribendum *ὢν* cum Martino.

201. *πῶς δή; τοσοῦτο*] *πῶς δῆτα τοῦτο* T. Rob.

204. *δέκτωρ*] *δ' ἔκτορ* Guelf. Ald. *δ' ἕκτωρ* T. Rob.

αἵματος δέκτωρ νέου est novæ cædis defensor ac patronus, qui eam in se recipit. Sic *διαδέκτωρ* Eurip. Ione v. 478. SCH.

206. *προπομποὺς* h. l. in malam partem accipiendum, de deabus ultricibus pœnæ causa scelestum persequentibus. SCH.

209. *γέρας καλόν*] Ironice dictum. SCH.

211. *γυναικὸς*] Intelligendum *φονέα* ex præcedente *μητραλοίας*.

212. Hunc versum Apollini continuat Ald.

ὅμαιμος] Neque enim ex eodem sanguine prognati sunt maritus et uxor. Eodem argumento ad Clytæmnestram defendendam utitur chorus v. 605.

213. ΑΠ.] Choro tribuit Ald.

ἠρκέσω] Lectio vitiosa. *ἀρκέσω* Par. *ἀρκέσει* Bothius. *ᾐδέσω* Wellauerus.

216. *γίγνεται*] *γίνεται* libri.

217. *μόρσιμος* Rob. *μόρσιμοι* M. Guelf. Ald. *μορσίμη* Turn. Steph. recte fortasse.

218. *ὅρκου 'στὶ* Porsonus. *ὅρκους τι* M. Par. Ald. *ὅρκου τι* Guelf. *ὅρκοις* (nisi hic typothetæ error est pro *ὅρκους*) *τι* ex suo codice affert Rob. qui ipse *ὅρκος τις* scripsit. *ὅρκου τε* Turn. Steph.

219. *εἰ* Canterus. *ἢ* libri.

220. *γενέσθαι*] Scribendum *τίνεσθαι* cum Meinekio ad Menandr. p. 226.

221. Apollinis persona præfixa in Ald. qui versus præcedentes choro tribuerat.

σ'] *γ'* M. Guelf. Ald.

ἀνδρηλατεῖν] *ἄνδρας κατεῖν* (fort. pro *πατεῖν*) codex Robortelli.

222. *οἶδα*] *οὔτοι* T.

τὰ μὲν γὰρ] *Alterum enim* (nempe Orestis facinus,) *video te ægerrime tulisse, vehementi ob id ira incensam, alterum vero* (Clytæmnestræ) *multo remissius tractare*. SCH.

224. *δὲ Παλλὰς*] *δ' ἐπ' ἄλλας* Guelf. Ald. Turn. et codex Robortelli.

225. *λίπω* Porsonus. *λείπω* libri.

227. σύντεμνε] ξύντεμνε scrib. cum Porsono.

229. παρὰ Porsonus. παρ' Ald. πὰρ vulgo.

λέγει] λέγῃ libri.

230. ἄγει] ἄγειν M. Par. Guelf. Ald.

δίκας (δίκη T.) μέτειμι τόνδε] De hac constructione dixit Elmsl. ad Eurip. Heracl. 852.

231. κακκυνηγέτις] κακκυνηγέτης M. Guelf. Ald. καὶ κυνηγέτης Par. καὶ κυνηγέτις Turn. Steph. γ' ὡς κυνηγέτης T. καὶ κυνηγετῶ Stanleius, recte nisi quod κἀκκυνηγετῶ scribere debebat, quod posuit Hermannus.

232. δ' ἀρήξω] δ' ἄρ' ἥξω T.

233. θεοῖς] θεοῖσι M. Guelf. Ald.

234. εἰ] ἦν Porsonus.

235. Notandum est, scenam jam Athenas translatam sic institui, ut primo Orestes solus conspiciatur in templo Minervæ supplex ejus simulacrum venerans; paulo post autem eum consequantur Eumenides, quæ initio quidem eum nondum oculis conspiciunt, sed vestigia tantum sanguinis odoratæ eum haud procul abesse conjiciunt, donec eum v. 258. sqq. oculis quoque deprehendant. SCH.

236. ἀλάστορα] Reum se cædis confitetur, negat autem se adhuc προστρόπαιον i. e. piaculo pollutum esse. SCH.

237. οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα] i. e. ἀκάθαρτον. *Hesych.* SCH.

238. πρὸς] Notanda præpositio in fine versus collocata, ut apud Soph. Œd. Col. 495. λείπομαι γὰρ ἐν | τῷ μὴ δύνασθαι μηδ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν. Idem in articulo sibi interdum permiserunt tragici.

ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη] *sed jam obtusum et probe exercitatum aliis in ædibus multorumque hominum, quos purificationis causa adii, salutationibus.* Fingit nimirum Æschylus Orestem antequam 1058. Athenas veniret in itinere solemni ritu non uno in loco cædis maternæ piaculo purificatum esse. Apud Trœzenios id factum esse narrat Pausanias Corinth. p. 74. ed. Sylb.: Τοῦ δὲ ἱεροῦ τοῦ 'Απόλλωνός ἐστιν οἰκοδόμημα ἔμπροσθεν, 'Ορέστου καλούμενον σκηνή. πρὶν γὰρ ἐπὶ τῷ αἵματι καθαρθῆναι τῆς μητρὸς, Τροιζηνίων οὐδεὶς πρότερον ἤθελεν αὐτὸν οἴκῳ δέξασθαι· καθίσαντες δὲ ἐνταῦθα ἐκάθαιρον καὶ εἱστίων, ἐς ὃ ἀφήγνισαν.—καθῆραι δέ φασιν 'Ορέστην καθαρσίοις καὶ ἄλλοις καὶ ὕδατι ἀπὸ τῆς ἵππου κρήνης. Metaphora in ἀμβλὺν sic explicanda. Sicut ferri acies crebra frictione retunditur, sic acies piaculi

Oresti inhærentis retusa et hebetata erat piaculis. Audacius autem ipse ἀλάστωρ dicitur ἀμβλύς. SCH.

243. αὐτοῦ] καὐτοῦ Schuetzius.

ἀναμένω] ἀναμενῶ Stanleius. Scribendum ἀμμένω vel ἀμμενῶ.

244. τέκμαρ] Nempe Eumenides fingunt se tanquam canes venaticas Orestem matris sanguine imbutum et contaminatum hujus sanguinis odore investigare, quo vestigia quoque ejus infecta sentiant. SCH.

245. μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς significat ipsas illas sanguinis notas in Orestis vestigiis impressas, mutas quidem illas, sed tamen viam, qua aufugerit, clare satis indicantes. SCH.

246. νεβρὸν Steph. νεκρὸν M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

247. πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν] i. e. πρὸς αἵματος σταλαγμόν. Aiunt enim se Orestis vestigia ex materni sanguinis notis eodem modo intelligere, quo canis vestigia hinnuli vulnerati ex odore guttarum sanguinis, quæ in terram ceciderint, cognoscat. SCH.

ἐκμαστεύομεν] Scribendum ἐκματεύομεν.

248. φυσιᾷ σπλάγχνον] Anhelare se queruntur longo itinere fessas fatigatasque. SCH.

οὐδὲν ὑστέρα νεώς] Non universe de navibus dictum; sed significatur navis qua Orestes ad Athenas appulerat; eam se aiunt Eumenides celeritate sua consequutas. SCH.

252. καταπτακών] καταπτακὼς interpolarunt Turn. Steph. Ad hunc locum referenda fortasse glossa Hesychii, καταπλακών: καταπλήξας. Scribendum καταπτακών: καταπτήξας. καταπτήξας conjecit Lobeckius Paralip. p. 541.

254. 255. pariterque 256. 257. in unum versum conjungendi, μὴ ad versum priorem relato.

254. ὅρα ὅρα] ῥέα ὅρα Ald. Turn.

255. λεύσσετον Rob. Steph. λευσσετὸν (hoc accentu) Ald. λεῦσσε τὸν Guelf. Turn. λεύσσετε Wakefieldus. λεῦσσέ τοι Schuetzius, recte λεῦσσε, male vero τοι, pro quo τε scribendum cum Hermanno.

256. φύγδα] φυγάδα Ald. Turn.

257. ὁ recte delevit Hermannus.

258. ὅδ'] Scribendum ὁ δ' cum Bothio.

αὖτε γοῦν Rob. αὖτέ γ' οὖν M. Par. Guelf. Ald. Turn. αὖτέ γ' οὐκ Steph. Scribendum αὖτέ γ' cum Hermanno, deleto οὖν,

quod corrector metricus trimetri faciendi caussa addidit, verbisque περὶ βρέτει in versum proximum, qui dochmiacus est, translatis.

περὶ βρέτει] περιβλέπει T.

260. ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν] *Vult reus esse manuum*, i. e. *cædis peractæ*. Solebant ad judices provocare confugientes primum ad statuas deorum, a quibus non discedebant prius quam cognita esset causa. Hesych. Ὑπόδικος· ὑπεύθυνος, χρεώστης ἔνοχος δίκης. STANL. χερῶν in χρεῶν mutandum videbatur Scaligero, quod Wakefieldus ab scholiasta lectum esse conjecit, qui annotavit, ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστεῖ πρόσφυξ θέλει γενέσθαι τῆς θεοῦ. Quocum comparandum quod conjectura non improbabili χρέος pro χερὸς restituit Jacobsius infra v. 280.

263. τὸ διερὸν] τόδ' ἱερὸν Guelf. Ald. τὸ δι' ἱερὸν Rob. τὸ δ' ἱερὸν T. Turn.

πέδῳ] πέδον Par.

χύμενον Porsonus. Legebatur κεχυμένον.

266. βοσκὰν φεροίμαν] Scribendum φεροίμαν βοσκὰν cum Wellauero. Versus ex dochmio duobusque creticis compositus.

πώματος] πόματος Steph.

267. κάτω] καὶ κάτω Rob. Post κάτω ponatur comma.

268. ἀντιποίνους] Scribendum ἀντίποιν' ὡς cum Schuetzio.

τίνῃς Steph. τείνῃς (ει) M. τείνῃς Rob. τείνεις Par. Guelf. Ald. τίνεις Turn.

μητροφόνας] Scribendum ματροφόνου cum Casaubono.

269. δὲ κεῖ τις Schuetzius. δ' ἐκεῖ τις libri.

ἄλλον] Scribendum ἄλλος cum Heathio.

βροτῶν] βροτὸν Turn.

270. 271. ἢ θεὸν—φίλους] Hæc in unum versum conjungenda. Post ἀσεβῶν duas excidisse syllabas, quæ iambi mensuram habuerint, animadvertit Wellauerus.

271. τιν'] τί τ' Ald. Turn.

274. 275. ἔνερθε—φρενί] Hæc in unum versum conjungenda.

275. δελτογράφῳ—φρενί] Sæpius utitur Æschylus hac imagine memoriæ similitudinem cum pugillaribus adumbrante. Vid. Prometh. v. 795. Et nostrum hunc locum Euripidi in

fragm. Melanippes obversatum esse recte judicat Jacobsius ad Anthol. vol. 3, 1, p. 142. SCH.

ἐπωπᾷ] ἐποπτᾷ T.

φρενί] τῇ φρενί T. Rob.

279. φωνεῖν] φρωνεῖν Ald. unde φρονεῖν Turn.

280. *μαραίνεται χερὸς, μητροκτόνου μ.*] Speciosa est conjectura Jacobsii (ad Anth. gr. vol. 3, 2, p. 10.) hos versiculos ita scribendos et distinguendos existimantis:

> *βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χρέος*
> *μητροκτόνον, μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει.*

SCH. Conf. ad v. 260. *Δημοκράντου ἀρᾶς τίνειν χρέος* dixit Æschylus Ag. 457. Stanleio corrigendum videbatur *χερὸς μητροκτόνου, μίασμα δ'—*.

282. *ποταίνιον*] *Piaculum* e materna cæde conceptum, quod recens erat tum quum ad Apollinis templum accederem, postea sacrificiis extinctum est. SCH.

283. *χοιροκτόνοις*] Porcorum usus in sacrificiis expiatoriis satis notus est vel ex illo Plauti in Menæchmis 2, 2, 14.

> ME. responde mihi
> Adolescens, quibus hic pretiis porci veneunt
> Sacri sinceri? CY. Nummo uno. ME. En a me accipe!
> Jube te piari de mea pecunia,
> Nam ego quidem insanum esse te certo scio.

Ibid. v. 38.

> Jubeas, si sapias, porculum afferri tibi;
> Nam tu quidem hercle certo non sanu's satis
> Menæchme, qui nunc ipsus maledicas tibi.

Accedit et Horatianum illud Serm. 2, 3, 174.

> —— immolet æquis
> Hic porcum Laribus. ——

Uterque de insanis (qualis fuerit Orestes) intelligendus. Luculenter cædis expiandæ ritum describit Apollon. 4, 704. ubi de Argonautarum expiatione ob interfectum Absyrtum agit:

> *Πρῶτα μὲν ἀτρέπτοιο λυτήριον ἥ γε φόνοιο*
> *τειναμένη καθύπερθε συὸς τέκος, ἧς ἔτι μαζοὶ*
> *πλήμμυρον λοχίης ἐκ νηδύος, αἵματι χεῖρας*
> *τέγγεν, ἐπιτμήγουσα δέρην.* ——

Interpres Græcus: *Λυτήριον τὸ καθάρσιον λέγει· ὅ ἐστι χοιρίδιον*

μικρὸν ὅπερ οἱ ἁγνίζοντες θύσαντες τὰς χεῖρας τοῦ ἁγνιζομένου τῷ αἵματι αὐτοῦ βρέχουσιν. De immolatione porci plura reperies apud Varronem de Re Rust. 2, 4. STANL.

285. ὅσοις M. Par. Guelf. Rob. ὃς τοῖς Ald. ὅστις Turn. Steph.

ἀβλαβεῖ] ἀβλαβῆ Par. Guelf.

286. χρόνος καθαιρεῖ (καθαίρει Stanleius) πάντα γηράσκων ὁμοῦ] Prometh. 980. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. STANL. Versum loco inepto aliunde insertum recte delet Hermannus.

292. ἀλλ' εἴτε] In invocationibus deorum solemne erat diversa loca, quæ dii maxime celebrabant, per disjunctionem adhibita particula εἴτε — εἴτε commemorare. Cf. Aristoph. Nub. v. 270 sqq. "Legitur autem hic vers. cum seq. apud Lycophr. schol. ad v. 519. et Λιβυστίοις pro Λιβυστικοῖς. Utrumque novit Steph. Byzant. prius tamen noster iterum in Suppl. v. 287." *Abresch.* SCH.

Λιβυστικοῖς] Λιβυστικῆς Casaubonus.

293. Τρίτωνος] Circa flumen et lacum Tritonis Minerva primum virginali habitu apparuisse dicebatur; hinc nomen ei Τριτογένεια; hinc est quod Catullo *rapidi Tritonis hera* nuncupatur Argon. v. 394. SCH.

πόρου] σπόρου schol. Lycophr. v. 519.

294. τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα] Heathius opinatur καταρρεπῆ legendum esse, *utrum rectum statuat an proclivem pedem.* Sed unice vera est vulgata lectio, quam tamen nolim cum Wakefieldo sic exponere, q. d. *sive habeat ibi statuam erectam et apertis adeo plantis insistentem, sive sedeat imago deæ et perinde vestimentis usque ad terram defluentibus pedes ejus obtegantur.* Imo de deæ persona, non de statua agitur; adeoque significatur: *sive ambulet, sive sedeat.* Abreschius κατηρεφῆ τιθέναι πόδα de sessione in curru intelligit. SCH. Scholiasta, καταβάλλει γὰρ ἢ ὀρθοῖ. κατωφερῆ Burgesius.

295. εἴτε Φλεγραίαν πλάκα] Aristid. orat. in Minervam vol. I. p. 20. Cant. Λέγεται γὰρ ὡς, ἐπειδὴ οἱ γίγαντες παρετάξαντο ἐν τῇ Φλεγρᾷ, Ἐγκέλαδον μὲν καὶ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν κτείνει ἡ θεός (Minerva). STANL.

302. ἀναίματον] Scholiasta, ὁ μηδὲ αἷμα σχήσων ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ γενησόμενος σκιά· ῥοφήσομεν γάρ σου τὸ αἷμα (conf. v. 254.). ἢ ἐναίματον, ἀντὶ τοῦ ζῶντά σε νεκρὸν ποιήσομεν.

Comma post *δαιμόνων* ab Schuetzio additum.

σκιάν Heathius. *σκιά* libri.

304. Post *καθιερωμένος* interrogandi signum recte posuit Hermannus. Irascitur chorus Oresti, qui Apollinis et Minervæ confisus tutela nullam minarum ab Furiis jactarum rationem habet.

305. 306. Apollini tribuunt Ald. Turn. Steph.

306. *ἀκούσει*] *ἀκούσῃ* libri.

ὕμνος δέσμιος carmen ligatorium, est ex genere incantationum, quo furiæ Orestem se quasi constricturas et in potestatem suam redacturas esse minabantur. Is *ὕμνος δέσμιος* incipit v. 321. ejusque quasi procemium versiculis 307—320. continetur. SCH.

307. *καὶ χορὸν*] Nempe non canebant solum, sed et saltabant, prorsus ut Shakespearius, in Macbethi tragœdia, nobilissimum illud sagarum canticum instituit. SCH.

308. *μοῦσαν στυγερὰν horrendum carmen*, ipsum illum *ὕμνον δέσμιον*. SCH.

309. *δεδόκηκε*] *δεδόκημεν* Ald. Rob.

311. *ἅμα*] Scribendum *ἀμά* cum Cantero. Post *ἀμά* punctum, post *ἡδόμεθ' εἶναι* colon ponatur.

312. *εὐθυδίκαι*] Desideratur dipodia acatalectica, quam restituit Hermannus *εὐθυδίκαιοι* —.

θ'] Scribendum *δ'* cum Casaubono.

ἡδόμεθ' εἶναι] *οἰδοίμεθ' εἶναι* M. Guelf. Rob. *οἰδοίμεσθ' εἶναι* Ald. *ἡδόμεσθ'* Turn. Steph. *οἶδ' οἶμαι θεῖναι* T.

313. *τὸν μὲν—προνέμοντ'*] *τοὺς μὲν—προσνέμοντας* (*προνέμοντας* T.) libri. *τοὺς μὲν—ἔχοντας* correctoris metrici conjectura ab Turnebo memorata. Singularem numerum restituendum esse recte animadvertit Heathius, sed male scripsit *τὸν μὲν—ἔχοντα γάρ*, quum servato quod codices præbent verbo *προνέμοντ'* deberet, quod in editione sua posuit Hermannus. Simillimo errore *τὸν κακῶς πράσσοντ'* in *τοὺς κακῶς πράσσοντας* corruptum fuit Prometh. 264.

314. *ἐφέρπει*] Hiatum verbis aliter collocandis amovendum judicabat Porsonus, *οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν*.

316. *ἀλιτρῶν*] Scribendum *ἀλιτῶν* cum Stanleio, qui pravo accentu *ἀλιτῶν* scripsit.

ἁνὴρ] *ἀνὴρ* libri.

317. *φονίας*] *φονίους* Par.

319. παραγιγνόμεναι] παραγινόμεναι libri.

πράκτορες] κράκτορες Par.

321—333=334—346.

347—359=360—372.

373—376=377—380.

381—388=389—396.

321. ἔτικτες] ἔτεκες Ald. Turn.

322. ἀλαοῖσι Pauwius. ἀλαοῖσιν libri.

323. ποινᾶν] Scribendum ποινὰν cum Ald. Rob.

κλῦθ'· ὁ Λατοῦς] κλῦθ' ἐλατοῦς Ald. unde κλῦθι Λατοῦς Turn.

325. 326. in unum versum conjungendi pariterque antistrophici 339. 340.

325. πτῶκα] πτᾶκα M. πτάκα Guelf. Ald. et codex Robortelli.

328. ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ] *Super illo capite autem nobis devoto canatur carmen, amentiam, delirium, mentis deliquium ciens, hymnus furiarum ligatorius a lyra alienus, tabem hominibus inferens.* SCH. ἐπὶ δὲ τῷ τότε θυμουμένῳ T. Versus sic dividendi ἐπὶ— | παρακοπὰ— | ὕμνος— | δέσμιος—βροτοῖς.

330. παραφορὰ] παραφοραὶ Par.

φρενοδαλής] φρενοδαλίς Turn. Steph. Versus pæonicus cum catalexi anapæstica.

331. Ἐρινύων] Ἐριννύων Turn. Steph.

333. ἀφόρμικτος] Agam. 990. comparat Stanleius, τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν θυμός.

αὐονὰ βροτοῖς] αὔων βροτούς Steph. hic et v. 346.

334. διανταία Μοῖρ'] *Omnia penetrans*, efficax, *fatum*. Translatio est a gladio, quod vidit scholiasta, ἡ διαμπὰξ τιμωρουμένη.

336. θνατῶν Canterus. θανάτων libri.

αὐτουργίαι] Hoc de *cædibus propinquorum* aut *consanguineorum* intelligendum. Cf. paulo post v. 356. Choeph. v. 470. Sept. adv. Theb. v. 736. SCH. Αὐτουργίαι μάταιοι sunt homicidia scelesta μιαρὰ et φόνοι αὐθένται, ut vocat v. 207. Sic μάταια et ἀνόσια κνώδαλα Suppl. v. 769. et μάταιοι χεῖρες Soph. Trach. 574. ABRESCH.

αὐτουργίαι Turn. αὐτουργίαις M. Guelf. Ald. Rob. Steph.

ξυμπέσωσιν] ξυμπάσωσιν M. ξύμπασωσεν (sic) Rob.

339. ὑπέλθῃ] Id est ὑπέλθῃ τις, quod recte infertur post numerum pluralem. ἐπέλθῃ Ald.

343. παραφορὰ] παράφρονα vel παραφρονὰ M. Guelf.

φρενοδαλὴς] φρενοδαλὶς Guelf. Turn. Steph. φρενοδαὴς Par.

344. ὕμνος] ὕμνοις Par. Guelf.

Ἐρινύων] Ἐριννύων Turn. Steph.

346. V. ad v. 333.

347. ἀμὶν Porsonus. ἁμῖν libri.

349. ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας] Scholiasta, μὴ πλησιάζειν ἡμᾶς τοῖς θεοῖς.

351. συνδαίτωρ Turn. Steph. συνδάτωρ M. Ald. Rob. Recte ξυνδαίτωρ Porsonus.

352. 353. Hi versus in unum conjungendi pariterque antistrophici. Versus ex duobus compositus trimetris dactylicis in bisyllabum, –́ ⏓, –́ ⏑ ⏑ – ⏑̄ || –́ ⏓, –́ ⏑ ⏑ – ⏑.

352. παλλεύκων] πανλεύκων M. Ald.

353. ἄκληρος inutile ad sententiam, perniciosum metro est, cui accommodari potest si ἄμοιρος κλήρου ἐτύχθην scribatur. Sed verisimilius videtur ἄκληρος ex glossemate adscriptum, quemadmodum Hesychius ἄμοιροι per ἄκληροι explicat, genuinum expulisse vocabulum, quod fortasse μούνα fuit.

355. 356. et 357. 358. in duo contrahendi tetrametri, et antistrophici 368. 369. et 370. 371.

355. ὅταν] ὅτ' ἂν M. Rob.

Ἄρης, τιθασὸς ὢν] h. e. *si quis percussor, non justo in bello, sed cum propinquus sit, ex insidiis, propinquum, cui amicus esse debebat, occiderit.* Quare non opus est ὃν φίλον cum Stanleio emendare. Nam in Ἄρης τιθασὸς *hostis domesticus* (metaphora a cicuribus animalibus, quæ domi aluntur petita, quare τίθασος recte exp. scholiastes οἰκεῖος, φίλος) jam inest significatio animi hostilis adversus eum, in quem ob necessitudinem mitis et pius esse debebat. Simili ratione Agam. v. 1235. Ægisthus dicitur λέων ἄναλκις οἰκουρσό. SCH.

τιθασὸς Porsonus. τίθασος Guelf. Turn. τίθασσος Rob. πιθασὸς M. πίθασος Ald. Steph.

356. φίλον] φίλος M. Rob.

357. ἐπὶ τὸν, ὢ] ἐπιτόνως Turn. Recte scholiasta, διὰ μέσου τὸ ὦ.

358. ὄνθ'] Scribendum ὄντα περ cum Hermanno.

ὅμως Arnaldus. ὁμοίως libri.

359. ὑφ' (ἐφ' Par.) αἵματος νέου] Verba ab interpolatore adjecta: quibus deletis quattuor syllabarum lacuna indicanda.

Legit in libro suo scholiasta, qui explicat *διὰ τὸ νέον αἷμα τοῦ* (*τὸ* Hermannus) *νεωστὶ εἰργασμένου* (*εἰργασμένον* Hermannus) *ὑπ' αὐτοῦ*. Verba *αἵματος νέου* leguntur v. 204.

360. *σπευδόμεναι*] *σπευδόμιαι* Ald. unde *σπεύδομαι* Turn. Steph. non animadversa typothetæ Aldini consuetudine qui *ι* sæpissime pro *εν* posuit. Scribendum *σπευδομένα* cum Burgesio. De usu formæ mediæ dictum ad Agam. 151. Notanda autem liberior orationis constructio, ab Hermanno explicata. Nam quum dicendum esset *σπευδομένα — μάλα — καταφέρω*, propter interpositam parenthesin *Ζεὺς — ἀπηξιώσατο* novam orsus constructionem *μάλα γὰρ οὖν — καταφέρω* dixit, relicta priore constructione.

τινὰ] Scribendum *Δία* cum Pauwio.

361. *τάσδε*] *τᾶσδε* M. Rob.

362. *ἐμαῖσι λιταῖσι* sensu passivo accipiendum esse monet Hermannus, hoc sensu: eo quod nos invocamur deos puniendi munere liberamus. Longe aliter scholiasta hæc accepit, *εὔχομαι τοῖς θεοῖς τελέσαι μου τὸ βούλημα καὶ μὴ εἰς μάχην μοι ἐλθεῖν*.

364. *μηδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν*] Hoc non de diis, sed de Furiis dictum esse annotavit Hermannus: quas non evocari ad *ἀνάκρισιν*, quia jure non dubio utantur. *ἀνάκρισις* autem quid sit in foro Attico explicant Harpocratio aliique grammatici: v. Meier. in libro de lite Attica p. 622.

ἐς] *ἐπ'* Ald. Turn. Scribendum *εἰς* cum Pauwio.

ἄγκρισιν lectio ab Stephano memorata, et sic M. *ἔγκρισιν* T. Rob. *ἄκροισιν* Guelf. Ald. Turn. Steph. Post *ἐλθεῖν* et post *ἀπηξιώσατο* colon ponatur: v. ad v. 360.

365. 366. *Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας*] Lectio illato in textum glossemate *αἱματοσταγὲς* depravata, sic in integrum restituenda, *Ζεὺς γὰρ ἀξιόμισον πᾶν ἔθνος τόδε λέσχας —*.

366. *ἔθνος*] Scholiasta, *τὸ τῶν φονέων*. Eodem spectat glossema *αἱματοσταγές*.

368—372. *μάλα—ἄταν*] Hi versus in libris leguntur post *ἐπιφθόνοις ποδός* v. 376. Transposuit Heathius.

368. *οὖν* om. Rob.

ἁλομένα Hermannus. *ἁλωμένα* Rob. *ἁλλομένα* libri reliqui.

369. *ἄγκαθεν*] Scribendum *ἀνέκαθεν* cum Hermanno.

371. *σφαλερὰ*] Scribendum *σφαλερὰ γὰρ* cum Hermanno.

Verba σφαλερὰ—κῶλα in parenthesi posita sunt. Itaque comma post κῶλα ponendum.

375. ἡμετέραις] Scribendum ἁμετέραις.

376. ἐπιφθόνοις Heathius. ἐπιφόνοις libri, nisi quod ἐπὶ φόνοις Rob.

377. πίπτων] πίπτον Ald.

πίπτων δ' οὐκ οἶδεν] *Et sic quidem prosternitur, casu haud præviso, stolide nimirum cæcutiens; tantæ scilicet tenebræ homini propter piaculum sibi contractum, offunduntur, ac nebulosam caliginem ædibus objectam queruntur multiplices gemitus.* SCH.

378. τοῖον Heathius. τοῖον γὰρ libri.

μύσος Canterus. μῦσος Rob. Turn. Steph. μῖσος Ald.

πεπόταται] ἐπιπόταται Rob.

381—383. et antistrophici 389—391. in unum versum conjungendi.

381. μένει] Similiter Agam. 1563. μίμνει δὲ, μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς, παθεῖν τὸν ἔρξαντα. quem locum comparavit Hermannus. Dobræo μέλει scribendum videbatur, collato Sept. ad Theb. v. 287.

εὐμήχανοι] ἐσμὲν recte supplet scholiasta.

382. δὲ] Scribendum τε cum Wakefieldo.

383. μνήμονες] τλήμονες Par. "Prometh. 515. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες." STANL.

385. ἄτιμ' ἀτίετα] *Obeuntes regna ignobilia* deorumque *honore carentia, a diis locis situ sentis et sole carentibus disjuncta, vivis et mortuis aspera.* SCH.

ἀτίετα inde a Cantero editum, consentiente fortasse M. ἀτίεται Guelf. Ald. Rob. Turn. Steph. ἀτίετον lectio ab Stephano memorata.

386. λάχη ejiciendum videtur Wellauero conjectura parum probabili: nam veri similius est duas ex versu antistrophico syllabas excidisse.

387. ἀνηλίῳ] Scribendum ἀναλίῳ.

λάμπᾳ] λάμπαι M. Ald. Rob. unde λάμψαι Turn. Steph. λάμπᾳ lectio ab Stephano memorata: quæ vera est, nisi quod λάπᾳ scribendum cum Wieselero. Nam hanc legitimam esse vocabuli formam pluribus docebitur in Thesauro Stephani.

389. οὐχ ἅζεται] οὐ χάζεται Guelf. Rob.

390. δέδοικεν] δέδοικε libri.

392. μοιρόκραντον] μοιρίκραντον Guelf. Ald. μοιρόκρατον Rob.

393. ἐπὶ] Scribendum ἔπι ex scholiasta, qui per ἔπεστι explicat. ἔστι Turn.

394. γέρας παλαιὸν, οὐδ'] Duæ ex hoc versu syllabæ exciderunt, quarum restituendarum plures patent viæ. πάλαι παλαιὸν conjecit Wieselerus collatis Euripidis verbis Orest. 802. πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων. Licebat probabiliora excogitare.

οὐδ' ἀτιμίας κυρῶ] Hæc repugnare videntur superioribus, ubi λάχη sua ἄτιμα et ἀτίετα nominabant. Sed duplex erat conditio Furiarum. Altera, quod exclusæ essent a deorum consortio, et quod apud illos honoratæ non essent, cf. v. 186. 223; altera, quod hominibus venerandæ essent, ab iisque non sine metu et horrore colerentur. SCH.

396. δυσήλιον] Scribendum δυσάλιον.

397. Deleatur comma post βοήν et ponatur post Σκαμάνδρου.

398. γῆν καταφθατουμένη] Sic legendum arbitror. *A Scamandro, terram occupans quam—.* Hesychius, hunc locum, ut videtur, respiciens, Καταφατουμένη (l. καταφθατουμένη): κατακτωμένη. κυρίως δὲ τὸ ἐκ προκαταλήψεως. Sigeum intelligit, ubi templum fuisse Minervæ Herodotus refert 5, 95. Αὐτὸς μὲν (Alcæus) φεύγων ἐκφεύγει, τὰ δέ οἱ ὅπλα ἴσχουσιν Ἀθηναῖοι, καί σφε ἀνεκρέμασαν πρὸς τὸ Ἀθήναιον τὸ ἐν Σιγείῳ. Eandem historiam innuit Alcæus apud Strabon. 13. p. 600. Hinc ansam captat Æschylus, quo excitet Athenienses ad recuperandum Sigeum in Mitylenæorum manus nuper delapsum. Scholiastæ verba, cujus ex auctoritate tota illa pendet, quam attulimus, interpretatio, hæc sunt: Μιτυληναῖοι ἐμάχοντο πρὸς Ἀθηναίους περὶ πόλεως Σιγείου· (Laertius in vita Pittaci 1, 74. περὶ τῆς Ἀχιλλειτίδος χώρας. Strabo 13. p. 413. Cas. τὸ Ἀχίλλειον vocat, qui Achillis templum et sepulchrum πρὸς τῷ Σιγείῳ memorat) ἔδοξεν οὖν μονομαχίᾳ λῦσαι τὸν πόλεμον, καὶ ὑπὲρ μὲν Μιτυληναίων ἐπολέμει Πιττακὸς, ὑπὲρ δὲ Ἀθηναίων Φρύνων· (qui Diogeni Laertio παγκρατιαστής. Idem fortasse, quem Eusebius eo nomine ad Olympiadem 36. collocat) ἡττηθέντος δὲ Φρύνωνος διελύθη τὰ τῆς μάχης, quasi ex hac victoria Sigeum Atheniensibus cesserit; sicut innuere videtur Polyænus, de reti, quo impedivit Phrynonem Pittacus, agens, 1, 25. καὶ Σίγειον τοῖς δεσμίοις τῷ τε λίνῳ ἐθήρευσεν. Magis diserte Laertius 1, 74. καὶ κτείνας ἀνεσώσατο τὸ χωρίον. Statim vero subdit: ὕστερον μέντοι φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς διαδικασθῆναι τοὺς

'Αθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περιάνδρου ὃν καὶ τοῖς 'Αθηναίοις προσκρῖναι. Hæc ille ex Apollodoro. At post victoriam Pittaci ne sic quidem finitum esse bellum, contra quam sentit scholiastes, testis est Strabo l. c. Μένοντος δ' ἔτι τοῦ πολέμου, inquit, Περίανδρος διαιτητὴς αἱρεθεὶς ὑπὸ ἀμφοῖν ἔλυσε τὸν πόλεμον. Neque unquam tunc temporis ad Mitylenæos delatum est Sigeum, quantum ex Herodoto conjicere est, 5, 95. Refert enim ille, statuisse Periandrum ut utrique ea colerent quæ haberent, atque hoc modo Sigeum factum esse Atheniensium. Κατήλλαξε δὲ ὧδε· νέμεσθαι ἑκατέρους τὴν ἔχουσι. Σίγειον μὲν νῦν οὕτω ἐγένετο ὑπ' 'Αθηναίοισι. Hactenus de interpretatione, quam adducit scholiastes: poterint vero, si cui hæc non fecerint satis, verba Minervæ nude et secundum literam intelligi, de Græcis, qui ex Trojana expeditione redierint. STANL. τὴν καταφθατουμένην libri, quod scholiasta per καταφθάσασαν explicat. Verbum simplex annotavit Hesychius φθατήσῃ: φθάσῃ.

401. εἰς] Scribendum ἐς.

403. ἄτρυτον πόδα] His verbis nihil aliud significatur nisi eam cursu indefesso, id est nulla interposita quiete, advenisse, nequaquam vero pedibus iter confecisse, quod de aëra trajiciente imaginari plane esset ridiculum. Illa vero ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος hoc tantum exprimunt, deam tanta cum velocitate aëra tranasse ut ex ipso motus incitatioris impetu strideret ægidis sinus, quod æque evenisse potuit sive curru sive pedibus fuisset usa; nam alis eam non fuisse usam diserte memoratur. Absurda scholiastæ opinio est, deam ægide pro velo usam navigationem quodammodo per aëra instituisse. HEATH. Scholiastæ opinionem secutus Wakefieldus πώλοις in κώλοις mutandum esse conjecit.

404. ῥοιβδοῦσα] ῥοιδοῦσα Guelf. Ald.

406. καινὴν Canterus. καὶ νῦν libri.

τήνδ'] τῆσδ' Par.

409. ἐφημένῳ ξένῳ] Nescio an satis perspicuo et evidenti argumento hinc evincatur, Palladium Atheniense fuisse statuam sedentem, non rectam. Eo tamen utitur Strabo 13. p. 601. contra Ilienses, affirmans Palladis statuam ab eis tunc temporis cultam, quæ recta fuit, eandem esse non potuisse cum prisca Homerica, de qua sic Homerus Il. Z, 92.

θεῖναι 'Αθηναίης ἐπὶ γούνασιν —

Et Il. I, 455.

μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέζεσθαι φίλον υἱόν.

Et refert idem plurimas Minervæ statuas antiquas sedentes fuisse: *πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἀθηνᾶς ξοάνων καθήμενα δείκνυται, καθάπερ ἐν Φωκαίᾳ, Μασσαλίᾳ, Ῥώμῃ, Χίῳ καὶ ἄλλοις πλείοσιν.* Verum noster *ἐφέζεσθαι* pro nudo amplexu, ut videtur, paullo post sumit v. 446.

Πρὸς χειρὶ τῇμῇ τὸ σὸν ἐφεζομένῃ βρέτας. STANL.

ξένῳ] Oresti. *στένω* T.

411. *ὁρωμένας* Stanleius. *ὁρωμέναις* libri.

412. *οὖν*] *ἐν* Ald. Turn.

413. *δ'* om. Ald. Turn.

ἄμορφον] *ἄμομφον* Rob.

415. *πεύσει*] *πεύσῃ* libri.

συντόμως] Scrib. *ξυντόμως.*

416. *αἰανῆς* T. Turn. Tzetza ad Lycophr. 72. et Eudocia Violar. p. 151. *αἰανῆ* libri reliqui. De quo dixi ad Soph. Aj. 672. Eurip. Orest. 408. comparavit Wakefieldus, *ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς Νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.* "Eumenides Noctis filias fuisse tradunt etiam Lycophron. 437. Ovid. Metam. 4, 451. Virgil. Æn. 12, 845. Alii aliter." STANL.

417. *Ἀραὶ*] Aliter Servius in Virgilii Æn. 4, 610. *Nam Diræ in cœlo, ut,*

dicuntur geminæ pestes cognomine Diræ,

Furiæ in terris, Eumenides apud inferos. STANL. *Ἀραὶ* Canterus. *ἀρὰ* libri.

ὑπαὶ κεκλήμεθα] *ὑπαικεκλήμεθα* Ald. *ὑπεκεκλήμεθα* Rob. *ὕλαι κεκλήμεθα* Turn. Correctum in Steph. quæ *ὕπαι κεκλήμεθα.*

418. *κληδόνας* Porsonus. *κληδόνας* vulgo. *κλύδονας* Ald.

419. *πεύσει*] *πεύσῃ* libri.

420. *ἐμφανῆ*] *ἐκφανῆ* Ald. Turn.

422. *ποῦ τὸ* Arnaldus. *τοῦτο* libri.

φυγῆς Pearsonus. *σφαγῆς* libri.

423. *ὅπου—νομίζεται*] Descriptio sedis inferorum. STANL.

424. *ἐπιρροιζεῖ*] Scribendum *ἐπιρροιζεῖς* cum Stanleio.

426. *ἄλλης*] *Num vero matrem suapte sponte occidit, an vero alius necessitatis iram timens,* h. e. an potius necessitate compulsus, quod eum cædis auctorem haberet, cujus ira, nisi perpetrasset, ei verenda esset. SCH. Non inest hoc verbis ut

nunc scripta leguntur. Recte Bothius in editione priore correxisse videtur *ἄλλαις ἀνάγκαις, ἤ τινος τρέων κότον ;*

428. *δυοῖν παρόντοιν*] Hic Minerva filum colloquii abrumpit: *Enimvero cum duæ partes sint, dimidium quidem sermonem hactenus audivimus, jam vero et altera pars audienda est.* SCH.

λόγος] *λόγον* M. Ald. Turn.

429. *ἀλλ' ὅρκον*] Observat ritus curiæ Areopagiticæ, tenebatur enim reus jurare se cædis auctorem non fuisse. Lysias Orat. in Theomnéstum (p. 352. Reisk.) *ὁ μὲν γὰρ διώκων ὡς ἔκτεινε διόμνυται, ὁ δὲ φεύγων ὡς οὐκ ἔκτεινε.* STANL.

οὐ δοῦναι θέλει] *εἰ δοῦναι θέλῃς* Stanleius recte, nisi quod *θέλοις* scribere debebat, quod fecit Hermannus.

430. *δικαίως* Rob. Steph. *δικαίους* M. superscripto *ω*, Guelf. Ald. Turn. Scribendum *δίκαιος*.

πρᾶξαι] Intelligendum *δίκαια* vel *δικαίως* ex præcedente *δίκαιος*.

431. *πένει*] *πένῃ* libri, nisi quod *πέλῃ* (superscr. *ει*) T.

434. *κἀπ'*] *κ' ἐπ'* Guelf. Ald. Turn.

435. *σέβουσαι*] *σέβοιμεν* T.

ἀξίαν Porsonus. *ἀξίαν τ'* vulgo. *ἀξίαν σ'* Wakefieldus, recte fortasse.

ἐπαξίων] *ἐπ' ἀξίων* Rob. Turn. *ἀπ' ἀξίων* Stanleius: quod legisse videatur scholiasta, *ἀξίων οὖσαν γονέων*, interpretatus.

438. *ἀμυναθοῦ*] Scribebatur *ἀμυνάθου*.

440. *ἁμῆς*] Scribendum potius *ἐμῆς*. *ἑστίαν* aram intelligendam esse monet Stanleius.

441. *ἐν τρόποις Ἰξίονος*] De expiatione Ixionis supplicis a Jove facta lege schol. Pind. in Pyth. 2, 40. STANL.

442. *τούτοις*] Id est *πρὸς ταῦτα*. ABRESCH.

446. *ἐφημένη* Porsonus. *ἐφεζομένη* libri. Scribendum *ἐφημένου* cum Burgesio.

448. *ἄφθογγον*] Euripides Iphigenia in Tauris de Oreste 951.

Σιγῇ δ' ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτοῦ δίχα. STANL.

449. *ἔς τ' ἂν*] *ἐπ' ἂν* Ald. *ἐπὰν* Turn.

450. *καθαιμάξωσι νεοθήλου* Steph. nisi quod *καθαιμάξωσιν*. *καθαιμάξουσι νοθήλου* M. Guelf. Ald. *καθαιμάζουσιν ὀθήλου* Rob.

νεοθήλου] *νεοθηλοῦς* Abreschius.

βοτοῦ] Porci: v. 283. STANL. Structura est: *ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου σφαγαὶ νεοθηλοῦς βοτοῦ καθαιμάξωσι· ἀνὴρ αἵματος καθάρσιος* est, qui aliquem *sanguinis piaculo liberat.* Sic Apollo dicitur *φόνου καθάρσιος* v. 568. SCH.

452. *καὶ ῥυτοῖς πόροις*] Oresti in expiatione Hippocrenes aquam adhibitam fuisse, refert Pausanias 2, 7, 7: *καθῆραι δέ φασιν Ὀρέστην καθαρσίοις τε καὶ ἄλλοις καὶ ὕδατι, ἀπὸ τῆς ἵππου κρήνης.* Abluto interfectore sordes ac maculas, quæ *καθάρσια* s. *ἀποκαθάρματα* dicta ex domo foras projicere, atque in secreto aliquo loco occultare solebant. Neque prætereundum est, quod tradit Pausanias l. c. nempe laurum illic enatam, ubi Orestis *καθάρσια* abdebantur: *κατορυχθέντων δὲ ὀλίγον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῶν καθαρσίων φασὶν ἀπ' αὐτῶν ἀναφῦναι δάφνην, ἣ δὴ καὶ ἐς ἡμᾶς ἐστιν ἡ πρὸ τῆς σκηνῆς ταύτης.* STANL.

453. *ταύτην*] *ταύτῃ* Rob.

454. *πεύσει*] *πεύσῃ* libri.

456. *ναυβατῶν* M. Guelf. *ναυατῶν* libri reliqui vitio sollemni, de quo dixi in annot. ad Sophoclem p. 337.

458. *ἔφθιθ' οὗτος*] *ἔφθηθ' οὗτος* T. *ἔφθιθ' οὕτως* M. Guelf. Ald. unde *οὗτος ἔφθιτ'* Turn. Steph.

459. *ἐς*] Scribendum *εἰς*.

461. *λουτρὼν* lectio ab Stephano memorata. *λουτρῶν* libri, quod legit scholiasta. Eo revocato scribendum cum Hermanno Opusc. vol. 4. p. 339. *κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.* "Conf. Choeph. 1005. *ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε· μαρτυρεῖ δέ μοι | φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.* De ratione cædis deque veste, qua irretitus fuerat Agamemno, conf. Agam. 1097. 1355. 1562. Choeph. 975. 992. Eumen. 601. Eurip. Orest. 25. et schol. ad 15. schol. ad Eurip. Hec. 1276. schol. ad Hom. Il. I, 7. Lycophr. 1099. et 1375. et schol. Philostr. Imag. 2, 10. Senec. Agam. 879. seqq. Both." WIESELER. *λουτρῶν δ'* Scaliger.

468. *σύ τ'*] *σὺ δ'* Pearsonus. Conf. ad Prom. 705.

469. *πράξας γὰρ ἐν σοὶ*] I. q. *πράξας γὰρ τὴν δίκην ἐν σοί, πανταχῇ τάδ' αἰνέσω ἃ σὺ κρίνεις.* SCH.

470. *ἤ τις* Pearsonus. *εἴ τις* libri. Valckenario ad Herodot. 3, 14. scribendum videbatur *ἤ τιν' οἴεσθαι τόδε βροτὸν δικάζειν.*

472. *φόνου* Rob. *φόνους* libri reliqui.

ὀξυμηνίτου] *ὀξυμηνίστου* M. *ὀξυμηνίτους* Stanleius.

473. κατηρτυκὼς] φόνον intelligit Bothius. Inepte scholiasta, τέλειος τὴν ἡλικίαν· τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν ζῴων. quod nihil ad rem facit.

ὅμως] Vitiosum esse ὅμως animadvertit Pauwius, qui ἐμοῖς correxit: recte, nisi accusativus aliquis latet cum κατηρτυκώς conjunctus. κατηρτυκὼς νόμους, *ritibus perfunctus*, Wieselerus. Probabilius foret κατηρτυκὼς νόμῳ, si κατηρτυκὼς pro κατηρτυμένος dici posse videretur, quod putavit Schuetzius qui κατηρτυκὼς ὅπως ἱκέτης scripsit cum Heathio, hoc sensu, *supplicis ritu adornatus.*

474. Post δόμοις colon vel comma ponatur.

475. ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει] Versus spurius: quem qui scripsit αἱροῦμαι metri necessitate adactus pro δέχομαι posuit, quod sententiam postulare sensit scholiasta, qui explicat, δέχομαι ἐν τῇ πόλει.

476. ἔχουσι M. Rob. ἔχουσαι libri reliqui.

μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον] Scholiasta, εὐπαραίτητον, εὐχερῆ, εὐάρεστον. δυσάρεστοι φύσει εἰσὶν αὗται. Rectius Wellauerus, *Harum vero ea est ratio ut non facile dimitti possint.*

477. τυχοῦσαι] Scholiasta, ἀντὶ τοῦ τυχουσῶν.

478. χώρᾳ μεταῦθις Wellauerus. χῶραι μετ' αὖθις M. Guelf. Ald. Rob. et (qui αὖτις) Par. χωροῖεν αὖθις Turn. Steph.

479. πέδῳ] Scribendum πέδοι. V. ad Prom. 749.

480. Post ἐστίν colon, post ἀμφότερα comma ponatur.

481. δὲ] τε Tyrwhittus, recte, ut videtur.

δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί] Lectio interpolata: neque enim ἀμηχάνως ἐμοί pro ἀμήχανον ἐμοί dici potuit. Cujusmodi adverbium verbum aliquod postularet, velut ἔχει.

δυσπήμαντ' Stanleius. δυσπήματ' Rob. Steph. δυσπήμαθ' M. δυσσήματ' Ald. Turn. δυσποίμαντ' Casaubonus.

ἀμηχάνως] Scholiasta, πέμπειν αὐτὰς ἀμηνίτως δυσχερές ἐστιν ἐμοί. Ex quo hæc componi potest totius versus scriptura, πέμπειν τε δυσπήμαντ' ἀμηνίτως ἐμοί.

482. ἐπέσκηψεν] Scholiasta, ὡς σκηπτὸς ἐπῆλθεν.

483. ὁρκίων αἱρουμένους] Scribendum ὁρκίους αἱρουμένη cum Pearsono. Scholiasta, οἷον ἐνόρκους δικαστὰς ἐγὼ θήσω. Spectant autem hæc ad Areopagum, quem ab Minerva institutum fingit Æschylus: de quo alios alia tradidisse Meursius aliique de Areopago scriptores ostenderunt.

486. καλεῖσθ'] καλεῖθ' Rob.

487. *τὰ βέλτατα*] Callim. Hymn. 1, 70.

Εἵλεο δ' αἰζηῶν ὅ,τι φέρτατον.

Constabat Senatus Areopagiticus ex viris summa virtute conspicuis. Socrates apud Xenoph. Memor. 3, 5, 20. *ἡ δ' ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ, ὦ Περίκλεις, οὐκ ἐκ τῶν δεδοκιμασμένων καθίσταται;* Maximus in Prolog. in Dionys. Areopag. sub init. *Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἦν εἰς τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν τελεῖν· ἀλλ' οἱ παρ' Ἀθηναίοις πρωτεύοντες ἔν τε γένει καὶ πλούτῳ καὶ βίῳ χρηστῷ.* Idem referunt Georgius Pachymerius et Theophanes, quos citat Meursius in Areopago, c. 4. STANL.

488. *ἥξω*] F. *ἄξω*. *Adducam ut judicent.* STANL.

489. *περῶντας*] Lectio vitiosa. *ὅρκον διδόντας* explicat scholiasta: unde *πορόντας* Hermannus. Totum versum om. T.

μηδὲν] *μηδὲν δ'* Ald. *μηδέν'* Turn.

φρεσίν] *φράσειν* Marklandus ad Eurip. Suppl. 112. cui præiverat Pearsonus, qui *φράσαι* conjecit.

490—498=499—507.

508—516=517—525.

526—537=538—549.

550—557=558—565.

490. Scholiasta, *Ἀθηνᾶ ἀπῆλθεν εὐτρεπίσαι δικαστάς· ὁ δὲ Ὀρέστης ἱκετεύων μένει. αἱ δὲ Ἐρινύες φρουροῦσιν αὐτόν. μέλος δὲ οἰκεῖον ᾄδουσι τῇ ἑαυτῶν προαιρέσει.*

νῦν καταστροφαὶ νέων] Male Stanleius *nunc eversio novarum legum; καταστροφαὶ* enim vicissitudinem designat novarum rerum, quibus pristinæ leges abolentur. SCH. Subversiones, quibus originem dant novæ leges. WAKEF.

491. *τε* addidit Heathius.

495. *εὐχερείᾳ*] *εὐχερίᾳ* M. Ald. Rob.

συναρμόσει] *ξυναρμόσει* Porsonus recte.

498. *μετά τ' αὖθις*] *μὲν αὖθις* Guelf. *μεταῦθις* Par. Rob.

499. *οὔτε*] Scribendum *οὐδὲ* cum Elmsleio.

504. Post *κακὰ* comma excidit.

505. *λῆξιν ὑπόδοσιν*] *λῆξις ὑπόδοσις* Turn.

ὑπόδοσιν] Scribendum *ὑπόδυσιν* cum Heathio.

506. *οὐκέτ'* Turn. *ἀκέτ'* libri reliqui. Scribendum *ἄκεά τ'* cum Schuetzio.

507. *δὲ* Pauwius. *δέ τις* libri.

511. *ὦ—ὦ* Pauwius. *ἰὼ—ἰὼ* libri.

Ἐρινύων M. *Ἐριννύων* vulgo.

515. 516. et antistrophici 524. 525. in unum versum conjungantur.

515. *οἰκτίσαιτ'*] *οἰκτίσετ'* Rob.

ἐπειδὴ] *ἐπεὶ δὴ* Ald.

516. *πίτνει*] *πιτνεῖ* libri.

517. *ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ*] Scholiasta, *οὐ πανταχῇ τὸ δεινὸν ἀπεῖναι φρενῶν δεῖ.*

519. *δειμανεῖ*] Scribendum *δεῖ μένειν* cum anonymo apud Dobræum. Hunc et proximum versum om. Rob.

520. *ὑπὸ στένει*] *ὑποστένει* Guelf. Ald.

521. *τὶς δὲ—σέβοι δίκαν*] Eadem sententia infra simplicius, utpote extra choricum carmen, expressa recurrit v. 699:

Τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν; SCH.

φάει] *λαμπρότητι καὶ ὀρθότητι φρενῶν* explicat scholiasta. Sed sensus *δέει* postulat, quod restituit Schuetzius.

522. *καρδίας* Canterus. *καρδίαν* libri, quod revocandum.

ἀνατρέφων] Scribendum *ἂν ἀνατρέφων* cum Lachmanno p. 43.

523. *ἢ—θ'*] Notanda responsio particularum *ἤ—τε*, cujus antiquissimum exemplum est apud Hom. Il. B, 289. *ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες | ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκόνδε νέεσθαι.*

525. *σέβοι*] *σέβει* (*οι* superscr.) M.

δίκαν] *δίκας* Ald. Turn.

526. *ἄναρκτον*] *οὖν* versus explendi caussa addidit Heathius, recte, nisi *ἄναρκτον* alius adjectivi quadrisyllabi glossema est. Neque enim probabile est *δέ* in versu antistrophico 538. delendum esse, quæ Lachmanni fuit sententia p. 44.

529. 530. et antistrophici 540. 541. in unum versum conjungendi.

529. *παντὶ* Pauwius. *ἅπαντι* libri.

μέσῳ τὸ] *μέτῳ τὸ* Ald. quo vitio deceptus Turn. *μὲν ὅτῳ* posuit.

530. *ἀλλ' ἄλλᾳ* Lachmannus. *ἄλλα ἄλλα* libri, nisi quod *ἄλλᾳ ἄλλα* Rob.

δ' ἐφορεύει] *δι' ἐφορεύει* M. *διεφορεύει* Ald.

534. *δυσσεβίας* Porsonus. *δυσσεβείας* libri.

535. *ὑγιείας*] *ὑγείας* Rob.

536. *πᾶσιν* Heathius. *πᾶσι* libri.

538. *τοι*] Scribendum *σοι* cum M. Par. Guelf. Rob.

αἴδεσαι] *αἴδεσται* Ald. unde *αἰδεῖσθαι* Turn.

540. *νιν*] *τὴν δίκην* explicat scholiasta, quod glossema textui illatum est in Par.

ἀτίσῃς] *πατήσῃς* (*γρ. ἀτίσῃς*) M. Par.

546. *ἐπιστροφὰς δωμάτων* Heathius. *δωμάτων ἐπιστροφὰς* libri, nisi quod *δώματ' ἀνεπιστροφὰς* Ald.

550. 551. et antistrophici 558. 559. in unum versum conjungendi.

550. *ἐκ τῶνδ'*] Scribendum *ἑκὼν δ'* cum Wieselero.

552. *πανώλεθρος*] *πανόλεθρος* Ald. Rob.

δ' addidit Pauwius.

553. *παρβάταν* Hermannus. *περαιβάδαν* M. Ald. Rob. *παραιβάταν* Turn. *παραιβάδαν* Steph. V. ad Sept. c. Th. 743.

554. *παντόφυρτ'*] *παντόφυρτον* Guelf. Ald. Turn.

ἄνευ] Scribendum *ἄγοντ' ἄνευ* cum Pauwio.

δίκης] Scribendum *δίκας*.

555. *βιαίως*] *βιαίῳ* Turn.

556. *ὅταν*] *ὅτ' ἂν* libri.

559. *ἐν* addidit Abreschius.

δυσπαλεῖ τε Turn. *δυσπαλεῖται* M. Ald. Steph. *δυσπαλεῖ δὲ* Rob.

560. *δὲ*] *δ' ὁ* Turn. Steph. et lemma scholii ap. Rob.

θερμῷ Pauwius. *θερμουργῷ* (*θερμοεργῷ* M. Par.) libri ex glossemate.

561. *ἀμηχάνοις*] Scribendum *ἀμαχάνοις*.

562. *λέπαδνον*] Scribendum *λαπαδνὸν* cum Hermanno. Quod idem est atque *ἀλαπαδνὸν*, quæ usitata adjectivi forma est.

565. *αἶστος* Porsonus. *ἄϊστος* vulgo. Eadem contractione aliquoties usus est Lycophron, de quo dixit Bachmannus ad v. 71.

566. *κήρυξ*] Scribendum *κῆρυξ* cum Rob.

κατειργαθοῦ] *κατεργάθου* libri. *κατειργάθου* Porsonus pravo accentu.

ἤ

567. *ἤ τ' οὖν*] *εἶτ' οὖν* M. *εἴ τ' οὖν* Guelf. Par. *ἤ τ' οὖν* Ald. Turn. *εἶτ' οὖν* Rob. Lacunam imperite explevit Triclinius in T. *εἴτ' οὖν διάκτορος πέλει τυρσηνική*.

διάτορος] *διάκτορος* Par. *διάτορος ἡ* Rob.

572. *εἰς*] Scribendum *ἐς*.

573. *τόνδ'* Par. *τὸν* Guelf. Ald. *τῶνδ'* libri reliqui. *τόνδε* Orestem dicit.

576. δόμων] Scribendum *νόμῳ* cum Burgesio. Conf. v. 473. Soph. Œd. Col. 548, comparavit Hermannus, *νόμῳ δὲ καθαρὸς ἄϊδρις ἐς τόδ' ἦλθον.*

577. ἀνὴρ] *ἀνὴρ* libri.

ἐφέστιος] *ἐφεστίῳς* M.

579. δ' om. Turn.

580. τοῦ] *τοῦδε* M. Paris. Guelf. Ald. Rob.

581. ὅπως] Scribendum *ὅπως τ'* cum Hermanno et comma post *ἐπίστᾳ* (*ἐπίστα* libri) delendum.

κυρώσων Turn. Steph. Scribendum *κύρωσον* ex M. Guelf. Ald. Rob.

583—644. om. T.

585. πολλαὶ] Recte scholiasta, *τοῦτο οὐ πρὸς τὰς τρεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸν χορόν· ιε' γὰρ ἦσαν.*

δὲ] *μὲν* Guelf. Ald.

συντόμως] *ξυντόμως* Rob.

587. κατέκτονας] *κατόκτονας* Ald. *κατέκτεινας* Rob. *κατέκτανες* Elmsleius ad Eurip. Med. 774. recte fortasse. Et sic v. 591.

589. ἐν—παλαισμάτων] Tertia nimirum in luctationibus abjectione in terram victoria constitit. Plato in Euthydemo: *ἔτι δὴ ἐπὶ τὸ τρίτον καταβαλὼν ὥσπερ πάλαισμα, ὥρμα ὁ Εὐθύδημος πρὸς νεανίσκον.* Seneca de Benef. 5, 3. *Luctator ter abjectus perdidit palmam, non tradidit.* Aristides: *τὸ τρίτον πλεύσας, ὥσπερ οἱ παλαισταὶ παλαίουσιν.* STANL. *παλαιμάτων* Rob.

592. λέξω] *λέγω* M. Par. Rob. non male.

596. ἀεὶ] *αἰεὶ* Turn. Steph.

598. πέμπει] *πέμψει* Scaliger.

599. πέπεισθι] *πέποιθε* Turn. Steph. rarioris imperativi formæ ignari, de qua dixit Buttmannus Gramm. vol. 2. p. 12.

600. *μιασμάτοιν* Elmsleius ad Eurip. Med. 798. Legebatur *μιασμάτων.*

602. Hunc versum recte explicuit Pauwius, *virum interfecit eumque interficiens simul patrem meum.*

603. τοιγὰρ] *τὸ γὰρ* Ald. Turn.

φόνου] Scribendum *φόνῳ.* *Itaque tu quidem vivis* (ut te pro cæde matris ulcisci possim) *hæc autem cæde* (qua tu eam necasti) *ab ultione mea libera evasit,* illudque scelus satis expiavit. SCH.

605. ὅμαιμος] Conf. v. 212.

607. πῶς γάρ σ'] πῶς γάρ τ' Ald. πῶς γ' εἰ σ' Rob. in corrigendis. πῶς ἤ σ' Stanleius frustra. πῶς, *quomodo nisi sanguine suo.*

608. ἀπεύχει] ἀπεύχῃ libri.

αἷμα] αἷμα τὸ Guelf. Ald. Rob.

610. σὺν] Scribendum ξὺν cum Porsono.

615. δικαίως] δικαίας Ald. Turn.

ὧν δ' Canterus. δ' ὧν libri. δ' ejecit Turn.

618. 'κέλευσε Porsonus. κελεύσει libri. Scribendum κελεύσαι cum Hermanno.

622. λέγεις σὺ, τόνδε] λέγεις, σοὶ τόνδε Burgesius.

629. ἀκούσει] ἀκούσῃ libri.

631. μιν] Scribendum νιν cum Porsono.

ἠμποληκότα] ἐμπολᾶν teste Hesychio i. e. q. περιποιεῖν, πραγματεύεσθαι, aut secundum schol. in Sophocl. Antig. v. 1049. κερδαίνειν, περιποιεῖν. Itaque ἀπὸ στρατείας μιν ἠμποληκότα τὰ πλεῖστ' ἀμείνονα significat: *cum enim ab expeditione bellica plurima meliora lucrifecisset,* h. e. multas res optime gessisset. SCH.

632. ἀμείνον'] ἄμεινον Ald. Post hunc versum indicanda lacuna.

633. δροίτῃ] δρύτῃ Steph.

634. παρεσκήνωσεν] παρεσκήνησεν Turn. Steph.

ἀτέρμονι (exitu carente)—πέπλῳ] ἄπειρον ἀμφίβληστρον vocavit Agam. 1382. ἄπειρον ὕφασμα Euripides Orest. 25.

636. οὗτος] οὕτως Ald. Turn. Steph.

638. δηχθῇ] δειχθῇ M. Rob.

639. ὅσπερ] ὥσπερ Rob.

643. ταῦτ'] τοῦτ' Ald. Turn.

645. ἂν] ἃς Guelf. Ald. Turn.

650. ἄνω καὶ κάτω cum στρέφων, non cum τίθησιν copulandum: *cetera vero omnia Jupiter constituit, sursum deorsum volvens;* h. e. modo sic, modo aliter dirigens. SCH. τε om. M. Guelf. Ald.

651. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει] De *viribus nullo labore exhauriendis* dicitur, sive de eminente Jovis potentia, cui nihil grave aut difficile est. *Facili opera,* uno quasi impetu, non *laboris anhelus,* ut loquitur Sil. Ital. 15, 721. neque ἄσθματος καὶ ἀπορίας μεστὸς γενόμενος, ut ap. Plat. de Rep. p. 496. Noster supra v. 243. πολλοῖς μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ σπλάγχνον.

SCH. Non animadvertit Schuetzius hæc ex duorum versuum reliquiis esse conflata, quorum prioris servatum initium est *στρέφων τίθησιν*, alterius finis *οὐδὲν ἀσθμαίνω μένει*. Nam *ἀσθμαίνω* recte scriptum in M. Ald. Turn.

652. *ὑπερδικεῖς*] *ὑπερδικῆς* Guelf. *ὑπερδοκεῖς* Rob.

ὅρα] *ὁρῶ* Guelf. Ald.

653. *πέδῳ*] Scribendum *πέδοι*. V. ad Prom. 749.

656. *χέρνιψ*] *χέρνιξ* Guelf. Ald.

φρατόρων] Scribendum *φρατέρων* cum M. Par. Ald.

προσδέξεται] *προσδέξετε* M. *προσδέξαιτο* Rob. et *γρ.* Par.

658. *οὐκ ἔστι μήτηρ*] Sententiam hanc Euripides quoque expressit Orest. v. 551.

πατὴρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα.
ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν·
ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτῃ
μᾶλλον μ' ἀμῦναι τῆς ὑποστάσης τροφάς.

Similiter fere apud Eurip. fragm. inc. 58.

ἀλλ' ἴσθ' ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος,
τὸ μὴ οὔ σε, μῆτερ, προσφιλῆ νέμειν ἀεὶ
καὶ τοῦ δικαίου καὶ τοκῶν τῶν σῶν χάριν.
στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν
μάλισθ', ὁρίζω τοῦτο· καὶ σὺ μὴ φθόνει.
κείνου γὰρ ἐξέβλαστον, οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ
γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός. SCH.

κεκλημένου] *κεκλημένη* T.

660. *ἅπερ*] *ὥσπερ* Par.

661. *βλάψῃ*] *βλάψει* Par.

664. Post hunc versum aliquid excidisse animadvertit Butlerus: non animadverterat Schuetzius, quum proximum *οὐδ'* in *οὐκ* mutari vellet.

666. *ἕρνος*] *ἔρνος* Ald.

667. *ὡς*] *ὅσ'* Guelf. *ὃς* Ald.

670. *εἰς*] Scribendum *ἐς*.

672. *αἰανῶς*] *αἰῶνος* Ald. Rob. *δι' αἰῶνος* Guelf.

673. *τὰ πιστὰ*] *τ' ἄπιστα* M. Guelf. Ald. Rob.

674. *κελεύω*] *κελεύσω* Rob.

678. *ἄμομφος*] *ἄμορφος* Ald.

680. *αἰδεῖσθε*] *αἰδεῖσθαι* Rob. et superscripto *ε* M.

682. πρώτας] πρῶτον Turn.

683. Αἰγέως Scaliger. Αἰγέω Rob. Αἰγέῳ Ald. Αἰγείῳ Turn.

684. ἀεὶ] αἰεὶ libri.

δικαστῶν Canterus. δ' ἑκάστων libri.

685. Ἄρειον] Scribendum ὄρειον cum Hermanno. Ineptum enim est Ἄρειον τόνδε dici, quum in sequentibus demum versibus explicetur, cur petra hæc Ἄρειος sit cognominata.

πάγον δ' Ἄρειον] Quia post hæc verba longior sequitur parenthesis verborum Ἀμαζόνων ἕδραν—πάγος τ' Ἄρειος, facile excusabitur ἀνακολουθία constructionis, quæ nulla esset, si statim sic incepisset Æschylus hanc periodum ἐν δὲ πάγῳ Ἀρείῳ τῷδε—ἐν δὲ τῷ σέβας etc. SCH. Huc pertinere Ennianum illud fragmentum creditur (p. 252. ed. Hess.)

Areopagiticam ea de re vocant petram. STANL.

Ἀμαζόνων ἕδραν] Meminit et Etymologici auctor p. 139, 8. Ἄρειος πάγος, δικαστήριον Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐστρατεύοντο Ἄρεος οὖσαι. Notandum vero quod in etymologia nominis ab Æschylo recedit; neque enim Areopagum ita dictum vult, quod ibi Amazones Marti sacra fecerint, sed ab ipsis Amazonibus, utpote quæ essent Martis filiæ. Cui astipulatur etiam Eustathius in Dionysii Perieg. v. 653. Ἀφ' ὧν, ὡς ἐξ Ἄρεος ἀγομένων, καὶ ὁ Ἄρειος πάγος ἐν Ἀθήναις ὠνόμασται, οἷα μέχρι καὶ ἐκεῖ ἐλθουσῶν. Longe vero aliter omnes alii, qui ab ipso Marte nomen accepisse velint, quod judicium illic primus subierit. Pausanias 1, 28, 5. Καθ' ὃ καὶ ὁ Ἄρειος πάγος—καλούμενος, ὅτι πρῶτος Ἄρης ἐνταῦθα ἐκρίθη· vel ob adulterium, Œcumenius in Act. 17. 34. Ἄρειος δὲ πάγος ἐλέγετο ὁ τόπος, ἐπειδὴ ὁ Ἄρης, ὥς φασι, τῆς μοιχείας ἐκεῖσε δίκας ἔδωκε· vel ob cædem Halirrothii, Aristides vol. 1. p. 185. Cant. Λαγχάνει Ποσειδῶν Ἄρει τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς, καὶ νικᾷ ἐν ἅπασι τοῖς θεοῖς καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ τόπος λαμβάνει τὴν αὐτὴν, τοῦτο συμβάντος σύμβολον καὶ δικαιοσύνης ὥσπερ ἄλλο τι μαρτύριον καὶ πίστιν ἐς ἀνθρώπους. Arundeliana Epocharum stela, l. 5. Ἀφ' οὗ δίκη Ἀθήνησιν ἐγένετο Ἄρει καὶ Ποσειδῶνι ὑπὲρ Ἁλιρροθίου τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη Ἄρειος πάγος, ἔτη ΧΗΗ Δ|ΔΠΙΙΙ βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Κραναοῦ. STANL.

686. θ'] τ' Turn. om. Ald.

687. νεόπτολιν] νεόπολιν Ald.

688. Post *τότε* comma ponatur.

691. *φόβος συγγενὴς* non est *timor ab natura ingenitus,* ut Wakefieldus putat, sed *timor cum reverentia cognatus,* quam cives Areopago præstituri essent. SCH. Scribendum *ξυγγενὴς* cum Porsono.

μὴ 'δικεῖν Turn. *μὴ ἀδικεῖν* libri reliqui. Scribendum *μἀδικεῖν.*

692. *τό τ'*] *τόδ'* M. Ald. Rob. *τόθ'* Turn. *τό, θ'* Steph.

ἦμαρ] *ἦμαρ* libri.

693. *μὴ 'πικαινούντων* Stephanus. *μὴ 'πικαινόντων* libri. Scribendum *μὴ 'πιχραινόντων* cum Wakefieldo.

694. Post *ἐπιρροαῖσι* colon omisit typotheta.

θ'] Scribendum *δ'* cum Pearsono.

696. *ἄναρχον*] *ἄναρκτον* Bentleius, ex v. 526.

μήτε] *μήδε* (hoc accentu) M. *μὴ δὲ* Rob. quod ipsum quoque nihil aliud esse quam *μὴ τὲ* ex eo colligi potest quod pro *μήτ' ἄναρχον* similiter expressum est *μὴ τ' ἄναρχον.*

δεσποτούμενον] *δ'* addendum videbatur Stanleio.

697. *περιστέλλουσα* Porsonus cum Heathio. Revocandum quod in libris est *περιστέλλουσι.*

σέβειν] *σέθεν* M. Par. Guelf. Ald. Turn. Vera scriptura annotata in margine M., restituta in Rob. Steph.

700. *τοι* om. Rob.

703. *οὔτ' ἐν*] *οὔτε* Par. Ald. Turn.

Σκύθαισιν] *Σκύθῃσιν* libri, nisi quod *Σκύθοισι* Par.

704. *κερδῶν*] *κερδῶν τ'* Pauwius. Præstat *κερδῶν δ',* quod conjecit Schwenkius.

708. *εἰς*] Scribendum *ἐς.*

709. *καὶ*] *ἐπὶ* Rob.

710. *αἰδουμένους* Stanleius. *αἰδουμένοις* libri, interpunctione post *δίκην* posita, post *ὅρκον* omissa.

ὅρκον] *νόμον* Par.

713. *κἄγωγε*] *κἀγώ γε* Rob. Steph. *κἀγώ* M. Guelf. Ald. Turn.

714. *κελεύω*] *κελεύσω* Rob. Idem vitium v. 674.

716. *μαντεύσει*] *μαντεύσῃ* libri.

μένων] Scribendum *νέμων* cum Hermanno.

717. *ἢ* typothetæ error pro *ᾗ.*

723. *Φέρητος ἐν δόμοις*] Respicit Alcestidem Admeti uxorem ab inferis revocatam. Cf. Eurip. Alcest. v. 28. sqq. SCH.

726. χὥτε] χ' ὥτε Steph. χ' ὥς τε Guelf. Ald. Turn. χ' ὡς Rob.

727. παλαιὰς δαίμονας] παλαιὰν διανομὴν e libro MS. restitui in Zimmermanni Diario a. 1836.

728. οἴνῳ] Idem tradit schol. Eurip. Alcest. 12.

730. ἐμεῖ] ἐμῇ libri.

731. κάθιππάζει] καθιππάζῃ libri.

733. ἀμφίβουλος] ἀμφίβολος M. Guelf. Ald. Rob.

735. ψῆφον—προσθήσομαι] Minervam suum adjecisse calculum, quo absolutus est Orestes, tradunt alii quoque. Aristides vol. 1. p. 24. Cant. *τὴν δὲ φιλανθρωπίαν* (Minervæ) *οἱ περὶ Ὀρέστην λόγοι μαρτύρονται, ὃν φυγόντα μὲν ἐξ Ἄργους Ἀθήναζε, φεύγοντα δ' Ἀθήνησι δίκην ὑπ' Εὐμενίδων, ἴσων τῶν ψήφων γενομένων προσθεμένη τὴν παρ' αὐτοῖς σώζει. καὶ τοίνυν ἔτι νῦν σώζει πάντας, ἐὰν ἴσαι γένωνται.* Julianus p. 114 D. *Ἀθήνησι μὲν οὖν φασιν ὅτι τοῖς πρώτοις ἔθεσιν ἐχρῶντο, καὶ ἔζων τοῖς οἰκείοις πειθόμενοι νόμοις, μεγάλην καὶ πολυάνθρωπον οἰκοῦντες πόλιν, εἴ ποτε τῶν δικαζόντων αἱ ψῆφοι κατ' ἴσον φαίνοιντο τοῖς φεύγουσι πρὸς τοὺς διώκοντας, τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἐπιτιθεμένην τῷ τὴν δίκην ὀφλήσειν μέλλοντι, ἀπολύειν ἄμφω τῆς αἰτίας.* Philostratus Vit. Soph. 2, 3. in Aristocle, *εὐδοκιμοῦντι δὲ αὐτῷ κατὰ τὸ Πέργαμον κἀξηρτημένῳ πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν, ἐξελαύνων ὁ Ἡρώδης εἰς Πέργαμον, ἔπεμψε τοὺς ἑαυτοῦ ὁμιλητὰς πάντας· καὶ τὸν Ἀριστοκλέα εἶδεν ὥσπερ τις Ἀθηνᾶς ψῆφος.* Meminit et Dio 51, 19. *ἔκκλητόν τε δικάζειν καὶ ψῆφόν τινα αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς δικαστηρίοις ὥσπερ Ἀθηνᾶς φέρεσθαι ἐκέλευσαν.* STANL. Ab illorum scriptorum narratione eo dissentire Æschylum manifestum est, quod Minervam nondum numeratis Areopagitarum calculis suum in urnam conjecisse calculum eoque effecisse finxit ut par in utramque sententiam calculorum numerus evaderet Orestesque secundum legem v. 741. constitutam absolveretur. Cum Æschylo consentiunt scriptores ab Hermanno p. 189. indicati, scholiasta Aristidis ad vol. 1. p. 108, 10. p. 428. ed. Fromm. *φασὶ δὲ ὅτι τῶν ἐξ θεῶν προστιθέντων ταῖς Ἐρινύσι καὶ τῶν ϵ' τῷ Ὀρέστῃ, μετέωρον ἔχουσαν τὴν ψῆφον Ἀθηνᾶν ὕστατον προστιθεῖσαν νικῆσαι αὐτὸν πεποίηκεν· εἰκότως· ὑπὲρ οὗ γὰρ τὴν ἐκεῖσε κρίσιν ἠγάπησεν, ἀντὶ χάριτος χάριν αὐτῷ εἰσενήνοχεν. εἰ δέ τις εἴποι, πῶς τὸ ἴσον ἔχων τῶν θεῶν νενίκηκεν, ἐρεῖς ὅτι θνητὸς ὢν τὰς ἴσας τῶν θεῶν ψήφους ἐδέξατο, διὰ τοῦτο νενίκηκε.* Lucian. Piscat. c. 21. *ἐμὲ δὲ ἤν που κρατούμενον ἴδῃς* (Minervam dicit)

καὶ πλείους ὦσιν αἱ μέλαιναι, σὺ προσθεῖσα τὴν σεαυτῆς σῶζε. Harmonid. c. 3. ὥστε ἤν που καὶ νῦν ἐμοὶ ἐς τὸ χεῖρον ῥέπωσιν αἱ ψῆφοι ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐλάττους ὦσιν αἱ ἀμείνους, σὺ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς προστιθεὶς ἀναπλήρου τὸ ἐνδέον παρὰ σεαυτοῦ. Eurip. Iphig. T. 965. ἴσας δέ μοι ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένῃ.

739. οὐ] καὶ Ald. Turn.

745. ἆρ'] ἀλλ' Par.

746. Hunc versum Oresti tribuit Abreschius, choro continuant libri.

748—751. Apollini tribuit Steph.: choro continuant libri reliqui. Oresti tribuendos esse vidit Wieselerus p. 151.

749. μὴ 'δικεῖν] μὴ ἀδικεῖν libri. Scribendum μἀδικεῖν.

750. γίγνεται] γίνεται libri. Post μέγα comma ponatur.

751. βαλοῦσα] Sensus postulat βληθεῖσα, quod conjecit Bentleius, vel πεσοῦσα. Vulgatam scripturam defendit Lobeckius Paralip. p. 165. "ψῆφος βαλοῦσα non aliter dici videtur quam φρυκτωρία τρὶς ἓξ βαλοῦσα Agam. 33. id est εὐβολοῦσα, εὐτυχοῦσα, imagine a tesserarum jactu prospero repetita."

ὤρθωσεν] ὤρθωσαν Guelf. Ald.

752. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν] Si ex hac fabula hausta fuerit Enniana, huc pertinet fragmentum illud apud Nonium in v. *Facessere.*

Dico ego vicisse Orestem, vos ab hoc facessite.

Alii ad v. 741. referunt. STANL.

753. ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα] Orestem ἰσοψηφίᾳ a Minerva liberatum refert ipsa apud Euripidem Iph. in Taur. v. 1469.

οὕνεκ' ἐκσώσασά σε
καὶ πρίν γ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας
κρίνασ', Ὀρέστα· καὶ νόμισμ' ἐς ταὐτό γε
νικᾶν ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ.

Meminit et in Electra Euripides 1265.

ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκῃ
ψῆφοι τεθεῖσαι.

Et ibid. 1268.

καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται
νικᾶν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.

Alludit etiam Aristophanes in Ranis 695.

κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον ὡς ἀπολεῖται,
κἂν ἴσαι γένωνται.

Quare vero cum calculi pari numero accusatori et reo fuerint, reum vincere sancitum sit, διὰ τί ποτε ὅταν καὶ τῷ φεύγοντι καὶ τῷ διώκοντι φαίνωνται ψῆφοι ἴσαι, φεύγων νικᾷ, plures assignat rationes Aristoteles Probl. 29, 13. STANL.

755. καὶ γῆς] Scribendum γαίας.

757. ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

760. σωτῆρος] Jovis. V. Eurip. Herc. f. 48. WAKEF.

762. στρατῷ] *Populo.*

763. τὸ λοιπὸν—πλειστήρη χρόνον] Recte auctore Heathio vertitur: *Deinceps in omne futurum tempus, quamvis longissimum sit.* SCH. πλεισθήρη Guelf. Turn. πλεισθήρῃ Ald.

χρόνον] χρόνῳ Ald.

766. ἐποίσειν M. Par. Rob. Steph. ἐπείσειν Guelf. ἐσήσειν Ald. Turn. "Idem juramentum in Euripidis Suppl. 1190.

ὁ δ' ὅρκος ἔσται μήποτ' Ἀργείους χθόνα
εἰς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν,
ἄλλων τ' ἰόντων, ἐμποδὼν θήσειν δόρυ." STANL.

767—774. αὐτοὶ γὰρ—εὐμενέστεροι] Versus non Æschylei, sed ab homine scripti qui quæ breviter graviterque versibus præcedentibus dixerat Æschylus loquacitate sua ineptissime dilatavit, oratione usus quam emendare frustra conati sunt critici.

768. παρβαίνουσι] παρμένουσι Par.

769. ἀμηχάνοισι] ἀμηχάνοις M. Guelf. Ald.

πράξομεν] Male per τιμωρησόμεθα explicat scholiasta. Neque enim dubitandum quin hic poeta orationem suam sic construxerit, τοῖς παρβαίνουσι πράξομεν ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος.

Post δυσπραξίαις comma recte posuit Turn.

770. παρόρνιθας] παρ' ὄρνιθας Guelf. Ald. Turn.

772. ὀρθουμένων] ὀρθουμένοις Turn.

773. ἀεὶ] αἰεὶ Rob. Turn. Steph.

774. ἔσμεν] ἐσόμεθ' potius dicere debebat, quod conjecit Heathius.

εὐμενέστεροι] ἀσμενέστεροι Rob.

775. Comma non post λεὼς, sed post χαῖρε poni debebat.

779. χερῶν] χειρῶν Ald.

780. 810. ἢ] Scribendum ἁ et interpunctio post βαρύκοτος delenda.

782. ἰοὺ ἰοὺ,] Scribendum ἰὸν ἰὸν ex M. Guelf., deleto com-

mate. Conf. v. 478. *χώρᾳ μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων πέδοι πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.*

ἀντιπαθῆ lectio ab Stephano memorata et reperta in Par. Revocandum *ἀντιπενθῆ* ex M. Guelf. Ald. Rob. Turn. Steph. Scholiasta, *ἰσοπενθῆ, ὅμοια δρῶντα οἷς πέπονθα.*

783. *μεθεῖσα* pro *μεθήσω* accipit scholiasta: quod fieri nequit. Mihi verbum aliquod, quale *βαλῶ* est, ante *μεθεῖσα* excidisse videtur.

784. *χθονὶ ἄφορον* Turn. *χθόνια φόρον* Ald. *χθονιαφόρον* Rob. quod legit scholiasta, qui explicat *τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον.* Ego *χθονὶ* vel delendum vel versui 781. pro *γᾷ* restituendum arbitror. Quo remoto dochmius prodit *ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ.*

785. *λιχὴν*] Scribendum *λειχήν.* V. ad Choeph. 282.

λιχὴν] Significatur *pestiferum virus ex sanguineis Eumenidum stillis propagatum.*

ἄφυλλος ἄτεκνος] I. e. *frugibus terræ et humanæ soboli perniciosus;* ut Sophocles de peste in Thebas sæviente Œd. Tyr. 25.

> *φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονὸς,*
> *φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε*
> *ἀγόνοις γυναικῶν.*

Et Virgil. Æn. 3, 137.

> *subito cum tabida membris*
> *Corrupto cœli tractu, miserandaque venit*
> *Arboribusque satisque lues et letifer annus.*

WAKEF. Versus non integer.

786. *ἐπισύμενος* M. *ἐπεσύμενος* Rob. *ἐπεσσυμένος* Turn. Steph. *ἐπέσσυμος* Ald.

788. *βαλεῖ* Turn. *βαλεῖν* libri reliqui.

789. *στενάζω*] *στενάξω* M. Par.

γένωμαι;] Hoc etsi ita defendi potest ut pronomine ex antecedentibus repetito pro *τί γένωμαι* accipiatur, probabilior tamen Tyrwhitti emendatio est *γελῶμαι.* Versus est bacchiacus.

791. *μεγάλατοι* Ald. Recte in aliis divisim *μεγάλα τοι.*

794. *πίθεσθε*] *πείθεσθε* Ald. Rob. *πείθεσθαι* Guelf.

795—823. om. T.

796. *ἀτιμίᾳ*] *ἀτιμίας* Ald. Turn.

798. *χρήσας* Turn. *θήσας* libri reliqui.

800. δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ β.] δέ τε τῇδε γῇ β. M. Par. Guelf. Ald. Rob.

802. δαιμόνων] Lectio vitiosa. πλευμόνων Wakefieldus.

σταλάγματα] γρ. στενάγματα M. Par.

803. αἰχμὰς] Lectio vitiosa. αὐχμοὺς Scaliger.

805. ἐνδίκου] ἐνδίκους Heathius.

809. χερῶν εἴλεσθε] χειρῶν εἴλετε Ald.

812. ἰοὺ ἰοὺ,] Scribendum ἰὸν ἰὸν ex M. Par.

ἀντιπαθῆ M. Par. Ald. Rob. Recte ἀντιπενθῆ Turn. Steph.

813. καρδίας] καρδίαν Turn.

814—823. Eadem in libris scripturæ discrepantia quæ v. 784—793.

827. καὶ—θεῶν] Hoc etiam Virgilius testatus est, quod nec Stanleium fugit. Æn. 1, 46. de Minerva:

> *Ipsa Jovis rapidum jaculata e nubibus ignem*
> *Disjecitque rates, evertitque æquora ventis;*

ubi Servius consulendus est. Nec appositus non videtur Callimachus Jac. Pall. 131.

> Ὣς φαμένα κατένευσε· τὸ δ' ἐντελὲς, ᾧ κ' ἐπινεύσῃ
> Παλλὰς, ἐπεὶ μούνᾳ Ζεὺς τό γε θυγατέρων
> Δῶκεν Ἀθαναίᾳ πατρῷϊα πάντα φέρεσθαι. WAKEF.

828. ᾧ] οἷς Schuetzius.

830. γλώσσης ματαίας καρπὸς sunt *linguæ* ira concitatæ, adeoque *ad temeritatem et audaciam pronæ imprecationes, quibus efficitur ut omnia male procedant.* SCH.

832. κοίμα—μένος] *Consopias quæso atræ bilis in te effervescentis acerbam vim.* SCH.

834. τῆσδε τἀκροθίνια Turn. τῆς δετ' ἀκροθίνια Ald. τῆς δέ τ' (δὲ τ' Rob.) ἀκροθίνια M. Hoc est τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια, quod recte posuit Hermannus. Post ἀκροθίνια et post τέλους commata ponantur.

835. τέλους] τέλος Guelf. Ald. Turn.

838. 871. κατὰ] Scribendum κατά τε, quod altero loco præbent M. Rob.

γᾶν] Scribendum γᾶς cum Hermanno.

839. 872. μύσος M. Steph. μῦσος Rob. μῖσος Ald. Turn.

841. 874. οἶ οἶ (οἶ οἶ Ald.), δᾶ φεῦ] Scribendum οἰοῖ δᾶ, φεῦ.

843. 876. πλευρὰς ὀδύνα] Dochmium restituit Wieselerus p. 161. πλευρὰς, ὤ, δύα.

844. 878. ἄϊε media syllaba producta dictum, ut apud Hesiod. Oper. 215. σὺ δ' ἄϊε δίκης. Nam clausula est choriambica ´– ◡ ◡ – ◡ ´– –.

845. 879. τιμᾶν] τιμῶν M. τιμῶν Par. Ald. Rob.

δαμιᾶν Schuetzius. δαμίαν Turn. δαμαίων M. δαμαίων Ald. Rob. δαμαίαν Par. Guelf. Scribendum δαναιᾶν cum L. Dindorfio in Thesauro vol. 2. p. 885. γέρας παλαιὸν vocat v. 394.

846. 880. δυσπάλαμοι] δυσπάλαλοι Guelf. Ald.

δόλοι] δόλῳ M. δόλῳ Turn.

849. καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ' Steph. καίτοι μὲν σὺ κάρτ' M. Guelf. καίτοι μὲν σὺ γάρ τ' Ald. Rob. καίτοι σὺ μὲν κάρτ' εἶ γ' Turn. καὶ τῷ γε μὴν σὺ κάρτ' Wakefieldus. Recte Wieselerus p. 163. καὶ τῷ μὲν εἶ σὺ κάρτ'. Totum versum delevit Bothius in editione prima.

852. προὐννέπω] προυννέπω Ald.

856. τεύξει] τεύξῃ libri.

στόλων] στόλον Guelf. Ald. Ante hunc versum versus unus excidit, in quo substantivum fuit ad quod refertur ὅσην.

857. σχέθοις] σχέθης Ald.

βροτῶν] βροτοῖς Par.

860. νέων] ναίων conjecit Robortellus.

ἀοίνοις Robortellus. ἀοίνους libri. ἀοίνους dicit rixas non ex vino natas, sed ab Furiis injectas, quarum sacrificia sunt ἄοινα: v. ad v. 107.

ἐμμανεῖς] ἐμμανὴς Auratus.

861. μηδ'] Scribendum μήτ'.

ἐξελοῦσ'] Lectio vitiosa. ἐξάγουσ' Burgesius. ἐξέδουσ' Hermannus, collato Homerico θυμοβόρος ἔρις. Scholiasta in ed. Rob. ἐξελθοῦσα: διαπεράσασα. in ed. Steph. ἐξελοῦσα: ἀναπτερώσασα· μάχιμον γὰρ τὸ ὄρνεον, τῶν τε ἄλλων ζῴων τὸ συγγενὲς αἰδουμένων μόνος οὐ φείδεται.

862. ἐμοῖς ἀστοῖσιν Steph. ἐμοῖς αὐτοῖσιν Turn. ἐμοῖσιν ἀστοῖσιν M. ἐμοῖσιν αὐτοῖσιν Guelf. Ald. Rob.

ἱδρύσῃς Ἄρη Stephanus in annotatione. ἱδρύσῃ κάρη M. Par. ἱδρύσῃ κόρη Guelf. Ald. Turn. ἱδρύσῃ βάρη Rob.

863. ἀλλήλους] ἐλλήνους Ald. ἕλληνας Turn.

864. οὐ μόλις] Per οὐ μακρὰν explicat scholiasta. Ad pugnam Marathoniam respici conjicit Hermannus.

865. ἔσται] ἔστι M. ἔστι Par.

866. ἐνοικίου δ' ὄρνιθος] *Sunt enim galli*, ut loquitur Varro de Re Rustica 3, 9, *in certamine pertinaces,—et ad prœliandum inter se maxime idonei.* Philo Περὶ τοῦ πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον p. 885. Οἱ γοῦν ἀλεκτρυόνες οὕτως εἰώθασι φιλοκινδύνως ἀγωνίζεσθαι, ὥστε ὑπὲρ τοῦ μὴ εἶξαι καὶ παραχωρῆσαι, κἂν ἡττῶνται τοῖς δυνάμεσιν οὐχ ἡττῶνται ταῖς εὐτολμίαις, ἄχρι γὰρ θανάτου παραμένουσιν. STANL.

870—880. V. ad v. 837—846.

883. πολισσούχων] πολισσοῦχον Ald. πολισσοῦχος Turn.

887. θέλεις] θέλῃς (ει) M.

888. οὔτ'—ἂν] Scribendum vel οὔ τἂν cum Wellauero vel οὐκ ἂν cum Pearsono.

ἐπιρρέποις] ἐπιρρέπεις Guelf. Ald.

889. κότον τιν'] κότον τε Ald. ex quo κότον ποτ' fecit Turn.

890. τῇδέ γ' εὐμοίρου Turn. Steph. τῇδέ γ' ἀμοίρου M. Par. Guelf. Ald. τῇδε δ' ἀμοίρυ (sic) Rob. Recte Dobræus τῇσδε γαμόρῳ.

892. ἔχειν] ἕξειν Elmsleius Mus. Cantabr. 6. p. 303.

894. καὶ δὴ δέδεγμαι] *Fac me accepisse.* V. Elmsl. ad Eurip. Med. 380. WELLAUER.

895. εὐθενεῖν Scaliger. ἀθενεῖν Rob. εὖ σθένειν M. εὖ σθενεῖν Turn. εὐσθενεῖν Ald.

897. συμφορὰς] ξυμφορὰς Porsonus recte.

898. καί μοι] μή μοι Par.

πρόπαντος Abreschius. πρὸ παντὸς libri.

θήσει] θήσῃ libri.

899. ἔξεστι] ἔξεστιν Guelf. Ald. Rob. Interrogationis signum in fine versus ponunt Rob. Steph.

901. ἐπικτήσει] ἐπικτήσῃ libri.

902. τῇδ' ἐφυμνῆσαι] τῇδ' εὐφημῆσαι Ald. τῇδε φημῆσαι Turn.

903. νίκης] Scribendum νείκης cum Hermanno. V. ad Agam. 1378.

905. Delendum comma post ἀήματα positum.

907. βροτῶν] Scribendum βοτῶν cum Stanleio.

908. εὐθενοῦντα] εὐθενοῦντας M. Guelf. Ald. Idem voluit Rob. qui typothetæ errore εὐθινοῦντας.

910. In ἐκφορωτέρα Abreschius imaginem ab *elatione funeris* ductam esse existimat. Aptius tamen est, sic interpretari, ut

Æschylus respexerit ad *noxias et inutiles herbas, quæ ex horto egeruntur, et exstirpantur*. Hoc enim interdum dicitur ἐκφορεῖν. Wakefieldus ἐκφορωτέρα reddit *infructuosior*, q. d. illis facias potius *vacuam* domum quam *plenam*. Enimvero si hoc voluisset Æschylus, τοῖς δυσσεβοῦσι scribendum erat. SCH.

911. 912. choro tribuit Rob.

911. φιτυποιμένος] Rectius φιτυποίμενος. V. Lobeck. Paralip. p. 195.

913—915. choro tribuit Ald.

913. τοιαῦτα σοὖστι Porsonus. τοιαῦτα σοῦ 'στι Rob. Steph. τοιαῦτας οὗτοι Ald. τοιαῦτά σ' οὗτοι Guelf. Turn. τοιαῦτα σ' . . . . Par.

915. τήνδ'] τὴν Guelf. Ald. Turn.

916—926=938—948.

918. 919. pariterque 920. 921. conjungendi, et in antistropho 940. 941. et 942. 943.

920. ῥυσίβωμον] ῥυσίβολον Guelf. Ald. Turn.

924. ἐπισσύτους] ἐπισεύτους Ald. unde ἐπιτεύκτους Turn.

925. ἐξαμβρόσαι] ἐξ ἀμβρόσαι Rob. Lectio vitiosa infelicibus tentata criticorum conjecturis, ἐξαμβρῦσαι, ἐξαμβλῶσαι, ἐξαμφῦσαι.

929. καταναссαμένη] καταναсαμένη Ald.

932. βαρέων] Lectio vitiosa. "Nobis aptissimum visum est ὁ δὲ μὴ κύρσας πρᾴων τούτων reponere. *Quicunque vero has Eumenides non fuerit expertus mites et mansuetas, sed potius iratas*, etc. Omnino ad illustrandum h. l. comparandi sunt versus 550—556." SCH.

934. ἀπλακήματα Pauwius. ἀμπλακήματα libri.

935. σιγῶν] Scribendum σιγῶν δ' cum Hermanno delendumque comma post ὄλεθρος positum.

936. μέγα φωνοῦντ'] μεγαφώνους τ' Ald. μεγαφώνους, omisso τ', Turn.

938. δενδροπήμων] *Nocens arboribus*, eas ἀφύλλους reddens et ἀκάρπους. WAKEF.

939. Post λέγω comma ponatur. "Τὰν ἐμὰν χάριν λέγω nihil aliud est quam *pergo enim beneficia mea enarrare.*" SCH.

940. φλογμός τ' Turn. Steph. φλοιγμὸς libri reliqui sine τ'. Scribendum φλογμοῖς ὀμμ. cum Hermanno.

φλογμὸς] *De solis ardoribus.* Huc referas Horatii Od. 3, 1, 36:

arbore nunc aquas
Culpante, nunc torrentia *agros*
Sidera, nunc hiemes iniquas;

et ibid. 23, 5.

Nec pestilentem sentiet Africum
Fecunda vitis, nec sterilem seges
Rubiginem. WAKEF.

941. τόπων] τόπον Rob.

944. εὐθενοῦντ' (εὐσθενοῦντ' Ald. εὐθυνοῦντ' Rob.) ἄγαν] Recte Dobræus εὐθενοῦντα γᾶ. Commata post ἄγαν et ἐμβρύοις deleantur.

945. διπλοῖσιν Stanleius. διπλοῖς libri.

ἐμβρύοις] ἐν βρύοις M.

946. γόνος] Duas quæ exciderunt syllabas recte supplevit Hermannus, γόνος δὲ γᾶς, quæ verba de argentifodinis sunt intelligenda Laureoticis. Eodem spectat Pers. 238. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς (Atheniensibus) ἐστι, θησαυρὸς χθονός. γόνον Turn. interpunctione Aldina post γόνος deceptus.

948. τίοι] τισι sine accentu Ald. τίσι Rob.

949. πόλεως φρούριον] *Vos urbis custodes et præsides.* Areopagum alloquitur. SCH.

950. οἷ] οἷα M. Guelf. Ald.

ἐπικραίνει Pauwius. ἐπικρανεῖ libri: quod defendi potest. V. ad Agam. 1340.

γὰρ om. Rob.

951. Ἐρινὺς] Ἐριννὺς Ald. Turn.

954. δακρύων] κρύων M. Par. Guelf. Rob.

956—967=976—987.

956. 957. et 961. 962. conjungendi, et antistrophici 976. 977. 981. 982.

956. ἀώρους] ἀώροις Rob.

960. Post ἔχοντες comma ponatur. κύρι' ἔχοντες dii intelliguntur nuptiarum præsides.

961. θεαὶ, τῶν] Scribendum θεαί τ' ὦ cum Hermanno. ἔχοντες θεοὶ καὶ Μοῖραι Butlerus.

962. ματροκασιγνῆται] "Nox enim et *Eumenidum* et *Parcarum* mater. Hesiodus de *Nocte* Theog. 217:

καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους.

Cum quo versu compares supra v. 321. WAKEF.

963. δαίμονες—θεῶν] Hæc sententia mirum in modum obscuratur interpunctione vulgari, qua post ἐπιβριθεῖς commate distinguitur, quod autem sequitur ἐνδίκοις ὁμιλίαις cum ultimo versiculo conjungitur. Imo comma post ἐπιβριθεῖς tollendum ac post ἐνδίκοις ὁμιλίαις plenius distinguendum est. Qua ratione servata sensus oritur aptissimus: *O deæ justitiam et legum rigorem sancte observantes, omnem domum ex æquo invisentes,* (scil. ab omni partium studio prorsus alienæ) *omnique tempore justo accessu irruentes, omnino autem* honoratissimæ *dearum.* Cf. supra v. 312. sqq. SCH. Deleatur comma post ἐπιβριθεῖς, ponatur post ὁμιλίαις.

964. μετάκοινοι] μεγάκοινοι M. Par. Ald. Rob.

967. παντᾶ] πάντα libri.

970. πειθοῦς] Scribendum Πειθοῦς litera majuscula.

973. Ζεὺς ἀγοραῖος] Epithetum compluribus diis commune, tum præcipue iis, qui rebus forensibus et facundiæ præsunt, quo sensu de Jove intelligendum hoc loco. Accedit, quod a Plutarcho de genio Socratis narratum, nempe Socratis patrem Oraculo monitum fuisse, ut sacra faceret ὑπὲρ αὐτοῦ (nempe pro filio recens nato) Διὶ ἀγοραίῳ καὶ Μούσαις. SCH.

974. ἀγαθῶν ἔρις] *Contentio bonorum*, i. e. certamen utrum Minerva an Eumenides plura in civitatem bona conferant.

977. ἐπεύχομαι] ἀπεύχομαι Par. ἐπαύχομαι Rob.

980. πολιτᾶν] πολιτῶν Ald. Turn.

981. ποινὰς] Scribendum ποινᾶς cum Pauwio.

985. κοινοφελεῖ M. Ald. κοινωφελεῖ libri reliqui. Scribendum κοινοθελεῖ cum Wieselero. κοινοφιλεῖ Hermannus. Ceterum deleatur comma post διανοίᾳ.

988. ἆρα] ἄρα edd. vett. ἦ ῥα Wakefieldus. ἄρτι Burgesius.

φρονοῦσι] φρονοῦσιν Guelf. Ald. φρονούσης Rob. Recte Hermannus φρονοῦσα.

989. εὑρίσκειν Porsonus ex Pauwii conjectura. εὑρίσκει libri. Scribendum εὑρίσκεις; ex conjectura Robortelli.

992. εὔφρονας] εὐφρόνως Rob.

ἀεὶ] αἰεὶ Turn. Steph.

993. γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον—πάντες] Recte γῆ καὶ πόλις ὀρθοδίκαιοι—πάντως Hermannus, γῆ καὶ πόλις ex conjectura, reliqua ex codd., scripsit.

996—1002=1013—1020.

996. χαίρετ'] Scribendum χαίρετε χαίρετ' cum Turn.

ἐν αἰσιμίαις] Recte Butlerus ἐν αἰσιμίαισι. ἐραισιμίαις Ald. ἐναισιμίαις M.

997—1002. Hi sex versus in tres sunt describendi pariterque in antistropho.

997. ἀστικὸς] ἀστυκὸς Steph. 'Αττικὸς Erotianus s. v. ἴκταρ p. 192.

999. παρθένου] παρθένους M. Guelf. Ald.

1001. δ' om. Guelf. Ald. Turn.

1003. δ' ἐμὲ Porsonus. δέ με libri.

1004. Tollenda interpunctio post ἀποδείξουσαν in Turnebi aliorumque editionibus posita et transferenda post προπομπῶν, ut in ed. Rob. factum. In Ald. commata post ἀποδείξουσαν et προπομπῶν posita sunt.

1005. πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν] Jam nimirum Eumenides pompa sollemni deducuntur ad fanum iis destinatum. Præit Pallas viam quasi monstratura; sequuntur viri, Areopagitæ præcipue, qui judices sederant, v. 1010. cum victimis, v. 1013. hos excipit Eumenidum chorus; easque comitatur triplex agmen, puellarum, mulierum, et viduarum, s. omnino vetularum, cum facibus, v. 1027. SCH.

προπομπῶν Bentleius. προπομπόν libri.

1006. σφαγίων] Hoc quoque loco uti poterat Spanhemius ad Callimach. Hymn. in Pallad. v. 117, ubi docet furiarum sacrificia non semper ἄπυρα fuisse. Hic enim diserte σφάγια *victimæ* nominantur, eademque σεμνὰ dicuntur, haud dubie ob nigrum colorem. Nigram certe ovem Orestes Eumenidibus mactasse fertur schol. ad Sophocl. Œdip. Col. v. 42. SCH.

1007. κατὰ γῆς σύμεναι] In fano Eumenidibus dicato erat cella subterranea, ubi nocturna iis sacrificia fiebant. In hanc igitur cellam deducuntur, indeque finguntur ad Tartarum descendere. SCH. σύμμεναι Guelf. Ald. δύμεναι Turn.

ἀτηρὸν Bentleius. ἀτήριον libri.

1011. μετοίκοις Turn. Steph. μέτοικοι libri reliqui.

1013. ἐπιδιπλοίζω, quod in veteribus editionibus ἐπιδιπλοΐζω scriptum est, seclusit Porsonus Piersoni sententiam (ad Mœr. p. 167.) secutus. Non est ejiciendum, sed emendandum ἔπος διπλοίζω.

1019. εὖ σέβοντες] εὐσεβοῦντες Guelf. Ald. Rob.

1021. δὲ] γε Pearsonus frustra.

1022. τε] τι Rob.

φέγγη] φέγγει M. Guelf. Ald. Rob. quod defendit Ahrensius p. 7. collato Pers. 1076. πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις.

1023. εἰς] Scrib. ἐς.

ἔνερθε] ἔνερθεν Rob.

1024. ξὺν προσπόλοισιν] Sacerdotes templique ministros suos, Palladium rite colentes, cum facibus Eumenidum chorum comitari jubet Minerva. SCH.

1025. ὄμμα] *Flos populi*; ut ὀφθαλμὸς Choeph. v. 926. de *principe familiæ*. SCH.

1026. Θησῇδος] Θησηΐδος libri.

1027. Post hunc versum plura excidisse animadvertit Hermannus Opusc. vol. 2. p. 133. et vol. 6. part. 2. p. 117. recteque ad hanc fabulæ partem rettulit Harpocrationis verba, ab Photio et Suida repetita, Εὐμενίδες, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσιν εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὀρέστου, φησὶν ὡς ἡ Ἀθηνᾶ πραΰνασα τὰς Ἐριννύας ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέστην, Εὐμενίδας ὠνόμασεν. εἰσὶ δὲ Ἀληκτώ, Μέγαιρα καὶ Τισιφόνη.

1028. φοινικοβάπτους Ald. φοινικόβαπτος Turn.

1029. τιμᾶτε] τιμᾶται Guelf. Ald. et ε superscripto M. Refertur hoc verbum ad Eumenidum nomen, quod in præcedentibus qui perierunt versibus lectum fuit.

1031. εὐάνδροισι] εὐάνδροισιν libri.

1032. Προπομποί præscriptum in Steph. Xo. in M. Par. Ald. Turn. Neutrum in Rob.

βᾶτε δόμῳ Wellauerus. βάτ' ἐν δόμῳ M. Par. Guelf. Ald. Rob. βάτ' ἐκ δόμων Turn. Steph.

φιλότιμοι] Idem fere quod πολύτιμοι. V. Lobeck. Paralip. p. 372.

1034. παῖδες ἄπαιδες] Eodem sensu dictum esse quo παλαιαὶ παῖδες vocentur v. 69. monuit Schuetzius.

πομπᾷ] Continuatur oratio verbis γᾶς ὑπὸ κ., interjecto epiphonemate εὐφαμεῖτε δὲ χωρῖται.

1035. χωρῖται Hermannus Elem. doctr. metr. p. 435. Legebatur χωρεῖτε.

1036. γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι] Templum enim Eumenidum Areopago erat proximum. Pausanias 1, 28, 6. Πλησίον δὲ (Areopagi) ἱερὸν θεῶν ἐστιν ἃς καλοῦσιν Ἀθηναῖοι Σεμνάς.

Schol. Thucyd. 1, 126. *τῶν σεμνῶν θεῶν, τῶν Ἐρινύων, κατ' ἀντίφρασιν· ἃς μετὰ τὸν Ὀρέστην οἱ Ἀθηναῖοι πλησίον τοῦ Ἀρείου πάγου ἱδρύσαντο.* Ulpian. in Comment. ad Orat. Demosth. in Midiam: *ὧν* (Eumenidum) *καὶ τὸ ἱερὸν πλησίον ἵδρυτο τῆς βουλῆς.* Diserte Euripides Electr. 1271.

> *πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονὸς,*
> *σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον.*

STANL. Deleatur comma post *ὠγυγίοισι.*

1037. *καὶ τιμαῖς*] *καὶ* recte delet Hermannus.

περίσεπται vel *περισέπται* M. Par. *περίσεπτα* Guelf. Turn. *περισέπτᾳ* Rob. *περὶ σεπτὰ* Ald. Metrum, quod exæquatum esse debet versui 1034, vocabulum postulat quale restituit Hermannus, *πυρισέπτορι.*

τύχᾳ Rob. *τύχας* Ald. *τύχαις* Turn. *τύχαι* M. Par. Guelf.

1039. *πανδαμεί*] Scribendum *πανδαμί* ex M. Guelf. Ald.

1040. *εὐθύφρονες γᾷ*] Recte Hermannus *τᾷδ' εὔφρονες γᾷ.*

1041. *πυριδάπτῳ*] Metrum postulat *σὺν πυριδάπτῳ*, quod conjecit Hermannus.

1042. *λαμπάδι*] Exspectes potius spondeum ut v. 1046. Quamobrem *λάμπᾳ* conjecit Hermannus, quæ tamen non usitata forma est.

1044. *ἔνδαιδες*] *ἔνδαι δ' ἐς* Ald. Turn. *ἔνδᾳδες* Rob. *ἐνδᾷδες* Hermannus. V. Lobeck. Paralip. Gramm. Gr. p. 143.

Deleatur punctum post *οἴκων* ponaturque post *ἀστοῖς.*

1045. *ἀστοῖσι Ζεὺς*] Scribendum *ἀστοῖς· Ζεὺς ὁ* cum Hermanno.

πανόπτας] *παντόπτας* M. Rob. Deleatur punctum post *πανόπτας.*

SUPPLICES.

ARGUMENTUM hujus tragœdiæ excidit: poterit vero peti ex Apollodoro 2, 1. Zenobio 2, 6. Eustathio in Homerum, vel denique ex scholiaste in Prometheum v. 852. Epaphus filius Jovis et Ius, a contactu Jovis dictus, genuit Belum, qui duos filios habuit, Ægyptum et Danaum. Ægypti autem erant quinquaginta filii, et Danai totidem filiæ; Ægyptus autem, ut regnum fratris ad se averteret, cupiebat suos filios cum patruelibus uxoribus conjungere; quod ipse Danaus ei recusabat, partim ob regnum, partim ob periculum necis, quam sibi instare ab uno filiorum fratris, ab oraculo cognoverat. Cum tamen Ægyptus esset potentior, et vi adigere Danaum ad conditionem filiorum accipiendam pararet, Danaus filias navi imposuit, et Argos aufugit, unde meminerat Io auctorem sui generis olim venisse; ubi post regnavit, et Danais nomen a se dedit. Inducitur itaque chorus Danaidum supplicantium apud Argos, ut Argivi defendant illas ab injuria violentarum et injustarum nuptiarum. STANL.

1. *Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ*] Hesychius: *Ἀφίκτορα, τὸν ἱκέσιον Δία.* scil. cum *Ἀφίκτωρ* de *deo* dicitur *supplicum præsidem* innuit, cum de homine *supplicem* ipsum, ut v. 256. *κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων.* STANL.

2. *στόλον ἡμέτερον νάϊον*] *Cœtum nostrum navalem*, i. e. nave huc profectum. SCH. In scholiis Apollonii Rhodii legitur hanc navem, qua istæ Danaides vectæ, primam omnium extitisse a Danao ædificatam, et Danaida dictam ad 1, 4: *ἄλλοι δὲ λέγουσι Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου πρῶτον κατασκευάσαι, ὅθεν καὶ Δαναῒς ἐκλήθη.* SPANH.

3. *ἀρθέντ'*] *ἀρθέντα* Turn. *ἀροέντ'* libri reliqui.

4. ἀπὸ] πρὸ Turn.

προστομίων] στομίων Ald. Turn.

λεπτοψαμάθων Pauwius. λεπτομαθῶν libri.

5. δίαν] δῖαν Turn. male. V. ad Eurip. Rhes. 224.

λιποῦσαι Turn. Steph. λειποῦσαι (hoc accentu) libri reliqui.

7. δημηλασίαν duo libri Spanhemii. δημηλασίᾳ vulgo. De constructione v. Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 351.

8. γνωσθεῖσαι] Pro καταγνωσθεῖσαι dictum.

9. αὐτογενῆ τὸν φυξάνορα] Lectio vitiosa. αὐτογενῆ φυξανορίᾳ Hermannus Opusc. vol. 2. p. 330. αὐτογενεῖ φυξανορίᾳ Bambergerus in Zimmermanni Diario a. 1839. p. 879.

αὐτογενῆ τὸν] αὐτογένητον Ald. Rob.

φυξάνορα] φυλαξάνοραν M. Guelf. Ald. Rob. adscripto in M. γρ. φυξάνοραν.

13. τάδε πεσσονομῶν] *Hæc pensitans* quasi calculis subductis. SCH.

14. κύδιστ' ἀχέων (ἀχαίων M.) ἐπέκρανε] Sententiam hujus loci optime exposuit scholiastes, quamquam ejus interpretatio perperam ad v. 2. referatur. Duo scil. erant ἄχεα, nuptiæ incestæ et exilium. His pensitatis Danaus ἄχος illud, quod neque pietatem neque famam violabat, prætulit ac decrevit subeundum, exilium scilicet; quod igitur hic dicitur κύδιστ' ἀχέων *ex calamitatibus honestissima.* HEATH.

15. διὰ] δὲ διὰ Rob.

κῦμ' ἅλιον Canterus. κυμβάλεον vel κυμβαλέον M. Ald. Turn. κυμαλέον Rob. ex sua ipsius conjectura: nam codex ejus κυβαλέων.

16. κέλσαι Rob. ex conjectura Sophiani et Steph. κέασαι M. Par. et codex Robortelli. κείασε Guelf. καίασε Ald. ex quo κάλεσεν fecit Turn.

17. οἰστροδόνου Turn. Steph. οἰστροδόμου Guelf. Ald. Rob. οἰστρόδομον Par.

18. ἐπιπνοίας] ἐπινοίας M. Guelf. Ald. Rob. Conf. v. 45.

20. τίν' ἂν οὖν Burgesius. τίνα οὖν libri, ex quo Turn. Steph. τίνα γοῦν fecerunt.

23. ἐριοστέπτοισι Scaliger. ἱεροστέπτοισι libri.

24. ὧν πόλις ὧν γῆ] ὦ πόλις ὦ γῆ codex Robortelli.

γῆ καὶ Rob. Steph. γῆς, omisso καὶ, Ald. Turn.

λευκὸν ὕδωρ imitatione Homeri dixit: v. Il. Ψ, 282. Od. E, 70. ABRESCH.

28. δέξαιθ' Rob. Steph. δέξαιτ' Ald. Turn.

29. αἰδοίῳ πνεύματι χώρας] *Cum benevolentia terræ*, i. e. incolarum. WELLAUER.

31. δ' ἑσμὸν] δ' ἐσμὸν vulgo. δεσμὸν Ald. Rob.

33. ὄχῳ ταχυήρει] Nave.

39. σφετεριξάμενον πατραδελφείαν] Σφετεριξάμενον ad ἑσμὸν refertur. Orant autem virgines, ne a viris abripiantur, et in earum potestatem veniant, ac tamquam propriæ ab ipsis usurpentur. Id enim est σφετερίζεσθαι. Hesychius: Σφετεριζόμενος, ὑφαιρούμενος, ἰδιοποιούμενος. Proles πατραδέλφου hic πατραδελφία dicitur. Hesych. Πατράδελφος, θεῖος πρὸς πατρός. STANL. πατραδέλφειαν Pauwius. πατραδελφίαν libri.

41—48=49—56.
57—62=63—68.
69—76=77—84.
85—89=90—94.
95—102=103—110.
111—122=123—133.
134—143=144—153.
154—167=168—175.

41. ἐπικεκλόμεναι] ἐπικεκλομένα Turn. recte.

42. Δῖον πόρτιν] *Vitulum Epaphum* vocat, ex Jove et Io quæ *vacca* fuerat prognatum. Sic infra v. 313. SCH.

ὑπερπόντιον τιμάορα] *Vindicem nostrum transmarinum*, quia scil. in Ægypto fuerat. SCH.

43. τιμάορ' Ἶνιν] τιμ' ἀόρινιν Ald. unde τιμάορον Ἶνιν Turn.

44. ἀνθονομούσας Porsonus. ἀνθονόμους τᾶς M. et qui τὰς Par. Rob. ἀνθονόμους ταῖς Ald. ἀνθονόμου ταῖς Turn. ἀνθονομαῖς ταῖς Guelf.

45. ἐπιπνοίας] ἐπιπνοίαις M. Guelf. Ald. Turn.

46. 47. et 54. 55. conjungendi.

46. ἔφαψιν] I. q. antea ἐπαφὴν v. 18. appellaverat. *Contrectationem enim Jovis nomine filii confirmavit ejusque omen implevit fatale tempus* (scil. graviditatis Iûs usque ad partum) *Epaphumque peperit* ab ἐπαφῇ illa nominatum. Sic Prometh. v. 854.

> ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα
> ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
> ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς θιγημάτων
> τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον. SCH.

48. τ' ἐγέννασεν· ὄντ' Porsonus. δ' ἐγέννασε ἐ-όντ' M. δὲ γέννας ἐόντ' Par. Rob. τε γεννέας ὄντ' Ald. τε γενεᾶς ὄντ' Turn. τε γέννας ἐόντ' Steph.

49. ὄντ' ἐπιλεξαμένα] Hic resumunt Danaides orationis filum, parenthesi Ἔφαψιν—ἐγέννησε abruptum. Ἐπιλεξαμένα autem i. q. ἐπικεκλομένα v. 41. malim vertere, *appellans*, *nomen ejus citans* s. *memorans*, quam ut vulgo vertitur, *invocans*. Nempe significant Epaphi nomen memorando se declaraturas, cujates sint, et quanam a stirpe originem ducant. cf. infra v. 274. seqq. SCH.

50. ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις] Argivam terram designant, ut supra v. 16. sqq. Infra v. 553. eadem appellatur παλαιὸν ἴχνος ματέρος. SCH.

52. τῶν πρόσθε πόνων μνασαμένα] *Labores* scil. Iûs *olim exantlatos enarratura*. cf. v. 291. sqq. SCH.

54. τά τ' ἀνόμοια (ἀνόμια Ald.) οἶδ' (οἶδ' Ald.)] Verba corrupta. τεκμήρι', ἅτ' ἀνόμεν', οἶμαι, ἄελπτα Porsonus in Miscellaneis p. 209.

59. ἔγγαιος,] Delendum comma, scribendum ἐγγάϊος, cum Bambergero. Idem οἰκτρὸν recte ejecit, præeunte Bothio.

60. τις] Scholiasta, πλεονάζει τὸ τις. τιν' Pearsonus.

ἀκούων] Recte Heathius ἀκούειν correxit.

Τηρεΐας Hermannus Opusc. vol. 3. p. 216. Τηρείας libri. Τηρείας cum ἀλόχου, μήτιδος cum οἰκτρᾶς conjungendum esse monuit Bothius.

61. οἰκτρᾶς ἀλόχου] Secundum tragici nostri mentem uxor Terei Philomela erat, non ut alii perhibuerunt Procne. SCH.

62. τ'] γ' Stanleius.

ἀηδόνος] ἀηδονῆς M. Par. Ald. Rob.

63. ἅτ' ἀπὸ χώρων Steph. ἀτοποχώρων M. Par. ἄτοπο χώρων Ald. ἃ τἀπὸ χώρων Rob. ἃ τόπων χώρων Turn.

εἰργομένα] ἐργομένα M. Par. Rob. Turn. ἐργομία Ald. cujus typotheta alibi quoque literas εν et ι permutavit: de quo dixit Porsonus in Miscellaneis p. 209.

64. ἠθέων] Hesych. ἤθεα, τοὺς συνήθεις τόπους καὶ διατριβὰς, ubi conferenda est Alberti nota, qui comparavit Apollon. Rhod. Argon. 2, 1242. χῶρόν τε καὶ ἤθεα κεῖνα λιποῦσα, et Ælian. hist. animal. 9, 9, qui eleganti paronomasia dixit τῶν μητρῴων καὶ ἠθῶν καὶ ἐθῶν ἐρᾶν, pro *maternas sedes et mores amare*. SCH.

66. *ἔθεν* Porsonus. *ἔο ἐν* libri, M. a correctore.

69. *τῶς*] *τῶ* Guelf. *τῶ* Ald. *τῶς* Turn., omisso *καὶ*.

φιλόδυρτος Heathius. *φιλοδύρτοις* libri.

Ἰαονίοισι νόμοισι] Hoc non est de ea modorum musicorum ratione accipiendum, qua Phrygius, Lydius, Ionius aliique modi tonorum intervallis distinguebantur. Sed de universo canticorum charactere pro ingenio nationum diverso ut apud Lucian. in Harmonide Phrygio modo tribuitur *τὸ ἔνθεον*, Lydio *τὸ βακχικὸν*, Dorio *τὸ σεμνὸν*, Ionio *τὸ γλαφυρόν*. SCH. *ἰανοίοισι* Ald. unde *φιλοδύρτοισι αἰνοῖσι* Turn. Scribendum *ἀηδονίοισι*, quam conjecturam, ab Stanleio quoque memoratam, Spanhemius ad Aristoph. Ran. 695. ut alias conjecturas plures codicibus quibusdam, qui nulli fuerunt, tribuit. Ex margine libri Vossiani sumptam esse testatur Burgesius p. 50. Idem comparavit fragm. 412. (ex Bekkeri Anecd. p. 349, 6.) *θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνιον.*

70. *Νειλοθερῆ*] *Solis ardore Ægyptio tostam* olim interpretatus est Bothius, qui postmodum male conjecit *εἰλοθερῆ*. Aliter scholiasta, *τὴν ἐν τῷ Νείλῳ θερισθεῖσαν, ὅ ἐστι βλαστήσασαν ἐν Αἰγύπτῳ. ἀπὸ τῶν σταχύων δὲ ἡ μεταφορά.* *Νειλοθαλῆ* Pearsonus.

71. *καρδίαν*] Metrum postulat *κάρζαν*, de qua forma dixi in Thesauro Stephani vol. 2. p. 1106 D.

73. *γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι*] Choeph. 148. *ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος.* STANL.

74. *φίλους*] Ægypti filios.

75. *ἀερίας ἀπὸ γᾶς*] Ægyptum dicit: v. Steph. Byz. s. v. *Ἀερία*.

77. *θεοὶ* Pauwius. *θεοὶ οἱ* libri.

78. *ἢ καὶ*] *ἢ βαὶ* M. Par. *ἢ* om. Guelf. *ἥβαν* Schuetzius.

τέλεον] Plenum jus, quod obtinente choro severe puniendi fuerint Ægypti filii. Id etiamsi fatis obstantibus haud concedant dii, sed tantum vere oderint, h. e. serio prohibuerint, vim ac contumeliam istorum, tamen vel sic justos eos futuros esse illoque se pro modestia sua contentum fore significat. BOTH. Post *αἶσαν* comma ponatur.

80. *ἐτύμως* Arnaldus. *ἑτοίμως* libri.

στυγοῦντες] *στύγοντες* M. Guelf. Ald. Rob.

82. *κὰκ πολέμου*] *κὰκ πτολέμου* vulgo. *κακοπτολέμου* Guelf. Ald. Turn.

83. *Ἄρης φυγάσιν*] Scholiasta, *καὶ τοῖς ὑπὸ πολέμου τειρομένοις καὶ τετραμμένοις εἰς φυγὴν δαιμόνων σέβας, ῥῦμα τῆς βλάβης*

ἐστίν. *Ἢ οὕτως· καὶ τοῖς ὑπὸ πολέμου τειρομένοις καὶ τετραμμένοις εἰς φυγὴν ὁ βωμὸς Ἄρης ἐστίν· ὑπερμαχεῖ γὰρ αὐτῶν, καὶ οὐδὲν πάσχουσι διὰ τὸ σέβας τῶν θεῶν.* Ex priore scholiastæ interpretatione suspicor eum legisse *ἄτης*, per *βλάβης* enim explicat, in posteriore *Ἄρης* legit. Grotius *ἀρῆς*. STANL. *ἀρῆς*, quod *ἀρᾶς* scribendum, Turn. edidit memor fortasse Homerici et Hesiodei *ἀρῆς ἀλκτῆρα*, quod comparavit Bambergerus. *Ἀρειφυγάσιν* Bothius. *Ἀρηφυγάσι* voluerat Heathius.

φυγάσι] *φυγάσιν* M. recte.

85. *εἰ θείη Διὸς εὖ παναληθῶς*] Versus corruptus. *εἰθείη* M. Ald. Rob. conjunctim, quod et *εἰ θείη* et *εἴθ' εἴη* significare potest.

86. *Διὸς ἵμερος—λαοῖς*] *Jovis consilium haud in promtu est conjectura indagare; nihilo secius id, etiam tenebris involutum, ubique refulget cum atra fortunæ tempestate mortalium gentibus.* Comparatio ducta est a spectaculo fulminum atras nubes interlucentium, adeoque *μελαίνα τύχα* non est h. l. ut Abreschio placebat *eventus obscurus*, sed potius, ut in effectu horridæ tempestatis, calamitatem agris importantis, *dira fortuna ac tristis*. SCH.

87. *πάντα*] *πάντη* Rob.

88. *μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ* Porsonus. *μέλαινα ξυντύχα* Rob. *μέλαιναι ξυντύχαι* M. Guelf. Ald. *μέλαιναι ξυντυχίαι* Turn.

90. *πίπτει—τέλειον*] *Firmiter autem haud supinum cadit*, h. e. certum exitum habet, haud lubricum eventum, *si quid consilio Jovis perficitur*. SCH.

ἀσφαλὲς] *ἀσφαλῶς* Turn. Steph.

92. *δαυλοὶ*] *Perplexæ enim et obscuræ mentis divinæ viæ sunt ac perspectu difficiles*, ut adeo nemo ejus consilia impedire valeat. *Δαυλὸν* Hesych. intp. *δασύ*, et *Δάσκιον* idem exponit *μεγάλως σκιάζον διὰ τὸ σύνδενδρον καὶ δασύ.* Metaphora igitur ducta est a via per sylvam arboribus confertam ideoque perplexam et caliginosam. SCH.

94. *κατιδεῖν*] *κάτει δεῖν* Rob.

95. *δ' ἀπίδων* Hermannus ad Pindar. vol. 3. p. 407. ed. Heyn. *δ' ἀπιδὼν* Porsonus. *δὲ ἀπιδὼν* vulgo et, ut opinor, M, ex quo *δὲ ἀπιδῶν* enotatum. *δὲ ἐπιδὼν* Par. Scribendum *δ' ἐλπίδων* cum Hermanno Elem. doctr. metr. p. 236.

99. *οὔτιν'*] *οὔτις* ex Aurati exemplo et duobus codd. citat Spanhemius. SCH.

100. *τὰν ἄποινον δαιμονίων*] Lectio vitiosa. Verba proxima explicat scholiasta, *τὸ δὲ φρόνημα αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ἀγνῶν ἑδρασμάτων ἐφήμενον, ἐξέπραξε τὸν σκοπὸν ἑαυτοῦ αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἀγνῶν ἑδρασμάτων, ὅ ἐστι τοῦ οὐρανοῦ. Ἄλλως. ἢ τὸ ἄνω ἱδρύμενον, ἢ τὸ ἑδραῖον.*

102 *ἐφ'*] *ἀφ'* codex (?) Spanhemii. "Quæ vera esse lectio videtur. Conf. Hom. Od. 13, 56. *αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων.* et Schæfer. ad Theocr. 25, 170. *Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο αὐτόθεν.*" J. WORDSWORTH. in *the Philol. Museum* vol. 1. p. 211.

103. *εἰς*] *ἐς* libri.

104. *οἵᾳ* Schuetzius. *οἷα* libri.

πυθμὴν] Scholiasta, *ἡ ῥίζα τῶν πεντήκοντα παίδων, ὅ ἐστιν Αἴγυπτος αὐτός.*

105. *τὸ θάλλος* Porsonus. *τὸ θάλος* libri. Corrigendum *τεθαλὼς* cum Bothio: cujus emendationem confirmat scholiasta, *οὐ φύλλοις, ἀλλὰ τῇ ἀνοίᾳ τῶν παίδων ἑαυτοῦ, καὶ διάνοιαν μαινόλιν ἔχων· ὅπερ ἐστὶ κέντρον ἄφυκτον.*

109. *μαινόλιν*] *μενόλιν* M. Guelf. Ald. Rob.

110. *ἄταν*] *ἄτᾳ* M. Steph.

ἀπάτᾳ] *ἐπ' ἄτᾳ* duo codd. Spanhemii. Hoc Pearsono tribuit Butlerus.

111. *θρεομένα*] *θρεβομία* (hoc est *θρεβομένα*: conf. ad v. 63.) Ald. unde *θρευομένα* Turn.

λέγω Stanleius. *λέγων* libri, nisi quod *λεγῶν* Ald. *γεγώνει* Turn. Scribendum *δ' ἐγὼ* cum Engero p. 72. et commata post *δακρυοπετῆ* et *ἰὴ ἰὴ* ponenda.

114. *δακρυοπετῆ*] Scholiasta, *παρασκευαστικὰ τοῦ πίπτειν τὰ δάκρυα τῶν ἀκουόντων.*

116. Post *ἐμπρεπῆ* in libris leguntur verba ex v. 111. repetita *θρεομένη* (*θρευομένη* Turn.) *μέλη*, quæ delevit Porsonus.

ζῶσα γόοις με τιμᾷ] Scholiasta *γρ. ζώσατο οἷς με τιμᾶ*, quod nihil aliud est quam *ζῶσα γόοις με τίμα.*

με τιμᾷ Steph. *με τιμῶ* M. Par. Guelf. Ald. quod revocandum. *με τιμῶν* Rob. *μεθ' ἡμῶν* Turn. "Corruptum videtur *με τιμῶ*. Ad sententiam quod attinet, comparetur Agam. 1293. *εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω ἐμὸν τὸν αὐτῆς.* et cum verbis *ζῶσα γόοις* Hom. Il. 6, 500. *αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα.* ubi vid. Clarkius." WORDSWORTH. *μέτειμι* Canterus.

117. *ἱλέομαι*] *Supplex imploro Apiam terram*, i. e. metonymice Argivam, *simul ut barbaram orationem æqui bonique con-*

sulas rogo. καρβᾶνα δ' αὐδὰν scribere potuit Æschylus, etsi alibi formam κάρβανος amat. Etymol. M. testatur καρβᾶνες dici pro βάρβαροι. SCH. ἱλέωμαι Ald. Rob. ἱλάομαι Burgesius. Suspectum est ἱλέομαι, quæ forma aliunde non est cognita.

118. καρβάνα] Scribendum καρβᾶνα. "Cum prius dixisset βοῦνιν, verborum quibus utitur observantissimus, statim addit καρβᾶνα δ' αὐδὰν etc. Βοῦνις enim γῆ, κατὰ βαρβάρους, inquit scholiastes. Et Phrynichus notat βουνὸν esse ὀθνείαν φωνὴν τῆς 'Αττικῆς. Unde alicubi in comœdia, cum quidam hunc versum protulisset:

Βουνὸν ἐπὶ ταύτῃ καταλαβὼν ἄνω τινά.

regerit alter:

Τίς ἐσθ' ὁ βουνὸς, ἵνα σαφῶς σε μανθάνω;

Stanl. Βοῦνις γῆ vero dicitur *terra collibus frequens;* sic infra γᾶ βοῦνις componitur v. 789; falluntur ergo qui 'Απίαν βοῦνιν dictum esse putant pro 'Απίαν γῆν, cum significet *Apiam* (terram) *collibus frequentem.* cf. Interpr. ad Hesych. v. βουνὶς γῆ." SCH.

119. εὐακοεῖς] εὐακουνεῖς M. Par. Guelf. Ald. Utrumque vitiosum. εὖ (vel σὺ), γᾶ, κουνεῖς Boissonadius: quocum conf. v. l. ad 130.

120. πολλάκι—καλύπτρᾳ] *Identidem autem præ tristitia lacero vestimenta linea et Sidonium capitis tegumentum.* ἐμπιτνεῖν σὺν λακίδι nihil aliud est quam *discerpere, dilacerare, impetum in vestes facere lacerando.* Sic Pers. v. 122. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς. SCH.

ἐμπίτνω] ἐμπιτνῶ libri, quod ἐνπιτνῶ scriptum in Guelf. Ald. Rob.

121. Σιδονίᾳ] Σιδωνίᾳ Ald. Turn. Homer. Il. Z, 289. ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν Σιδονίων.

καλύπτρᾳ] καλύστρᾳ Guelf. Ald.

123. πελομένων] πελομίων Ald. consueto sibi errore (v. ad v. 63.), quo non animadverso πολεμίων interpolavit Turn.

124. ἐπιδρομῶσ' ὅθι Rob. Steph. ἐπιδρόμω πόθι Ald. Turn. ἐπιδρομῶ (ο supra) πόθι M. Scribendum ἐπίδρομ', ὁπόθι cum Hermanno Opusc. vol. 4. p. 119. Sensum verborum sic explicuit scholiasta, ὅπου δὲ θάνατος ἀπῇ, ἐκεῖ τῶν ἀνθρώπων εὐπραγούντων τιμαὶ τοῖς θεοῖς ἐπιτρέχουσιν. ἐναγέα δὲ ἐναγίσματα. Sed ἐναγέα non apparet quomodo pro ἐναγίσματα dici potuerit.

ἀπῇ] ὅπῃ M. Ald. Turn.

128—133. V. ad v. 117—121.

128. ἱλέομαι] ἱλέωμαι Ald. Rob.

129. αὐδὰν] αὐδὰ Rob.

130. εὐακοεῖς] εὐγακόννις M. Par. ἐνγακόννις Guelf. ἐνγαγρόνοις Ald.

131. ἐμπίτνω] ἐμπιτνῶ libri, quod ἐνπιτνῶ scriptum in Ald.

132. λίνοισιν] αἴνοισιν M. Guelf. Ald.

Σιδονίᾳ] Σιδωνίᾳ Turn.

133. πλάτα—πνοαῖς] Stanl. ita reddidit: *Remus quidem et lino consuta domus* (i. e. navis) *mare arcens a ligno, tempestate nulla jactatam me misit cum flatibus.* Putabat nimirum ἅλα στέγων cum δορὸς conjungendum esse. At multo elegantius Æschyloque dignius ἀχείματον δορὸς significat, eum qui *belli tempestatem haud expertus est.* Adeoque Danaides felices se prædicant, quod navis, qua vectæ sint, ipsas, belli tempestate, quæ sibi ab Ægypti filiis imminebat, evitata, ventis secundis Argos detulerit. SCH. λινορραφίς Ald. Turn.

136. ἀχείματον] ἀχίματον M. Guelf. Ald. Rob.

σὺν πνοαῖς Porsonus. σὺν πνοιαῖς Steph. συμπνοιαῖς M. Rob. ἂν πνοιαῖς Guelf. Ald. Turn.

138. τελευτὰς Burgesius. τελευτᾶς libri. τελευτὰν—πρευμενῆς Butlerus.

δ' ἐν] ἐν δὲ Ald. Turn.

140. πρευμενεῖς] πρευμενῆς Turn. Steph.

142. σπέρμα—ματρὸς] Danaides—Ius.

143. 153. ἀδάματον Bothius. ἀδάμαντον libri.

144. θέλουσα δ' εὖ] θέλουσαν δ' οὖν Ald. Turn.

ἁγνά] ἀγμὰ Ald. ἁγνάν Turn. fortasse ex scholiastæ annotatione, θέλουσάν με εἶναι ἁγνήν.

146. σέμν' ἐνώπι'] σεμ' ἐ πώπι' Ald. ex quo μ' ἐπ' ὠπὶ fecit Turn.

Ineptum est ἀσφαλὲς, quod ex v. 148. illatum vocem ab Æschylo hic positam expulit. Pro ἀσφαλῶς dictum accepit scholiasta.

147. σθένουσι] σθένουσα Turn. Neutrum locum habet. σθένει Heathius.

148. διωγμοῖσι δ' ἀσφαλίας] Versus corruptus. Lectio vulgata Turn. et Stephano debetur. διωγμοῖσι | δ' ἀσφαλέας M. Guelf. Ald. διωγμοῖσιν ἀσφαλὲς Rob.

149. 150. Scholiasta, ἀντὶ τοῦ ῥυσάσθω ἡ παρθένος ἡμᾶς τὰς παρθένους.

155. ἢ διόκτυπον Rob. Steph. ἠδιόκτυπον M. Ald. Turn. Recte ab Wellauero emendatum ἡλιόκτυπον. Deleatur comma post γένος positum.

156. τοὔγγαιον lectio absurde interpolata ab Turn., ab Steph. aliisque propagata. τόνταιον M. Guelf. Ald. τὸν ταίον Par. τόν ταιὸν codex Robortelli, qui ipse ex conjectura τὸν ταγὸν edidit. τὸν ἀγραῖον Etymol. Gudian. p. 227, 42. et grammaticus in Crameri Anecd. Oxon. vol. 2. p. 443, 12. unde τὸν Ζαγρέα scribendum videbatur Blomfieldo in Glossario ad Sept. c. Theb. 858. male intellectis grammatici de Zagreo verbis. Veram scripturam τὸν γάϊον restituit Wellauerus. τὸν καταχθόνιον Ἅιδην explicuit scholiasta. Plutonem dicit, qui Ζεὺς τῶν κεκμηκότων vocatur. Ζεὺς καταχθόνιος ap. Homer. Il. I, 457.

157. 158. et 171. 172. conjungendi.

158. Ζῆνα] Δία grammatici modo citati.

162. ἆ Ζῆν', Ἰοῦς ἰὼ Bernhardyus in libro de syntaxi Græca p. 134. ἀζηνιουσίω M. Par. ἀζηνὶ οὐσίω Guelf. Ald. ἄζηνι ουσιω codex Robortelli, qui ὦ Ζεῦ Ἰοῦς, ἰὼ ex conjectura edidit, repetita ab Steph. ὦ Ζεῦ ἰοῦσα Turn. Scribendum ἆ Ζὰν, Ἰοῦς ἰὼ cum Bambergero. Et sic jam Salvinius apud Butlerum, nisi quod Ζήν servavit.

163. μάστειρ'] Pro μαστίκτειρα accepisse videtur scholiasta, ὦ Ζεῦ, ἡ παρὰ τῶν θεῶν μῆνις κατὰ Ἰοῦς ἐστὶ μαστιγωτική. μνάστειρ' Pearsonus.

ἐκ θεῶν] ἐκθέει Schuetzius.

164. κοννῶ δ' ἄταν] *Agnosco autem noxam*, h. e. iram perniciosam, Jovis *conjugis, omnium cœlestium numinibus potentiorem.* Hesych. Κοννεῖν συνιέναι, ἐπίστασθαι, et Κοννοῦσι, γινώσκουσι. SCH. κοννωδάταν M. Ph. Ald. Rob. Scholiasta, τὴν τῆς Ἥρας τῆς ἐν ἀνδρείᾳ νικώσης πάντας τοὺς ἐν οὐρανῷ θεούς.. καὶ ἐφ' ἡμᾶς οὖν ἔφθασεν ἡ μῆνις τῆς Ἥρας.

γαμετᾶς οὐρανόνικον Porsonus. γαμετουρανόνεικον M. Par. Guelf. Rob. γάμετ' οὐρανονείκου Ald. γαμετᾶς οὐρανονείκου Turn. Steph.

165. χαλεποῦ—χειμὼν] *A vehementi enim procella excitata procedit hæc tempestas*, h. e. pericula, quæ nos urgent, adeo gravia sunt, ut haud sine irati alicujus numinis ejusque potentissimi vi et consilio concitata videantur. SCH.

166. οὐ δικαίοις—λόγοις] *Profecto Jupiter male audiret, in rumores ejus numine parum dignos incurreret.* SCH.

ἐνέξεται Porsonus. ἐνεύξεται M. ἐν εὔξεται Ald. ἀνεύξεται Rob. ἀνέξεται Turn. ἐντεύξεται Steph.

170. τᾶς βοὸς] Iûs *in vaccam mutatæ.* Sic sæpe breviter designatur. SCH.

171. παῖδ' ἀτιμάσας] Βοὸς παῖς Epaphum significat, quem Jupiter parum erat honoraturus, si posteritatem ejus, Danaides, neglexisset. SCH. ἀτιμᾶσθαι Guelf.

172. γόνῳ] γόνον Pearsonus.

175. κλύοι] κλύει Ald. Turn. Post hunc versum versus 162—165. repetendos esse vidit Canterus. Absunt hoc loco ab libris.

176. ἥκετε Porsonus. ἵκετε libri.

177. ναυκλήρῳ πατρὶ] *Classis vestræ præfecto, itineris maritimi duce.* Sic supra v. 12. Danaus βούλαρχος καὶ στασίαρχος appellabatur. SCH.

178. καὶ τἀπὶ χέρσου] Recte scholiasta, ὡς τὰ ἐν θαλάσσῃ.

προμήθειαν] προμήθείαν M. Recte προμηθίαν Guelf. Ald.

λαβεῖν] Recte λαβὼν correxit Wordsworthus p. 211, φυλάξαι cum ἔπη conjungens, ut ἐπιστολὰς φυλάσσειν dixit Soph. Aj. 782.

179. ἔπη δελτουμένας] *Memoriæ mandantes.* ἐπιδελτουμένας codex Robortelli.

183. λεύσσω] λεύσω M. Rob.

185. πεπυσμένοι] πεπεισμένοι Ald.

186. τεθυμμένος Abreschius. τεθυμένος Turn. Steph. τεθειμένος M. Guelf. Ald. Rob. τεθηγμένος Pearsonus.

187. ἐπόρνυται] Rex hujus terræ, qui supra numero plurali est designatus τῆσδε γῆς ἀρχηγέται.

188. οὕνεκ' Heathius. εἵνεκ' libri. "παντὸς οὕνεκα, *in omnem eventum.*" SCH.

189. πάγον] πάγου Rob. Steph.

τῶνδ'] τόνδ' Turn.

ἀγωνίων θεῶν] Hesychius: Ἀγώνιοι θεοὶ, οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες. Qui sint, tradit infra v. 212. et seq. Scil. Jupiter, Apollo, Neptunus, Mercurius. De Apolline et Mercurio egimus ad Agamemn. v. 523. et 524. Jovis ἀγωνίου meminit Sophocles Trachiniis, v. 26.

τέλος θ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς.

De Neptuno, utpote qui Isthmiorum præses, res clara est, quem Æschylus designat per tridentem v. 218.

ὁρῶ τρίαιναν τήνδε σημεῖον θεοῦ.

Et v. 763.

οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη
δείσαντες —. STANL.

190. κρεῖσσον] κρείσσων a pr. m. M. et codex Spanhemii: quod præferendum.

192. ἱκτηρίας Steph. ἱκετηρίας libri reliqui.

193. συνωνύμων] Recte εὐωνύμων Pearsonus ex verbis scholiastæ, ὅ ἐστι, ἀντέχεσθε τῇ δεξιᾷ τῶν ἀγαλμάτων, τῇ ἀριστερᾷ τοὺς κλάδους κατέχουσαι.

194. γόεδνα] γοείδεα M. γοείδηα Ald.

τὰ χρεῖ' Turn. Steph. τὰ χρέ' Rob. τὰ χρέα M. Guelf. Ald.

197. φθογγῇ Porsonus. φθογγὴ libri.

ἐπέσθω] Scribendum ἐπέστω cum Bothio.

198. τὸ μὴ μάταιον] βλέπος intelligit Porsonus præfat. ad Eurip. Hec. p. 36.

μετώπων σωφρόνων] Lectio vitiosa. μετώπω (μετώπου secundum Fr. de Furia) σωφρονῶν M. μετόπω σωφρονῶν Guelf. Ald. μετωποσωφρόνων restituit Porsonus l. c.

199. πρόσωπον] Scribendum προσώπων cum Ald. Rob.

202. εἶ ξένη Rob. Turn. Steph. εἶξεν ἡ codices et Ald.

204. φρονοῦντας] φρονούσας Turn. Vict.

205. φυλάξομεν Turn. Steph. φυλάξομαι libri reliqui, quod revocandum. φυλάξομεν—μνησθεῖσαι Stanleius.

206. γεννήτωρ] Scholiasta, ὁ ἔφορος τοῦ γένους.

207—231. Personarum notas om. Ald. usque ad v. 232. ubi præfixum πρ. (i. e. πρέσβυς) cui tribuuntur v. 232—245. In Rob. personæ sic sunt notatæ, Πρ. μή—. Δαν. (i. e. Δαναΐδες) θέλοιμ'—. Δαν. ἴδοιτο—. (Manifestum est ante ἰὼ Ζεῦ excidisse Πρ.) Πρ. κείνου—. Δαν. καλοῦμεν—. Πρ. σύγγνοιτο—. Δαν. τίν' οὖν—. Πρ. ὁρῶ—. Δαν. ἀλλ'—. Πρ. Ἑρμῆς—. Δαν. ἐλευθέροις—. Πρ. πάντων—. Βα. ποδαπὸν—. Δαν. εἴρηκας—. In Turn. Πρ. μή—. Κο. (i. e. κόραι) θέλοιμ'—. Πρ. ὦ Ζεῦ—. Κο. ἴδοιτο—. Πρ. καὶ Ζηνὸς—. Κο. καλοῦμεν—. Πρ. σύγγνοιτο—. Πρ. ὁρῶ—. (Ante τίν' οὖν igitur excidit Κο. quod supplevit Steph.) Κο. ἀλλ'—. reliqua ut Rob.

207. μή νυν] μὴ νῦν libri.

κράτος] τάχος Blomfieldus ad Prometh. 397.

209. ὦ Ζεῦ] Notandum est, antequam hæc et sequentia pronuntiarentur, puellas cum patre ad aram illam ἀγωνίων θεῶν concessisse, ibique sedem cepisse. SCH.

ὦ] ἰὼ M. Par. Ald. Rob.

μὴ 'πολωλότας] μὴ ἀπολωλότας libri. Scribendum μἀπολωλότας.

212. Ζηνὸς ὄρνιν] Sequenti versiculo significatur hac periphrasi *Solem* intelligi, cum gallo gallinaceo comparatum. Ideo autem Solem ἀλέκτορα appellat, quod uterque dormientes excitet, ut observat scholiastes. SCH.

κικλήσκετε] κικλήσκεται M. Guelf. Ald. et codex Robortelli.

214. Hunc versum citat Plutarch. Mor. p. 417 F. 607 C. "Ideo Apollinem invocant ad præstandum ipsis auxilium, quod et ipse aliquando e cœlis relegatus a Jove fuisset ad Admeti armenta." STANL.

215. εἰδὼς] αἰδὼς Par. Guelf. εἰδὼν Ald. ἰδὼν Turn. Steph. συγγνοίη Lobeck. ad Phrynich. p. 347. Scribebatur συγγνῴη.

216. συγγνοῖτο] Recte ξυγγνοῖτο Porsonus.

221. ἐλευθέροις] Id est ὥστε ἐλευθέρους ἡμᾶς γίγνεσθαι. WELLAUER.

223. δ' ἑσμὸς] δεσμὸς libri. Correxit Stanleius, qui δ' ἑσμὸς scripsit.

224. ἵζεσθε, κίρκων] ἵζεσθαι κρέκω M. Par. Guelf. Ald.

226. ὄρνιθος—φαγών ;] "Proverbialis locutio, cui respondet adagium, *canis caninam non est ;* ap. Varronem de L. L. 6. (p. 320. Speng.). Juvenalis Sat. 15, 160.

parcit
Cognatis maculis similis fera." STANL.

Observandum tamen, hanc phrasin h. l. ad illicitas inter consanguineos nuptias pertinere. SCH.

ἂν ἁγνεύοι] ἀναινεύοι M. Guelf. Ald. ἀνανεύοι Rob.

227. γαμῶν] γάμων Ald.

ἄκοντος πάρα] Alterum argumentum quo illicitas esse has nuptias contendit, a dissensu patris sumitur, cujus hac in re arbitrio stare tenebantur virgines. Donatus in Andriam Terentii 4, 4, 2: *Summa potestas nuptiarum in patre puellæ est.* Hermione apud Euripidem in Androm. v. 988.

Νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς
Μέριμναν ἕξει κοὐκ ἐμὸν κρίνειν τάδε.

Hero apud Musæum v. 179.

> Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι·
> Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν.

STANL. Scholiasta *παρὰ πατρὸς ἄκοντος*. Hoc ipsum recte restituit Burgesius *ἄκοντος πατρός*.

228. *μὴ 'ν*] *μὴν* M. Guelf. Ald. Rob.

229. *μάταιον*] Lectio vitiosa. *ματαίων* Schuetzius. *μάταιος* Stanleius.

230. *τἀμπλακήμαθ', ὡς*] Sic Steph., nisi quod *τἀπλακήμαθ' ὡς* scripsit. Idem in annot. "*τἀπλακήμαθ', ὡς*. Sic annotatum est ex veteri; et optime, meo quidem judicio, modo addito *μ'* legatur *ἀμπλακήμαθ'*." *ταπλα ἐν μακως* M. *τα πλα ενμαβως* Rob. *ταπλὰ ἐνμὰ ὡς* Guelf. *τἀπλὰ ἐγμάβας* Ald. *ταπλάκημα βὰς* Turn.

231. *Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν*] V. ad v. 156.

232. *σκοπεῖτε*] *σκοπεῖσθε* Rob.

κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον] Corrigendum *τρόπον* cum Stanleio, *et hunc in modum respondete*, nempe quem v. 195. sqq. iis præiverat, ubi *ἀμείβεσθαι* eodem sensu ponebatur. Et in ipsis, quæ postremum elocutus erat, verbis v. 225—229. pars quædam continetur eorum, quæ Danaides respondere possent, ad causam suam Argivorum regi commendandam. Vulg. lectio *τόνδε τὸν τόπον* significat, *et hunc locum cum alio permutate, ab hoc loco discedite*; quod Danai consilio v. 189. 223. plane esset contrarium. SCH.

234. *ἀνέλληνα στόλον*] Inutile est *στόλον*, remotum a Bothio, qui in editione prima correxit *ἀνελληνόστολον*. *τὸν οὐχ Ἕλληνα κατὰ στολὴν* interpretatur scholiasta.

235. *πυκνώμασι*] Vestes *spatha textæ*, ob densitatem, quam inde consequebantur, *πυκνώματα* dictæ ap. Æsch. Suppl. 244. quod nempe *σπάθης* crebris ictibus, s. *πληγαῖς*, ut apud eumdem Æsch. Choeph. 232. (*σπάθης τε πληγάς*), subtemen texeretur ac *densum* inde fieret. Hinc Hesychio, qui ad postremum hunc tragici locum ibi omnino respicit: *Σπάθημα· πύκνωμα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὕφη.* Quibus adde schol. ad Acharn. 179. *Στιπτοὶ γέροντες, ἀντὶ τοῦ πυκνοί· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθήτων, αἵτινες ὑφανθεῖσαι εἰς πυκνότητα συνάπτονται.* SPANHEM. ad Aristoph. Nub. 53.

237. ἀφ'] ἀπ' (φ superscript) M.

240. ἔτλητ'] ἔτα τ' codex Robortelli, qui ἔτλατ' ex conjectura Sophiani edidit.

ἀτρέστως] ἀκρέστως M. Par. Guelf. Ald. ἀρέστως (?) codex Robortelli.

242. ὑμῖν] ἡμῖν Rob. ὑμῶν MSS. (?) Spanhemii: quod Pearsono tribuit Butlerus.

243. *μόνον τόδ'*] Nempe supplices vos esse. SCH.

συνοίσεται] Recte *ξυνοίσεται* Porsonus. *ξυνείσεται* Bothius in ed. prima. *συμφωνήσει* interpretatur scholiasta.

244. *καὶ τἄλλα*] *κἄτ' ἄλλα* Wellauerus.

πόλλ'] *πολὺ* Guelf. Ald. *πού μ'* Hermannus Elem. doctr. metr. p. 112. Scholiasta, *ἔμελλον ἂν στοχασμῷ τὰ καθ' ὑμᾶς λέγειν, εἰ μὴ φωνὴν εἴχετε.*

247. *ἔτην*] *δημότην* interpretatur scholiasta. Æschylus fragm. 302. *οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ.*

248. *ἢ τηρὸν*] Scholiasta, *φύλακα.* Intelligendus custos aræ *θεῶν ἀγωνίων*, cui custodi apte tribuitur virga seu baculus ad abigendos castigandosque sacrilegos. BOTH. *ἠτηρὸν* M. Guelf. Ald. Rob.

ἱροῦ ῥάβδον] *ἱεροῦ ῥάβδον* Turn. Steph. *ἠεροῦ* vel *ἡεροῦ ῥάβδον* (*ῥάκδον* Ald.) M. Guelf. Ald. *κέρου ῥάβδον* Rob. *ἑρμοῦ ῥάβδον* Par. Recte Schuetzius *ἱερόραβδον*, nisi quod *ἱρόραβδον* scribendum erat.

249. *λέγ'*] *λέγετ'* M. Guelf. Ald.

εὐθαρσῆς Turn. *εὐθαρσεῖς* M. Guelf. Ald. Scribendum *εὐθαρσῶς* cum Rob. Steph.

250. *τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ'* (*οἶ μ'* Guelf. Ald.) *ἐγὼ Παλαίχθονος*] "Salmasius de lingua Hellenistica, *Æschylus Pelasgum recentiorem facit quam ab aliis fit. Nam imperasse tum Argis dixit, cum Danaides eo advenerunt. Nam Danaides sex γενεαῖς ab Inacho dissitæ fuere, cum Pelasgus tribus tantum γενεαῖς ab eodem in descensu distaret juxta γενεαλογίαν Apollodoro delineatam. Præterea nondum Argos erat, cum Danaus aut Danaides in Peloponnesum commigrarent, nam a Danao conditum fertur. Non igitur Argis imperabat Pelasgus, cum Danaus Peloponnesi incolis nomen occupata ea regione mutavit, et Danaos pro Pelasgis curavit appellandos. Sed Æschylus ex persona sua locutus est, non regionem eo nomine appel-*

lavit, quo vocabatur tempore Danai: quod sollenne poetis, et præcipue tragicis. Sic Euripides Danaos εἰς Ἄργος *venisse dicit, et condidisse ibi urbem Inachi, id est* Ἄργος, *nam regio ab urbe nomen sortita est.*

ἐλθὼν (*Danaus*) ἐς Ἄργος ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν.

Ita Virgilius,

— portusque require Velinos,

ex persona sua, cum nondum Velini essent.—At secundum aliquos Pelasgus erat Jovis filius ex Niobe. Rhianus ap. schol. Apoll. Rh. 3. 1089. de Thessalia loquens:

Αἱμονίην δ' ἐξαῦθις ἀφ' Αἵμονος ὅν ῥα Πελασγὸς
γείνατο φέρτατον υἱὸν, ὁ δ' αὖ τέκε Θέσσαλον Αἵμων,
τοῦ δ' ἀπὸ Θεσσαλίαν λαοὶ μεταφημίξαντο.

Apollodorus 3, 8. Ἐπανάγωμεν δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν· ὃν Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, Ἡσίοδος δὲ αὐτόχθονα. Qui αὐτόχθονα fuisse velint, h. e. eodem solo natum quod incoluit, iidem videntur esse qui et Palæchthonis f. prædicant. STANL.

251. Πελασγοῦ] Recte Canterus Πελασγός. Cujus mentio et v. 1016.

——οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα·
τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ.

Pelasgus dicitur etiam Ovidio rex ille qui tunc temporis Argis regnavit, Epist. Heroid. 14, 23.

Ducimur Inachides magni sub tecta Pelasgi.

At Apollodoro *Helanor*. 2, 1. Ἐντεῦθεν δὲ ἧκεν εἰς Ἄργος (Danaus) καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσι Ἑλάνωρ ὁ τότε βασιλεύων. Eusebio Gelanor Chron. Can. Φασί τινες ὅτι μετὰ Σθένελον Ἄργους ἐβασίλευσε Γελάνωρ, ὃν Ἀργεῖοι τῆς ἀρχῆς παύσαντες, Δαναὸν ἐβασίλευσαν, ὃς ἐκπεσὼν Αἰγύπτου καὶ κρατήσας τοῦ Ἄργους ἔνυδρον αὐτὸ ἐποίησε διὰ τῶν λεγομένων Δαναΐδων. Alii de ipso Sthenelo hoc referunt, qui Gelanori in regno præcessit. Euseb. Ibid. Κάστορος περὶ Ἀργείων βασιλέων. Δαναὸς κρατήσας τοῦ Ἄργους καὶ ἐκβαλὼν Σθένελον τὸν Κροτώπου Ἀργείων ἐβασίλευσεν, καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν, Δαναΐδαι καλούμενοι, ἐπ' Εὐρύσθεα τὸν Σθενέλου τοῦ Περσέως. STANL. Recte Canterus.

252. εὐλόγως ἐπώνυμον] Significat Pelasgorum gentem hoc nomen a suo ipsius regis nomine derivasse. Eo respicit εὐλόγως. SCH.

254. *αἶαν, ἧς*] *αἴδνης* M. Par. Guelf. Ald. Rob.

δι' Ἄλγος Turn. Steph. *δι' ἄλγος* Par. Guelf. Ald. *διάλγος* M. Rob. Suspectum nomen fluvii aliunde non cogniti.

255. *Στρυμών τε*] Perspicue hoc et tribus versibus sequentibus totam Macedoniam et Thessaliam describit, cujus imperii finis ab una parte est fluvius Strymon, ab altera Pindus mons etc., a reliquis duabus mare. Deinde addit,

τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ,

quæ verba in mendo cubant. Legendum

τῶνδε κἀπὶ τάδε κρατῶ.

Id est, præter jam memorata, hujus etiam regionis imperium obtineo. Amplissimum certe fuisse Pelasgorum regnum ex Strabone 5. p. 220. manifestum est: *τοὺς δὲ Πελασγοὺς ὅτι μὲν ἀρχαῖόν τι φῦλον κατὰ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐπεπόλασε, καὶ μάλιστὰ παρὰ Αἰολεῦσι τοῖς κατὰ Θεσσαλίαν, ὁμολογοῦσιν ἅπαντες σχεδόν τι.* Et Herodot. 1, 1. *τὸ δὲ Ἄργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχεν ἅπασι τῶν ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι καλεομένῃ χώρῃ.* Quin ut melius Herodoti mentem capiamus, intelligendum est, quod *Ἑλλὰς* olim tantum civitatem Thessaliæ significabat, *ἀπὸ τοῦ Ἕλληνος* Deucalionis filii. Cujus rei testes sunt Thucydides 1, 3. Stephanus *περὶ πολέων*, et Eustathius p. 321, 6. 1077. 21, qui ubique apud Homerum *Ἑλλάδα καὶ Ἕλληνας* Thessaliæ tantum civitatem et Thessalos reddit. Mox vero omnem illum terræ tractum qui est a Sunio promontorio usque ad Acarnaniam et Athamanas ex occidente, et Thessaliam a septentrione, usque ad Melianum sinum: atque hæc est *Ἑλλὰς* Ptolomæi, apud quem Thessalia, quæ primum Græciæ nomen *Ἑλλάδος* dedit, a nominis participatione excluditur. Deinde latius, eundem terræ tractum, inclusis etiam Thessalia et Peloponneso, insulisque plurimis in mari Ægæo, et hæc est Græcia Strabonis. Postremo, non tantum terras istas, sed et Asiam minorem, et nonnullas etiam Africani littoris partes, et loca denique omnia, quæ Græci incoluerunt, et hoc sensu ut plurimum apud posteriores est usurpata. STANL.

τε] *τοῦ* M. Par. Guelf. Ald. Rob.

256. *τήνδε*] Scribendum *τήν τε* cum Stanleio.

258. *ὅρος*] *ὄρος* Ald.

259. *τῶνδε τἀπὶ τάδε* Canterus. *τῶνδε τἄπειτα δὲ* M. Rob. Steph. *τῶνδέ τ' ἔπει τάδε* Guelf. *τῶνδ' ἔτ' ἔπειτα δὲ* Ald. *τῶνδ' ἔτ' ἐπὶ τάδε* Turn. *ἐπὶ τάδε* quattuor locis Isocratis restitutum

ex codice Urbinate, p. 65. 156. 195. (ubi vulgo *ἔπειτα* ut apud Æschylum) 244. Stanleii conjecturam *κἀπὶ τάδε* confirmare videtur scholiasta, *ὁ δὲ ὅρος ὁ ἡμέτερος τἀπὶ Δωδώνην ἔχει ἕως τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπέκεινα δὲ τῶνδε κρατῶ.*

260. *Ἀπίας*] Peloponnesum *Apiam* ab Api dictam tradit, quæ prius Ægialea, quem sequitur Pausanias 2, 5, 5. *Οὗτος*, inquit, *ὁ Ἆπις ἐς τοσόνδε ηὐξήθη δυνάμεως πρὶν ἢ Πέλοπα εἰς Ὀλυμπίαν ἀφικέσθαι, ὡς τὴν ἐντὸς Ἰσθμοῦ χώραν Ἀπίαν ἀπ' ἐκείνου καλεῖσθαι.* Rhianus,

> ——*τοῦ δὲ κλυτὸς ἐκγένετ' Ἆπις,*
> *ὅς ῥ' Ἀπίην ἐφάτιζε καὶ ἀνέρας Ἀπιδανῆας.*

Apollodorus 2, 1. *Ἆπις μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστήσας δύναμιν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομάσας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν.* Euseb. Chronic. Can. *Σικυωνίων ὁ Ἆπις ἐβασίλευσεν ἔτη κέ ὑφ' οὗ Ἀπία ἡ Πελοπόννησος ἐκλήθη.* Quin Æschylus vult Apim non regem Sicyoniorum fuisse, sed quod regionem noxiis bestiis purgasset, in beneficii accepti memoriam Ægialenses ab eo terram Apiam vocasse in publicis supplicationibus, quæ antea Ægialea diceretur. *Αἰγιαλεῖς, Ἀπιδανεῖς, Πελοποννήσιοι,* iidem sunt. Vide sis Jos. Scaliger. in Euseb. Animadv. 45. STANL.

262. *Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας*] Sic M. Rob. Steph. et Eustathius ad Dionys. Perieg. 414. nisi quod *Ἄπις*. *Ἄπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ χώρας* Ald. ex glossemate, quo deceptus Turn. verba transposuit *χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἆπις ἐκ.* Valckenario in schol. in N. T. vol. 1. p. 331. scribendum videbatur *Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐξ ἔρας. πέρας* legit scholiasta, qui hæc annotavit, *τοῦ πέρατος. ἀνεχρόνισε δέ· τῶν γὰρ Ἡρακλειδῶν ναυσὶ διαβάντων εἰς Ἄργος οὕτως ἐκλήθη Ναύπακτος.*

264. *τήνδ' ἐκκαθαίρει*] *τήνδε καθαίρει* Ald. *τηνδὶ καθαίρει* Turn.

265. *δὴ*] *δὲ* Guelf. Ald. Rob.

παλαιῶν αἱμάτων] Scholiasta, *ὡς τῶν πολιτῶν αὐτοκτονησάντων.*

266. *χρανθεῖσ'*] *χρανθεὶς* Guelf. Ald.

μηνιαῖ ἄκη] Sic emendavi scripturam codicum et Ald. Rob. *μηνεῖται ἄκη,* ex qua Turn. et Steph. *μήνη καὶ δάκη* fecerunt. *μηνιαῖ ἄκη* beluas dicit singulis mensibus emissas ulciscendorum scelerum caussa.

267. δρακονθόμιλον Bothius. δράκονθ' ὅμιλον libri.

269. ἀμέμπτως] μεμπτῶς M. Par. Guelf. Ald.

Ἆπις] ἄπεισ' M. et, ut opinor, Par. ex quo ἄπειστ' annotatum. ἔπεισ' Ald.

270. μνήμην—λιταῖς] *Pro meritis hanc mercedem tulit, ut ejus memoria benevole colatur, ipseque tanquam tutelare numen precibus invocetur.* SCH.

ποτ' ἀντίμισθον] ποντaντινεισθον M. Par. Guelf. cum accentu in syllaba tertia Ald. ποντaτινεισθον Rob.

εὗρετ'] Scribendum ηὗρετ'.

271. ἔχουσ' Steph. lectione suspecta. ἔχουσαν Ald. Turn. ἔχον δ' ἂν M. ἔχον ἂν Guelf. ἔχεις δ' ἂν Rob. ἔχουσα νῦν δὴ Burgesius.

272. γένος—οὐ στέργει πόλις] Ut Homerum atque Pindarum ἐξεύχεσθαι sensu *declarandi* adhibuisse notæ docent ad *Hesychium*, qui et εὔχεσθαι inter alia expl. per λέγειν, sic Æschylus quoque. Verba καὶ λέγοις πρόσω respiciunt v. 249. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου. Ubi cum regis sermonem plura interrogaturi interpellarint virgines, is nunc hic continuatur. Addit rex, μακράν γε μὴν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις. Ut nempe Lacones, sic Argivi breviloquentiam colebant. Pind. Isthm. 6, 87. τὸν Ἀργείων τρόπον εἰρήσεταί που κἂν βραχίστοις, ubi schol. Sophoclis verba attulit, μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς. ABRESCH.

γένος τ' Rob. ex conjectura et Steph. γένοιτ' codices et Ald. Turn.

ἐξεύχοιο] ἐξεύχθιο Ald. ἐξεύχθοιο Turn.

λέγοις πρόσω] λέγοι πρόσως M. Par. Guelf. Ald. Turn.

273. μὲν δὴ ῥῆσιν Rob. Turn. Steph. μιν δὴ ῥῆσιν Par. Guelf. μιν δηρίσιν M. Ald.

275. ἐξευχόμεσθα] ἐξερχόμεσθα Ald. Turn.

276. προσφύσω] προσφήσω Rob. Aristoph. Nub. 371. ab Abreschio comparatus, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας.

277. ἄπιστα] ἄπειστα M. Guelf. Rob.

280. γυναιξίν ἐστε] γυναιξὶ δ' ἐστὲ M. Ald. Rob.

281. θρέψειε] θρέψειεν M. Ald. Rob.

282. Κύπριος χαρακτὴρ] Scholiasta, καὶ γυναῖκες ἂν Κύπριαι ἀνδράσι μιγεῖσαι τέκοιεν καθ' ὑμᾶς. De Cypriis Herodotus 7, 90. τουτέων δὲ τοσάδε ἔθνεά ἐστι· οἱ μὲν ἀπὸ Σαλαμῖνος καὶ Ἀθη-

νέων, οἱ δὲ ἀπ' Ἀρκαδίης, οἱ δὲ ἀπὸ Κύθνου, οἱ δὲ ἀπὸ Φοινίκης, οἱ δὲ ἀπὸ Αἰθιοπίης, ὡς αὐτοὶ Κύπριοι λέγουσι. inde existimari potest mixtus ille *χαρακτὴρ*, quem dicit tragicus. BOTH.

284. Ἰνδούς] Scribendum Ἰνδάς cum Bothio.

ἀκούω] ἀκούων M. Guelf. Ald.

ἱπποβάμοσιν] Scholiastes ἵπποις ἐοικυίαις κατὰ τὸ τάχος, *equis celeritate pares:* est itaque ἱπποβάμων, quod olim a Scaligero observatum adversus Titium lib. 4. c. 21. *non qui equo insidet, sed qui equinam βάσιν habet et quadrupedanter incedit ut Centaurus.* Recte addidit vir doctissimus, *ut Centaurus*, quippe de iis usurpatur Sophocli in Trachiniis 1103.

> διφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν
> θηρῶν.

Verba sunt de pugna Herculis cum Centauris, quam fusius describit Apollodorus 2, 5. Quod vero inficiatur vir incomparabilis τὸ ἱπποβάμων de eo accipi, qui equo insidet, vereor ut hoc nimis late dictum sit, cum sensu illo de Arimaspis usurpet Æschylus in Prometheo 804.

> τόν τε μουνῶπα στρατὸν
> Ἀριμασπὸν ἱπποβάμονα.

quos Æschylus ἱπποβάμονας Arimaspeorum auctor ἀφνειοὺς ἵπποις dixit. STANL. Erfurdtius ad Soph. Trach. p. 351. ἱπποβάμοσιν explicat, *quibus inequitant homines equorum instar.* SCH.

285. ἀστραβιζούσαις] Scribendum ἀστραβιζούσας cum Stanleio.

ἀστραβιζούσας—ἀστυγειτονουμένας] ἀστράβην ephippium sive *sellam equestrem* significare plenissime constat, tum ex Suidæ et Hesychii auctoritate, tum ex exemplis e Demosthene, Luciano, et Machone comico apud Athenæum ab H. Stephano in Thesauro suo congestis. Hac autem interpretatione admissa astruitur plane ac stabilitur Stanleii emendatio reponentis ἀστραβιζούσας, cum ipsas mulieres, non earum tantum reculas, quod Pauwio aliorum inventis semper iniquiori visum est, camelis vectas satis clare indicetur. Nec minus erravit idem vir doctus, quando infinitivum εἶναι arctius cum νομάδας copulari debere putavit; certissime enim a verbo ἀκούω pendet, et constructio ita instituenda est: Ἀκούω τε εἶναι Ἰνδοὺς νομάδας. Infelicissime vero ei cessit nimia in voce ἀστυγειτονουμένας exponenda subtilitas. Revera enim ἀστυγείτων, prout in The-

sauro suo monet H. Stephanus, generalius ponitur et voci Latinæ *finitimus*, *conterminus*, respondet, nec vicinarum urbium aut regionum unam altera magis respicit, prout ex loco ab illo allato ex Plutarchi Romulo p. 32. E. edit. Paris. ἀστυγείτονα τῆς Ῥώμης πόλιν manifeste patet. Ibi enim ἄστυ, si ad alterutrum, ad Romam potius quam ad πόλιν referri debere satis declarat ipsa orationis indoles. Hinc etiam nova emendationi Stanleianæ accedit confirmatio. Accusativus enim χθόνα ut ab ἀστραβιζούσας pendeat necesse est, cum verbum ἀστυγειτονεῖσθαι, si nomen quod immediate regat subjicitur, dativo, nunquam vero accusativo jungatur. Ita igitur totum locum verte: *Indasque esse audio nomadas, quæ camelis equinum gressum habentibus vectæ per terram equitant, Æthiopibus conterminas.* Comma proinde post ἀστραβιζούσας tollendum est, et post χθόνα transponendum; ἀστραβίζειν vero transitive juxta eandem qua ἱππάζεσθαι analogiam accipitur. HEATH. Quum ἀστράβη partim *clitellas* significet, partim etiam *mulum sarcinis onustum*, cui clitellæ imponuntur, ἀστραβίζειν proprie est, *jumento sarcinis onusto vehi*, et καμήλοις ἀστραβιζούσαι vel simpliciter notat *onustis camelis vectæ* s. *inequitantes*, vel *camelis sic inequitantes, ut aliæ gentes mulis.* Sed ἀστραβιζούσας transitive cum χθόνα construere nolim; quamvis etiam scholiastes ita acceperit: καμήλοις νωτοφορουμέναις κατὰ τὴν χθόνα. Præstat χθόνα cum ἀστυγειτονουμένας jungere; si accusativus non placeat, χθονὶ in promtu est emendare. SCH.

287. ἀνάνδρους] Virorum consuetudine abstinentes.

κρεοβότους Stanleius. κρεοβρότους libri. Aliis fortasse κρεοβόρους placebit, quod conjecit anonymus apud Butlerum et Lobeckius Paralip. p. 260.

288. ᾔκασα] εἴκασα Rob.

289. δ' addidit Abreschius.

290. Ἀργεῖον] Ἀργείων Guelf. Ald. Turn.

291—338. Personarum notas om. Ald.

291. Χο.] Δαν. (i. e. Δαναΐδες) Rob. Κο. (i. e. Κόραι) Turn. Steph.

292. τῇδ' ἐν Rob. ex conjectura Sophiani, Turn. Steph. τῇ ἰδεῖν M. Guelf. Ald. et codex Robortelli. . . ιδεῖν Par.

293. Lacunam post hunc versum præeunte Pearsono indicavit Porsonus: recte, nisi aposiopesin statuere placeat, quæ habet quo defendatur.

295—300. Personarum notas om. Turn.

295. Ζῆνα μιχθῆναι] Eusebius Chronic. Can. Ζεὺς ἐμίγη Ἰοῖ τῇ θυγατρὶ Ἰνάχου. Noster itidem in Prometheo v. 736.

τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
χρῄζων μιγῆναι.

Porro quod æditua fuerit Io Junonis Argivæ testatur etiam Apollodorus 2, 1. Ταύτην τὴν Ἰὼ ἱεροσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε. Idem inquit Hesychius, licet depravatus sit codex, Ἰὼ καλλιθύεσσα ἐκαλεῖτο ἡ πρώτη ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς. Joseph. Scaliger in Euseb. ann. 377. p. 24. de hoc loco Hesychii agens, *Videtur*, inquit, *esse hæc de qua loquimur*, Καλλίθυια, ἡ πρώτη ἱέρεια τῆς Ἥρας, *non* τῆς Ἀθηνᾶς. *Et sane est error aut Hesychii aut scriptoris, qui hoc illi persuasit: nam pro* Ἰὼ καλλιθύεσσα *legendum*, Ἰώ· Καλλίθυια. *ut duplex illi nomen fuerit*, Ἰώ, *ut apud Apollodorum*, Καλλίθυια, *ut hic apud Eusebium*. Eusebii verba sunt, Chron. Can. ad annum 377. Καλλίθυια Σπείραντος ἐν Ἄργει πρῶτον ἱεράτευσεν τῆς Ἥρας. vel, D. Hieronymo interprete, *In Argis prima sacerdotio functa est Callithya Piranthi filia*. Idem tradit in præpar. Evang. 3. p. 99 B. ex Plutarcho: Λέγεται δὲ Πείρας ὁ πρῶτος Ἀργολίδος Ἥρας ἱερὸν εἰσάμενος τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Καλλίθυιαν ἱέρειαν καταστήσας, ἐκ τῶν περὶ Τίρυνθα δένδρων ὄχνην τεμὼν εὐκτέανον Ἥρας ἄγαλμα μορφῶσαι. Phoronidis auctor [ap. Clem. Al. Strom. 1. p. 418.]

Καλλιθόη κληδοῦχος [κλειδοῦχος] Ὀλυμπιάδος βασιλείης
Ἥρης Ἀργείης, ἣν [ἣ] στέμμασι καὶ θυσάνοισι
Πρώτη ἐκόσμησεν περὶ κίονα μακρὸν ἀνάσσης.

Theon in scholiis in Aratum Phæn. 161. Καλλιθέαν vocat. Οἱ δὲ μυθολόγοι τὸν Ἡνίοχον λέγουσιν εἶναι εἴδωλον ἢ Βελλεροφόντου ἢ Τροχίλου τῆς [τοῦ] Καλλιθέας παιδὸς τῆς πρώτης ἐν Ἄργει γενομένης ἱερείας, ἅρμα πρῶτον [πρώτου] ζεύξαντος. Verum Callithyam primum hoc sacerdotio functam esse, nisi eadem cum Ione fuerit, de qua idem tradunt Æschylus, Apollodorus, et alii, parum verisimile est; quod vero eadem fuerit, ex Hesychio nuper laudato colligere est. STANL. V. Heyn. ad l. Apollodori.

296. κρυπτά (κρύβδα Stanleius recte) γ' Ἥρας] κρυπτ' ἄγκρας Ald.

παλλακισμάτων Rob. ex conjectura. παλλαγμάτων codices

(nisi quod *παλαγμάτων* ex suo annotavit Robortellus) et Ald. unde *τῶν παλαγμάτων* Turn. Steph. Scribendum *παλλακευμάτων*. Delenda lacunæ signa, quæ post hunc versum posuit Porsonus. Idem in eo erravit quod hunc versum regi tribuit.

299. *βοῦν τὴν* Canterus. *βούτην* libri.

Ἀργεία θεός] Juno. V. Hom. Il. Δ, 8. Virgil. Æn. 3, 547. STANL.

300. *οὐκοῦν*] Scribendum *οὔκουν* cum Schuetzio.

ἐπ'] *ἔτ'* Schuetzius.

εὐκραίρῳ] *εὐκαίρῳ* M.

301. *πρέποντα*] *πρέποντας* M. Ald. *τρέποντα* Rob.

302. *δῆτα* Turn. (qui typothetæ culpa *δῆθα*) Steph. codices et Ald. Rob.

ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός Pauwius. *ταῦτα λόχοις ὀχυρὰ* Guelf. Ald. *ταῦτ' ἄλοχος ὀχυρὰ Διός* Turn. Steph. *ταῦτ' ἄλοχος Ἥρα Διός* Rob. qui codicis sui scripturam *ταῦτα λόχοις χυραδίους* memorat. *ταῦτα λόχοις χυραδιος* M.

303. *τὸν πάνθ' ὁρῶντα*] Non *omnia cernentem* sed *ex omni parte cernentem*; unde *πανόπτης* dictus: licet enim Ovidius centum oculos in capite sitos ei tribuat, Metam. 1, 625.

> Centum luminibus cinctum caput Argus habebat,

tamen alii toto corpore oculatum fuisse referunt. Apollodorus 2. 1. *Τούτου δὲ Ἄργος ὁ πανόπτης λεγόμενος. εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν παντὶ τῷ σώματι.* Etymologus p. 136, 37. in V. *Ἀργειφόντης, Ἔχων ἐν ὅλῳ τῷ σώματι αὐτοῦ ὀφθαλμούς.* Plautus Aulular. 3, 6, 19. *Quos si Argus servet, qui oculeus totus fuit.* Claudian. de laudib. Stilich. 21, 312.

> Argum fama refert centeno lumine cinctum
> Corporis excubiis unam servasse juvencam. STANL.

305. *παῖδα γῆς*] Prometh. 570. *εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς.* STANL.

306. *ἔτευξεν*] *ἔτευξε δ'* M. Guelf. Ald. Rob.

307. *μύωπα—οἶστρον*] Hesych. *Μύωψ· μυῖά τις ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς καὶ πᾶν ζῶον ἐλαύνουσα· οἶστρος μόνον βοῦν.* Salmasius: hanc statuit (Hesychius) inter *μύωπα* et *οἶστρον* differentiam, ut *μύωψ* sit *μυῖα πᾶν ζῶον ἐλαύνουσα, οἶστρος* autem *μόνον βοῦν ἐλαύνουσα.* Vide Poll. 7, 17. Callimach. Fragm. 46. *βουσσόον ὅντε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί.* STANL.

308. *οἶστρον—οἱ Νείλου πέλας*] Græcum hoc est nomen, non Ægyptium. Virg. Georg. 3, 147.

> ......Cui nomen asilo
> Romanum est, œstrum Graii vertere vocantes.

Isidor. 12, 8. p. 1142. *Œstrum animal armentis aculeis molestum: œstrum autem Græcum est, quod Latine asilus, vulgo tabanus vocatur.* Festus p. 346, 32. ed. Goth. *Œstrum, furor, Græco vocabulo.* Sunt vero, licet aliter sentit Æschylus, qui *μύωπα* ab œstro distinguunt; quorum esse videtur Aristoteles 5, 19. ut et Sostratus de animalibus 4. Scholiastes Apollonii 1, 1265. 3, 276. *Ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται, ὁ δὲ οἶστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ζωδαρίων* [*ζωαρίων*]. STANL.

Hic versus delendus videbatur Wellauero. Paullo probabilius conjicias unum ante hæc verba versum excidisse, quo rex quæsiverit quem illum dicat *βοηλάτην μύωπα.*

πέλας] *πέδας* M. *παίδας* Ald. *παῖδες* Par. Guelf. Rob.

309. *γῆς* Canterus. *τῆς* libri.

310. *πάντα*] *πάνυ* Rob.

συγκόλλως] *συγκόλως* Guelf. Ald. Rob. Turn.

311. *κἀπὶ*] *καὶ 'πὶ* Ald. Turn.

312. *φιτύει* Stanleius. *φυτεύει* libri.

313. *Δῖος πόρτις*] Idem erat cum Epapho Apis divinus vitulus Ægyptiorum: v. Herodot. 3, 28. Atque hinc, ut videtur, boves mares Epapho sacri: v. Herodot. 2, 38. STANL.

ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοός] *Ex vacca se esse gloriatur Jovialis vitulus?* WELLAUER.

314. *ῥυσίων ἐπώνυμος*] Liberationis per *ἔφαψιν* scilicet. V. v. 46. STANL.

Lacunam post hunc versum indicavit Stanleius. Excidit regis interrogatio de prole Epaphi. Quod quum non animadvertisset Robortellus, *οὗ Λιβύη*—nulla metri ratione habita scripsit ex conjectura Sophiani.

316. *Λιβύη*] Apollodorus 2, 1. *καὶ τεκνοῖ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.* STANL.

μεγίστης ὄνομα γῆς Porsonus. *μέγιστον* (*τῆσδε* addunt Turn. Steph.) *γῆς* libri.

317. *τίν'*] *τί* M. Guelf.

βλάστημον] *βλάστιμον* Rob.

318. *Βῆλον δίπαιδα*] Apollodorus 2, 1. *Καὶ αὐτῷ* (Belo) *γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἴγυπτος καὶ Δαναός· ὡς δέ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς, καὶ Φινεὺς προσέτι.* STANL.

πατέρα τοῦδ'] *πατρὸς τοῦδ'* Ald. *πατρὸς οὐδ'* Turn.

319. *πάνσοφον*] Lectio suspecta.

320. *Δαναός· ἀδελφὸς δ'* Scaliger. *Δαναὸς δ' ἀδελφός* libri.

πεντηκοστόπαις] *πεντηκοντόπαις* Par.

321—323. choro continuant Rob. Turn. Steph.

321. *τοῦδ' ἄνοιγε* Porsonus. *τοῦ δαναοίγε* M. Guelf. Ald. Rob. *τοῦ γε δαναοῦ* Turn. Steph.

εὐφώνῳ λόγῳ Turn. Steph. Recte *ἀφθόνῳ* Rob. *ἀφώνῳ* M. Ald. et fortasse Par. ex quo *ἀφθώνω* enotatum.

322. *Αἴγυπτος*] *Αἴγυπτον* Rob.

εἰδὼς δ'] *δ' εἰδὼς* M. Guelf. Ald. Rob.

323. *ἀνστήσῃς* Rob. Steph. *ἀνστήσας* codices et Ald. Turn. quod *ἀνθήσας* scriptum in Par.

324. *δοκεῖτ' ἔμοιγε* Porsonus. *δοκεῖτέ γε μοι* Rob. *δοκεῖτέ μοι* M. Ald. *δοκεῖτε δή μοι* Turn. Steph. recte fortasse. Plato ab Wordswortho citatus Rep. 2. p. 368. *δοκεῖτε δή μοι ὡς ἀληθῶς οὐ πεπεῖσθαι.*

327. *αἰόλ'*] *αἰον'* Guelf. *αἰόγ'* Ald.

328. *δ' ἴδοις*] *δ' εἴδοις* Guelf. *δείδοις* M. Ald.

πτερόν] *πότερον* M. Par. Guelf. Ald. *πότε* Rob.

330. *κέλσειν*] *κέλσειεν* M. Par. Guelf. Ald. *κέλσειν μ'* Schuetzius.

ἐγγενὲς] *εὐγενὲς* Ald. Turn. Steph.

331. *ἔχθει*] *ἔχει* M. Guelf. Ald. *ἐκεῖ* Rob.

μεταπτοιοῦσαν] Refertur ad *με*, quod in præcedentibus verbis continetur.

334. *γένωμαι*] *γίνωμαι* Rob.

335. *κατ' ἔχθραν*] *κατ' ἔχουσαν* Ald. unde *κατ' αἶσαν* anonymus apud Butlerum in marg. Aldinæ.

336. *τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους*] *Quis vero* quæso, *propinquos* dote sua *dominos emat?* Abreschius *φίλους* quasi pro *κατὰ φιλίαν* positum esse arbitratur, quo quidem interpretationis anfractu nihil opus est. Danaidum potius responsum duplicem habet vim. Significant enim, *partim* se odio (*ἔχθρᾳ*) patruelium duci, ut ab eorum nuptiis abhorreant, propterea quod matrimonium vi, non amore petant, quemadmodum pater supra v. 227. dixerat:

πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα
ἁγνὸς γένοιτ' ἄν.

partim autem has nuptias ut incestas adeoque illicitas (*τὸ μὴ θέμις*) aversari, quoniam *φίλοι* sint, *propinqui*, (patrueles scil.) quibus ob consanguinitatem *nubere* nefas sit. Utrumque igitur brevius eloqui non poterant, quam hoc modo:

Τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;

SCH. Non satisfacit hæc interpretatio. Scholiasta, *τίς γὰρ τοὺς ἄνδρας δεσπότας ὤνοιτο* (hoc accentu). *οἴοιτο* Stanleius. "Reposui *ὄνοιτο*. Respondet virgo quæstioni regis *κατ' ἔχθραν*; Ob odium nempe; nam quis dominos vituperaret qui essent amici? Quum illos fugiamus, sequitur odio nobis esse." BOISSON. *ὠνοῖτο* Turn. scripsit. *ὤνοιτο* Ald. Rob. Steph. *ὄνοιτο* Robortellus posuit in lemmate annotationis "*Nota morem emendi sponsos, de quo Vergilius etiam libro* 1. *Georg. cum ait, Teque sibi generum Tethys emat omnibus undis.*" calami, ut videtur, lapsu. Nam annotatio manifeste ad *ὠνοῖτο* refertur. Omnino verum est *ὄνοιτο*. Homericum Od. 8, 208. *τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο* comparavit Wordsworthus.

337. *οὕτως*] *οὕτω* Turn. Steph.

σθένος — βροτοῖς] At equidem patruelibus vestris facile ignosco, quod nuptias vestras consectentur, *ita enim robur et opes augentur mortalibus.* SCH.

338. *καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.*] Stanl. interpretatur: *Etiam infelicibus facile toleranda mors est.* At enim hæc sententia prorsus nihil habet, quod ad antecedens Pelasgi dictum pertineat. Imo potius hoc dicunt puellæ: *Et ab infelicibus quidem facilis est discessus;* h. e. ipso, quod nobis modo dedisti, responso satis ostendisti, nihil facilius esse, quam homines infelices, opem et auxilium petentes, excusatione aliqua sic dimittere, ut te suppetias iis ferendi officio exsolvas. Nempe cum Danaides iniquum esse se patrueles suos dominos emere pronuntiassent, rex nihil aliud respondebat, quam Ægypti filiis hoc ad augendas opes conducibile esse. Id igitur sic accipiunt Danaides, quasi rex Ægypti filiorum postulatis calculum adjiciat, causasque anquirat, Danaidibus auxilium denegandi; id igitur moleste ferentes acerbe respondent:

καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.

Neque vero rex non assecutus est, quid his verbis innuerent puellæ. Statim enim regerit:

πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;

quasi diceret: *Satis intellexi me a vobis carpi, quod causam vestram deserere, et justum vobis auxilium recusare velle videar. Itaque dicite, quid faciendo vobis pietatem et justitiam præstare possim?* SCH.

γ'] τ' M. Guelf. Ald. Rob.

340. μὴ 'κδῷς] μὴ 'κδῶς Ald. μὴ 'κδοὺς Schuetzius.

341. ἄρασθαι Rob. Steph. αἵρεσθαι Guelf. Ald. Turn.

342. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ] Stanleius: *verum justitia auxiliatores tuetur.* ξύμμαχοι autem h. l. non sunt Argivi, quatenus Danaidibus opitulantur, sed refertur ad Deam Justitiam; hæc dicitur *defendere commilitones suos*, h. e. eos, quorum justa est causa, amplecti, et ut superiores discedant efficere. Eodem fere modo v. 395. ξύμμαχον δ' ἑλόμενος δίκαν dicitur. SCH.

343. γ' om. Ald. δ' Rob.

κοινωνὸς Rob. ex conjectura Sophiani, Turn. Steph. κοινὸς M. Guelf. Ald. "Pelasgus hoc significat: *Recte istud quidem, si nimirum Justitia statim ab initio causæ alicui patrocinata fuerit.* Enimvero hoc ipsum regi dubium erat, annon Ægypti filii jure suo Danaidum nuptias ambiissent, cf. v. 387. sqq. ideoque eas jure quoque, si liberet, repetere possent." SCH.

344. πρύμναν] Male Stanleius regem ipsum πρύμναν dici putat. Quin potius πρύμνα πόλεος h. l. appellatur ipse ἀγωνίων θεῶν πάγος, ad quem Danaides consederant. Et quia hic in extrema parte urbis, versus mare, situs erat, bene poterat dici πρύμνα πόλεος. Sensus igitur est: *Reverere, quæso, puppim civitatis hoc modo coronatam;* h. e. *aras hasce, in extrema urbis parte sitas, sic ut vides, ramis et vittis, supplicum insignibus, ornatas.* Hanc interpretationem aperte confirmat sequens regis responsum: πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους: in quo τάσδ' ἕδρας idem est quod puella πρύμναν πόλεος appellaverat, et κατασκίους nihil aliud quam quod illa per ἐστεμμένην significaverat, cf. v. 354. Sensus igitur est: *Utique sacro quodam horrore*, pia veneratione, *me perculsum sentio* has deorum ἀγωνίων sedes *sic obumbratas*, h. e. *ramis vittisque contectas adspiciens.* SCH. αἰδοῦ, σὺ πρύμνα πόλεως Rob. ex conjectura.

πόλεος] πόλεως Ald. Rob.

ἐστεμμένην] ἐστεμμένη M. Guelf. Ald.

345. πέφρικα] πέφυκα M. Par. Guelf. Ald. Turn.

λεύσσων] λεύσων M. Rob.

τάσδ' ἕδρας] τάδέδρα ex M. affertur. τοὺς δέδρα Ald. τούσδε δρᾶν Turn. τοὺς δ' ἐδρακοτας βίους Par. Guelf.

346. ἱκεσίου] ἱκετίου Ald. Hunc versum regi continuat Rob.

347—353=359—364.

347. τέκος] τόκος M. (ε superscript)

349. με τὰν Steph. μέγαν libri reliqui.

ἱκέτιν M. Par. Rob. ἱκέτην reliqui.

350. λευκόστικτον Rob. Steph. λευκόδικτον M. Par. Guelf. Ald. Turn. Partem veri vidit Burgesius, quum λύκῳ δερκτὸν vel δηκτὸν conjiceret: legendum enim λυκοδίωκτον cum Hermanno Opusc. vol. 4. p. 340. Et sic, ut videtur, scholiasta, qui proxima verba sic interpretatur, τῷ ἑαυτῆς βοτῆρι σημαίνουσα τοὺς διωγμούς.

ἄμ πέτραις] ἀμπέτραις libri.

351. ἠλιβάτοισιν. ἀλκᾷ] Scribendum ἠλιβάτοις, ἵν' ἀλκᾷ cum Valckenario ad Eurip. Phœn. 215. nisi quod Dorica forma præferenda ἀλιβάτοις.

354. νεοδρόποις] νεοδρέπτοις Par.

355. νέον θ'] Lectio vitiosa. νεύονθ' Bambergerus: quod de ramis nutantibus intelligendum.

356. ἀστοξένων] Hesychius: ἀστόξενοι οἱ γένει μὲν προσήκοντες, ἐπὶ δὲ τῆς (γῆς) ἀλλοδαπῆς γεγονότες· οἱ δὲ τοὺς ξένους μὲν ὄντας, ἐπὶ τιμῇ δὲ ἀστοὺς γενομένους. Prior significatio huic loco convenit. Stanl. Equidem in ἀστοξένων nihil aliud quam notionem *hospitum civitatis* quærendam puto. *Utinam,* inquit Pelasgus, *negotium hospitum illarum, quæ ad urbem nostram accesserunt, sine civitatis damno peragatur!* SCH.

357. κἀπρομηθήτων] κἀπρομυθήτων Turn. Steph.

358. ἴδοιτο] ἴδοι Turn.

δῆτ' ἄνατον Pauwius. δῆτα τὰν ἄνατον libri.

360. κλαρίου] Scholiasta, πάντα πᾶσι κληροῦντος καὶ κραίνοντος. ἱλαρίου Guelf. Ald.

361. παρ' ὀψιγόνου μάθε] Ita Choeph. 169:

Πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω. STANL.

γεραιόφρων ex Burgesii conjectura legitur, quamvis non satis

certa. *γεραφρόνων* codices et Ald. Rob. *γέρων ὢν* Turn. Steph. Post *γεραιόφρων* excidit colon, recte additum a Burgesio.

362. *αἰδόμενος*] *αἰδούμενος* Ald. Rob. Turn. Deleatur comma.

οὗπερ lectio interpolata Turn. et Steph. *οὖν περ* codices et Ald. Rob. *οὐ πενεῖ* restituit Hermannus præfat. ad Eurip. Ion. p. xiv. ex annotatione scholiastæ *οὐ πτωχεύσεις*.

363. *λήμματ'*] *λῆματ'* Ald. Rob. Lacunæ signa post hunc versum posuerunt editores recentiores.

367. *μελέσθω*] *μελέσθων* Guelf. Ald.

ἐκπονεῖν] *ἐκπνοεῖν* M. Ald. Rob. *εἰς πνοεῖν* Par. Guelf.

368. *πάρος* Rob. ex conjectura et Turn. Steph. *παρακρος* vel *παρ' ἄκρος* codices et Ald.

369. *ἀστῶν—τοῖσδε*] Scribendum *ἀστοῖς—τῶνδε* cum Stanleio. *τῶνδε* etiam Scaliger.

κοινώσας] *κοινώσα* M. *κοινῶσαι* Par.

370—375=381—386.

372. Quod chorus *βωμὸν* appellat *ἑστίαν χθονός*, respicit id, quod rex dixerat, *οὔτοι καθῆσθε δωμάτων ἐφέστιοι ἐμῶν*. Nempe scrupulum hunc regi cupiunt evellere, ita ut, quoniam ad communem aram civitatis confugerint, cujus rex ipse præses sit, se in ejus clientela esse significent. SCH.

374. *θρόνοις* Pauwius. *θρόνοισι* Rob. Steph. *χρόνοισι* M. Ald. Turn. et codex Robortelli.

375. *ἄγος*] *ἄλγος* M. Ald.

376. *παλιγκότοις*] *παλίγκοτον* Turn.

380. *δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε* (*δράσητε* M. Par. Ald.) *καὶ τύχην ἑλεῖν*] Similiter Pseudo-Euripides Iphig. Aul. 56. *δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης* (*θ'* addit Marklandus) *ὅπως ἅψαιτ' ἄριστα*.

381. *τὸν ὑψόθεν—ἐννόμου*] *Respice quæso* (Jovem) *ærumnosorum mortalium custodem et patronum e cœlo* causam eorum *respicientem, qui, cum supplices ad propinquos confugerint, jus suum legibus constitutum impetrare haud valent.* *οἱ πέλας* non sunt *vicini loco*, sed potius *propinqui cognatione*. SCH.

385. *μένει*] *μένοι* Rob.

ἱκτίου] Sic correxi librorum scripturam *ἱκταίου*, quam metrum non fert. Notanda autem adjectivi *ἴκτιος* forma ex hoc uno loco cognita.

386. *δυσπαραθέλκτοις* Porsonus. *ὦ δυσπαρθέλκτοις* M. Guelf. Ald. *δυσπαρθενήτοις* Par. (cui simile est *δυσπαραμυθήτοις*, quo

vocabulo scholiasta utitur.) τοῖς δυσπαρθέλκτοις Rob. ἐν δυσπαρθέλκτοις Turn. Steph. "Legendum δυσπαράθελκτος. *Nimirum Jovis supplicum præsidis ira querelis hominum miserorum, oppressorum et cum injuria conflictantium, constans adest, ægre* (his qui eos contemserint) *placabilis.* Hanc rationem confirmat scholiastes sic exponens: τοῖς θρήνοις τῶν πασχόντων συμμαχεῖ ὁ τοῦ Διὸς χόλος. Et qui h. l. dicitur κότος δυσπαράθελκτος, idem v. 358. [346.] βαρὺς κότος vocabatur." SCH.

388. νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους εἶναι] Respicit legem hanc Atticam προσῆκον εἶναι αὐταῖς μετὰ τῶν χρημάτων τῷ ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν, apud Isæum (p. 257. Reisk.). Solonis fuisse tradit Diodorus Biblioth. 12, 18. ἐκέλευε γὰρ (Solon) τῇ 'Επικλήρῳ ἐπιδικάζεσθαι τὸν ἔγγιστα γένους. STANL.

389. τίς ἂν] τίς δ' ἂν M. Guelf. Ald.

τοῖσδ'] τίς δ' Guelf. Ald. τις Turn.

θέλοι] θέλει (οι superscr.) M.

390. φεύγειν] Canterus φαίνειν. Verum hic φεύγειν accipi videtur sensu forensi, *quod si actores in te hanc litem intentent, oportet instar reæ, hac defensione uti, quod nullum in te jus habeant.* STANL.

κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν, i. q. antea νόμῳ πόλεως. *Si patrueles hac in causa ad leges urbis suæ provocent, tuum erit, ut demonstres, secundum easdem illas leges domesticas, nullum in te jus ipsis competere.* SCH.

391. ἔχουσι] ἔχουσιν M. Guelf. Ald. Rob.

392—396 = 402—406.

392. μή τί ποτ' οὖν M. Rob. Steph. μήτ' οὖν ποτ' οὖν Ald. μήτ' οὖν, μή ποτ' οὖν Turn.

ὑποχείριος] ὑποχέριος M. Ald.

393. κράτεσιν] κράτεσσιν Ald. Turn.

ὕπαστρον] Metaphora a nautis ducta. Hesychius, Ἄστροις σημειοῦσθαι· μακρὰν ὁδὸν καὶ ἐρήμην βαδίζειν, ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλεόντων. STANL. cui ὑπάστρῳ scribendum videbatur, quod cum φυγῇ construeretur. Sed potest pari jure cum μῆχαρ. ὕπαντρον Par.

395. 396. conjungendi, et in antistropho 405. 406.

395. φυγᾷ] φυγαὶ M. Ald. φυγὰς Rob. φυγῇ Turn. φυγὰν Heathius.

396. κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν] vel cum Stanleio reddendum: *judica prout exigit deorum reverentia;* nisi breviloquentia te

offendat paululum duriuscula; vel τὸ πρὸς θεῶν σέβας, per oppositionem cum Δίκαν jungendum, *majestatem a diis constitutam.* Sic de eadem Justitia Choeph. v. 640: τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντες ἀθεμίστως. SCH.

397. εὔκριτον] ἔκκριτον Rob.

398. πρὶν] V. 369.

399. μὴ καὶ ποτὲ Canterus. καὶ μήποτε libri. κοὐ μήποτε Wordsworthus.

400. μὴ] καὶ μὴ M. Par. Guelf. Ald. Rob.

εἴ που τὶ μὴ τοῖον τύχῃ] Pro μὴ ἀγαθόν· sensu scil. ita suadente accipi. Hesychius τοῖον, οὕτως ἀγαθόν. Eundem præstat usum ἄλλο in loquendi formula εἴ τι ἄλλο συμβαίη. ABRESCH.

τύχοι Porsonus. τύχῃ Turn. Steph. τυχθῇ codices et Ald. Rob.

401. ἐπήλυδας] εἰ πήλυδας vel εἰπήλυδας M. Guelf. Ald.

402. ἀμφοτέρους] ἀμφοτέρωσ' Bambergerus. ἀμφοτέροις Schuetzius.

403. Ζεὺς ἑτερορρεπὴς verti quidem potest *in alteram partem inclinans*, non tamen hoc sensu, ac si Jupiter uni parti magis faveat quam alteri, quod esset ab ejus justitia alienissimum; sed ἑτερορρεπὴς de justitia quæ dicitur distributiva Jovis usurpatum, notat tantum, eum qui trutinam versat, et utrique parti, id quod cuique debetur, appendit. SCH.

404. ἄδικα] ἄδικα νέμειν non est, *injuste cum aliquo agere*, sed, *facere ut causa cedat adeoque in foro injustus appareat.* Sic τὸ ἧσσον ἀδικίᾳ νέμειν ἀεὶ dicitur Minerva Eurip. Suppl. v. 379. SCH.

405. τί—μεταλγεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι] *Quod* (Jovis) *judicium cum æquato libramine constet, cur te quæso piget justitiam exercere?* SCH.

409. φνωμένον Salvinius, qui ὠνωμένον ex M. annotavit, et Porsonus. ὀνωμένον Rob. οἰνωμένον Turn. ὠνωμένων M. Guelf. Ald.

412. καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται] Stanl. vertit: *et neque pugna supplices attinget.* Jam ῥύσια quidem h. l. ad supplices s. Danaides refertur, pressius tamen erat ac finitius interpretandum. Ῥύσια dicuntur supplices, quasi *pignora*, quatenus Ægypti filii jus eas sibi vindicandi, et ubi invenissent, abducendi affectabant. Hoc itaque vult regis dictum: *et ut neque bellum* ab Ægypti filiis vos *tanquam* suis *vindiciis obnoxias*

persequatur. Eodem sensu v. 424. ῥυσιάζεσθαι ponitur; iterumque v. 728. occurrit ῥυσίων ἐφάπτορες. Cf. v. 918. SCH.

415. ξύνοικον] Sic Eumenidum chorus 720. βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν. SCH. ξύνοισιν Ald. Turn.

θησόμεσθ'] θησόμεθ' M. θήσομεν Guelf. Ald. θήσομέν τ' Turn.

416. ὃς H. Stephanus. ὡς libri.

417. δοκεῖ] δοκεῖν M. Guelf. Ald. Rob.

418—422=423—427.

428—432=433—437.

418—422. Hi versus rectius in trimetrum duosque tetrametros distribuentur.

421. ἐκβολαῖς δυσθέοις] *Expulsas* se dicunt, quod violenta procorum ambitione essent fugere coactæ. SCH.

422. ὁρμέναν Pauwius. ὀρο͂μέναν (ω) M. ὁρωμέναν Guelf. Ald. Rob. Turn. ὁρμωμέναν Steph.

426. γνῶθι—κότον] *Cogita vero impudentem horum juvenum lasciviam, eorumque ab ira tibi cave;* h. e. vide quomodo iratorum vim propulses. Κότον enim h. l. non de Jovis ira cum schol. et Stanl., sed de patruelium ira accipiendum. Cf. v. 744. 763. SCH.

428. μή τί τλῇς τὰν Pauwius. μήτι τὲ τλῇς τὰν Turn. μήτι τ' ἀαΐσταν Ald. codex Robortelli et fortasse M. μήτι τλαίης τὰν Rob. ex conjectura Sophiani et Steph.

μή τι τλῇς] Sensus: *Neque vero patiaris nos supplices ab hisce deorum statuis invita justitia equorum instar abstrahi, nec conniveas videns vittarum nostrarum et peplorum artificiose textorum prehensionem.* Præco enim infra se puellas, ni sponte se sequantur, vestibus v. 903. et capillis v. 909. abstracturum minatur. SCH.

ἱκέτιν] ἱκέτην Ald.

429. 430. in dimetrum conjungendi dochmiacum, et in antistropho 434. 435.

431. ἱππηδὸν, ἀμπύκων] Versus non respondens antistrophico 436. ὁμοίαν θέμιν, nisi ἀμπύκων correpta syllaba prima pronunciare placeat, quod Seidlero placuit de vers. dochm. p. 25. ἱππαδὸν conjecit Bambergerus, collatis similibus adverbiorum formis ἰλαδόν et ὁμιλαδόν. Poterat probabilius ἱππηδά, ut καναχηδὸν καναχηδά, ἀναφανδὸν ἀναφανδά et alia dicuntur: a quo prope abfuit Bothius, qui ἱππηγὰ conjecit. ἱππηδὼν Ald.

Turn. Sed vereor ne vitium in antistropho potius sit quærendum, ubi Klausenio ὁμοίαν θέμιν scribendum videbatur, inusitata tragicis forma.

432. πολυμίτων,] πολυμήτων M. Ald. et codex Robortelli, qui ex conjectura edidit πολυκμήτων. Deleatur comma.

433. δόμοις] δόμων Ald. δόμῳ Turn.

434. ὁπότερ' ἂν] ὁποτέραν M. Guelf. Ald. Rob.

κτίσῃς] κτήσῃς Ald.

435. μένει om. Par.

Ἄρει' κτίνειν Seidlerus de vers. dochm. p. 12. δρεικτείνειν M. Guelf. Rob. δρεικτίνειν Ald. Ex Par. ἄρει κτείνειν ex Ph. ἄρει ἀτίνειν (ει) affertur. ἀντιτίνειν Turn. Sensum verborum recte declaravit Seidlerus, *utrumcunque decreveris, filios tuos domumque tuam manebit hoc ut similem Marti pœnam luant.* Quæ confirmantur regis verbis v. 439.

438. δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται] Sensum recte explicuit scholiasta, οὕτως ἀποβαίνει.

439. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς] I. e. aut diis aut Ægypti filiis.

440. καὶ γεγόμφωται σκάφος] Allegoria a re nautica. Postea v. 951. [944.]

... Τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
Γόμφος διαμπάξ.

Navis itidem similitudine in re anxia usus est Polymestor Euripidis in Hecuba v. 1079. Apollonius Argon. de Argo navi 3, 343.

...Ἡ δ' ἐνὶ γόμφοις
ἴσχεται, ἥν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄελλαι.

Distingui malim,

—— γεγόμφωται σκάφος,
Στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.

Id est, adeo ab omni parte constringor et coarctor, tanquam navis adacta et ligata cuneis et clavis, ut quo me vertam nesciam. Hesychius: Στρέβλαι ναυτικαί· τὰ ξύλα τῶν νεῶν, ἐν οἷς διασφηνοῦνται γομφούμενα. Lege γομφούμεναι, nam ad νῆες referendum est. STANL.

443. χρήμασιν] χρημάτων adscriptum in scholio sive ut explicatio sive ut varia lectio: atque id ipsum necessario pro χρήμασιν restituendum cum Aurato.

444. *ἄτης γε μείζω καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον*] Versus corruptus et ab hoc loco alienus.

ἄτης Turn. Steph. Scribendum *ἄτην* cum M. Par. Guelf. Ald. Rob.

γε μείζω] Scribendum *γεμίζω*, quam scripturam memoravit Stephanus. *ἄτης γεμίζων* in libro suo legisse videtur scholiasta, qui hæc sic explicat, *τοῦ Διὸς ἐμπιπλῶντος καὶ γεμίζοντος ἄτης τὸν γάμον* (scr. *γόμον* cum Stanleio).

γόμον Turn. Steph. Scribendum *γόμου* cum M. Guelf. Ald. Rob.

446. *γλῶσσα τοξεύσασα*] Scholiasta, *ἀντὶ τοῦ γλώσσης τοξευσάσης, ὅ ἐστιν εἰπούσης.*

447. *θελκτήριος*] *θελκτηρίοις* M.

448. *ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια* (*νικητήρια* Rob.)] Hic quoque plane inutilis versus est, quem ut tolerabiliorem redderet Stanleius ante versum præcedentem collocari voluit.

449. *ὅπως—ἄκη*] *Ne autem consanguineorum aut civium sanguis effundatur, multum sacrificare oportet, multasque multis diis hostias cædere ad avertendam istam calamitatem.* Sanguinis enim effusi nulla est redemtio. *ὅμαιμον αἷμα* partim ad cædem Ægypti filiorum sanguinis necessitudine cum Danaidibus conjunctorum, partim ad civium Argivorum cædem, si totam hanc causam ferro dirimendam censuerint, metuendam pertinere, patet v. 474 sqq. Ceterum propria oppositionis ratio hæc erat: *Opes amissæ aliis opibus resarciri possunt; verbum temere, quod alterum offenderit, emissum, blandis verbis molliri et expiari potest; at sanguinis cognatorum et civium effusi nulla est reparatio.* Ultimam hanc sententiam rex eleganter supprimit, ejusque loco statim id quod inde efficitur enuntiat, nempe omni modo curandum esse, ut hujus sanguinis effundendi necessitas avertatur. Ceterum ad sententiam simillimus est locus Eumenid. v. 645. sqq., quem comparasse haud pœnitebit. SCH.

ὅμαιμον] *ὁμαιμόνων* Ald. *ὁμαίμων* Turn.

452. *ἦ* (*ἢ* Ald. Rob.) *κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι*] Scholiasta *καὶ τοῦτο ποιῶν ἐκτὸς ἔσομαι τοῦ νείκους θεοῖς ὑπηρετῶν.* Sensus est: *In hujus contentionis discrimen equidem me prorsus nolo committere.* Nempe *νεῖκος* respicit v. 439. bellum aut cum diis, si Danaides neglexerit, aut cum Ægypti filiis, si illas receperit, suscipiendum esse. SCH. Cum constructione

verbi παροίχομαι Eurip. Med. 964. μοίρας ὅσον παροίχει, *quantum a pristina fortuna excidisti*, comparavit Hermannus Opusc. vol. 3. p. 228. qui καὶ κάρτα scripsit, quod scholiastam legisse opinatur.

453. θέλω δ' ἄϊδρις—κακῶν dupliciter intelligi potest, vel ut experientiam malorum deprecetur, vel ut falsum se potius quam verum et intelligentem malorum vatem esse velit. Et hanc in partem scholiastes quoque accepit. Priori tamen rationi favet, quod posterior sensus sequentibus verbis γένοιτο —ἐμὴν exprimitur. SCH.

455. πολλῶν] πολλῶν τ' Ald. πολλῶν Turn. πολλᾶν Rob.

456. καὶ] χἀ Wakefieldus Silv. crit. 3. p. 48.

457. στρόβους] Legendum στρόφους. Στρόφοι dicuntur in muliebri amictu vincula, quibus superior pars vestis infra papillas erat cincta. Catull. Epithal. Thet. v. 65. *Strophio lactantes vincta papillas.* Utrumque certe illud cinguli muliebris aut virginei genus, quo infra papillas, ac præterea supra uterum colligatæ et subductæ erant tunicæ illæ aut vestes atque inde constrictos earum sinus hic tangit Danaidum chorus. Male autem hic legitur στρόβους, quum ut alia sileam, eum στροφίου frequentem eam in rem usum apud Comicum in Thesmoph. ac Lysistrata et inde loco jam adducto apud Catullum *strophium* legatur, tum eadem voce στρόφου pro tali cingulo aut zona usus sit alibi Æschylus seu chorus virginum Thebanarum Sept. Theb. v. 876. στροφὸν ἐσθῆτι περιβάλλονται. SPANH. ad Callim. hymn. in Dian. p. 135. Recte corrigit στρόφους, quod Scaliger quoque conjecerat. Scholiasta τὰς στροφὰς τῶν ζωνῶν.

Hesychius, ζώνας τε συλλαβὰς πέπλων: ἀντὶ τοῦ αἷς ζώννυμαι καὶ συλλαμβάνω τοὺς πέπλους.

458. τύχῃ] τύχα Rob. τύχαν M. Guelf. τύχειν Ald.

πέλει Guelf. πέλοι libri reliqui.

τύχῃ—πέλει] Rex, quid verbis modo pronuntiatis significare velit, haud intelligens respondet: *Quid tum? Hæc vestimenta,* (strophia et zonæ) *mulierum conditioni apta;* h. e. usu receptus est hic mulierum ornatus. SCH.

459. καλή] καλεῖ M. Guelf. Ald. Rob.

460. ἔσει] ἔσῃ libri.

461. ὑποστήσει] ὑποστήσεις Wellauerus.

462. συζωμάτων] Recte ξυζωμάτων Porsonus.

464. ἀλλ' ἁπλῶς Abreschius collato Prom. 610. οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ. ἀλλὰ πῶς libri, quod defendi potest.

465. ἀπάγξασθαι] Virgines, quæ paullo generosiori erant animo, zonis ad suspendium abuti sunt solitæ potius quam veste. Parthenius de Biblide Erot. 2. τὴν δὲ ἄρα ὑπὸ τοῦ πάθους μὴ ἀνιεμένην πρὸς δὲ δοκοῦσαν αἰτίαν Καύνῳ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀναψαμένην ἀπό τινος δρυὸς τὴν μίτραν ἐνθεῖναι τὸν τράχηλον. Sophocles Antig. 1220.

— ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν
βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην.

STANL. ἀπαλλάξασθαι Ald.

466. μακιστῆρα] λόγον καρδίας δηκτικὸν interpretatur scholiasta: qui non intelligitur quomodo μακιστὴρ dici potuerit, quod *longum* sermonem significare ex Pers. 698. constat. Recte Stanleius μαστικτῆρα.

468. καὶ] καὶ μὴν M. Guelf. Ald. Rob. καὶ μὲν Par.

469. κακῶν—ἐπέρχεται] Hic versus delendus videtur Bothio.

471. ἐσβέβηκε Turn. Steph. ἐσέβηκε Ald. ἐσέβηκα M. Par. Rob. unde ἐσβέβηκα Schuetzius recte.

474. ὁμαίμοις] ὁμαίμους Guelf. Ald. Rob.

478. δ' om. Rob.

480. σὺ μὲν] Lectio corrupta. στεῖχ' οὖν vel ἴθ' οὖν Schuetzius. Nam imperativum aliquem postulat quod sequitur τε, ab Stanleio in γε mutatum.

482. ἄλλους] ἄλλων Par.

483. τῆσδ'] τοῖς δ' Rob.

486. οἶκτος] Corruptum. εἰκὸς interpolavit Turn. οἰκτρὸς Stanleius.

490. Personæ notam om. Ald. Choro tribuerunt Turn. Steph., Danao recte Rob.

491. εὑρεθέντα Porsonus. εὖ ῥέοντα libri. Verba recte explicuit Wordsworthus, *qui benignus et misericors inventus est, quem benignum et misericordem experti sumus.*

πρόξενον Canterus. πρὸς ξένον libri, nisi quod πρόσξενον Turn. qui haud dubie πρόξενον voluit.

494. Inepte repetitum πολισσούχων, quod in locum alius adjectivi ab librario ad superiorem versum aberrante illatum videbatur Butlero. Probabilior Bothii conjectura est versus

493. 494. ex uno confictos esse Æschyli versu hoc, *ξύμπεμψον, ὡς ἂν θεῶν πολισσούχων ἕδρας* —. Interpolatio ducta ex v. 501.

495. *ἀσφάλεια*] *ἀσφαλείας* M. Ald. *ἀσφαλεία* Rob.

δ' ᾖ] *δὲ* M. Ald.

ἄστεως] Scribebatur *ἄστεος*. *ἄστεως* M.

498. *θράσος*] *θάρσος* Steph.

501. *ἀστικοὺς* Turn. Steph. *ἀστίκτους* codices et Ald. *ἀθίκτους* Rob.

πολυστομεῖν] *παλινστομεῖν* Dobræus.

505. *ποῦ*] *τί* Par.

νεμεῖς Porsonus. *νέμεις* M. Rob. Turn. *νέμοις* Ald. Steph.

508. Hunc versum choro tribuunt Ald. Turn.

ἐπιστρέφου] *ἐπιστρέφω* M. Guelf. Ald. Turn.

510. *ἁρπαγαῖς*] *ἅρπαγες* M. Guelf. Ald. Rob.

σ' addidit Porsonus.

οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς ἐκδώσομεν] *Sane nos te haud avium* rapacium *rapinis trademus* s. *exponemus;* proverbiali locutione, ab expositione infantum ducta, quæ in sylvis aut lucis avium aut ferarum laniationi permittebantur. Sic apud Euripidem Creusa de filio Ione v. 902. sqq.

καὶ νῦν ἔρρει
πτανοῖς ἁρπασθεὶς θοίνα
παῖς μοι καὶ σοὶ τλάμων.

et v. 915. *οἰωνοῖς ἔρρει συλαθείς*. SCH.

511. *ἀλλ' εἰ*] Non admittenda erat a Porsono Stanleii correctio *ἀλλ' ᾖ*. In ejusmodi enim responsionibus *ἀλλ' εἰ* idem est quod Latinorum *quid autem si* — —? Hoc igitur dicit chorus. *Quid autem si nos iis tradas, qui draconibus inimiciores sunt?* SCH.

512. *εὔφημον*] *Bonis utatur verbis bonis verbis a me excepta.* BOTH. *ἐνθυμουμένῃ* Schuetzius.

513. *φρενός*] *φρένας* Bothius in editione prima.

514. *ἀεὶ—ἐξαίσιον*] *Imo vero semper nimius et immoderatus regum metus* inferiorum animos occupat. SCH.

515. *φρενί*] Legendum *φρενοῦ*, i. e. veritatem admonitionis tuæ, qua me vetas reges timere, factis comproba. BOTH.

517. *συγκαλῶν*] Scribe *ξυγκαλῶν*.

518—520. exciderunt ex M. et Rob.

518. *πείσω*] *πιέτω* M. Par. Ald.

519. ποῖα] τοῖα vulgo: sed ποῖα superscr. in Par.

522. πορσυνῶν Valckenarius ad Eurip. Phœn. 1082. πορσύνων libri.

524—530 = 531—537.
538—546 = 547—555.
556—564 = 565—573.
574—581 = 582—589.
590—594 = 595—599.

526. τελειότατον] τελειότατε Ald. Turn.

527. πείθου] Scribendum πιθοῦ cum Stanleio.

530. τὰν μελανόζυγ' ἄταν] Recte Stanleius ad *nigros* Ægyptiorum remiges poetam respicere judicavit comparatis v. 719. sq.

> πρέπουσι δ' ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις
> γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν.

adde v. 745. SCH.

531. γυναικῶν] Vocabulum corruptum. γονᾶν σῶν Bothius.

533. φιλίας —'Ιοῦς] *Dilectæ tibi mulieris ataviæ nostræ recole memoria jucundam fabulam* s. *narrationem; fac, o tu, qui olim contrectatione tua Ionem imprægnasti ut nunc ejus rei diligenter recorderis.* SCH. Deleatur interpunctio post γένος et γυναικός et πολυμνῆστορ.

535. πολυμνῆστορ Hermannus Elem. doctr. metr. p. 232. Legebatur πολυμνήστωρ. γενοῦ πολυμνῆστορ dictum ut ὄλβιε κῶρε γένοιο apud Theocr. 17, 66.

ἔφαπτορ Porsonus. ἐφάπτωρ libri.

536. δι' ἃς τοι Porsonus. δίας τοι libri, nisi quod διάστοι Ald. Quo vitio deceptus scholiasta τῆς δίας Αἰγύπτου, τῆς τοῦ Διὸς ἱερᾶς γῆς est interpretatus.

539. ἐπωπὰς] κατανομὰς interpretatur scholiasta.

542. ἁμαρτίνοος] ἁμαρτίνους Ald. Turn.

544. διχῇ δ' ἀντίπορον—ὁρίζει] *bis vero fati necessitate adacta fretum maritimum*, nempe Bosporum Thracium, et Bosporum Cimmerium, *nando superans ad oppositam continentem pervenit.* SCH.

547. ἰάπτει] Verbo quod *active* sumtum significat *mittere*, neutraliter usus est pro *ire*, *transire*. SCH.

δ' Ἀσίδος Turn. ἀσίδος Rob. βάσιδος M. (ex quo βασίδος enotatum) Guelf. Ald. Steph. et codex Robortelli.

549. Μυσῶν] μουσῶν Ald. Rob.

550. *Λύδια* Turn. Steph. *Λύγια* codices et Ald. Rob.

τε γύαλα] Metri vitium Klausenius sic correxit ut *τ' ἐς γύαλα* scriberet.

551. *Κιλίκων*] *κυλίκων* Guelf. Ald. Turn.

552. *τε* Heathius. *τε γένη* libri. Delendum colon post *διορνυμένα*. Verbum cum hoc participio construendum latet in v. 554.

553. *πὰρ* Robortellus, cujus in editione tripliciter peccavit typotheta. Nam in textu excusum *πὰ* relicto unius spatio literæ, in præfatione vero codex *πὰρ* præbuisse, Robortellus vero *πὰν* conjecisse dicitur. Manifestum est Robortellum *πὰρ* conjecisse, codicem vero non *πὰν*, sed *τὰν* exhibuisse, in quo consentiunt M. Par. Ald. *τοὺς* interpolarunt Turn. et Steph.

δ' recte om. Guelf. Ald. Turn.

ἀενάους M. Rob. *ἀεννάους* libri reliqui.

554. *καὶ βαθύπλουτον χθόνα*] Utrum hoc epitheto unum ex regnis jam antea nominatis designetur, v. c. Lydia, ob aurifodinas, an nova innuatur regio, ad quam Io pervenerit, definire non ausim. Si nova, vix alia, quam Phœnice intelligi poterit, ob divitias ex mercatura. SCH.

καὶ τᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν] Cui hic non succurrat Cyprus (*νᾶσος τᾶς Ἀφροδίτας*, Eurip. Bacch. v. 400.) Veneris cultu et summa fertilitate celeberrima? Quænam enim regio in Asiæ continente sic describi potuerit a poeta, nemo explicavit. Scholiastes quidem intelligit *Phœnicen*, addens *ἣν ἱερὰν Ἀφροδίτης φησὶ διὰ Βύβλον καὶ Λίβανον*. Sed hoc est optantis potius quam docentis. Quidni autem Æschylus Ionem ab ora Phœniciæ primum Cyprum, deinde ab hac insula Ægyptum transvectam esse finxerit? SCH.

556. *εἰσικνουμένη*] Legendum *εἰσικνουμένου* ex M. Par. Rob. quod in libro exstitit scholiastæ, *ἱκνεῖται δὲ δῖον πάμβοτον ἄλσος, τοῦ οἴστρου τῷ κέντρῳ αὐτὴν διατρυπῶντος.*

βέλει βουκόλου πτερόεντος] I. e. oestri stimulo. SCH.

558. *Δῖον—ἄθικτον*] Omnibus hisce epithetis unice Ægyptum describi certum est. *δῖον πάμβοτον ἄλσος* notat planitiem et fertilitatem Ægypti. *λειμῶνα χιονόβοσκον* respicit exundationem Nili ex nivibus Æthiopiæ resolutis. *Τυφῶ μένος* pertinet ad ventos calidos nivem solventes. Sic Hesiod. Theog. *Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων.* SCH.

559. *λειμῶνα χιονόβοσκον*] Celebris fuit antiquorum opinio,

Nilum congeri ab eliquatis nivibus in montibus Æthiopiæ, cujus fit mentio apud Herodotum 2, 22. Diodorum Siculum 1, 38. Aristidem in Ægyptiaca, et plures alios. Anaxagoram hujus sententiæ auctorem laudat Aëtius libro περὶ φιλοσόφων ἱστορίας, cui astipulatur discipulus ejus in Helena:

> Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαὶ
> ὃς ἀντὶ δίας ψεκάδος Αἰγύπτου πέδον
> λευκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνει γύας.

Lucret. 6, 735. Statius Theb. 4, 705. STANL.

ὄντ'] τ' Rob. ἔνθ' Turn.

561. Pro ὕδωρ τὸ Νείλου præstat legere ὕδωρ τε Νείλου, *quam planitiem lustrat ventorum vis et Nili aqua morbis haud contigua.* Qui articulum τὸ ante Νείλου servandum putant, τυφῶ μένος sic interpretantur, ut Nilus ipse *vis typhonis* appelletur, h. e. vi ventorum exundans. SCH.

νόσοις ἄθικτον] Laus Nili a salubritate. De fœcunditate aquæ Niloticæ locum Strabonis (15, 1.) excitavimus ad Pers. v. 32. Referunt itidem Theophrastus, Seneca et Plinius, mulieres aqua Niliaca adeo fœcundas reddi, ut uno partu fœtus plures enitantur. Idem de vaccis Ægyptiis narrat Ælianus de animal. 3, 33. subdens, λέγεται δὲ αἴτιος ὁ Νεῖλος εἶναι εὐτεκνότατον παρέχων ὕδωρ. Accedit etiam ad salubritatem ejus demonstrandam, quod eos, qui ex ipsa bibissent, pingues redderet. Plutarchus de Is. et Osir. ἀλλὰ πιαίνειν δοκεῖ καὶ μάλιστα πολυσαρκίαν ποιεῖν τὸ Νειλῷον ὕδωρ. Porro hodie in Ægyptia metropoli Caira ad primum incrementi Niliaci momentum subsidit pestilentia. Nemo tum moritur, licet pridie quingenti. STANL.

563. ὀδύναις τε κεντροδαλήτοις (κεντροδαλήτης Ald. Turn.) θείας (θυΐας M. θυιάδος Hermannus de metr. p. 234.) Ἥρας] Verba interpolata. Nam Æschyli verba accurate responderunt verbis in antistropho positis.

565. ἔννομοι] Per οἰκήτορες explicat scholiasta.

566. χλωρῷ δείματι] χλωρωδειμακτι M. χλωρῷ δείμακτι Guelf. Ald.

568. ἐσορῶντες] ἐς ὁρῶντες Guelf. Ald.

570. δ' ἐθάμβουν] δὲ θάμβουν Ald. Rob.

571. τότε Canterus. τόδε libri.

574. κρέων] κραίνων Par. Rob. ex glossemate, quod inter scholia legitur.

576. *βία*] *βίᾳ* Turn.

579. *αἰδῶ*] Cur *pudorem* cum *tristitia* et *lacrymis* conjunctum dicat, intelligitur ex ipsius Iûs verbis Prometh. v. 648. [642.]

> καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι
> θεόσσυτον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν
> μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο. SCH.

580. *ἕρμα δῖον*] Schol. interpretatur *βάρος*; nec dubium est, quin poeta pro *onere fœtus* ex Jovis contrectatione suscepto posuerit. SCH. *ἑρμάδιον* Ald.

584. *φυσίζοον* Porsonus. *φυσίζωον* libri.

585. *τὸ δὴ*] *τοδὶ* Turn. Steph. recte, nisi quod *τόδε* scribere debebant, quod fecit Porsonus. Ceterum delendum comma.

587. *νόσους*] *νόσου* Ald.

ἐπιβούλους] *ἐπιβούλου* Schuetzius.

589. Deleatur comma post Ἐπάφου. Scholiasta, *καὶ τὸ γένος ἡμῶν ἐξ Ἐπάφου λέγων εἶναι τῆς ἀληθείας κυρήσεις καὶ οὐ ψεύσῃ.*

590. *ἐνδικωτέροισι*] *ἐνδικωτέροισιν* M.

592. Post *ἄναξ* vel *γένους* duæ exciderunt syllabæ.

594. Post *Ζεύς* colon ponatur.

595. *ἀρχὰς*] Scribendum *ἀρχᾶς* cum Schuetzio.

θοάζων] Recte per *καθήμενος* explicat scholiasta, de quo usu verbi exposui ad Soph. Œd. T. 2.

596. *τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει*] *Inferiores super potentiores evehit.*

597. *οὔτινος* (*οὕτινος* M. *οὗτινος* Ald.) *ἄνωθεν ἡμένου* (*ἡμὲν οὐ* M. *ἦμεν οὐ* Ald. *ἢ μὲν οὐ* Rob.) *σέβει* (*σέβῃ* Turn.) *κάτω* (*κράτος* Pauwius).] Versus explendæ lacunæ caussa ex superiorum verborum glossematis confictus. Nam verba *οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου* referuntur ad v. 595, postrema autem *σέβει κάτω* ex *ῥέπει κάτω* depravata sunt, quæ pars sunt glossematis *τὸ κρεῖσσον ῥέπει κάτω.*

598. Deleatur comma post *ἔπος.*

599. *δούλιος*] Scribendum *βούλιος* cum Stanleio.

600. *εὖ* cum *θαρσεῖτε* conjungendum.

602. *ἀγγέλων*] *ἀγγέλλων* M. a correctore antiquo, et recte fortasse.

603. *ἔνισπε* Rob. Steph. *ἐνόσπερ* M. Par. *ἔνεπε* Guelf. Ald. *ἐν εἰπὲ* Turn.

ποῖ] ποῦ Turn.

κεκύρωται] κεκύρτωται Par. Guelf. Ald. Turn.

604. χεὶρ ὅποι πληθύεται Steph. χεὶρ ὅπως πληθύεται Turn. χειροπληθύεται M. Par. Guelf. Ald. Rob. Scribendum χείρ θ' ὅπη πληθύεται. ὅπη etiam Dobræus.

606. ὡς (ὡς τ' M.) ἂν ἡβήσαιμι] ὡς τ' ἂν ἡυλήσαιμι Rob. Recte Tyrwhittus emendavit ὡς ἀνηβῆσαί με.

608. λόγον] λόγω̊ν M.

609. μετοικεῖν τῆσδε γῆς] I. e. μετοίκους εἶναι τῆσδε γῆς.

610. κἀρρυσιάστους] καρυσιάστους M. Ald. καὶ ῥυσιάστους Rob.

613. τῶνδε γαμόρων] Civium Argivorum.

614. Hunc versum citavit Steph. Byz. s. v. Δῆμος.

616. Ζηνὸς M. Rob. Διὸς libri reliqui. Conf. v. 346.

617. προφωνῶν Canterus. πρόφρων ὧν libri.

618. πόλιν παχῦναι] Scholiasta, εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον μή πως αὐξήσῃ κότον ὁ Ζεύς. Lectio suspecta. γρ. πλατῦναι M.

619. Deleatur comma post φανέν.

620. ἀμήχανον] Recte Stanleius ἀμηχάνου.

622. ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος] ἔκλαναν εὐκλήτορος M. ἔκλαν' ἄνευ κλήτορος Ald. ἔκραναν εὖ κλήτορος Rob.

ἄνευ κλητῆρος] Scholiasta, ταῖς χερσὶν ἐπέκρανε, πρὶν εἰπεῖν τὸν κήρυκα, ἀράτω τὰς χεῖρας ὅτῳ ταῦτα δοκεῖ.

623. εὐπειθεῖς στροφαὶ de artibus oratoriis, quæ vel argumentorum robore, vel apta sententiarum et verborum conformatione demonstrantur. SCH.

629. ἀμέμπτως] ἀμέμπτων M. Rob.

630—642=643—655.

656—666=667—677.

678—687=688—697.

698—703=704—709.

630. νῦν ὅτε] V. ad Sept. c. Th. 705.

631. 632. et antistrophici 644. 645. in unum versum conjungendi.

632. γένει] γένη Guelf. Ald.

634. πυρίφατον] πυρέφατον M. Guelf. Ald. Rob.

τὰν Πελασγίαν πόλιν] Lectio ab interprete interpolata. Nam metrum dochmiacum est. Comma post πόλιν delendum.

635. βοὰν] βοᾶν Ald. Rob.

μάχλον] Scholiasta, τὸν εἰς τοὺς πολέμους κατωφερῆ, ἢ τὸν παλίμβολον.

638. ἐν ἄλλοις] I. e. in aliis quam quibus ex naturæ legibus demetendum fuit. BUTLER.

644. ἀτιμώσαντες] ἀτιμάσαντες Ald. Turn.

645. Post γυναικῶν comma ponatur.

646. πράκτορά τε σκοπόν] πράκτορα adjectivum est ut in Agam. 111. STANL.

649. δυσπολέμητον, ὃν] Metri vitium correxit Butlerus, δυσπόλεμον, τὸν —.

650. ἐπ' ὀρόφων] ἐπορόφων Ald. ἐπόροφον Turn.

μιαίνοντα] Lectio absurda, probabiliter correcta ab Schuetzio, qui κοταίνοντα conjecit.

ἐφίζει] ἐφιζάνει Turn.

657. ὑποσκίων] Eo quod ori suo prætendebant olivæ ramos. Ita supra v. 359. κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον — ὅμιλον. STANL. ὑπὸ σκίῶν M. ὑπὸ σκιῶν Ald.

661. Lacunam probabiliter explevit Heathius addito ἔρις.

662. πέδον γᾶς. ἥβας Porsonus. πέδον τᾶς ἥβας M. Turn. πέδον τὰς ἥβας Ald. πέδον ἥβας Rob. Steph.

663. δ' om. Rob.

664. μηδ' Heathius. μὴ libri.

666. καὶ γεραροῖσι—νέμοιτο] *Et aræ deorum senum* scil. sacerdotum *ministeriis frequentibus affluant, ignibusque adolescant, ut urbs recte administretur.* γεραροὶ *venerandi,* haud dubie ad sacerdotes pertinet. Incommode vertit Stanl. *et nobilium senes recipientes plenæ sint aræ.* Quoniam tamen sacerdotiis reges quoque aliique magistratus fungebantur, in γεραροῖσι ad hos quoque respici credibile est. SCH. Eurip. Electr. 713. ab Seidlero comparatus, θυμέλαι δ' ἐπίτναντο χρυσήλατοι, σελαγεῖτο δ' ἀν' ἄστυ πῦρ ἐπιβώμιον 'Αργείων.

669. θ' ὡς πόλις Steph. τ' ὡς πόλις Turn. τὼς πόλις Rob. τῶς πόλεις Ald. τῷ καὶ πόλεις Guelf. πόλεις etiam ex M. annotatum.

671. μέγαν] μέγα M. Guelf. Rob.

672. τὸν ξένιον δ' (Δί' violato metro Canterus) ὑπέρτατον] I. e. magnum Jovem venerentur, hospitalem autem maxime. WELLAUER. Suspecta est brevis in fine versus syllaba. ὑπερτάτως Ahrensius p. 28. collata annotatione scholiastæ, τῶν γερόντων σεβόντων τὸν Δία τὸν ξένιον ὑπερτάτως.

673. ὃς] ὧς Ald. ὡς Rob.

πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ] Scholiasta, ὁ Ζεὺς τῷ ἀρχαίῳ νόμῳ τὸ ἴσον τηρεῖ.

674. *δ' ἐφόρους γᾶς*] *δ' ἐφ' ὀργῶς* Ald. *δ' ἐμφόρους γᾶς* Rob. *δ εὐόργως* Turn. *ἐφόρους* legit scholiasta, qui per *βασιλεῖς* explicat. Veram scripturam *δὲ φόρους γᾶς* restituit Ahrensius p. 26.

677. *λόχους* Rob. ex conjectura et Steph. *λόγους* codices et Ald. Turn.

678. *μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω*] Quoniam versu præcedente partus mulierum felices optaverat chorus, sequentibus autem versiculis v. 684. sq. morborum cohortem deprecatur, *ἀνδροκμῆτα λοιγὸν* non de belli calamitate, quippe quam jam v. 661. sqq. aversatus fuerat, sed potius de peste accipio. SCH.

681. *ἄχορον ἀκίθαριν*] *ἄχορος κίθαρις* libri, nisi quod *ἄχορος κιθάρης* Turn. Veram scripturam Porsonus restituit e loco lacero Plutarchi Erot. p. 758 E. ubi *ἄχαριν ἀκίθαριν*.

682. *Ἄρη*] *Ἄρην* Rob.

683. *τ' ἔνδημον* Pauwius. *τε δῆμον* M. Ald. *τε δήμων* Rob. Turn.

ἐξοπλίζων] *ἔξω παίζων* libri. Emendatum ex Plutarcho.

Pestis cum dicitur *δακρυογόνον Ἄρη ἐξοπλίζειν*, posset quidem sic intelligi, quod ea occasionem det hostibus civitatem hoc malo debilitatam et fractam bello persequendi; attamen hoc paullo remotius ab orationis consilio et nexu videtur. Aptissimum igitur fuerit *Ἄρη δακρυογόνον* de *miserabili civium strage, quæ gravem pestilentiam* non magis quam belli calamitatem sequatur, intelligere. Sic enim Sophocles quoque *Ἄρη Martem* pro peste posuit; Œdip. Tyr. v. 190. SCH.

684. *νούσων*] *νόσων* potius scribendum videri dixi in annotatione ad Sept. c. Theb. 315.

δ' ἑσμὸς] *δεσμὸς* Guelf. Ald. Rob. *δ' ἑσμὸς* Turn. Steph.

685. *κράτους* Turn. Steph. ex annotatione scholiastæ *ἄπωθεν τοῦ κράτους τῶν ἀστῶν*. *κράτος* codices et Ald. Rob. Scribendum *κρατὸς* cum Henr. Vossio. "Eadem ratione in Soph. Œd. R. 265. *νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη*. Conf. Antig. 1253. 1322." AHRENS. p. 27.

687. *ὁ Λύκειος* Stanleius. *ὀλύκιος* vel *ὀλύκιος* libri, nisi quod *ὄλβιος* ex Par. affertur.

688. *πάσᾳ*] *πᾶσαν* Guelf. Ald.

νεολαίᾳ] *νεολαίᾳ* M. *νεολέα* Ald. *νεολέᾳ* Rob.

καρποτελεῖ] Scribendum *καρποτελῆ* cum Stanleio.

691. *πρόνομα*] *πρὸ τῆς πόλεως νεμόμενα* interpretatur scholiasta.

βοτὰ τῶς Turn. Steph. *βρότατος* M. Par. Guelf. Ald. Rob.

693. *πᾶν τ'*] *πάντ'* M. Ald. Rob.

λάβοιεν] *λάθοιεν* M. Par. Guelf. Ald. Rob.

694. *εὔφημον* Guelf. Turn. Steph. *εὔφημαν* Ald. *εὐφήμοις* M. Par. *ἀφήμοις* Rob. Scribendum *εὔφαμον*.

ἐπιβώντων Butlerus, Turnebi deceptus interpolatione *ἐπιβοῷεν*, quam recepit Steph. Revocandum *ἐπὶ βωμοῖς* ex M. Par. Rob. *ἐπὶ βωμῶν* Guelf. *ἐπιβωμὰν* Ald.

695. *Μοῦσαι θεαί τ'*] Corrigendum *μοῦσαν θεῖεν*. *εὔφημος μοῦσα* ut *στυγερὰ μοῦσα* Eumen. 298. et multa similia, *θεῖναι μοῦσαν* ut *θεῖναι μέλος* Pers. 999. AHRENS. p. 26. Egregia hæc est emendatio, nisi quod forma media *θείατ'* præferri debebat: de quo monuit Hermannus in Jahnii Annalibus a. 1832. vol. 6. p. 41.

696. *τ'* om. Rob.

697. *φήμα*] Scribendum *φάμα*.

698. *ἀτιμίας τιμὰς*] Lectio vitiosa. Scholiasta, *ἀμετακίνητοι εἶεν αὐτοῖς αἱ τιμαί*. *ἀτιμιὰς τιμῶς* Ald. *εὐτιμίας τιμὰς* Turn. *ἀσφαλίας τιμὰς* Par. *ἀσφαλίας* etiam in margine M. legitur ex glossemate.

699. *τὸ*] *τὴν* Turn. Steph.

700. *προμαθεὺς*] *προμῆθεὺς* M. *προμηθεὺς* Guelf. Rob. *πρόμητις* Bothius in editione prima. *προμαθίᾳ κοινόμητις* Lachmannus de chor. syst. p. 64. Recte correctum videtur *κοινόμητις*, sed servandum *προμαθεύς*: nam vitium non in hoc vocabulo, sed in antistrophico potius *δαφνηφόροισιν* v. 706. latet. Scholiasta, *ἡ γὰρ ἀρχὴ ὑπὸ τῶν κοινῶν προνοουμένη τήν τε πόλιν καὶ τὸ κοινὸν αὔξει*.

701. *ξένοισι—διδοῖεν*] *Et hospitibus*, s. peregrinis gentibus, *ad amicam compositionem proclives, priusquam bellum parent, id quod justum est, sine damno tribuant*. Stanl. perperam: *hospitibusque feliciter, priusquam arment Martem lites absque damno concedant*. *εὐξύμβολος* est *cum quo facile paciscimur, ad amicam litis compositionem pronus*. *ἄτερ πημάτων* ad Argivos pertinet. Nempe qui juste cum aliis agit, facile damno ac detrimento caret. SCH.

704. *θεοὺς δ' οἳ γᾶν—ἐγχωρίους*] Legem a Triptolemo latam, a Dracone restitutam [v. Petiti Leg. Att. p. 69.], respicit,

hanc nimirum: Θεσμὸς αἰώνιος τοῖς Ἀτθίδα νεμομένοις κυρίως τὸν ἅπαντα χρόνον θεοὺς τιμᾶν καὶ ἥρωας ἐγχωρίους. Cæremoniarum et rituum patriorum observantissimos fuisse Athenienses tradit Isocrates in Areopagitica p. 145: ἐκεῖνο μόνον ἐτήρουν ὅπως μηδὲν μήτε τῶν πατρίων καταλύσωσι, μήτ' ἔξω τῶν νομιζομένων προσθήσωσιν. STANL.

706. δαφνηφόροισι] δαφνοφόροισιν Ald. Rob. Turn. Steph. et ut opinor M. ex quo δαφνηφόροισιν annotatum ad Schuetzii editionem collato, in qua δαφνηφόροις positum est. Antispastum quidem restituere licet δαφνοφόροις scribendo: sed quum parum probabile sit diversas antispasti formas sibi respondere voluisse poetam, alia quædam hujus adjectivi forma latere videtur hac mensura ⏑ – –.

707. τὸ γὰρ τεκόντων σέβας] Illud γὰρ ad πατρῴαις referendum. Nimirum qui more *majorum* deos colunt, ipsis quoque majoribus et parentibus ea re honorem habent, quod ritus sacros ab ipsis acceptos haud aboleri patiantur. SCH.

708. τρίτον τόδ'] τρίτον non ordine tertium, sed ex tribus unum. Porphyrius de abstinent. 4. (p. 378. R.) φασὶ δὲ καὶ Τριπτόλεμον Ἀθηναίοις νομοθετῆσαι, καὶ τῶν νόμων αὐτοῦ τρεῖς ἔτι Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος λέγει διαμένειν Ἐλευσῖνι τούσδε, γονεῖς τιμᾶν, θεοὺς καρποῖς ἀγάλλειν, ζῷα μὴ σίνεσθαι. Postrema verba miror a Petito ad leges Atticas (p. 68.) transferri: *carnibus non vescendum*, cum paulo post Xenocrates tam clare explicet, προσέταξεν τοῖς καρποῖς τοὺς θεοὺς τιμᾶν ὑπολαβὼν μᾶλλον ἂν διαμεῖναι τὴν ταύτην εἰ μὴ γίγνοιντο τοῖς θεοῖς διὰ τῶν ζώων θυσίαι. STANL.

711. ὑμεῖς] ἡμεῖς M. Guelf. Ald. Rob.

μὴ τρέσητ' Turn. Steph. μὴ τρέσαιτ' Rob. ex conjectura. μῆτρες ἀεὶ M. Guelf. Ald. et codex Robortelli.

713. ἱκεταδόκου—σκοπῆς] Nimirum ara τῶν ἀγωνίων θεῶν in paullo editiore loco erat posita, unde prospectus in mare patebat. SCH. ἀποσκοπᾶς Ald. ἀποσκοπῆς Rob. ἀπὸ σκοπᾶς Turn.

714. πλοῖον] πλεῖον Guelf. Ald.

εὔσημον γὰρ οὔ με λανθάνει] Intelligendum ὂν, nisi id ipsum addendum est εὔσημον γὰρ ὄν μ' οὐ λανθάνει.

715. στολμοὶ—νεὼς] scil. οὐ λανθάνουσί με. Agnosco quoque *velorum ornamenta et tabulata navis*. παραρρύσεις νεὼς i. q. alias παραρρύματα. SCH.

716. καὶ πρῶρα—φίλη] *Neque vero me fugit prora oculos ad viam dirigens*, h. e. recta via ad littus nostrum procedens, *nimis bene gubernaculi in puppe constituti remigio parens, quippe haud amica nobis adveniens.* Poetica audacia proræ et oculos et aures tribuit. SCH.

ὄμμασι] ὄμμασιν M. Guelf. Ald. Turn.

717. εὐθυντῆρος] συνουτῆρος M. Guelf. Ald. Rob. ἰθυντῆρος Salvinius.

718. γ' ὡς ἂν οὐ φίλη Turn. Steph. τῶς (τ' ὡς Guelf. τῶσ' Ald.) ἂν οὐ φίλη codices et Ald. Rob. Verba corrupta non persanavit Turnebus. Scholiasta, οὕτω δὲ ἡμῖν κλύουσα τοῦ οἴακος οὐ φίλη ἐστί.

719. νήιοι] Scribendum νάϊοι: nam hac tantum forma tragici utuntur.

μελαγχίμοις] μελαγχίμους Guelf. Ald. " μελαγχίμους simpliciter notat *homines nigros*, quales erant remiges in Ægypti filiorum navibus." SCH.

725. μὴ 'μελεῖν] Libri plene μὴ ἀμελεῖν. Restituenda crasis μἀμελεῖν.

726. ἀρωγοὺς] ἀρωγὰς Rob.

727—733. Danao continuant Ald. Turn.

727. ἴσως γὰρ ἢ] Scribendum ἴσως γὰρ ἂν cum Burgesio: nisi quis Schæferi conjecturam (ad Demosth. vol. 5. p. 687.) præferat ἴσως ἂν ἢ —. ἴσως pro ἂν dictum cum optativo construi videbatur ad Eurip. Iph. T. 1055. τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς· ubi recte Marklandus ἂν πάντα. Non plus tribuendum aliis aliorum scriptorum exemplis quibusdam, velut Galeni vol. 4. p. 182. καί τις ἴσως ὑπονοήσειε. p. 658. ὡς οἰηθείη τις ἴσως. Cyrill. Alex. adv. Julian. p. 185 B. καὶ ἀπιστήσειε μὲν ἴσως ἅπας τις οὖν τοῖς περὶ τούτου λόγοις. Vit. Homeri vol. 5. p. 143. ed. Ern. περιττὸν ἴσως δόξειε. Plane alienus autem ab hac quæstione est Agamemnonis v. 1049. de quo recte judicavit Blomfieldus.

κήρυξ Turn. Steph. Revocandum κῆρυξ ex Ald. Rob.

πρέσβυς μόλοι Steph. πρεσβύμολοι Ald. πρεσβήμολοι M. Rob. πρέσβης μόλοι Par. πρεσβὺς μόλει Turn.

728. ἐφάπτορες] ἐφάπτορας Rob.

729. μὴ τρέσητέ νιν Porsonus. μὴ τρέσηταί νιν Guelf. Ald. μὴ τρέσαιτέ νιν Par. Rob. μητρέσαι τενίη M. μὴ τρέσητε νῦν Turn. Steph.

730. βοῇ] Scholiasta, βοῇ νῦν τῇ βοηθείᾳ.

732. θάρσει] θαρσεῖτε M. Guelf. Ald. Rob.

734—738=741—745.

748—752=755—759.

732. Personarum notas usque ad finem fabulæ om. Ald.

738. παροίχομαι] παρείχομαι Guelf. Ald. παροίχεται Turn. Steph. puncto post ἐτητύμως, commate post εἴ τί μοι posito.

740. ἐγὼ] ἐγὼν M. Guelf. Ald. Rob. V. ad Pers. 931.

744. ἐπιτυχεῖ] ἐπὶ τύχει Ald. ἐπὶ τύχῃ Guelf. ἐπὶ τάχει Rob. ἐπεὶ τάχει M.

745. πόλει] Lectio vitiosa. πολεῖ (i. e. πολλῷ) Stanleius, recte fortasse, licet dativi hujus usus non satis defendatur eo quod Æschylus πολέα dixit Agam. 723. πολέων Eurip. Hel. 1352.

μελαγχίμῳ] μελαγχείμῳ codices et Rob. qui typothetæ culpa μελαχείμῳ.

ξὺν] σὺν libri.

746. μεσημβρίᾳ] μεσημβρίας Schuetzius. Probabilius est μεσημβρινῷ, quod in editione prima posuit Bothius.

747. θάλπει] θάρπτει Ald. θάλπτοι Rob.

βραχίον'] βραχεῖον codices et Ald. Rob.

εὖ κατερρινημένους] Si verbum a ῥινὴ *lima* ductum est, βραχίονα εὖ κατερρινημένοι sunt homines, qui artibus gymnasticis lucta potissimum et pugilatu brachia reddiderunt agilia, s. *quorum lacertos exercitatio expressit*, s. *constrinxit*, ut ait Quintil. Inst. Or. 8, 3. 12, 10. sicut instrumenta bene limata eo ipso fiunt habiliora et ad usum aptiora. SCH.

748. πρόλειπε] πρόλιπε M.

750. δολόφρονες Stanleius. δουλόφρονες libri.

δολιομήτιδες margo Askewii. δολομήτιδες libri.

751. 752. et antistrophici 758. 759. conjungendi.

751. φρεσὶν Rob. φρεσσὶν codices et Ald. Turn. Steph.

753. καλῶς] καγλῶς Ald.

γ' addidit Porsonus propter scripturam Aldinam καγλῶς, quem typothetæ errorem esse ex eo colligi potest, quod in Guelf. καλῶς scriptum est.

ἡμῖν] ὑμῖν Ald. Turn.

759. οὐδὲν ἐπαΐοντες] Hæc verba accesserunt ex M. Par.

760. κρείσσους] κρείσσῶν (οὓς supra) M. κρείσσονας Ald. Rob.

761. βύβλου—στάχυν] Ægyptios papyro cibi loco vesci solitos testatur Dioscorides lib. 1. cap. 116. de papyro: Ἔχει δὲ ἡ

ῥίζα αὐτῆς καὶ τρόφιμον. διαμασσώμενοι γοῦν αὐτὴν οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἀποχυλίζουσιν ἐκπτύοντες τὸ διαμάσσημα. Theophrastus H. Pl. 4, 9. de papyro Ægypt. μάλιστα δὲ καὶ πλείστη βοήθεια πρὸς τὴν τροφὴν ἀπ' αὐτοῦ γίνεται· μασῶνται γὰρ ἅπαντες οἱ ἐν τῇ χώρᾳ πάπυρον καὶ ὠμὸν καὶ ἑφθὸν καὶ ὀπτόν. καὶ τὸν μὲν χυλὸν καταπίνουσι, τὸ δὲ μάσημα ἐκβάλλουσι. Horum itaque verborum sensus videtur: Tanto Ægyptii imbelliores sunt Græcis, quanto minus robusta est papyrus, eorum cibus, quam frumentum Græcorum, quippe cum non valeat spicam ferre. Hoc Æschyli dictum in proverbium transiit: cujus meminit Zenobius verbis paullo immutatis: Βύβλου δὲ καρπὸν οὐ κρατεῖ στάχυς: ἐπὶ τῶν οὐ δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι καλοῖς, παρόσον ἀσθενὴς ἡ βύβλος πρὸς τὸ φέρειν σῖτον· στάχυας γὰρ ἀνατέλλουσα οὐκ ἐντρέφει. Verum ex his ultimis verbis corrigenda sunt prima: constat enim eum scripsisse cum Æschylo, Βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν, astipulatur et Suidas, apud quem legitur:

Βύβλου δὲ καρπὸς οὐκ αἰτεῖ στάχυν μέγαν,

ubi pro οὐ αἰτεῖ legendum οὐ κρατεῖ monuit Erasmus. STANL. Notandum βύβλου correpta syllaba priore.

δὲ] δ' ὁ Ald. Turn.

762. ὡς καὶ] Lectio suspecta. ὅμως Schuetzius.

763. ἔχοντας Turn. Steph. ἔχοντες codices et Ald. Rob. Deleatur comma post ὀργάς.

κράτος] Vocabulum corruptum. Verum non est assecutus Schuetzius, quum καλῶς corrigeret. τὴν βίαν interpretatur scholiasta. κράτος qui defendere volent, sic hunc versum corrigere debebunt, ὀργὰς ἐχόντων χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

764. οὔτοι ταχεῖα —] Pater filias consolaturus affirmat haud adeo celeriter Ægypti filios navibus exituros. *Non adeo celeris est maritimi exercitus* s. *militum classiariorum motus*; *neque vero* statim reperitur *statio* navibus idonea, *nec securitas funium*, h. e. locus ubi tuto naves funibus alligentur, *neque anchoris statim ac temere confidunt navium rectores*. SCH.

ταχεῖα—στολὴ] ταχείᾳ—στολῇ M. Rob. στολῇ etiam Ald.

765. πεισμάτων σωτηρία] Falso Scaliger ex interpretamento scholiastæ πείσματα σωτήρια colligebat, cum σωτήρια in codice suo legisset. Imo potius enarrator Græcus locutionem πεισμάτων σωτηρία idem valere ac πείσματα σωτήρια significat. SCH.

πεισμάτων] πισμάτων M. Ald. Rob. Turn.

σωτηρία] σωτηρίου M. Ald. Rob. σωτηρίαν Guelf.

768. ἄλλως τε καὶ] ἀλλ' ὥστε καὶ Guelf. Ald. Turn. ἀλλ ὡς καὶ Rob.

Delendum punctum post χθόνα et ponendum post ἡλίου. Monuit Bambergerus.

769. νύκτ'] νόητ' M. Callistratus c. 9. a Boisson. comparatus, νῦν μὲν γὰρ ἀνίσχουσαν τὴν ἡμέραν προσεφθέγγετο—νῦν δὲ ἀποκλινομένης εἰς νύκτα ἐλεεινόν τι καὶ ἀλγεινὸν ἔστενε.

770. Hujus loci meminit Plutarchus Moral. p. 1090. A. Ἀλλ' ὥσπερ ἐν θαλάσσῃ, κατ' Αἰσχύλον,

ὠδῖνα τίκτει νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ.

Allusit ad adagium Greg. Nazianzen. ad Eudoxium rhetorem scribens: Ἔρρει τὰ καλὰ, γυμνὰ τὰ κακὰ, ὁ πλοῦς ἐν τῇ νυκτὶ, πυρσὸς οὐδαμοῦ. STANL.

τίκτειν] τίκτει M. Guelf. Ald. Rob.

773. φρόνει] φρονεῖν Guelf. Ald.

μὴ 'μελεῖν] μὴ ἀμελεῖν libri. Scribendum μἀμελεῖν.

774. πράξασ'] πράξας Guelf. Ald.

δ' om. Ald.

775. εὐγλώσσῳ] εὐγλώσσωσ̈ M. εὐγλώσσως Par. εὐγλώσσας Ald. εὖ γλώσσας Turn.

776—783=784—791.

792—799=800—807.

808—816=817—824.

776. βοῦνι] Legebatur βουνῖτι. βοῦνις Pauwius. Restitui legitimum in vocativo hiatum. In Aristoph. Acharn. 749. solus liber Ravennas servavit Δικαιόπολι, ἦ λῇς—: ceteri Δικαιόπολις.

778. ἐστί που] ἐχίπου Ald. unde ἔχει που Turn.

779. μέλας γενοίμαν καπνὸς] Quo altius fumus in aërem escendit, eo magis oculis subducitur, donec quasi cum nubibus permistus prorsus evanescat; hinc imaginem puellæ ducunt longinquæ fugæ, in qua omnium oculos effugiant. SCH.

780. νέφεσσι Arnaldus, recte, si in versu antistrophico 788. recte legitur βρόχον. νέφεσι libri.

781. 782. 783. et antistrophici 789. 790. 791. conjungendi.

781. Deleatur punctum post ἄφαντος.

782. ἀμπτᾶσα δ' ὡσεὶ Turnebi interpolatio est recepta ab Steph. aliisque. Revocanda scriptura corrupta ἀμπετήσαις

δόσως ex M. ἀμπετήσαις δόσας Guelf. ἀμπετήσαις δόσαι Ald. ἀμπετήσασ' ὡς Rob.

784. ἄφυκτον] Significatione activa dictum.

785. μελαινόχρως Pauwius. μελανόχρως libri. Scribendum κελαινόχρως cum Lachmanno de chor. syst. p. 48. Scholiasta, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἥτις ἐν τῷ ταράσσεσθαι μελαίνεται.

786. πατρὸς σκοπαὶ Steph. πατροσκοπαὶ M. Guelf. πατρὸς κῶπαι Rob. πατρὸς κόπω Ald. πατρὸς κόπῳ Turn. Scholiasta, προσκοπήσας ὁ πατὴρ καὶ σημάνας ἐτάραξεν.

788. σαργάναις] Scribendum ἀρτάναις ex Par.

790. τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν] τῷδ' ἐχριμφθῆν (ἐγχριμφθῆν ex Par. annotatum) χροῖν] Veram scripturam τῷδε χριμφθῆν χροΐ proposui in annotatione ad Soph. Trach. 1000. ubi infinitivum Æolicum καταδερχθῆν restitui. χροΐ etiam Boissonadius correxit.

793. ὑδρηλὰ] δ' ὑδρηλὰ M. Ald. Rob. δι' ὑδρηλὰ Turn. Steph. ὑδρηλὰ si recte legitur, νέφη ex glossemate illatum sit necesse exquisitioris cujusdam vocabuli, quale est κύφελλ', quod per νέφη explicant grammatici. Eo Callimachum (fr. 300.) et Lycophronem v. 1426. usum esse constat.

γίγνεται] γίνεται Ald. Rob. Turn. Steph. γείνεται M.

794. 795. iterumque 796. 797. conjungendi, pariterque in antistropho 802—805.

794. ἡ λισσὰς Sophianus, Turn. Steph. ἠλίσσας Guelf. Ald. ἤλισσας Rob. cujus codex ἤλησσας.

ἀπρόσδεικτος] Cujus cacumen ob summam altitudinem nemo digitis commonstrare potest. SCH.

795. κρεμὰς codex Robortelli, nisi quod κρέμας vitioso accentu. ἠρέμας Guelf. Ald. ἐρημὰς Turn. Steph.

796. γυπιὰς Scaliger. γυπίας libri. "γυπιὰς, *ubi vultures nidificant. Vultures enim*, ut ait Plin. H. N. 10, 6. *in excelsissimis rupibus nidificant, adeo ut nidos eorum nemo attingat.*" SCH.

βαθὺ πτῶμα μαρτυροῦσά μοι] Apte comparat Abreschius Juvenal. Sat. 10, 106. *Excelsæ turris tabulata, unde altior esset Casus, et impulsæ præceps immane ruinæ.* SCH.

798. πρὶν—κυρῆσαι] *antequam invito animo in violentas istas nuptias incidam.* Scholiastes verba sic jungit: πρὶν γάμου κυρῆσαι βίᾳ δαΐκτορος καρδίας, *antequam in nuptias inci-*

dam, quæ violenter cor meum discerpant, exponit enim τοῦ γάμου δαϊκτῆρος τῆς καρδίας μου. Verum implicita hæc et perplexa constructio verborum haud placet. Βίᾳ καρδίας est *invito animo*, ut ἀεκόντων λέκτρων v. 40. et δαΐκτωρ γάμος est *matrimonium vi hostili obtrusum*. cf. v. 38. sqq. SCH.

799. καρδίας] Scribendum κάρζας. V. ad v. 71.

800. κυσὶν] κύσειν M. Ald. et codex Robortelli.

801. δεῖπνον] δεῖπνα Rob. δείπναν M.

802. ἐλευθεροῦται] Margo M. ἀντὶ τοῦ ἐλευθεροῖ.

803. φιλαιακτῶν] φίλαι ἐκ τῶν Guelf. Ald. Rob. Turn. φιλαιάκτων Lobeck. Paralip. p. 497.

804. ἐλθέτω Pauwius. In libris duplicatum.

806. Versus interpolatus, in quo unum tantum videtur esse vocabulum Æschyleum πόρον.

τίν'] τίνας M.

ἀμφ' αὔτᾶς (αὐτᾶς M.)] περὶ ἐμαυτῆς explicat scholiasta. ἀμφ' αὔτὰς Ald. ἀφ' αὐτὰς (sic) Rob.

807. τέμνω M. Rob. τέκνω Ald. εὕρω Turn. Steph. quod ex annotatione scholiastæ sumtum est qui ad verba καὶ λυτήρια adscripsit λείπει εὕρω.

λυτῆρα Schuetzius. καὶ λυτήρια libri.

808. ἴυζε] ἴυζεν M. ἴϋζεν Ald.

ὀρανίαν] οὐρανίαν Ald. Turn. οὐρανία M. οὐράνια (ad μέλη relatum) Rob. Steph. Restitui ὀρανίαν, de qua forma dixi ad Soph. Œd. Col. 1466.

809. καὶ om. Turn. qui vitium hujus versus animadvertit quidem, sed non sanavit.

810. τέλεα] τέλεια Rob.

δέ μοι πῶς] Lectio vitiosa. δέ πως Wellauerus. Delenda interpunctio post πῶς et λύσιμα, ponendumque comma post πελόμενά μοι. Scholiasta, ἐπιτελεστικά μοι καὶ λύσιμα τῶν κακῶν γινόμενα. ad quæ in ed. Steph. accessit interpretatio ad versum proximum referenda, ἄλλως· ἀντὶ τοῦ ἀτάραχα.

811. λύσιμα μάχιμα] Lectio vitiosa. λύσιμα γάμου (*circumspice liberationem a nuptiis*) conjecit Schuetzius.

812. βίαια μὴ M. Par. Rob. βία μὴ Ald. βίαν μὴ Guelf. βίαν εἰ Turn. Steph.

φιλεῖς] Lectio solœca. φιλοῖς Schuetzius. φίλοις Lachmannus p. 28.

ὁρῶν] ὁρᾶς Ald. ὁρᾶν Turn. Steph.

818. *δύσφορον ἀρσενογενὲς*] Versus non integer.

819. Delendum comma post *διόμενοι*.

823. *τί δ' ἄνευ σέθεν*] *πιδανευ* (*πιδάνευ* Ald.) *σέθεν* M. Guelf. Ald. Correxit Rob. cujus codex *τί δ' ἂν νευσέθεν*.

824. *θνατοῖσι* Bothius. *θνατοῖς* libri.

825—901. Hæc fabulæ pars tam male habita est ut de vitiis plerisque ne conjecturæ quidem probabili locus sit. Itaque satis habebimus librorum vitia notasse, omissis quæ nulla veritatis specie commendantur conjecturis. Nec scholiastarum annotationes, quarum pleræque ad scripturas vitiosas referuntur, quidquam prosunt.

825. Scholiasta, *ταῦτα μετά τινος πάθους ἀναβοῶσιν ἐξ ἀπόπτου τοὺς Αἰγυπτιάδας ἰδοῦσαι*.

μάρπτις] *μάρπις* M. Guelf. Ald. Rob. Scholiasta, *ὁ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ μάρψαι ἡμᾶς*. Hesychius ex hoc ipso, ut Sopingio videbatur, loco *μάρπτυς*: *ὑβριστής*. ubi Henr. Steph. "Scribendum videtur *μαρπτής*. Nam *μαρπτύς* esset potius *ὕβρις*." Ceterum delendum comma post *νάϊος*. Scholiasta, *ὁ πρώην μὲν ἐπὶ νηὸς, νῦν δὲ ἐπὶ γῆς γεγονώς*.

827. *πρὸ μάρπτι* Steph. *πρόμαρπτι* M. Ald. Rob. Turn.

κάμνοις] *κάμνους* Ald. *κάμνουσ'* Turn. Scholiasta, *πρότερον θάνοις, ὦ μάρπτι, πρὶν ἡμᾶς συλλαβεῖν*. Versus in M. sic descripti *τῶν*— | *ἰὸφ* | *ὄμ αὖθι κάκκας* | *νυ δυϊαν*— | *ὁρῶ*— | *βιαίων*— | *ἠὲ ἠὲ* —.

ὄμ] Lego *ὄφ*. Exclamatio est dolentis aut paventis. Eustathius ad Iliad. M. p. 900. l. 27. *Ἀλλ' ἐκ τοῦ ὄφ ἐπιφωνήματος, ὃ κατὰ πνεύματος ἀθρόαν εἰσπνοὴν ἐγγίνεται τοῖς ἀλγοῦσιν ἢ φόβον παθοῦσι*. STANL. Scholiasta, *ἰὸφ*] *ἐπὶ ἀποπτυσμοῦ μίσημα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀποπτύειν, ἀπόφθεγμα ἐποίησε. διὸ δεῖ τὴν ὑστέραν δασύνειν. ἔστι δὲ τοῦτο διὰ μέσου*.

828. *κάκκας*] Vocabulum corruptum per *καταβάσεις* explicatur in scholio. Hesychii glossam *κάκας ἐπιβάθρας*: *τοὺς τῆς κακίας ὑπηρέτας· ἐπιβεβηκότας*, comparavit Abreschius: qua nihil proficitur.

νο] *νυ* M. Rob.

829. *δύϊαν*] *δηΐαν* Stanleius, qui saltem *δαΐαν* debuisset. Adjectivum *δύϊος* memoratur ab Theognosto Can. p. 58, 19.

βοὰν] *βοᾶν* M.

ἀμφαίνω] *ἐμφαίνω* Guelf. Ald. Turn.

830. *πρόξενα* Turn. et Steph. interpolatio est. Restituenda

scriptura corrupta πράξαν ex M. Guelf. Ald. Rob. πράπραξ enotatum ex Par.

831. ἠὲ ἠὲ] ἰὲ ἰὲ Rob. Steph.

835. δύσφορα ναὶ κἂν γᾷ M. Rob. Steph. δύσφοραν αἶ κ' γαὶ Guelf. δύσφοραν ἀὶ κἂν γαῖ Ald. δύσφορον ναὶ κἂν γᾷ Turn.

836. ἄναξ] Scholiasta, ὦ Πελασγὲ, πρὸ ἡμῶν παράταξαι. γαῖ (γαῖ' Guelf.) ἄναξ M. Guelf. Ald. Rob. quod vel ex præcedente γᾷ repetitum vel ex δάϊ', cum verbis superioribus conjungendo, ortum esse potest.

837. ὅπως ποδῶν] Sententiam explevit scholiasta, ὡς ἔχετε τάχους ποδῶν.

838. οὐκοῦν οὐκοῦν—κρατός.] Si recte hæc choro tribuuntur, sensus est: *Ergo nos manent capillorum vulsiones, punctiones, cruenta letifera capitis abscissio.* Scholiastes autem in his præconis minas continuari existimavit. Nam adverbium οὐκοῦν sic exponit: ἰδίως τοῦτο, ἀντὶ τοῦ, εἰ δὲ μή.

839. Alterum τιλμοὶ om. Rob.

842. ὀλόμεναι ὀλόμεν' ex Turn. et Steph. editionibus propagatum est. ὀλύμεναι ὀλόμεν M. ὀλύμεναι ὀλύμεν' Guelf. ὀλοίμεναι ὀλύμεν' Ald. ὀλλύμεναι simpliciter Rob.

842. 847. Ridiculo errore in libris ἀμίδα scriptum, quod non apparet quomodo navem significare possit. ἀμάδα scripsit Schuetzius, quæ conjectura Etym. M. p. 75, 22. verbis nititur alieno loco s. v. Ἀμάδιος illatis, ἁμάδα τὴν ναῦν Αἰσχύλος. cujus glossæ veram scripturam servavit Hesychius, ἄμαλα: τὴν ναῦν ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἅλα. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ.

843. εἶτ' ἀνὰ] ἴτ' ἀνὰ Stanleius. εἰθάνα M. εἰτ' ἀνὰ (sic) Rob. εἴτ' ἀνὰ Steph. ἀθάνα Ald. Turn.

πολύρρυτον] πολύρρογον Ald. ex quo πολύρρωγον fecit Turn. Recte Wellauerus πολύρυτον. Manifeste enim hic versus respondet antistrophico 854.

845. δεσποσίῳ] θεσπεσίῳ Turn. δεσποσύνῳ Stephanus.

ὕβρει] ὕβρι Ald.

846. δορὶ δι' ὅλου] Scribendum δόρει διώλου cum Hermanno apud Erfurdtium ad Soph. Ajac. p. 628. Respondet versus 857.

847. αἵμον' ἵζω σ' Turn. Steph. ex annotatione scholiastæ, ᾑμαγμένον σε καθίζω. αἵμονες ὡς M. Par. Guelf. Ald. Rob.

848. τἄπιτα] τάπιτα M. Rob. τ' ἄπιτα Ald. Inepte scholiasta, ἀπιόντα, κατὰ συγκοπήν.

850. *φρενί τ' ἄταν* M. Par. Guelf. Rob. *φρενί τ' ἀταῖς* Ald. *φρενὸς ἄταν* Turn. Steph. ex scholiasta, *ἐπιθυμίαν εἶπε τὴν ἄτην τῆς φρενός.*

851. *ἰοῦ*] *ἰὸν* M. Ald. *ἰὼ* Rob.

852. *λεῖφ' ἕδρανα*] *λεῖφ' ἴδρανα* M. Guelf. Turn. In Ald. *λεῖφι δρανακίδες.* Scholiasta, *κατάλειπε τοὺς βωμούς.*

κί' ἐς] *κίε δ' ἐς* Turn. vitio Aldino deceptus.

853. Lectionem vitiosam interpretatur scholiasta, *μήποτε μετέχοι τιμῆς ἐν τῇ πόλει τῶν εὐσεβῶν.*

854. *εἴδοι*] *ἴδοι* superscriptum in M. et sic Rob. *εἴδοιμ'* Scaliger. Scribendum *ἴδοιμ'* cum Butlero.

856. *ἀεξόμενον* Porsonus. *δεξόμενον* libri. *δ' ἀεξόμενον* conjecerat Stephanus.

857. *αἷμα*] *οἶδμα,* quod de inundatione Nili sit intelligendum, Bambergerus. *νᾶμα* Pearsonus.

858. *ἅγιος* Turn. et Steph. interpolatio. *ἄγειος* codices et Ald. Rob. *'Αργεῖος* Bothius. Aliud quid legit scholiasta, quantum ex interpretatione ejus *ἀναξία* colligi potest. De *γέγειος*, vocabulo ex Hecatæo et Callimacho a grammaticis citato, quod *ἀρχαῖον* significat, cogitavit Lobeckius Paralip. gramm. Gr. p. 552.

βαθυχαῖος] *βακχαῖος* Ald. *ἡ μεγάλως εὐγενής* interpretatur scholiasta: *χαοὶ γὰρ* (imo *χάϊοι*) *οἱ εὐγενεῖς. ἐγὼ ἡ βαθυχαῖος ἀναξία ταύτης τῆς βαθρείας, ὦ γέρον.*

861. *βάσει*] *βάσῃ* libri.

863. Choro tribuit Rob.

864. *βάτεαι βαθμὶ προκακαπαθῶν* M. (nisi quod *τροκακὰ παθῶν*) Turn. Steph. *βάθεαι βαθὺ μητρο κακαπαθῶν* Par. *βάτεαι βαθμὶ τρὸ κακὰ παθῶν* Guelf. *βάτεαι βαθμίτρο κακὰ παθῶν* Ald. *βάττ' ἐπ' ἀμίδα τροκακὰ παθῶν* Rob. Scholiasta, *σὺ δὲ θέλων καὶ μὴ θέλων ναὶ βήσῃ τάχα βίᾳ πολλῇ κακοπαθῶν.*

865. *ὀλόμεναι*] *ὀλομέναις* Turn. Steph.

866—875=876—884.

885—894=895—903.

904—906=907—910.

866. *αἰαῖ αἰαῖ*] *αἶ αἶ αἶ αἶ* libri.

867. *καὶ*] *εἰ* Heathius. Et sic fortasse legit scholiasta, *τοῦτο ἰδίᾳ εὐκτικῶς. ὄλοιο οὖν σὺν ταῖς μηχαναῖς.*

868. *δι' ἁλίρρυτον*] *δ' ἀλλίρυτον* Ald. *διαλλέρυτον* Turn. Scholiasta, *τὸ πέλαγος.*

869. *Σαρπηδόνιον*] Sarpedon promontorium in Cilicia. Strabo

14. p. 670. καμψάντι ἠϊόνα ποιοῦσαν ἄκραν ἣ καλεῖται Σαρπηδών. STANL.

870. 871. et antistrophici 880. 881. conjungendi.

871. εὐρείαις (εὐρυχωρείας ex M. affertur) εἰν] Metrum has postulat syllabas ⏑ ⏑ – ⏑.

873. ὑπερθορεῖ] ὑπερθορῇ libri.

875. ἀχέων] ἀχαιῶν Turn.

Verba vel interpolata vel loco alieno illata οἰζύος ὄνομ' ἔχων, quæ mensuram non iambicam, sed dochmiacam habent, om. Rob.

877. ἢ πρὸ γᾶς ὑλάσκοι] ὑπρογασυλάσκει (οι) M. ὑπρογασυλάσκει Ald. ὑπρογασυλάσκοι Rob. ηπρογασυλασκεῖς Guelf. ἢ πρὸ γᾶς ἠλάσκει Turn. Scholiasta, εἷς ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων πρεσβεύοι. Qui legisse videtur, οἰοῖ οἰοῖ (nam sic scribendum) | λύμας· εἷς δὲ πρὸ γᾶς ὑλάσκοι.

878. περιχριμπτὰ Turn. et Steph. interpolatio. περιχαμπτὰ M. Guelf. Ald. Rob.

879. ὃς] ὅσ' Bothius.

880. σε] Scribendum σ'.

ἀποτρέψειεν ἄϊστον Turn. Steph. ἀποτρέψει ἕναιστον codices et Ald. Rob.

882. ἀμφίστροφον] ἀντίστροφον libri. Correxit Porsonus ex annotatione scholiastæ, τὴν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἑλισσομένην ὅ ἐστιν ἀμφιέλισσαν.

883. ὅσον] ὅρον M. Par. Ald. Turn.

τις] τι M. Par. Ald. Rob.

884. οὐ δαμάζεται] Scribendum οὐδάμ' ἅζεται cum Pauwio.

885. οἶ οἶ Steph. οἷ οἷ Rob. οἱ οἱ Ald. Turn. Scribendum οἰοῖ.

βρότειος ἄρος ἄτα] βροτιοσα ροσαται M. βροστίοσα ροσάται Ald. βρετίοσα ῥοσάται Turn. βρετίεσσα ῥοσάται Steph. βρέτειος πρὸς ἄτας Rob. Propior vero scriptura restituta ex Eustathio, de quo Schuetzius "Strophæ hujus emendationi profuit Eustathius qui ad Hom. p. 1422, 19. hæc notavit, Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρῶ καὶ ἄρος τὸ ὄφελος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἱκετίσι· Βρότεος ἄρος ἄτα· ἤτοι τὸ εὖ τῶν βροτῶν καὶ τὸ ὄφελος ἄτη ἐστίν. In hac lectione tamen corrigendum est βρότεος, pro quo scholiastes commode suppeditat antiquam et genuinam scripturam βρέτεος vel βρετέων. Jam pulcherrimus enitescit sensus: hei, hei, pater, tuum illud *statuarum* deorum, scil. ad quas me accedere jus-

sisti, *præsidium*, vera nunc potius *calamitas*, *me ad mare ducit gradatim tanquam aranea, spectrum nigrum* et horrendum." Scholiasta, βρετίεσσα] ἡ τῶν βρετέων ἐπικουρία βλάπτει με. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ θαρσοῦσαι αὐτοῖς ἐν τῷ φανερῷ κατελήφθησαν.

μαλδαάγει] μαλδάγει Rob. Probabilis Schuetzii conjectura est μ' ἅλαδ' ἄγει.

886. ἄραχνος ὡς βάδην] Locus deploratissimus, cujus tamen sensus videtur hic. Simulacrorum quam speravi ἀσυλία me prodidit, est enim non σάκος ἄῤῥηκτον sicut nobis visum erat v. 198, quin potius araneæ tela, somnium evanidum. De jure ἀσυλίας, quod nihil ipsis profuit, interpretati sumus. STANL.

888. ὄναρ] Scholiasta, μηδὲν οὖσαν.

μέλαν] μέγραν Guelf.

890. βοᾶν] Post hunc versum Rob. inserit ὦ μάτερ γῆ, ex glossemate. Nam in scholiis annotatum ὦ μῆτερ γῆ.

892. βᾶ] μᾶ Turn.

892. 901. ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ] ὦ μᾶ Γᾶ, πᾶ Ζεῦ Huschkius in commentatione de Annio Cimbro p. 51. Scholiasta, ὦ πάτερ Ζεῦ, γῆς παῖ· ἡ αὐτὴ γὰρ Ῥέα καὶ Γῆ.

894. οὐδ' ἐγήρασαν] οὐδὲ γήρασαν M. Guelf. Rob.

οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ] Hæc sana esse mihi nemo persuaserit. Primum enim in antecedentibus οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν idem illud inest, quod hisce verbis significatur. Deinde ἐγήρασαν active positum insolens est. SCH. Priore argumento nihil efficitur. ἐγήρασαν legit scholiasta, qui interpretatur εἰς γῆράς με ἤγαγον.

895. μαιμᾷ] μαι μαι M. Guelf. Ald. Turn. Per ἐνθουσιᾷ explicat scholiasta. Similiter Hesychius, cujus glossa fortasse ex hoc loco sumta est.

896. ὥς μέ τί ποτ' ἐνδακοῦσα] Sic verba lacera parum prudenter interpolavit Steph. ὥς με τίποτ' ἔν δακοσάχ M. ὥς με τί ποτ' ἓν (ἐν Turn.), δακοσάχ Guelf. Ald. Turn. ὥς με | τίποτ' ἔν | δακοῦσαχ = Rob.

898. ὀτοτοτοῖ] ὀτοτοτοτοί libri. Correxit Schuetzius.

901. βᾶ om. Turn.

903. χιτῶνος ἔργον] Scholiasta, τὴν ἐργασίαν τοῦ χιτῶνος.

904. πρόμνοι] Scribendum πρόμοι cum Stanleio.

905. 906. et 909. 910. Hos versus transponendos esse probabiliter conjecit Bothius.

906. *θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ'*] *θάρσει τοῦ χερεῖτ* M. Guelf. Ald. *θαρσεῖτ' οὐκ ἐρεῖ* Turn.

908. *διωλόμεσθα επτάναξ* (*ἑπτάναξ* Ald.) M. Par. Guelf. Ald. Versum in trimetri formam, admisso in sede quarta pyrrhichio, redegit Turn. *διωλόμεσθα. πάσχομεν ἀνάξια.*

909. *ἀποσπάσας*] *ἐπισπάσας* Piersonus ad Mœr. p. 134.

910. *ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις ὀξὺ* Schuetzius. *ἐπεὶ οὐ κακοῦ ἔξυ* M. similiterque Par. Guelf. Ald. *ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις σὺ* Rob. et omisso *σὺ* Steph. *ἔπου οὐκ ἀκούεις* Turn. *ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ* Porsonus. Probabilius *ἐπεὶ οὐκ ἀκούειν ἀξιοῦτ'* Federus Observ. crit. p. 29.

911. *ποίου*] *τίνος* vir doctus in *Classical Journal* fasc. 7. p. 159.

913. *ἦ*] *ἤ* Turn.

914. *ὧν δ'* Porsonus. *δ' ὧν* codices et Ald. Rob. *δ'* om. Turn. Steph.

ἐγχλίεις] *ἐγχλίοις* Rob.

915. *ὄρθωσας*] *ὄρθωσα* M. Ald.

φρενί] *φρενεῖ* M.

916. *ἠμπλάκηται*] *ἠμπλάκημε* Guelf. Ald.

917. *ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι*] *Jam primum* hoc deliquisti quod nescis *quomodo hospes se gerere debeat.* SCH.

918. *ἐγώ*] *ἔχω* Valckenarius ad Eurip. Phœn. 712. interrogandi signo post *οὐχί* posito. Sed probabilior Porsoni conjectura est, *πῶς δ' οὐχί; τἄμ' ὀλωλόθ' εὑρίσκων ἄγω.*

919. *προξένοις*] *πρὸς ξένοις* Guelf. Ald. *προσξένοις* Turn.

920. *Ἑρμῇ—μαστηρίῳ*] Mercurius dicebatur *μαστήριος*, quatenus res amissas recuperare, et ubi delitescerent inquirere credebatur. SCH.

921. *σέβει*] *σέβῃ* libri.

923. *κλύω*] *κάτω* M. Guelf. Ald. Turn.

924. *εἴ τις*] *οὔ τις* Askevius aut Tyrwhittus apud Butlerum.

925. *κλαίοις*] *κλάεις* (οι superscr.) M. Scribendum *κλάοις.*

οὐ μάλ' ἐς Rob. Steph. *οὐδὲ μάλ' ἐς* M. *οὐδὲ μὰν ἐς* Guelf. *οὐδὲ μ' ανησ* Ald. *οὐδ' ἂν εἰς* Turn.

930. *εἰδῇς* Turn. Steph. *εἰδὼς* codices et Ald. Rob. quod revocandum deleto commate positoque in fine versus colo: nam parenthesis est *καὶ γὰρ—ἕκαστα.*

936. *γίγνεται*] *γίνεται* libri.

937. βίου] βίων Plut. Mor. p. 517 F.

938. τοὔνvομον χρόνῳ μαθὼν Porsonus. Revocanda librorum scriptura τοὔνομ' ἐν χρόνῳ μαθὼν, signo interrogandi post τοὔνομ' translato. Turnebi interpolatio est τοὔνομ' ἂν χρόνῳ μάθοις.

939. ἴσωσον Porsonus. ἴσως γ' Guelf. ἴσως οὐ Ald. ἴσως ὁ Turn. ἴσθι γ' Rob. ἴσθι γε Steph. εἴσθι θ' M. Scribendum εἴσει σύ τ' cum Burgesio.

941. πίθοι] πείθη Rob.

λόγος] λόγοις M. Guelf. Ald. Rob.

944. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς] τῶνδε φιλωταὶ τορῶ M. Guelf. Ald. Rob.

950. ἴσθι τάδ', ἤδη Turn. Steph. ἴσθι μὲν τάδ' ἤδη M. Guelf. Ald. Rob. Scribendum ᾗ 'σται τάδ', ᾗ δεῖ — cum Porsono.

αἴρεσθαι νέον Porsonus. ἐρεισθενέον M. Par. Guelf. Ald. αἱρεῖσθαι νέον Rob. αἱρήσῃ νέον Turn. Steph.

953. ἐκ κριθῶν μέθυ] Ut Ægyptii solebant: de quibus Herodotus 2, 77. Οἴνῳ δ' ἐκ κριθέων πεποιημένῳ διαχρέωνται, οὐ γάρ σφί εἰσιν ἐν τῇ χώρῃ ἄμπελοι. Athen. Deipnos. 10. p. 418. E. Αἰγυπτίους Ἑκαταῖος ἀρτοφάγους φησὶν εἶναι, κυλλήστιας ἐσθίοντας, τὰς δὲ κριθὰς ἐς ποτὸν καταλεαίνοντας. STANL.

954. σὺν] Scrib. ξὺν. συμφίλοις M.

φίλοις] Legendum φίλαις; non enim servos, sed *ancillas* puellarum significat. Servorum, quos Danaus secum duxerit, nusquam fit mentio. Quin potius ipsi domum a populo satellites et pedissequos decretos esse patet e v. 985. SCH.

956. κεκλημένην] κεκλῆμένην M. κεκλιμένην Guelf. Ald. Rob. Turn. Steph.

959. εὔθυμόν ἐστιν Turn. Steph. εὐθυμεῖν ἐστιν codices et Ald. Rob. quod ad εὐθυμία 'στὶν—ducere videatur. Sed sensus postulat ἕτοιμόν ἐστιν, quod conjecit Dobræus, vel simile quid.

εὐτύκους Porsonus. ἐντυχούσῃ codices et Ald. Rob. εὐτυχεῖς Turn. Steph.

δόμους Turn. Steph. δόμοις M. Ald. Rob.

961. μονορρύθμους] μονορύθμους M. Ald. Rob.

963. λωτίσασθε Canterus. λωτίσασθαι libri. Ingeniosa Dobræi conjectura est ὅσ' ἔστ' ἀωτίσασθε.

964. ἀστοί] αὐτοί Rob.

966. ἀγαθοῖσι Porsonus. ἀγαθοῖς libri.

974. *εὔτυκος* Spanhemius ad Callimach. in Pall. 3. *εὔτυχος* Turn. *εὔτυκτος* codices et Ald. Rob. Steph.

975. *ξύν*] *σύν* libri.

976. *ἐν χώρῳ*] Verba suspecta ejecit Bothius.

977. Hunc versum om. Rob.

983. *μὲν* om. Rob.

984. *φίλους*] *φίλου* Rob. et superscripto *ως* M.

985. *ἐμοῦ*] *ἐμοὺς* M. Rob.

987. *δορικανεῖ μόρῳ* Porsonus. *δόρυ κ' ἀνημέρῳ* codices et Ald. Rob. leviter in literarum divisione inter se discrepantes. *δορὶ ἀνημέρῳ* Turn. Steph.

988. *ἀείζων* Bothius. *ἀεὶ ζῶν* codices et Ald. Rob. *αἰεὶ ζῶν* Turn. Rob.

989. *τοιῶνδε τυγχάνοντας εὐπρυμνῆ φρενὸς χάριν σέβεσθαι* (sic M. Guelf. Ald. Rob. *σέβεσθε* Turn. Steph.) *τιμιωτέραν ἐμοῦ*] Scribendum *εὐπρύμνης*. *Tanta quum consecuti simus, cordis gubernaculo mentis bene instructi est* (i. e. decet vos, si sapere velitis), *Danais gratiam præstantiorem quam qua me patrem veneramini rependere*. Tanquam deos Olympios enim Argivos venerari filias jusserat v. 981. BAMBERGER. Non est probabile *εὐπρύμνης* dixisse Æschylum, quum *εὐπρύμνου* vel *εὐπρυμνοῦς* potuisset.

990. *τιμιωτέραν*] *τιμιωτέρα* Guelf. Ald.

991. *γεγραμμένοις*] *γεγραμμένους* M. Guelf. Ald. Turn.

994. *εὔτυκον* Spanhemius (conf. ad v. 974.). *εὔτυχον* libri.

998. *τέρειν'*] *τέρειν* M. *τέρειν δ'* Guelf. Ald. *τέρην* Rob. Turn. Steph.

999. *τι μιν*] *τιμήν* M. Ald. Rob. Scribendum *τί νιν*.

1000. *πεδοστιβῆ* Rob. Steph. *παιδοστιβῆ* M. *παιδοτριβῆ* Guelf. Ald. *πεδοτριβῆ* Turn.

1001. *καρπώματα*] *καρπώματι* Ald. Turn. *καρπώματ' ἀκμάζοντα* Auratus. " *στάζοντα* est *fructus decidui*, i. e. ita maturi ut suapte sponte cadant." SCH.

1002. Versus corruptus. *κωλυουσανθῶς μένην* (superscripto *ειν*) *ἐρῶ* M. *θ'* post *κωλύουσαν* addunt etiam Guelf. Ald. Rob. Scriptura recepta debetur Turnebo et Steph. *κἄλωρα* in *κἄξωρα* mutabat Canterus, in *κἄωρα* Stanleius.

1007. *οὖν ἐκληρώθη*] Emendandum *οὕνεκ' ἠρόθη* cum Heathio.

1009. *οἴκησις*] *οἰκήσεις* M. Guelf. Ald.

1012. φύλαξαι] φυλάξαι Ald. Rob. φυλάξαις Turn.
1018—1025 = 1026—1034.
1035—1043 = 1044—1052.
1053—1057 = 1058—1062.
1063—1068 = 1069—1074.

1019. μάκαρας Stanleius. μακρὰς libri.

1020. οἳ χεῦμ' (χῶμ' Turn.) 'Ερασίνου] οἰχώμ' ἐρασίμου Ald.

'Ερασίνου] Fluvii Argivi, cujus meminere Strabo 8. p. 570. Pausanias 2, 24, 8. 36, 6. Plinius H. N. 2, 103. 4, 5. Pomponius Mela 2, 4. STANL.

1021. περιναίετε] περιναίεται Ald. Scribendum περιναίονται cum Hermanno Elem. doctr. metr. p. 492.

1022. ὑποδέξασθε δ' Heathius. ὑποδέξασθ' libri.

1023. μένος] Scribendum μέλος cum Legrandio.

αἶνος] ἑνὸς Ald.

πόλιν] πόλις Ald. Turn.

1025. προχοὰς] πρὸς χοὰς M.

σέβωμεν] σέβομεν Guelf. Ald.

ὕμνοις] ὕμνους Guelf. Ald. Rob.

1027. θελεμὸν] Hesych. θέλεμον: οἰκτρὸν, ἥσυχον. θελέμως: ἡσύχως, οἰκτρῶς. STANL. θελεμός oxytonum est apud Arcad. p. 61, 3. θαλερὸν Par.

1029. λιπαρῶν χάμασιν Ald. λιπαρὸν χώμασι Turn.

1030. μειλίσσοντες Pauwius. μελίσσοντες libri.

1033. ἔλθοι] ἔλθει M. ἔλθῃ Guelf.

Κυθέρειος] Κυθερείας M. Par. Rob. recte.

1034. στυγερὸν Turn. Steph. στύγειον codices et Ald. Rob.

πέλει τόδ' ἆθλον] πέλοιτο δ' ἆθλον M. Rob.

1035. δ' addidit Pauwius.

θεσμὸς] Recte scholiasta, ὁ τοῦ ἡμετέρου ὕμνου νόμος.

1039. δὲ φίλᾳ] δὲ φίλαι Par. δ' αἱ φίλαι M. Ald. Rob. Turn. Steph.

πάρεισιν] πάρεισι Turn. Steph.

1040. πόθος] πάθος Rob. Steph. Scribendum literis majusculis Πόθος et Πειθοῖ.

ᾇ addidit Wellauerus.

θέλκτορι Bothius. θεάκτορι libri.

Πειθοῖ Pauwius. πυθοῖ Guelf. Ald. Rob. Turn. πιθοῖ M. Steph.

1041. 'Αρμονία] Typothetæ error pro 'Αρμονίᾳ.

1043. ψεδρὰ] Lego ψεδραί. Scholiastes, ὅτι πολλὰ ψεύδονται οἱ ἐρῶντες. Hesychius: Ψεδρός· ψίθυρος. Certe et Veneris et Cupidinis Ψιθύρου meminit Harpocration in Ψιθυριστής. Ἐτιμᾶτο δὲ, inquit, Ἀθήνησι καὶ Ψίθυρος Ἀφροδίτη καὶ Ἔρως Ψίθυρος. Et Eustathius p. 1881. l. 1. διὸ καὶ Ψιθύρου Ἀφροδίτης, κατὰ Παυσανίαν, ἱερὸν ἦν Ἀθήνησιν, καὶ Ἔρωτος δὲ, οὗ καὶ Δημοσθένης, φησὶ, μέμνηται ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. STANL. ψεδρα M. ψῦδρα Rob. ψίδυρα Ald. ψίθυρα Turn. Scribendum ψίθυροι cum Bothio.

1044. φυγάδας Turn. Steph. φυγάδες M. Par. Guelf. Rob. φυγὰς Rob. Scribendum φυγάδεσσιν cum Burgesio.

ἐπιπνοίας Turn. Steph. ἐπιπνοίαι M. Par. Guelf. Ald. ἐπιπνοία Rob.

1045. πολέμους] πολέμου Rob. πόλεμον Guelf.

θ'] τ' Ald. Turn.

1048. παρβατός Askevius. παραβάτας M. Par. Guelf. Ald. Rob. παραβατὰ Turn. παραβάτα Steph.

1050. Scholiasta, μετὰ ἄλλων πολλῶν γάμων γυναικῶν καὶ οὗτος τελεσθήσεται.

1051. προτέραν] προτερᾶν Bothius.

1053. ἀπαλέξαι] ἀταλέξαι Guelf. Ald. ἀπαλλάξαι Turn.

1056. θέλγοις ἂν ἄθελκτον lectio ab Stephano memorata. θέλγεις ἂν ἄθελκτον M. Rob. θέλεις ἀναθέλητον Ald. θέλοις ἂν ἀθέλητον Turn. Steph.

1062. μηδὲν ἀγάζειν] Scholiasta, λίαν ἐξετάζειν. Malim interpretari, *Ne ægre feras quæ a diis decreta sunt*, quod Euripides in Phœniss. v. 385. Δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν. Modo dixerat idem semichorus: Ὅ τι τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν. Etymolog. M. p. 5, 30. Ἀγάζει, ἀγανακτεῖ καὶ βαρέως φέρει. καὶ ἐπὶ τοῦ σέβεσθαι καὶ φθονεῖν παρ' Ὁμήρῳ καὶ λυπεῖσθαι. STANL.

1063. 1064. et 1069. 1070. conjungendi.

1063. Ζεὺς] Ζεῦ M.

1064. γάμον] γάμου M. Guelf. Ald.

1065. ὅσπερ] ὥσπερ Stanleius.

1066. 1067. et 1072. 1073. conjungendi.

1067. κατασχεθὼν] κατασχέθων libri.

1069. νέμοι] νέμος Ald. νέμων Turn.

1070. τὸ βέλτερον κακοῦ] Cicero Offic. 3, 1. *Sed quia sic ab hominibus doctis accepimus, non solum ex malis eligere minima*

oportere, sed etiam excerpere ex his ipsis si quid inesset boni. Homer. Il. P, 105.

Κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.

Ad quem locum Jacobus Duportus, hæc addit aliorum scriptorum testimonia. " Κατὰ τὸν δεύτερόν φασι πλοῦν τὸ ἐλάχιστον ληπτέον τῶν κακῶν. Aristot. Eth. 2, 9. Τῶν μὲν ἀγαθῶν ἀεὶ τὸ μέγιστον, τῶν κακῶν δὲ τοὐλάχιστον αἱρεῖσθαι. Annibal apud Polyb. 15, 7. *Ex malis minimum ;* quod in uxorem suam pusillam nequiter nimis torsit Laco quidam apud Plutarchum, περὶ φιλαδ. p. 482. Et Democr. apud Anton. in Meliss. *E malis multis malum quod minimum est, id minimum est malum.* Plaut. Stich. 1, 1, 63. ubi τῷ παρὰ προσδοκίαν, atque etiam κοκκυσμῷ utitur comicus ridiculi causa." Hæc ille. STANL.

1071. Scholiasta, δίμοιρον αἰνῶ] ἡδέως ἔχω τὸ δίμοιρον τῶν κακῶν σὺν ἑνὶ ἀγαθῷ. Ὅ ἐστι τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ γάμου. Πίνδαρος (Pyth. 3, 81.)

ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς
ἀθάνατοι. —

Id quod ex duobus malis melius est et partim bonum partim malum, præfero. Malunt nimirum exsules esse, quam Ægypti filiis nubere. SCH.

καὶ τὸ] καί τε M. Guelf. Ald.

1072. δίκα] δίκᾳ recte Burgesius. Sensus est, *et volo litem dari secundum jus.* BOTH.

δίκας] τύχας Burgesius.

1073. εὐχαῖς] εὐχολῆς Ald. εὐχωλῆς Turn.

λυτηρίοις] λυτηρίους Par.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Præfat. p. 4, 1. Florentianus] Corr. Florentinus.
P. 8, 3. A] Deleatur.
[P. 9, 24. Pro " *Mosq.* lege *Mosq.*]

PROMETHEUS.

P. 31, 36. ὅπερ ἐμφαίνει] Scrib. videtur ὃ παρεμφαίνει.

P. 40, 2. κοιλῷ] Corr. κοίλῳ. Similia accentuum vitia quæ in priorum maxime editorum annotationibus passim fugerunt correctoris oculos, lectoribus corrigenda relinquimus.

P. 49. v. 242. Heliodor. 14.] L. Heliodor. 4, 4.

P. 68, 23. νοφισμάτων] νοσφισμάτων

P. 69. v. 465, 1. γένενθ'] γένωνθ', quod γένωνται scriptum in Vindob. duobus.

P. 69. extr. Contuli] Conferri

P. 73. extr. Phyllira] Phillyræ

P. 79, 2. ἰσόμοιρον,] ἰσόμοιρον, nisi ἀντίμοιρον corrigendum,

P. 79, 8. εἰκελόνειροι] ἀνέρες εἰκελόνειροι

P. 81. v. 568, 15. quidam] quidem

—— v. 569, 3. ἠῶς] ἤγουν

P. 88. v. 680. L. ἀφνιδία: αἰφνιδίως (αἰφνίδαν codex), ἄφνω. Quæ sic est emendanda, ἀφνιδία: αἰφνηδὸν, ἄφνω.

P. 103. v. 794, 2. Ento] Enyo

—— v. 799, 3. Lybia] Libya

P. 108. v. 840, 2. Ἰόνιος] Ἰόνιον

P. 113. v. 895. Parcarum] Parcarum, velut πότνιαι.

—— v. 897, 2. ἐν C.] ἐν γαμέτᾳ C.

SEPTEM ADVERSUS THEBAS.

P. 143. v. 129, 1. κράνος] κράτος

—— v. 130, 5. ἄλλως ἢ] ἄλλως. ἢ

—— v. 133, 3. κατακλύσθη] κατεκλύσθη

P. 145. v. 148. in fine, unde—licet] unde εὐτυκάζου emendan-

dum esse vidit L. Dindorfius in Thesauro Stephani vol. 3. p. 2484. collata quæ ad hunc ipsum locum referenda est glossa Hesychii, εὐτυκάζου: εὔτυκτον ἔχε, ἕτοιμον· nam sic corrigenda scriptura codicis εὐτύκαζον.

P. 161. v. 300, 8. χερὸς] χερὰς

P. 164. v. 333, 12. ἀρτίτροπον] ἀρτίτροποι

——— v. 356. τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα ;] Emendandum, ni fallor, λόγον.

P. 177. v. 448, 3. Præferendum] Non præferendum

P. 181. v. 514. 2. τοῦ] του

P. 195. v. 624. παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ] Hom. Il. Π, 312. στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα comparavit Heynius.

P. 197. v. 676, 2. confert.] Deleatur punctum.

P. 202. v. 736. καὶ χθονία] Fort. καὶ γαΐα.

P. 217. v. 914. λαχαί] λάχαι L. Dindorfius in Thesauro s. v. Λαχή.

PERSÆ.

P. 234, 21. Persarum,] Deleatur comma.

P. 238. v. 34, 1. Σουσικάνης] Σουσισκάνης

P. 243, v. 65. κωμῳδεῖται] κωμῳδεῖ

P. 258. Deleatur annotatio ad v. 258.

P. 259. v. 267. Fortasse—præferendus.] Hæc deleantur.

P. 276. v. 494. Παγγαῖον] Alibi Πάγγαιον: et sic hic quoque codices quidam. De quo dixi in Thesauro Stephani.

P. 290. v. 684, 2. πάφου] τάφου

——— v. 687, 9. τὸ Αἰσχύλου] τοῦ Αἰσχύλου

[P. 299. v. 802, 9. Pro τὰ δ' οὐ, lege τὰ δ' οὖ,]

AGAMEMNON.

P. 334. v. 72. ἀτίται] Significatione passiva: de qua v. Lobeck. Paralip. p. 428. et ad Soph. Aj. p. 185.

P. 347. v. 182. δέ που] δὲ ποῦ Emperius ap. Bamberger. in Comment. de Agam. p. 9. hoc sensu, Deorum quæ esset gratia sine lege imperantium?

P. 352. v. 245, 5. τῶν] τοῦ

P. 385. v. 849, 1. autem] Deleatur.

P. 390. v. 950, 5. formulam.] Deleatur punctum.

P. 410. v. 1277. Adde Soph. Philoct. v. 1100. τοῦ πλέονος δαίμονος εἷλον τὸ κάκιον ἀντί. Nam sic emendanda est librorum scriptura τὸ κάκιον ἑλεῖν.

CHOEPHOROE.

P. 434. v. 35, 1. (super)] (superscripto ἔλακε)

P. 438. v. 72. Ad verba ἐκ μιᾶς ὁδοῦ illustranda facit quod in lustrationibus fiebat, ut fluminibus uterentur ex eodem fonte promanantibus: sicuti Oresti ab oraculo Delphico injunctum fertur ut fluvio ablueretur qui septem fluminibus eodem ex fonte manantibus confunderetur. Gramm. de carmine bucol. Theocrito præmitti solitus, χρησμὸς ἐξέπεσεν, ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι. Conf. Schneidewin. de Diana Phacelina et Oreste ap. Rheginos et Siculos p. 9. BAMBERG. qui Choephoros Gottingæ edidit a. 1840.

——— v. 73, 1. libri, ex] libri, quod χαιρομισῆ scriptum in Ald., ex

P. 439. v. 80, 2. πικρὸν Steph.] πικρὸν Steph. et lemma scholii in ed. Rob.

P. 440. v. 88. Post εἴπω Bambergerus rectius commate distinxit: nam πατρί, quod in fine versus collocatum est, ad utrumque pertinet verbum, εἴπω et κατεύξωμαι.

P. 444. v. 145, 1. κακὰν] κακὴν

——— v. 157, 3. δέσποτ᾽=ἐξ] δέσποτ᾽ ἐξ

P. 445. v. 158. ἰὼ, τίς] ἴτω τις Bothius.

P. 447. v. 177. ᾗ] ἣν Scholefieldus.

——— v. 185, 1. διψίων] διψίων (nam sic Schuetzius pro δίψιοι scripsit)

P. 451. v. 236. Ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου est σπέρμα σωτήριον ἐλπισθὲν, δακρυτὸς autem respicit lacrimas, quarum abunde desiderium et memoria Orestis choro atque Electræ elicuerat. BAMB.

P. 455. v. 290. Locus Etymol. M., quem ad h. v. recte retulit Stanleius, male inter fragmenta receptus 356.

P. 456. v. 294. extr. adde: Et sic schol. qui per συγκαταλύειν (nam sic vulgatum συγκλύειν correxit Bamberg.) et συνοικεῖν interpretatur.

P. 460. v. 359, 5. SCH.] SCH. qui dativum πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ restituit.

P. 462. v. 374. Chorus Electram castigat, quod nimiis indulgeat, optare enim quidem eam posse. Præivit Hom. Od. Δ, 827. *Τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἥντε καὶ ἄλλοι ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γὰρ, Παλλὰς Ἀθηναίη.* Il. E, 25. *Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γάρ.* Cf. Eur. Iph. T. 62. *νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοὰς παροῦσ' ἀπόντι, ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν.* BAMB.

P. 464. v. 399, 8. adde: Rectius Bambergerus *Κλῦτε δέ τοι, χθονίων τιτῆναι*, nisi quod *κλῦτε τάδε* cum Blomfieldo scribendum.

——— v. 406, 2. Versui antistrophico accurate respondet *φθινομένων*, quod conjecit Ahrensius in Censura editionis Bambergeri in Diar. Halens. a. 1841. vol. 1. p. 543.

P. 465. v. 423—428. Hos—Muellerus] 423—428. Hos versus choro, 429—433. Electræ tribuit Muellerus.

——— v. 423. Locus multis modis tentatus lucem accipit, si aoristum *ἔκοψα* temporis præsentis significatione dici intelligatur, ut chorus lamentationem describat, quam eo ipso temporis momento post Orestis et Electræ lamentationes instituat. De præsenti autem planctu locum intelligendum esse, interpretes monere poterat præsens *ἐπιρροθεῖ* v. 427, quæ est omnium librorum lectio; quominus intelligeretur, offecit una vox *ἦν* v. 425. cui mendam aliquam inesse etiam antecedens particula *δέ* ostendere poterat, quam fuerunt qui in *τε* mutarent. Nos non dubitamus quin vera lectio sit *πολυπλάνητ' ἄδην ἰδεῖν*, sc. *ἐστι.* Ceterum dignum est quod comparetur carmen Soph. Aj. 678. sqq. quod et ipsum cum saltatione junctum numeris similibus decurrit et primo v. similem orationis conformationem habet: *Ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν.* BAMB. qui v. 423—428. choro, 429 (*ἰὼ δαΐα*)—433. Electræ, 439—443. choro, 444—450. (*τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου* ⏑ –.) Electræ, 451. (*δι' ὤτων δ' ἔσω*)—455. choro tribuit. Rectius Ahrensius in Censura p. 543, partim cum vulgata personarum descriptione consentiens, v. 423—433. Electræ, 434—438. Oresti, 439—443. choro, 444—455. Electræ tribuit.

P. 466. v. 427. recte] Deleatur.

——— v. 429. Deleatur annotatio.

——— v. 439—443. Choro tribuantur.

P. 467. v. 444—455. Choro] Electræ

——— v. 449. Dobræus] Dobræus recte.

P. 467. v. 455, 2. αὐτόν] αὐτῶν

P. 468. v. 474, 3. adde: Ad corruptam scripturam librorum propius accedit δι' ὠμὰν ἔριν αἱματηράν, quod conjicit Klausenius.

——— v. 484. εὐδείπνοις] Respicitur ad εὔδειπνα, sacrificium apud Athenienses celebratum in honorem defunctorum: de quo v. locos grammaticorum in Thesauro Stephani indicatos vol. 3. p. 2219. ed. Par. Monuit Blomfieldus.

P. 470, v. 532, 4. adde: Sic λιβός pro λίβους scriptum fuit v. 292.

——— v. 535. reliqui.] reliqui: unde κέκλαγγεν Ahrensius in Censura p. 551.

——— v. 536. ἀνῆλθον] ἀνῆθον Valcken. ad Herodot. 4, 145.

P. 471. v. 568. δόμοις] δόμους Boissonadius.

P. 472, 2. adde: Primo loco numerari cædem liberorum Thyestæ, secundo Agamemnonis, tertio Ægisthi et Clytæmnestræ, apparet ex postremis hujus fabulæ versibus. BAMB.

P. 473. v. 600, 13. BLOMF. De] BLOMF. In his vocem κνωδάλων omisit Blomfieldus; at quis sibi persuadeat chorum in amores illegitimos, adulteria pecudum invehi? Ea voce apposita necesse est aliquid tangi, quod et hominum et animalium feminis conveniat. Igitur ipsa re docente prædicari existimamus quod verum esse inter omnes constat, feminarum amorem quam masculorum vehementiorem esse et majore libidine stimulari. Συζύγους ὁμαυλίας de ipsis conjugibus masculis, ἀπέρωτος ἔρως infaustus amor intelligi debet. BAMB. De

473. v. 604. δαεὶς] Vox corrupta, ut docet versus antistr. 614. φοινίαν Σκύλλαν.

P. 478. v. 642. Versus corruptus. πέδον in πέδῳ mutavit anonymus in libro Mitfordiano apud Blomfieldum: quod πέδοι potius scribendum, de quo conf. annot. nostra ad Prom. 749. Ceterum Bamb. conjecit διαὶ δίκας, τὸ μὴ θέμις παρ' οὗ λὰξ πεδοῖ πατούμενον (hominem a quo quod proculcari nefas proculcatum est) | τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντος οὐ θεμίστως· et in antistropho τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοις, μύσει δ' αἱμάτων παλαιτέρων | τίνει μύσος etc. De versu strophico consentit Ahrensius in Censura p. 551. nisi quod λὰξ ejicit: in antistropho vero corrigit, τέκνον (Orestes) δ' ἐπεισφέρει (sc. φάσγανον) δό-

μοις, ἵν' αἱμάτων παλαιτέρων κινεῖ μύσος etc. Quæ non satisfaciunt.

P. 479, 2. Stanleio] Stanleio. BLOMF.

P. 480. v. 665. *λεχθεῖσιν*] *λέσχαισιν* Emperius apud Ahrens. p. 552. collata annotatione scholiastæ *ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὁμιλίαις. οὐκ* in *οὖσ'* mutandum videbatur Wellauero. Idem *δὲ* post *θαρσήσας* inserebat.

P. 481. v. 680, 2. usurpatum] usurpata

P. 482. v. 691, 2. hoc] hos

P. 484. v. 720. Sententia est: Quando nobis Orestis victoriam celebrare licebit? BAMB.

P. 485. v. 731. Etym. Gud. p. 311, 57. a Bamb. citatum: *Ἰστέον ὅτι τὸ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Χοηφόροις λεγόμενον, οἷον, Τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην, ἀντὶ τοῦ κεκλαυκυῖαν κεῖται. ἀλλ' εἴπομεν ὅτι τὰ τοιαῦτα ποιητικά εἰσιν.*

P. 485. v. 738. *θέτο*] *ἧτο* Bambergerus.

P. 488. v. 773. Sensus hujus versus hic est, ut Ægisthum solum venire jubeat, quia cum nuntio occultum colloquium præstet. BAMB.

P. 491. v. 808. Corruptum *ἀνιδεῖν*.

P. 493. v. 822. Scribendum putamus *θυμόκρεκτον γοατῶν νόμον | μεθήσομεν· πόλει τάδ' εὖ· ἐμῶν ἐμῶν | κέρδος αὔξεται τόδ', ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.* Spondet chorus se ex animo, lubentissime, lamentationem Ægisthi et Clytæmnestræ instituturum. BAMB. Idem in antistropho, *τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις | τοῖς τ' ἄνωθεν πρόπρασσ' ὧν χάρις· | ὀργαῖς λυγραῖσί τ' ἔνδοθεν | φοινίαν πάλαν θὲς, ὀλλὺς τὸν αἴτιον μόρου.*

P. 505. v. 962, 4. persona.] persona. BLOMF.

P. 508. v. 993. Punctum post *κακόν* tollit Heathius.

P. 509. v. 996. Rob.] Rob.: unde Ahrensius in Censura p. 552. *κἀκδίκου.*

——— v. 999, 2. Ald.] Ald. quam formam etymologiæ caussa fingit Eustath. ad Hom. p. 1726. ubi de utraque agit scriptura *δροίτη* et *δρύτη.*

——— v. 1000. *πέπλους*] *πέπλον* Ahrensius p. 552.

P. 514. v. 1049. Hunc locum propter mensuram voc. *φαιοχίτωνες* attulit Tzetz. in Crameri Anecd. Oxon. vol. 3. p. 359, 1.

EUMENIDES.

P. 517, 20. ἐκφῦξαι] ἐκψῦξαι.

P. 534. v. 125, 1. πλὴν] πρᾶγμα πλὴν

P. 545. v. 334, 2. τιμωρουμένη.] τιμωρουμένη. SCH.

P. 563. v. 735, 6. αὐτοῖς] αὐτῆς

[P. 564. v. 753, 6. In plerisque exemplaribus pro ψήφους male legitur ψῆφους]

P. 566. v. 785, 3. propagatum.] propagatum. SCH.

P. 567. v. 827, 6. Jac.] Lav.

P. 575. v. 1037, 5. πυρισέπτορι,] πυρισέπτορι, si illic recte legitur εὐθύφρονι πομπᾷ, quod εὔφρονι πομπᾷ scribendum esse conjecit L. Dindorfius in Thesauro vol. 3. p. 2503 D.

——— v. 1042. τερπόμεναι. καθ' ὁδὸν δ'] Scribendum τερπόμεναι καθ' ὁδόν, deleto δέ punctoque post ὁδόν posito: quod vidit Boissonadius.

SUPPLICES.

[Omittendum passim Phil.: v. n. ad p. 3.]

P. 592. v. 254. Ἄλγος] ἄλσος Ahrensius.

P. 597. v. 296, 1. conjectura] conjectura, in qua si quid veri esset, παλλακευμάτων potius scribendum foret.

P. 598, 2. Scribendum παλλακευμάτων] Hæc verba deleantur.

P. 608. v. 435, 3. ex Ph. ἄρει ἀτίνειν (ει above ι)] Deleatur.

P. 617. v. 634. τὰν Πελασγὰν πόλιν Bamberg. in comment. de carmin. Æschyleis p. 14. et in antistr. v. 646. Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορ' ἄτης κότον (Jovis iram, culpæ exactricem).

P. 622. v. 727, 4. videbatur ad] videbatur Seidlero ad

INDEX GRÆCUS.

INDEX LATINUS.

Clarendon Press, Oxford

A SELECTION OF

BOOKS

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

HENRY FROWDE,

AT THE OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,

AMEN CORNER, LONDON.

ALSO TO BE HAD AT THE

CLARENDON PRESS DEPOSITORY, OXFORD.

[*Every book is bound in cloth, unless otherwise described.*]

LEXICONS, GRAMMARS, &c.

(See also Clarendon Press Series, pp. 14, 18, 21, 24, 25.)

ANGLO-SAXON.—*An Anglo-Saxon Dictionary*, based on the MS. Collections of the late Joseph Bosworth, D.D., Professor of Anglo-Saxon, Oxford. Edited and enlarged by Prof. T. N. Toller, M.A. (To be completed in four parts.) Parts I and II. A—HWISTLIAN (pp. vi, 576). 1882. 4to. 15*s*. each.

CHINESE.—*A Handbook of the Chinese Language*. Parts I and II, Grammar and Chrestomathy. By James Summers. 1863. 8vo. half bound, 1*l*. 8*s*.

ENGLISH.—*A New English Dictionary, on Historical Principles:* founded mainly on the materials collected by the Philological Society. Edited by James A. H. Murray, LL.D., President of the Philological Society; with the assistance of many Scholars and men of Science. Part I. A—ANT (pp. xvi, 352). Imperial 4to. 12*s*. 6*d*.

—— *An Etymological Dictionary of the English Language*. By W. W. Skeat, M.A. *Second Edition*. 1884. 4to. 2*l*. 4*s*.

——Supplement to the First Edition of the above. 1884. 4to. 2*s*. 6*d*.

—— *A Concise Etymological Dictionary of the English Language*. By W. W. Skeat, M.A. 1884. Crown 8vo. 5*s*. 6*d*.

GREEK.—*A Greek-English Lexicon*, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. Seventh Edition, Revised and Augmented throughout. 1883. 4to. 1*l*. 16*s*.

—— *A Greek-English Lexicon*, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. Twentieth Edition. Carefully Revised throughout. 1883. Square 12mo. 7*s*. 6*d*.

GREEK.—*A copious Greek-English Vocabulary*, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. 3*s*.

—— *A Practical Introduction to Greek Accentuation*, by H. W. Chandler, M.A. Second Edition. 1881. 8vo. 10*s*. 6*d*.

HEBREW.—*The Book of Hebrew Roots*, by Abu 'l-Walîd Marwân ibn Janâh, otherwise called Rabbî Yônâh. Now first edited, with an Appendix, by Ad. Neubauer. 1875. 4to. 2*l*. 7*s*. 6*d*.

—— *A Treatise on the use of the Tenses in Hebrew.* By S. R. Driver, M.A. Second Edition, Revised and Enlarged. 1881. Extra fcap. 8vo. 7*s*. 6*d*.

—— *Hebrew Accentuation of Psalms, Proverbs, and Job.* By William Wickes, D.D. 1881. Demy 8vo. stiff covers, 5*s*.

ICELANDIC.—*An Icelandic-English Dictionary*, based on the MS. collections of the late Richard Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfússon, M.A. With an Introduction, and Life of Richard Cleasby, by G. Webbe Dasent, D.C.L. 1874. 4to. 3*l*. 7*s*.

—— *A List of English Words the Etymology of which is illustrated by comparison with Icelandic.* Prepared in the form of an APPENDIX to the above. By W. W. Skeat, M.A. 1876. stitched, 2*s*.

—— *An Icelandic Prose Reader*, with Notes, Grammar and Glossary, by Dr. Gudbrand Vigfússon and F. York Powell, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 10*s*. 6*d*.

LATIN.—*A Latin Dictionary*, founded on Andrews' edition of Freund's Latin Dictionary, revised, enlarged, and in great part rewritten by Charlton T. Lewis, Ph.D., and Charles Short, LL.D. 1879. 4to. 1*l*. 5*s*.

SANSKRIT.—*A Practical Grammar of the Sanskrit Language*, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Monier Williams, M.A. Fourth Edition, 1877. 8vo. 15*s*.

—— *A Sanskrit-English Dictionary*, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German. Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Monier Williams, M.A. 1872. 4to. 4*l*. 14*s*. 6*d*.

—— *Nalopákhyánam.* Story of Nala, an Episode of the Mahá-Bhárata: the Sanskrit text, with a copious Vocabulary, and an improved version of Dean Milman's Translation, by Monier Williams, M.A. Second Edition, Revised and Improved. 1879. 8vo. 15*s*.

—— *Sakuntalā.* A Sanskrit Drama, in Seven Acts. Edited by Monier Williams, M.A. Second Edition, 1876. 8vo. 21*s*.

SYRIAC.—*Thesaurus Syriacus:* collegerunt Quatremère, Bernstein, Lorsbach, Arnoldi, Agrell, Field, Roediger: edidit R. Payne Smith, S.T.P. Fasc. I-VI. 1868–83. sm. fol. each, 1*l*. 1*s*. Vol. I, containing Fasc. I–V, sm. fol. 5*l*. 5*s*.

—— *The Book of Kalīlah and Dimnah.* Translated from Arabic into Syriac. Edited by W. Wright, LL.D., Professor of Arabic in the University of Cambridge. 1884. 8vo. 21*s*.

GREEK CLASSICS, &c.

Aristophanes: A Complete Concordance to the Comedies and Fragments. By Henry Dunbar, M.D. 4to. 1*l.* 1*s.*

Aristotle: The Politics, translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. *Nearly ready.*

Heracliti Ephesii Reliquiae. Recensuit I. Bywater, M.A. Appendicis loco additae sunt Diogenis Laertii Vita Heracliti, Particulae Hippocratei De Diaeta Libri Primi, Epistolae Heracliteae. 1877. 8vo. 6*s.*

Homer: A Complete Concordance to the Odyssey and Hymns of Homer; to which is added a Concordance to the Parallel Passages in the Iliad, Odyssey, and Hymns. By Henry Dunbar, M.D. 1880. 4to. 1*l.* 1*s.*

—— *Scholia Graeca in Iliadem.* Edited by Professor W. Dindorf, after a new collation of the Venetian MSS. by D. B. Monro, M.A., Fellow of Oriel College.
Vols. I. II. 1875. 8vo. 24*s.*
Vols. III. IV. 1877. 8vo. 26*s.*
Vols. V. VI. *In the Press.*

—— *Scholia Graeca in Odysseam.* Edidit Guil. Dindorfius Tomi II. 1855. 8vo. 15*s.* 6*d.*

Plato: Apology, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1878. 8vo. 8*s.* 6*d.*

—— *Philebus*, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. 7*s.* 6*d.*

—— *Sophistes and Politicus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1867. 8vo. 18*s.*

—— *Theaetetus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. Second Edition. 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *The Dialogues*, translated into English, with Analyses and Introductions, by B. Jowett, M.A. A new Edition in 5 volumes, medium 8vo. 1875. 3*l.* 10*s.*

—— *The Republic*, translated into English, with an Analysis and Introduction, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 12*s.* 6*d.*

—— *Index to.* Compiled for the Second Edition of Professor Jowett's Translation of the Dialogues. By Evelyn Abbott, M.A. 1875. 8vo. paper covers, 2*s.* 6*d.*

Thucydides: Translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices. By B. Jowett, M.A. 2 vols. 1881. Medium 8vo. 1*l.* 12*s.*

THE HOLY SCRIPTURES, &c.

ENGLISH.—*The Holy Bible in the earliest English Versions*, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. Royal 4to. 3*l*. 3*s*.

[**Also reprinted from the above, with Introduction and Glossary by W. W. Skeat, M.A.**

—— *The Books of Job, Psalms, Proverbs, Ecclesiastes, and the Song of Solomon*: according to the Wycliffite Version made by Nicholas de Hereford, about A.D. 1381, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

—— *The New Testament in English*, according to the Version by John Wycliffe, about A.D. 1380, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 6*s*.]

—— *The Holy Bible*: an exact reprint, page for page, of the Authorised Version published in the year 1611. Demy 4to. half bound, 1*l*. 1*s*.

GOTHIC.—*The Gospel of St. Mark in Gothic*, according to the translation made by Wulfila in the Fourth Century. Edited with a Grammatical Introduction and Glossarial Index by W. W. Skeat, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s*.

GREEK.—*Vetus Testamentum* ex Versione Septuaginta Interpretum secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. Editio Altera. 18mo. 18*s*.

—— *Origenis Hexaplorum* quae supersunt; sive, Veterum Interpretum Graecorum in totum Vetus Testamentum Fragmenta. Edidit Fridericus Field, A.M. 2 vols. 1875. 4to. 5*l*. 5*s*.

—— *The Book of Wisdom*: the Greek Text, the Latin Vulgate, and the Authorised English Version; with an Introduction, Critical Apparatus, and a Commentary. By William J. Deane, M.A. Small 4to. 12*s*. 6*d*.

—— *Novum Testamentum Graece*. Antiquissimorum Codicum Textus in ordine parallelo dispositi. Accedit collatio Codicis Sinaitici. Edidit E. H. Hansell, S.T.B. Tomi III. 1864. 8vo. half morocco, 2*l*. 12*s*. 6*d*.

—— *Novum Testamentum Graece*. Accedunt parallela S. Scripturae loca, necnon vetus capitulorum notatio et canones Eusebii. Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R. 18mo. 3*s*.

The same on writing paper, with large margin, 10*s*.

—— *Novum Testamentum Graece* juxta Exemplar Millianum. 18mo. 2*s*. 6*d*.

The same on writing paper, with large margin, 9*s*.

GREEK.—*Evangelia Sacra Graece.* Fcap. 8vo. limp, 1*s.* 6*d.*

—— *The Greek Testament*, with the Readings adopted by the Revisers of the Authorised Version:—

(1) Pica type, with Marginal References. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

(2) Long Primer type. Fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

(3) The same, on writing paper, with wide margin, 15*s.*

—— *The Parallel New Testament*, Greek and English; being the Authorised Version, 1611; the Revised Version, 1881; and the Greek Text followed in the Revised Version. 8vo. 12*s.* 6*d.*

The Revised Version is the joint property of the Universities of Oxford and Cambridge.

—— *Canon Muratorianus:* the earliest Catalogue of the Books of the New Testament. Edited with Notes and a Facsimile of the MS. in the Ambrosian Library at Milan, by S. P. Tregelles, LL.D. 1867. 4to. 10*s.* 6*d.*

—— *Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament.* By C. E. Hammond, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

HEBREW, etc.—*The Psalms in Hebrew without points.* 1879. Crown 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *A Commentary on the Book of Proverbs.* Attributed to Abraham Ibn Ezra. Edited from a MS. in the Bodleian Library by S. R. Driver, M.A. Crown 8vo. paper covers, 3*s.* 6*d.*

—— *The Book of Tobit.* A Chaldee Text, from a unique MS. in the Bodleian Library; with other Rabbinical Texts, English Translations, and the Itala. Edited by Ad. Neubauer, M.A. 1878. Crown 8vo. 6*s.*

—— *Horae Hebraicae et Talmudicae*, a J. Lightfoot. A new Edition, by R. Gandell, M.A. 4 vols. 1859. 8vo. 1*l.* 1*s.*

LATIN.—*Libri Psalmorum* Versio antiqua Latina, cum Paraphrasi Anglo-Saxonica. Edidit B. Thorpe, F.A.S. 1835. 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *The Psalter, or Psalms of David, and certain Canticles*, with a Translation and Exposition in English, by Richard Rolle of Hampole. Edited by H. R. Bramley, M.A., Fellow of S. M. Magdalen College, Oxford. With an Introduction and Glossary. Demy 8vo. *Just Ready.*

—— *Old-Latin Biblical Texts: No. I.* The Gospel according to St. Matthew from the St. Germain MS. (g_1). Edited with Introduction and Appendices by John Wordsworth, M.A. Small 4to., stiff covers, 6*s.*

OLD-FRENCH.—*Libri Psalmorum* Versio antiqua Gallica e Cod. MS. in Bibl. Bodleiana adservato, una cum Versione Metrica aliisque Monumentis pervetustis. Nunc primum descripsit et edidit Franciscus Michel, Phil. Doct. 1860. 8vo. 10*s.* 6*d.*

FATHERS OF THE CHURCH, &c.

St. Athanasius: Historical Writings, according to the Benedictine Text. With an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

—— *Orations against the Arians*. With an Account of his Life by William Bright, D.D. 1873. Crown 8vo. 9*s*.

St. Augustine: Select Anti-Pelagian Treatises, and the Acts of the Second Council of Orange. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. 9*s*.

Canons of the First Four General Councils of Nicaea, Constantinople, Ephesus, and Chalcedon. 1877. Crown 8vo. 2*s*. 6*d*.

—— *Notes on the Canons of the First Four General Councils.* By William Bright, D.D. 1882. Crown 8vo. 5*s*. 6*d*.

Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini in XII Prophetas. Edidit P. E. Pusey, A.M. Tomi II. 1868. 8vo. cloth, 2*l*. 2*s*.

—— *in D. Joannis Evangelium.* Accedunt Fragmenta varia necnon Tractatus ad Tiberium Diaconum duo. Edidit post Aubertum P. E. Pusey, A.M. Tomi III. 1872. 8vo. 2*l*. 5*s*.

—— *Commentarii in Lucae Evangelium* quae supersunt Syriace. E MSS. apud Mus. Britan. edidit R. Payne Smith, A.M. 1858. 4to. 1*l*. 2*s*.

—— Translated by R. Payne Smith, M.A. 2 vols. 1859. 8vo. 14*s*.

Ephraemi Syri, Rabulae Episcopi Edesseni, Balaei, aliorumque Opera Selecta. E Codd. Syriacis MSS. in Museo Britannico et Bibliotheca Bodleiana asservatis primus edidit J. J. Overbeck. 1865. 8vo. 1*l*. 1*s*.

Eusebius' Ecclesiastical History, according to the text of Burton, with an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 8*s*. 6*d*.

Irenaeus: The Third Book of St. Irenaeus, Bishop of Lyons, against Heresies. With short Notes and a Glossary by H. Deane, B.D. 1874. Crown 8vo. 5*s*. 6*d*.

Patrum Apostolicorum, S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt. Edidit Guil. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. Fourth Edition, 1863. 8vo. 1*l*. 1*s*.

Socrates' Ecclesiastical History, according to the Text of Hussey, with an Introduction by William Bright, D.D. 1878. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

ECCLESIASTICAL HISTORY, BIOGRAPHY, &c.

Ancient Liturgy of the Church of England, according to the uses of Sarum, York, Hereford, and Bangor, and the Roman Liturgy arranged in parallel columns, with preface and notes. By William Maskell, M.A. Third Edition. 1882. 8vo. 15*s*.

Baedae Historia Ecclesiastica. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1881. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

Bright (*W.*). *Chapters of Early English Church History.* 1878. 8vo. 12*s*.

Burnet's History of the Reformation of the Church of England. A new Edition. Carefully revised, and the Records collated with the originals, by N. Pocock, M.A. 7 vols. 1865. 8vo. *Price reduced to* 1*l*. 10*s*.

Councils and Ecclesiastical Documents relating to Great Britain and Ireland. Edited, after Spelman and Wilkins, by A. W. Haddan, B.D., and W. Stubbs, M.A. Vols. I. and III. 1869–71. Medium 8vo. each 1*l*. 1*s*.

Vol. II. Part I. 1873. Medium 8vo. 10*s*. 6*d*.

Vol. II. Part II. 1878. Church of Ireland; Memorials of St. Patrick. Stiff covers, 3*s*. 6*d*.

Hammond (*C. E.*). *Liturgies, Eastern and Western.* Edited, with Introduction, Notes, and a Liturgical Glossary. 1878. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

An Appendix to the above. 1879. Crown 8vo. paper covers, 1*s*. 6*d*.

John, Bishop of Ephesus. The Third Part of his Ecclesiastical History. [In Syriac.] Now first edited by William Cureton, M.A. 1853. 4to. 1*l*. 12*s*.

—— Translated by R. Payne Smith, M.A. 1860. 8vo. 10*s*.

Leofric Missal, The, as used in the Cathedral of Exeter during the Episcopate of its first Bishop, A.D. 1050–1072; together with some Account of the Red Book of Derby, the Missal of Robert of Jumièges, and a few other early MS. Service Books of the English Church. Edited, with Introduction and Notes, by F. E. Warren, B.D. 4to. half morocco, 35*s*.

Monumenta Ritualia Ecclesiae Anglicanae. The occasional Offices of the Church of England according to the old use of Salisbury, the Prymer in English, and other prayers and forms, with dissertations and notes. By William Maskell, M.A. Second Edition. 1882. 3 vols. 8vo. 2*l*. 10*s*.

Records of the Reformation. The Divorce, 1527–1533. Mostly now for the first time printed from MSS. in the British Museum and other libraries. Collected and arranged by N. Pocock, M.A. 1870. 2 vols. 8vo. 1*l*. 16*s*.

Shirley (W. W.). Some Account of the Church in the Apostolic Age. Second Edition, 1874. fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Stubbs (W.). Registrum Sacrum Anglicanum. An attempt to exhibit the course of Episcopal Succession in England. 1858. Small 4to. 8*s.* 6*d.*

Warren (F. E.). Liturgy and Ritual of the Celtic Church. 1881. 8vo. 14*s.*

ENGLISH THEOLOGY.

Butler's Works, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1874. 8vo. 11*s.*

Also separately,

Sermons, 5*s.* 6*d.* *Analogy of Religion*, 5*s.* 6*d.*

Greswell's Harmonia Evangelica. Fifth Edition. 8vo. 1855. 9*s.* 6*d.*

Heurtley's Harmonia Symbolica: Creeds of the Western Church. 1858. 8vo. 6*s.* 6*d.*

Homilies appointed to be read in Churches. Edited by J. Griffiths, M.A. 1859. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Hooker's Works, with his life by Walton, arranged by John Keble, M.A. Sixth Edition, 1874. 3 vols. 8vo. 1*l.* 11*s.* 6*d.*

—— the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1875. 8vo. 11*s.*

Jewel's Works. Edited by R. W. Jelf, D.D. 8 vols. 1848. 8vo. 1*l.* 10*s.*

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by E. Burton, D.D. Sixth Edition, 1877. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the present Bishop of London. 1880. Crown 8vo. 6*s.* 6*d.*

—— *Works*, with Life, by Bp. Van Mildert. A new Edition, with copious Indexes. 6 vols. 1856. 8vo. 2*l.* 11*s.*

Wheatly's Illustration of the Book of Common Prayer. A new Edition, 1846. 8vo. 5*s.*

Wyclif. A Catalogue of the Original Works of John Wyclif, by W. W. Shirley, D.D. 1865. 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *Select English Works.* By T. Arnold, M.A. 3 vols. 1869–1871. 8vo. *Price reduced to* 1*l.* 1*s.*

—— *Trialogus.* With the Supplement now first edited. By Gotthard Lechler. 1869. 8vo. *Price reduced to* 7*s.*

HISTORICAL AND DOCUMENTARY WORKS.

British Barrows, a Record of the Examination of Sepulchral Mounds in various parts of England. By William Greenwell, M.A., F.S.A. Together with Description of Figures of Skulls, General Remarks on Prehistoric Crania, and an Appendix by George Rolleston, M.D., F.R.S. 1877. Medium 8vo. 25*s.*

Britton. A Treatise upon the Common Law of England, composed by order of King Edward I. The French Text carefully revised, with an English Translation, Introduction, and Notes, by F. M. Nichols, M.A. 2 vols. 1865. Royal 8vo. 1*l.* 16*s.*

Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in England. 7 vols. 1839. 18mo. 1*l.* 1*s.*

Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in England. Also his Life, written by himself, in which is included a Continuation of his History of the Grand Rebellion. With copious Indexes. In one volume, royal 8vo. 1842. 1*l.* 2*s.*

Clinton's Epitome of the Fasti Hellenici. 1851. 8vo. 6*s.* 6*d.*

—— *Epitome of the Fasti Romani.* 1854. 8vo. 7*s.*

Corpvs Poeticvm Boreale. The Poetry of the Old Northern Tongue, from the Earliest Times to the Thirteenth Century. Edited, classified, and translated, with Introduction, Excursus, and Notes, by Gudbrand Vigfússon, M.A., and F. York Powell, M.A. 2 vols. 1883. 8vo. 42*s.*

Freeman (E. A.). History of the Norman Conquest of England; its Causes and Results. In Six Volumes. 8vo. 5*l.* 9*s.* 6*d.*

- Vols. I–II together, 3rd edition, 1877. 1*l.* 16*s.*
- Vol. III, 2nd edition, 1874. 1*l.* 1*s.*
- Vol. IV, 2nd edition, 1875. 1*l.* 1*s.*
- Vol. V, 1876. 1*l.* 1*s.*
- Vol. VI. Index. 1879. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Freeman (E. A.). The Reign of William Rufus and the Accession of Henry the First. 2 vols. 8vo. 1*l.* 16*s.*

Gascoigne's Theological Dictionary ("Liber Veritatum"): Selected Passages, illustrating the condition of Church and State, 1403–1458. With an Introduction by James E. Thorold Rogers, M.P. Small 4to. 10*s.* 6*d.*

Magna Carta, a careful Reprint. Edited by W. Stubbs, M.A. 1879. 4to. stitched, 1*s.*

Passio et Miracula Beati Olaui. Edited from a Twelfth-Century MS. in the Library of Corpus Christi College, Oxford, with an Introduction and Notes, by Frederick Metcalfe, M.A. Small 4to. stiff covers, 6*s.*

Protests of the Lords, including those which have been expunged, from 1624 to 1874; with Historical Introductions. Edited by James E. Thorold Rogers, M.A 1875. 3 vols. 8vo. 2*l*. 2*s*.

Rogers (*J. E. T.*). *History of Agriculture and Prices in* England, A.D. 1259–1793.

Vols. I and II (1259–1400). 1866. 8vo. 2*l*. 2*s*.

Vols. III and IV (1401–1582). 1882. 8vo. 2*l* 10*s*.

Saxon Chronicles (*Two of the*) *parallel*, with Supplementary Extracts from the Others. Edited, with Introduction, Notes, and a Glossarial Index, by J. Earle, M.A. 1865. 8vo. 16*s*.

Sturlunga Saga, including the Islendinga Saga of Lawman Sturla Thordsson and other works. Edited by Dr. Gudbrand Vigfússon. In 2 vols. 1878. 8vo. 2*l*. 2*s*.

Statutes made for the University of Oxford, and for the Colleges and Halls therein, by the University of Oxford Commissioners. 1882. 8vo. 12*s*. 6*d*.

Also separately,

Statutes made for the University. 2*s*.

Statutes made for the Colleges. 1*s*. each.

Statuta Universitatis Oxoniensis. 1884. 8vo. 5*s*.

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. Seventh Edition. 1883. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

Acland (*H. W., M.D., F.R.S.*). *Synopsis of the Pathological Series in the Oxford Museum.* 1867. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Astronomical Observations made at the University Observatory, Oxford, under the direction of C. Pritchard, M.A. No. 1. 1878. Royal 8vo. paper covers, 3*s*. 6*d*.

De Bary (*Dr. A.*) *Comparative Anatomy of the Vegetative Organs of the Phanerogams and Ferns.* Translated and Annotated by F. O. Bower, M.A., F.L.S., and D. H. Scott, M.A., Ph.D., F.L.S. With two hundred and forty-one woodcuts and an Index. *Just Ready.*

Müller (*J.*). *On certain Variations in the Vocal Organs of the Passeres that have hitherto escaped notice.* Translated by F. J. Bell, B.A., and edited, with an Appendix, by A. H. Garrod, M.A., F.R.S. With Plates. 1878. 4to. paper covers, 7*s*. 6*d*.

Phillips (*John, M.A., F.R.S.*). *Geology of Oxford and the Valley of the Thames.* 1871. 8vo. 21*s*.

—— *Vesuvius.* 1869. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

Price (Bartholomew, M.A., F.R.S.). Treatise on Infinitesimal Calculus.

Vol. I. Differential Calculus. Second Edition. 8vo. 14*s.* 6*d.*

Vol. II. Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations. Second Edition, 1865. 8vo. 18*s.*

Vol. III. Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle. Second Edition, 1868. 8vo. 16*s.*

Vol. IV. Dynamics of Material Systems; together with a chapter on Theoretical Dynamics, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. 16*s.*

Rigaud's Correspondence of Scientific Men of the 17th Century, with Table of Contents by A. de Morgan, and Index by the Rev. J. Rigaud, M.A. 2 vols. 1841–1862. 8vo. 18*s.* 6*d.*

Sachs' Text-Book of Botany, Morphological and Physiological. A New Edition. Translated by S. H. Vines, M.A. 1882. Royal 8vo., half morocco, 1*l.* 11*s.* 6*d.*

Westwood (J. O., M.A., F.R.S.). Thesaurus Entomologicus Hopeianus, or a Description of the rarest Insects in the Collection given to the University by the Rev. William Hope. With 40 Plates. 1874. Small folio, half morocco, 7*l.* 10*s.*

The Sacred Books of the East.

TRANSLATED BY VARIOUS ORIENTAL SCHOLARS, AND EDITED BY F. MAX MÜLLER.

[Demy 8vo. cloth.]

Vol. I. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part I. The *Kh*ândogya-upanishad, The Talavakâra-upanishad, The Aitareya-âra*n*yaka, The Kaushîtaki-brâhma*n*a-upanishad, and The Vâ*g*asaneyi-sa*m*hitâ-upanishad. 10*s.* 6*d.*

Vol. II. The Sacred Laws of the Âryas, as taught in the Schools of Âpastamba, Gautama, Vâsish*th*a, and Baudhâyana. Translated by Prof. Georg Bühler. Part I. Âpastamba and Gautama. 10*s.* 6*d.*

Vol. III. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part I. The Shû King, The Religious portions of the Shih King, and The Hsiâo King. 12*s.* 6*d.*

Vol. IV. The Zend-Avesta. Translated by James Darmesteter. Part I. The Vendîdâd. 10*s.* 6*d.*

Vol. V. The Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part I. The Bundahi*s*, Bahman Ya*s*t, and Shâyast lâ-shâyast. 12*s*. 6*d*.

Vols. VI and IX. The Qur'ân. Parts I and II. Translated by E. H. Palmer. 21*s*.

Vol. VII. The Institutes of Vish*n*u. Translated by Julius Jolly. 10*s*. 6*d*.

Vol. VIII. The Bhagavadgîtâ, with The Sanatsu*g*âtîya, and The Anugîtâ. Translated by Kâshinâth Trimbak Telang. 10*s*. 6*d*.

Vol. X. The Dhammapada, translated from Pâli by F. Max Müller; and The Sutta-Nipâta, translated from Pâli by V. Fausböll; being Canonical Books of the Buddhists. 10*s*. 6*d*.

Vol. XI. Buddhist Suttas. Translated from Pâli by T. W. Rhys Davids. 1. The Mahâparinibbâna Suttanta; 2. The Dhamma-*k*akka-ppavattana Sutta; 3. The Tevi*gg*a Suttanta; 4. The Akaṅkheyya Sutta; 5. The *K*etokhila Sutta; 6. The Mahâ-sudassana Suttanta; 7. The Sabbâsava Sutta. 10*s*. 6*d*.

Vol. XII. The *S*atapatha-Brâhma*n*a, according to the Text of the Mâdhyandina School. Translated by Julius Eggeling. Part I. Books I and II. 12*s*. 6*d*.

Vol. XIII. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part I. The Pâtimokkha. The Mahâvagga, I-IV. 10*s*. 6*d*.

Vol. XIV. The Sacred Laws of the Âryas, as taught in the Schools of Âpastamba, Gautama, Vâsish*th*a and Baudhâyana. Translated by Georg Bühler. Part II. Vasish*th*a and Baudhâyana. 10*s*. 6*d*.

Vol. XV. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part II. The Ka*th*a-upanishad, The Mu*nd*aka-upanishad, The Taittirîyaka-upanishad, The B*ri*hadâra*n*yaka-upanishad, The *S*veta*s*vatara-upanishad, The Pra*sñ*a-upanishad, and The Maitrâya*n*a-Brâhma*n*a-upanishad. 10*s*. 6*d*.

Vol. XVI. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part II. The Yî King. 10*s*. 6*d*.

Vol. XVII. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part II. The Mahâvagga, V-X. The *K*ullavagga, I-III. 10*s*. 6*d*.

Vol. XVIII. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part II. The Dâ*d*istân-î Dînîk and The Epistles of Mânû*sk*îhar. 12*s*. 6*d*.

Vol. XIX. The Fo-sho-hing-tsan-king. A Life of Buddha by A*s*vaghosha Bodhisattva, translated from Sanskrit into Chinese by Dharmaraksha, A.D. 420, and from Chinese into English by Samuel Beal. 10*s*. 6*d*.

Vol. XXI. The Saddharma-pu*nd*arîka, or the Lotus of the True Law. Translated by H. Kern. 12*s*. 6*d*.

Vol. XXIII. The Zend-Avesta. Part II. The Sîrôzahs, Yasts, and Nyâyis. Translated by James Darmesteter. 10*s*. 6*d*.

The following Volumes are in the Press:—

Vol. XX. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part III. The *K*ullavagga, I-IV.

Vol. XXII. *G*aina-Sûtras. Translated from Prâkrit by Hermann Jacobi. Part I. The Â*k*ârâṅga-Sûtra. The Kalpa-Sûtra.

Vol. XXIV. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part III. Dînâ-î Maînôg-î Khîrad, Shikand-gu-mânî, and Sad-dar.

Second Series.

Vol. XXV. Manu. Translated by GEORG BÜHLER. Part I.

Vol. XXVI. The *S*atapatha-Brâhma*n*a. Translated by Julius Eggeling. Part II.

Anecdota Oxoniensia:

[Small 4to.]

Classical Series. I. i. *The English Manuscripts of the Nicomachean Ethics,* described in relation to Bekker's Manuscripts and other Sources. By J. A. Stewart, M.A. 3*s*. 6*d*.

—— I. ii. *Nonius Marcellus,* de Compendiosa Doctrina, Harleian MS. 2719. Collated by J. H. Onions, M.A. 3*s*. 6*d*.

—— I. iii. *Aristotle's Physics.* Book VII. Collation of various MSS.; with an Introduction by R. Shute, M.A. 2*s*.

—— I. iv. *Bentley's Plautine Emendations.* From his copy of Gronovius. By E. A. Sonnenschein, M.A. 2*s*. 6*d*.

Semitic Series. I. i. *Commentary on Ezra and Nehemiah.* By Rabbi Saadiah. Edited by H. J. Mathews, M.A. 3*s*. 6*d*.

Aryan Series. I. i. *Buddhist Texts from Japan.* Edited by F. Max Müller, M.A. 3*s*. 6*d*.

—— I. ii. *Sukhâvatî-Vyûha.* Description of Sukhâvatî, the Land of Bliss. Edited by F. Max Müller, M.A., and Bunyiu Nanjio. 7*s*. 6*d*.

—— I. iii. The Ancient Palm-leaves containing the Pra*gñ*â-Pâramitâ-H*r*idaya-Sûtra and the Ush*n*îsha-Vigaya-Dhâra*n*î, edited by F. Max Müller, M.A., and Bunyiu Nanjio, M.A. With an Appendix by G. Bühler. With many Plates. 10*s*.

Mediaeval and Modern Series. I. i. *Sinonoma Bartholomei;* A Glossary from a Fourteenth-Century MS. in the Library of Pembroke College, Oxford. Edited by J. L. G. Mowat, M.A. 3*s*. 6*d*.

—— I. iii. *The Saltair Na Rann.* A Collection of Early Middle Irish Poems. Edited from a MS. in the Bodleian Library by Whitley Stokes, LL.D. 7*s*. 6*d*.

Clarendon Press Series

I. ENGLISH.

A First Reading Book. By Marie Eichens of Berlin; and edited by Anne J. Clough. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 4*d.*

Oxford Reading Book, Part I. For Little Children. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 6*d.*

Oxford Reading Book, Part II. For Junior Classes. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 6*d.*

An Elementary English Grammar and Exercise Book. By O. W. Tancock, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. Tancock, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Typical Selections from the best English Writers, with Introductory Notices. Second Edition. In Two Volumes. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.* each.

Vol. I. Latimer to Berkeley. Vol. II. Pope to Macaulay.

Shairp (J. C., LL.D.). Aspects of Poetry; being Lectures delivered at Oxford. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

A Book for the Beginner in Anglo-Saxon. By John Earle, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

An Anglo-Saxon Reader. In Prose and Verse. With Grammatical Introduction, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Fourth Edition, Revised and Enlarged. Extra fcap. 8vo. 8*s.* 6*d.*

An Anglo-Saxon Primer, with Grammar, Notes, and Glossary. By the same Author. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

First Middle English Primer, with Grammar and Glossary. By the same Author. *Just Ready.*

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

A Handbook of Phonetics, including a Popular Exposition of the Principles of Spelling Reform. By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

The Ormulum; with the Notes and Glossary of Dr. R. M. White. Edited by R. Holt, M.A. 1878. 2 vols. Extra fcap. 8vo. 21*s.*

English Plant Names from the Tenth to the Fifteenth Century. By J. Earle, M.A. Small fcap. 8vo. 5s.

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. Morris, LL.D., and W. W. Skeat, M.A.

Part I. From Old English Homilies to King Horn (A.D. 1150 to A.D. 1300). Extra fcap. 8vo. 9*s*.

Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). Second Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s*. 6*d*.

Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, M A. Extra fcap. 8vo. 7*s*. 6*d*.

The Vision of William concerning Piers the Plowman, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Chaucer. I. *The Prologue to the Canterbury Tales;* the Knightes Tale; The Nonne Prestes Tale. Edited by R. Morris, Editor of Specimens of Early English, &c., &c. Fifty-first Thousand. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

—— II. *The Prioresses Tale; Sir Thopas;* The Monkes Tale; The Clerkes Tale; The Squieres Tale, &c. Edited by W. W. Skeat, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

—— III. *The Tale of the man of Lawe;* The Pardoneres Tale; The Second Nonnes Tale; The Chanouns Yemannes Tale. By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Spenser's Faery Queene. Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction, Notes, and Glossary. By G. W. Kitchin, M.A.

Book I. Tenth Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Book II. Sixth Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Hooker. Ecclesiastical Polity, Book I. Edited by R. W. Church, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

Marlowe and Greene. Marlowe's Tragical History of Dr. Faustus, and *Greene's Honourable History of Friar Bacon and Friar Bungay.* Edited by A. W. Ward, M.A. 1878. Extra fcap. 8vo. 5*s*. 6*d*.

Marlowe. Edward II. With Introduction, Notes, &c. By O. W. Tancock, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Shakespeare. Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. stiff covers.

I. The Merchant of Venice. 1*s.*
II. Richard the Second. 1*s.* 6*d.*
III. Macbeth. 1*s.* 6*d.*
IV. Hamlet. 2*s.*

—— Edited by W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. stiff covers.

V. The Tempest. 1*s.* 6*d.*
VI. As You Like It. 1*s.* 6*d.*
VII. Julius Cæsar. 2*s.*
VIII. Richard the Third. 2*s.* 6*d.*
IX. King Lear. 1*s.* 6*d.*
X. A Midsummer Night's Dream. 1*s.* 6*d.*
XI. Coriolanus. 2*s.* 6*d.*
XII. Henry the Fifth. 2*s.*
XIII. Twelfth Night. *In the Press.*

Bacon. I. *Advancement of Learning.* Edited by W. Aldis Wright, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

—— II. *The Essays.* With Introduction and Notes. By J. R. Thursfield, M.A. *In Preparation.*

Milton. I. *Areopagitica.* With Introduction and Notes. By J. W. Hales, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

—— II. *Poems.* Edited by R. C. Browne, M.A. 2 vols. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 6*s.* 6*d.*

Sold separately, Vol. I. 4*s.*; Vol. II. 3*s.*

In paper covers :—

Lycidas, 3*d.* L'Allegro, 3*d.* Il Penseroso, 4*d.* Comus, 6*d.* Samson Agonistes, 6*d.*

—— III. *Samson Agonistes.* Edited with Introduction and Notes by John Churton Collins. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1*s.*

Bunyan. I. *The Pilgrim's Progress, Grace Abounding, Relation of the Imprisonment of Mr. John Bunyan.* Edited, with Biographical Introduction and Notes, by E. Venables, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

—— II. *Holy War, &c.* Edited by E. Venables, M.A. In the Press.

Dryden. Select Poems. Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astræa Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

Locke's Conduct of the Understanding. Edited, with Introduction, Notes, &c., by T. Fowler, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

Addison. Selections from Papers in the Spectator. With Notes. By T. Arnold, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Pope. With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D.

—— I. *Essay on Man.* Sixth Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s*. 6*d*.

—— II. *Satires and Epistles.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

Parnell. The Hermit. Paper covers, 2*d*.

Johnson. I. *Rasselas; Lives of Pope and Dryden.* Edited by Alfred Milnes, B.A. (London). Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

—— II. *Vanity of Human Wishes.* With Notes, by E. J. Payne, M.A. Paper covers, 4*d*.

Gray. Elegy and Ode on Eton College. Paper covers, 2*d*.

Goldsmith. The Deserted Village. Paper covers, 2*d*.

Cowper. Edited, with Life, Introductions, and Notes, by H. T. Griffith, B.A.

—— I. *The Didactic Poems of* 1782, with Selections from the Minor Pieces, A.D. 1779–1783. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— II. *The Task, with Tirocinium,* and Selections from the Minor Poems, A.D. 1784–1799. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Burke. Select Works. Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A.

—— I. *Thoughts on the Present Discontents; the two Speeches on America.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

—— II. *Reflections on the French Revolution.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s*.

—— III. *Four Letters on the Proposals for Peace with the Regicide Directory of France.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s*.

Keats. Hyperion, Book I. With Notes by W. T. Arnold, B.A. Paper covers, 4*d.*

Scott. Lay of the Last Minstrel. Introduction and Canto I, with Preface and Notes by W. Minto, M.A. Paper covers, 6*d.*

II. LATIN.

An Elementary Latin Grammar. By John B. Allen, M.A. Third Edition, Revised and Corrected. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

A First Latin Exercise Book. By the same Author. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

A Second Latin Exercise Book. By the same Author. *In the Press.*

Reddenda Minora, or Easy Passages, Latin and Greek, for Unseen Translation. For the use of Lower Forms. Composed and selected by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 1*s.* 6*d.*

Anglice Reddenda, or Easy Extracts, Latin and Greek, for Unseen Translation. By C. S. Jerram, M.A. Third Edition, Revised and Enlarged. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Passages for Translation into Latin. For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

First Latin Reader. By T. J. Nunns, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Caesar. The Commentaries (for Schools). With Notes and Maps. By Charles E. Moberly, M.A.

Part I. *The Gallic War.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Part II. *The Civil War.* Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

The Civil War. Book I. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Cicero. Selection of interesting and descriptive passages. With Notes. By Henry Walford, M.A. In three Parts. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.* Each Part separately, limp, 1*s.* 6*d.*

Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History. Third Edition.

Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature. Third Edition.

Part III. Rome's Rule of her Provinces. Third Edition.

—— *De Senectute* and *De Amicitia.* With Notes. By W. Heslop, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Cicero. Selected Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— *Select Orations* (for Schools). In Verrem I. De Imperio Gn. Pompeii. Pro Archia. Philippica IX. With Introduction and Notes by J. R. King, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Cornelius Nepos. With Notes. By Oscar Browning, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By H. Lee-Warner, M.A. Extra fcap. 8vo. In Parts, limp, each 1*s*. 6*d*.

Part I. The Caudine Disaster.
Part II. Hannibal's Campaign in Italy.
Part III. The Macedonian War.

Livy. Books V–VII. With Introduction and Notes. By A. R. Cluer, B.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

Ovid. Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s*. 6*d*.

Pliny. Selected Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Catulli Veronensis Liber. Iterum recognovit, apparatum criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1878. Demy 8vo. 16*s*.

—— *A Commentary on Catullus.* By Robinson Ellis, M.A. 1876. Demy 8vo. 16*s*.

—— *Veronensis Carmina Selecta,* secundum recognitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

Cicero de Oratore. With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, M.A.

Book I. 1879. 8vo. 6*s*. Book II. 1881. 8vo. 5*s*.

—— *Philippic Orations.* With Notes. By J. R. King, M.A. Second Edition. 1879. 8vo. 10*s*. 6*d*.

—— *Select Letters.* With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A. Third Edition. 1881. Demy 8vo. 18*s*.

Cicero. Select Letters. Text. By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.*

Cicero pro Cluentio. With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Horace. With a Commentary. Volume I. The Odes, Carmen Seculare, and Epodes. By Edward C. Wickham, M.A. Second Edition. 1877. Demy 8vo. 12*s.*

—— A reprint of the above, in a size suitable for the use of Schools. Extra fcap. 8vo. 5*s.* 6*d.*

Livy, Book I. With Introduction, Historical Examination, and Notes. By J. R. Seeley, M.A. Second Edition. 1881. 8vo. 6*s.*

Ovid. P. Ovidii Nasonis Ibis. Ex Novis Codicibus edidit, Scholia Vetera Commentarium cum Prolegomenis Appendice Indice addidit, R. Ellis, A.M. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Persius. The Satires. With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A. Edited by Henry Nettleship, M.A. Second Edition. 1874. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Plautus. The Trinummus. With Notes and Introductions. Intended for the Higher Forms of Public Schools. By C. E. Freeman, M.A., and A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Sallust. With Introduction and Notes. By W. W. Capes, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.* *Just Published.*

Tacitus. The Annals. Books I–VI. Edited, with Introduction and Notes, by H. Furneaux, M.A. 8vo. 18*s.*

Virgil. With Introduction and Notes. By T. L. Papillon, M.A. Two vols. crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

Nettleship (H., M.A.). The Roman Satura: its original form in connection with its literary development. 8vo. sewed, 1*s.*

Vergil: Suggestions Introductory to a Study of the Aeneid. By H. Nettleship, M.A. 8vo. sewed, 1*s.* 6*d.*

Ancient Lives of Vergil. With an Essay on the Poems of Vergil, in connection with his Life and Times. By H. Nettleship, M.A. 8vo. sewed, 2*s.*

Papillon (T. L., M.A.). A Manual of Comparative Philology. Third Edition, Revised and Corrected. 1882. Crown 8vo. 6*s.*

Pinder (North, M.A.). Selections from the less known Latin Poets. 1869. Demy 8vo. 15*s.*

Sellar (*W. Y., M.A.*). *Roman Poets of the Augustan Age.* VIRGIL. By William Young Sellar, M.A., Professor of Humanity in the University of Edinburgh. New Edition. 1883. Crown 8vo. 9*s.*

—— *Roman Poets of the Republic.* New Edition, Revised and Enlarged. 1881. 8vo. 14*s.*

Wordsworth (*J., M.A.*). *Fragments and Specimens of Early* Latin. With Introductions and Notes. 1874. 8vo. 18*s.*

III. GREEK.

A Greek Primer, for the use of beginners in that Language. By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L. Seventh Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

Graecae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. Nineteenth Edition, 1882. 12mo 4*s.*

A Greek-English Lexicon, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools Twentieth Edition. Carefully revised throughout. 1883. Square 12mo. 7*s.* 6*d.*

Greek Verbs, Irregular and Defective; their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with references to the passages in which they are found. By W. Veitch. Fourth Edition. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

The Elements of Greek Accentuation (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

A SERIES OF GRADUATED GREEK READERS:—

First Greek Reader. By W. G. Rushbrooke, M.L. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Second Greek Reader. By A. M. Bell, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Fourth Greek Reader; being Specimens of Greek Dialects. With Introductions and Notes. By W. W. Merry, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Fifth Greek Reader. Part I. Selections from Greek Epic and Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry: being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. 8*s.* 6*d.*

A Golden Treasury of Greek Prose, being a Collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., and J. E. L. Shadwell, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Aeschylus. Prometheus Bound (for Schools). With Introduction and Notes, by A. O. Prickard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

—— *Agamemnon*. With Introduction and Notes, by Arthur Sidgwick, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— *Choephoroe*. With Introduction and Notes by the same Editor. *In the Press.*

Aristophanes. In Single Plays. Edited, with English Notes, Introductions, &c., by W. W. Merry, M.A. Extra fcap. 8vo.

I. The Clouds, Second Edition, 2*s*.
II. The Acharnians, 2*s*.
III. The Frogs, 2*s*.

Other Plays will follow.

Cebes. Tabula. With Introduction and Notes. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Euripides. Alcestis (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

—— *Helena*. Edited, with Introduction, Notes, and Critical Appendix, for Upper and Middle Forms. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Herodotus, Selections from. Edited, with Introduction, Notes, and a Map, by W. W. Merry, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Homer. Odyssey, Books I–XII (for Schools). By W. W. Merry, M.A. Twenty-seventh Thousand. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Book II, separately, 1*s*. 6*d*.

—— *Odyssey*, Books XIII–XXIV (for Schools). By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s*.

—— *Iliad*, Book I (for Schools). By D. B. Monro, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

—— *Iliad*, Books I–XII (for Schools). With an Introduction, a brief Homeric Grammar, and Notes. By D. B. Monro, M.A. Extra fcap. 8vo. 6*s*. *Just Published.*

—— *Iliad*, Books VI and XXI. With Introduction and Notes. By Herbert Hailstone, M.A. Extra fcap. 8vo. 1*s*. 6*d*. each.

Lucian. Vera Historia (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s*. 6*d*.

Plato. Selections from the Dialogues [including the whole of the *Apology* and *Crito*]. With Introduction and Notes by John Purves, M.A., and a Preface by the Rev. B. Jowett, M.A. Extra fcap. 8vo. 6*s*. 6*d*.

Sophocles. In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. limp.

Oedipus Tyrannus, Philoctetes. New and Revised Edition, 2*s*. each.
Oedipus Coloneus, Antigone, 1*s*. 9*d*. each.
Ajax, Electra, Trachiniae, 2*s*. each.

—— *Oedipus Rex:* Dindorf's Text, with Notes by the present Bishop of St. David's. Ext. fcap. 8vo. limp, 1*s*. 6*d*.

Theocritus (for Schools). With Notes. By H. Kynaston, M.A. (late Snow). Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Xenophon. Easy Selections. (for Junior Classes). With a Vocabulary, Notes, and Map. By J. S. Phillpotts, B.C.L., and C. S. Jerram, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

—— *Selections* (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

—— *Anabasis*, Book II. With Notes and Map. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

—— *Cyropaedia*, Books IV and V. With Introduction and Notes by C. Bigg, D.D. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Aristotle's Politics. By W. L. Newman, M.A. [*In preparation.*]

Aristotelian Studies. I. On the Structure of the Seventh Book of the Nicomachean Ethics. By J. C. Wilson, M.A. 1879. Medium 8vo. stiff, 5*s*.

Demosthenes and Aeschines. The Orations of Demosthenes and Æschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. 1872. 8vo. 12*s*.

Geldart (*E. M., B.A.*). *The Modern Greek Language* in its relation to Ancient Greek. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Hicks (*E. L., M.A.*). *A Manual of Greek Historical Inscriptions.* Demy 8vo. 10*s*. 6*d*.

Homer. Odyssey, Books I–XII. Edited with English Notes, Appendices, etc. By W. W. Merry, M.A., and the late James Riddell, M.A. 1876. Demy 8vo. 16*s.*

—— *A Grammar of the Homeric Dialect.* By D. B. Monro, M.A. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Sophocles. The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions, by Lewis Campbell, M.A. 2 vols.

Vol. I. Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone. Second Edition. 1879. 8vo. 16*s.*

Vol. II. Ajax. Electra. Trachiniae. Philoctetes. Fragments. 1881. 8vo. 16*s.*

Sophocles. The Text of the Seven Plays. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

IV. FRENCH AND ITALIAN.

Brachet's Etymological Dictionary of the French Language. with a Preface on the Principles of French Etymology. Translated into English by G. W. Kitchin, M.A. Third Edition. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

—— *Historical Grammar of the French Language.* Translated into English by G. W. Kitchin, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Works by GEORGE SAINTSBURY, M.A.

Primer of French Literature. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Short History of French Literature. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

Specimens of French Literature, from Villon to Hugo. Crown 8vo. 9*s.*

Corneille's Horace. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Molière's Les Précieuses Ridicules. Edited, with Introduction and Notes, by Andrew Lang, M.A. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

Beaumarchais' Le Barbier de Séville. Edited, with Introduction and Notes, by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Musset's On ne badine pas avec l'Amour, and *Fantasio.* Edited, with Introduction and Notes, by Walter Herries Pollock. *Just Ready.*

Other Plays to follow.

L'Éloquence de la Chaire et de la Tribune Françaises. Edited by Paul Blouët, B.A. (Univ. Gallic.). Vol. I. French Sacred Oratory. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Edited by GUSTAVE MASSON, B.A.

Corneille's Cinna, and *Molière's Les Femmes Savantes.* With Introduction and Notes. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Louis XIV and his Contemporaries; as described in Extracts from the best Memoirs of the Seventeenth Century. With English Notes, Genealogical Tables, &c. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Maistre, Xavier de. Voyage autour de ma Chambre. Ourika, by *Madame de Duras;* La Dot de Suzette, by *Fievée;* Les Jumeaux de l'Hôtel Corneille. by *Edmond About;* Mésaventures d'un Écolier, by *Rodolphe Töpffer.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Molière's Les Fourberies de Scapin. With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1*s.* 6*d.*

Molière's Les Fourberies de Scapin, and *Racine's Athalie.* With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Racine's Andromaque, and *Corneille's Le Menteur.* With Louis Racine's Life of his Father. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Regnard's Le Joueur, and *Brueys and Palaprat's Le Grondeur.* Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Sévigné, Madame de, and her chief Contemporaries, Selections from the Correspondence of. Intended more especially for Girls' Schools. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Dante. Selections from the Inferno. With Introduction and Notes. By H. B. Cotterill, B.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Tasso. La Gerusalemme Liberata. Cantos i, ii. With Introduction and Notes. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

V. GERMAN.

GERMAN COURSE. **By HERMANN LANGE.**

The Germans at Home; a Practical Introduction to German Conversation, with an Appendix containing the Essentials of German Grammar. Second Edition. 8vo. 2*s.* 6*d.*

The German Manual; a German Grammar, Reading Book, and a Handbook of German Conversation. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Grammar of the German Language. 8vo. 3*s.* 6*d.*

This 'Grammar' is a reprint of the Grammar contained in 'The German Manual,' and, in this separate form, is intended for the use of Students who wish to make themselves acquainted with German Grammar chiefly for the purpose of being able to read German books.

German Composition; A Theoretical and Practical Guide to the Art of Translating English Prose into German. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Lessing's Laokoon. With Introduction, English Notes, etc. By A. Hamann, Phil. Doc., M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Schiller's Wilhelm Tell. Translated into English Verse by E. Massie, M.A. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

Also, Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc.

Goethe's Egmont. With a Life of Goethe, &c. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

—— *Iphigenie auf Tauris.* A Drama. With a Critical Introduction and Notes. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Heine's Prosa, being Selections from his Prose Works. With English Notes, etc. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.* *Just Published.*

Lessing's Minna von Barnhelm. A Comedy. With a Life of Lessing, Critical Analysis, Complete Commentary, &c. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *Nathan der Weise.* With Introduction, Notes, etc. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Schiller's Historische Skizzen; Egmont's Leben und Tod, and *Belagerung von Antwerpen.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— *Wilhelm Tell.* With a Life of Schiller; an historical and critical Introduction, Arguments, and a complete Commentary. Sixth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *Wilhelm Tell.* School Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Halm's Griseldis. In Preparation.

Modern German Reader. A Graduated Collection of Prose Extracts from Modern German writers:—

Part I. With English Notes, a Grammatical Appendix, and a complete Vocabulary. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Parts II and III in Preparation.

VI. MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

By LEWIS HENSLEY, M.A.

Figures made Easy: a first Arithmetic Book. (Introductory to 'The Scholar's Arithmetic.') Crown 8vo. 6*d.*

Answers to the Examples in Figures made Easy, together with two thousand additional Examples formed from the Tables in the same, with Answers. Crown 8vo. 1*s.*

The Scholar's Arithmetic: with Answers to the Examples. Crown 8vo. 4*s.* 6*d.*

The Scholar's Algebra. An Introductory work on Algebra. Crown 8vo. 4*s.* 6*d.*

Baynes (R. E., M.A.). Lessons on Thermodynamics. 1878. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Chambers (G. F., F.R.A.S.). A Handbook of Descriptive Astronomy. Third Edition. 1877. Demy 8vo. 28*s.*

Clarke (Col. A. R., C.B., R.E.). Geodesy. 1880. 8vo. 12*s.* 6*d.*

Donkin (W. F., M.A., F.R.S.). Acoustics. 1870. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Galton (Douglas, C.B., F.R.S.). The Construction of Healthy Dwellings; namely Houses, Hospitals, Barracks, Asylums, &c. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Hamilton (R. G. C.), and J. Ball. Book-keeping. New and enlarged Edition. Extra fcap. 8vo. limp cloth, 2*s.*

Harcourt (A. G. Vernon, M.A.), and *H. G. Madan, M.A. Exercises in Practical Chemistry.* Vol. I. Elementary Exercises. Third Edition. Crown 8vo. 9*s.*

Maclaren (Archibald). A System of Physical Education: Theoretical and Practical. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Madan (H. G., M.A.). Tables of Qualitative Analysis. Large 4to. paper, 4*s.* 6*d.*

Maxwell (J. Clerk, M.A., F.R.S.). A Treatise on Electricity and Magnetism. Second Edition. 2 vols. Demy 8vo. 1*l.* 11*s.* 6*d.*

—— *An Elementary Treatise on Electricity.* Edited by William Garnett, M.A. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

Minchin (*G. M., M.A.*). *A Treatise on Statics.* Second Edition, Revised and Enlarged. 1879. 8vo. 14*s.*

—— *Uniplanar Kinematics of Solids and Fluids.* Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Rolleston (*G., M.D., F.R.S.*). *Forms of Animal Life.* Illustrated by Descriptions and Drawings of Dissections. A New Edition in the Press.

—— *Scientific Papers and Addresses.* Arranged and Edited by William Turner, M.B., Hon. LL.D., F.R.S With a Biographical Sketch by Edward B. Tylor, F.R.S. With Portrait, Plates, and Woodcuts. 2 vols. demy 8vo. *Just Ready.*

Smyth. A Cycle of Celestial Objects. Observed, Reduced, and Discussed by Admiral W. H. Smyth, R.N. Revised, condensed, and greatly enlarged by G. F. Chambers, F.R.A.S. 1881. 8vo. 21*s.*

Stewart (*Balfour, LL.D., F.R.S.*). *A Treatise on Heat*, with numerous Woodcuts and Diagrams. Fourth Edition. 1881. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Story-Maskelyne (*M. H. N., M.A.*). *Crystallography.* In the Press.

Vernon-Harcourt (*L. F., M.A.*). *A Treatise on Rivers and Canals*, relating to the Control and Improvement of Rivers, and the Design, Construction, and Development of Canals. 2 vols. (Vol. I, Text. Vol. II, Plates.) 8vo. 21*s.*

Watson (*H. W., M.A.*). *A Treatise on the Kinetic Theory of Gases.* 1876. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Watson (*H. W., M.A.*), and *Burbury* (*S. H., M.A.*). *A Treatise on the Application of Generalised Coordinates to the Kinetics of a Material System.* 1879. 8vo. 6*s.*

Williamson (*A. W., Phil. Doc., F.R.S.*). *Chemistry for Students.* A new Edition, with Solutions. 1873. Extra fcap. 8vo. 8*s.* 6*d.*

VII. HISTORY.

Finlay (*George, LL.D.*). *A History of Greece* from its Conquest by the Romans to the present time, B.C. 146 to A.D. 1864. A new Edition, revised throughout, and in part re-written, with considerable additions, by the Author, and edited by H. F. Tozer, M.A. 1877. 7 vols. 8vo. 3*l.* 10*s.*

Freeman (*E.A., M.A.*). *A Short History of the Norman Conquest of England.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— *A History of Greece.* In preparation.

George (*H. B., M.A.*). *Genealogical Tables illustrative of Modern History.* Second Edition, Revised and Enlarged. Small 4to. 12*s.*

Hodgkin (*T.*). *Italy and her Invaders*, A.D. 376–476. Illustrated with Plates and Maps. 2 vols. 8vo. 1*l.* 12*s.*

Vol. III. *The Ostrogothic Invasion*, and

Vol. IV. *The Imperial Restoration*, in the Press.

Kitchin (*G. W., M.A.*). *A History of France.* With numerous Maps, Plans, and Tables. In Three Volumes. 1873–77. Crown 8vo. each 10*s.* 6*d.*

Vol. 1. Second Edition. Down to the Year 1453.

Vol. 2. From 1453–1624.

Vol. 3. From 1624–1793.

Payne (*E. J., M.A.*). *A History of the United States of America.* In the Press.

Ranke (*L. von*). *A History of England*, principally in the Seventeenth Century. Translated by Resident Members of the University of Oxford, under the superintendence of G. W. Kitchin, M.A., and C. W. Boase, M.A. 1875. 6 vols. 8vo. 3*l.* 3*s.*

Rawlinson (*George, M.A.*). *A Manual of Ancient History.* Second Edition. Demy 8vo. 14*s.*

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History, from the Earliest Times to the Reign of Edward I. Arranged and edited by W. Stubbs, M.A. Fourth Edition. 1881. Crown 8vo. 8*s.* 6*d.*

Stubbs (*W., D.D.*). *The Constitutional History of England*, in its Origin and Development. Library Edition. 3 vols. demy 8vo. 2*l.* 8*s.*

Also in 3 vols. crown 8vo. price 12*s.* each.

Wellesley. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers of the Marquess Wellesley, K.G., during his Government of India. Edited by S. J. Owen, M.A. 1877. 8vo. 1*l.* 4*s.*

Wellington. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers relating to India of Field-Marshal the Duke of Wellington, K.G. Edited by S. J. Owen, M.A. 1880. 8vo. 24*s.*

A History of British India. By S. J. Owen, M.A., Reader in Indian History in the University of Oxford. In preparation.

VIII. LAW.

Alberici Gentilis, I.C.D., I.C. Professoris Regii, De Iure Belli Libri Tres. Edidit Thomas Erskine Holland, I.C.D. 1877. Small 4to. half morocco, 21*s.*

Anson (*Sir William R., Bart., D.C.L.*). *Principles of the English Law of Contract, and of Agency in its Relation to Contract.* Second Edition. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Bentham (*Jeremy*). *An Introduction to the Principles of Morals and Legislation.* Crown 8vo. 6*s.* 6*d.*

Digby (*Kenelm E., M.A.*). *An Introduction to the History of the Law of Real Property*, with original Authorities. Third Edition. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.* *Just Published.*

Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quattuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary by Edward Poste, M.A. Second Edition. 1875. 8vo. 18*s.*

Hall (*W. E., M.A.*). *International Law.* Second Edition. Demy 8vo. 21*s.*

Holland (*T. E., D.C.L.*). *The Elements of Jurisprudence.* Second Edition. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Imperatoris Iustiniani Institutionum Libri Quattuor; with Introductions, Commentary, Excursus and Translation. By J. B. Moyle, B.C.L., M.A. 2 vols. Demy 8vo. 21*s.*

Justinian, The Institutes of, edited as a recension of the Institutes of Gaius, by Thomas Erskine Holland, D.C.L. Second Edition, 1881. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

Justinian, Select Titles from the Digest of. By T. E. Holland, D.C.L., and C. L. Shadwell, B.C.L. 8vo. 14*s.*

Also sold in Parts, in paper covers, as follows:—

Part I. Introductory Titles. 2*s.* 6*d.* Part II. Family Law. 1*s.*
Part III. Property Law. 2*s.* 6*d.* Part IV. Law of Obligations (No. 1). 3*s.* 6*d.*
Part IV. Law of Obligations (No. 2). 4*s.* 6*d.*

Markby (*W., M.A.*). *Elements of Law* considered with reference to Principles of General Jurisprudence. Second Edition, with Supplement. 1874. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.* Supplement separately, 2*s.*

Twiss (*Sir Travers, D.C.L.*). The Law of Nations considered as Independent Political Communities.

Part I. On the Rights and Duties of Nations in time of Peace. A new Edition, Revised and Enlarged. 1884. Demy 8vo. 15*s.*

Part II. On the Rights and Duties of Nations in Time of War. Second Edition Revised. 1875. Demy 8vo. 21*s.*

IX. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY, &c.

Bacon's Novum Organum. Edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. 9*s.* 6*d.*

—— Translated by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. 9*s.* 6*d.*

Berkeley. The Works of George Berkeley, D.D., formerly Bishop of Cloyne; including many of his writings hitherto unpublished. With Prefaces, Annotations, and an Account of his Life and Philosophy, by Alexander Campbell Fraser, M.A. 4 vols. 1871. 8vo. 2*l.* 18*s.*

The Life, Letters, &c. 1 vol. 16*s.*

Berkeley, Selections from. With an Introduction and Notes. For the use of Students in the Universities. By Alexander Campbell Fraser, LL.D. Second Edition. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Fowler (T., M.A.). The Elements of Deductive Logic, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. Eighth Edition, with a Collection of Examples. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *The Elements of Inductive Logic*, designed mainly for the use of Students in the Universities. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 6*s.*

Edited by T. FOWLER, M.A.

Bacon. Novum Organum. With Introduction, Notes, &c. 1878. 8vo. 14*s.*

Locke's Conduct of the Understanding. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Green (T. H., M.A.). Prolegomena to Ethics. Edited by A. C. Bradley, M.A. Demy 8vo. 12*s.* 6*d.*

Hegel. The Logic of Hegel; translated from the Encyclopaedia of the Philosophical Sciences. With Prolegomena by William Wallace, M.A. 1874. 8vo. 14*s.*

Lotze's Logic, in Three Books; of Thought, of Investigation, and of Knowledge. English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A., Fellow of University College, Oxford. 8vo. *cloth*, 12*s.* 6*d.*

—— *Metaphysic*, in Three Books; Ontology, Cosmology, and Psychology. English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A., Fellow of University College, Oxford. 8vo. *cloth*, 12*s.* 6*d.*

Rogers (J. E. Thorold, M.A.). A Manual of Political Economy, for the use of Schools. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Smith's Wealth of Nations. A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. 1880. 21*s.*

X. ART, &c.

Hullah (John). The Cultivation of the Speaking Voice. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Ouseley (Sir F. A. Gore, Bart.). A Treatise on Harmony. Third Edition. 4to. 10*s.*

—— *A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue*, based upon that of Cherubini. Second Edition. 4to. 16*s.*

—— *A Treatise on Musical Form and General Composition.* 4to. 10*s.*

Robinson (J. C., F.S.A.). A Critical Account of the Drawings by Michel Angelo and Raffaello in the University Galleries, Oxford. 1870. Crown 8vo. 4*s.*

Ruskin (John, M.A.). *A Course of Lectures on Art,* delivered before the University of Oxford in Hilary Term, 1870. 8vo. 6*s*.

Troutbeck (J., M.A.) and R. F. Dale, M.A. *A Music Primer* (for Schools). Second Edition. Crown 8vo. 1*s*. 6*d*.

Tyrwhitt (R. St. J., M.A.). *A Handbook of Pictorial Art.* With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. Macdonald. Second Edition. 1875. 8vo. half morocco, 18*s*.

Vaux (W. S. W, M.A., F.R.S.). *Catalogue of the Castellani Collection of Antiquities in the University Galleries, Oxford.* Crown 8vo. stiff cover, 1*s*.

The Oxford Bible for Teachers, containing supplementary HELPS TO THE STUDY OF THE BIBLE, including Summaries of the several Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and the characteristics of Bible Lands, with a complete Index of Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. Prices in various sizes and bindings from 3*s*. to 2*l*. 5*s*.

Helps to the Study of the Bible, taken from the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, comprising Summaries of the several Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and the Characteristics of Bible Lands; with a complete Index of Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. Pearl 16mo. *cloth*, 1*s*.

LONDON: HENRY FROWDE,
OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER,
OXFORD: CLARENDON PRESS DEPOSITORY,
116 HIGH STREET.

The DELEGATES OF THE PRESS *invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for hints, &c. addressed to the* SECRETARY TO THE DELEGATES, *Clarendon Press, Oxford.*